

Nepal

— —

Catalogue
Of
Palm-Leaf

Z 6605

.S3 B4

Extra No.

LIBRARY OF CONGRESS

00002684251

283

A
CATALOGUE

OF

PALM-LEAF & SELECTED PAPER MSS.

BELONGING TO THE DURBAR LIBRARY, NEPAL.

BY

MAHĀMAHOPĀDHYĀYA HARA PRASĀD ŚĀSTRĪ, M.A.

*Joint Philological Secretary, Asiatic Society, Bengal, and Principal,
Sanskrit College, Calcutta.*

TO WHICH HAS BEEN ADDED

A

HISTORICAL INTRODUCTION

BY

PROFESSOR CECIL BENDALL, M.A.

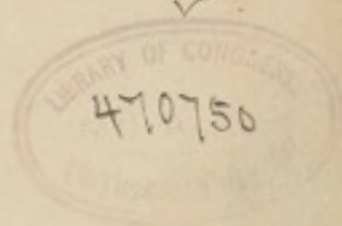
Professor of Sanskrit in the University of Cambridge.

~~~~~

CALCUTTA:

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS.

—
1905.

26605
.53B4
Extra no.

CATALOGUE

PALM-LEAF & SELECTED PAPER MSS

BELONGING TO THE DUKKHA LIBRARY, KENNA

BY

MAGNIFICENTLY ILLUSTRATED BY HANA THANDI

First Published in 1900, Second Edition 1905, Third Edition 1910

IN WHICH HAS BEEN ADDED

A

HISTORICAL INTRODUCTION

BY

THE HON. CHIEF BREKID, M.A.

Professor of History in the University of Cambridge

06-3384

CALCUTTA:

PRINTED AT THE EASTERN PRESS LTD

1905

2

TABLE OF CONTENTS.

	<i>Page.</i>
Preface	I-LXXXII
Historical Introduction	1-82
Catalogue of Palm-leaf MSS. in the Durbar Library, Nepal	१-८८
Catalogue of Palm-leaf MSS. recently col- lected by the Late Mahārājā Sir Bir Shamsher Jang Bahādur Rānā	८९-१३३
Detailed description of some of the rare Palm-leaf MSS.	१३४-१३६
Description of three MSS. in Gupta Charac- ter in the Darbar Library	१३७-१३८
Description of some rare paper MSS.	१३९-१४३
Index I.—Title of Manuscripts	1-20
Index II.—General Index	1-23

Extra no.

PREFACE.

This volume contains the names of all the palm leaf MSS. in the Darbar Library, Nepal, with short descriptions of the most important of them, together with notices of all the paper MSS., not properly described elsewhere. The palm leaf MSS. are, as a rule, older than the paper MSS. and some of them are written in later Gupta character. There are in the Library 98 bundles of palm leaf MSS., which, with eight bundles acquired by the late Mahārājā Sir Vīra Sumsher Jung Bahādur Rāṇā, make up the total of 101 bundles. These bundles contain altogether 448 MSS., though many of them are mere fragments.

The number of MSS. in the Library, paper and palm leaf together, come up to nearly 5,000. They contain the Royal Collection of Nepal from the remotest antiquity, every successive king trying to add to the number. The climate is very favourable for the preservation of MSS., and it seems not to know what decay is. But still an examination of these MSS. shows that many of the oldest MSS. have been dilapidated and there is a vast lumber containing fragments of palm leaves and paper, which, thanks to the interest evinced by the Government and the Library staff, has been carefully preserved and not thrown away as is generally done in all collections in India. An examination of this lumber may prove extremely interesting and a future Hoernle or Stein may one day discover important truths from them. Professor Bendall examined a few stray leaves preserved in a copy of the Mahābhārata and the result was excellent. His examination has proved that Pāli was at one time used so far north as Nepal, and that what Dr. Hoernle calls Central Asian Nāgarī

was not confined to Central Asia alone.—*J.R.A.S.* 1900, pp. 163 and 345.

There are 107 notices of paper MSS. of which some are composed in Nepal and others in India. Of these 57 are in Nāgara, 2 in Maithila, 2 in Bengali and 46 in Newari. Out of these eight in Newari and five in Nāgara are undoubtedly composed in Nepal.

Vedas :— Vedic scholarship has for a long time been at the lowest ebb in Nepal. There are some Vedic works in the Library, but they are mostly labelled Vaidika-mantra-saṃgrahaḥ without any indication as to what Veda the Mantra belong to. One of these, mentioned in page 42, No. 1206 ॐ, appears from the initial Mantra to be a portion of the Yajurveda; number 1206 ॐ, in the same page, 16 leaves only, to be a portion of the Ṛg-Veda. Number 1588 ॐ, page 78, begins with a mantra on “*parisamūhana*” which means cleansing the fire-altar from the north-east with wet-hand till it reaches north-east again in the direction of the right-hand. The mantra belongs to Vāj. Saṃhitā XX. 14.

Saṃhitā-pāṭhas, pp. 10 and 23, Nos. 278 ॐ, and 787 ॐ, belong to the White Yajurveda. The MS. in p. 10 is a longish work containing the ordinary text up to the 7th chapter. Saṃhitā-pāṭha in p. 33, No. 1077 ॐ, contains a mantra, Ṛg-Veda X. 140, 5.

There are three leaves 16-18, in number 1363 ॐ, page 33. There is a mantra in page 16 which belongs to the Ṛg-Veda IV. 58, 9.

Pages 18, 19 and 84 contain three entries of unspecified Vedic mantras, being Nos. 694 ॐ, 736 ॐ and 1647 ॐ. The Puruṣasūkta figures in page 42, (1206 ॐ.)

The rites by which at the end of the rainy season the study of the Vedas recommences, i.e., those which commence a new session of the Vedic studies, are known as Upākarma. There are three MSS. relating to these rites.

(1) Upākarma mantrāṇi, No 1478 ॐ, page 55, gives the formulae used in these rites with sacrificial explanations.

(2) Upākarmavidhi, No 1473 ॐ, page 56, gives the process of performing these rites. This is dated N.S. 180 = 1060 A.D.

(3) Upākarmasnānavidhi, No 1534 ॐ, page 63, gives the manner of bathing for the purposes of these rites.

The concluding rite in every sacrifice desiring peace and happiness to the world is called Śānti. The mantras used in this rite form the subject-matter of No. 1584 ॐ, page 63. The commonly-used Śānti is very short, but the rite mentioned in this MS. appears to be a rather long one covering 27 leaves. Gaṇayāga-vidhi, p. 35, No. 1113 ॐ, is an incomplete copy of a Vedic work on the sacrifice to the gaṇas, such as the Marutgaṇa. A Gaṇahoma has been described in Rāja, Mitra, No. 4101.

Iṣṭi Sūtras, forming part of Kātyāyana's Kalpa-Sūtras, are to be found in 1559 ॐ, in page 70.

There are three MSS. of the Gṛhya Sūtras in this Collection; that in page 33, No. 1077 ॐ, entitled Gṛhyoktavidhi, belongs to the White Yajurveda; that in page 56, No. 1478 ॐ, entitled Gṛhyapaddhati, was copied in N. S. 550 = 1430 A.D.; that in page 59, No. 1473 ॐ, Gṛhya pariśiṣṭa, has 38 leaves and begins with the Kārikā "Bṛ Kalpaṃ vā svagṛhyoktam, &c., &c."

These are the only entries in the Catalogue of Vedic works. The Brāhmaṇas and Upaniṣads are unknown. Works on Vedic sacrifices too are conspicuous by their absence.

There is only one solitary instance of a MS. of Mīmāṃsā in this vast collection. It is entitled Nyāyaratnākara or Nayaratnākara, pp. 30 and 113, No. 1076 ॐ, which is, however, to be differentiated from the work of the same name in Cat. Cat, Vol. I, p. 310 A, and also from that in Cat. Cat. Vol. III, p. 66 A. The MS. is a fragment. It contains an unknown commentary on the eleventh chapter of the Jaimini Sūtras. It quotes the bhāṣya, i.e. Śavara's bhāṣya:—"Saumyena vyavayāt pūrvāsyā Kṛṣṇasārasya pūronuvākya," see p. 796, Mīmāṃsā-darśana, Vol. II, Bibl. Ind. Edition. The MS. was copied in La. Saṃ.

264, i.e., by the middle of the fourteenth century, Ś Harikara, a student, the son of Mahāmahopādhyāya Rāma kara in the village "Kalhan" in Mithilā. The author must have preceded the copyist is Śricandra, the son of Mahā mahopādhyāya Guṇarati of Pośali grāma, which is a village giving its name to a clan of Brāhmanas both in Mithilā and in Bengal. The author quotes from Śrikara, a great writer on Mīmāṃsā. May he not be the same Śrikara whose opinions are so often refuted by Jīmūta-vāhana in the *Dāyabhāga*?

Vyākaraṇa.—It is well-known that there were eight ancient Schools of Grammar: these are enumerated by Vopadeva in his *Kavikalpadruma*. The Nepal Paṇḍits seem to have cultivated the Aindra and the Candra Schools. And in this Catalogue have been noticed many works of these two Schools and occasional works from the neighbouring districts of North Bengal and North Vihār.

Candra-vyākaraṇa by Candra Gomin. There are five MSS. of this work in the Darbar Library, see pp. 31, 69, 72, and 75, Nos. 1076 ॥, 1558, 1583 ॥ and 1608 ॥. One of them, viz., the second, has a commentary down to the end of the second chapter. The first was copied in N.S. 441 = 1821 A.D. For descriptions of the Candra Vyākaraṇa, see p. 249 J.A.S.B. Vol. LXII, Part I; Prof. Bendall's *Cam. Cat.*, pp. 157, 158, (sic.) 181, 198; also *Cat. I. O.*, page 198. The author Candra Gomin may be the laic who flourished between 630-640 A.D. at Nālandā; see pages 129 and 130, Kern's *Indian Buddhism in Grundrissen Ind. Ar.*, &c. In the page 11 of the same work Candra Gomin, the grammarian, is said to have composed a poem called *Siṣya Lekhā*. Not a single copy of this work has been obtained in India; all the copies known came from either Nepal or Tibet.

Of other grammatical works written by Buddhist authors the *Subanta-ratnā-kara* is a curious instance. There are two MSS. of this work in this collection, viz., p. 17, No. 468 ॥, and in p. 38, No. 1152 ॥, in Newari and Maithilī characters respectively. The palaeography of the Newari copy shows that it was written much earlier than the

Maithila one. The older one begins with an invocation to Śākya Muni. In the second verse is given the object of the work, and in the third an imprecation against wicked hostile critics. But in the more modern Maithila copy there is only one verse before the subject-matter is introduced, and that verse is an invocation to Sarasvatī. The commentary Rūpa-sādhana, by Subhūticandra, pp. 80 and 128, No. 1076 π , however, explains the Buddhist invocation along with the other two verses. This is a beautiful example of the Hindu trick of turning Buddhist works into Hindu by simply changing the invocation. Subhūticandra appears to have been a Hindu, for at the beginning of his commentary he invokes Hindu deities. So there is no doubt that the original work contained the Buddhist invocation. The work or Manual of Grammar deals with the declensions of words.

The work entitled *Tiñ-bheda* too appears to have lost its invocation in a similar manner. The MS. is noticed in page 90, No. 4, of the new collection, and has a distinctly Buddhist invocation, while the same work in page 83, No. 1645 π , has a doubtful one.

Durghaṭavṛtti was a work composed by Śaraṇadeva in the
 1 0 9 5
 Śaka year eka-nabho-nava-pañca-vitāne, i.e., in Śaka 1095. This is one of the few instances in which the principal *Āṅkasya vāmā gatiḥ* has been neglected in a chronogram. The *Durghaṭavṛtti* has not yet been discovered. But the author allowed *Sarvvarakṣita* to revise the work for the benefit of students. The revised edition is noticed in pp. 17 and 105, No. 468 π . The author Śaraṇadeva seems to have been a Buddhist as he invokes *Sarvajña*, which, without any qualifying word, means Buddha. But the revisor is styled *Mahāmahopādhyāya*. Stein notices the same revised work in pp. 259 and 260. But curiously enough in the extracts given by him occurs "iti *Rakṣitaḥ*"; from this it seems revisions are in some instances marked in the revisor's own name. From the extracts there given, it seems that the work belongs to the *Kātantra* School, and the

author notes on only the *Durghaṭa* or difficult and doubtful points.

There are three dilapidated MSS. of the *Bhāṣya Vyākaraṇa* in Maithila character in this collection, viz., No. 382 ॥, in p. 14, No. 1536 ॥, in p. 67, and No. 1634 ॥, in p. 100. This also is by a Buddhist author, *Puruṣottama Deva*, as it begins with an invocation to Buddha. He gives brief comments on Pāṇini's rules excluding Vedic Rules. The work is still in use in Northern Bengal. But it seems that at one time it had an extensive circulation in Mithilā too.

Rāpāvatāra Vyākaraṇam, by *Dharmakīrti*, page 60, No. 1475 ॥, begins with the words *Sarvajñāmanantagūṇa*, i.e., there is no such verb as *namāmi*, &c. But that need not deter anyone from thinking that the author was a Buddhist, as the name of a deity pronounced at the commencement is considerably auspicious. And in this instance the deity is *Sarvajñā*. It is difficult to say to which School of Grammar the work belongs as the author in the first verse says *Sukalāpaṇ*, and then the second verse makes his *prapāṇa* to Pāṇini. He seems to have started a new School of his own.

Paḍastriya-Vyākaraṇa, by *Utsavakīrti*, surname *Saraṅga Upādhyāya*, p. 18 and 114, No. 382 ॥. This belongs to the *Alindra* or *Kātantra* School of Vyākaraṇa, and treats of the formation of words and paradigms of roots. The *Kātantra Vyākaraṇa* is called *Kalāpa* from the tail of *Kārtika*'s peacock and *Kaumāra* from *Kārtika* himself. There are traditions how the general-in-chief of the gods produced this work. But from the manner in which *Gula* is mentioned in the work he seems to have been a writer of this School.

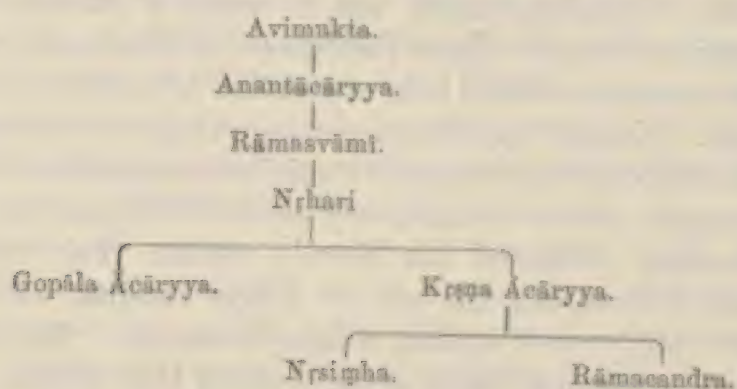
Ropāvah, by *Rāghavarāma Miśra*, p. 247, No. 1592 ॥, is a work on the declension of words in *Sanskrit*. It was written in the *Saka* year 1714, i.e., 1792 A.D., for the benefit of the son of *Raja Bahadur Shah*, the *Maharājādhirāja* of *Nepal*. Unique.

Prakriyākaumudi, by *Rāmacandra Bhaṭṭa*, p. 31, No. 1076 ॥, is a Manual of Grammar current in *Orissa* and the *Kaliṅga* countries. The author was an inhabitant of the *Andhra* country.

Deśa or Tailāṅga. Eggeling in page 167B quotes a long passage in Sanskrit from which I cull the following geneology of the author.

In the family of Viṣṇu in the Andhra country was born

This family is still known as the Śeṣa family, and it keeps up its old tradition for scholarship. Colebrooke places Rāmacandra's son in 1243 A.D.

Kātantravistara, by Vardhamāna, in Nāgara character, p. 158, No. 1549, copied in Saṃ. 1589=1533 A.D. The work is mentioned in many Catalogues, but it has never been described. A commentary on it by Pṛthivīdhara has been described in Rāj. Mitra's Gram. Cat., p. 7, but not the text. The author Vardhamāna is entitled Upādhyāya of Śrīmat Karṇadeva, i.e., some Rājā whose name was Karṇadeva. As this is a very common name of Indian Princes it is difficult to say which Karṇa is meant. Vardhamāna, says Colebrooke, is often quoted in Kāmadhenu by Vopadeva by the middle of the 18th century.

Ṣaṭ Kārakam, p. 37, No. 1114 ॐ, in Maithila character, was copied in La. Saṃ 475 in Bhauāḍagrāma by Murāri Śarmā. The Catalogue gives no more information than this. But it is known from elsewhere that it was composed by a Buddhist variously named as Ballabhānanda, Bahasa Nandī, and Mahesa Nandī. The author is sometimes called Rabhasa Nandī, too. It treats of the use of cases and consists of fourteen verses only with a commentary. Eggeling thinks, p. 208B,

that the Buddhist invocation belongs to the commentaries. The work belongs to the Kātantra School and is still read in East Bengal.

Manoramākucamardana, by Jagannātha, p. 224, No. 1110. Prakriyāprakāśa was a recast of Pāṇini's Sūtras in practical shape by Kṛṣṇa Paṇḍita of the Śeṣa family in the Andhra country referred to in connection with the Prakriyā-kaumudī. Kṛṣṇa Paṇḍita had a student named Bhaṭṭojī Dīkṣa who wrote another recast of Pāṇini's Sūtras entitled Siddhāntakaumudī, with a commentary called Manoramā in which he adversely criticised his Guru's works. This enraged the sons of Vireśvara, the son of Kṛṣṇa Paṇḍita, who defended their family work against Bhaṭṭojī's attacks. But Jagannātha Paṇḍitarājā, the Paṇḍit at the court of Dara Sheikō, the son of Shāh-jāhān, as a student of Vireśvara, took up the cudgel in his hands and wrote the present work severely criticising Manoramā. As the word Manoramā is in the feminine Sanskrit, he named his critique on it, Manoramākucamardana.

Ākhyātaprakaraṇam, p. 56, No. 1473 ॥, belongs to the Kātantra School.

Upayogakramah, p. 85, No. 1647 ॥.

Uṣṇabheda, pp. 31 and 60, Nos. 1076 ॥ and 1475 ॥, a Newari character, gives rules for spelling words with the three S's. The first was copied in N.S. 441.

Dhātujñānaṃ, p. 85, No. 1647 ॥, treats of conjugation and roots in Sanskrit.

Dhātupāṭha, pp. 34 and 84, Nos. 1078 ॥ and 1647 ॥.

Sixteen leaves in Gupta character on Grammar, pp. 85, No. 1648 ॥. The leaves are not in order. They seem to be the leaves of a long grammatical work. There are some Sūtras given, but these are not Pāṇini's Sūtras nor are they from Kātantra.

Kṛdbhāṣya, page 88, No. 1693 ॥. Thirteen palm-leaf parts of a large work on Grammar, contain many Sūtras. Three are noted down in the Catalogue, and they are found in the same order in Kātantra. So these leaves must belong

that work. These are from the chapter on Kṛt. It is a well-known fact that Sarvavarmā, the author of Kātantra Sūtras, did not write these chapters. They were written by the Vṛttikāra Kātyāyana. So these leaves contain Sūtras by Kātyāyana or Vararuci with a bhāṣya. This proves not only the great antiquity of the Kātantra Sūtras but also of Kātyāyana. The work is called Kṛd-bhāṣya. The Sūtras noticed, however, are the first Sūtras of the work in the leaves under notice. But they are numbers 84, 85 and 86 of the fifth Pāda in the chapter on Kṛts in the Kātantra Grammar.

There are 91 leaves of a work on Grammar, p. 70, No. 1595 ॐ. It is most probably a big fragment of the Rāpāvatāra Vyākaraṇa noticed in p. 60. The chapters are called avatāras. The matter given in the Prārambha Vākya, in p. 60, is what may fit in exactly on one side of a narrow palm-leaf. The first leaf is invariably written on one side only. But the leaves in question begin with the second page and leave out matter which is enough for the one side of the first leaf. The chapters are:—

- Saṅjñāvatāra—4th leaf.
- Samhitāvatāra—15th leaf.
- Vibhaktiavatāra—63rd leaf.
- Natvāvatāra—71st leaf.
- Ṣaṭvāvatāra—73rd leaf.
- Samāsāvatāra—78th leaf.

Smṛti.—Of the Smṛti works, the original Samhitās are not very numerous in this collection. Four are worth mention, namely:—

(1) Mānavadharmasāstra, page 60, No. 1475 ॐ. This appears to have been brought from India as it is in Nāgara character.

(2) Parāśara-smṛti, page 59, No. 1478 ॐ. Complete in 12 chapters, is in Newari character.

(3) Nāradya-dharma-sāstra, p. 44, No. 1230 ॐ. Character Newari.

(4) *Mānava-nyāya-sāstram*, p. 43, No. 1230 ॐ, also *Brahmoka-dharma-smṛti* in the first verse after the colophon, is the *Saṃhitā* of Nārada on the law-book of Manu [Nārada's work is often considered as an appendix to the work of Manu]. It is accompanied with a brief commentary in the Newari language, entitled *Nyāya-vikāśini* by Maṇika, perhaps the same as the author of *Bhairavānanda Nāṭaka*, who wrote that work at the request of Jayata, the son of Candan Varmā and the minister of Jayasthiti Malla, the husband of Rājalla Devī, in N.S. 500, i.e., in 1380 A.D. The object was to bring the administration of justice more in unison with the *Smṛti* than before. The advent of a new dynasty was followed by reforms in every direction, and the aim of the reforms was Aryanizing the Newars. The literary activities of this reign has been touched upon by Prof. Bendall; the administration of justice is spoken of here. The composition of many new dramas, by Maṇika, Dharma Gupta and others also bears witness to the tendency of Aryanizing. The present MS. was copied by Vajracāryya Lūṇḍabhadra, a Śākya bhikṣu belonging to the Kīrtipūṇya Mahāvihāra in Bhāṭṭh. This shows that the Buddhist monks who excelled in Calligraphy were extensively employed in copying Hindu MS. In the Durbar Library, too, the Buddhist Vajracāryyas are still the best scribes. Prof. Bendall obtained much valuable information from the post-Colophon statements in this MS.

The most ancient MS. on modern *Smṛti*, i.e., of *Smṛti* compilations, is *Batnakaraṇḍikā* by Droṇa. See pages 77 and 127, No. 1633 ॐ. This is so old, worn out, and dilapidated and so worm-eaten, that it was impossible to take a full description. It was however copied in Sam. 1189, i.e., in 1513 A.D. in Nāgara character. This is the oldest MS. dated in a non-Nepalese era, and in a non-Nepalese character found in this collection. It treats of the rites and ceremonies of the followers of Vājasaneyya *Saṃhitā*. It is a curious fact that a work of so much importance and so much antiquity is so

known in quotations; recently, however, another MS. of the work has been found in the collection of MSS. presented by A. C. Bü rnell to the India Office, and it is accompanied with a commentary, but no description of the work has yet appeared anywhere.

It speaks volumes of the climate of Nepal, that palm-leaves of the 12th and 13th centuries have not yet decayed. Works like *Daśakarma* and *Vivāhakarmasamuccaya*, liturgical works, which are, as a rule, most carelessly kept, have lasted in Nepal for more than seven centuries. Of these *Daśakarmapaddhati*, a work on the ten indispensable sacraments, a short hand-book of an officiating priest, was copied in 1176 A.D. See page 65, No. 1536 π. *Vivāhakarmasamuccaya* was copied in N.S. 233, *i.e.*, 1118 A.D., see page 26, No. 938 ϣ. These belong to the Twelfth century. To the Thirteenth belong the following liturgical works, namely, *Anantavratavidhi*, page 46, No. 1320 ϣ copied in N.S. 405, *i.e.*, in 1285 A.D., *Pratiṣṭhā paddhati*, page 77-78, No. 1638 ϣ, copied in N.S. 396=1276 A.D. I may remark in passing that Prof. Bendall has not taken notice of this date of Anantamalla's reign, which will throw back that king's reign by three years. In his list, *History of Nepal, &c., &c.*, page 25, the earliest date of Anantāmalla is 399 N.S. But this MS. gives the date 396 N.S. Another liturgical work of which few ever take any care, *i.e.*, a work on the *Sandhyā*, which is always committed to memory, namely *Sandhyā-vidhi*, page 45, No. 1320 ϣ, is dated N.S. 401=1281 A.D. A fourth work, on *Pārvaṇa Śrāddha*, *i.e.*, on the propitiation of the manes in the full and the new moon, page 20, No. 772, ϣ, was copied in *La. Sarp.* 171 or about 1290 A.D. A careful search in the private Libraries of Nepal may yet bring to light more dated MSS. of this nature.

Of the more important works, *Karmakriyā-kāṇḍa* by Somaśambhu, pages 49 and 95, No. 1861 ϣ, was copied in N.S. 326, *i.e.*, 1206 A.D. The work was composed in 1073, see *Cat. Cat.*, Vol. I, p. 83A., and Bühler's *Kāśmīra Report*, p. 77. It

is a ritualistic work of the Śaiva sect. The author was a disciple of Śiva, who was the disciple of Vināyeśa, the discipule of Gona, a Śaiva saint. The work is on the daily and other rites of the sect.

Sugatisopānam, pages 20 and 181, No. 772 u, by Gaṇa-
vara, was known only in quotations, see *Cat. Cat.* Vol. I, p. 734.
The MS. was copied at Lalita Patan by a Maithila scribe
Thakura Śrī Maṭi sarmā in La. Sarp. 224, about 1349 A.D.
The date of composition therefore must be earlier. The author
describes himself as Mahārājādhirāja, of which country is not
known. I may here throw out a conjecture that he was
king of Mithilā before the commencement of the rule of a
Śrōtriya dynasty. He was assisted in his work by his
minister Devāditya, the minister of peace and war. It is
a longish work on Smṛti.

The next Smṛti MS. of great antiquity is the *Śrīdatta-
paddhati*, pages 45 and 129, No. 1320 u. It was copied in
La. Sarp. 299, i.e., about 1414 A.D. by Dhaneśvara who was
settled at Khaerā by Mahopādhyāya Nara. It was composed
a few years earlier by Śrīdatta, the son of Nageśvara,
Paṇḍit honoured in the court of Rājā Devasiṃha, the elder
son of Bhavēśa, the third King of the Śrōtriya dynasty. The
real name of the work is *Ekāgnidānapaddhati*. This may
also be *Āvasathyādhānapaddhati*; see *Cat. Cat.* p. 663.
The author is styled Mahāmahopādhyāya and Āvasathya, i.e.,
the performer of Āvasatha sacrifice. The performance of
sacrifices often gives the names to different Brāhmana families.
The work deals with the great gifts known as Mahādāna
which form the subject of the next MS.

Mahādānanirṇaya, pages 36 and 122, No. 1124 u,
by Vācaspati, or more correctly by Rājā Bhairavendra with the
assistance of Vācaspati. The MS. was copied in La. Sarp.
892, about 1596 A.D. The work is not given in the list of
author's works in *Cat. Cat.* page 559B. Professor Benli
makes this work one of the basis for his chronology of
Maithilā Kings. It is curious, however, that Bhairavendra

called Rūpanārāyaṇa here, while he is styled Harinārāyaṇa in p. 76A., Br. Mus. Cat.

A MS. of higher antiquity than the Mahādāna is the Vratapaddhati, page 73, No. 1583 ॐ. It was copied in La. Sam 344, about 1458 A.D., by Sudhādhara. For other notices of this work see Cat. Cat. Vol. I, p. 580B and Vol. III, p. 129B. The author is Rudradhara of Mithila. He may be Rudradhara, the disciple of Caṇḍeśvara and the author of so many Candrikās on Smṛti. In that case he must have flourished later than 1324 A.D. the age of Caṇḍeśvara.

The Maithila work on Smṛti, next in antiquity, is Dāna Vākyāvali by Vidyāpati. It is represented in the Nepal collection by two MSS., namely, pages 25 and 45, Nos. 910 ॐ and 1320 ॐ copied in La. Sam. 512 and 395 respectively. From Rāja, Mitra, No. 812, we know that a work of the Saṃskāras was dedicated by the author to one Ratnapāṇi in La. Sam. 371. There are various works of the same name, Dāna-vākyāvali, by various authors, many of which have recently been acquired by me for the Bengal Government. Both the MSS. are mere fragments, the more ancient one has only 29 leaves.

Vividhavidyāvicārācaturā is a complete MS. on the propitiation of angry divinities and bringing about prosperity. It treats of ten thousand, hundred thousand and million homas, &c. It is attributed to Bhojadeva and is a paddhati. The work ends with the consecration of tanks, ponds and wells; see page, 65, No. 1536 ॐ. The MS. was copied by Śubhapati under the command of Gadādhara Deva, the Prince of Mithilā, probably the son of Rāmabhadra in the town of Ratnadhara, in La. Sam 872. The author Bhojadeva does not appear to have been a royal personage. He is neither the Bhoja of Dhāra nor of Nepal.

Smṛti-paribhāṣā, page 32, No. 1077 ॐ, by Varddhamāna, copied in La. Sam. 388, by Padmākara and Mādhava Śarmā in the village of Nāhoṣa. Vardhamāna, who appears to have been a judge at the court of Rājā Rāmabhadra of Mithilā,

and who wrote several works on Smṛti, wrote two on technical terms of Smṛti, namely, *Paribhāṣāviveka* and *Smṛtiparibhāṣā* (Rāj. Mitra, No. 1848).

Vivādacandra, page 45, No. 1280 ५, by Misaru Miśra. See Rāj. Mitra No. 1859, where it is said to have been composed by Lakṣmi Mahādevī, the wife of Rājā Candra Siṃha of Mithilā, with the assistance of Misaru Miśra. The Prince Candra Siṃha does not appear in any authentic list of the Śrouta Rājās of Mithilā. But Misaru mentions him. He may have reigned in a part of the kingdom, as Aufrecht, quoting all six introductory verses of this work, makes him the son of Darpanāśrayaṇa, the son of Harasiṃha, the son of Bhana. It may be said in passing that the identification of Harasiṃha with Harisīma, the invader of Nepal, is most unfortunate because the invader was a Kṣatriya Śūryavamśī while Harasiṃha was a Śroutiya Rājā.

Vivādaratnākara, by Candēśvara, and *Vivādanirṇaya*, perhaps *Vivādayantāmaṇi*, by Vācaspati, in this collection are well-known works often described by competent scholars.

Nirṇayārka, by Śrī Kṛṣṇarāma, page 199, No. (2) 78, is a work composed in Nepal under the patronage of Gorā King Mahārājādhirāja Rājendra Vikrama during the middle of the last century. The author quotes from *Kṛtya-ratnavali*, *Kālamādhava*, *Nirṇayāṃṛta*, *Nirṇayābdhū* and so on. In the Colophon the work has been attributed to the patron Rājendra Vikrama.

For *Dvaita-nirṇaya*, by Vācaspati, pp. 86 and 90, No. 1648 ॥, and 12 ॥ of the new collection, see preface to Vol. II. *Notices of Sanskrit MSS.*, Second Series.

Sarōjakalikā, in Bengali character, by Kaviratna, p. 2, No. 1077 ५, is a complete compilation of Smṛti. Rāj. Mitra No. 2014, thinks it to be a very ancient compilation as it does not seem to quote from any compiler. The name of the author seems to indicate that he was a Bengali. The present palm-leaf MS. is a mere fragment.

Dharmasāra, page 198, No. 1413, by Paruṣottama. 60

unique work copied in Śaka 1607=1685 A.D. It is a long work on Smṛti compiled from various works, Purāṇas and Smṛti. The author styles himself Jyotirvid, and prefaces his work with the praise of Vyāsa and the purāṇas. He introduces the purāṇas into the compilation of a work on Dharma with a long apology—a fact, from which he seems to have been one of the earliest writers to utilise the Purāṇas for the purpose of illucidating smṛti texts. The scribe, Bala Bhadra and his son, were inhabitants of Mithilā, though the MS. is written in Nāgara and dated in the Śaka Era.

Dharmatattvaparakāśa, page 192, No. 1500, by Śiva-Caturdhara, son of Govinda Sūri, son of Nīlakaṇṭha, son of another Govinda. The family seem to have come from Pratiṣṭhāna or Paithānā near the Godāvarī. The author was born at Benares. He composed the work in Śaka 1668. The Caturdhara family is still flourishing at Benares as a family of learned men. There are four MSS. of this work in the Benares College Library. See page 268B, Vol. I. Cat. Cat.

Dāna-vākya-samuccaya by Yogīśvara, pages 74, and 105, No. 1606 ॥, gives the formulæ for making gifts and incidentally treats of the propitiation of angry planetary deities. This seems to be a very ancient compilation, as it has been quoted in the Bhoja-deva-saṃgraha, copied in Śāke Saṃvat 1297. The MS. of Dāna-vākya-samuccaya in the Darbar Library was copied in N.S. 848, though curiously enough it is said to be written in Nāgara character.

Dānapradīpa, page 185, No. 1238, by Mādhava, is unique. The MS. is incomplete. The author is daubed Mahāmahopādhyāya. He is the son of Viṣṇu-sarmā, the son of Rāma, son of Dhīdhana (?), son of Narasiṃha, regarded as a bearded Sarasvatī, the son of Vāsudeva, who was by Rāghava, King of Traivarnya Karaṇapura in Guzerat, brought from Svīnganī-mdadhi and settled at Tolakīrya. Hence his clan obtained the surname of Tolakīryya. The work treats of such gifts as those of cities, &c.

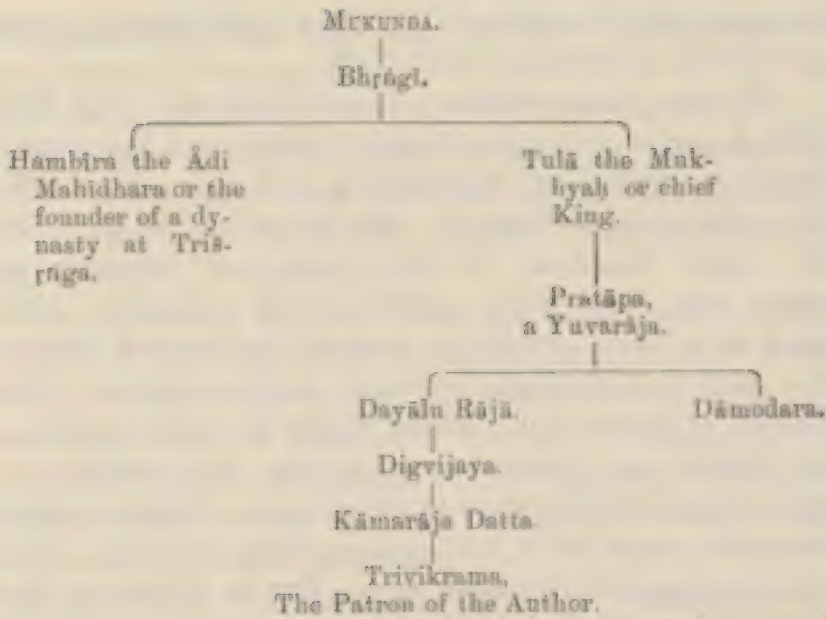
Tithyādinirṇaya, by Padmanābha, page 184, No. 1294,

character Nagara, copied in N.S. 827=1707 A.D. is unique. The author is daubed Upādhyāya and wrote his work at Benares. The work should rather be called Pretakṛtya nirṇaya than Tithyādinirṇaya, of which it professes to be a part. The latter is a big compilation entitled Yogisvara Saṃgraha. Padmanābha seems to have composed that volume of it which treats of Pretakṛtya in two parts, one entitled Pretakarmamahārṇava and the other includes Daśakṛtya, Āvasathyapretāśanā and the visit to holy men. The present MS. contains both these parts. Is Yogisvara mentioned here the same as the author of Dānavākya-samuccaya?

Kṛtyakalpataṛṇ by Lakṣmīdhara, son of Hṛdayadhara, Foreign Minister to Mahārāja Govindacandra of Kanauj, whose reign extended from 1115 to 1143 A.D. (See M. Duff., p. 28, Page 62, No. 1508) notices an incomplete MS. in Newari character. The work has been described by Eggeling, p. 43. The MS. therein described belonged to Vidyānivāsa, who is well-known as the father of Viśvanātha Tarkapañcāna, the author of Bhāṣā pariccheda. It was copied by a Kayastha named Kavīcandra, for him in the Vyomendusaṃskṛtāpāṇa Śāke, i.e., in Śaka 1510-1588. This settles the date of Vidyānivāsa who was a Banerji and resident of Navadvīp and along with his, that of his son, the author of Bhāṣā pariccheda.

Ācārādīpaka, by Gaṅgāviṣṇu, page 153, No. 1500, is a unique compilation of Ācāra, a part of Smṛti. The author gives his own genealogy and a genealogy of his patron Trivikrama. The author is the son of Jayadeva, son of Rāma bhadra, belonging to Gautama-gotra. The genealogy of his patron Trivikrama is as follows:—

Some of the passages in this account are so obscure that I have been obliged to put interpretations on them very different from those by Prof. Bendall. The MS. was copied in Śaka 1674=1752 A.D. by Śivadharmā and Bhuvanēsa. The work treats of all the principal topics connected with Ācāra.

Pratiṣṭhātattva by Raghunandana, in Bengali character, page 65, No. 1536 a, is one of the 28 books of the writer's great digest, the standard smṛti of Bengal. It was composed during the latter half of the sixteenth century. It quotes from Haribhakti-vilāsa of Gopāla Bhaṭṭa composed in 1562. The present MS. was copied in Sapta traya-patri-tārakādhīśaiḥ Saṅketite Śakābde, i.e., 1537 Śaka=1615 A.D.

Pretamañjarī, page 218, No. 1169, is dated N.S. 827=1707 A.D. It treats of the last rites of man. It is neither the same work as the Pretamañjarī by Dyādu Misra, Ulwar 1403, nor the same as Ulwar 801.

Brāhmaṇārthaprakāśa, page 218, No. (2) 112 gives the meaning of the word Brāhmaṇa. It is a unique work by Hara-datta. There is a curious expression in the Maṅgalācaraṇa, namely Tam gurup Sāradārūpaṃ Namāmi Puruṣottamaṃ.

It seems that the name of the author's guru was Puruṣottama and that he is identified with Kālī.

Madana-ratna-pradīpe prāyaścittodyota, page 223, No. 1286, is part of a complete digest of religious and civil law of the Hindus, compiled by Viśvanātha, a Gurjjara of the Śrīmāla clan, inhabitant of Benares. His father was Saṭṭa. Śrīmāla, the small kingdom, of which the poet Māgha's grandfather was the chief minister, sarvādhikāri, gives its name to a very influential section of Gurjjara Brāhmaṇas. The author Viśvanātha belonged to that section. Professor Bendall supposes that Madana Siṃha Deva, the patron, or one of the authors are pleased to style him, the compiler, of the work belonged to Gorakpur-Campārana. But the India Office Catalogue, page 537A, makes him a king of Delhi. This may sound strange to historical ears. But in 1412 died Mahmūd Togluk who abolished the Empire, gave up sitting on the throne, coining money, and the city and the province fell a prey to Afghans and Rājputs alike. Madana Siṃha appears to have been an influential Rājput chief in the province and he invited four great Paṇḍits of his time to compile a Smṛti digest. These are Ratnākara Miśra, Gopinātha, Viśvanātha and Gaṅgādhara Bhaṭṭa. The work is divided in 7 uddyotas of which the present MS. contains the fourth, that dealing with Prāyaścitta. And it has been done by Viśvanātha alone.

The statement in the India Office Library Catalogue takes out Śakti Siṃha, from the Campārana genealogy doubtfully placed there by Prof. Bendall and places him in Delhi.

Vājasaneyināmahorātrāśrita-dharma-nibandha, page 43, No. 1820 ३, is an incomplete copy of a Smṛti work on the daily rites of the professors of the white Yajurveda. It begins with an invocation to Viṣṇu.

Viramitrodaya, by Mitra Miśra, Vyavahārikāṇḍa only, page 251, No. (2) 65. For the date and time of Mitra Miśra see pp. 438-441 and p. 371 of the India Office Library Catalogue.

Śivarātrividhānam, page 62, No. 1508 ॐ, derives its authority from the Padmapurāṇa.

Saptamīvratakathā, p. 84, No. 1645 ॐ, copied in N.S. 508=1888 A.D. Kathās are stories in Sanskrit generally in Anuṣṭubh verses proclaiming the great efficacy of any vrata. They are very common in Northern India. The discovery of this MS. proves their antiquity.

Sārasaṃgraha, p. 48, No. 1380 ॐ, was copied in N.S. 375=1255 A.D. It is a part of an unknown work entitled Veda Vaiṣṇava-siddhānta rahasya, that is, a work written with the object of reconciling the Vedas with Vaiṣṇava doctrines, and it treats of such topics as lakṣahoma in nine chapters. It seems to indicate a stage in the process of Tāntrika Vaiṣṇavism being incorporated into Hinduism.

Vājasaneyinām Vivāhādipaddhati, by Rāmadatta, p. 80, No. 1634 ॐ. The author is the son of Gaṇeśvara, the son of Devāditya. [See supra Sugatisopānaṃ.] Devāditya and his son Vireśvara were the ministers of peace and war to an unknown kingdom, probably Mithilā. The work pertains to the white Yajur Veda, and treats of the ceremonies to be performed by the professors of that Veda. Rāmadatta, and his father Gaṇeśvara are described as mahattakas or noblemen. In Raja. Mitra No. 1169, Rāma-datta is said to follow Vācaspati Miśra the great Maithila lawgiver. The MS. is written in Maithila character and dated in La. Samp. 414. These considerations lead me to infer that the author was a Maithila. But the work is held in high respect by the Yajur-vedis all over Northern India. As the matter stands, if Rāma-datta writes a Paddhati based on Vācaspati's digest, the date given at the end of the MS. may refer to composition and not to copy. Theodore Aufrecht has changed the name of this work into Vivāha paddhati, p. 580B. Vol. I, Cat. Cat. But he has no authority for it.

Agastyavratavidhānam, p. 52, No. 1863 ॐ speaks of the process of worshipping Agastya, the great Ṛṣi.

Ekādaśī-vrata-māhātmyam, p. 80, No. 1008 and p. 44,

No. 1280 ॥. The first was copied in N.S. 558, and the second in N.S. 400, during the reign of Ānandamalladeva at a temple of Paśupati. Both are in Newari character.

Ekādasi-vrata-vidhānaṃ, p. 70, No. 1559 ॥, is in Newari character.

Kāṣvāyanaśrāddha vidhiḥ, p. 45, No. 1820, ॥, in Newari character, treats of the Śrāddha of the professors of a Kāṣvāsākhā of the white Yajurveda.

Durgārcanakalpataru, p. 187, No. (2) 110, by Lakṣmī Sarmā, in Nāgara character. Complete. Unique. It was composed under the patronage of Navarāt Raghunāth, the son of Yuvarāt Rāgabhīma Shāha, son of Kṛṣṇa Varmā, during the reign of Rāja Bahādur Shāh, the Gorkhā king of Nepal (1777-1799), who is described as having overrun Chhātrī, Mithilā, Kāmarupa, Aṅga, Vāṅga, Kāliṅga, Kuru, Maurya, Yavana. The author is entitled Daivajña Śiromaṇi and is the son of Kṛṣṇānanda.

Kālamādhava-kārikā-vyākhyānaṃ, p. 160, No. 1281, by Vaidyanātha Śūri, son of Bhaṭṭa Rāmacandra of Benares is a commentary on Kārikā based on the work of Mādhavācārya on the determination of time for religious ceremonies entitled Kālanirṇaya, commonly called Kālamādhava. This has been published in the Bibl. Ind. The authorship of the Kārikā is unknown. Vaidyanātha, the commentator, belonged to the wellknown Pāygaunde family of Benares.

Kuśāṇḍikā is the common homa for all ceremonies. It is perhaps the shortest homa known. A work on this is to be found in p. 56, No. 1478, ॥.

Caturthi-Vidhiḥ, p. 80, No. 1684 ॥, describes the ceremonies to be performed on the 4th day after marriage. Vīṇa-pratiṣṭhā-vidhiḥ, p. 52, No. 1868 ॥, is incomplete and has 10 leaves only.

Vyavahārapradīpa, p. 258, No. 1412, by Kṛṣṇa is an elementary work on astronomy as applied to Smṛti. This is to be differentiated from Kalyāṇa Varmā's work, and also from Padma-nābha Miśra's work on the same subject and of the

same name. The author says that in Jyotiṣa, Tantras, Siddhāntas and Vaidyaka, the meaning only and not grammatical inaccuracies are to be taken into consideration.

Śuddhadīpikā, p. 255, No. 1500, is a liturgical work of no value, by Durga Datta. The author seems to have abridged a work entitled Prapañcasāra, an unknown smṛti work, and treated of the proper method of repeating the Gāyatri.

MEDICINE.

Carakasamhitā, p. 86, No. 1648 π, in Newari character. The description of this MS. has not been given in the Catalogue, but from my notes I find that it was copied in N.S. 803=1183 in the reign of Ratnadeva. In this case the year is given both in figures and in words Samvatsarānām trayodhika śatatrayaṃ Aṅke + + Samvat 803 Caitra Sudi Somadine. It was copied by a Śrīvāstava Kāyastha Paṇḍita named Ratnapāla who came from Jejābhukti or Jejhaṭi the cradle of Caudela power in Bundelakhapḍa. The granthasamkhyā is given as 12,686.

One hundred and twenty chapters were spoken by Ātreya to Agniveśa. Then it was revised by Caraka. But even then it was not complete by a third. So Drḍhabala of Pañcanadapura completed it after propitiating Śaṃkara.

The medical tradition of this school seems to have begun in the Vedic times. Agniveśa compiled the tradition about the period of the rise of Buddhism, for among the numerous Buddhist sects before Aśoka we find one founded by an Agniveśa. Caraka, whose name the school bears, only revised it, and this Caraka may well be the medical man in the court of Kanīṣka, the Indo-Sythian King, as Professor Sylvain Levy surmises, from Chinese sources. Drḍhabala's age it is difficult to settle. But I will hazard a conjecture, that he wrote when the last Hindu dynasty was reigning in the Panjab. The MS. is complete and it bears a date before the Muhammadan conquest of Hindustan. The work has been several times printed in Calcutta.

Cikitsāmrta, p. 170, No. (3) 76 (see Report, page 9). The work is nearly complete, the first leaf only is missing, the first leaf as given in this MS. contains the preamble of a work on *Materia Medica* in which the author expresses his dissatisfaction with previous works on the subject, some being too small, some too difficult and so forth.

Nidānaṃ, p. 70, No. 1559 अ. From my notes I find that the MS. contains a few leaves only and they treat of the *Kṣudraka-roga-nidānaṃ*. It was copied in N.S. 571=1451 A.D.

Nilakaṇṭhasaṃgraha, p. 200, No. 1135, is a work on Hindu medicine by Nilakaṇṭha, the son of Narahari and Sāvitrī, belonging to the Vaidya caste. One of his remote ancestors was Tripurāridhana a Mahopādhyāya. His uncle was Śrīdhara of the Dhanvantari gotra. The MS. is a Physician's *Vade Mecum*.

Yogasāra, p. 235, No. 1137, by Nāgārjuna. The first seven leaves of the MS. are missing. In leaf No. 106 occurs the statement *Iti Nāgārjjunakṛte Yogasāre Śrī + + + cikitsā*. The MS. is incomplete at the end too. The work is a very ancient one and is attributed to the great Nāgārjuna, the founder of the Mahāyāna school.

Yogaratnasamgrahaḥ, p. 35, No. 1113 अ, by Puruṣottama Datta of the Vaidya caste. The MS. was copied in the Śaka year 1586 on the full moon day of the month of Māgha on Tuesday. Sumati-jayajitāmitramalladeva of Nepal made a gift of this MS. in N.S. 810=1690 A.D. The work has 240 leaves written in Maithila character, though the statement of the gift at the end is in Nāgara akṣara.

Rasaḥṛdayaḥ, p. 239, No. (3)118, by Govinda Bhagavat. It is a work on Hindu Chemistry, and Dr. P. C. Rāy thinks it is one of the most ancient works on the subject. The work is in the form of a Tantra, being divided into 21 Paṭalas. Buddhistic gods and Bodhisattvas are mentioned in this work. After the colophon there is a statement that Dhanañjī obtained this work from a worshipper of Nārāyaṇa.

Viśvanāthaprakāśa, p. 24, No. 845 π, was considered rare even in Nepal when Lawrence compiled his list of rare MSS. in that country. The MS. contains 447 leaves.

In p. 90 is mentioned a MS. with 180 leaves, being No. 14 of the new collection made by Mahārājā Sir Vir Sumsher Jang Bahādur, on the medical science. There are no colophons in this work, and from the verses quoted in the Catalogue, it appears to be a medical compilation, one of the verses being the opening verse of the Mādhavanidānaṃ. But that verse had long become the common heritage of medical men in India and is found in many medical works.

Sārottara nighaṇṭu, p. 37, No. 1114 ς. The MS. has leaves missing in the middle. There are 179 ślokaś. It is a work on synonyms in the medical science. The MS. begins and ends in Buddhist fashion. The opening verse is the same as that of Mādhavanidāna. It was copied in N.S. 200, i.e., in 1080 A.D. The author's name is lost by a lacuna, but he is described as Ācāryavarya.

No. 1114 π, in pp. 36 and 130, seems to contain two works, one incomplete in the earlier and the other in the latter part. The two works are by two brothers Ravigupta and Viṣṇugupta, both sons of Durgagupta. Viṣṇugupta's work appears to be a nighaṇṭu, Siddhasāra nighaṇṭu, noticed in p. 86, and the other work Siddhasārasaṃhitā by Ravigupta is on general medical science. The number of leaves 95 and the extent in ślokaś 1212 both refer to the combined MS. The date of the copy and reign of the king are both lost by lacuna.

A complete copy, however, of Ravigupta's Siddhasāra saṃhitā is noticed in the Catalogue under the name of simply Sārasaṃgraha, in page 21, No. 787. It is complete in 24 adhyāyaś, the last chapter being on poisons. It was copied in N.S. 494=1374 A.D. The authors of both these works seem, from the terms in which the Maṅgalācaraṇa has been couched, to have been Buddhists.

Toḍalānanda, p. 181, No. (2) 326, is a medical compilation made under the patronage of Toḍala Malla, the Finance

Minister of Akbar. [See *infra* Horāsukha.] This was one of the works reported by the Paṇḍits of Nepal to Major Lawrence as rare. The present work begins with an obeisance to Dhanvantari and the Asvins. The compilers consulted works of Kuntisuta and others. Kuntisuta appears to be Nakula who is credited with the authorship of a veterinary work entitled Asvacikitsita which has been published as a supplement to the Asvavaidyaka in the Bibl. Ind. From the statement in this MS. it appears that Nakula is said to have written a work on medicine too. The present MS. is in three chapters.

Nāḍiparikṣā, p. 198, No. (8) 76, was composed by Rāmacandra Somayājīn, son of Saṃprāt Agnicit Somayājīn, in Sam. 1405, [See Rep. p. 10.] The author seems to have been an inhabitant of Orissa [See Rep. p. 15.] and credited with the compilation of a smṛti work. The present MS. was copied in Samvat 1778.

Veterinary.—Asvavaidyakam p. 151, No. 1161, by Dīpaṅkara, has already been fully described in my Report page 10. The author was the son of Nānākara and the grandson of Nidhānakara, a Vaidya by caste, belonging to the Kāntāra vāsini Gāi. Dīpaṅkara, nay, his family appears to have been Buddhists. The Maṅgalācaraṇa, though it begins with the word Śiva, does not appear to be an obeisance to god Mahādeva, as the word Śiva appears to be an adjective to Sarvajña, and the next hemistich “Tajjñāḥ kimapi yam viduḥ” stamps him as Buddha. The author boasts that his hair were coloured with the dust of the lotus feet of Dīpaṅkara who may be a Buddha, a Bodhisattva or a great Bhikṣu, but he cannot be a Hindu deity. The simile Buddhaḥ Śuddhodaṇādiva’ is also Buddhistic. Few Hindus will have recourse to such a simile. The work is said to be in 90 chapters and the extent in slokas, is 1300. The author makes his praṇāma to Śaliboira, the founder of the Veterinary art and to his disciples. He consulted previous works on the subject, and his practice was of great use to him.

Asvāyurveda, page 151, No. 765, by Gaṇa. The MS. is incomplete. It is like the previous work, a compilation from Śalihotra, Garga and others.

Yogamañjarī, p. 233, No. 816, compiled by Vardhamāna under the orders of Viśāla, a minister. The father of the author was Ācārya Jñānapati, probably a Buddhist minister. Viśāla belonged to the reign of King Narendra Malla of Nepal who ruled by the middle of the seventeenth century.

Sārasaṃgraha, p. 265, No. 816, by Indusena or Indrasena, who styles himself as a Mahārājādhirāja and Mandarendra and whose Viruda Rūpanārāyaṇa, &c., show that he was one of the Brāhmaṇa rājās of North Bihāra or connected with them. It is a short work and was composed in śaka 1734 or 1812.

ASTRONOMY.

Ariṣṭanavanita-vyākhyā, p. 148, No. 1806, in Newari character. It is a commentary on the astrological work entitled Ariṣṭanavanita by Navanītanarttanakavi, who selected all matters relating to Ariṣṭa, or evil influence of planets, from the Horā sāstra, which means principles of Astrology learnt from the Greeks. The present work is a commentary on Navanītanarttana's work by Śrīdhara (see Catalogue of Ulwar MSS. No. 1711, Extract No. 452). Śrīdhara is quoted twice by Bhāṣkarācāryya in his Bijagaṇita. Copied in N.S. 800=1680.

Gaṇakamaṇḍanaṃ p. 163, No. 1412, by Nandikeśvara, son of Vedāṅgarāya, in Nāgara character, is an elementary treatise on astronomy as applied to Smṛti. The MS. is incomplete. (See Cat. Cat. Vol. II. p. 28A. See also Peters IV, p. 44.) The genealogy of the author is thus given in Peterson's extract. In the Gurjara country there is a Brāhminic settlement named Śrīsthala. There was a Brāhmaṇa there named Ratna Bhaṭṭa whose son was Tigalā Bhaṭṭa. His son was Mālajit who obtained from Shah Jehan, Emperor of Delhi, the title of Vedāṅga Rāya. His son Nandikeśvara wrote this work for pleasing his

father. The author consulted among other works Muhūrta-cintāmaṇi, Gaṇakabhūṣaṇa, Ratnamālā, Joytirvidābharṇa, Sajjana-ballabhā and Trivikramasata. Vedāṅga Rāya wrote the Pāraṣi prakāśa in 1648 A.D.

Goloddeśa, p. 165, No. 1167, by Dāmodara. The MS. is copied in Nāgara character in N.S. 830 = 1710 A.D. This is an attempt to reconcile Astronomy with the Purāṇas. The author quoting from Garga and others says that Yudhiṣṭhira era will remain extant for 3,044 years. Then will commence the era of Vikrama and remain current for 135 years. Then the Śaka era for 1830. Then will arise a king named Nāgārjuna who, killing the Mlecchas, will initiate an era that will last for 400,000 years. Then will King Dharmarāj start an era which will remain in force for 10,000 years. Then when the world will be covered with Buddhists and Mlecchas will come Kalki, and in 81 years he will destroy them all.

This is an elementary treatise on astronomy having a few chapters on Astrology. Unique.

Grahadarpaṇa, p. 166, No. 1412, by Gaurīśvara, is based on the Sūryyasiddhānta. Unique. It says that the astronomical era, that is, the Śaka era, commenced after 8,179 years of the Kali Yuga.

Grahaprakāśa, p. 167, No. (2) 32, by Kāśinātha, composed in Śaka year 1735, the year of the birth of Rājendra Vikrama. The author follows the system of Varāha Mihira and of Sūrya siddhānta. He consulted Brahma-siddhānta, Vaśiṣṭha-siddhānta, Sūryyasiddhānta, Tattvaviveka, Saurabhāṣya and other works.

Camatkāracintāmaṇi, p. 169, No. 1112, by Ṛṣi is an astrological work giving the effects of the rise, continuance and setting of planets on the destinies of men. The MS. has not been properly described elsewhere.

Jātaka-paddhati-vyākhyānaṃ, p. 178, No. 1167 by Sūryya-deva Somayājīn of Nirdhruva gotra, is an unique commentary on Śrīpati's well-known work the Jātakapaddhati, for

which see Bhandarkar's Report for 1882-83, and Cat. Bik., p. 338. The present MS. was copied 1653 A.D.

Jātakārṇava, p. 179, No. 1578, by Varāha Mihira, is a short work on horoscopy, copied in Newari, in N.S. 883 = 1763. The MS. though it professes to be complete contains three chapters only, namely :—

1. Grahamadhyādhikāra.
2. Grahasphuṭādhikāra.
3. Tripraśnādhikāra.

The third chapter in I.O. MS. is chāyādhikāra, and the last verse of the present MS. treats of the shadow of the sun-dial at mid-day. The I.O. MS. contains three more chapters. The Trinity College MS. contains the second chapter only. In the Durbar Library MS. the author is stated to be Varāha Mihira.

Jaimini-sūtra-vyākhyā, entitled Subodhini, p. 179, No. (3)109, is a commentary by Nīlakaṇṭha on a work on horoscopy in Sūtra form, complete in four chapters divided in four pādas each, attributed to Jaimini. The Sanskrit College Library copy is defective in the beginning, while the MS. under notice is complete to the end of the second chapter. The Sanskrit College copy states that the work was composed in Śaka 1676 in Nepal during the reign of Raṇajit Malla Deva of the solar dynasty, the last King of Bhātgāo in Prof. Bendall's list. The Durbar Library copy contains in the second verse from the beginning a statement that it was composed at the request of Raṇabhuj, a King of the solar dynasty. Raṇabhuj and Raṇajit appear to be one and the same person. The author Nīlakaṇṭha is, therefore, a person different from the author of the Nīlakaṇṭha Tājika. There is a complete copy of the original Sūtras of Jaimini in the Asiatic Society in the Government collection with a commentary.

Jyotiḥśāstram, p. 20, No. 772 अ, appears to be a work on divination in Sanskrit and Newari, compiled from various sources by the observation of the positions of dogs, lions, mules, snakes and elephants, &c., &c.

Toḍalānanda, pp. 182-83, No. 1167, or Horāsukha, by Toḍala Malla. The MS. was copied in Samvat 1689=1583 A.D. in Nāgara character. Toḍala Malla, the great Finance Minister of Akbar, who is termed Mahārājādhirāja here, made several compilations, i.e., in Smṛti, in Tantra, in Vaidyaka and in astrology. The names of his compilations end in the word sukha or saukhya. The present MS. is Horāsukha or Horāsaukhya. It relates to Horāsāstra or Horoscopy. The attempt was made, as the author says, to bring together in one place, the substance of all such works as Jātakasaṃhitā by Varāhamihira. In the preface the author speaks of Vasiṣṭha, Bhṛgu, Garga, Parāśara and others engaged in spreading religion. Unique.

Nakṣatrasārāvalī, p. 194, No. 1188, gives the description of the various asterisms or nakṣatras, the number and position of stars in each and such other topics. It is a short work in Newari character. Unique.

Pātasāraṇīṭīkā, p. 205, No. 1167, or rather Pātasādhana-ṭīkā, by Viśvanātha Daivajña, the son of Divākara Daivajña, is a commentary on the Pātasāraṇī by Gaṇeśa Daivajña, son of Keśava. For the author and the commentator, see Bhandarkar's Report for 1882-83, p. 29, preface. It deals with the rules for compiling Hindu almanacs. The initial year is 1444 Śaka=1582 A.D.

Praśnottara-ratnamālikā, page 88, No. 1152 π, is a work on fortune-telling from questions. It is on palm-leaf in Newari character, 14 leaves only.

Praśnottarāvalī, p. 210, No. 1382. The MS. is in Newari character copied in N.S. 524=1404 A.D. The author is Gaṇapati Śarmā, the son of Kamalāpati and Padminī and the grand son of Haripati. It is a work on fortune-telling by means of questions. The copyist is Devasaṃkara Śarmā, the son of Gaṇapati, a resident at Svanikṣevantā.

Bhaṭṭotpalaratnamālā, p. 229, No. 1188. This is a mistake of the scribe for Jyotiṣaratnamālā, by Śrīpati, with a commentary by Mahādeva. Mahādeva's commentary seems

to be very much abridged in this work. (See Ulwar Catalogue, extract No. 498.) The genealogy of the commentator is thus given in the extract. There was in the family of Śrījanyālaya a brāhmaṇa named Bandhuka, who was a friend of King Karna. He had a son named Mahādeva who had three sons—Lūṇiga, Āma Śarmā and Ajayī. The last was a friend of King Bhīma. Lūṇiga's son Mahādeva, the commentator, wrote in 1185 Śaka = 1268. His grandfather Mahādeva wrote a commentary on the Kātantra grammar entitled Śphuṭaśabdasiddhi.

Horāpaddhatikalpavallī, Saṭikā, p. 278, No. (3) 109. The text is by Viṭṭala belonging to Kṛṣṇātrigotra, and the commentary is by Rudra Jyotirvid, the son of Vidyākara.

Bhojadevasaṃgraha, pp. 8, 18, 34, 42, 86, 120, Nos. 226 ँ, 619 ण, 1078 ञ, 1206 ञ, 1648 ञ is an abstract of Bhojadeva's great work on Astronomy-Astrology which again is based on Varāhamihira. Dāmodara, the author, consults the works of Yogīśvara and others, but he strictly follows the method of Varāhamihira. The work treats of the fortune-telling of kings only. Professor Bendall says that the MS. in page 34 and 120 is the earliest work dated in a non-Nepalese era, namely, Śake Saṃvat 1297.

Mayūracitram, p. 89, Nos. 1176 ञ and 1179 ञ. This is a work on divination. It is written in the form of a dialogue between Garga and Bhāguri. The works known on the subject are attributed either to Nārada or to Varāhamihira. The present work is in the form of a Purāṇa complete in eight chapters.

Yavanajātaka, p. 40, No. 1180 ञ. The work has been fully described by me in Journal Asiatic Society of Bengal, for 1897, in p. 310, also in my Report, page 8. But at that time the colophons of the various chapters were not drawn up. From a perusal of these in the present Catalogue it appears that the Yavanas could divine at birth whether a new-born child would be a monk. This at first sight may appear strange, but if the fact that among the missionaries of Asoka, two were Bactrian Greeks be taken into consideration, it would appear that Greeks in the outlying Provinces of their

Empire often became bhikṣus of the Buddhist religion. I take this opportunity of correcting two mistakes which inadvertently crept into my Report. For Vṛhatjātaka read Vṛhat Saṃhita and for 4,000 slokas read 4,000 Indravajrā slokas. Some copies of the Yavanajātaka have, since the publication of my Report, been found in the City of Benares, but they are Vṛddha Yavana in 8,000 Indravajrā slokas, and the verse *Iti svabhāṣārācanābhiguptam* does not occur in any of these, and Vṛddhayavana described by Eggeling in p. 1096 I.O. Cat. is a quite different work from that in the Durbar Library.

Yogayātra, p. 284, No. 505, by Varāhamihira. The present MS. is defective in the beginning. First four leaves are missing. It is complete in 15 chapters, but many of them do not agree with these in the I.O. MS., p. 1057A.

Chapters in the present MS.	Chapters in the I.O. MS.
2. Acārādhyāya.	1. Daivapurūṣakārādhyāya
3. Abhiyogādhyāya.	2. Acārādhyāya.
4. Yogādhyāya.	3. Abhiyogā o.
5. Misrakādhyāya.	4. Yogādhyāya
6. Valyupahārādhyāya.	5. Misrakā o.
7. Nakṣatra snānādhyāya.	6. Valyupahārā o.
8. Agninimittādhyāya.	7. Nakṣatranimittā o.
9. Nakṣatra Kaiṭabhāni	8. Agni nimittā o.
10. Vārilakṣaṇādhyāya	9. Nakṣatra Kaiṭabhā o.
11. Hasti sālādhyāya.	10. Asvaceṣṭitādhyāya
12. Hastigītādhyāya.	11. Prasthānakiyā o.
13. Madakaraṇādhyāya.	12. Śri sakunādhyāya.
14. Asvagītā.	13. Protsāhā o.
15. Khadgalakṣaṇādhyāya.	14. Valotsāhā.

Rantnakalāpa, p. 286, No. 1578, is an elementary compilation of Astronomy-Astrology by Viṣṇudeva, the son of Satyavati and Raghunandana, grandson of Vāsudeva and a great-grandson of Rāmadatta belonging to the Karambahī family of the Vatsa gotra. Unique. Compiled in Śaka 1568.

1646 A.D., copied by Mahādeva Daivajña in 1612 Śaka, i.e., 1690 A.D.

Sūrya-siddhānta-bhāṣya, pp. 88 and 182, No. 1165 ॐ, is known to Aufrecht in Bühler's Guzerat lists. The Durbar Library copy describes the commentator as a Maithila, a Somayāji and a Vājapeyi. It is in Maithila character. The text and the commentary are both given in the MS.

Horāsāstraṃ, p. 41, No. 1206 ॐ, appears to be a work different from that mentioned by Burnell 79a. This is the same as Varāhamihira's Vṛhajjātaka (see Rāj. Mitra, No. 2453). There are ten chapters in this incomplete MS. But they are differently arranged from that given in Eggeling, 1098a.

Kausalya-kusumāvali, pp. 19 and 101, No. 736 ॐ, by Rājabrahmā-varddhana, is in two parts. The first is complete but the second defective at the end. [See Rep. p. 11.]

Khaṇḍakhāḍya, p. 89, No. 3, of the new collection, is based on Āryabhaṭas theories. It is by Brahmagupta, son of Jisṇugupta. He is said to have flourished in the beginning of the seventh century. The MS. is complete and it was copied in N.S. 470=1350 A.D.

Khaṇḍakhāḍyāṭikā, p. 26, No. 933 ॐ, and pp. 86 and 102, No 1648 ॐ, was composed by Śridatta in Nepal for the use of the Nepalese Paṇḍits. It commences with the formula for the reduction of the dates in the Śaka era into those of the Nepalese era. For a fuller description of the work see Rep. pp. 11 and 12.

Navaratna, p. 195, No. 1166, by Dāmodara Bhaṭṭa, an astronomical treatise with versified colophons, was composed at Benares in Śaka 1605. The author was the son of Jānaki and Raghunātha belonging to the Citpāvana race, that is, the race of Koṅkana brāhmaṇas to which the Peswas of Punā belonged. The present MS. was copied by Pūrṇānanda, the astrologer to the king of Nepal, probably a student of the author, in N.S. 806.

The work is divided into *ratnas* or *māṇikyās*. The

present MS. contains the Jyotiṣamāṇikya divided into five prakāśas of the first marīci. These are :—

Pañcādisiddhi marīci prakāśa		
Drk-kheṭa siddhi	„	„
Tripraśna	„	„
Parva	„	„
Gaṇita	„	„

Śrīpati-paddhati Vyākhyānam, p. 18, No. 619 ॐ, is in Nāgara character, seems to be a commentary on the well-known Jyotiṣa work brought from India by the Gorkhās who write in Nāgara.

KĀVYA.

Kirātārjunīyam, p. 18, No. 844 ॐ, is a MS. in Maithila character.

Kicakabadha Kāvyaṃ, p. 75, No. 1608 ॐ, by Nitivarmā. See Rāj. Mitra, Vol. II, p. 57. Written in a highly artificial style full of alliteration.

Kumārasambhavam, p. 12, No. 328, in Maithila character, comes to the end of the seventh canto.

Nalacaritaṭīkā, p. 91, No. 17, in the new collection by Śa Vira Shamsheer, in Maithila character, by Mantrindra Harivara. The commentator wrote a work in prose and verse on the life of Vikramāditya. The commentary was completed in the Śaka year 1164=1242 A.D., and it appears to be one of the earliest commentaries on the work which seems to be the Naiṣadhacarita, as it is complete in 22 cantos.

Naiṣadhacaritraṃ, pp. 12 and 87, Nos. 320, incomplete, and 1648 ॐ to the middle of the ninth canto. The latter is in Maithila character.

Yaduvamśa Kāvyaṃ, p. 282, No. 1427, by Kāśinātha. Leaves 1-19, 24-29, 89-99 are missing. The father of the author was Śaṃkara and his mother Rohiṇī and he was a Brāhmaṇa. It appears to be an imitation of Kālidasa's Raghuvamśa and treats of the family of Yadus to which Kṛṣṇa belonged. It is a grammatical work of the nature of

Bhaṭṭi, the first canto giving examples of Caṇ and the second of Laṇ.

Raghuvamśam, p. 21 and commentaries, pp. 12 and 81 being Nos. 772 ऋ, 823, 1076 न, all in Newari character. The commentary in both the numbers is Śobhanā by Vaidya Śrī-garbhacandra; both incomplete.

Sisūpālābadham, pp. 56 and 75, Nos. 1478 ऋ and 1608 ऋ.

Śisūpālābadham, commentary, p. 72, No. 1583 ऋ on the first and the sixteenth cantos.

Śisūpālābadham, commentary, Nirṇaya Vṛhaspati, p. 254, No. 1420, by Vṛhaspati, a Bengali Brahmana of the Mahintāpaniya gāī of the Rādhīya class. He is therefore no other than the well-known Rāyamukuta. His Guru was Śrīdhara who gave him the title of Miśra. He was greatly honoured by the King of Gauḍa. He styles himself Kavīcakravartī. The MS. in paper was copied in N.S. 829=1709 by Brahmadeva in Newari character. The commentary ends with the sixth Canto.

Saundarānanda Kāvyaṃ, p. 74, No. 1585 न, 8 leaves only. Unique.

Bhaktavijaya Kāvyaṃ, p. 229, No. 1480, by Lalitāvallabha. The bhakta in this poem, composed in 108 verses, is Pṛthvinārāyaṇa, the Gorkhā conqueror of the Nepal Valley. He was the great grandson of Pṛthvīpati, belonging to the Somavamśa. It was composed in इलानिधिमल्लराजे i.e., in the Śaka year 1671. Pṛthvinārāyaṇa had four younger brothers, Jīṣṇuprabbāva, Dalamardana, Dalajit and Śubha.

Haricarita Kāvyaṃ, pp. 75 and 184, No. 1608 ऋ, in Maithila character, copied by Bhānukara in Śaka 144. The poem is an imitation of Naiṣadhacarita on the adventures of Kṛṣṇa, the 8th incarnation of Viṣṇu, complete in 18 cantos. The author Caturbhuja composed the work in 1415 Śaka=1498 A.D. at Rāmakeli, a suburb of Gauḍa, the capital of Bengal, then ruled by the Khojās and Habsīs, who were put down in 1494 by Alauddhīn Husain Shāh. The author belonged to the Kāśyapa gotra, and the village from which his line of ancestors in that

gotra among the Vārendra distribution of the Bengal Brāhmaṇas, derived their family title is Karañja. The theory is that the five brāhmaṇas from whom the Rāḍhiya and Vārendra brāhmaṇas claim their descent, came in Gauḍa in Veda vāṇāṅga Śake, i.e., in 654 Śaka, i.e., $654 + 78 = 732$ A.D., i.e., at a time when the preachings of Kumārila wrought a great revolution among the Brāhmaṇas and Brāhminists in India. This was just the time when Yaśovarmā was ruling in Kanoj with Bhavabhūti, the pupil of Kumārila, as his court Pāṇḍit and court poet. Tradition says that application was made by a King of Gauḍa to the King of Kanoj for five Brāhmaṇas to perform a Vedic sacrifice, and five men came to Bengal. Their descendants settled on both sides of the Ganges and were in course of time divided into Rāḍhiyas and Vārendras.

Their descendants obtained 156 villages from local kings and these villages gave names to 156 families of brāhmaṇas—56 among the Rāḍhiyas and 100 among Vārendras. We have not as yet got any authentic record about the grants of these villages. This work gives us the history of the grant of the village of Karañja to Śvarṇparekha by Dharmapāla (875-900). In Śvarṇparekha's family was born Bhuṇḍu Ācāryya vara. His son was Divākara Ācāryya. In his family was Nityānanda Kavindra who was an expert in the Mahābhārata. One of his descendants was the author of Smṛtikaumudī who got a son, named Śiva Dāsa, by worshipping Śiva at Benares. He had four sons—Nārāyaṇa Miśra Mantriṇ, Mādhava Pāṭhaka, Bhānu Śarmā and the author Caturbhuja. When the last was born his father wrote with a golden pen and with honey a sloka on his tongue to the effect that he may be a poet and so he was a poet.

LYRIC, &c., &c.

Gītagovinda, p. 16, No. 468 ॐ, in Newari character, was copied N.S. 616=1496 in the reign of Jayarāja Malla.

Gītapāñcāśikā, p. 16, No. 461, in Newari, dated Śaka 1550=1628 A.D., was composed by Rājā Jagajjyotirmalla.

The MS. also contains two dramas in Newari by the same royal author, viz., Kuñjavihārī and Kubalayāśva.

Gitamālā, p. 74, No. 1584 ण, songs in Newari.

Caurapañcāsikā, p. 88, No. 1152 ञ, in Newari character.

Padyasamuccaya, p. 202, No. 1502, composed by Rājā Jagatprakāśa Malla of Bhātgaō, the grandson of Jagajjyotirmalla, the literary king.

Meghadūtam, pp. 31 and 56, Nos. 1076 ञ and 1478 ञ, the first in Newari and the second in Maithila, incomplete; the former was copied in N.S. 484=1364 A.D. in the reign of Jayārjjuna Malla.

Commentary to Ditto, p. 78, No. 1683 ञ, incomplete, in Newari character.

Ślokaśaṃgraha, p. 74, No. 1584 ञ.

Ślokaśārasaṃgraha, p. 259, No. 1429, collected and compiled by Jagajjyotirmalla, the King of Bhātgaō, in Newari, Śaṃvat 746=1626 A.D., copied in N.S. 808=1688 A.D. One of the poems is Vārānasyaṣṭakam, another is Vairāgya-varṇanam.

DRAMAS, INDIAN.

Nāgānanda, p. 73, No. 1583 ञ, is a well-known work by Śrī Harṣa, the great king of Kānyakubja. The Prastāvanā has many passages which are identical with those in Ratnāvalī reputed to be by the same author.

The present MS. has the first three leaves missing. It is copied in Newari character and the date is N.S. 488=1318 A.D. when king Jayānanda was reigning.

Uttaracarita, pp. 12 and 69, Nos. 332 and 1537 ञ. The first is in Maithila and the second is in Nāgara character.

Mālatimādhava, pp. 56 and 74, Nos. 1473 ञ and 1585 ञ. The first is dated N.S. 276=1156 A.D. It belonged to a Buddhist monk Buddha-rakṣita. The other is copied in La. Śaṃ. 469.

Anargha-rāghava, pp. 74 and 81, Nos. 1588 ञ and 1634 ञ. Both are in Maithila character and without date.

Prabodhacandrodaya, p. 64, No. 1534 ऋ. The MS. is in old hand-writing with only a few modern leaves. The character is Newari.

Mudrārākṣasa, p. 88, No. 1648 ऋ copied in Newari, in N.S. 491=1871 A.D., at Lalitapura, by Gomendra Candra of the school of the gem of writers when King Jayārjuna was reigning. The MS. is complete.

It has a commentary entitled Mudrāprakāśa, p. 83, No. 1645 ऋ, by Vateśvara Misra, son of Mahāmahopādhyāya Gaurīpati in Maithila character. The MS. contains commentary of the first and a second Aṅkas and a portion of the third.

Karpūramañjarī-nāṭikā, p. 45, No. 1261 ऋ, copied in La. Sam. 858.

Gaurīdigambara, p. 13, No. 382 ऋ, by Śaṅkara Misra. (See notices of Sanskrit MSS. Vol. XI, p. 12.)

DRAMAS, NEPALESE.

Amṛtodaya-nāṭaka, p. 147, No. 1418, in Nāgarī character, in Sam. 1848=1792 A.D. This appears to have been composed under the Gurkhas. For the contents of the work see Report, p. 17.

Aśvamedhanāṭakam, p. 149, No. 1617, by Sumati-Jit-mitra-deva in N.S. 810=1691 (see Report, page 18).

Gītadigambara, pp. 13 and 103, No. 882 ऋ, by Vaṃśamaṇi, the son of Rāmacandra of the Vilvapañca race of Maithila Brāhmaṇas. Vaṃśamaṇilived in Nepal and wrote this work on the occasion of a Tulāpuruṣadāna by Pratāpa Mall Deva of Kāthmandu in the Śaka year 1577=1655 A.D. It is in imitation of Jayadeva's Gītagovinda. But it has a hymn to the united form of Hara and Pārvatī in Hindī which has a ring of Tulasīdāsa who died of plague in 1624 A.D.

It was composed to entertain the Princes and Paṇḍitas assembled to see the Tulāpuruṣadāna in which the King in his armours weighs himself against gold and other precious

metals and gives them away to Brāhmaṇas. Pratāpa was himself a poet and his Aṣṭakas are to be found in all the holy places in Nepal inscribed at prominent places on stone. It is meet that on an auspicious occasion like this he should encourage a Sanskrit dramatic performance.

Dhūrttasamāgama, p. 66, No. 1536, by Jyotirīśvara surnamed Kaviśekharaċāryya. His grand-father was Rāmeśvara and his father was Dhīrasimha. They belonged to the clan of Mahīśāsana and he was the lord of the village named Pallījanma. He is called Abhinava Bharata. This is significant. It is known from Report, p. 23, that he was the author of a semi-vernacular work entitled Varṇana-ratnākara, giving the poetic conventions of his age.

He was contemporary with Harisimha of Simraon (1324) who defeated a Sultan (Śuratrāmī), and the work was represented immediately after the conclusion of peace. This appears to be a comedy.

Pāṇḍavavijaya, p. 19 and 115, No. 694 ॐ, by Jayaraṇa Malla Deva, the husband of Nāthalla Devī, the rightful heir to the throne of Nepal and the son of Vijaya Malla (see historical preface by Prof. Bendall). This is also called Sabhāparva nāṭaka, from which it appears to represent the event of the Sabhāparva of the Mahābhārata.

Bhairavānanda-nāṭakam, p. 84 and 119, No. 1078 ॐ, by Maṇika, the son of Rājavardhana who, by the boon of Nāṭeśvara, was an expert in dramaturgy. This appears to be a secular drama, the hero being Bhairava and the heroine Madanāvati, a celestial damsel cursed by a Ṛṣi to become a mānuṣī. The drama was enacted on an appropriate occasion, namely, the marriage of Jayadharma Malla Deva, the son of Jayasthiti Malla by Rājalla Devī. About this King and his literary tastes see Appendix by Professor Bendall, pp. 11-14. He came apparently from Mithilā, a place of learning, and so he had cultivated a fine literary taste for the display of which his new position as King of Nepal afforded him ample opportunities. The birth ceremony of his son, the

same Dharma Malla, was celebrated by the performance of a four-act Rāmāyaṇa. Professor Bendall has noted this fact from the chronicles. In Cat. p. 246, No. 1418, there is a description of a four-act Rāmāyaṇa, by Dharma Gupta, the son of Rāma-dāsa. Dharma Gupta calls himself Poet Laureate. He was commanded by Jayayūthasiṃha Deva, who does not seem to be a King of Nepal though his dominions included parts of the valley, on the occasion of the Hariṣaṃkara rathayātrā, to enact the drama. The King Yūthasiṃha is said to have been a worshipper of Gopāleśvara, Śikharanārāyaṇa and Jhaṅkesvari. Of these the second is one of the four Nārāyaṇas who protect the valley, namely, Īsanānārāyaṇa Viṣānānārāyaṇa, Caṇḍanārāyaṇa and Śikharanārāyaṇa. From his title Siṃha he seems to have belonged to the race of Hari Siṃha, and from his worship of Śikharanārāyaṇa he seems to have dominion in Nepal. What stamps him as a King of Simraon is the epithet suraki-kula-kamala-kānana-vikāśanaika-bhāskara, i.e., he helped in the establishment of the Surki dynasty of Jaunpore. The troubles in the then eastern [Shurq] dominion of Delhi commenced at the end of the reign of Sultan Firoz Shāh of Delhi, 1388, and Yūtha Siṃha appears to be one of those Hindu Rājās who helped Malik Sharwar, a Khaujā, to establish himself as Malik-us-shurq. Yūtha Siṃha seems to have been a contemporary and a relative of Jayasthiti who, by marrying Rājalla Devī, made himself master of Nepal.

The present copy of the four-act Rāmāyaṇa is written in Newari some time after it was composed. Professor Bendall in his Cam. Cat. mentions a four-act Rāmāyaṇa entitled Rāmāṅka nāṭikā by the same author, son of the same Rāmadāsa, composed in 1860 A.D. This was enacted at Lalitapura. Rāmadāsa was not a magistrate of Nepal as Professor Bendall says, but he was the spiritual guide to the Kings of Nepal. The drama was composed when the poet was young and his father living. He composed it to please his father and, as is common with young aspirants of literary fame, he displays his sounding titles, Vidyārṇava and Bālavāgīśvara. But the drama

noticed in this Catalogue, p. 246, was enacted at a later period, in another part of Nepal. This composition is here represented as a Nāṭaka, but this is opposed to the rules of dramaturgy in which Nāṭikā only can be finished in four acts. Many years after its composition when the poet was an old man he gave up his sounding titles. This very drama appears to have been twice more enacted, once on the birth ceremony and once more on the initiation ceremony of Dharma Malla.

The fact that the nāndis and prastāvanās differ according to the occasion raises a nice question. The prastāvanās are implicitly believed to contain contemporary historical information. That they certainly do. But the place and the occasion mentioned in them relates only to one single representation during the author's lifetime. The information that this drama was enacted four times in 40 years or so, shows its immense popularity in Nepal at the end of the fourteenth century.

ANTHOLOGY.

Prasannasāhityaratnākara, p. 211, No. 1574, by Nandana, in Newari character, is an anthology in 1,000 stanzas. The compiler is very proud of his knowledge of Paṇini and Sāhitya. He says his work is beyond computation. He commences with Śivavrajyā and quotes a verse of Vasukalpa Datta in the beginning. This work is compiled in imitation of Kavivacana Samuccaya [See Rep., pp. 20-21] in which collations of verses on different subjects are called Vrajyās. That is Buddhistic while the present is Hindu.

Prastāvaratnākara, p. 212, No. (2)94, by Haridāsa, son of Puruṣottama, of the Karaṇa clan, an inhabitant of the Mahārājya Khārāgaḍa. Puruṣottama had four sons—Kṛṣṇadāsa, Dāmodara, Nārāyana and Haridāsa. Haridāsa was a worshipper of Gaṇeśa and was proficient in Joytiṣasāstra, Vṛhat kathā, Smṛti kathā, Āsikya, Sāmudrika, Śākuna, Pañcatantra, Caraka and Kāvyaśāstra. It was composed in 1614, probably of the Vikrama samvat, at Jaṭāpattana, during the reign of Varavīrasāhī. There is a table of contents given in

verses at the beginning of the work, from which it appears that the work is complete in 21 chapters—(1) Nīti, (2) Rājanīti, (3) Prakīrṇakākhyānam, (4) Anyokti, (5) Praise of wealth, (6) Praise of good men, (7) Gardens, (8) Gods, (9) Censure of bad men, (10) Kūṭākhyāna, (11) Good manners, (12) Righteousness, (13) and (14) Praise and censure of women, (15) Trees, (16) Love, (17) Omens, (18) Palmistry (19) Jugglery, (20) Jyotiṣa, and (21) Book on gems. The MS. was copied in Sam. 1890 by Vidyānanda the great worshipper of Buddha.

RHETORIC.

Kāvyaṇprakāśa, p. 67, No. 1586 ॐ, is in Maithila character.

Kāvyaṇdarśa, p. 74, No. 1585 ॐ, is a dilapidated copy.

Daśarūpakālaṅkāra, p. 12, No. 844 ॐ, is in Maithila character, composed by Viṣṇudhanika.

Saḥṛdayaḥṛdayāvaloka, p. 15, No. 400, in Maithila character, copied in La. Sam. 91. This is well known as the commentary by Ānandabardhana on Dhvani, a work of unknown authorship.

LEXICON.

Amarakoṣa (1) p. 19, No. 772 ॐ; (2) p. 19, 772 ॐ; (3) p. 28, No. 802 ॐ; (4) p. 23, 808 ॐ; (5) p. 50, No. 1361 ॐ; (6) p. 56, No. 1478 ॐ; (7) p. 69, No. 1537 ॐ; (8) p. 71, No. 1559 ॐ; (9) p. 75, No. 1608 ॐ; (10) p. 75, No. 1608 ॐ; and (11) p. 77, No. 1683 ॐ. (1) (2) (3) and (4) are in Newari; (5) is in Bengali? copied in V. Sam. 1511 in Campakāranya during the reign of Madanasimha Deva; (6) is in Newari copied in 412 N.S.; (7) is in Maithila character; (8) is a mere fragment; (11) is in Maithila copied during the reign of Bhavasimha Deva.

Amarakoṣaṭippanī, p. 60, No. 1475 ॐ, is in Newari character.

Amarakoṣṭikā, p. 23, No. 802 ॐ and ॐ and 808 ॐ. The first is in Maithila composed by Vṛhaṣpati, commonly known as Rāyamukuta; the second by Śrikara, the Court Paṇḍita of

Rāmasiṃha of Mithilā, and the third is by these two commentators. Rāyamukūṭa flourished in the early part of the fifteenth century in Bengal. He was highly honoured by the Hindu dynasty which rose on the ruins of the Ilias shāhis of Bengal. Rājā Kans was the founder of this dynasty, but his son Jadu became a Muhammadan, and even after his conversion he patronized Rāyamukūṭa, who speaks of his patron as Jalālud-din. The Śrikara may be the father Śrinātha Ācāryya Cūḍāmaṇi, who is reported to be the guru of Raghunandana. Raghunandana flourished by middle of the Sixteenth Century, and there is nothing to prevent the father of his guru going in shares with Rāyamukūṭa about the authorship of a commentary on the Amarakoṣa.

Medinikoṣa, p. 79, No. 1633 ॐ, in Maithila, copied in La. Sam. 377.

Dhananājaya-nighaṇṭu, p. 189, No. 1089. It was copied in Sam. 1654-1598 A.D. The present MS. is defective in the beginning. The colophon of the second chapter is the same as in I.O. Cat. p. 285 B.

FINE ARTS.

Saṅgītasārasaṃgraha, p. 263, No. 1478, by Jagajjyotirmalla, is an abstract of all the works on music, dancing and acting known at his time. The work was composed in N.S. 746, copied by Śiva, the son of Siṃha-Deva, in the reign of the Royal compiler.

The Royal bard says that it is reported that Bharata wrote his work in one hundred thousand ślokaś, but it is very doubtful if the work exists in its entirety. He saw certain portions and he heard of some other portions from others. Vipradāsa Bharata collected some portion. Vyāsa embodied some portion in his Purāṇas. From these and from other sources the King made his collection. He did not say anything new, but only changed the versification.

Saṅgīta-candra, p. 260, No. (2) 222, is based entirely upon Bharata nāṭya Śāstra. It is a comprehensive work on music and dancing. The work was brought to Nepāla by Jagajjyotir

Malla from Southern India, and he, with the assistance of Vaṅgamaṇi, wrote a commentary entitled Saṅgitabhāṣaka, p. 262, No. (2)222. The author of the text is Abhilāṣa. The work is interspersed with Newari translation of important passages by the Royal author.

Saṅgītasarvasva, p. 67, No. 1586 ॐ, in Newari character. The work was known only in quotations, see p. 686 B. Cat. Cat. Vol. I. It quotes from the following works—Nāṭyadarpaṇa, Saṅgitavallī, Saṅgitasekhara, Nāṭyalocaṇa, Saṅgitakalpa-vṛkṣa, Daśarūpa, Ratnaśoṣa and Bharata. The work is by Jagaddhara who quotes it in his commentary on Veṅkaṭa Saṁhāra.

Hastamuktāvalī, p. 270, No. 798, by Śubhaṅkara, treats of the motions of hand in dancing. It is based on one of the chapters of Bharata Nāṭyasastra, supplemented by Kāma Śāstra. This work is explained by a commentary entitled Hastamuktāvalī-sārasamuddhṛtikā, by Ghaṇaśyāma, p. 272 No. 1282, written for the edification of the son of Ananta the daughter's son of Jagajjyotirmalla, composed in N.S. 795=1875 A.D.

Rāgamālā, or Rāgalakṣaṇam, p. 67 and 241, Nos. 1586 ॐ (three leaves only) and 1478. By Bharata. Appears to be a chapter from Bharata Nāṭyasastra.

Mayasaṁgrahaḥ, or Pratiṣṭhātattvam, p. 69, No. 1587 ॐ is a work on architecture in which the modes of constructing palaces and dwelling-houses have been given.

Praśastiratna, p. 209, No. (2)191, is a letter-writer. In the preamble it records the rise of Pṛthvīpati Varmā in the Gorkhā hills. His son was Candrarūpasāha Varmā. His son was Viṣṇu Varmā, and his son Jīva Sāha Varmā was the patron of the author.

The letter-writer gives the number of the Syllable Śrī to be appended before the names of respectable addressees. Six are to be added before Guru's name, five before master's, two before servant's, four before enemy's, three before friend's, and one before son's or wife's name. The MS. is unique.

Gāyanalocana, p. 164, No. 1412, was copied by Kīrtamālī Śarmā in Śaka 1706. It is a unique work on elementary music of the mediæval type. It gives the times of the day for the various tunes to sing. The MS. ends with an interesting quotation from the Saṅgitacūḍāmaṇi.

Caturāṅgatarāṅgiṇī, p. 168, No. 1612, by Vamśamaṇi, a work on the chess play, was composed under the order of Kṛṣṇānanda Rāya. Unique.

Nāṭyasāstra, p. 196, No. 173, attributed to Bharata. The present MS. ends with the chapter on Āhāryābhinaya, which is marked as the seventy-second. See Bik. Cat., p. 510. The work has been published in its entirety in the Kāvya-māla series.

Bharatanāma-dīpaka-nāda-Śāstram, p. 281, No. 798. The same as Rāja. Mitra, No. 588, entitled Nāda-dīpaka, in the form of an original tantra, the interlocutors being Devī and Bhairava. It treats of the presiding deities of letters, length of vowels, metres, songs, vocal music and different subdivision of music. The work ends with the definition of a poet. Nāda is said to be the messenger of Cupid and takes the place of the fifth Upaveda.

POLITICS.

Cāṇakya-Śloka, p. 60, No. 1475 ॥, in Maithila character.

Pañcātantra, p. 9, No. 242, is only a fragment.

Hitopadeśa, p. 72, No. 1583 ॥, and p. 75, No. 1608 ॥.

The first is a fragment in Newari, and the second was copied in the reign of Yakṣamalla, in the year 594 of the Nepal era, i.e., 1474 A.D.

Ekādasādyadhikaraṇa, p. 30, No. 1076 ॥, composed by Murāri Miśra—Mahāmahopādhyāya, on domestic and foreign affairs, as a sequel to his work on Bādhābhyuccaya lakṣaṇa, i.e., on the political obstacles. Unique. The MS. was copied by Harikara, son of Mahāmahopādhyāya Śrī Ratnākara.

Kāmandakiya Nītisāra, p. 91, No. 15, of the new

collection, in Maithila character, complete in 81 leaves, copied in La. Sam. 482. The work has been published in the *Bibliotheca Indica*. The author is said to have been a student of Cānakya. He speaks of the seven essentials of a reigning King.

Kuṣopadesaṭikā, p. 85, No. 1647 ॐ, by Bāndhava-Sena, in Newari character, copied in N.S. 644 = 1524 A.D. The small poem in eight verses known as Kuṣopadesa or Guṇaṣṭaka is said to have been composed by Aṅgadakumāra, and the commentary is by a Buddhist Vajrācārya Bāndhava Sen belonging to Mahāvihāra to the east of Kāṣṭhamāṇḍapa. It was composed under a tree within the compound of the Mahāvihār.

Rājavidhānasāra, p. 244, No. 282, is a work on politics in two parts, by Raṅganātha Sūri the son of Paṇḍitarāja Brajanātha, for the benefit of Mahārājādhirāja Yuddha-gīrvāṇa Sāhi of the Gorkhā dynasty of Nepāl (1799-1816) at Kāntipura which is another name of Kāṭhmāṇḍu. The first part treats of the court (sāṅgopāṅga) and the second part the duties of the King. Unique.

Tantrākhyānakathā, p. 64, No. 1534 ॐ and p. 74, No. 1584 ॐ, is an abstract of the Pañcatantra with a Newari translation, copied in N.S. 725, perhaps by a Buddhist scribe.

DHANURVEDA.

Dhanurveda, p. 190, No. 557, and Dhanurvedaprakaraṇam, p. 191, No. (2)82, are attributed to Śiva and Vikramāditya respectively. For fuller description see Rep. p. 9.

Samgrāmaavidhiḥ, p. 261, No. (2)112, is a work on the art of war. It gives a definition of Akṣauhiṇī and treats of the disposition of the army in war. But it deals destruction more with mantras than with weapons.

EROTICS.

There are five leaves in p. 82, No. 1615 ॐ, in which the age of the woman has been taken as a factor in the subject-matter of the science.

Kāmakalā, p. 82, No. 1645 अ, by Kokka, on erotics, written for the entertainment of Vainya Datta, is a modern work on the enjoyment of the company of females. The opening verse shows the aim and object of the work. The work is perhaps the same as Ratirahasya; at least the author and his patron are the same. For Ratirahasya see Burnell's Index of Sanskrit MSS. in the palace of Tanjaur.

Rasamañjarī, p. 82, No. 1077 अ, by Bhānudatta, is in Maithila, copied in La. Sam. 492. For a commentary on this see Rep. p. 11.

Nāgarakasarvasva, pp. 86 and 109, No. 1648 अ, by Padma Śrī Jnāna, a Buddhist monk, the pupil of a Brāhmaṇa named Vasudeva (see Report, p. 11). The MS. is complete in 18 chapters. In the second verse the writer speaks of works on erotics in languages other than Sanskrit. His work is in the form of a tantra of the left-handed class. One of his authorities is Siddhyaika-vīrāma-tantra. He quotes a verse from Maheśvara which to all intents and purposes is a tāntrika one. He relies also upon Śāṅkara Kāmatantra for his materials.

In p. 196, No. 1464, there is a commentary on this work by the King of Bhātgā named Jagajjyotirmalla. The commentator takes great liberties with the text, for instance, in the second hemistich of the first verse the word laḍaha in the original has been changed into yadiha, because the word being an unknown technical term in erotics was rather hard for the Royal interpreter to explain. The Hindu Rājā takes the Buddhist Mañju Śrī as Kāmadeva without a word of explanation. It was a matter of course in his days. Mañju Śrī with a sword in one and a MS. in the other hand is at once the god of power, god of learning and god of love. The Mañju-Śrī hill near Kaṭhmandu is used by the Hindus as Sarasvatī hill on the day sacred to that deity. He is worshipped as Padmā Kumārī in Cooch Vihār. He has a position in Hindu tāntrika pantheon as the god of poetry.

DARSANA.

Anumānakhaṇḍatikā, pp. 81 and 94, No. 1634 ँ, by Vācaspati. It begins with an invocation to the child-form of Kṛṣṇa which became an object of general worship after the advent of Caitanya, but even before him it had its worshippers. The present MS., though labelled Anumānakhaṇḍatikā in the Darbar Library, appears to be an original work by Vācaspati who, in one of the verses in the work, says that he had studied the systems both of Gautama and Jaimini. This is possible only in the case of Vācaspati, the commentator of the two systems. If my surmise be correct this is a brand-new discovery of a work on anumāna by the great Vācaspati.

Kiraṇāvalīṭikā, p. 50, No. 1861 ञ, though labelled ṭika, is really the text by Udayana. It ends with the chapter on Dravya. It is a commentary on Prasastapāda's bhāṣya on the Kaṇāda Sūtras. The MS. was copied at Navadvīpa by Haṣa Sarmā in the Śaka year 1491=1569 A.D. when the literary activity of the Naiyāyikas at that city was at its highest. The work has been published at Benares.

Dravyakiraṇāvalī, p. 85, No. 1118 ञ, is the same MS. in Newari character.

Nyāyakusumāñjali, p. 18, No. 882 ञ, is by Udayana. It has leaves 14 to 85, in Maithila character.

Kusumāñjaliprakāśa, p. 84, No. 1645 ञ, by Vardhamāna the son of Gaṅgeśa Upādhyāya, the author of the Tattvacintāmaṇi. This is a commentary on Kusumāñjali by Udayana, a work designed to establish the existence of God. Vardhamāna begins his work with a namaskāra to his father who was an adept both in Nyāya and Mimāṃsā. The MS. ends with the third stavaka.

Khaṇḍanakhaṇḍakhādyā, p. 85, No. 1118 ञ, by Śrīharṣa. The MS. contains pp. 109-212 only. It was copied at Vijaya pura by Paṇḍita Vāsudeva in La. Sam. 116, i.e., about 1280 A.D., a few years after the death of the author, who flourished about the time of the Muhammadan conquest.

Govindatattvanirṇaya, p. 17, No. 619 अ, by Mahāma-hopādhyāya Govinda, in five chapters. The MS. seems to be complete. It is difficult to classify it as it partakes of the nature both of Tantra and of Darśana. The first chapter treats of Adhikāri, this is tāntrika. The other chapters are (2) on the establishment of non-duality; (3) on the nature of Brahma as Śuddha; and (4) refutation of the theory that Prakṛti is the material cause. The MS. is worm-eaten and full of lacuna. It is written in Maithila character and dated in La. Saṃ, but the last digit falls in a lacuna 52+. Unique.

Tattvacintāmaṇi, p. 45, No. 1261 अ. The MS. contains the second book only. It was copied in Maithila character in La. Saṃ. 486=about 1548 A.D.

Tattvacintāmaṇyāloka, p. 16, No. 468 अ. The MS. contains a few leaves only.

Tattvacintāmaṇyālokaṭīkā, p. 37, No. 1114 अ. Though labelled as above in the Durbar Library it is really a commentary on Tattvacintāmaṇi. The Āloka begins with अत्रानिश्चय while this comments upon गुणानुलोपोक्तः. It is by Rucidatta (see India Office, p. 682). Rucidatta was a pupil of Jayadeva known as Pakṣadhara Miśra, the author of the commentary known as Āloka.

Vātsāyananyāyabhāṣyam p. 22, No. 787 अ, contains the second chapter only. The MS. was copied in L. Saṃ. 298=about 1410 A.D.

Nyāyavārttikatātparyyaṭīkā, by Vācaspati Miśra, p. 48, No. 1380 अ. The MS. contains the fifth chapter only.

Nyāyavārttikatātparyyaṭīkā, by Udayana, p. 49, No. 1361 अ. This is wrongly called ṭīkā. It is really parisuddhi. The MS. contains the first and second chapters only. It was copied in Sarṣapagrāma in the Śaka year 1410=1488 A.D.

Tātparyya-parisuddhi, by Udayana, p. 31, No. 1076 अ, p. 45, No. 1261 अ, p. 47, No. 1321 अ, are in Maithila character; the first was copied in La. Saṃ 889 and the last in La. Saṃ 403. The first ends with the second, and the last with the fifth chapter. The former was copied by Jaṭādhara

under orders of Lakṣmīpati Upādhyāya, and the latter by Vācaspati under orders of Vāṇinātha Bhaṭṭācārya. This is a commentary on the fifth remove on the Gautama Sūtras:—

Gautama Sūtras.

Vātsāyana's Bhāṣya.

Udyotakara's Nyāya Vārttika.

Vācaspati Miśra's Tātparyyaṭīkā.

Udayana's Tātparyyaparisuddhi.

Its full name is Nyāyavārttikatātparyya-parisuddhi. It has been published at Benares.

Dharmaputrikā, p. 92, No. 86 ॐ of the new collection, is a work on Yoga. It partakes of the character both of Philosophy and of Tantra; the chapters are marked some as pāṭalas others as Adhyāyas. It deals with such topics as dhyāna, dhāraṇā, siddhi, antarāya, cikitsā and so on, in 16 chapters. It is a short work in 11 leaves only. It appears to have been composed in N.S. 189=1069 A.D. in the reign of Śaṅkara Deva. The last pāda of one of the verses appears to contain the name of the author, but it is so incorrect that it would be venturing too much to base any conclusion upon it. The pāda is Śrī Jajjalasyottaratollakeyaḥ. Unique.

Nayatattvāloka, p. 49, No. 1861 ॐ; the correct name seems to be Nyāyatattvāloka. The MS. contains the third chapter and a portion of the fourth. There is a MS. of this work in the I.O., being No. 205, p. 610 B., which contains the first and second chapters; and the last treats of thirteen out of sixteen topics of Gautama, namely, from Prameya to Chalanā. The present MS. therefore seems to treat of Jāti and Nigrahasaṁsthāna, of which Jāti is exceedingly difficult and deserves a fuller treatment than was given to it by Vācaspati in his Tātparyyaṭīkā. The MS. was copied in La. Sam. 449 at the village of Kāko in Mithilā.

Bauddhādhikāravākhyā, p. 61, No. 1508 ॐ, by Narahari is a brand-new discovery of a commentary on Udayana's celebrated work, the Bauddhādhikāra. The MS. has 71 leaves only. The commentator learned the Bauddhādhikāra from his father.

The other commentators of this work are Bhagīratha Thakkura, Śaṅkara Miśra, Vardhamāna Upādhyāya, Raghunātha Śiromaṇi and Mathurānātha. Raghunātha's commentary again was commented upon by Guṇānanda and Gadādhara.

Vākyasudhātīkā, p. 249, No. (2)284, by Brahmānanda Bhārati, the pupil of Ānandabhārati. The Vākyasudhā is attributed to the great Śaṅkarācāryya. It commences with Rūpaṃ dr̥ṣyaṃ and so on. The present is a complete MS. of this commentary. But in our MS. the text is attributed to Bhārati-tīrtha Guru by the commentator Brahmānanda. Rāja. Mitra in Nos. 1247, 1445, Hall page 129, and Burnell, 91a, from the colophons of their MSS. attributed the work to Śaṅkara, but the present commentator attributes it to his Guru Bhārati-tīrtha, and his authority seems to be unimpeachable.

Vijñānadīpikāvivṛtiḥ, p. 250, No. 1318. Padmapādācāryya, the pupil of the great Śaṅkara, wrote a work entitled Vijñānadīpikā on the usual topics of the Vedāntins. The present MS. contains this work with an anonymous commentary. Both Unique.

Śārīrakamīmāṃsābhāṣya p. 61, No. 1475 ॐ, by Śaṅkarācāryya. The MS. contains the fourth chapter only. It is in Maithila character.

EPICS.

Rāmāyaṇa, p. 29, Nos. 1001 ॐ and ॐ; p. 84, No. 1079 ॐ; p. 62, 1508 ॐ; p. 71, No. 1559 ॐ and p. 83, No. 1645 ॐ. The first contains the Fifth Book only in Maithila character, copied in La. Sam. 378. The second contains the Uttara Kāṇḍa only copied in Maithila in La. Sam. 304. The third, p. 34, in Newari character, from page 8 to page 806; the fourth, in Newari character, copied in N.S. 657=1587 A.D. The fifth in Maithila contains a few pages of Book VII only. The sixth and last in Maithila is a worm-eaten incomplete copy of Book V.

Mahābhārata, p. 25, Nos. 867 and 869; p. 29, No. 1001 ॐ;

p. 88, No. 1077 अ; p. 54, No. 1864; p. 72, No. 1559 इ; p. 81, No. 1635; and p. 88, No. 1698 ऋ.

The first is in Maithila, copied in La. Sam. 412, at Kṛṣṇapalli, in Mithilā, under the orders of Makhāya Thakkura. In N.S. 767, this MS. was used by Pratāpa Malla of Kāthmandu in having it read through for religious purposes, in 15 days. It contains the Śāntiparva only of the Mahābhārata. The second MS. in that page contains Book V copied in Maithila in La. Sam. 422.

The third is also in Maithila and contains portions of the same parva.

The fourth contains the last Book in Bengali character copied in La. Sam. 485.

The fifth contains the First Book only.

The sixth contains the Second Book only in Maithila, copied in La. Sam. 835.

The seventh is an incomplete copy of the Sabhāparva in Newari.

The eighth in Newari contains Śalya and Gadā parvas only.

Mahābhāratasya Ādi-Virāṭa-parva-ṭikā, p. 29, No. 1001 अ, is incomplete.

Dānadharma, p. 48, No. 1821 अ, is a part of the Śāntiparva in Newari. It contains 15 chapters only on Vaiṣṇavadharma, being a part of Dānadharma. Copied in N.S. 169=1049 A.D.

Harivaṃsa, p. 15, No. 455, and p. 25, No. 910 अ, both in Newari character. The first is incomplete towards the end, and the second was copied in N.S. 257=1187 A.D.

Harivaṃsaṭikā, p. 29, No. 1001 अ, was copied in Śaka 1580.

Bhagavadgītā, p. 19, No. 786 अ; p. 88, No. 1176 अ; p. 89, No. 1179 अ; p. 61, No. 1508 अ; p. 62, No. 1508 अ, and p. 75, No. 1608 अ.

The second is in Newari, the third is incomplete, the fourth is in Newari of N.S. 481=1861 A.D., the fifth is in Newari, copied in N.S. 838, and the sixth bears the date N.S. 452=1832 A.D.

Anusmṛtistava, p. 69, No. 1587 न, in Newari character, is a hymn to Viṣṇu from the Mahābhārata "said to be one of the five jewels" in that work.

Viṣṇusahasranāmabhāṣya, p. 75, No. 1608 ऋ. The text appears to be from the Anusāsanaparva of the Mahābhārata, and the bhāṣya is attributed to Śaṅkarācārya.

PURĀṆA.

Viṣṇupurāṇa, p. 26, No. 910 ऋ and ऋ, and p. 29, No. 1001 ऋ. The last is written in Maithila; and the first, in two parts, comes very nearly to the end.

Bhāgavatapurāṇa, p. 13, No. 858; p. 13, No. 859; p. 19, No. 850; p. 25, No. 860 ऋ; p. 28, No. 976; p. 32, No. 1077 न, and p. 34, No. 1079. The first two MSS. are in Maithila character bearing date La. Sam. 397 and contain the tenth skandha only. The third is a fragment of the tenth in Maithila. The fourth contains from the middle of the first to the middle of the tenth skandha. The fifth is a complete MS. of the Purāṇa written in beautiful Devanāgarī hand copied during the reign of Prāṇamalla Deva of Bhātgā, by Harivarmā, a great astrologer, for Viṣṇusiṃha, the son of Bhāvasiṃha, in the year Kaurppileyaṅniṣyebde = N.S. 658 = 1538 A.D. The sixth contains a few leaves only of the tenth skandha in Bengali character. The seventh contains the tenth skandha of the Bhāgavata in Newari character.

Bhāgavataṭikā, p. 28, No. 984; and p. 91, No. 14 ऋ, of the new collection. The first is Śrīdhara's commentary copied in Maithila character in La. Sam. 472 by Nārāyaṇa at Koreṇi, in Mithilā. The second also was copied in the same character by Raghupati at the Village Poāri in La. Sam 893. It contains the commentary on the eleventh and twelfth skandhas only.

Brahmapurāṇa, p. 83, No. 1645 ऋ, and p. 85, No. 1647 ऋ. The first in its colophons styles itself the Ādi-brahmapurāṇa. The second is only a small fragment.

Kūrmapurāṇa, p. 24, No. 845 ॥, is in Nāgara character running through 500 pages. Complete in 6,000 slokas and in 43 chapters.

Śivapurāṇa, p. 25, No. 872, in Maithila character, is a fragment only.

Skandapurāṇa, pp. 8 and 141, No. 229, is in Gupta character. Professor Bendall and myself carefully examined the palæography of the MS. at the Durbar Library, and we came to the conclusion that the work must have been copied at least two hundred years before the Paramesvara tantra in transitional Gupta character, described by Prof. Bendall in his Cam. Cat. So the MS. must have been copied before 659 A.D., as the Paramesvaratantra was copied in Harṣa era 252 = 859 A.D. [See my Report, p. 4.]

Since writing that Report I have carefully compared my reconstruction of the Skandapurāṇa in the Darbar Library with the copy of the Ambikākhaṇḍa of the Skandapurāṇa in the Library of the Asiatic Society of Bengal, and have found them to differ as much as any two Paurāṇika works of any cult may differ from each other.

As there is no mention of Khaṇḍas in any of the colophons of the Purāṇa as found in the Durbar Library, it may be inferred, that it formed the Purāṇa entitled Skandapurāṇa. It gradually branched out into so many Khaṇḍas and so many Māhātmyas, that scholars thought that the Purāṇa hardly existed except in Khaṇḍas and Māhātmyas.

Nārasimhapurāṇa, p. 29, No. 1001 ॥, contains 192 leaves in Maithila character, copied in La. Sam. 839, by Rucinātha Śarmā, in the reign of Madana Simha Deva at Sipāha Kāṭak in Gorakhpore.

Brhannāradiya, p. 24, No. 845 ॥; p. 25, No. 910 ॥; and p. 29, No. 1001 ॥. They are all in Maithila character. The first is incomplete. The second was completed in La. Sam. 429 and the third in 425.

Paśupatipurāṇa, p. 208, No. 984, copied in N.S. 824.

1704 A.D. Unique. Spoken by Pulastya but quoted from Vyāsa. The MS. is complete. It is much more concerned with the origin and the sacred character of the Vāgmati on which stands the sacred shrine of Paśupati than with Paśupati himself. It has the following Khaṇḍas:—

1. Tīrthayātrā Khaṇḍa.
2. Pradyumnavijaya Khaṇḍa.
3. Gokarṇeśvarapratīṣṭhāpana Pūrvārdha Khaṇḍa.
4. Tīrthānandapurāṇe Pūrvārdha Khaṇḍa.
5. A stray chapter containing a hymn on the Vāgmati.

Prahlādacaritra, p. 61, No. 1508 ढ, from the Viṣṇupurāṇa in Newari character.

Vasiṣṭha-Dīpa-saṃvāda, p. 51, No. 1363 ढ; p. 62, No. 1508 ढ; p. 64, No. 1536 ढ; p. 65, No. 1536 ढ; and p. 72, No. 1559 ढ; are all from Padmapurāṇa Uttara Khaṇḍa; and in Newari character. The last was copied in NS. 588=1468 A.D.

Haritālikā Kathā, p. 32, No. 1077 ढ, from the Bhaviṣyottarapurāṇa, in Bengali character, contains the story of the spread of the worship of Hara and Gauri in a certain form by married women.

Viṣṇudharma, p. 29, No. 1002 ढ, and p. 30, No. 1002 ढ, both in Newari character, the first was copied in N.S. 167=1047 A.D. [See J.A.S.B., 1897, p. 312, and my Report, p. 5.]

Devī Māhātmya, (1) p. 13, No. 882 ढ; (2) p. 33, No. 1077 ढ; (3) p. 54, No. 1363 ढ; (4) p. 55, No. 1376 ढ; (5) p. 56, No. 1478 ढ; (6) p. 61, No. 1508 ढ; (7) p. 63, No. 1584 ढ; (8) p. 63, No. 1584 ढ; (9) p. 64, No. 1534 ढ; (10) p. 68, No. 1586 ढ; (11) p. 69, No. 1537 ढ; (12) p. 69, No. 1559 ढ; (13) p. 70, No. 1559 ढ; (14) p. 74, No. 1583 ढ; (15) p. 74, No. 1584 ढ; (16) p. 75, No. 1608 ढ; (17) p. 75, No. 1608 ढ; (18) p. 81, No. 1645 ढ; (19) p. 82, No. 1645 ढ; and (20) p. 55, No. 1478 ढ.

The first is a fragment in Newari character. The second is in old Newari, copied in NS. 229=1109 A.D. marked in letter numerals. The third is in Nāgara, and the fourth in Newari, both fragments. The fifth is in Newari

character copied in N.S. 519=1899 A.D. The sixth is in Nāgara dated V. Sam 1492=1486 A.D. in Campakāranya during the reign of Prthvisimha Deva. The seventh is in Maithili copied in La. Sam. 392(?) by Udayakara under the order of Kamsanārāyaṇa. The eighth is in Newari character copied in N.S. 885=1265 A.D. by Maṇināga, a resident of Nīli Śila during the victorious reign of Abhayamalla Deva. The ninth is in Newari character copied by Vajrācārya Śrī Sugata candra in N.S. 118=998 A.D. in the victorious reign of Dharma Malla Deva. The tenth and eleventh, in Newari character, are fragments only. The twelfth copied in Newari in N.S. 858=1288 A.D. in the victorious reign of Abhaya Mahadeva. The thirteenth is in Newari character copied during the same reign. The fourteenth is in Newari character. The sixteenth is dated N.S. 262=1142 A.D. The eighteenth is in Newari character copied in N.S. 889=1269 A.D. The Devistava forms a part of the MS. The nineteenth is a fragment in Nāgara character. The twentieth is dated N.S. 52.

Devīmāhātmyatikā, p. 51, No. 1861 ॐ, by Hāritāmra Śrīpātāmbara, otherwise called Durgāsandehabhedikā, a commentary on the Devīmāhātmya. This was copied at Haripurāṭha Haladhara who seems to have enjoyed the title of Vamānāmapī in La. Sam. 373.

Kārttikamāhātmya or Vaiṣṇavāmṛtasāroddhāra, p. 92 No. 92 and p. 82, No. 1077 ॐ, both from the Skandapurāṇa and both copied in Bengali character; the first was copied by Parihāra in La. Sam. 412; and the second in La. Sam. 414. The interlocutors are Nārada and Brahmā and the subject is Vaiṣṇavism. This appears to be the same work as noticed in pp. 217-218 of the MS. Index prepared by Captain Wilford Pandita. [See p. 1414 I.O. Cat.] There are many other works bearing the same name from other Purāṇas, and what is curious still there is a work of the same name in the Skandapurāṇa itself. [See Sanskrit College Catalogue of Ācārya and Guṇi, part 4, Nos. 211 and 252.]

Vaiśākhamāhātmya, p. 61, No. 1508 ॐ, from the Pātā

Khaṇḍa, Padmapurāṇa, in Newari character. The same as noticed by Weber in Vol. I, page 180.

Ekādaśmāhātmyam, p. 70, No. 1559 ॐ, and Ekādaśyut-pattiḥ, p. 71, No. 1559 ॐ, give the paurāṇika legends about the sacredness of the fast on the eleventh day of the moon.

Rāmacandranāmāṣṭottaraśatam, p. 51, No. 1363 ॐ, is a part of the Uttara Khaṇḍa of the Padmapurāṇa. [See Ulwar 2320.]

Rāmopākhyānam, p. 78, No. 1583 ॐ, is from the Vana-parva of the Mahābhārata, in Newari character.

Rudramāhātmya, p. 82, No. 1645 ॐ, is from the Varāha-purāṇa, in Newari character.

Viṣṇujanmānukirttanam, p. 51, No. 1863 ॐ, is a treatise on the incarnations of Viṣṇu, from the Bhaviṣyapurāṇa.

Śeṣadharmasamvāda, p. 13, No. 882 ॐ, is from the Brahmāṇḍapurāṇa, in Uriya character.

Satvavādhāprasamanam, p. 83, No. 1645 ॐ, is from Viṣṇudharma, copied in N.S. 322=1202 A.D. during the victorious reign of Arimalla Deva. There is a chapter in Rāja Mitra, No. 2298, entitled Sarvavādhāpraśamana-vidhikathanam. The work described in that work is Viṣṇudharma and not Viṣṇudharmottara. [See Cat. Cat. 590B.]

Sūryyārṇava, p. 267, No. 1246, appears to be a Paurāṇika work on the consequences of sins committed in one existence, in future existences and their atonements. The interlocutors are Nārada and Amvariṣa, and they speak of the atonements in the various rāsis.

STOTRAS.

Nilakanthastava, p. 46, No. 1320 ॐ, was copied in N.S. 407=1287 A.D. The hymn was known only in a single quotation by Rāyamukuta in his commentary on the Amarakoṣa. There are two copies of a work of the same name with a commentary in the Oriental Library, Madras.

Mahāpuruṣastava, p. 51, No. 1863 ॐ, is a part of the

Tenth Skandha of Śrīmadbhāgavata. It was copied in N. S. 696 = 1576 A.D.

Mahimnaḥ stotra, p. 227, No. 1630, is not the well-known work of the same name attributed to Puṣpadanta, the Lord of the Gandharvas, on which there are so many commentaries, but an imitation of it by one who, though bearing the name of the relentless Muni Durvāsas of the Purāṇas, is a historical person variously named Durvāsodeva Durvāsomuni. He is said to be the first teacher of all the Upaniṣads. The MS. is in Nāgara character, extent 817 slokas, having 18 chapters.

Kālabhairavastotra, p. 52, No. 1363 ॐ, is from the Kāśī Khaṇḍa. It is a hymn to the grim deity, Kālabhairava, who, unless propitiated, would not allow anyone to live and die at that holy spot, where death, under any circumstances, leads to emancipation. He, with his broomstick, sweeps away all sinners from Benares.

Gajendramokṣaṇastavarāja, p. 18, No. 619 ॐ, is one of the five gems in the Mahābhārata.

Jyotiśānandastava, p. 72, No. 1559 ॐ, is a hymn to Śiva who is represented in the form of light. It is a tāntrika hymn. Unique.

Śaṇaiṣcarastava, p. 46, No. 1828 ॐ; p. 48, No. 1861 ॐ; p. 79, No. 1638 ॐ. They all come from the Skandapurāṇa. The second was copied in Rāmanandayuge, i.e., N.S. 493 = 1878 A.D.

Śaradāstava, p. 58, No. 1868 ॐ, runs through 6 leaves and was copied in N.S. 520 = 1400 A.D.

Stavarāja, p. 89, No. 1176 ॐ and ॐ. Aufrecht in Lip. Cat. No. 1297, says that it is a hymn to Gaṇeṣa.

Stavarāja Māhātmya, p. 48, No. 1861 ॐ, from the Bhaviṣyapurāṇa, appears to be a glorification of the above.

Śivapañcākṣaraṃ, p. 13, No. 882 ॐ, is a MS. in Uriyā character. [Cat. Cat., p. 650 A.]

Hariharastotra, p. 56, No. 1478 ॐ, is from the Hari Vaṃśa.

Mrtyuñjayastava, p. 68, No. 1584 ऋ, is a part of *Parameśvaratantra* in 84,000 Ślokas. This appears to be the work entitled *Parameśvaratantra* in Prof. Bendall's *Cam. Cat.* p. 27. It is not a part of *Parameśvara-Samhitā* in Burnell 205A, which is a *Pāncarātra*. The MS. is in Newari character.

Vāgīśvarīstotram, p. 56, No. 1478 ऋ, is a hymn to *Vāgīśvari*, a form of *Sarasvatī*, the goddess of learning. She is worshipped both by Buddhists and Hindus at Bodh Gayā and at Benares. Her glories are related in *Svayambhupurāṇa* as well as on *Kāśīkhaṇḍa*.

Vināyakastava, p. 79, No. 1688 ऋ, is a hymn to *Gaṇeśa* from the *Bhaviṣyapurāṇa*.

Viṣṇupañjarastotram, p. 46, No. 1820 ऋ, was copied in N.S. 400 = 1280 A.D.

MISCELLANEOUS.

Varāhamihira Samhitā, p. 26, No. 983 ऋ, is a curious work copied in Nepal Samvat 280 = 1110 A.D. It begins with a long invocation to the god of Love whose influence is said to have been felt even by *Brahmā*, *Indra* and others. It treats of the age, auspicious moment and so on, of marriage.

Vetālapañcaviṃśati, p. 79, No. 1688 ऋ, is translation of the well-known work of that name in Sanskrit, into Newari.

Harimekhalā, in Newari language, p. 86, No. 1114 ऋ, is dated N.S. 541 = 1421 A.D. During the reign of *Jayajyotirmalla Deva*.

TANTRIKA.

Amṛteśatantram, pp. 11 and 125, No. 285 ऋ. This is otherwise called *Mrtyujidamṛtīśavidhānam*. This may be the same as *Mrtyujit-bhaṭṭāraka*, mentioned by Hall, as quoted by *Kṣemarāja*. in his *Śiva-sūtra-vimarṣiṇī*.

The MS. is dated N.S. 820, i.e., 1200 A.D. But as *Kṣemarāja* quotes the work in the tenth century, the work, like the majority of original tantras quoted by him, must be older still.

The work is complete in 24 paṭalas and appears to traverse the whole ground of Tāntrika subjects. Curiously enough in this work, which purposes to have been revealed by Śiva to his consort Pārvatī, there is a Maṅgalācaraṇa making obeisance to Śiva.

It treats of the God Amṛteśa and Bhairava Mṛtyujit in *para* and *apara* phases of one divinity.

Amṛteśvara-devasya Nityapūjā vidhiḥ, p. 49, No. 1861 ॐ treats of the worship of Amṛteśa, Amṛtiśa or Amṛteśvara and of the articles required in that worship. This is the deity spoken of in the preceding.

Indrākṣī-stava, in Newari character, and Karpūrāstotra are two Tāntrika works mentioned in this Catalogue, being No. 1645 ॐ and 1376 ॐ, pp. 83 and 54. In Cat. Cat. p. 59B mention is made of an Indrākṣī-stava from the Nandikeśvara purāṇa.

Kākacaṇḍeśvarimataṃ, p. 155, No. (3)118, in Nāgar character, professes to be a new system of Tantra. It treats of Medicine, Alchemy, and so on. This is a much larger work than that mentioned in I.O. Cat., p. 889, where it is also called Mahārasāyanavidhiḥ. The Vedas being very old, the highest bliss cannot be obtained through them. Therefore Śiva speaks of the highest bliss as Mahājñāna and, as opposed to it, Alpajñāna, to have recourse to before the attainment of Jñānavāda. Towards the end of the work there are many prescriptions in which mercury has its full play.

Kālikāstotra, p. 52, No. 1863 ॐ, is a hymn to Kālī from the Tāntrika work Kālikākulasarvasva. This is to be differentiated from a work of the same name attributed to Śaṅkarācāryya. The work is in Maithila character.

Kālikulārṇavatāntra, p. 160, No. (2)130. In Newari character. Dated N.S. 867=1747. Unique. An Original Tantra in which the interlocutors are Devī and Bhairava. This work begins with "Vīranātha uvāca," "the Lord Viras said." The word Vīra means one who has attained

success in the left-handed form of worship. Viranātha, therefore, means the supreme Lord of these Viras. The work speaks of Guhya Kālī, the great goddess of Nepal, and attempts to affiliate, though very clumsily, her worship to the Atharva Veda. In Cat. p. 161 there is what purports to be a formula of Kālī-worship in one hundred letters.

Kālitattva, p. 161, No. 1589. It has another name, Ācāra-pratipādanatattvam. The first three leaves are missing. This with the work mentioned next after it in Cat. p. 162, No. 1589, forms an incomplete copy of Kālitattva (see pp. 586 and 587 of the Bikānir Catalogue). Rāghava Bhaṭṭa, the author, was a great Tāntrika writer and commentator whose Padārthhādarsa, a commentary on the Śāradātilaka, is often quoted in Smṛti and Tantra compilations. The MSS. in the Darbar Library treat of Ācāra and Prāyaścitta respectively. The author characterises his commentary on Śāradātilaka, in Bik. Cat., p. 609, as Satsampradāyākṛta-Vyākhyā. From the last page of the Benares Edition of the work, Sam. 1958, it appears that Rāghava Bhaṭṭa's father came from Nasik to Benares, and that the date of the composition of the commentary is 1550 of the Samvat Era, as that is used by the Marhattas = 1494 A.D.

Kālottara, pp. 9-10 (called in the colophon Vṛhat-kālottaram nāma Śivasiddhāntam), No. 278 ॐ, pp. 87-88 (Kālottare trayodaśasatike), No. 1114 ॐ; p. 6 (Kālottara tantra), No. 89, p. 73, No. 1588 ॐ; pp. 8 and 96 (Kālottare Mahātantre Saptasatike), No. 226 ॐ; and p. 80 (Kālottara or Kālajñāna), No. 1634 ॐ.

Kālottara is a very ancient Tāntrika work. Abhinavagupta who flourished at the end of the 10th and the beginning of the 11th Century (see Buh. Kas. Rep., p. 80), quotes this work in his *Triṃśikā-tattva-śivaraṇa*. An examination of the MSS. in the Darbar Library reveals the fact that there are three recensions of the work, namely, (1) a large recension, (2) a recension in 1,800 ślokas, and another (3) a recension in 700 ślokas. The name Kālottara suggests that it is the supplement

to a work entitled Kālatantra. The work was hitherto known only in quotations. It deals with the worship of Śiva. The interlocutors are Śiva and Kārttikeya (see Cat., p. 96). The names of chapters, as given in that page, show that it traverses the whole ground of a tāntrika work. One of the chapters, namely the twenty-fourth, is named Kālacakra. This work is complete in 82 paṭalas, while in the Vṛhat recension (Cat., p. 9-10) there are 40 paṭalas. It also traverses the whole ground of a Tāntrika work, but more fully and in a different order. Has this anything with the Kālacakra of the Buddhists?

Kulasārasaṃgraha, p. 162-68, No. 1668, an original tantra with Īsvara and Devī as interlocutors, is a part of Soma-bhujāṅgavallī which again is a part of Amṛtamathana. The work appears to be unique and complete in 86 paṭalas.

Kaumārīpūjā, p. 46, No. 1820 ॐ, i.e., the process of worshipping one of the mothers named Kumārī, was copied in N.S. 400=1280 A.D.

Kriyākalpatarau kriyākāṇḍah, p. 14, No 882 ॐ, appears to be only a part of Kriyākalpataru, a complete work of the Kulasāstra, i.e., of the left-handed form of worship by Śaktinātha surnamed Kalyāṇakara. He opens the work by making obeisance to a succession of Gurus. The great teachers of the sect (pāramparya-prakāśins) were Kaṇṭhanātha, Gaṅgādhara, Munindra, Mahāvala Maheśāna, Vāgīśvarānanda, and Devarāja, who was the preceptor of the author and Vicitrānanda Deva. The materials used are Kulasāstras and Āmnāyas. The author explains the words of Śiva according to tradition and according to sound reasoning. In the first place the author mentions a number of yogas according to tāntrika rites. The MS. is incomplete and in Maithila character. Neither the work Kriyā kalpataru nor the author Kalyāṇakara is mentioned by Aufrecht.

Gurupaṅktipūjāvīdhiḥ, p. 50, No. 1361 ॐ, in Newar character, 9 leaves only. Rāj. Mitra, No. 4081, speaks of a Gurupaṅktikavaca from the Gurutantra. The present work

forms a part of Gurupañkti worship, being one of the Pañcāṅgas or five essentials of worship.

Guhyasiddhiśāstram, p. 87, No. 1648 ॐ, in Newari character, was copied in N.S. 514=1394, at Bhātgañ, in the reign of Jayasthiti Malla. The work is probably one brought by the Paṇḍits of that king from India. It is a most violently vāmācārī work. The matter is obscene, written in a mystic form. The language is ungrammatical and in places unintelligible.

Ciñcinimatasārasamuccayaḥ, p. 178, No. 769, is an original Tantra in 12 paṭalas. The first verse obscurely hints that the cult of Ciñciñī was originated by Siddhanātha, one of the successful Yogis who went by the title Nātha. It belongs to Vāmācāra and to Pāścima Krama. The language is obscure, ungrammatical and unintelligible. In the opening verses it enumerates the various forms of religious practices current at the time. The work belongs to the early period of Tāntrika development.

Chatrayogodbhūtadoṣasāntividhiḥ, p. 174, No. 1111. It treats of the process of atoning for the defects arising from chatrayoga, composed under the order of Emperor Bahadur Shāh of Delhi in Śrisāke Śarapuṣkarāvanīdharaprāleyaro-cirpito, i.e., saka 1775 or 1858, just before the mutiny. Chatrayoga is a process of worship prescribed by Bhṛṅga.

Jayadrathayāmala, p. 175, No. 253, a longish work on paper, extending to about 8,000 slokas. The MS. is not very old. It is dated Newar Samvat 762=1642 A.D. It treats of some topics to be found in the Kulārṇava. It was for a long time suspected that the worship of Kālī did not originate in the higher classes in India. The present work says that the Paramesvari should be worshipped in the house either of a potter or of an oilman, two castes holding a very low position in Hindu Society. The entire work is said to extend to 24,000 slokas. The present MS. then is only a fragment. The whole work is divided into four parts of 6,000 slokas each called ṣaṭkas. The present is a portion of the second ṣaṭka. It treats of the worship of various forms of Kālī, namely, Ḍambara

Kālī, Gahaneśvarī, Ēkatārā, Capḍaśavarī, Vajravatī, Rakṣākālī, Indīvarī Kālīkā (perhaps the same as Nīlasarasvatī), Dhanadā Kālī, Ramanyā, Īsāna Kālī and Mantramātā. The first part of this MS. is named Kālasaṅkarṣaṇī, the second Vidyāvidyēsvarīcakra and the third part Yakṣiṇīcakra. The colophon of the work like that of all ancient tantras is too long and appears to be a string of names, the import of which, if it existed at all, is lost. It runs thus in the present case:—‘Iti Śrī Bhairava-srotasī Vidyāpīṭhe Śīraschede Jayadrathayāmāle, Catur vīṃśatisāhasramahātāntre dvitīya Ṣaṭke,’ &c., &c.

Jhaṅkākaravīratānta, p. 181, No. 109, is a mahātānta complete in 8,000 slokas. The present MS. therefore with 675 slokas is only a fragment. The worship prescribed in it is that of Capḍakapālīnī, a fierce form of the goddess Kālī, decked in skulls. The work appears more to be a compilation than an original tantra. Jhaṅkeśvarī, who has a solitary temple in the fierce-looking woodland, a few miles off Kāthmandu, was an object of great worship in Nepal. Karavīra with yellow flowers is sacred to Kālī, and Jhaṅkāra means a peculiar sort of noise. In this form of worship a noisy Karavīra is preferred. This is a relic of tree worship.

Tattvasāra, p. 79, No. 1634 ॐ, is an interlocution between Ṣaḍānana and Śīva on the nature of Godhead and emancipation. See Rāj. Mitra, No. 2142. Eggelling, p. 800, describes a Tattvasāra which is an interlocution between Sūta and Śaunaka.

Tārārahasyavṛttikā, p. 31, No. 1076 ॐ, by Ṣaṅkara, in Maithila character, dated L. Sam. 511=1624 A.D. See I.O. Cat., p. 908 A. This is a tāntrika compilation by Ṣaṅkarācārya of Gauḍadeśa, complete in 15 paṭalas.

Tripurāsundarīprātaḥstotraṃ, p. 54, No. 1376 ॐ, is from the Rudrayāmala.

Tripurāstava, p. 54, No. 1376 ॐ, is also from the same source.

Tripurākavaca, p. 54, No. 1376 ॐ, is also called Sarvārtha sādhanam or the means of attaining all objects.

Tripurājapahomavidhiḥ, p. 86, No. 1648 ॐ, is from the Vāmakeśvaratantra.

Tripurāśnānādi-nityakarmavidhiḥ, p. 74, No. 1584 ॐ. These five complete what may be called a pañcāṅga of Tripurā worship.

Tvaritāstotra, p. 8, No. 226 ॐ. Tvaritā is a form of Kālī, the process of whose worship is in the righthanded form given in Tantrasāra (Cal. Ed., p. 182). She is described as dark, and decorated on the head with a peacock's tail, with her cloth made of leaves. She bends forward a little towards the front owing to the weight of her bosom, over which hangs a garland of *guñjā* with the 8 serpent lords forming various ornaments of her body. She is in the form of a lady from the borderland, with hands raised in the position of granting boon and protection. She has three eyes.

Dikṣāvidhiḥ, p. 19, No. 736 ॐ, treats of the usual initiation ceremony of a votary of tantra.

Devikāsādhanaṃ, p. 7, No. 185 ॐ, treats of propitiating Devikā by a house-holder.

Devikavacaṃ, p. 55, No. 1473 ॐ, is in Newari character.

Narapatijayacaryā, p. 69, No. 1537 ॐ. Dr. Bhandarkar, in p. 35 of his Report for 1882-83, says, "The author wrote this book at Anahilapattana in the reign of Ajayapāla who occupied the Caulukya throne from 1174 to 1177 A.D. He finished the work on Tuesday the first of the light half of Caitra in the year 1282 of Vikrama corresponding to 1176 A.D."

Svarodayadīpikā, p. 41 and 107, No. 1186, by Jagajjyotirmalla, is a unique commentary on the above written by Rājā Jagajjyotirmalla of Bhatgā in Nepal and copied by his court Paṇḍit Vamśamaṇi, a Maithila Brāhmaṇa. The date of composition is 1536 Śaka = 1614 A.D. The King brought the work from a distant country. There is a long genealogy of the Solar Kings of Nepal in this MS. which has been fully utilized by Prof. Bendall in his history of Nepal appended to this work. The extent of Yakṣamalla's dominions is given as Mithilā, Magadha, Gayā, the whole of Nepal, Bangadesa, the

Ganges, Gorkhā, Palpā and in the North, seven days' journey from Nepal.

Nitya-naimittika-vidhih or Śakti sūtra, p. 18, No. 619 ॐ, is a work on daily rites of the worshippers of Śakti.

Nityātantra, p. 8, No. 226 ॐ. Nityā is a form of Kālī mentioned in the Tantrasāra next after Tvaritā. She is dark-red with the moon crescent on the forehead, with lotus, noose, aṅkuṣa, the goad for driving an elephant, and full human skulls in her four hands. Her dress, her ornaments and her garlands are all red. She has three eyes. She is wife of Śiva with her frame shaking with lust and wine. This is a tantra on her worship.

Nityāhṛīkatilakaṃ, pp. 45, 47, and 111, Nos. 1820 ॐ and ॐ, is an unique work on the daily rites of the Tāntrikas. The MS. in p. 45 was copied in Newari character in N.S. 817 = 1197, the year of the Muhammadan conquest of Bihar; it was copied by Ācārya Harihara in the reign of Vijayakāmadeva, and that in 47 in N.S. 523 = 1403 A.D. The author is Munjaka, also called Jaya, the son of Śrīkaṇṭha who was an adept in the Pāścima Śāsana. The ancient tantras are divided as belonging to north, south, east and west Śāsanas. The worship of Kubjikā and the Śāstra Kubjikāmata (for which see *infra*) belongs to the Pāścima class. This work appears to be a very old compilation,—a handbook of the Kubjikāmata. It says that the Śaiva cult is higher than the Vedas, the Dakṣiṇa is higher than the Śaiva. The Pāścima is the highest of all. The highest aim of this cult is said to be proficiency in three kinds of Bhelaka or jugglery. The author's father, Śrīkaṇṭha, appears to have been a great writer of this cult. It is difficult to say whether Jaya or Munjaka was a son or a disciple of Śrīkaṇṭha. Perhaps he was both, as the Nāthas, though leading a monastic life, are credited with having children. The Nāthas or those who attained success in Tāntrika cults were recruited from the lowest classes and from outcastes, and their Sanskrit therefore is incorrect, ungrammatical and often unintelligible, as is the case with the present work.

Niśvāsākhya Mahātantra, p. 11, No. 279, is in a very dilapidated condition. I have pointed out that the Śivaite work on architecture is a part of this tantra. The present codex professes to be six thousand ślokas in extent, but the MS. does not seem to go much beyond the *Pratiṣṭhā* tantra. It was copied in N.S. 180=1060 A.D.

Nṛtyeśvaratantra, p. 201, No. 1322. The Professors of dancing, singing and histrionic representations regard Śiva as the presiding divinity of these arts, and they call him *Nṛtyeśvara*, *Nāṭeśvara* and so on. This tantra is named after him. The subject-matter of a tantra need not have any close relation with the name. The present MS. is a mere fragment extending to 56 Ślokas. It gives the formulae of meditating upon 8 Bhairavis and 8 Mahākālīs whose names are to be found in p. 202. At the end of this MS. there is an invocation to all the vīras, i.e., successful heroes in the left-handed form of worship, and they include Bhārgava, Hanūmat, Bhīma among others noted in the Epics and Purāṇas.

Nṛsiṃhasundarīkavaca, p. 202, No. (8) 48, treats of an amulet consecrated to *Nṛsiṃhasundarī*. This is a unique work forming a part of a unique tantra entitled *Sammīlana-tantra*.

Pārameśvarīmatatantra, p. 85, No. 1647 ॐ. There is a *Pārameśvarīmatatantra* mentioned and described in Prof. Bendall's *Cam. Cat.* p. 27.

Pīṭhapūjāvidhiḥ, p. 17, No. 491, is a work on Tāntrika rituals about the Pīṭhas, places consecrated by the fall of the limbs of Satī after her death at the sacrifice of her father Dakṣa. Unique.

Puraścaraṇacandrikā, p. 50, No. 1361 ॐ, by Devendrāśrama, the disciple of Vibudhendrāśrama, is a Kaula work. The author in *Rāj. Mitra* 2399 styles himself Māntrika Cakravartī or the Emperor of mystic formulae.

Puraścaryyārṇava, p. 205, No. (2) 376, by Pratāpa Simhasāha, the Mahārājādhirāja of Nepal, in 1881 Samvat=1775 A.D. Unique. The Imperial author consulted many

Āgamas, Paddhatis, Upaniṣads, Jyotiṣa works, works on veterinary science, Purāṇas and Smṛtis.

Puṣpacintāmaṇi, p. 207, No. 966, is a tāntrika compilation on the subject of offering appropriate flowers to various tāntrika divinities. Unique. Date of copying N.S. 872 = 1752 A.D. The work is divided into 4 prakāśas treating of the flowers enjoined and prohibited in the worship of such gods as Śiva, Viṣṇu, Durgā, and Dakṣiṇakālī.

Pūjāvidhiḥ, p. 89, No. 1176 π, is a tāntrika work in Newari character.

Pūrvāmnāyatantra, p. 208, No. 109, by Ratnadeva, in Newari character, is a short tāntrika compilation. From the name it appears to be a compilation from those tantras which are classed as eastern. It gives the process of performing 28 tāntrika rites. Unique.

Pratiṣṭhāsārasaṃgrahaḥ, p. 78, No. 1688 з. The architecture and consecration of temples. It was composed because in this iron age people had no access to original tantras. Composed in N.S. 778, by Rādha, who was a favourite both of the King and the Queen.

Prapañcasāratāntra, pp. 79 and 117, No. 1633 з, dated L. Sam 408. An original tantra in long and flowing verses by one who calls himself Ācārya, see Eggeling I.O. Cat. 869 B. and H.P. Vol. II. 130. This is a Vaiṣṇava Tantra. The present MS. contains 88 paṭālas.

Prāyaścittasamuccaya, p. 215, No. 1297, character Newari. The author is Hṛdayaśiva, the disciple of Īśvaraśiva who belonged to the school of Raṇipatra Lambakaraṇa belonging to the Mattamayūraṇṣa. The last went from Raṇipatra to Gorāṭhikamaṭha and was at once accepted as his own by the Rājā of Dhāra. The work is Tāntrika as opposed to Smārta. Unique. The discovery of this work shows that at one time an attempt was seriously made to set up a complete code of Śaiva and Tāntrika regulation of life. The author says that his work is one of many of the kind. It belongs to a known mahātāntra named Bāthula which is quoted in

Madanapārijāta, Cal. Ed. p. 47. But the editor, a Mahā-mahopādhyāya, calls Bāthula a Ṛṣi. Hṛdayasīva is compared to Vidyēśvara in learning.

Prāsādadīpikāmantra-ṭippanam, p. 216, No. 1456. Unique. It is a Tāntrika compilation dealing in the last chapters with the consecration of temples. There are altogether 28 chapters. The name of the work has been taken from the Maṅgalācarapa. Aufrecht says that a work of this name has been quoted in Madanapārijāta. The name therefore is Prāsādadīpikā, and Mantraṭippana is a case in apposition. It traverses the entire field of Tāntrika subjects.

Bhairavārcanam, p. 87, No. 1648 ॐ, is a liturgical work in Newari character. Fifteen leaves only.

Mañjuśrī-Sādhana, pp. 53 and 121, No. 1863 ॐ, is a process of propitiating the Buddhist Bodhisattva Mañjuśrī. He is sometimes regarded as male and sometimes as female. The Hindus regard him as Sarasvatī the goddess of learning; the Buddhists regard him as the lord of power and learning. He has a sword in one hand and a MS. in the other; as the presiding god of all learning and skill he is also the god of arts, both fine and mechanical, and so the present work on *Śilpa* is appropriately called Mañjuśrīsāadhanam. It treats of such topics as temple architecture, construction of images, etc., making of domestic utensils, and so on. The writer of the work was absolutely ignorant of Sanskrit and writes in a language which is the language of practical Śilpaśāstra understood by the Śilpa-practisers only.

Mantroddhāra, p. 77, No. 1688 ॐ, treats of the evolution of mystic syllables or words from their description given in the tantras. The Mantras are generally given in mystic sentences, each word of which represents some letter in the Mantra. This is the most mysterious, difficult and stupid part of tāntrika literature. There is a work entitled Mantrakoṣa, a modern compilation, which deals elaborately with this mystery. The present MS. appears to be an original tantra on the subject. It has six paṭalas.

Mataṅga-pārameśvaratantra, p. 219, No. (2)171, in Nāgarī character, is a longish work :—an original tantra divided into four parts, called pādas, namely, Vidyā, Kriyā, Yoga, Caryā. The last pāda only has nine paṭalas. The work has been noticed by Burnell, p. 205 A; Cat. I.O. p. 905 A., Hullzsch, Vol. II, 958. A commentary on the work has been noticed by Hullzsch, Vol. II. 956, and Sans. Coll. Cat. Vol. III. 91.

The commentator Rāmakaṇṭha says that the work has four pādas—Vidyā, Kriyā, Upāśya and Siddhi. MSS. of the Siddhipāda and the last portion of the Upāśyapāda have yet to be discovered. The Cataloguists have divided it into four pādas without the Siddhipāda, *i.e.*, they have divided the third or Upāśyapāda into two, namely, the Yoga and the Caryā. The work seems to be a very large one, as the Tanjore MS. contains more than 12,000 slokas, and is yet incomplete. The present MS. appears to be a smaller recension of the work, as nearly the very same number of subjects are dealt with in about 4,000 slokas. The I.O. MS. appears to be even smaller than this.

Paṇḍita Hṛṣīkeśa is right in his surmise that this is a Śaiva Āgama;—at least so the commentator makes it. On an examination of the contents of this MS. and of those of Paramesvaratantra, p. 27, Bendall's Cam. Cat., I cannot help hazarding a conjecture that these two works are but larger and shorter recensions of the same tāntrika work.

Matasāra, p. 222, No. 1512, in Newari character, is unique. It treats of the worship of Bālakubjikā and is complete in ten paṭalas. This appears to be a work related to the Kubjikāmata and Kulālikāmnāya. The same Piṭhas are mentioned, namely, Oḍiyāna, Jāla and Pūrṇa; but the second is said to be to the south of the first and the third to the north of the second. The writer evidently confounded Jāla with Mataṅga.

Mokṣasopānaṭikā, p. 228, No. 1498, in Newari character, is an anonymous commentary on an unknown work entitled Mokṣa-sopāna, a tāntrika work on emancipation. The text begins "Om namastute Mahāmāye."

Mahālakṣmī plays an important part in modern Śaiva and Tāntrika worship. She is regarded as one of the eight mātṛkās and is greatly worshipped in the Marhatta country. She is represented in this Catalogue by no less than six works. There are:—

Mahālakṣmīmata-bhaṭṭāraka, p. 47 and 128, No. 1820 अ. The MS. is dated N.S. 380=1260 A.D. It was copied by Kāyastha Udayaharṣa rapidly for Saṃkhyapāla's edification. The work is to contain 1,800 slokas, but the MS. contains about 1,500. It is a part of a great Tāntrika work entitled Mahāmantrasāra containing 24,000 slokas. The cult of Mahālakṣmī, says the scribe, is the nectar of the rays of the great cults, i.e., he thinks this to be the highest Tāntrika cult.

Mahālakṣmīmāhātmyam, p. 54, No. 1876 अ.

Mahālakṣmīmāhātmya-vratavyākhyānasamuccaya, pp. 52 and 84, Nos. 1868 अ and 1645 अ. The first was copied in N.S. 688 and the second in 505 by Virasimha. They are both complete in 16 paṭalas. The author is said to be Gālava a Ṛṣi. A Gālava is quoted in Supadma Vyākaraṇam. So this is another way of attributing Tāntrika works to Ṛṣis.

Mahālakṣmīvrataṃ or Lakṣmīcaritaṃ, p. 46, No. 1820 अ, by Rāma Kavirāja, in five chapters, was copied N.S. 399=1279 A.D.

Mahālakṣmīvratakathā, p. 84, No. 1645 अ, was copied in N.S. 502.

Mahālakṣmīvrataṃmāhātmyavyākhyānam, p. 26, No. 910 अ.

Mahāmāyā is represented in this Catalogue in three works.

Mahāmāyāstavaḥ, pp. 78 and 83, Nos. 1638 अ, and 1645 अ, in Newari character. The first was copied in N.S. 391=1271 A.D. and it treats of Śiva and Śakti as united in pleasure.

Mahāmāyāṣṭaka, p. 87, No. 1648 अ, in Newari character, was copied in N.S. 584=1464 A.D.

Mālinīstuti and Mālinīstotram, pp. 75 and 82, Nos. 1608 अ and 1645 अ, are hymns to Mahāmāyā in Mālinī verses.

Yuddhajayārpava, pp. 1 and 81, Nos. 72 and 1634 ॐ, both in Newari. The second is dated 426 N.S.=1306 A.D. in Jayasthiti Malla's victorious reign. The work noticed in p. 81 appears to be the same as in I.O. Cat. p. 1080-81. It is a work on svarodaya in ten paṭalas. But that in p. 1 appears to be a different work and a tāntrika one, treating of Pūjā and similar Tāntrika topics.

Yogaguhyā, p. 8, No. 226 ॐ, brought down from heaven to earth by Kaṇṭhanātha who, as Śrīkaṇṭha, is already known from the Nityāhnikatilakam, Cat. pp. 45, 47 and 111. It teaches the mysteries of Tāntrika yoga. But unfortunately there are only a few leaves in the Darbar library.

Yoginīvijayastavarāja, p. 286, No. 1542, from the Brahma-yāmala, is a short work in Newari character copied in N.S. 811. This was first spoken by Śiva to his consort, and then Pippalāda-muni brought it down from heaven to earth. This is one of the ways of affiliating Tantras to the Vedas. Pippalāda is said in the Purāṇas to be the propounder of a Śākhā of the Atharva Veda, and he is now made the revealer of this hymn. In the second Śloka of the Maṅgalācaraṇa, Rāma comes in for a share of the Tāntrika worship.

The MS. of Yogapiṭha, p. 59, No. 1473 ॐ, has only five leaves in Newari character containing only two chapters and a few verses of the work. It treats of Krama or gradation, so greatly insisted upon in the Kulāhikā.

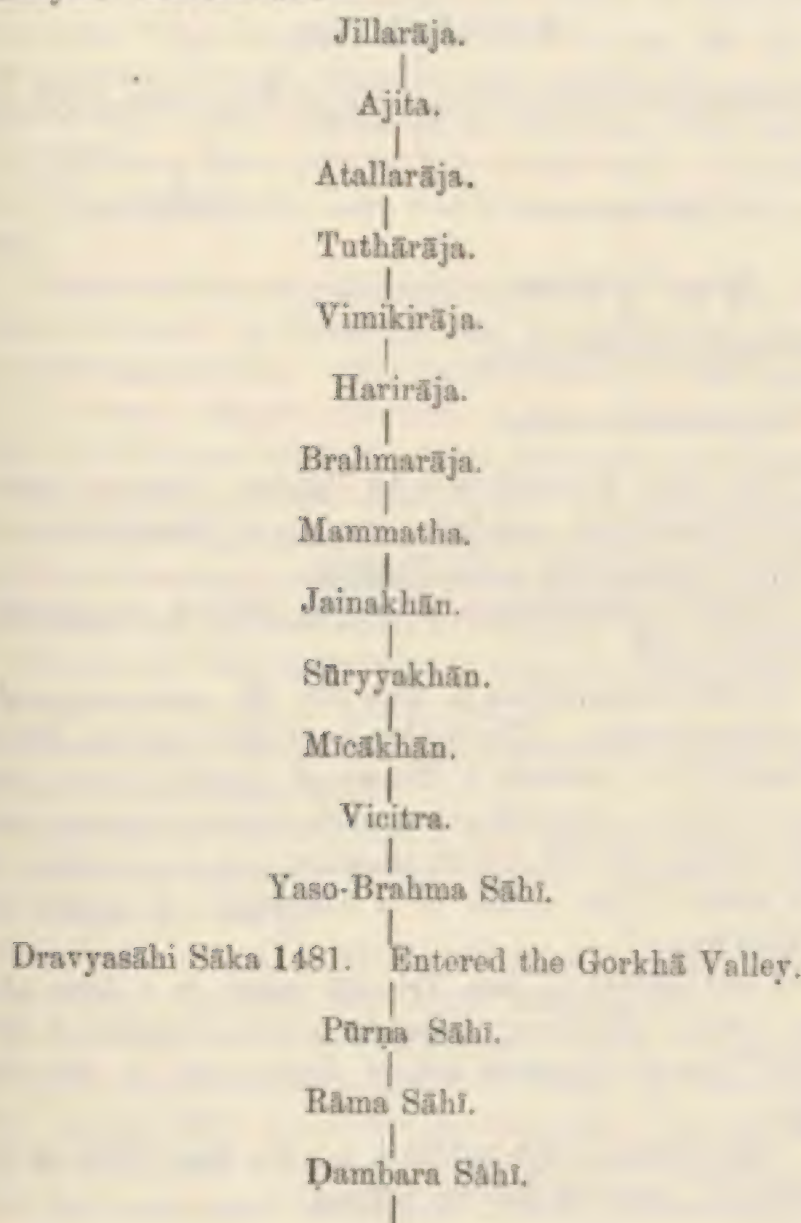
Ratnapaṇcakāvatāra, p. 238, No. 1552, is an original tantra in which Kubjikā and Bhairava are the interlocutors. The five Ratnas are Kula, Akula, Kaula, Kulāṣṭaka and Kulaṣaṭka. There are eleven paṭalas in this work. It appears to be a treatise of the Kubjikāmata, the extent of which is stated to be 12,000 and not 24,000 Ślokas. The principal object of this work are the five jewels, the worship and mantras of which are expatiated upon. Copied by Kālidāsa in N.S. 740=1620 A.D.

Rājakalpadruma, p. 242, No. (2) 82 by Mahārājādhirāja Rājendra Vikrama Śāha of Nepal (1816 to 1847 A.D.). [See

my Report, p. 17, and Bendall's History of Nepal, p. 17.] The Mahārājādhirāja wanted to make an encyclopædic compilation of the Tantras. In the opening line he says that mantras are of three classes, viz., Vaidika, Tāntrika and Miśra. The Royal author gives his genealogy as follows :—

Vikrama came from the Citrakūṭa in Bundelkhand to the Himālayas. His son was

Kṛṣṇa Sāhi.
|
Rudra Sāhi.
|
Pṛithvipati Sāhi.
|
Virabhadra.
|
Narabhūpāla Sāhi.
|
Pṛithvinārāyaṇa Sāhi conquered Nepal, Śaka 1690 = 1768 A.D.
├── Pratāpasimha
│ └── Rāja Bahādura.
│ └── Gīrvāṇayuddhavikrama.
│ └── Rājendra Vikrama.

Bahādura

The work is complete in 14 Paṭalas. Its real name is Mantra-kalpādruma, and it is a treatise of Mantrasāstra. It includes Viṣṇumantra in the Tantras.

Lakṣmyavatārstotram, p. 46, No. 1320 च, was copied in N.S. 408=1283.

Lalitārcanacandrikā, p. 248, No. 97, was composed by Saccidānandanātha. The author was asked by his disciples at Jalandar to compile a liturgy of Lalitā, a form of the Devī. It is a comprehensive work running through about 5,000 slokas, divided into 25 chapters, called prakāśas. The work treats of the duties of a Tāntrika. It quotes from Purāṇas too.

Vāmakeśvari in her Tripurā image is a form of the Devī whose cult is represented by a large number of works in the Tāntrika literature and by three works in this Catalogue.

Vāmakeśvarī-pūjā-paddhati, p. 49, No. 1861 ⁴⁵, runs through 17 pages of Newari writing.

Vāmakeśvarīmatatippanaṃ, p. 71, No. 1559 ञ, appears to be a commentary or rather a gloss on a work entitled Vāmakeśvaratantra. [No. 1365 and 1366 of the Bikānir Catalogue.] The original work contains 5 Paṭalas, the first has no name, the second treats of the process of worshipping Tripurā, the third of Mudrā,—the various contortions of the fingers and not the sauces which appétise in drinking,—the fourth of the practice of the three Viṣṇu mantras [HS Raim, HS Khrim, HS Raum] appropriate to Tripurā Bhairavī, and, the fifth of the homa proper to her. The commentator is Manmatha Pati and the scribe Nārāyaṇa Kavi, and the date of copy is N.S. 474=1854 A.D. The commentator says that the text is 400 ślokas in extent.

Vāmakeśvarī-stuti-nyāsa-pūjā-vidhayaḥ, p. 32, No. 1077 ञ, was composed by Vatsarāja who is said to have been a Vidyādharaçakravartin. The Vidyādharas are first known to have ruled in Mysore and then on the banks of the Narmadā. They were a race said to have possessed occult powers.

Vāruṇapūjā, p. 76, No. 1638 ञ, and Vārunayāgavidhiḥ, p. 77, No. 1638 ञ, are parts of Nandikeśvarāmata [in one MS. Nandikeśvaraprokta], a system of tantra and that portion of it which deals with the consecration of Temples, &c. As regards the existence of Nandikeśvarāmata there is a Tālādhyāya of the System in Cat. Cat. p. 276 A, Vol. I.

Vidyāpīṭha, p. 88, No. 1693 ञ, is a work on Guhya Kālī of Nepal in three chapters.

Vimalāvatī, p. 68, No. 1586 ञ, is a Tāntrika work incomplete both at the beginning and at the end. It treats of Pūjā Homa, Dāman and Dikṣā.

Vṛṣasārasaṃgraha, p. 92, No. 86 ञ, of the New Collection, in Newari character, is a Śivaite Tāntrika work.

Śāradātilaka, pp. 73, 84 and 88, Nos. 1588 ञ, 1647 ञ, and 1648 ञ, is a well-known compilation of Tantra by Lakṣmaṇa Deśika. All the MSS. are in Bengali character. The last was copied in Śāka 1886=1414 A.D. The most valuable commentary on this work which contains 25 Paṭalas, representing 25

tattvas of the Sāṃkhyas, is the Padārthādarśa by Rāghava Bhaṭṭa, for which see *supra* my notice of Kālitattva. Commenting upon the geneological verses of Lakṣmaṇa, Rāghava says Mahābala was the founder of the family. His son was Ācārya Paṇḍita. His son Kṛṣṇa and his son Lakṣmaṇa the author. The conjecture of Rāj. Mitra that he belonged to the Vārendra class of Bengal brāhmaṇas is based on a misreading of Vāraṇendra.

Śaradātilakaṭīkā, p. 12, No. 287, by Puṇyapāla Deva Mahārājādhirāja, is a unique commentary not known to Aufrecht.

Śivakavaca, p. 54, No. 1376 ॐ, is from the Bhairava-tantra.

Śivadharmasāstre (Śāntyadhyāya, erroneously called Śivadharmā, p. 55 and 128, No. 1876 ॐ, contains one chapter only, namely that on Śānti spoken of by Nandikeśvara.

Śivadharmasaṃgraha, p. 92, No. 86 ॐ, of the new collection, is a collection of Śaiva works in Newari character. The name has been given by my travelling Paṇḍit Vinodavihārī Kāvyaṭīrtha. The Government collection in the Asiatic Society's Library has a similar collection acquired from Nepal with six works. See preface to Vol. XI, pp. 7 and 8.

Śivadharmottara, p. 92, No. 86 ॐ, in Newari character, is a work on Śaivism mentioned by Büρνell in p. 188 B. as containing 9,400 Ślokas. The present MS. purports to be a sequel to that work. It is mentioned by Büρνell in p. 195 A as containing about 2,000 Ślokas. See also Rāj. Mitra, 2208. It contains 18 chapters. See Cat. Adhair Library which says it has 12 chapters.

Śrī Kāpāleśvari Bhīmā Devyāḥ Pūjāpaddhatiḥ, p. 70, No. 1559 ॐ, otherwise called Pitṛnirmocanikā, is in Newari character.

Sarvajñānottaratantra, p. 85, No. 1648 ॐ, contains 40 leaves in Guptākṣara. The MS. is defective both in the beginning and at the end. There are no colophons. The interlocutors are Śiva and Śaḍānana. This was spoken after the completion of

the Bāthula tantra. As by churning the sea the gods obtained the nectar, so was this tantra obtained by extracting the essences of all tantras. This appears to be the youngest tantra of some cult, perhaps the Bāthula school. [For Bāthula tantra see *supra*.] The South Indian Bātula is perhaps a misreading for Bāthula. See p. 88, Madras Government Lib. Cat., and Hullsch, Vol. II, 1086 and 1097.

Siddhapañcāsikā, p. 57, No. 1473 ८, in five paṭalas, appears to be a part of the Kulālikāmnāya. The scene is laid not in the Himālayas but on the Mahendrācala. One of the epithets of Śiva is Śavara, a low tribe inhabiting the Eastern coasts of India, in the Kalinga country. Pārvatī says, "I have already heard Siddhāntas, Dāmaras, Dakṣiṇas, Gāruḍa and Bhūtatantra and Kulāsāstras; now I am anxious to hear the beginning of Kāla, the creation above, below and even below that. The MS. was copied by Mahādeva in Newari character.

Siddhasantānasādhana-sopāna-paddhati or Śrīmatapaddhati, p. 67, No. 1586 ३, by Yaśorāja, the son of Gopa, is a tāntrika compilation in 15 paṭalas, and belongs to the Śrīmata or Kulālikāmnāyatantra.

Siddhāntasārapaddhatiḥ, pp. 52 and 180, No. 1868 ३, by Mahārājādhirāja Bhojadeva, was copied in N.S. 187=1067 A.D. It treats of the usual tāntrika topics. It is difficult to say who this Mahārājādhirāja Bhojadeva was. The great Bhoja of Dhārā reigned in the beginning of the eleventh century, but there was a Bhojadeva in Nepal about the same time. The great Bhoja's compilations are Imperial and Encyclopædic. But this is a small work and a hand-book. Then again there is no tradition that the Mālava Bhoja ever made a tāntrika compilation.

Siddhilakṣmyarcanam, p. 72, No. 1559 ८, is a liturgical book on the worship of Siddhilakṣmī. There is a goddess named Siddhilakṣmī mentioned both in Viṣṇupurāṇa and Brahmāṇḍapurāṇa.

Sudhātaraṅgiṇtantra, p. 266, No. 1589, by Śaktivallabha

Bhaṭṭācāryya, is fragment of a tāntrika compilation by a Bengali. The chapters are named Kallolas.

Saubhāgyatarangī, p. 268, No. 1458, in Newari character, is a Tāntrika compilation divided into four laharis or waves by Mukunda on the worship of Śakti for obtaining Saubhāgya or good fortune.

Saura-saṃhitā, p. 44, No. 1280 ॐ, is an original tantra, the interlocutors being Kārttika and Śiva. It is an unique work. There are several works of this name known in Paurāṇika Literature. But this is a tantra. The work is complete in ten paṭalas. At the end of the MS. there are two leaves in Gupta character giving a number of Tāntrika formulæ. The main work is dated N.S. 61-941 A.D. Though a tantra the work does not treat of Śiva or Śakti but of the Sungod. There are so few works on the worship of the Sun, which formed one of the five great systems of worship in India, that the importance of this work cannot be overrated.

Saubhāgyaratnākara, p. 269, No. 1472, by Vidyānandanātha, the disciple of Saccidānandanātha. It is a complete MS. in 36 taraṅgas treating of the left-handed form of worship to be taught to Kaulas and not to animals (paśus). Copied in Śaṃvat 1952 and composed at Prayāga. The author modestly calls himself Avidyānandanātha. [See Bk. Cat. p. 610.]

VAIṢṆAVA TANTRAS.

Gopāladhyānarāja, p. 61, No. 1508 ॐ, is a formula of meditation on Gopāla, the child form of Kṛṣṇa from an unknown tāntrika work entitled Gopālatantra.

Devāmṛtapañcarātra, pp. 84 and 106, No. 1078 ॐ, is a work of Vaiṣṇava tantra written in perfectly ungrammatical Sanskrit. The work is unique in 11 paṭalas. The interlocutors are Sanat-kumāra and Lokapitāmaha. It treats of consecration of Viṣṇu images and of Viṣṇu temples, the nature of Viṣṇu, whether he is embodied in any form or is formless, and such topics.

Jñānatilaka, p. 180, No. 1840, is a small Tāntrika work

in the praise of Guru. The interlocutors are Nārada and Viṣṇu. It does not appear to be a part of the ³Padmapurāṇa as in Büρνell, p. 98B, but a stray chapter from a Pañcarātra.

TANTRA SAṂHITAS.

As I have said elsewhere, the Mahānirvāṇa tantra which attempts to regulate tāntrika life as completely, as Manu does the Smārtta life, gives in the first chapter the description of a distinct religious literature partly vedic and partly tāntrika. The writer says that this literature was held binding in the Dvāpara Yuga. Then came Kali in which the Āgamas and the Nigamas obtained binding force. Scholars were very unwilling to recognize the existence of this literature. But it appears to me that the Durbar Library contains at least two works which may safely be attributed to this literature, namely :—

Nisvāsātattvasaṁhitā, pp. 10 and 187, No. 277, is written in transitional Gupta character which may be a century older, than the Pārameśvara tantra, copied in 859 A.D. The first half of the work is called Śrauta and the second half Guhya. The leaves were in disorder. I have put them in order and it is a complete work running through 114 leaves and 4,500 ślokas. [See. Rep., p. 8.]

The other saṁhitā work is variously termed Jayākhyā saṁhitā, Jayākṣarasāṁhitā or Jñānalakṣmī. There are three MSS. of this work in the collection namely :—

Jayākṣarasāṁhitā, p. 1, No. 49; Jayākhyasaṁhitā or Jñānalakṣmī, pp. 76 and 77, Nos. 1688 ॥ and ॥. The second in p. 76 is dated N.S. 807=1187 A.D. The others are not dated. The work is attributed to a human author Sādhaka Candra Datta who had received favour from Ekāyanā-cāryya Nārāyaṇagarbha. The work is written in ungrammatical Sanskrit throughout, and treats of mantrasandarpaṇa and other tāntrika topics, as well as pretasrāddha antyeṣṭi, prāyascitta, and other smārtta topics.

KUBJIKĀMATA.

Kulālikāmnāye-Kubjikāmata, p. 8, No. 226 ऋ; p. 11, No. 285 ऋ; p. 11, No. 285 ऋ; p. 84, No. 1078 ऋ; p. 58, No. 1868 ऋ; p. 54, No. 1868 ऋ; p. 55, No. 1478 ऋ; p. 57, No. 1478 ऋ; p. 98-99; Manthāna-bhairava, p. 22, No. 787 ऋ; p. 224, No. (2) 279; Kādimatam, p. 88, No. 1152 ऋ, Kubjikāmatottara, p. 7, No. 185 ऋ; Śrīmatottara, p. 255, No. (2) 299. These with Nityāhnikā-tilakam, pp. 45, 47 and 111, Matasāra, p. 222, Yogaguhya, p. 8, Yogaphiṭa, p. 59, Ratnapañcakāvatāra, p. 288, Siddhapañcāsikā, p. 57 and Siddha-santāna-sādhana-sopāna-paddhati, p. 67, form a collection of unique MSS. of a Tāntrika cult very ancient but now nearly forgotten. The works from want of time could not be properly described. But the Government Collection of MSS. in the Asiatic Society has recently been enriched by two copies of the Kubjikāmata, one in Gupta and the other in Newari character. The former, I thought, was copied in the sixth century, but it may be a century later. An examination of these MSS. and the impressions left of the examination of the Durbar Library MSS., together with the meagre notes published in the Catalogue, have brought the following matters to light.

There was a School of Tantra variously named Kubjikāmata, Kulālikāmnāya, Śrīmata, Kādimata Vidyāpiṭha, Divyaugha-sadbhāva and so on. It had supplements, Uttaras named Śrīmatottara or Manthānabhairava and Kubjikāmatottara, and it had its compilations, summaries, &c. The original is said to contain 24,000 slokas divided into four parts, called Ṣaṭkas or six thousands each. Whether the Uttara is included in the 24,000 it is difficult to decide, but the evidence available is in favour of their inclusion. In one place, however, the Ratna-pancakāvatāra says that the Śrīmata-saṃhitā is 12,000 only. The Government Gupta MS. says that the Vedas are not efficacious, and the work in 24,000 slokas is most efficacious, and of the 24,000 the first six thousand is the best. The antiquity of the School is vouched by the facts that a

Gupta MS. has been obtained ; that Kubjikā (tantra) is quoted by Abhinavagupta in his Triṃśikā ; that the MS. p. 54, was copied in the reign of Mahārājādhirāja Parameśvara Paramabhaṭṭāraka Paramasaugata Śrīmad Rāmapāla-devasyappravardha*** about 1080 A.D. [see Mabel Duff]; the MS. in p. 55 was copied in N.S. 155=1085 A.D. The MS., p. 98, was copied in N.S. 280=1160 ; that in p. 99, in N.S. 299=1179, and that Nityāhnikatilaka was copied in N.S. 817=1197. The literary activity of the School seems to have ceased after that time.

The School, though very ancient, presupposes the existence of other Schools, for in the G.G. MS. mention is several times made of Pūrvatantra and "Tantra tantre tu sa Mayā kathitonekadhā"; and in Śrīmatottara, p. 256, Nityātantra appears to have preceded.

It presupposes Devayāna, Pitryāna, and Mahāyāna, for in leaf XLIIIA we get—

इक्षिणे देवयानी तु पित्रयानस्तथोत्तरे ।
मध्यमे तु महायानं शिवसंज्ञा प्रगीयते ॥

The G.G. MS. is a smaller recension of the Kubjikāmata. In a leaf, the page mark of which has corroded, appears this verse.—

चतुर्विंशसहस्रे तु श्रीमत् कुजिमतोत्तमे ।
समस्तं तत्र व्याख्यातं अत्र किञ्चिदुदाहृतम् ॥

The cult comes from outside the Vedas :—

VIII A. 4. यागस्य मुख्यतान्नास्ति निःसंदिग्धकरोपरः ।
चतुर्विंशसहस्रस्य तस्यै वाङ्मस्य चाङ्गतः
तन्मध्याद्यष्टसंख्यन्तु सहस्रं षडुदीरितम् ।
तत् सारं देवदेवेशि कुलमार्गे च संस्कृतः
निःसंदिग्धकरं चाद्य पारम्यर्थ्यक्रमगतः ॥

It comes from outside India :—

XIB. गच्छ त्वं भारते वर्षेऽधिकाराय सर्वतः ।
पीठोपपीठक्षेत्रेषु कुलं स्मृतिरनेकधा ॥

गच्छ त्वं भारते वर्षे कुरु सृष्टिस्वमीदृशः ।

पञ्चवेदाः पञ्चैव योगिनः षोडशसङ्गं ॥

एकैकस्य परीवारान् कथयामि समासतः ।

एतानि भारते वर्षे यावत् षोडशसङ्गप्यते ।

तावत् न मे त्वया सार्द्धं सङ्गमश्च प्रजायते ॥

In several places it is described as the *Pascimāmnāya*, i.e., as coming from the west. [The tantras have five Schools from the directions from which they come, namely, *Uttarāmnāya*, *Dakṣiṇāmnāya*, *Pūrvāmnāya*, *Pascimāmnāya* and *Ūrdhvhāmnāya*.]

Five *Pīṭhas* there enumerated are :—

(1) *Oḍiyāna*, in *Oriassa*; (2) *Jāla*, in *Jalandar*; (3) *Pūrṇa*, in the *Marhatta* country; (4) *Mataṅga*, in *Śrisaila*; and (5) *Kāmākhyā*, in *Assam*.

Its tendency and its attitude towards the professors of other religions in India may be inferred from the following, which enjoins *prāyascittas* for killing the priests of various sects :—

XLII B. ब्राह्मणस्तु यदा देवौ प्रमादापतितौ भवेत्
नक्षैर्विंशतिभिः शुद्धिः पञ्चभिस्तु प्रमादतः ।
बौध्दाश्च न निहन्ता न द्विजाद्विगुणे विशुध्यते
नाकुला रौद्रकाश्चैव अक्षानाहतचेतसा ।
भावशुद्धिमवाप्नोति कोटिचरणेन तु ॥
गुरुश्चा कोटिभिः पक्षैः ”

The purport of this obscure and ungrammatical passage seems to be that the sin of killing a *Brāhmaṇa* may be atoned by repeating a certain mantra 20,00,000 times; a Buddhist *Arhat*, double as much; a *Nākula* or a *Raudraka* 8,00,00,000; and a guru of the *Kubjikāmata* 5,00,00,000. The work has more sympathy for the Buddhists than for the *Brāhmaṇas*.

The author is afraid that the *Magas* (who were then

probably pouring in India from Scythia and Persia) would one day become equal to the Brāhmaṇas.

The work mentions the following countries in India—Koṅkana Cēla, Bālīhika, Baṅgāla, Kāmarūpaka, Magadha, Saindhava, Gurjjara, Lāḍa and others.

Its attitude towards Vedānta, i.e., Upaniṣads and not Śaṅkara Vedānta, is given thus:—

L.V.B. वेदान्ते ब्रह्मसंस्थाने मखे व्यायासिचत्वरः

यदाभ्यासमयो योगी याति छिन्नरतां प्रवः ।

This MS. will be fully described in its proper place when a descriptive Catalogue of the Government Collection will be taken in hand.

From a perusal of the notes in the Catalogue it appears that the Śāstra had many recensions. The G.G. MS. is a recension of 6,000, that in p. 34 contains 150 slokas only, those in p. 57 have versified colophons. The Government Newar MS. is about 8,500 slokas in extent.

These are all abstracts of the original. There are seven PRAKARAṆA works, i.e., special treatises. [See supra.]

VARI ŚĀSTRA.

Vārisāstra, p. 76, No. 1633 n, treats of the prognostics of rain, the materials for which were drawn principally from the work of Garga. The MS. was copied in N.S. 190=1070 A.D.

BUDDHIST WORKS.

Aṣṭasāhasrikā prajñāpāramitā, p. 88, No. 1693 w, and p. 89, No. 2 n, of the new collection. They are both on palm leaves and both in Newari.

Katipaya Bauddhacitrāṇi. Some Buddhist pictures, p. 12, No. 307.

Kāraṇḍavyūha, p. 89, No. 2 w, in Newari character.

Jātakamālā, p. 89, No. 2 w, contains only five of the Jātakas, namely, (1) Gṛhajātaka, (2) Hamsa, (3) Yajña and (4) Vyaghri. The entire work has been published in America.

Jñānakārikā, p. 79, No. 1684 ॐ, is a tāntrika work of the Buddhists, attributed to Matsendranātha, commonly called Macchindranātha, whose temple at Pātan is the great resort of all Buddhists, in Nepal, and whose car festival is the greatest festival in the valley. The work treats of such topics as Dharma and Adharma.

Dīvyāvadāna, p. 89, No. 2 ॐ, contains many avadānas, notably Rūpāvatī and not Rūpavati as in Cowell's edition, Kuṣālavadāna, and Pāṃsupradānāvadāna. The reading often differs from the printed text. This is the only palm leaf MS. of the work known.

Niṣpanna-yogāvalī, p. 34, No. 1113 ॐ, contains 11 leaves in Newari character, copied in N.S. 686=1566 A.D., by Ravicandra, for his own use at the Sin-komagudī Vihāra. The scribe was a Vajrācārya. The subject-matter treated of is the yoga practised by Bhagavān Buddha with success. This appears to belong to the Vajrayāna system of Buddhism as the Bhagavān Vajrasattva is represented as holding Vajra and sitting in the midst of a circle protected on all sides by Vajras. The great deity of this School is Vajrasattva, the high priest of the gods and represented as a form of Buddha. He is prominently mentioned in this work. The author is Abhayākaragupta. For another work of the same author see Bendall Cat. p. 197. He is called a Mahāpaṇḍita.

Prāyascitta Śaucācāra-vidhī, p. 214, No. 1103, is a Buddhist work on expiation of sins such as killing animals, killing Vajrācāryas, killing Brāhmaṇas, killing Kṣatriyas, &c., killing cows, intercourse with unclean tribes, eating unclean food, touching unclean things, purification and Śrāddha. This also appears, to be a work of the Vajrayāna school of Buddhism. This is only a short compilation from previous works on the subject. The Buddhists seem to have borrowed many of the smṛti practices of the Brāhmaṇas.

Bodhicaryyāvatāra, p. 21, No. 772 ॐ. The MS. is a fragment, only 7 leaves. Its ṭippanī, p. 21, No. 772 ॐ, contains notes on difficult passages only. These notes are often more useful than more ambitious commentaries.

HISTORICAL INTRODUCTION

BY

PROFESSOR CECIL BENDALL, M.A.

The HISTORY OF NEPAL and surrounding Kingdoms (1000-1600 A.D.) compiled chiefly from MSS. lately discovered.—By PROFESSOR CECIL BENDALL, M.A. (University College, London). Written as an Historical Introduction to PAṆDIT HARAPRASĀD SĀSTRĪ's Catalogue of the Nepal Durbar Library. With chronological Tables and a Plate (facsimiles of MSS.)

The Catalogue to which the present Essay forms an introduction is the result of a joint expedition to Nepal in the cold weather of 1898-99 originally suggested by me, and taken part in by myself and Mahāmahopādhyāya Haraprasād S'āstrī, accompanied under the auspices of the Asiatic Society of Bengal, by his assistant, Paṇḍit Binodavihāri Bhaṭṭācāryya. While co-operating with one another throughout, we arranged to divide generally our work so that the archæological¹ and historical part of the task should fall to myself, while the Paṇḍits dealt with the literary portion.

A great deal of our time was of course taken up by the examination of the Mahārāja's collection of MSS., which, as regards the antiquity of the documents, are surpassed by no Sanskrit Library known to exist. My own necessarily very hurried examination of this remarkable col-

¹ I hope to publish my inscriptions with my general Report.

lection in 1884 led to the first definite account published.¹ Since then Pandit Haraprasād visited the Library, and gave some notes on it in the *Journal of the Asiatic Society of Bengal*, Vol. LXVI, Pt. 1 (1897), pp. 310 *seq.* Some further notes were made by Prof. S. Lévi² of Paris in 1897, giving attention "surtout aux colophons des manuscrits, si importants pour l'histoire." As, however, Monsieur Lévi subsequently informed me that his examination of the Library was far from complete, I felt all the greater pleasure in seeing the more exhaustive examination taken in hand of which the present Catalogue is the result. My own share in it was chiefly in helping the Pandits to decipher the figures and other chronological data with which acquaintance of nearly 25 years with ancient Nepalese MSS. has given me some familiarity. When I was at work in the Library, I requested the Pandits always to show me colophons of MSS. containing kings' names and dates. A considerable portion, however, of the present Catalogue had to be compiled by the junior Pandit after my departure, and consequently I have been led to adopt another method of verification, which, thanks to the kind co-operation of the Residents in Nepal, Lieutenant-Colonel W. Loch and his successor, Lieutenant Colonel J. C. Pears, has given excellent results.

This method was to send to the Resident a series of copies made on tracing-paper of all the important colophons containing points, numerals and the like, requiring verification. No clue was of course given to the words or figures expected to be filled in on the blank spaces left; and the fidelity of the tracing was vouched for in each case by the correspondence of palæographic peculiarities with the date assigned.

In my previous attempts³ to adjust Nepalese chronology by means of MS.-colophons, I always endeavoured, as far as possible, to use and harmonise the data furnished (1) by formal histories and chronicles, and (2) by the historical notices furnished by the scribes of MSS. in their colophons (brief, but valuable as contemporary evidence), and also incidental notices given in the body of works like dramas. Of the latter class a good example is the drama *Mudita-Kavalayāśvanāṭaka* from which copious extracts are given by Dr. Pischel in his Catalogue of the German Oriental Society's MSS., pp. 7-8. The present Catalogue furnishes several more instances of this kind.

¹ See the present writer's "Journey in Nepal and Northern India," pp. 16-20, where the previous notices by R. Lawrence and D. Wright are referred to.

² Rapport, p. 16 [84] (*Acad. des Inscri. Séance du 27 Janr. 1899*).

³ Transactions of Fifth Congress Orientalists (Berlin, 1881) *Verhandlungen II. Hälfte II*, pp. 189 *seq.* (1882); "Catalogue of the Buddhist Skt. MSS., Cambridge, 1883 (Historical Introd.); "Journey in Nepal" *Ibid.* : 1886 (Tables). To these last two I hereinafter refer as 'Camb. Cat.' (distinguished from 'Cat.', which refers to the new Catalogue) and 'Journey,' respectively.

To the number of extant native chronicles the Mahārāja's library contains an **important accession** ¹ in the shape of a small palm-leaf MS. of a Vamśāvali discovered by me shortly before I left Nepal. Since my return to England owing to the kind negotiation of Col. Loch, I have not only received an excellent copy of the MS., but also the favour from H.H. the Mahārāja of the loan for three months of the original, so that I have been able to collate and photograph all important passages.

My use of the chronicles has been adversely criticized ² by some scholars, though countenanced by others; ³ but I venture to think that the **discovery of the present MS. puts matters in a somewhat new light.**

Though written continuously in a single handwriting corresponding with the time (reign of Jayasthiti-malla, A.D. 1380-1394) at which the chronicle ends ⁴ (see the Plate annexed, figs. 3-10), the new Vamśāvali really contains three distinct chronicles, designated accordingly in the present essay V¹, V², V³.

V¹ is in the form of brief annals of the successive reigns not unlike the other Vamśāvalis, but giving a much greater number of dates, in addition to the lengths of the reigns. The leading events of each reign are also noticed in some cases with dates, at first in words and later on in numerals.

The leaf-numbering begins at f. 17 and this portion ends with 30^a. The language is no doubt intended for Sanskrit, but in obscurity and a perfectly wild absence of syntax ⁵ it rivals the worst colophons of Nepalese MSS. that I have seen. I thought at first of printing the whole, but after studying my transcript and taking the advice of friends I came to the conclusion that I should either have to print the whole without spaces, which would be misleading and unsatisfactory, or to publish facsimiles. For the division of words and even sentences,

¹ As the present Catalogue gives no description of the MS. the following notes may be of interest. No. 1231. Palm-leaf; 11 by 1½ inches, leaves 17-63, with an extra leaf not numbered, thus 48 in all.

² "Journey," p. 93.

³ *cf.*, in M. S. Lévi's investigations as to the eras of Nepal.

⁴ The latest dates are N.S. 508, occurring at fol. 63b. and 509 at 68a. It will be seen both from my Cambridge Cat. (*cf.* Intr. p. xxxi), and from the present Catalogue that palm-leaf MSS. become rare (owing to the general use of paper) within about a century from this time.

⁵ Scientific students of the vocabulary may probably find 'method in its madness.' The frequent locution *वेन कृतः* or *कृत* for *स कृतवान्* or *स चकरोत्* certainly suggests the familiar Hindi *उस ने किया*. Towards the end (ff. 29b, 30) it drops into a form of language which is practically Newari with an unusually large allowance of words borrowed from Aryan sources.

when one had no fixed rules of grammar to help in the interpretation, seemed in many places quite doubtful. I have been consequently permitted by the Council of the Society to take the latter alternative, and have accordingly reproduced a selection of the most important leaves, of which I made legible negatives while the MS. was lent to me. It will be noted that the selected leaves begin with 3A. I only publish now a portion of this leaf, as I reserve for future treatment the kings of Nepal before 879 A.D. in connection with my recently-discovered inscriptions.

From the prominent way in which temple-donations are recorded, it may be conjectured that this part of the MS. (V¹) may be in some way connected with the records of the great shrine of Paśupati.

V² is a document of different origin; it is a list of births of royal and other distinguished personages. The language is unfortunately old Newari; but one can make out the names and dates clearly enough. These extend, not always in strict chronological order, from N.S. 177 to 396. A specimen is given in the Plate, fig. 10. All the information given in this section of the Chronicle, so far as it relates to the kings, will be found condensed in the notes to the Table of kings below. Towards the end of the section other information besides births, deaths, and the like is introduced, but I have been able to make but little use of this owing to the difficulties of the language, for which I can get no adequate help either in Nepal or in Europe.

V³ is perhaps merely a continuation of V². I have called it a separate document, because a slight break with double daṇḍas occurs in the original MS. at the end of fol. 36^a, and because at this point there is a marked difference of style. (The string of short paragraphs each recording little more than a birth, is abandoned, and the annals become more expanded. The previous section had ended, as I said, with N.S. 396. This, however, begins with N.S. 379 and the history would not seem to be treated on a strictly chronological basis, as the irregularity of order in the dates noticed in V² is here more pronounced. The latest date, as already noted, is N.S. 508 (f. 63b).

The events mentioned in V¹ are sometimes described here in fuller detail.¹ On the other hand, the chronological details though full seem not to be quite so trustworthy.²

¹ For example, the famine in the reign of Abhayamalla in N.S. 332 (V², 39b, mentioned at p. 8, note 2, below.)

² Thus at 40^a we get the birth of Jayastūgamalla, son of Jayarudramalla, Samvat 416 mārgaśīra śukla trayodasī Anurādha ghātī 17 Sūla 37 aṅgāravare (Tuesday). But Prof. Jacobi, who has kindly worked out the date, reports that the day in question was a Monday and points out that "Mārgaśīra can never be

Nevertheless I feel sure that this section must contain much valuable information, and it is in the hope of drawing the attention of the few scholars skilled in the Himalayan languages to the matter that I reproduce a specimen-leaf (Plate, fig. 10). The passage refers to the invasion of Harisimpha of Simraon about which I have more to say below.

Having thus indicated the materials of the present investigation, the divisions of the subject may be stated.

I.—The History of the Nepal Valley, A.D. 1000-1600 (i.e., Kāthmāndu, Pātan, and Bhāṭgāon):

Chronological notes on the dynasties of the surrounding states:

II.—Western Nepal. III.—Tirhut (Eastern and Western).

To these notes I have added (as Table IV) a list of a dynasty, which I have not been able to recognize.

The main results of the enquiry are summarized in the Tables at the end of this article, which constitute of course its most important feature, and will probably provide most students with all that they require. The present notes are chiefly intended to elucidate the Tables and especially to bring out the relations between the dated series of kings obtained from MSS. and the dynasties detailed in the new *Vaṃśāvali*.

I. The present collection of MSS. affords an example [See Plate; fig. 2, l. 2] of a date¹ earlier than any hitherto found referable to the Nepal era, but unfortunately no dated MS. with a king's name occurs earlier than those previously known.

It is interesting to note that the king Rāghavadeva mentioned by Cunningham² as the traditional founder of the Nepal era of 879-80, but passed over in the *Vaṃśāvali* of D. Wright³ and by Kirkpatrick,⁴ is duly recorded in the new chronicle. Not only so, but the years of reign assigned to him and his immediate successors quite accord with

Anurādha.⁵ I have, moreover, noted quite a number of cases where months in certain years are called *dvi* (twe) where no such intercalation, according to Sewall and Dikṣit's Tables, occurred; compare Table of Kings, note 10, below.

¹ See Catalogue, pp. 85 (११) and 140 (Lakkṣmīra). The reading 29 must be altered to 20; nor can I concur in the description '*pupṣākṣara-likhitam*.' The form of *k* is distinctly post-Gupta; and the general appearance of the writing with its closely placed *akṣaras* seems to preclude the Śrī-Harṣa era. The forms of *k* (guttural) and the form of the *akṣara*-numeral 20 are archaisms that one would expect to find in a document written early in the tenth century.

² Indian Eras, p. 74.

³ History of Nepal, Cambridge, 1877.

⁴ An account of the Kingdom of Nepal, London, 1811.

the tradition of his having founded the era. Thus, if we add together the duration of his reign and his five successors down to Lakṣmikāma-deva we get about 135 years. This, again, added to 879-80 brings us to the second decade of the eleventh century, when we know from a colophon that Lakṣmikāma had commenced to rule at all events as joint-sovereign, becoming sole king later on.

The earliest king of Nepal mentioned with a date in the Catalogue is Bhāskaradeva; and it is very satisfactory to find that this date already noticed by Paṇḍit Haraprasād (J.A.S.B. for 1897, Pt. I, p. 312) is verifiable. Prof. Kielhorn has kindly calculated it for me and it corresponds to 24th September, 1046. The new chronicle duly records this king with a rather obscure note 'as to his 'repairing his paternal crown.' The other chronicles make him the founder of a new dynasty. Of the next king, Baladeva² (called in V¹ Balavantsdeva), we have a dated MS.³

Of Harṣadeva's reign we have now two MSS.⁴ A third date has been added from the Chronicle, which says of this reign merely: राजा श्रीरघुदेव वर्ष १४ जनविमति सम्यक् सतदय परिवर्तमानम् । Interpreted in the light of the two other dates this rather crudely expressed notice gives good sense, if we take it to mean that Harṣa died in N.S. 219 current. This fits also quite well with the duration of the next reigns⁵ as given in our Chronicle. The credibility of the dates in this part of the chronicle is further enhanced by its mention of the completion in 239 (date in words) of a tank by Śivadeva, the next sovereign.

¹ See Plate, fig. 3B, line 4, medio तेन पिछमोछि त (? न) विचन : "his father's diadem was broken up and he destroyed the golden image (to make a crown);" or मोछिमोछनः "the crown was renewed." Kirkpatrick (p. 263) records a similar tradition for a king reigning some twenty years later.

² Name wrongly restored in my previous lists as Bāladeva. V¹ records him as the founder of Haripur. Plate, fig. 3 B, last line.

³ As to Vṛnadeva the MS. (referred to in the table) of Vṛnadeva makes my identification (Journey, p. 9) more difficult. But the existence of Vṛnadeva's father, the king (bhāsātha) Yaśodeva, seems to be confirmed by the Tib. notices in J. Buddh. T.S. Ind., Vol. I, p. 27, where we learn that a king Anantakīrti was ruling in the middle of this century in another region of Nepal (Palpa). Bābu Sarat Chandra Das has favoured me with the original Tibetan of the passage and it is just possible that the name གྲག་པ་ལྟ་པ་, grags-pa-mtha-pa, which he Sanskritises as Anantakīrti, may be a form of Yaśodeva the king of Bal-po, Nepal in general (or the Palpa district in Western Nepal?). The chronology at least would agree.

⁴ See the Table.

⁵ The supposition would not fit with the allowance of 21 years to [Sādā.] Śivadeva, made by "G" in Tab. I, Col. 4, of my 'Journey.'

This was called after the Yuvarāj (जोराज) Indra or Mahendra-deva, Mahendra-saras. It was otherwise known as Madanasaras.¹ It will be seen that this date falls in the year before the writing of a MS. in the same reign.

I have lingered over these somewhat minute details for two reasons; (1) Because it forms a new feature of the present chronicle to find so early as this² dates expressed both in words and figures that accord with the *contemporary* evidence of the scribes; (2) because doubt³ has been expressed whether the Nepal Samvat (of 879-80) was actually in use in the eleventh century A.D. It is satisfactory to note that our chronicle, following the tradition already known from Kirkpatrick, does mention⁴ the aforesaid Indradeva both as *yuvārāja* and *rājā*, as we have now a MS. of his reign. It will be seen, however, that the number of years (12) assigned to his reign is probably excessive. The dates of the next two reigns overlap one another. If this is not a case of subdivision of the kingdom of which there are so many instances, it may be quite well explained by the tradition preserved in the records of Wright and Bhagavanlāl, that Mahādeva retired early in his reign from active sovereignty and Narendra (or Narasimha)⁵ became his regent. Of the reign of the next king, Ānanda, MSS. are now numerous. It is curious that the other chronicles either give his name wrongly (Wright, Bh.) or omit his reign altogether (Kirkpatrick). It is found, however, correctly spelt at f. 31b. of our MS.⁶ chronicle. Of Rudra's reign no MSS. are extant. The years assigned by our MS. to his reign (8) seem to show the origin of the curious error in the length of the reign (80 years) assigned by Kirkpatrick. Equally correctly given is the form *Ampta*, which is now verified by a MS.⁷ The 'great dearth' re-

¹ The event is again chronicled with the same date in V². See Plate, fig. 9, I. 4.

² Kirkpatrick's dates begin later (thirteenth century). Those in Wright only become correct somewhat later (invasion of Harishimpha).

³ A. Foucher, *Iconographie Bouddhique*, p. 28, n. 1.

⁴ The records preserved by Wright and Bhagavanlāl (Ind. A. XIV. 413) pass this king over.

⁵ The actually discrepant date is that supplied by the colophon in the Cat., p. 62. Here there can be no doubt as to the interpretation of the chronogram, though some of the terminations of the other words must be corrected for the scansion. But the date seems not to work out. The obscure phrase *rājārājasaādhye* may quite possibly refer to regency.

⁶ The common mistake 'Nanda'-deva is found at f. 25a (plate, fig. 5, 1.1.). Rājendralāl Mitra makes the same blunder in his text of *Aṣṭas*. Pr. pref., p. XXIV. note.

⁷ Cat. p. 65 (π). I find from a tracing sent from Nepal by Col. Loch that the Paṇḍit's reading of the year (296) is quite correct, and in that in the next line *Śrī Amptadevasya* is quite clear.

corded by Kirkpatrick is duly chronicled in V¹ (*Maḥāmāri-durbhikṣam-ḥlavati*) 25.b.¹ The next date from MSS. is obtained from a MS. in the Mahārāja's library noted by myself, but omitted by the Paṇḍit in his Catalogue. It is from No. 1648, a MS. of Caraka, I have since supplemented my note by a tracing kindly sent by Colonel Pears. The full date is given in the Table. But as the king Ratnadeva is mentioned in none of the chronicles, I am inclined to think that he must have been a local rājā, or a king of Western Nepal.¹

After Amṛtadeva my previous lists left one of those gaps which it is now most satisfactory to find filled in. The tradition reproduced by Wright and Bhagavanlāl quite fails here. Kirkpatrick alone gives correct, though inadequate, details, which are now supplemented by the new chronicle and, what is more important verified by MSS.

As to Someśvara-deva, see the Table and note there (p. 25). Kirkpatrick's 'Buz Caum Deo' of course represents Vijayakāmadeva; his 'Any Mull' is a less recognizable equivalent of Arimalla; but in Nepalese documents न and र are easily confused. After the reign of² Abhayadeva which, though called by Kirkpatrick 'inauspicious,' was anyhow fairly long as a goodly array of MSS. now shows, the chronicles hitherto available quite break down.

Even if Jayadeva and Anantadeva were brothers,³ as Wright (p. 162) and Bh. state, the latter certainly did not reign at the same time. Two kings whose names, Jayabhīma and Jayasāhadeva, I have taken from the chronicle,⁴ intervened; and it is extremely satisfactory

¹ Supposing the era to be that of Nepal, which I think probable from the writing.

² 'The great dearth' recorded by Kirkpatrick for this and the previous reign are duly registered in our chronicle (25b; plate, fig. 6.1.3), where famine-prices for grain are also mentioned. The prices are given in greater detail in V³ (Newari portion of chronicle) at fol. 39b for Samvat 352.

³ The birth-list of the chronicle (V³) makes Ananta not the son of Abhaya, but of a certain Śrī-Rājadeva and of Rudramadevi.

⁴ Fol. 26a. The whole passage, following on that reproduced in 25b; plate, fig. 6, runs thus: **सम्वत्तर दशमवत्स्र आषाढ शुक्लद्वितीये पुनर्वसु शीमवापरेत्यादि शासन ज्ञप्तुमांसा ॥ पुष्याभिमेषेक राजा श्रीजयभीमदेव वर्ष १९ मा ९.** I formerly thought this date, which, as Dr Kielhorn kindly informs me, corresponds to 7th June 1255, referred to the coronation of Jayabhīma, in spite of the punctuation, which seems not always trustworthy in this MS. On re-reading the passage, however, I now consider that it must refer to the first shock of the earthquake, which is accordingly stated to have lasted at intervals over four months. This accords better with the subsequent date, 377, of a MS., once the property of the late Paṇḍit Bhagavanlāl Indrajī. I may here mention that I have made enquiries by letter for this MS. in the Bhagavanlāl collection of the Bombay Asiatic Society, but without success. From V³ (fol. 36b) we learn that in 378 Caltra Jayabhīmadeva had become rājā, with Jayasāpha (Śihamalladeva) as yuvarāja.

to find that one of them (Jayabhīma) is fully attested by a dated MS; so that again the new chronicle and the newly-discovered MS.¹ confirm one another.

Of the next king, Anantamalla we have now a goodly array of dates² from MSS. Besides these there is an interesting note in Kirkpatrick (p. 264) stating that "in this prince's reign and in the Newar year 408, or Sumbuth 1344,³ many Khaasias (a western tribe) emigrated to Nepal, and settled there; and three years after in the Newar year 411 a considerable number of Tirhoot families also planted themselves there." What this really amounted to may be told in the words of the chronicle (f. 266; Pl. fig. 7): "12 years 3 months after [i.e. after the beginning of Ananta's reign, or after the last event mentioned, a quarrel between his sons] the Khasiya king Jāyatāri first entered, Samvat four hundred and eight in the month Paṇṣa. After a slaughter of (eight ?) hundred Khasiyas the rest retired [to the jungles ?] and the country resumed its ordinary state. On the 13th of Phālguna sudi of the same year Jayatāri again entered [the country, as if] for a friendly purpose, [but] he burned with fire villages and other places. He visited (?) the Syengmu-chait[ya], saw the image of Lokēśvara at Bug[a]ma⁴ and visited (?) the Paśupati [shrine]. He got safe back to his kingdom. [This happened in] Samvat four hundred and nine. Again the [king] of Tirhut entered [Nepal]. This happened [in] Samvat four hundred and eleven in the month Māgha."⁵

Kirkpatrick's "emigrations" were thus more or less predatory incursions, which as we shall see, became increasingly common later on.

After the death of Ananta a troublous time ensued, and one that has been hitherto extremely obscure. In my previous lists I had to note at this time: "Kings uncertain⁶ for 60 years." Though much

¹ See MS. of the Mahālakṣmīvrata numbered 1320 and noticed at pp 47-8, 123-4 of the Catalogue. Mr. R. Sewell has kindly verified the date, which works out to 2nd April, A.D. 1290.

² One of these is that given at p. 44 (¶) of the Cat., and there referred to. Anandamalla. In my tracing however the name Ananta is quite clear. Wright (pp. 162-63) makes a similar confusion. I have no verification of the date at p. 63 *fin.* of the Cat., which makes Abhayamalla still reigning in N.S. 395.

³ The double date is interesting, though the Vikrama Samvat is not known to have been in use in Nepal at this early time.

⁴ On this celebrated image, see Foucher 'Iconographie' p. 100 and his pl. IV. I from a miniature in the Library of the As. Soc. of Bengal, where also the village-name is spelt Bugama, not 'Bugmati' as now.

⁵ For the text see Plate, fig. 7, lines 1-5.

⁶ The main reason of this uncertainty, viz., the varying accounts of Jyasthiti malla's ancestors, who never ruled in Nepal proper at all, is suggested below.

still remains uncertain, it is satisfactory to find that this long interval is shortened on both sides by dated reigns that may be regarded as fixed.

The first of these is the reign of Jayānandadeva which followed¹ that of Ananta and is certified by a date (N.S. 438) in the Catalogue (p. 73) which I had previously noted in the MS. The next king, according to the chronicle, was Jayarudramalla². His accession, the coronation of his co-regent, and his own death (*svargastha*) and "suttee" of his four wives are recorded. It is probably significant that the date given in two sections of the chronicle for the last event is only a few months³ after the invasion of Harisimhadeva of Simraon.

The history of the next twenty years cannot at present be satisfactorily told, until the Newari of V⁶ has been interpreted. Besides the well-attested invasion of Harisimhadeva, several other foreign powers made themselves felt at this time. One of these was an invasion by Ādit[y]amalla. After narrating the death of Jayarudra, V¹ adds merely *नवानरे आदितमल नेपाल प्रविष्टः*. But V² narrates the same event more fully. The Newari sentence begins *संवत् ४४८ फाल्गुण शुक्ल सप्तमी शमिषा राजा आदितमल* (46a; Pl., fig. 10.²), so that we learn the exact date (448 Phālguna sudi 7) and the interesting fact that Āditya was a king of Western Nepal, thus foreshadowing the Gorkha conquest of more recent times.

Returning to the semi-Sanskrit account of V¹, which curiously makes no mention of the invasion of Harisimha, we find (27b) that an infant son of Jayarudra died a few days after his father's death. His daughter Sati-nāyakadevi was placed under the guardianship of her grandmother Padumalladevi.⁴ The young princess (after being crowned Rāni, according to Kirkpatrick), was married to Haricandradeva belonging to the royal family of Benares.⁵ He appears to have

¹ नवानरे राजा श्रीजयानन्ददेव प्रवर्तते नन्दननरे । श्रीजयवद्रमल्ल says the chronicle (27 a fin.) after narrating the events of Ananta's reign. This probably implies an interval between the two latter reigns. Fleet, Gupta Inserr. introd. p. 186 contrasts the meanings of *antare* and *anantare*, especially in the records of Nepal.

² A co-regent of this king was Jayārimalla. The mention of this prince in VI. ff. 27a fin. 27b) is very obscure, but V² distinctly describes him (43a.) as *Samrāja* (with Jayarudra) between N.S. 440 and 443. He died in 464 (ib. 50b).

³ N.S. 446 (in figures and chronogram) Āśāḍha pūrṇamī f. 27b, Prathamā Āśāḍha pūrṇimā 466 (but Āśā. was not intercalated this year). *Muhammadan* authorities cited in Miss Duff's *Chronology of India*.

⁴ उषी सती नायकदेवी नामः पितामहीजीपदुमलदेवी प्रतिपाक्षितं (27b). The sentence forms a choice example of the grammar of V¹ referred to above.

⁵ कालीचरवज्ज (sic) 27b. 'Rajah of Benares,' Kirkpatrick.

lived in Nepal some time, but was poisoned 'after some years'¹ (*kāṭi-payavarṣāntare*). After this his brother Gopāladēva accompanied by Jagatsiṃhadeva (called in V¹ *Kārpātava[m]śaja* and in V³ (49b) "Tirhuti-yā Jagatsiṃhakumāra") seized the person of Nāyakadevi.² The allies then appear to have taken Bhatgāon and Patan. Gopāladēva was subsequently beheaded by Jagatsiṃha's followers. After this the prince Jagatsiṃha enjoyed the sovereignty for a few days; but he was afterwards put into confinement,³ by whom we are not told. His daughter was Rāja[1]adevi⁴; and her mother Nāyakadevi died ten days after her birth; so that (like her mother) she was brought up by her paternal grandmother, whose name was Devaladevi. I do not understand the reference to Paśupatimal[1]adeva⁵ that immediately follows (Plate; fig. 8, l. 1). Possibly he was the representative of some rival line of kings, as we read directly after, that "by the consent of both royal families Jayarājadeva was made king on 467 Śrāvṣa badi 4" which was subsequently⁶ ratified by general consent.

About the reign of Jayarāja's son and successor Jayārjuna some uncertainty remains, though this could probably be removed by the full interpretation of the present chronicle. Passed over by all the histories, his existence and reign were first pointed out by the present writer from the colophons of Cambridge MSS. Even in the present chronicle his reign and its duration are not formally recorded, though he is several times referred to as 'S'ri Jayārjuna rājā' and 'Jayārjuna-arpa.'

The reason of all this is not far to seek.

In 474,⁷ that is while Jayarājadeva was still reigning, took place

¹ V³ (47a) gives the exact date of his 'violent death' बलान् (sic) मृत्यु, N.S. 455 Jyestha sudi 5.

² अ० समारिक्त संग्रहज्ञान नायकदेवी

³ श्रीजगतसिंह कुक्षारस्य परिजनैः [म] मिरचोला श्रीगीपालदेवस्यतु । तदनन्तरं कनिषददेवसे श्रीजगतसिंह कुमरेण राजमुजितं । पश्चात्तु कुक्षारबंधनं भवेत् । तस्य पुत्री श्रीराजलदेवी नामः । जातेन दश दिवसान्ते मातुष्य मृत्युः । पितामही श्रीदेवस्य etc., (see plate, fig. 8).

⁴ We are told in V³ (53b) that this princess's mother was Nāyakadevi; so that Jagatsiṃha carried off the bride of his ally's brother. Rājalla was born N.S. 467 Paṣa badi 10.

⁵ More is said of him and (possibly the same) 'bandhana' in V³ (52 a) under date 469 Mārgaś. sm. 12.

⁶ The punctuation of fig. 8 l. 2 would lead one to suppose at first sight that the general ratification preceded the particular one (Vaiśākha being 3 months earlier); but the second date doubtless refers to the birth. In all birth-entries the date comes first.

⁷ I transcribe the Newari of V³ (53b): सं ४७४ आश्विन शुद्ध ६ श्रीजयसिंहनिराजमकदेव

the marriage of the prince Jayasthiti, a descendant of Harisimha of Simraon, with Rājalladevī. Jayasthiti was reigning when the chronicle was concluded and the chronicler naturally magnifies 'the powers that be' and says little of the title of the lawful king whom Jayasthiti had managed to defeat and depose. But we see from the colophons of MSS. the real state of things. In 484 Kārttika, October 1363 (a verified date: see the Table) Jayārjuna was on the throne and the colophon of the next MS. is fortunately very explicit. The MS. (see Cat. p. 88) was written in a well-known vihār in Lalit-Patan and the colophon adds in 491 (A.D. 1371) that Jayārjuna was victoriously reigning (not only there but) '*Nepāla-maṇḍale*' which we may construe to mean the whole of the valley. The scribes call Jayārjuna king down to February 1376.¹ His name is also mentioned in connexion with the initiation-ceremony of Dharmamalla son of Jayasthiti and Rājalla in 497 Jyestha² (summer of 1377). On the other hand about 503 (date of latest event in V¹) we find a reference to Jayārjuna as भय देवः नराज्ययाकुलं स्वपी³ which can only mean his defeat, followed as it is by an acknowledgment of Jayasthiti as king of Nepal.⁴ That Jayārjuna, however, did not submit without a struggle may be seen from the interesting colophon at Cat. p. 39, l. 6 (unfortunately not dated) from which we learn that the MS. was copied "in the victorious reign of Jayasthiti," and that "at that time the king named Jayārjuna was entering, with his ally, the Tripura-rāja⁵ in great commotion."

Jayasthiti was evidently a patron of literature; not only are MSS. of his reign more numerous than in any preceding, but we find from the chronicle that even before his accession he celebrated the birth-ceremony of his son Dharmamalla by a performance of a 'four-act Rāmā-

सकीरमन्त्रिणां (पु?) योग्दमिषाभ्यासादीनं वक्राङ्गा लिङ् विवाहं ज्ञकः । The princess's name is not mentioned; but another marriage hardly would have been mentioned in the chronicle.

¹ Verified, see note to Table. I have re-examined the date in Cambridge Add. 1438, which I formerly published as equivalent to 504 or 1384. The writing is very faint. See now note 3 to table below, p. 27.

² The passage is evidently an interesting one, though unfortunately the end is not clear to me: पुनः बहुकर्म (करणे) सम्वत् ४९७ ज्येष्ठ शुद्धि पक्षमी बुधवार मन मन्त्राङ्गव शब्द बालरामायण मन्त्राङ्कार श्रीजयार्जुन राजा दुषण्डियामनकु भारोष ॥

³ The words following स्वपी are शायी(?) द्विजानादयं मन्त्रा द्वादशवयस्यराज-द्वयोनायकः । मन्त्राङ्गः ॥ श्रीकृष्णेन (sic) नृबान्धितो विजयते रामवतारोपरः सप्तोमान् जयस्त्रिभिः राज मन्त्र स्वपतिः नेपाल भूपालका ॥

⁴ A Tripura-rāja is several times referred to in the chronicle.

yaga,¹ which was repeated² on the initiation-ceremony. A revival of letters, too, is vouched for by the fact that lengthy Sanskrit inscriptions in prose and verse, which had disappeared for some five centuries or more, now re-appear³ and are continued in the reign of Jayasthiti's son.⁴

Unlike most Indian princes, Jayasthiti had, according to my conjecture, some appreciation of the value of history. When he enters on the scene there is a slight change in the style of the present chronicle. Newari words become much more frequent. It seems to me as though the chronicle V¹ had been **finished off by a partisan of the king**. In the case of the Vamśāvali preserved by Wright, traces of manipulation seem to me still clearer. After a rather jejune account of his (alleged) predecessors this chronicle bursts into sudden eloquence of detail on the doings of Jayasthiti. There seems no reason to doubt the accuracy of these particulars, though as Dr. Wright points out in his note (p. 183) there is a medley of inaccurate and accurate⁵ dates (p. 187). The king's literary proclivities are even exemplified by a specimen of his composition (*ibid.*)

So far so good. Where one seems to see the traces of deliberate falsification is in the total omission of the real kings⁶ of Nepal immediately preceding and following the invasion of Harisiphadeva, and the insertion of a string of ancestors for Jayasthiti with impossible reigns and dates. These are tabulated in the Historical Introduction to my Cambridge Catalogue, p. xv. There is no agreement in the lists of ancestors, except that all seem to show a tradition current at least in the XVIIth century⁷ A.D. that the family of Jayasthiti was descended from Harisipha by the male line, though it should be observed that the inscription there cited ignores Jayasthiti and his immediate ancestors and goes, by a considerable *magdūkapluti* from Jayasthiti's grandson Yakṣamalla back to 'Harayat'-siṃha. Even more suggestive of what I regard as the correct facts is the form of Inscription No. 16 of

¹ A dramatized Rāmāyana appears in the present collection, p. 246.

² See note 2 to preceding page.

³ 'Journey in Nepal' pp. 12, 83. Bhagavanlāl and Wright mention an inscription of the king himself 'on a stone near Lalitapattan.'

⁴ Ind. Ant. IX, 183.

⁵ This (N.S. 515), it should be observed, is the first date in that Vamśāvali that is reconcilable with the testimony of MS-colophons and inscriptions save only the memorable date of Harisipha's invasion (p. 175).

⁶ Wright's 'Anandamalla' (pp. 263-299) seems to be a mixture of Anantamalla and Jayānandadeva. He totally omits Jayabhīma, Jayarāja and Jayārjuna, all mentioned in the present chronicle and confirmed by MSS.

⁷ The inscription and the play cited fall within this century.

Bhagavanlāl's series which was issued by the son of Jayasthiti, Jyotirmalla in N.S. 533. Here there is a short genealogy (tabulated by Bhagavanlāl), but no 'fancy' ancestry on his father's side. On the contrary, he mentions his father merely as 'belonging to the Sūrya-vamśa' and then most significantly adds that he (Jayasthiti) was the 'husband of Rājalladevī.¹ The reason is now clear. It was through his mother and not through his father that Jyotirmalla had any hereditary claim to the throne.

We may now turn back to a very important point in this part of the history of Nepal, around which a good deal of misapprehension has gathered, namely the invasion of Harisimha.

In spite of the boast of Candēśvara, Harisimha's minister that he was "victorious over all the kings of Nepal",² there seems to be at present no evidence beyond that of the Vamśāvali-tradition preserved by Wright and Bhagavanlāl to show that Harisimha established himself in the valley of Nepal. Against this we may place the testimony of the new Vamśāvali which was composed within about half a century of the event in question and (what is far more convincing) is confirmed by the colophons of several MSS. The precise nature of Harisimha's expedition may be further explained by the Newari extract forming fig. 10 of the Plate; but meanwhile one can see that the effect of his expedition could hardly have been permanent, as not many years after we find a representative of the old royal family (Jayadeva)³ on the throne. Until more evidence is forthcoming, it seems safer to regard Harisimha and his ancestors⁴ who reigned in Tirhut,⁵ Simraon and also possibly other parts of the Nepal-Tarai as at most titular kings of Nepal, even if they really claimed sovereignty over the valley of Nepal at all.

For Jayasthiti's reign MSS. are, as I have said, numerous. The earliest date (N.S. 500) is taken from the Cat. p. 43, where, beside the

¹ Jayasthiti has the very same epithet (*Rājalladevī-pati*) during his lifetime in N.S. 500. See Cat. p. 43 l. 23.

² *Dīnarsatīkāra*, stanza 3 ap. Eggeling, Cat. I.O. p. 412.

³ As to Jayadeva, Pandit Haraprasād has very kindly furnished me with a tracing of the colophon of the Society's MS. first described by him in J. A. S. B., LXII. i., p. 250. From this it is now clear that Jayadeva (the reading 'vijayadeva' cannot stand) reigned on till N.S. 476, Phālguna.

⁴ It should be noted that the Wright-Bhagavanlāl tradition brings in a 'long line of ancestors for Harisimha and has to stretch out the true chronology of the kingdom to work them in. Once regard them as merely kings of the Nepal-Tarai and all becomes simple. As to Nānya-dava the reputed founder of the Simraon dynasty, see Duff, Chronology, p. 134 and add a reference to Ep. Index, I, 313.

⁵ Candēśvara in the *Kriyāratnākara*, st. 4 merely says that his master 'ruled over all Mithilā' (Cat. Skt. MSS. I.O. p. 410).

epithet 'Rājalladevi-pati' already referred to, several additional details of interest are supplied. Among them is the name of the minister Jayata who figures also in the chronicle (V²) at f. 54 b, as *Srinpādhyā* [ya] in connection with the names of the king and queen.

The next king was Jayasimpharāma who may well have been a regent, as in the year mentioned (516) the eldest son was only 19 years of age.¹

I have elsewhere called attention to the curious triple regency of the three sons of Jayasthiti, confirmed as it is by two contemporary MSS. It is worth noting that the three princes did not divide the kingdom, but all ruled together in the little town of Bhatgāon which then was the capital. Three years later Jayadharmanamāla is said in an inscription at Patan to be reigning as *yuvardj*, an expression which would imply that Jayasthiti was still alive, in retirement. I give the text of the documents below.²

Of Jayadharma as actual king we have no trace. The second son Jyotirmalla is recorded in the inscription (Bhagavanlāl No. 16) already quoted to have been reigning in N.S. 538 apparently as sole king, though his brothers mentioned. As he restored the Hindu shrine of Paśupati and the Buddhist shrines on the Svayambhū hill we may perhaps conclude that he reigned over the whole valley. In the three MSS. given in the Table Jyotirmalla is mentioned as reigning alone

¹ Born 487, Prathamāśāḍha, V² 54 b. Jayasimphar is mentioned with Jayār. jana (as being at Kāthmāndu;) 54 b: यं ५०६ कार्तिका शुद्धि १० म्व कौञ्ज बीजराज-मदेव स यो जयसिंहराम मयाय स यो जयनाथ या क क यो चाल कतिपुर [sic] दुम्बिनादिन ॥ In N.S. 507 he joined Jayasthiti and his family at the yātrā at Bugama (63, b.). With *mahāth* Dr. Grierson compares the forms *mahāthā*, *mahastha* 'great person.'

² Compare Cambridge Cat., p. ix., "Journey" pp. 15, 16, and Table.

The verse written in Camb. MSS. Add. 1684, 2197 runs thus:—

भक्तपुरी नगरी च नयो राजा [sic] विराजते ।

धर्म योतिष (जी० २१९७) कोर्तिष लीड [sic] मध्यकलिङ्के ॥

The opening of the inscription found by me in 1884, as described, but not published,—(for it is chiefly in Newari and much damaged in the lower part), runs thus (I print it with all its characteristic errors of spelling, etc.):—

संवत् ५१२ विनास कल्प दशस्थायां तिथौ । रवतिनक्षत्रे आमुष्मानयोमे बुधवचरे
शुक्राग्नि मते सवितरि मीनरागिने चन्द्रे ॥ जयराजराज श्रीबीजधर्ममहर्षेयस्य विजयराजे ॥

The inscription records the repair of a well connected with Mānigalādhīpa-Brida-kṣiparīhāra and setting up of images.

(N. S. 540-547)¹ Early in the next year Yakṣamalla, the eldest son of Jayajyotih, as we find from the above-cited inscription, has succeeded to the throne; and dated MSS. are fairly plentiful for the long reign (43 years) assigned to him by the *Vaṃśāvali* of Wright.

As to the history of this time some information is given by the interesting MS. described at pp. 107-9 of the present Catalogue. The author is king Jagajjyotimalla of Bhatgāon, sixth in succession after Yakṣa. According to this work Yakṣa went as far as Magadha, conquering Mithilā and set in order all Nepal, subduing the Rājas of the mountains. The triple division of the kingdom, already known to us, is then mentioned, including the assignment to the eldest son Rāyamalla of the country east of the Vāṃmatī (Bāgmātī) river with Bhatgāon as capital.

In Table II. I summarize the chronology of the reigns then ensuing.

Dated MSS. are not at first numerous; but for the Bhatgāon line the MS. at Cat., p. 107, just referred to, is valuable, especially as royal authorship is attributed to it. The joint-regency of Jita and Prāpa given in the Table is stated in the Catalogue at p. 102 and confirmed by an inscription copied by me at Thāiba (olīm Thasiba).² That the later king Trailokya should have been also known by the synonymous name Tribhuvana seems at first sight improbable; but the inscription on which I base the statement was found by me at Thimi, which is east of the Bāgmātī and not far from Bhatgāon. After the beginning of the XVII century dates from coins become fairly plentiful, see the Table II in my "Journey."

For the line of Kāthmāndu, dated documents are at first still more scarce; but later on dates are quite numerous.

I have added in Table II appended to the present article a third column for the Banepa dynasty, because the first king at least was a real person and from the Cat. p. 115 seems to have been a literary man. In any case the separate dynasty of Banepa did not last much more than a century, as I find from copies of inscriptions recently received by me³ from Pananti a place in the Banepa valley somewhat east of

¹ Cam Add. 1649 a work on astrology attributed to the king himself and copied N.S. 532 makes a fourth if the retouched colophon (see my Cat. p. 155) be correct, as there seems little reason to doubt.

² In a part of the village called Antal tol and near a caitya. The village lies E. from Patan towards Harsiddhi and Baṭregāon. The date runs thus: श्री श्री जित्मल प्रभु ठाकुरस्त्री श्री श्री प्रादमलदेवठाकुरसे [४] इवी [५] विजयराजे [sic] व ११४४ मङ्ग भाद्रपद

³ Through the kindness of Colonel Peart, the present Resident.

Banepa, that the kings of Bhatgāon, Jagatprakāśa and his successor Jitāmitra (1642-1689¹) were acknowledged there.

II.—WESTERN NEPAL.

The town of Noakot or Nayakot (which I visited in my recent tour) seems to have been a kind of frontier between the valley of Nepal or Nepal proper and the Western districts. Wright's History (pp. 223-5) mentions the seizure of the place by a Gorkha sovereign previous to the general Gorkha Conquest.

The MS. in the Wright-collection numbered 1108 seems to have been written here. For नयकोट is doubtless (though the identification escaped me when I wrote my Cambridge Catalogue, p. 30) a Sanskritized form of the town's name. The date of the king (Ratnajyotiḥ) has been verified by Dr. Kielborn and corresponds to January 14th, 1392.

During the following century no chronological data are forthcoming. I may note in passing that an educated Nepalese told me that inscribed stones, which he thought resembled those published by Paṇḍit Bhagavanlāl and myself, existed in the valleys of Western Nepal.

Dr. Wright published (History, Chapter XII) an account of the reigning (Gorkha) dynasty from Dravya Sāh (A. D. 1559) to the present time.

It is interesting to find in the present collection (pp. 242-4) a MS. giving confirmation of this record. It was composed by Rajendravikrama Sāh, who reigned 1816-1847. It might be worthwhile to publish extracts from this MS., when further confirmatory material (from old MSS. or inscriptions) comes to light. Meanwhile, it is worth noting that Wright's date, 1559, founded on a Vikrama-date, is curiously corroborated by a chronogram (*vidhu-vasu-nigama-glan*²), which gives the corresponding Śaka year (1481). At p. 213 of the Catalogue we find a MS. written during the reign of Varavira Sāhī, in 1614, at Jaṭāpattana. This looks like Śaka 1614 (A.D. 1692), when Virabhadra Sāhī was alive, though, according to Wright, he was only *yucarāj* and never *mahārāja*.³

¹ For the latter date see Cat. p. 150. N. S. 810, Pauṣa. One of the new inscriptions is dated some six years later: 816, Jyestha.

² Read thus p. 242 l. 25. I was much troubled by the reading धौ *ghau*. But on referring to the M.S., through the kind intermediary of the Resident, I found that the tracing read *glau*. This rare word has hitherto been found, in lexicons only, in the sense of 'moon' or 'earth' (= 1).

³ Bhagavanlāl's Inscr. No. 18 fixes the date of another Gorkha sovereign in recording the defeat of Dambarsāh by Pratāpamalla, N.S. 769 (A.D. 1649.)

III.—TIRHUT.

There are few regions of India possessing an ancient civilization about which we have less definite historic information than the region north of the Ganges variously known as Videha, Tirabhukti, or (from its capital) Mithilā.

Neither the work of Prinsep, nor its excellent successor, that of Miss C. M. Duff, attempts 'Dynastic list' for this country. Chronological indications are thus peculiarly valuable. There would seem to have been a certain degree of literary intercourse between Nepal and Tirhut, the frontier state on the direct route to the plains. Accordingly a large number of the MSS. in the present Catalogue are written by Tirhuti scribes in their characteristic (Maithili) script and dated mostly in the common era of the country, that of Lakṣmaṇa Sena.

On pp. 131-2 we find a case where a MS. is by a Tirhuti scribe domiciled in Nepal. For it will be observed that not only are the writing and the era those of Mithilā, but the scribe goes out of his way to describe Lalita-pattan ('Patan'), where the MS. was copied, as 'situated in the kingdom of Nepal.'

A notice of far greater interest and importance is preserved through a case of intercourse in the opposite direction, where a Nepalese scribe was living in Tirhut. This is the case of the MS. of part of the Rāmāyaṇa, No. 1079, briefly noticed at p. 34 of the Catalogue. The colophon in question occurs at the end of the Kiṣkindhyakāṇḍa at ff. 375-6. As it is not given in the Catalogue, I here transcribe it from my own notes: *Saṃvat 1076 (१०७६) śyāḍha badi 4 mahārājā-dhīrāja puṣyāvaloka-somavamsodbhava-gaṇḍadhvaja-śrīmad-Gāṅgeyadeva-bhūjyamāna-Tirabhaktan kalyāṇavijarāṇye-Nepāladesiya-śrī bhāṇu śālīka-śrī Anandasya pātakāsthita (kāyastha)¹ paṇḍita śrī śrī Kurasyātmaja-śrī. Gopatinālekhitaṃ.* Interpreting this according to the somewhat 'free-and easy' Sanskrit used by scribes, I understand it to mean that in Saṃvat 1076 Gopati, son of Srikura, (Kāyastha) paṇḍit belonging to the country of Nepal and living in Ananda's *paṭaka*² belonging to Bhāṇu śālī (?), copied this during a victorious reign in Tirhut, when it was ruled by Gāṅgeyadeva, the great king, beholder of holiness, sprung from the lunar race and banner of Gaṇḍa. The writing of the MS. is the archaic 'Lantaa' of Nepal, so that we may quite well

¹ Added in a different hand.

² Cf. Ind. Ant. XVIII. 185, where *pāṭaka* is interpreted to mean the subdivision of a village; hence bhāṇu śālīka may well contain the name of the larger village or district.

refer the Śaṃvrat to the Vikrama era. If this be granted, it must surely follow that we may identify the king with Gāṅgeya-deva, Kalacuri of Cedi, likewise of lunar lineage,¹ who was thus reigning in A.D. 1019, or some 11 years before Alberuni² mentions him as ruling in Dahāla, in 1030. Gāṅgeyadeva's influence has not been hitherto traced so far east as Tihut; but it is noteworthy that his son also, Karmadeva, claimed influence in Gauḍa,³ still further east.

Nothing appears to be known of the rulers of Tihut from this time to the 14th century, when the Thākurdynasty appeared. A full genealogical table of this family was given by Dr. Grierson in Ind. Antiquary XIV, p. 196, and this was supplemented by him with further notes in the same journal in March 1899 (XXVIII, p. 57). Our Catalogue gives (p. 63) a date, L.S. 392,⁴ for one of the later kings, Karmānārāyaṇa, also called Lakṣminātha, which is the more acceptable as I have elsewhere shown,⁵ that the native chronology for this dynasty is incorrect. In the same year, Lakṣmaṇa Śaṃvrat 392, was copied the MS. described at Cat. p. 122, which gives a further confirmation of the succession of this dynasty, calling it the Śrotriya (brahmanical) vaṃśa. At p. 65 we meet with an interesting confirmation of the correctness of the details given in Dr. Grierson's table, as we there find a MS. by order of a non-reigning prince, viz., Gadādhara-deva⁶ (*malāvarajādhirājavarā kumāra*) in L.S. 372 (A.D. 1490), a date which fits very well with that last mentioned.

If Rāmasiṃha, the king of Mithila mentioned at p. 23 med., be the same as Rāmabhadra, then the composition of Śrīkara's commentary on the Amarakośa there described falls at the end of the 15th century.

The prince Indusena, or Indrasena, the author of the work described at p. 265, would seem from his biruda Rupanārāyaṇa to have belonged to this family.

I subjoin a short table of this dynasty (Table III).

GORAKHPUR-ORHAMPĀRAN. In this region, that is, in the country south of Nepal on both sides of the Gaṇḍak, there reigned during the 15th century a dynasty, hitherto not noticed by European writers, but

¹ Ep. Ind. II. 9, 11.

² India (tr.) I. 202; Gāṅgeya is also known from coins, some of them found as far north as Gorakpur; Rapson, Indian Coins (*Grunderise*, II 3B), p. 33; V. A. Smith, J. A. S. B., LXVI. i. 306.

³ Ind. Ant. XVIII. 217, moreover Karṇa's son made one expedition to Campārāya. Ep. Ind. loc. cit.

⁴ 392 current. The date works out, as Dr. Kielhorn kindly informs me, to Wednesday 18th December, 1510.

⁵ J. R. A. S. 1896, p. 233. Dr. Eggeling, Cat. I. O., p. 875, seems to accept it somewhat too readily.

⁶ Kumāra Gadādhara Siṃha in that is is,

apparently connected with that last mentioned. Several of the rulers are mentioned in colophons of the present catalogue, and one of these must be in all probability identified with the issue of a series of coins, unpublished as yet and also undated, but apparently belonging to this century.

The first sovereign mentioned is Pṛthvisiṃhadeva in whose reign in [Vikrama] Samvat 1492 (A.D. 1434-5) at Campakārāṇyanagara was copied M.S. No. 1508 (●) at p. 61.]

His successor was probably, as we shall presently see, Śaktisiṃha.

Of the next king, Madana or Madanasimhadeva, we have three mentions in these MSS. At p. 51.¹⁻² we find him mentioned as reigning in Vikrama-Samvat 1511 (A.D. 1453-4) at Campakārāṇyanagara. His epithets are interesting. The first, *viprarāja*, seems to point to his belonging to the same *śrotṛiya vaṃśa* which reigned in (Eastern) Tirhut and so does the *biruda* ending in *nārāyaṇa* which all the members of that dynasty assumed. The pandit is uncertain about the reading *daity-andrāyaṇa*, but I find from my own notes on the same MS. that I read the compound thus. I should propose to interpret it like *daityanīśadana* and *daityāśri* (both epithets of Viṣṇu) by reference to the Vaiṣṇava faith of the king. This would accord well with the legend of a set of coins first identified by Dr. Hoey with this same region and at present in the British Museum. This legend is श्रीविन्द चरण प्रदत्त मदन and on the reverse श्री चम्पकारणे¹. The lettering of the coins may well belong to the 15th century and I am glad to have the authority of my friend Mr. Rapson, to whom I am indebted for my knowledge of the coins, that their general style and workmanship is referable to the same period.

At p. 29 (MS. 1001 अ) we find another MS. of the same reign written at Gorakṣapura in L.S. 339 (1457 A.D.) It is interesting to note that the era used is that of Lakṣmapa Sena, as it confirms the accuracy of the Vikrama date, and also forms the first instance hitherto noted of the employment of the era west of the Gaṅgā, i.e., beyond the limits of Bengal. Lastly, Madana appears as a royal author giving his name to the Madana-ratnapradīpa (p. 223). This work is said in the colophon to have been composed (*vivacita*) by the 'king Madanasimhadeva, who was the son of king Śaktisiṃha [see above], adorned with many *birudas*.' At the beginning of the text, however, the work is only said to be 'promulgated (*prakāśyate*) by Madana' and at the end we are told that he got the work done (*kārita* :—doubtless a common case with Indian royal authors!) by one Viśvanātha living at 'Kāśī-tirtha,'¹ probably Benares.

¹ Does the prefix *Śrī* imply the abovementioned town of Campakārāṇya, rather than the mere region so-called?

TABLE I.
KINGS OF NEPAL PROPER FROM THE COMMENCEMENT OF THE ERA OF NEPAL TO THE DIVISION OF THE KINGDOM
(A.D. 879—1474).

Abbreviations: 'V, VI, V², V³' represent the newly-discovered Vapsirali and its three divisions; 'Cat.' the catalogue of the Durbar Library by Paṇḍit Haraprasād Śāstrī; 'Camb. Cat.' my own catalogue of Bodhiśīl Skt. MSS. at Cambridge. 'K' and 'H. J.' after dates represent respectively the kind assistance of my friends, Prof. Kielhorn and Jacobbi, in verification. MSS. marked 'Camb. Or.' are those recently acquired by me in Nepal; expd.-expired (*gata*) year expressed in the MS., [expd.] the same not expressed but calculated.

Dates in *italic* figures are derived from the chronicle (V.) only.

	DATES WITH MONTHS.		References to MSS., etc.	Reign acc. to V.	
	Nepal era, when not otherwise specified.	Equivalent A.D.			
Rāghavadeva	...	...	...	46, 6 mo.	Traditional founder of Nepal era (30th October, 879).
Jayadeva	...	...	...	10.	
Vikramadeva	...	...	...	8, 9 mo.	
Narendradeva	...	...	...	1, 6 mo.	
Gupakṣmadeva I.	...	...	...	65, 5 mo.	
Udayadeva	...	...	...	5, 5 mo.	
Nirbhaya	...	...	Camb. Add. 896	Not named.	
Rudra	128, Phalguṇa	1008	...	...	
Bhoja	...	...	...	...	
Rudra	125, Caitra	1015	" "	1643	
Lakṣmīkṣmadeva I.	...	...	" "	...	
Lakṣmīkṣmadeva I. (sole ruler.)	159, [expd.] Vaiś	1039	" "	1683	When Camb. Add. 2191 was copied (date gone), Bhoja was ruling alone. These joint regencies not referred to in V. Friday, 30th March 1039* (Kielhorn)

¹ Communicated by letter. Dr. Kielhorn's previous working (Ind. Ant. XVII. 252) of the date as a current year rested on a misprint in the Nagari Text (not, however, in the Arabic numeral) of my Cambridge Cat., p. 172.

DATES WITH MONTHS.		References to MSS, etc.	Reign acc. to V.	
Nepal era, when not otherwise specified.	Equivalent A.D.			
Jaya ('Vijaya' V)	...	...	31 ...	Reigned over half the kingdom at Lalitpur (V.1)
Bhisakadeva	167 [current], Adv.	Cat., p. 39	3 ...	Wednesday 24th September, 1046 (K.)
Bahadeva	180 Magha	" 11	12 ...	Called 'Bahavanta' in VI and (wrongly) Bahadeva in my previous lists.
Pradyuman-kimadeva.	185 Vais	Camb. Add. 1684	Name faded in V.	Probably (1) Wed., 25 Jan. 1066 (K.).
Nagarjuna	186 Magha	" 2197		{ This date is confirmed by my own note made from the MS.
	...	...		{ The Hodgson Collection of the Society.
	189, Asadha	Cat., p. 92		{ Cf. Raj. Mitra, <i>Astas</i> . Pref. p. xxi.
	191, Phalg exp.	A.S.B. A 15	15	{ note, and Foucher, <i>Iconographie</i> , p. 37.
	198 current, Vaisv.	A.S.B. (coll. of 1893)		{ J.A.S.B. lxii. i. 249. Vallée-Poussin, <i>Boudhisme</i> p. 388. The date does not work out, as Dr. Jacobi informs me.
Vamsadeva	200, Magha	Miner.-coll. St. Petersburg.	3	{ A copied date of somewhat uncertain interpretation, J.R.A.S. 1891, p. 487.
	210 [expd.] Jyestha	Kāthmandu No. 1002.	14 years (about 1065-1125)	{ 'Friday, 10th May, 1090 (K). The date is omitted in the Cat., p. 30; but was verified by myself.
	213 expd. Caitra	Camb. Add. 2197		{
	219 current	Vi fol. 21 a ...		{ Working of date quoted above.
Haradeva				
	239 Vaisakha	Vi, see plate fig. 4.		
	240, prathamā-Asādhā.	India-office, Hodgson, 73 A.	27, 5 mo. (about 1095-1125)	
Giradeva (?)	243 Jyestha	Camb. Or 142 ...		{ See above, pp. 6-7.

Indradeva (?)	243, Phalguna	1128-9	Ind. Off. 2028, ...	12	
Mandava	250, expd., Kārtt.	1138, Oct.	Camb., Add. 1643		
	250, Bhādrap	1139	Inscription 'Jours- neg', p. 51.	4, 7 mo.	
	254 expd., Phālg.	1134	Cat. p. 62	...	
Narendradeva (called Narasimha Wr. and Bh.-M.)	251 Pausa	1141	Paris, Burn. 104	...	
	257 Magha	1146-7	VI, foll. 24-26	...	
	275 Caitra	1154-5	Camb. Or. 120		
	278 Bhādrap.	1153	Camb. Add. 2823		
Anandadeva (?)	284 Magha	1163-4	M.S. seen at Bhat- gāon	20	
	285 expd., Phālg.	1165, Feb.	Camb. Add. 2190	about	
	285 [expd.] Śrā- vats.	1165, July	Camb. Add. 1693	1147-67.	
	286 Phālguna	1166	London, R.A.S. Hodgson ¹		
Rudradeva.	...		Cat., p. 63	8, 1 mo. ...	
Amrādeva (?)	296 Caitra	1176	...	11 mo. ...	

1 The date reads 186 and *phalgunas* died *śardul* buddha [sic] dina. I suggested to Dr. Kiehnorn (and he agrees), that *śardul* probably stands for *śardulayana* *śardul* which gives 186 as an *expected* year (the usual solution for this era.) If however we interpret the date as meaning "on the tenth day," we have to take the usual solution (I. Ant. XVII. 252) of a current year, with the result (as Dr. Kiehnorn informs me) Wednesday, 2nd February, 1035.

2 Son of Sakkaradeva, born Śaṅgavat 177, Aśvīna. V³ foll. 305-312.

3 No doubt identical with Mahendradeva the *year-aj* (शक) in Śivadeva's reign after whom the tank Mahendrasaras was named. VI fol. 24b. See plate, fig. 4. The same Mahendra's birth is recorded in V² as happening in sup, 109 (fol. 31a, where *Śivadevarasasaras* *putra* is apparently an error for *Śivas*) See Plate, fig. 9. I. 8.

4 Son of a 'Śivadeva' (possibly here Narasimha or Naradeva) born in 219 Vāśākha. V² f. 31b.

5 According to V² (f. 31b), born in 233, Āśvīna and likewise a son of "Śivadeva."

Omitted by Wright and Bhagavanthi, though mentioned by Kirkpatrick.
'Monday, 10th October, 1188' (Jacobs).

As to this date, see the foregoing article, page 1, note 5.

(V¹ f. 24b, Plate fig. 4, 5, I have supposed this date to refer to the accession of Ananda, though the passage is obscure.

See J. R. A. S. for 1888, p. 551.

Not purchased; full date transcribed:
284 Magha śakā asami ādityavāra.
Cotophen copied (with mistakes) in Raj
Mitra's Atlas. Prof. p. xxiv, note.

'Sunday, 8th July, 1165, Kiehnorn, Ind.
Ant. XVII. 249.

Full date (not given in R. A. S. Cat: 286.
Phalgunas and ādityavāra.

Imperfect reading in Cat. supplemented
by a tracing from the M.S. See the article
p. 7, note 7.

	DATES WITH MONTHS.		References to MSS., etc.	Reign acc. to V.	
	Nepal era, when not otherwise specified.	Equivalent A.D.			
[Ratanadeva]	303 Caitra.	[1183 P] if Nepal era	Tracing from MS. in Kathm. Library.	Not mentioned in any history.	{ Full date, from tracing (notophan being omitted at p. 86 of Cat.) of MS. 1648G. at Kathm Library: Sany. 303 [words and figures] catra sadi pacamyanip somadine. As to the king see the article.
Somdevaradeva (I). Gupakamadeva II.	307 Phalguna	1187	Cat., p. 76	4, 3 mo. 3	Reading of Cat. verified by tracing from MS.
Lakymikamadeva II.	313 dvir. Asāḍha	1193	Br. Museum, Or. 2279 (No. 530 in my Cat.)	Not mentioned.	Date retouched. 'It does not work out' (H. J.)
Vijayakamadeva	316 "	1196, July	Br. Museum Or. 3345 (No. 542 in my Cat.)	17	Probably Thursday, 11th July 1196. See note in B.M. Cat. Sk. MSS. p. 230.
Arimaladeva (B)	317 Vaiś	1197	Cat. p. 113	15	Reading confirmed by my notes in the Library. 'Sunday, 27th May, 1201 (H.J.)
	322 [expd.] Asāḍha	1201 May	Cat. p. 83.	(about 1201-1216)	'Thursday, 14th Jan., 1216,' Kielhorn in L.A. xvii, 249.
	326 expd. Svav.	1206, July-Aug.	Cat. p. 96	Not named	Perhaps a raja of another part of Nepal.
	336 [expd.] Pausa	1216, Jan.	Camb. Add. 1618		
[Rajasthira]	342 Marga	1221	B.M. Or. 2206 (No. 512 in my Cat.)		
	344,	1223	Kathm. No. 214		{ Date (without month) noted by me in 1884. The Pandit apparently did not see this MS., a copy of the Bhāratīya-nityāśāstra. Compare Sivaiva Lāvi "Rapport," p. 16.
	358, Jyestha	1238	Cat. p. 63		
	367, current, Māgha.	1246 Jan. Feb.	B.M. Or. 2203 (my Cat. No. 536)		Date somewhat indistinctly written.

Abhayamalla	367, Phalguna	1247, Feb.	Kāthm. now cat. No. 11	42, 6 mo.	{ MS. (Pañca-rakṣa) not described by Pandita. Full date from my notes: 367 Phālguna Śukla ekādśī adityav. Sunday, 17th Feb., 1247. (H.J.) See J.R.A.S. 1891, p. 698. A copied date and doubtless copied wrong; for Dr. Jacold reports that the week-day works out wrong and nakṣatra impossible. * Monday, June 7th, 1235 (K), when Purnvāsan was the Nakṣatra; see the article, p. 8, note 4. See the same note. * Wednesday, April 2nd, 1260 (Sewell); see p. 9, note 1. The second form is taken from V3 fol. 35, where the birth of Jayasīdham is recorded (349, Vaiś; father; Jagat-anakamalla) just before that of Anantamalla. Tracing from MS. confirms reading of Cat., but no week-day is decipherable. In the Cat. we must read, as my tracing shows, Ananta for Ananda; but Dr. Kiehorn reports that the date does not work out correctly.
	373 [Mārga]	[1252]...	St. Pet. Minster Colln.	—	
	375 Aśāḍha	1255, June	V1, fol. 26a	—	
Jayadeva	377, Bhādrap.	1257	Coll. of Bhagavāntal 1884	2, 8 mo.	{ Tracing from MS. confirms reading of Cat., but no week-day is decipherable. In the Cat. we must read, as my tracing shows, Ananta for Ananda; but Dr. Kiehorn reports that the date does not work out correctly.
Jayabhimadeva	380, expd. Caitra	1260 April...	Tracing from MS. 1230D. at Kāthmāndu	13, 3 mo.	
Jyāśītha (śītha) malladeva	...	...	...	2, 7 mo.	
Anantamalla (3)	399, Phālguna	1279	Cat. p. 46 (अ)	—	{ Tracing confirms reading of Cat., p. 44.
	400, "	1280	Tracing confirms reading of Cat., p. 44.	—	

¹ Though no MS. of this reign are extant, Someśvara is duly recorded by Kirkpatrick (reign 5 years 3 months) and in V1 (fol. 82a), where we learn that he was the son of Mahendra and born in 240 Phālguna and died in (240+53) 293, it will not fit well with the ascertained date of Anantamalla. According to V3, fol. 32b, Arimalla, son of Jayasī (sic), Malladeva, was born 274, reigned 15 years (according to V1 37 years) 10 months; but this does not suit with the other dates and lived 62 years 10 months. This puts his death towards the end of 336, which our last date from MSS. will just allow.

² Born 366, son of Rājadeva. He was apparently childless. For at 266 (Plate; fig. 7. 1. 1) we read that in his reign the Yavaraj (यवराज) the usual form in the Chronicle Jayādityadeva imprisoned his uterine brother, Jayamandadeva. Now a Jayāditya, according to V3 (365), was the son of Jayabhimā, and was born 368. Probably there is something wrong in this last

	DATES WITH MONTHS.		References to MSS., etc.	Foreign acc. to V.	
	Nepal era, when not otherwise specified.	Equivalent A.D.			
Anantamalla [continued.]	403, Āśāḍha ...	1283 ...	Cat. p. 46 (V)	32, 10 mo. V1	405 or possibly 401; week-day not given. The first recorded double date (in two eras). Wednesday, 30th June, 1297 (K). Date of a donation to Paṇḍita-shrine of a banner, etc., by Ananta. Date of a donation (?) to Paṇḍita. From my notes I see that the MS. was copied at Maṇḍala-vihāra (in Palan, cf. Cat., p. 88). The date works out to Friday, 13th Mar. 1318 (H.J.). Date of coronation of Jayāramalla (pura- bhikṣa). See note 1, below.
	405, Vaisākha ...	1285 ...	Tracing, review- ing Cat. p. 46	35, 11 mo. V2	
	406, Caitra ...	1286 ...	(V) D.M. Or 1439		
	408, or Samvatsā 1344	1287 ...	(Cat. No 440.) Kirkp. p. 264.		
	417, [exp d.], Āśāḍha. ...	1297 June	{ V1 fol. 27a V3 " 408		
Jayānanda-deva	422, Vaisākha ...	1302 ...	Camb. Add. 1303.		Duration not stated ...
	427, Śrāvṇa ...	1307 ...	V8 fol. 42		
	438, Pūṣkara ... badi 15, Sakre	1318, March	Cat., p. 73 and my notes		
Jayāramamalla I and	440, Caitra ...	1320 ...	V3 44a (cf. 27b)	...	
Jayāramalla (co-regent) Invasion of Nepal by Aditya-śa-urālīya. Disputations until accession of	446, Āśāḍha ...	1326 ...	V1 27b	...	
	448, Caitra ...	1328 ...	V3 16b	...	
			V1 27 b	...	

	467 Śrāvṇa	1347	V (1) 25b Plate fig. 8		"Accession with assent of both royal families and with general consent" (V (1) 28 b; Plate fig. 8, line 1). Year (no month) verified by tracing from MS.
Jayarājadeva (2)	474	...	Cat. p. 71	...	See J.A.S.B., LXII. i, 250. MS. omitted in Kufjavihari's Cat. Correct king's name (Vijayarājadeva) to Jayarāj (tracing). { Date verified in my notes. 'Monday, 28th October, 1363; nakṣatra, etc. cor- rect' (H. J.)
	476	...	As. Soc. Beng. (Coll. of 1898)	...	
	484 Kārtika	1363, Oct...	Cat. p. 31	...	Petersen, Hikopaleśa, Prof., p. II.
Jayarjūnamallā (3)	491 Bhādrap.	1371	Cat. p. 88	...	
	493 Paus.	1372	Camb. Add 2594.	•	
	494 Bhādrap	1374	Camb. Add. 1689	•	
	Śaka 1297, Phālg.	1376 Febr.	Cat. p. 121	...	Earliest MS. dated in a non-Nepalese era. Date: Friday, 22nd Feb. 1376 (H. J.)

NEW DYNASTY FOLLOWS.

statement. For it seems unlikely that Anantamallā should not only have superseded an older heir-apparent, but also have allowed him to live on as heir-apparent to himself. Moreover, in V3 (38b) we find mention of Jayabhīma as viśa in 378 and Jayasīṃhamallādēva (who seems to have actually succeeded him, according to V1 29c) as *yuvārāja*. This seems very strange if Jayāditya was alive at the time. The statement of Wright may be correct in so far as it implies a divided kingdom in Ananta's time.

1 Jayarāja was the son of Jayatūṅgamallā. Jayārī is called *svastika*, a vague phrase for 'kinman' perhaps. The full date of his death (or of the suicide of his wives—the punctuation would allow of either interpretation) is 446, Aśāḍha pūrṇimā, V3 at 46b gives the same date, for the death (V3) perhaps 'time up to which he remained in the world,' a common expression in the chronicle, not mentioning the suicide; but it makes two suspicious additions: (1) The addition of 'prathamā' to the month, though Aśāḍha was not intercalated; (2), the impossible allowance of 30 years 8 months to the king's reign.

2 Born 437, Phālguna *Arjya dafmī dīnastā* [sic], *Arjapatis vāra*; son of Jayānandādēva by a *satyubhāni* *śāstrī* (V3, 45b). The tracing referred to in the last column was kindly sent me by Mahām. Haraprasād Śāstrī.

3 Son of Jayarājadeva and Radhamadevi, apparently (see p. 11, note) born in 467, Vaiśākṣī 7. (V1, f. 28b; Plate fig. 8) According to V3 (62b) he died in 502, Māgha badi 5. This may well be correct; for the date 504 given doubtfully in my Cambridge Cat. p. 119, is much too uncertain to form a contrary argument. On re-examination I find the middle word looks more like *chāna* (not known as a numeral word) than *bindu*. On the other hand, *vijaya* = 5 is certain; so that Jayārjūna was alive in 500 or A.D. 1379-80.

	DATES WITH MONTHS.		Reference to MSS., etc.	Reign acc. to V.	
	Nepal era, when not otherwise specified.	Equivalent A.D.			
NEW DYNASTY					
Jayasthirmalla	500 Phālguna ...	1380 ...	Cat., p. 43 ...	V ends here.	Chronogram and figures; MS. written at Bhaktolen. Jayas was the master. (See Cat., pp. 43, 54. Tables in Camb. Cat. and "Journey" also inscription in "Journey" (date verified I. A. XVII, 249.) ~~397~~, if meant for Asidha, interpolated, is incorrect by the Tables of Sewell. In the Cat. read ~~५१६~~ as my tracing shows. No month is legible. J. R. A. S. for 1838, p. 551. See the article, p. 15, and note. A retouched colophon: see Camb. Cat., p. 155. 15th Jan., 1413. Verified I. A. XVII, 247. Verified by my own notes both in 1884 and 1899. See J. R. A. S., 1891, p. 693.
	Six other dates between this and 514, dvir-Asā (?)	...	...	...	
	514, dvir-Asā (?)	1394 ...	Cat., p. 87 ...	...	
Jayashpharāma	516 ...	1395-6 ...	Tracing, revising Cat., p. 31	...	
Joint regency of Jayasthirmalla's three sons ...	519 Kārtika ...	1398 ...	Camb. Add 2834	...	
	520 Āśvina ...	1400 ...	" " 1664	...	
Regency of Jayasthirmalla (alone), as 'ya-varāj,	523 Vaiśākha ...	1403 ...	Inscription ...	...	
	532 Mṛgaś.	1411 ...	{ Camb. Add. 1649.	...	
Jayajyotirmalla (?)	533 expd., Māgha	1413, Jan.	Inscr.	...	
	540 Bhādrap.	1420 ...	Camb. Or. 148...	...	
	541 Bhādrap.	1421 ...	Cat., p. 36	...	
	547 (no month)...	1426-7 ...	St. Petersburg (Minaev)	...	

Yabso-malla	S'aka 1350 Margaś Four other dates (549-590) ... 591 Caitra ... 594 Jyestha ...	1425-9 (Nov. Dec.) ... 1471 ... 1474 ...	Cat., p. 23 ... ... { India Office ... Hodgson 2743 Cat., p. 75, and my notes.	... ...	Month supplied from my notes on the MS. See Camb. Cat., p. 197 (correcting ५८० to ५९८) and Table; also the present Cat., p. 36. The full date (from my notes) completes the S'aka thus (though badly) :— संवत् १६८४ वशाचे ज्येष्ठमास वरुणिवी ३

(For the divided kingdom see next Table.)

1 Born N. S. 493 V3 (535).

TABLE II.

DIVIDED KINGDOM OF NEPAL (1496 TO BEGINNING OF XVIIIth CENT.)

Yakṣamalla (reigning in 594 Jyēṣṭha = A.D. 1474.)

Line of Bhatuān (cf. Cat., pp. 107-9.)	Line of Kathmandu.	Line of Banepa. (cf. Sapt., p. 16 fca.)
A.D.		
1496-6 (Jaya.) Rāya-malla N.S. 616 Chronogram in Cat. p. 16.	Ratna	Jayarāma-malla Bh.ist in I. Ant. XIII. 414 fca. cf. Cat., pp. 116, 19. Wife: Nāthadevi. Son: Vijayamalla.
Bhuvana-malla.	Amara	
	Sūrya	
1524-33 Jita-malla and Prīṇa-malla (joint regency) N.S. 644, Bhādrapada N.S. 654, Kīrttika, Cat. p. 103.		
	A.D.	
Prāṇamalla (sole king).	1551 Navendra, (Camb. Or. 135. N.S. 671, Śrāvapa.)	
Vīṣvamalla.		
	1566 Jaya-Mahendra (same MS.) 686, Śrāvapa.	
Trailokya° or Trībhuvanamalla, (see p. 16.)		
1572-1585-6 (Inscr.)	1575-6 Sadāsiva. N.S. 696. (See Table II in 'Journey'.)	
1617-1633 Jagaḥjyotirmalla { See Cat., pp. 109, 16 (Saka 1550.)	1600 Śrīdeva. (Inscr. cited in 'Journey' Table II.)	
		Harihara.
		(Subdivision of this kingdom followed.)

For the remaining Kings of Nepal (with dates from coins), see 'Journey in Nepal,' Table II, and Cambridge Cat. p. 16.

TABLE III.

REIGNING KINGS OF TIRHUT, EASTERN AND WESTERN.

EASTERN TIRHUT.

Compiled from Vardhamāna's *Gaṅgākṛtyavivēka* (Br. Mus.; Or. 3567a), called 'G' below, and Vācaspati's *Mahādāna-nirṇaya* ('M.'; Cat., p. 122.)

1. Kāmeśa G.
- [2. Bhogeśvara elder son of 1. Mentioned in vernacular records only.]
3. Bhavēśa M, [younger] son of 1. G.
4. (1) Harasiṃhadeva, son of 3, M.G.
5. Narasiṃha (M), Nṛsiṃha (G) called Darpanārāyaṇa, son of 4 (M.G).
6. (2) Bhairavendra M. Bhairavasiṃha called Harinārāyaṇa G.
This reign commenced not later than A.D. 1496, when the MS. G. was copied.
7. Ramabhadra G called Rūpanārāyaṇa G.
8. Lakṣminātha called Kāṣṇanārāyaṇa, reigning in December 1510. Cat., p. 63, date verified by¹ Dr. Kielhorn.)

DYNASTY OF GORAKHPUR-CAMPARAN (WESTERN TIRHUT).

1. Pṛthvi-siṃhadeva, A.D. 1434-35.
2. Saktisiṃha.
3. Madana (Siṃhadeva) { 1453-54.
                                          { 1457-58.

¹ According to several works of Vidyāpati, cited by Eggeling, Cat. I O., p. 875-6 (see also Grierson, Ind. Ant., Mar. 1890, p. 57.) Bhavēśa was succeeded by his elder son, Devasiṃha, and he by his son, Siṃhasiṃha. It is significant that not only Vardhamāna and Vācaspati pass over these kings in silence, but Vidyāpati himself does so in Narasiṃha's reign (Raj-Mitra Notices vi. 68). They were perhaps not generally acknowledged.

² Vidyāpati (Eggeling l. c.) and the Chronicle admit the previous reign of an elder brother, Dhiraśiṃha, called Hṛdayanārāyaṇa.

TABLE IV.

AN UNKNOWN DYNASTY (Cat., pp. 153-54).

(From the Aśradīpaka of Gaṅgāriṣṇu.)

Mukunda

|

Bhṛṅgi.

|

Hambira. King of Triśṅgadeśa.

|

Pratīpa.

|

Dāmodara called Digvijaya.

|

Kāmarājadatta.

|

Trivikrama (patron of the book).

~~~~~

CATALOGUE OF PALM LEAF MSS.

IN THE DURBAR LIBRARY, NEPAL.

४८

जयाचरसंहिता ।

(खण्डितान्ता) ११० पत्राणि । अक्षर — नेवारी ।

अथ पत्रं न वेति मन्देष्टवहुलतया नास्त्ये प्रारम्भवाक्यं लिखितम् ।

असन्दिग्धतया केवलमन्य पुष्पिका लिख्यन्ते । यथा —

३ पत्रे । श्रीजया(ख)चरसंहितायां ज्ञानविधिः समाप्तो नवमपटलः ।

४० पत्रे । इति श्रीमदेकायनाचार्यनारायणसर्भपादानुपुद्गीतः (त-) साधकचन्द्र (द)
सकृतायां ज्ञानलक्ष्म्यां षोडशपटलः ।

५२ पत्रे । इति ० ज्ञानलक्ष्म्यां सप्तदशमपटलः ।

५८ पत्रे । इति ० ज्ञानलक्ष्म्यामष्टादशमपटलः ।

८१ पत्रे । इति ० विंशतिपटलः ।

(ततः क्रमान्वयेन ज्ञानलक्ष्म्यामेकोनविंशतिपटलपर्यन्तं दृश्यते ।)

१११ पत्रे । इति जयाचरसंहितायां मन्त्रमन्त्रपत्रं (?) एकदशः पटलः ।

४९

सुद्धजयार्णवः ।

(खण्डितान्तः) २८ पत्राणि । अक्षर — नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् ।

ॐ नमो महाशैरवाय ।

ब्राह्मी प्रोन्मसख्या बहुविधिकता रोद्वचितातिरोद्वी

कोमारो कर्तुंकामा पिबति मधुमर्दं वैष्णवी गायमाना ।

वाराहो वादयन्ती पटुतरपटहं नृत्यमाना

सामुच्छा वापि लक्ष्मी हरमखसंहिता मातरो यः पुनस्तु ॥

देव्याय ।

श्रोतुमिच्छाम्यहं देव महातन्त्राय निर्वर्ण्यम् ।
 युतुजयार्णवं नाम किमत्र परिगीयते ॥
 कर्षन्ते निर्जिता देवैर्दानवा वलरर्पिता ।
 तत्रोपायं महादेव कथ्यतां शशिशेखर ॥
 वरयन्तैव मन्त्राणां स्मराणाञ्च ग्रहेषु च ।
 नक्षत्राणाञ्च देवेश तिथीनाञ्च यथाक्रमम् ॥
 पञ्चवयोगरोपञ्च सम्पुटं ग्रन्थनं तथा ।
 ... विवर्तञ्च यथा ... शङ्कर ॥
 द्रव्याद्यैव महापञ्च लेखनी मुक्तिकां तथा ।
 दिग्दशञ्च तथा कालं ब्रूहि कामा ... नाशन । (?)
 शतदास्याहि मे देव ... ॥

अन्तर्वाक्यम् ।

(खण्डितम्)

पुष्पिकाः ।

इति युतुजयार्णवे महातन्त्रे श्रवताराधिकारो नाम १ म-पटलः ।
 " " " पूजानिर्वर्णो नाम २ य-पटलः ।
 " " " कालसंख्याधिकारो नाम ३ य-पटलः ।
 ततः खण्डितः ।

८४

प्रतिष्ठातन्त्रम् ।

२४० पत्राणि । अष्टमम् । अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् ।

ॐ नमः शिवाय ।

कौलाक्षशिखरे रम्ये नानारत्नोपशोभिते ।
 सिद्धत्रिदाधराकीर्णे यत्नमन्त्रध्वजसेविते ॥
 तत्रासीनी महादेवः श्रीकण्ठोऽसुरपूजितः ।
 प्रणम्य चरणौ तस्य देवौ वचनमब्रवीत् ॥
 भगवन् सर्वधर्मेभ्यः लोकनाथ जगत्पते ।

प्रतिष्ठां देवदेवस्य श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥

दृष्ट्वा बहुविधा धर्मांस्त्वत्प्रसादान्-मया विभो ।

शिवधर्मेपरो धर्मा न भूतो न भविष्यति ॥

सर्वसाधारणा धर्माः सुविशुद्धं शिवात्मकम् ।

कथयस्व महादेव लिङ्गसंख्यापनं प्रभो ॥ इत्यादि ।

श्रुत्वाकाम् । इति . . क्रमेणैव वास्तुतत्त्वसमन्वितम् ।

युक्ते युक्ते सुसम्पूर्णं हर्षभम् ॥

निश्वासाख्ये महातन्त्रे बीजभेदे महातन्त्रे ।

प्रतिष्ठातन्त्रमाख्यातं समाप्तं शास्त्रमुत्तमम् ॥

रत्नसौधं प्रयत्नेन शिवोक्तज्ञानमुत्तमम् ।

सातत्यं गुह्यमज्ञाय नान्यस्मै वक्ष्यामि ॥

चतुःषष्टिसहस्रानु शास्त्रं वै श्लोकसंख्याया ।

कथितं सविशेषेण निःसन्देहमनाकुलम् ॥

इति निश्वासाख्ये महातन्त्रे प्रतिष्ठातन्त्रं परिसमाप्तमिति ।

सम्बत् २६७ (आचाराण्यकुरानि) कार्तिकशुक्लाष्टम्यां शुक्रदिने राजा-

धिराजपरमेश्वरश्रीशन्द (?) देवदुपती लिखितमिति ॥

पुष्पिकाः । इति निश्वासाख्ये महातन्त्रे बीजभेदे प्रतिष्ठातन्त्रे देव्या मते प्रश्नपटलं

प्रथमः ।

इति स्वापका ? स्वपतिलक्षणम् । २ ।

१) लिङ्गयोनिपटलम् । ३ ।

२) रत्नलिङ्गलक्षणम् । ४ ।

३) पार्ष्णिकलिङ्गलक्षणम् । ५ ।

४) वनप्रवेशपटलः । ६ ।

५) वृक्षलक्षणपटलः । ७ ।

६) पाषाणलक्षणपटलः । ८ ।

७) वनाधिवासपटलः । ९ ।

८) वृक्षप्रवेशलक्षणपटलः । १० ।

- इति लिङ्गस्य भागमानलक्षणपटलः । ११ ।
- २१ लिङ्गपरिग्रहपटलः । १२ ।
- २२ यात्रापटलः । १३ ।
- २३ लिङ्गपरिग्रहविधानपटलः । १४ ।
- २४ लिङ्गवर्त्तनपटलः । १५ ।
- २५ शिरावर्त्तनपटलः । १६ ।
- २६ गर्भलक्षणपटलः । १७ ।
- २७ स्तन ? लक्षणपटलः । १८ ।
- २८ ब्रह्माशिलाक्षपटलः । १९ ।
- २९ सृष्टिफालक्षपटलः । २० ।
- ३० अधिवासनकर्मक्रमपटलः ।
- ३१ ब्रह्मरेखालक्षणपटलः ।
- ३२ पिण्डकाधिवासनविधिपटलः ।
- ३३ भूतवलिज्ञानपटलः ।
- ३४ अधिवासनपटलः ।
- ३५ ब्रह्माशिलाध्यासपटलः ।
- ३६ अनन्तासनपूजापटलः ।
- ३७ शङ्खवतारपटलः ।
- ३८ विद्वाह्य (?) परिज्ञानपटलः ।
- ३९ सङ्काशिततत्त्वोपवर्णनपटलः ।
- ४० शिवस्वरूपविचारोक्तिपटलः ।
- ४१ अनन्ता . . प्रज्ञाविचारपटलः ।
- ४२ स्वायमानलिङ्गदोषपटलः ।
- ४३ प्रतिष्ठापटलः ।
- ४४ प्रतिष्ठाकाले कर्मपटलम् ।
- ४५ चण्डयागपटलम् ।
- ४६ सामान्यप्रतिमालक्षणं परिचमाप्तम् ।

इति सुराणां विविधप्रतिमालक्षणम् ।

- ११ प्रतिमालक्षणे हिताहितलक्षणपटलम् ।
- ११ लीर्णोद्धारविधानपटलम् ।
- ११ वृषभलक्षणपटलम् ।
- ११ दिग्बिभागनिर्द्देशपरीक्षायां नगरग्रामखेटकानां दिग्बिषेध-
पटलम् ।
- ११ भूपरीक्षापटलम् ।
- ११ हस्तलक्षणपटलम् ।
- ११ भूप्रमाणपटलम् ।
- ११ वनपानापटलः समाप्तः ।
- ११ दिक्ख्यापनपटलः ।
- ११ कीलकमूषकीलकारोपखण्डप्रमाणलक्षणपटलः ।
- ११ वास्तुविभागपटलः ।
- ११ वास्तुदेवाभिधानपटलम् ।
- ११ जलोद्धारपटलम् ।
- ११ सूत्रपातलक्षणपटलः ।
- ११ वास्तुयामपटलः ।
- ११ शिलान्यासपटलः ।
- ११ पीठोपरि . . सूत्रतः लक्षणपटलम् ।
- ११ प्रासादपटलः ।
- ११ प्रासादभूविभागवर्त्तनपटलः ।
- ११ नामप्रमाणलक्षणपटलः ।
- ११ सर्वभित्तिप्रमाणलक्षणपटलः ।
- ११ प्रासादविशेषलक्षणपटलः ।
- ११ द्वारलक्षणपटलः ।
- ११ प्रासादद्वयलक्षणपटलः ।
- ११ प्रासादानां विशेषसामान्यरत्नलक्षणपटलम् ।

इति प्रासादानां समुदायेन विशेषलक्षणपटलः ।

” प्रासादोद्यमनपटलः ।

” मुनिशिष्यविशेषलक्षणपटलः ।

” कुट्टा ? लक्षणपटलः ।

” भूमिबन्धपटलः ।

” लघ्वन्ध ? पटलः ।

” योष्यायोजलक्षणपटलः ।

” परिचमाप्तम् ।

८८

कालोत्तरतन्त्रम् ।

(खण्डितम्) १५५ पत्राणि ।

८९

पञ्चरत्ना ।

अक्षर — नेवारी । सम्बत् ३६७ फाल्गुन-शुक्ल-एकादश्यामादित्यदिने
राज्यं श्रीमदभयमल्लदेवस्य विजयराज्यं । शुभमस्तु सर्व्वजगताम् ।

९०

वैष्णवाभूतसारोद्धारः वा कार्तिकमाहात्म्यम् ।

वङ्गाक्षरं । १२७ पत्राणि ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमो नारायणाय ।

नारायणं नमस्कृत्य नरश्चैव नरोत्तमम् ।

देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥

सूत उवाच ।

पुरा कलिपुमघ्नान्ते ब्रह्मलोकं गतो मुनिः ।

ददर्श लोकनाथेनं ध्यायमानं जनार्दनम् ॥

पितामहं महाप्राज्ञं सर्वभूतहिते रतम् ।

सुखयमानमृषिमग्नौर्गयमानं सुराभुरैः ॥

प्रतिपद्य महाभक्त्या नारदस्तं पितामहम् ।

विनयेनोपसङ्गम्य पप्रच्छ मुनिव्रतमः ॥

नारद उवाच ।

भगवंस्तव दासोऽस्मि भृत्योऽस्मि हरिवत्सल ।

वैष्णवं ब्रूहि मे धर्म्मं सर्वज्ञोऽसि पितामह ॥

फलं वैष्णवधर्म्मेण कथयस्व सुविस्तरम् ।

यैनाहं त्वत्प्रसादेन पदं याप्सामि परं हरेः ॥ इत्यादि ।

श्रुत्वाकामम् । इत्येतत् कथितं देवि प्रसादान्माधवस्य च ।

जन्मकोटिमहच्छैस्तु नानामंभारयोनिषु ॥

सर्वपापविमुक्तस्य विष्णोर्भक्तिः प्रजायते ।

यतदेवैस्तु दुष्प्राप्यं मनुष्यैस्तु न लभ्यते ॥

जन्तूनां निश्चला भक्तिर्विष्णवेऽव्यभिचारिणी ।

तेषां विष्णुप्रसादेन भक्तिरुत्पद्यते वृणाम् ॥

यः शृणोत्यध्यापयति स गच्छेत् परमां गतिम् ॥

पुष्पिका । इति वैष्णवासुतसारोद्गारे स्कन्दपुराणादिनानापुराणीये कार्तिक-
माहात्म्यं समाप्तम् ॥ लघं ४१२ यावत् शुद्धि शुक्लं परिहारग्रामे ॥

१ ३ ५

(क) दैविकासाधनम् ।

नागराक्षरं ।

श्रुत्वाकामम् । दैविकासाधनं गृहस्थोपपुनं समाप्तम् ॥

(ख) कुलिकामतोत्तरम् ।

(कुलावलिकाम्राये) खण्डितं विपर्यस्तम् ॥

पुष्पिका । इति कुलावलिकाम्राये कुलिकामतोत्तरे त्रिकालसंक्रान्ति ? सम्बन्ध . .
विंशतितमः पटलः ।

इति ० अष्टमस्कपदे ? १८ ।

इति क्रमोपपद्यमानन्दचक्रहीपावतारो नाम । २० ।

इति ० द्वीपान्नाथो नाम । २१ ।

इति ० कुञ्जिकामते समस्तव्यस्तव्याप्तिर्नाम । २२ ।

इति ० पञ्च . . हंसनिर्णयो नाम . . समाप्तः ।

- (ग) (ततः श्रीभैरव उवाच इत्याद्यारभ्य - शैलोक्यविजयोद्धारनामकस्य
कथ्यचित्तुयान्यस्य सन्ति कतिपयानि पञ्चाष्टि ।)

२९६

- (क) त्वरितास्तोत्रम् ।

- (ख) मैयिसत्राङ्गणानां वंशावली ।

खण्डिता विध्वस्ता च ।

- (ग) नित्यातन्त्रम् ।

- (घ) भोजदेवमङ्गलः ।

(खण्डितः) विवरणं प्रज्ञप्तम् ।

- (ङ) कुन्तालिकाम्नाये श्रीकुञ्जिकामतः ।

(खण्डितः) अक्षर - नेवारी ।

- (च) कास्तोत्तरतन्त्रम् ।

(खण्डितम्)

- (क) योगगुह्यम् ।

(खण्डितम्) कतिपयानि पञ्चाष्टि ।

पुष्पिका । इति कश्चनायावतारिते योगगुह्ये . . । ॥

२९८

स्कन्दपुराणम् ।

शुभाक्षरलिखितम् । विवरणं प्रज्ञप्तम् ।

९४९

पञ्चतन्त्रम् ।

(खण्डिताद्याम् ।)

९७३

(क) कालोत्तरतन्त्रम् ।

(आदिखण्डितम् ।) नागराक्षरम् । १५१-३४५ पत्राणि ।

पुष्पिकाः ।

इति कालोत्तरे सहातन्त्रे प्रापञ्चितपटलः ।

११	११	११	अक्षमूकमालापटलः ।
११	११	११	अक्षमालाक्षपटलम् ।
११	११	११	पुष्पपटलम् ।
११	११	११	अष्टपुष्पिकापटलम् ।
११	११	११	अतपात्रापटलम् ।
११	११	११	आष्टगुणकृष्णचतुर्वर्णीपटलम् ।
११	११	११	अष्टव्रतानि पटलम् ।
११	११	११	अतपटलम् ।
११	११	११	तत्त्वोत्पत्तिपटलम् ।
११	११	११	आधनसंयत्तिपटलम् ।
११	११	११	नाडीचक्रोद्देशपटलः ।
११	११	११	प्रसादप्रसन्नवाधिपटलम् । (?)
११	११	११	प्रसन्नपटलम् ।
११	११	११	लिङ्गोद्धारपटलम् ।
११	११	११ तैष्टिपटलम् ।
११	११	११	अन्तर्पत्रपटलम् ।
११	११	११	अन्तर्पत्रपटलम् ।
११	११	११	आठपटलम् ।
११	११	११	लिङ्गवर्णनपटलम् ।
११	११	११	लिङ्गपटलम् ।
११	११	११	प्रतिभापटलम् ।

इति कालोत्तरे महातन्त्रे मातृभैरववर्णनपटलम् ।

११ ११ ११ पीठपटलम् ।

११ ११ ११ वास्तुधामपटलम् ।

११ ११ ११ प्रासादलक्षणपटलम् ।

११ ११ ११ अधिवासनपटलम् ।

११ ११ ११ अधिवासनपटलम् ।

११ ११ ११ स्थापनपटलम् ।

११ ११ ११ लीख्योद्धारपटलम् ।

११ ११ ११ वृषभपटलम् ।

११ ११ ११ वद्घातोद्देशपटलम् ।

११ ११ ११ विजयपटलम् ।

११ ११ ११ ब्रह्माष्टवर्णनपटलम् ।

११ ११ ११ सत्त्वपुक्तिवर्णनम् ।

११ ११ ११ मन्त्रार्थपटलम् ।

११ ११ ११ धैर्यग्रहणपटलम् ।

११ ११ ११ शक्तिवर्णनपटलम् ।

११ ११ ११ पूर्वमेवापटलम् ।

११ ११ ११ अघोरादिशास्त्रग्रन्थिपरिपालनपटलम् ।

समाप्तश्चेदं बृहत्कालोत्तरं नाम शिवसिद्धान्त-
मिति ॥ इति शुभम् ।

(ख) संहितापाठः ।

(शुक्लपत्रपूर्वदीपः । (१)) अक्षर - नेवारी ।

श्लोकः । त्वमग्रे व्रतया अग्निं देव श्यामहीष्वा । त्वं यच्चे . . राक्षसात्मा माभूषा
. . देवो नः सप्रिता वसोर्द्धाता तः ता काम प्रतिग्रहीता कामैतन्व । ४८ ।
इति सप्तमोऽध्यायः ।

२७७

निश्वासतन्त्रसंहिता ।

शुभाक्षरलिखिता । विवरणं प्रदत्तम् ।

निशासाख्यमहातन्त्रम् ।

जीर्णम् । कीटसंश्रयितपत्रम् । १२० पत्राणि ।

अनायासम् । इति निशासाख्ये महातन्त्रे प्रतितन्त्रं परिषमाप्तम्
अशीतियुक्ते सप्तमे सत्सुरे (संवत्सुरे) सिते श्रुते माघतृतीयवासरे ।
सृष्टान्वये श्रीवलदेवराजको त्रिवर्मधर्मादिपल्लोकपालने ॥
अन्यं महत्सुविचित्रयुतञ्च बहुं
देव्यामर्थं प्रवरशाम्भविशेवदासं ।
मानादिसन्ध . . दुःखविनाशहेतो-
निर्णयं मया लिखितमेव सुमङ्गलार्थम् ॥ (?)

पुर्व्विकाः -

- ४ पत्रे । इति वृत्तलक्षपटलः ।
(?) पत्रे । इति निशासाख्ये महातन्त्रे बीजभेदे प्रतिष्ठातन्त्रे देव्या सते प्रश्नपटलं
प्रथमः ।
७४ पत्रे । इति शानवादीनां समुदायलक्षपटलः ।
७८ पत्रे । इति प्रतिष्ठातन्त्रे दिग्विभागनिर्द्देशपरीक्षायां नगरग्रामकण्डकायां
दिग्दिवलक्षपटलः । ?
१०८ पत्रे । इति प्रासादानां समुदायेन विशेषलक्षपटलः ।
(?) पत्रे । इति निशासाख्ये महातन्त्रे प्रतितन्त्रं परिषमाप्तम् ॥

- (क) कुलालिकास्त्रायान्तर्गतं कुलिकामतम् ।
विवरणं प्रदत्तम् ।
(ख) मृत्युजिदमृते शतन्त्रम् ।
विवरणं प्रदत्तम् ।
(ग) कुलालिकास्त्राये षट्साहस्रिका ।
(अच्छिन्ना विपर्य्यक्ता च ।)

१८७

शारदातिलकटीका ।

(खण्डिता ।) पुष्पपालेन रचिता ।

७३ पथे । कृति महाराजाधिराज-श्रीमत्पुष्पपालदेवद्विरचिते शारदातिलकप्रकाशे
चतुर्विंशः पटलः ।

१८७

कतिपयबौद्धविवाणि ।

१९०

नेवधचरितम् ।

(खण्डितम् ।)

१९१

रघुवंशटीका ।

श्रीभनाद्या । अक्षर — नेवारी । (अत्यन्तखण्डिता)

शैव-श्रीमर्षचन्द्राय रचिता ।

१९८

कुमारसम्भवम् ।

मैथिलमक्षरम् । सप्तमसर्गपर्यन्तम् ।

२०९

उत्तररामचरितनाटकम् ।

मैथिलमक्षरम् ।

२४४

(क) दशरूपकाक्षहारः ।

खण्डितान्तः । मैथिलमक्षरम् । विष्णुधनिकेन रचितः ।

(ख) उत्तररामचरितनाटकम् ।

(अक्षर — नेवारी) संवत् ३९६ ।

- (ग) किरातार्जुनीयकाव्यम् ।
(मैथिलमत्सरम् ।)

३५८

भागवतम् ।

(दशमस्कन्धमात्रम् ।) मैथिलमत्सरम् ।

लघं ३८० । शकाब्दाः १३८६ । लिपिरियं श्रीमदुमापतिशर्मणाम् ।

३५८

भागवतम् ।

(दशमस्कन्धमात्रम् ।) मैथिलमत्सरम् । लघं ३८० ।

३८२

- (क) गीतदिगम्बरं नाम नाटकम् ।

मैथिलमत्सरम् ।

जनकजनपरवास्तकेन रामचन्द्रशर्मणः पुत्रेण यंशमलिकविना
रचितम् । विवरणं प्रदत्तम् ।

- (ख) देवीमाहात्म्यम् ।

(कतिपयानि पत्राणि ।) अक्षर - नेवारी ।

- (ग) न्यायकुसुमाञ्जलिः ।

१४-८५ $\frac{१}{४}$ पत्राणि । मैथिलमत्सरम् ।

- (घ) पदसूर्यव्याकरणम् ।

उत्सवकीर्तिना रचितम् । अक्षर - नेवारी । विवरणं प्रदत्तम् ।

- (ङ) प्रेवधरणीसंवादः ।

(ब्रह्माख्यपुराणीयः ।) उत्कलाक्षरलिखितः ।

- (च) शिवपञ्चाक्षरः ।

उत्कलाक्षरलिखितः ।

- (छ) गौरीदिगम्बरनाटकम् ।

उत्कलाक्षरलिखितम् ।

(ज) भाषावृत्तिः ।

पुरुषोत्तमदेवेन रचिता । सौचित्यमन्तरम् ।

अलवाक्यम् । शुभमस्तु शकाब्दाः . . ३६ . . श्रीरघुनाथस्वात्मरम् ।

(झ) क्रियाकल्पतरौ क्रियाकाण्डः ।

सौचित्यमन्तरम् । ५८ पञ्चाशि ।

कल्याणकरेण रचितः ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः श्रीशम्भवे ।

इन्दुमौलिमुदारा × × मरुत्कारकविश्रुतम् ।

तुङ्गस्तनमनङ्गारेरन्तःपुरमुपास्यते ॥

नमः श्रीकण्ठनाथाय प्रारम्भार्थप्रकाशिने ।

परमानन्दकन्दाय शतपानन्दस्वरूपिणे ॥

शङ्काधरमुनीन्द्राय चिदानन्दप्रकाशिने ।

ब्रह्मविद्यावतागय नमोऽस्तु गुणशालिने ॥

अपारकश्यामारमणेशसुनिवन्दितम् ।

महाबलमहेशानन्दाय सन्निधायकम् ॥

लब्धे वागीश्वरानन्दमविद्यातिमिरापहम् ।

षडङ्गय-महाम्भोज-विकासकरभास्करम् ॥

कृपाकरमविद्याल-जैवालोकमहर्निशम् ।

विद्याकमलमार्तण्डं देवराजं शुभं नमः ॥

योगिनी-वीरघन्टोह-चन्दितं विज्ञानाय ॥

विविधानन्ददेव्य पाशालमभिवाद्ये ॥

श्रीकल्याणकरेणाय शिष्योद्यत्तानमिदुये ।

श्रीमता शक्तिनाथेन निःशेषगुणशालिना ॥

विलोका कुलतन्त्राय सन्तिपात्रायसम्मतम् ।

प्रारम्भार्थक्रमादात्तं परिपाटीक्रमेण तु ॥

शिवोक्तेनेव पाठेन क्वचित् स्मरचितेन च ।

श्रीविद्यापदराजोव-रेणुरङ्गित-मौलिना ॥

अक्रियातिमिरान्धय (चक्षुः ?) चाक्षोऽन्मीलनाय च ।

क्रियाकल्पतरो मय्यक् क्रियाकाण्डः प्रकाशते ॥
 आम्नाये परमेशाना रञ्जान (?) विकलाद्य वे ।
 पुरोधाय नृणां तेषामयमस्तु परिग्रहः ॥
 पीठयागः सुभद्रया यागः कन्दरसंज्ञकः ।
 जयायाम् जयायामस्तथा भीमायनामकः ॥ (?)
 कुङ्कुमायाम् नन्दरुद्राष्टकः (?) प्रकीर्तितः । इत्यादि ।
 खण्डितान्तत्वाद्गोलुखितं शेषवाक्यम् । मध्ये च पुष्पिकान्तराभावा-
 द्गोलुखिताः पुष्पिकाः । किं बहुना तन्मसङ्गहोऽयं ग्रन्थ इत्यलमिति
 विकरेण ।

४००

सहृदयहृदयावलोकः ।

मौचिलमत्तरम् ।

प्रारम्भवाक्यम् ।

नमो नारायणाय ।

स्वच्छा-शेषरिणः स्वच्छस्वच्छायायामितेन्दवः । (?)

जायन्तां वो मधुरिणोः नखाः ॥

काव्यात्मा ध्वनिरिति बुधै र्यः समाम्नात-पूर्व

स्तस्याभावं जगद्गुरपरे भक्तिमार्गस्तमनः । ?

केचिद् वाचां स्थितमविषये तत्त्वमुच्येतदीयं

तेन ब्रूमः सहृदयमनः-प्रीतये तत्स्वरूपम् ॥ इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् ।

आनन्दवर्तुनविरचिते सहृदयहृदयावलोकौ काव्यालङ्कारे चतुर्थे उद्योतः ।

समाप्तवाक्यं सहृदयहृदयावलोकौ नाम काव्यालङ्कारः । लक्षं ६१ खेच

वदि गुरो । शुभमस्तु ।

४४७

वासवदत्ताटीका ।

जगद्गुरेण रचिता । मौचिलमत्तरम् । लक्षं ३५५ ।

४५५

हरिवंशम् ।

(खण्डितान्तम् ।) अक्षर - नैवारी । १२६ पञ्चाक्षि ।

४६१

गीतपञ्चाशिका ।

अक्षर - नेवारी ।

अन्तवाक्यम् । इति महाराजाधिराज-श्रीमच्छ्रीजयजगन्मोतिर्महोदयविरचिता नाना-
भाषा-भाष्य-राग-ताल-रससमन्विता गीतपञ्चाशिका समाप्ता ।

शास्त्रेऽतीते खण्डरतिथिभिर्नास्ति चेद्वायनौघे

शुक्ले पक्षे सुरगुरुदिने माघये पौर्णमास्यां ।

विश्वप्रोक्तं अरवि सचिवा श्रीजगन्मोतिरीशे-

नानाभावा गुणसम्पद्यौ गीतपञ्चाशिकेयम् ॥

(कुल्लुविहारिनाटक-कुल्लुवायनाटक-नामको द्वौ अन्वावसिन्तु अन्व-
मध्ये विगच्छो तो चानेनेव राधा भाषया विरचितो ।)

४६४

काशिकावृत्तिः ।

(अत्यल्पमात्रम् ।)

४६८

(क) गीतगोविन्दम् ।

अक्षर - नेवारी ।

अन्तवाक्यम् । नेपाले रसचन्द्रधनुस्सुखे संवत्सरे प्रालिखत्

कन्दःशास्त्रपुत्रं विरग्धकमपि श्रीगीतगोविन्दकम् ।

.. .. .

.. .. . ॥

राज्ये श्रीजयरायसङ्गुपतेस्त्रिन्तामखेः प्रार्थिनां

श्रीश्रीरे रतिकेलिसुन्दरकथा-मौतमुक्ततः प्रालिखत् ।

.. .. .

.. .. . ॥

(ख) तत्त्वचिन्तामण्यलोकः ।

(कतिपयानि पञ्चाक्षि ।)

(ग) दुर्घटवृत्तिः ।

विधरर्षं प्रवृत्तम् ।

(घ) सुवन्तरत्नाकरः ।

प्रारम्भवाक्यम् ।

ॐ नमो योगेश्वराय ।

शैनाशे हरिणा छाकुत्तियसतेरादाय तोयात् ..

क्षिप्ते कोकनदीभवत् स्मरच्चसुशब्दप्रतीक्षा यया ।

यं देवेन्द्रमिव प्रतीक्ष्य सकृदं व्यावर्त्तमाने भयाद्-

बोधो मा(भ) .. पलायतमसौ शाक्यो मुनिः पातु तः ॥ (१)

सत्येव नात्र सुधियां किमु सुप्रबन्धा-

स्ते किन्तु विस्तारतयात्पधियामगम्यः ।

तत्सारलेखमुपशृज्य ततः कुतोऽप-

मव्यासतः स्मरन्मात्रकलोक्तुपायः ॥

अस्य परपदा विचलितुः सद्विद्योपासनेकनिपुणस्य ।

कृशमपि कुतो द्विजिज्ञ भयं भवति ॥

अदिग्रन्था निगद्यन्ते पुंश्चि वरुणे स्त्रियामपि ।

.. . . द्रव्यक्रियायोगाल्लिलिकृत्वास्तदनन्तरम् ॥

त्रिप्राप्तिमखिलपदंशु-कोटु-प्रतिभुवः पिता ।

.. . . पुंस्त्वन्नयाः प्रकीर्तिताः ॥

तत्रादौ तावद् अग्रग्रन्थात् । इत्यादि ।

शुद्धिका ।

इति सुवन्तरत्नाकरे पुंल्लिङ्गकाण्डः समाप्तः ॥

४८१

पौठपूजाविधिः ।

११८

(क) गोविन्दतत्त्वनिर्णयः ।

श्रीगोविन्देन रचितः ।

सैविल्लाक्षारप्रचितः । ५८ पत्राणि । (कौटिल्यपुराणि ५)

प्रारम्भवाक्यम् ।

ॐ नमस्तस्मै तस्यै च ।

नवीनजनसुन्दरो रोक्ताक्षित-

ब्रह्माङ्गन-वधूगणैः प्रणयपूर्वमातिङ्कितः ।

स कोऽपि कस्यचामपि

... .. हरतु मामकीं शोचनाम् ॥

जगदम्बापदहन्धृष्टिनामक्षित-धीर ... ।

... .. गोविन्दतत्त्वं गोविन्दकिङ्कुरः ॥

अन्तवाक्यम् । अनेकजन्मार्जितपुण्यसङ्घर्षै-

र्मुकुन्दपादाम्बुज-सेवनोत्सवैः ।

लोकेऽपि जानाति कदापि कोऽपि

सद्गुणस-विन्यास-विघ्नत-पापः ॥

इति श्रीमहामहोपाध्यायश्रीगोविन्दविरचिते गोविन्दतत्त्वनिर्णये पञ्चमः

परिच्छेदः समाप्तः । लघं ५२ + कार्तिक शुद्धि द्वितीयायाम् ।

पुष्पिका, —

इति श्रीगोविन्दविरचिते गोविन्दतत्त्वनिर्णये अधिकारिपरिच्छेदः ॥ १ ॥

इ० अद्वैतस्यवस्थापनम् । २ ।

इ० वेदान्तानां श्रुतिनिर्णायकत्वविचारकः । ३ ।

इ० प्रकृत्युपादानत्वनिराकरणं नाम । ४ ।

इ० गोविन्दतत्त्वनिर्णयः । ५ ।

(ख) गजेन्द्रभोवणसवराजः ।

(ग) भोजदेवसङ्ग्रहः ।

(खण्डितः ।) अक्षर — नेवारी ।

(घ) शक्तिसूत्रम् । वा नित्यनैमित्तिकविधिः ।

(तन्त्रम् ।) अक्षर — नेवारी ।

(ङ) औपतिपद्धतिव्याख्यानम् ।

नामराक्षसम् ।

१८४

(क) वैदिकमन्त्रसङ्ग्रहः ।

(ख) पाण्डुविविजयः ।

जयरत्नमञ्जुदेवेन रचितः ।

(खण्डितः ।) २४० पञ्चाङ्गि । अक्षर - नेवारी ।

७३६

(क) भगवद्गीता ।

(ख) कौसल्यकुसुमावली ।

(ओतिः-मङ्गलः ।) विवरणं प्रदत्तम् ।

(ग) छन्दः-शास्त्रम् (?) ।

(घ) दीक्षाविधिः ।

(ङ) वैदिकमन्त्रसङ्ग्रहः ।

७५०

भागवतम् ।

दशमस्कन्धस्य कतिपयानि पञ्चाङ्गि । मैथिलमक्षरम् ।

७७२

(क) अमरकोषः ।

(खण्डितः ।) अक्षर - नेवारी ।

(ख) अमरकोषः ।

अक्षर - नेवारी ।

(ग) वैद्यकग्रन्थः ।

(नेवारीभाषायां ।) अक्षर - नेवारी । ६८ पञ्चाङ्गि ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः शिवाय ।

नमोऽस्तु दिव्यौषधि-धर्मभाषिणे

निर्घण्टुशास्त्रार्थ-विवेकभाषिणे ।

समस्तलोक-प्रभयार्तिहारिणे

शशाङ्कचूडामणये विनाकिने ॥

आत्मन्वदीप्ताग्रगभस्तिमालिने
 स्वराचराणामुपकार-धारिणे ।
 तनोश्चोनी रश्मिर्व्यशयिने
 नमोऽस्तु देवाय सहस्वरशिखिने (?) ॥
 शैलोक्यचन्द्रैरपि पूजिताय
 शम्भूतमाङ्गल्य विभूषणाय ।
 नमोऽस्तु नक्षत्रगणाधिपाय
 द्विजेन्द्रराजाय निशाकराय ॥
 दीर्घं विद्वाय गुणिनैव जनेन सत्यं
 आहूतो गुणस्तुरापि अमवेदिभिर्भः ।
 शैलाश्मसङ्कुटमपि प्रविदार्य यत्राहु-
 र्गच्छन्ति किम्विहि जना बहुजाति रत्नम् ॥
 यो ग्रन्थकारश्चन प्रथमं शब्दवस्तुपदेवताजुरदाननमस्कार पाठा ।
 इत्यादि ।

(घ) सुगतिमोपानम् ।

विवरणं प्रदत्तम् ।

(ङ) पार्वणश्राद्धविधिः ।

वर्गीयमक्षरम् । १४ पत्राणि ।

ग्रन्थवाक्यम् । शुभमस्तु । लघं १०९ मार्गं यदि ३ चन्द्रे ।

(च) ज्योतिःशास्त्रम् ।

अक्षर - शैवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् ।

ॐ नमः सिद्धेभ्यः ।

ॐ समन्तगच्छाहा । ध्वज्य । ॐ यगद्यगच्छाहा । धूम्य ।

ॐ महाबलाय स्वाहा ।

.. .. .

.. .. .

अन्तरान्तरा श्लोका उद्ध्रियन्ते । यथा, -

६ पत्र । ध्वजस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा चिन्तितं कार्यमन्वितम् ।

सर्व्ववाधिविनाशाय अर्पलाभश्च राजसः ॥ ?

ध्वजस्थाने शानं दृष्ट्वा विदेशगमनं भवेत् ॥

१२ पत्रे । ध्वजस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा कारयेत्तु निमित्तकम् ।

विवाहं कलहं घोरं भविष्यन्ति न संशयः ॥

१६ पत्रे । राजस्थाने ध्वजं दृष्ट्वा चिन्तितं सुखमाप्नुयात् ।

अचिरेणैव कालेन लभते फलमुत्तमम् ॥ इत्यादि ।

विषयः । ध्वजप्रकरणं समाप्तम् । भूमिप्रकरणं समाप्तम् । शिंहप्रकरणं समाप्तम् ।

शानप्रकरणं समाप्तम् । खरप्रकरणं समाप्तम् । राजप्रकरणं समाप्तम् ।

ध्वजस्थापनप्रकरणं समाप्तम् ।

(क) रघुवंशम् ।

(सप्तदशसर्गपर्यन्तम् ।) अक्षर — नेवारी ।

(ज) पञ्चरत्ना ।

(खण्डिता ।) अक्षर — नेवारी ।

(झ) बोधिसत्त्ववितारः ।

७ पत्राणि । अक्षर — नेवारी ।

(ञ) बोधिसत्त्ववितारटिप्पणी ।

(पेशहलेन लेखयित्वा सकृद्दीता ।)

७८७

(क) सारसङ्ग्रहः ।

रविगुप्तेन रचितः । अक्षर — नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः सर्व्वज्ञाय ।

सर्व्वं प्रणम्य सर्व्वज्ञं दुर्गगुप्तं मृतुना ।

संहिता भिदुषारेयं रविगुप्तेन वक्ष्यते ॥

अन्तवाक्यम् । सप्तदशं हुतं साध्या लवराद्याश्च चिकित्सितैः ।

अविशद्दीनि रात्रानि (?) विषाक्तानां प्रयोजयेत् ॥

इति सारसङ्ग्रहे विवाधायाः चतुर्विंशमः समाप्तः । श्रियोऽस्तु संवत् १८४४

पौष-शुक्ल-एकादश्यान्तिथौ ।

(ख) वात्स्यायनन्यायभाष्यम् ।

मैथिलमन्तरम् ।

प्रारम्भवाक्यम् ।

ॐ नमो महाशयेशाय ।

अत ऊर्ध्वं प्रमाणादिपरीक्षा सा च विमुच्य पक्षप्रतिपक्षाभ्यामर्थावधारणं
निर्णय इत्यतोऽग्रे विमर्श एव परीक्ष्यते ॥ इत्यादि ।

पुष्पिका ।

इति वात्स्यायनीये न्यायभाष्ये द्वितीयोऽध्यायः समाप्तः ।

अज्ये लक्षणेनभूपतिमते अहिमहस्यकृते
पक्षे सौख्यमुधानिधौ प्रतिपदि ... ।

.. .. .

.. .. . ॥

(ग) मन्थानभैरवम् । वा श्रीमतोत्तरम् ।

(खण्डितान्तम् ।) अन्तर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् ।

ॐ श्रीनाथपातुकेभ्यो (?) नमः ।

अथातः सम्प्रवक्ष्यामि पूजा-सूत्रञ्च निर्णयम् ।

येन विज्ञातमात्रेण दिव्यान्नायं प्रवर्त्तते ॥

आदौ खाल्वा शुचिभूत्वा वन्दे मन्थामनुक्रमात् ।

सन्त्यर्प्य विधिवद्देवान् पितॄणां तदनन्तरम् ॥

सायचीन्तु जपेत् पश्चात् .. पूजाविधानतः ।

थाह्यकर्म तु निर्वर्त्तय गत्वा यागस्य मन्दिरम् ॥

प्रोक्षयेद् द्वारदेशं तद् यथाविहित ॥ इत्यादि ।

पुष्पिकाः, -

इत्याद्यावतारे कादिमते पूजापद्धतिसूत्रम् ।

इति चतुर्विंशतिषाहस्रे नामसूत्रम् ।

इत्याद्यावतारे महासन्थानभैरवस्य श्रीचतुर्विंशतिषाहस्रे शङ्खवतार-
सूत्रम् ।

इत्याद्यावतारे श्रीचतुर्विंशतिषाहस्रे दशोद्यनित्यक्रमसूत्रम् ।

॥

॥

द्वादशोद्यनित्यक्रमसूत्रम् ।

॥

॥

ज्येष्ठौनीक्रमस्यं समाप्तम् । (?)

इत्याद्यावतारे महाभक्त्याभरणेषु श्रीचतुर्विंशतिसाहस्रे संहितायां
महा . . . पूजासूत्राधिकारो नामानन्दः । इत्यादिः ।

(घ) संहितापाठः ।

(शुक्लपत्रवर्जितः ।) अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । इत्येतोर्जोत्ता वायव्ये देवो यः सविता । इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । आक संवत्सरे १३१० श्रीभक्त्यामपदने राजाधिराजपरमेश्वर-श्रीश्रीजय-
जन्मसप्तदशे विजयराजो लिखितः श्रीधोरानन्दैः ।

८०२

(क) अमरकोषटीका ।

वृहत्कृतिना रचिता ।

(अक्षरवर्गमात्रम् ।) मैथिलमस्यम् । १२ पत्राणि ।

(ख) अमरकोषटीका ।

ब्रह्मवर्गाद्-खण्डितशूद्रवर्गान्ता । श्रीकरेण रचिता । १४१ - २७८
पत्राणि ।

पुष्पिका । इति मिथिलाभट्टीमहेन्द्रसमस्तप्रक्रियाविराजमानश्रीम . . . वरलब्ध-
प्रसादपुष्पावलोकमहाराजाधिराजश्रीमद्रामसिंहदेवानां सद्यः-महा-
महोपाध्यायश्रीश्रीकरविरचितायाममरकोषविवरणटीकायां व्याख्यासृता-
भिधानायां भूकाण्डे . . . विवरणं समाप्तम् ।

अपराः पुष्पिकाः, - इति व्याख्यासृते ब्रह्मवर्गविवरणम् ।

„ „ क्षत्रियवर्गविवरणम् ।

„ „ वैश्यवर्गविवरणम् ।

(ग) अमरकोषः ।

अक्षर - नेवारी । (खण्डितान्तः ।)

८०३

(क) अमरकोषः ।

(ख) अमरकोषटीका ।

(खण्डिता ।) श्रीकरेण रायमुकुटेन च रचिता ।

(क) कूर्मपुराणम् ।

नागराक्षरलिखितम् । ५०० पत्राणि ।

पुष्पिका । इति कूर्मपुराणे षट्साहस्रिकायां संहितायामुपरिभागे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः । समाप्तमिदं कूर्मं पुराणम् । ॐ नमः ।

(ख) वृहन्नारदीयपुराणम् ।

मैथिलान्तरलिखितम् । १०५ पत्राणि ।

पुष्पिका । इति वृहन्नारदीये त्रिंशतितमोऽध्यायः । (ततः पञ्चद्वयमस्ति ।)

(ग) विश्वनाथप्रकाशः ।

४४७ पत्राणि । मैथिलमन्तरम् ।

प्रारम्भवाक्यम् ।

क्वाथः कृतः पुष्कर-मातुलुङ्ग-पलाशपूतौकसटौ + + + + ।

सनागराजालिवचालवानां

संस्कार-उष्णो लवनश्च पेयः ॥

इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । अविद्वन् रोमकूपेभ्यो यस्य रक्तं प्रवर्तते ।

पुरुषस्य विघातस्य सद्यो लज्जात् स जीवितम् ॥

इति विश्वनाथप्रकाशे निदानरसकर्मविपाकाख्ये अरिष्टकालक्षानादि-निर्घण्टाध्यायः ॥ (अतःपरमपि सन्ति सप्त पत्राणि तत्र पुष्पिकाभावा-दभावेवाध्यायः शेषवाक्यत्वेन सूचीतः ।)

पुष्पिका, - इति ० तरोग्रह (?) हृद्दोमचिकित्साधिकारः समाप्तः ।

इति ० मूत्रकृच्छ्रचिकित्साधिकारः समाप्तः ।

इति ० मूत्राघातचिकित्साधिकारः समाप्तः ।

इति ० अक्षरौचिकित्साधिकारः समाप्तः ।

इति ० शौचचिकित्साधिकारः समाप्तः ।

इति ० अन्तवृद्धाधिकारः समाप्तः ।

इति ० गण्डापचौ गलगण्डमालाग्रण्डगान्धौचिकित्साधिकारः समाप्तः ।

इति ० ज्वारोमचिकित्साधिकारः समाप्तः ।

वृत्ति ० रसायनाधिकारः समाप्तः ।

वृत्ति ० हृदयोपचिकित्साधिकारः समाप्तः । इत्यादयः ।

८६०

(क) भागवतम् ।

(खण्डित-प्रथमस्कन्धात्-खण्डितदशमस्कन्धपर्यन्तम् ।)

५१८ पत्राणि । मैथिलमन्तरम् ।

८६७

महाभारतम् ।

(शान्तिपर्वणमात्रम् ।) मैथिलमन्तरम् ।

पुष्पिका ।

वर्ष ४१२ कार्तिकशुक्लपक्षां गुरो दिने कृष्णपक्षीयामे परमभागवत-
मध्याह्नादिभ्युत्थकुर्यौसखाय (?) महाप्रयानामाप्तया लिखित-
मिदं मोक्षधर्मेपुस्तकमिति । सम्वत् ७६७ पौषशुक्लद्वितीय-पक्षभ्यां
तिथौ ए दिने महाराजाधिराज-श्रीशैल्यप्रतापमल्लदेवेन राजधर्मेमोक्ष-
धर्मेपारायण कृतः । पञ्चदशदिनाभ्यन्तरे सम्पूर्णः कृतः ।

८६८

महाभारतम् ।

(उद्योगपर्वणमात्रम् ।) मैथिलमन्तरम् । वर्ष ४२२ ।

८७२

शिवपुराणम् ।

(खण्डितम् ।) मैथिलमन्तरम् ।

८९०

(क) बृहन्नारदीयपुराणम् ।

मैथिलमन्तरम् । वर्ष ४२८ ।

(ख) हरिवंशम् ।

अक्षर - बेवारी । संवत् २२७ (आक्षराणाङ्कानि ।)

(ग) दानवाक्यावली ।

मैथिलमन्तरम् । वर्ष ५१२ ।

(घ) महालक्ष्मीव्रतमाहात्म्यव्याख्यानम् ।

(ङ) पौर्णमासीव्रतकथा ।

(च) विष्णुपुराणम् ।

(षष्ठ-अंशपर्यन्तम् ।)

(क) विष्णुपुराणम् ।

अवशिष्टांशात्मकम् । (खण्डितम् ।)

८३३

(क) खण्डखाद्यटीका ।

६६ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् ।

ॐ नमः श्रीसूर्याय ।

खण्डखाद्यकथं षष्ठपदां टीकां वक्ष्यामि । आदौ तावत्सूत्रैः स्वसखल-
युक्तसंवत्सरेण शककालः साधनीयः । पश्चाद् यथोक्तं खण्डखाद्याक्षेप-
तया क्रमः कर्तव्यः । नेपालसखले शककालसाधनं प्रवृत्तम् । सूत्रमिदं,-
नेपालसंख्यं नयनाधनाग -

अर्थे क्षिपेदेष शकान्दकाल इति ।

नयनाधनागाः ८०२ तेषु वर्तमानसंवत्सरं योजयेदयं - शककालो
भवति । इत्यादि ।

(ख) विवाहकर्मसमुच्चयः ।

१० पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । लीलावलोकनपरस्परदृष्टिपातै-

रालिङ्गिताङ्गुलकाञ्चितशङ्करस्य ।

वेद्या सहैव चरन्तो प्रक्षिपत्य सम्यक्

स्त्रीणां विवाहसमयस्य विधिं प्रवक्ष्ये ॥

अन्तवाक्यम् । इति विवाहकर्मसमुच्चयः समाप्तः । संवत् २३३ (आक्षराण्यङ्कानि ।)

आश्विन शुक्लनवम्यां बुधदिने लिखितमिति ।

(ग) वराहमिहिरसंहिता ।

११७ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

पारम्पर्यायम् । नमः सूर्याय ।

अज्ञातमध्यान्तसमुद्भवाय
 सर्वात्मने सर्वगताय चैव ।
 प्रथम्य देवाय मनोभवाय
 खलीकृतं येन जगत् समस्तम् ॥
 प्रजापतिर्मन्य एव यस्मात्
 कामं विना न प्रभवः प्रजानाम् ।
 महत्सु सूर्याय च नास्ति देवः
 सर्वात्मनः सर्वगतः स यस्मात् ॥
 तस्मात् परं नापरमस्ति किञ्चित्
 सौम्यान्महत्वाच्च सतश्च नान्यत् ।
 तेनेदमेकेन मनोभवेन
 व्याप्तं जगत् .. भूतेन सर्वम् ॥
 अशम्यगामी भगवान् प्रजेशः
 शोशीसहस्राङ्गतनुश्च शक्रः ।
 चतुर्मुखो येन कृतश्च शम्भुः
 स मन्मथो मङ्गलमादधातु ॥
 अथ भगवानपि
 (शार्ङ्ग) शार्ङ्गधरो भगवत ..

 ब्रह्मोऽप्य भगो इति तेन कृतं
 भगवानिति नाम जगत्प्रसिद्धम् ॥
 सीताविधोमेन बहूनि दुःखा-
 न्याप्तानि रामेण सलक्ष्मणेन ।
 संसृज्य तानीह कलौ सहसा-
 षष्टौ विवाहितानि ॥
 दुर्भगास्तनयवर्जिताश्च य-
 द्विश्वसन्ति वनिताः पतिव्रताः ।

तत्तदेव विनिपातयन्ति ता-

मन्त्रजन्मजनितेषु दुष्कृतेः ॥

सुरभिक्षुसुमन्यैर्नर्पयित्वा द्विजेन्द्रान्

शुभतिथिकरसर्चं देववित् संप्रतिष्ठा ।

उभयकुल सख्ये

प्रथमवयसि दद्यात् कनकां यौवनस्थां ॥ इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । आर्यवराहमिहिरस्य कृतो संहितायां । टिकनिके (?) नाम यात्रायां
समाप्तः । संवत् २३० (आक्षराण्यकुनि) २ कार्तिक शुद्धि ।

८३४

भागवतदशमस्कन्धटीका ।

(भावार्थदीपिका) श्रीधरस्वामिना रचिता । १२० पद्याणि ।

मैथिलमक्षरम् ।

अन्तवाक्यम् । तस्य ४७२ कार्तिक शुद्धि ३ रवौ दिने कोरेणोद्यामे सन्मिष्वीनारा-
यणेन पाठार्थं लिखितमिदं पुस्तकम् ।

८७६

भागवतपुराणम् ।

२६० पद्याणि ।

अन्तवाक्यम् । समाप्तार्थं द्वादशस्कन्धः ।

स राजते श्रीजयप्राणमस्तु

विपक्षरामाहृदि तापकारी ।

स्वमुन्दरीणां हृदि तापहारी

शत्रून् विजित्वा धरराजधारी ॥

तस्य विजयराजे ।

भावसिंहसुतः श्रीमान् विष्णुमिहो विराजते ।

सेवकानां सेमकारः सज्जनानां दयाकरः ॥

तच्चार्यमलिखत् पुण्यं श्रीकृष्णचरितं शुभम् ।

हरिवर्माः प्रवीणोऽसौ देवचक्रकुलचन्द्रमाः ॥

(?) कौर्णिलेपाग्रिजाभ्यञ्जे (जाम्यञ्जे) याते माचे जनतरे ।

पञ्चम्यामर्कभर्त्तञ्जि लिपिपूर्णं तदाभवत् ॥ (?)

श्रीभागवतं सम्पूर्णम् ।

१००१

(क) विष्णुपुराणम् ।

मैथिलमत्तरम् ।

(ख) महाभारतस्यादिविराटपर्वटीका ।

खण्डिता ।

(ग) हरिवंशटीका ।

खण्डिता । शास्त्रे १५३० ।

(घ) बृहन्नारदीयपुराणम् ।

मैथिलमत्तरम् । लघं ४२५ ।

(ङ) रामायणम् ।

(हुत्तरकाण्डः ।) मैथिलमत्तरम् । लघं ३७३ ।

(च) महाभारतम् ।

(शान्तिपर्वभाष्यम् ।) खण्डितम् । मैथिलमत्तरम् ।

(छ) रामायणम् ।

(उत्तरकाण्डः ।) मैथिलमत्तरम् । लघं ३०४ ।

(ज) नारसिंहपुराणम् ।

१८२ पत्राणि । मैथिलमत्तरम् ।

अन्तर्भाष्यम् । लघं ३३८ । आचरणमुदि घट्ठां रविवासरे महाराजाधिराजश्रीमन्मदन-
सिंहदेवानां विजयिनां प्राप्ति शोरसपुरे शिपाहकटके बहुपाध्याय-
श्रीसचिनाथशर्माभिर्नारसिंहाख्यमदः पुराणमलेखि । श्रीगोपीजन-
वल्लभप्रसादादिति ।

१००२

(क) विष्णुधर्मः ।

अक्षर - नेवारी । संवत् १६७ । (आचरणमुद्गुनि ।)

अन्तवाक्यम् । आश्विन कृष्णपुण्यां वृह(बुध)दिने परमभट्टारकमहाराजाधिराजपर-
मेश्वरश्रीमद्भास्करदेवराज राज्य श्रीवत्सिलपट्टिमणे वास्तवे श्रीलक्ष्मीधर-
दर्शनराज देवधर्म्मोऽयन्तस्य भाष्योत्तिलक ... ॥

(ख) विष्णुधर्म्मः ।

अक्षर - नेवारी ।

अन्तवाक्यम् । इति विष्णुधर्म्मेषु शास्त्रमाहात्म्यं परमाद्भुतं धर्म्मोत्तमं परिसमाप्तमिति ।

१००३

एकादशीव्रतमाहात्म्यम् ।

अक्षर - नेवारी ।

अन्तवाक्यम् । नेपालसंवत्सरहरेत्तलवाणभूते
वैशाखपक्षमितिविंशतिथौ च वृक्षे ।

.. ..

.. .. ॥

१००६

(क) न्यायरत्नाकरः ।

श्रीचन्द्रेश रचितः । मैथिलमक्षरम् ।

एकादशाद्यधिकरणम् ।

श्रीमुरारिमिश्रेण रचितम् । ९ पत्राणि । मैथिलमक्षरम् ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः शिवाय । प्रयोजनाभिसन्धानत्वात् याथाभ्युच्यतस्तथं वृत्तं
तन्वावापस्तत्तथं वर्त्तयिष्यामः ।

अन्तवाक्यम् । यथाप्रतिकरणं भेदेऽप्येक एवोपकार इति ।

पुष्पिका । इति मिश्रमहामहोपाध्यायश्रीमुरारिकृतौ एकादशाद्यधिकरणं समाप्त-
मिति । महामहोपाध्यायश्रीरत्नाकरात्मजेन वाग्देवताराधनपरेण
श्रीहरिकरेण लिखितमिदं पुस्तकम् ।

(ख) रूपसाधनम् ।

सुभूतिचन्द्रेश रचितम् । विवरणं प्रदत्तम् ।

(ग) रघुवंशटीका ।

शोभनाभिधा । षष्ठ्यर्धपर्यन्ता । अक्षर - नेवारी ।

(घ) चान्द्रव्याकरणम् ।

खण्डितम् । अक्षर - नेवारी । संवत् ८८१ ।

(ङ) उन्नभेदः ।

अक्षर - नेवारी । संवत् ८८१ ।

(च) श्रुतबोधः ।

अक्षर - नेवारी । (खण्डितः ।)

(छ) दशकर्मपद्धतिः ।

३५ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमो ब्रह्माय । (?) अथ गर्भाधानकर्मम् ।

अन्तवाक्यम् । त्रिवाहचतुर्थीहोमः समाप्तः ।

संवत् ५८३ । श्रीश्रीमहाराजाधिराजपरमेश्वरपरमभट्टारकश्रीजयसिंह
नाम ... ।

(ज) तात्पर्यपरिशुद्धिः ।

उदयनेन रचिता । ५७ पत्राणि । मैथिलमशरम् ।

अन्तवाक्यम् । इति श्रीमदुदयनकृतौ द्वितीयोऽध्यायः समाप्तः । लसं ३३६ । यमुका-
रामे भाद्रशुद्धि षष्ठी कुजे सदुपाध्यायश्रीलक्ष्मीपतीनामाश्रया श्रीजटा-
धरेण लिखितमिदं पुस्तकमिति । शुभमस्तु ।

(झ) तारारहस्यवृत्तिका ।

शङ्करेण रचिता । मैथिलमशरम् । लसं ५११ ।

(ञ) प्रक्रियाकौमुदी ।

(द्विरुक्ति प्रक्रियापर्यन्ता ।) रामचन्द्रभट्टेन रचिता । लसं ५५८ ।

(ट) मेघदूतम् ।

१-८ श्लोका न सन्ति । अक्षर - नेवारी ।

अन्तवाक्यम् । श्रेयोऽस्तु संवत् ८८८ कार्तिकशुक्लपूर्णिमायां तिथौ । भरखिनचचम् ।
व्यतीपतयोगे । सोमवारे । श्रीराजाधिराजपरमेश्वरः श्रीश्रीजयार्जुन-
देवय विजयराजे ... । श्लोकसंख्या ११० ।

(क) स्तुतिपरिभाषा ।

वर्तमानेन रचिता । मेधिलमन्तरम् ।

तसं ३८८ । आचरणं कृष्णकादशां शुक्ले नाटौषग्रामे श्रीपद्मकरमाधव-
शर्मभ्यां लिखितमिदं पुस्तकमिति ।

(ख) दशक्रियाविधिः ।

खण्डितः । ३५ पञ्चाङ्गि । अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमो ब्राह्मणे नमः । अथ दशक्रियाविधिः । तत्रादौ विवाहः ।

चन्द्रतारानुक्रमेण भद्रकविने कन्याधाता शन्यो वा ब्राह्मणो वरच पुरं
गच्छेत् । ततो वरणाचरितमङ्गनच (मङ्गलस्य) प्राङ्मुखोपविष्ट्वा-
यतः कन्याधाता उत्तराभिमुखोपविष्टः तस्मिन् काले श्रष्टुमात्रिधौ
“खाता खातेक्ष्मरोगिणि श्वक्रे अपतिते अज्जीवे पिता तुभ्यं प्रदायति ।”
इमं श्लोकं पठित्वा फलशोभनं वरहस्ते दद्यात् । इत्यादि ।

(ग) भागवतम् ।

दशमस्कान्धस्य कतिपयानि पञ्चाङ्गि । वङ्गीयमन्तरम् ।

(घ) वामकेश्वरीस्तुतिन्यासपूजाविधयः ।

वत्सराजेन रचिताः । अक्षर - नेवारी ।

पुष्पिकाः ।

४ पत्रे ।

इति श्रीमहाराजाधिराजविद्याधरचक्रवर्तिवत्सराजविरचिता श्रीवाम-
केश्वरीस्तुतिः समाप्ता ।

८ पत्रे ।

इति न्यासविधिः । (पूजाविधिः खण्डितः ।)

(ङ) कार्तिकमाहात्म्यम् ।

(स्कन्दपुराणीयम् ।) वङ्गीयमन्तरम् ।

अन्तर्वाक्यम् ।

तसं ४४७ । आचरणवदि ५ चन्द्रवासरे . . ।

(च) हरितालिकाकथा ।

(भविष्योत्तरीया) वङ्गीयमन्तरम् ।

(झ) रसमञ्जरी ।

भानुदत्तेन रचिता । मेधिलमन्तरम् ।

अन्तवाक्यम् । पुगाङ्कवेदाङ्कितलघुशास्त्रे
मार्गे च जीवे च वलचपसे ।
अलेखि पुस्तो रमसङ्गुरीयं
तूष्णे कवि-श्रीयदुनन्दनेन ॥

(ज) कीर्त्तिपताका ।

विद्यापतिना रचिता । (लेखयित्वा मङ्गुहीता ।)

(झ) देवीमाहात्म्यम् ।

अक्षर - नेवारी । संवत् २२८ । (आक्षराण्यङ्कानि ।) कार्तिकशुक्ल ।

(ञ) महाभारतम् ।

(अक्षरारोहणपूर्वमात्रम् ।) चङ्गाक्षरलिखितम् । वर्ष ४३५ ।

(ट) संहितापाठः ।

अक्षर - नेवारी । श्लोकास्तु —

× × × × × × ।

ध्रुवोषि ध्रुवोऽप्यमोसास्मिन्नायतने ॥ २८ (?) ॥

इत्युक्तारमध्वरस्य अचेतसं लयन्तर्गु भावसो मरः ।

रातिं वातस्य सुभगां महीमुषदधाधि . . . ॥ (?) १११ ॥

इत्यादयः ।

(ठ) सरोजकलिका ।

चङ्गाक्षरलिखिता ।

धाम्मशास्त्रम् । ॐ नमस्तस्मै ।

भाष्यता कविरत्नेन प्रयत्नेन स्फुटीकृता ।

सरोजकलिका भाति शुतिस्त्रीकर्मभूषणम् ॥

अथ आहुकर्मव्यवस्था । इत्यादि ।

(अक्षं खण्डितम् ।)

(ड) प्रबोधचन्द्रोदयटीका ।

रचिकृता । विवरणं प्रदत्तम् ।

(ढ) गृह्योक्तविधिः ।

(धाजमनेयः ।) अक्षर - नेवारी । संवत् ८४४ ।

. श्रीराजराजेश्वर-श्रीश्रीजयजीतिर्महोदयस्य विजयराजे ।

१०७८

- (क) श्लोचसंग्रहः ।
 (ख) भैरवानन्दनाटकम् ।
 विवरणं प्रदत्तम् ।
 (ग) देवामृतपञ्चरात्रम् ।
 विवरणं प्रदत्तम् ।
 (घ) कुञ्जिकामतम् ।
 विवरणं प्रदत्तम् ।
 (ङ) भोजदेवसंग्रहः ।
 (खण्डितः ।) विवरणं प्रदत्तम् ।
 (च) धातुपाठः ।

१०७९

- (क) भागवतदशमस्कन्धः ।
 अक्षर - नेवारी ।
 (ख) रामायणम् ।
 (३-८०६ पत्राणि ।) अक्षर - नेवारी ।
 खण्डिताविकाण्डात् खण्डितोत्तरकाण्डपर्यन्तम् ।

१११२

- (क) निष्पन्नयोगावली ।
 अक्षर - नेवारी । ११ पत्राणि ।

प्रारम्भवाक्यम् ।

ॐ नमो बुद्धाय ।

अंतिभिर्विजितं पदस्य जगतीजिघावन्तरन्धं तमो

यश्चाद्वैतश्लोकसत्यपि परिणामागुणोद्यविधाम् ।

यत् काश्चापरोमृताङ्गद्वय + स्थितं वज्रिण-

कैरेतश्चरिताद्भुतानि विजयी-धामानि धावन्तु वः ॥ ?

वज्रावलीमण्डितमण्डलेषु

द्राग् वज्रभञ्जकचरित्रमुखैः ।

उदञ्चदुस्सावचनिर्मितो ये-

रमोद्य ... श्रियमादधातु ॥

इह हि सुदुर्मध्यकमाभ्यां सुभावितसमाधिरधिमानप्रज्ञश्च भगवतः

सर्वाकारवरोपेतः स्फुरत् कारकः भटिति ज्ञाननिष्पन्नो

योगी ... निष्पन्न उच्यते । इत्यादि ।

श्रुतवाक्यम् । समाप्तये निष्पन्नयोगावली । कृतिरियं महापण्डितभाषाकरगुहपादाना-
मिति । संवत् ६८६ भाद्र शुद्धि जलम्यां तिथौ सोमवासरे लेखनं
सम्पूर्णमिति । शिंकोसगुह-वहारवज्राचार्य-श्रीरविचन्द्रश्च पुस्तकोऽयम् ।
स्वार्थेन लिखितमिदम् । शुभमस्तु ।

(ख) योगरत्नसंग्रहः ।

मैथिलमन्त्रम् । २४० पञ्चाङ्गि ।

पुष्पिका । इति श्रीमद्देवकीपुरुषोत्तमविरचितो योगरत्नसङ्ग्रहः समाप्तः ।

रसयमुखगवन्नेरङ्किते श्रीशकान्दे

तपसि विमलपत्ते भूमिजे पूर्णिमायाम् ।

कलिखदिह समस्तं पुस्तमेतत् प्रयत्ना-

न्निखिलगुणकदम्बं विष्णु ... प्रसूतः ॥ ॐ नमः ।

श्रीरस्तु । शुभमस्तु । ततो नामराक्षरेण—

“श्रीश्रीसुमतिप्रजितामित्रमल्लदेवधनर्षपुस्तकद्वयकावगिरामपरमानप-

नेलस (?) संवत् ८१० कार्तिक शुद्धि २ ॥” यथावलिखितमस्ति ।

(ग) द्रव्यकिरणावली ।

उदयनकृता । अक्षर — नेवारी ।

(घ) गणयागविधिः (?)

अक्षर — नेवारी । (खण्डितः ।)

(ङ) खण्डनखण्डखाद्यम् ।

श्रीहर्षकृतम् । मैथिलमन्त्रम् । १०८ — २१२ पञ्चाङ्गि ।

विजलपुरे पण्डित-श्रीवासुदेवेन लिखितं पुस्तकमिदं मतलफ्फुसहेन-

देवीय-बौद्धश्रीलक्ष्मणतन्त्राब्दे मार्गशुक्लचतुर्थ्यामिति ।

... .. ॥

खसं ११६ मार्गशुक्ल १३ शुभमस्तु ।

(च) पञ्चरत्ना ।

अक्षर - नेवारी ।

अन्तर्वाक्यम् । आर्यमहासाहस्रप्रसङ्गिनी, आर्यमहासाधुरी, आर्यमहाशीलवती, आर्यमहाप्रतिभारा, आर्यमहासन्तानुसारिणी, एतानि पञ्चरत्नाभूवाणि । परिसमाप्ता चेति ।

राजाधिराजपरमेश्वरपरमभट्टारक-श्रीश्रीजयजन्तमस्तु देवस्य विजयराज्ये ।

अथोऽस्तु । संवत् ५८० । आश्विनशुक्लप्रतिपदां तिथौ मङ्गलान्तर्गे परिघयोमे कर्कटराशिं गते सवितरि सिंहराशिं गते चन्द्रमसि ॥

१११४

(क) सिद्धिभारसंहिता ।

हूर्गागुप्तपुत्रविष्णुगुप्तकृता । अक्षर - नेवारी । ८५ पञ्चाक्षि ।

संवत् भिन-श्वेतु स × × ह × सकादशी प्र द्वाइयां तिथौ । (?) ज्येष्ठ प्र भूलनन्तर्गे । शुभवासरे श्रीमत्-श्रीश्रीराजाधिराज-श्रीश्री × × × × मस्तु देवस्य विजयराज्ये ।

श्रीललितकुमाया श्रीमनीम्लकेः पन्थिमस्य-श्रीवृषभारवैद्य (?) श्रीजय- × × केपम् । इदं वैद्यशास्त्रं सिद्धिभारनिघण्टकसमेतं लिखितमिति ।

(ख) महादाननिर्णयः ।

वाचस्पतिमिश्रकृतः । मेघिलमन्तरम् । खसं ३८२ । वैशाखशुक्ल १२ चन्द्रे ए दिने समाप्तः ।

(ग) हरिमेखला ।

अक्षर - नेवारी ।

अन्तर्वाक्यम् । ॐ श्रीहरिमेखला नेपालभाषा नपिकाखं पेखं भाटिपिनि सम्पूज्योः । संवत् ५४१ भाद्रपदशुक्लतृतीयायां तिथौ हस्तान्तर्गे शुभयोगे बृहस्पति-वासरे सम्पूर्णमिति शुभमस्तु ।

श्रीश्रीराजाधिराज-परमेश्वर-परमभट्टारक-श्रीश्रीजयज्योतिर्महोदयप्रभु-
- - - सिद्धिरस्तु सर्वदा ।

(घ) तत्त्वचिन्तामण्यश्लोकटीका ।

(प्रत्यक्षखण्डम् ।)

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमस्तथै ।

कृष्टोत्तरवृद्धपटाहुंकृतान्तराल

मुत्ताननिश्चित × × × × × × ।

इत्थं स्फुटागमि × × × नूतन ×

× × स्तनोत्तु × × शीघ्रि शिथं शिवादाः ॥

प्रारिभूतप्रतिबन्धकविप्रविधाताय कृतं नमस्कारं

गुणेति । सत्त्वरजसमोलत्तगुणातीत इत्यर्थः । त्रिगुणसच्चिदः

आनेष्ट्या मित्यर्थः । अकाराकारमकाररूपद्वयसंसारमयः ॐ कार-

मय इत्यर्थः । इत्यादि ।

(ङ) भारोत्तरनिर्घण्टः ।

(मध्येन खण्डितः ।) वैद्यकशास्त्रम् । अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमो बुद्धाय ।

प्रथम्य जगद्दुर्पत्तिस्थितिसंहारकारणम् ।

स्वर्गापवर्गयोर्द्वारं नैलोक्यशरणं शिवम् ॥

नानागुनीनां वचना सतः सद्भिषजां नियोगात् ।

शोधद्वया . . निदानलिङ्गा निरूप्यते रोगविनिश्चयाय ॥ (?)

ज्ञानातन्त्रविहीनानां मल्पमेषाम् ।

सुखं विज्ञातु ॥ इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । इति भारोत्तरं नाम निर्घण्टः समाप्तः ।

अथ ग्रन्थस्य प्रमाणश्लोकाः १७६ । (आक्षराण्यङ्गानि) कृतिराचार्यवर्य

. लेखति वर्षशतद्वयं यातेन ।

(च) षट्कारकम् ।

मैत्रिलयक्षरम् । लघं ४७३ ज्येष्ठ शुदि । भोश्राद्धशमे श्रीपुरारिश्मैसा

लिखिता पुस्तिकेति ।

(छ) कालोत्तरतन्त्रम् ।

(आदिखण्डितम् ।) अक्षर - नेवारी ।

वृत्ति कालोत्तरे त्रयोदशशतिका दशमः पटलः समाप्तः ।

११५९

(क) आख्यातकोषः ।

अक्षर - नेवारी । २३ पत्राणि ।

(ख) कादिमतम् ।

(षोडशनिव्यातन्वीयम् ।) ५ - १६४ पत्राणि । मैथिलमक्षरम् ।

(ग) प्रश्नोत्तररत्नमालिका ।

अक्षर - नेवारी । १४ पत्राणि ।

(घ) चौरपञ्चाशिका ।

अक्षर - नेवारी ।

(ङ) सुवन्तरत्नाकरः । (?)

मैथिलमक्षरम् ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमो गणेशाय ।

नमः सरस्वतीपादपङ्कजाय हितैषिणे ।

यत्प्रसादाज्जगत् सर्वमनु × × सुप्रायते ॥

रुद्रिन्द्रा निगद्यन्ते पुंसि प्रगुणि स्त्रियासपि ।

शुखद्वयक्रियायोमास्त्रिलिङ्गास्तदनन्तरम् ॥

विप्राग्निस्त्रिपत्य + क्रोशुप्रतिभू ।

प्रशस्ता वै गोद्यावौ पुंस्त्वन्ताः प्रकीर्तिताः ॥ इत्यादि ।

११६५

(क) सूर्यसिद्धान्तभाष्यम् ।

मैथिलमक्षरम् । मैथिलवाजपेय-सखेश्वराचार्यकृतम् ।

११७६

(क) दशकर्म ।

अक्षर - नेवारी ।

(ख) भगवद्गीता ।

अक्षर - नेवारी ।

(ग) पूजाविधिः ।

अक्षर - नेवारी ।

(घ) स्तवराजः ।

अक्षर - नेवारी ।

(ङ) मयूरचित्रम् ।

अनवाकम् । अस्ति श्रीराजाधिराज-श्रीश्रीजयश्रितिराजमल्लदेवस्य विजयराजं
लिखितमिदं पुस्तकम् । तस्मिन् समये श्रीजयार्जुननामा राजा
विजयराजसचिवेन प्र.... महासङ्कटे प्रविशति ।

(च) स्तवराजः ।

(छ) विवाहपद्धतिः ।

(कतिचित्पत्राणि ।) अक्षर - नेवारी ।

११७८

(क) मयूरचित्रम् ।

अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः सर्वज्ञाय ।

ममं मुनिवरश्रेष्ठं ज्योतिषज्ञानपारमम् ।

अभिवाद्याञ्जलिं कृत्वा भागुरिः परिपुच्छति ॥

भगवन् श्रोतुमिच्छामि दिव्यचक्षुर्महात्मम् ।

... .. मुत्तमज्ञानं ज्योतिषज्ञानपारम ॥

इत्यादि ।

पुष्पिकाः,— इति मयूरचित्रे प्रथमोऽध्यायः समाप्तः ।

इति मयूरचित्रे तृतीयोऽध्यायः ।

इति मयूरचित्रे पञ्चमोऽध्यायः ।

इति मयूरचित्रे उत्पत्तिलक्षणे षष्ठोऽध्यायः ।

इति मयूरचित्रे भौत्योपेतलक्षणे (?) सप्तमोऽध्यायः ।

इति मयूरचित्रे अष्टमोऽध्यायः ।

(ख) भगवद्गौता ।

कतिपयानि पत्राणि ।

११८०

(क) यवनजातकम् ।

४	पत्रे,—इति यवनजातके मित्रामित्रविधिः ।
७	ग्रहस्वरूपः प्रथमः ।
९	होरास्वरूपः द्वितीयः ।
११	द्रेक्षास्वरूपस्तृतीयः ।
१३	ग्रह ... विधिः ।
१५	आधानविधिः ।
१६	मूर्तिकाविधिः, मूलनिकोशविधिश्च ।
"	मित्रसेवविधिः, नीचसेवविधिश्च ।
१८	राजजन्म ।
"	चौरजन्माध्यायः ।
२०	चन्द्रयोगविधिः ।
"	सूर्ययोगविधिः ।
२२	सूर्यराशिफलम् ।
२३	बुधराशिफलम् ।
२४	शुक्रराशिफलम् ।
२५	चन्द्रराशिफलम् ।
"	मेघलग्नफलम् ।
२७	लुब्धलग्नफलम् ।
	(श्वं कर्कट, सिंह, कन्या, तुला, वृश्चिक, धनुः, मकर, कुम्भ, मीन,—लग्नाणां फलानि ।
२८	लग्नफलं समाप्तम् ।
३०	लग्नमलदाहवृष्टिः ।
३१	द्विग्रहयोगः ।
३२	मित्रप्रायोगः ।
३९	स ... भावफलम् ।

- ५१ पञ्चे इति यवनजातसे नवांशफलम् ।
 ५२ " " चन्द्रांशवृष्टफलम् ।
 ५७ " " अरिष्टयोगः । आधुर्दीप्यम् ।
 ६० " " दशापाकफलम् ।
 ६२ " " निर्णयलमतिः समाप्तः ।
 ७२ " " अथर्विंशच्छतद्वयाधिकसहस्रद्वय-अङ्कानि ।
 २२३३ ।
 ७३ " " प्रज्ञातकः समाप्तः ।
 ७४ " " कण्डकयोगः ।
 ७५ " " शम्भोऽन्वयः ।
 ७६ " " यात्रादिसहयोगः ।
 ८३ " " एकर्त्तयोग — — — दिग्भिद्धिः ।
 ८६ " " यवनप्रश्ने सुखफलम् ।
 ९२ " " खगोलविधिः समाप्तः ।
 ९४ " " यात्रासन्दर्भनविधिः ।
 १०२ " " यवनजातसे — — — परिसमाप्तः ।
 उपेन्द्रव्याख्यत ।

११८६

नरपतिजयचर्याटीका ।

अमरज्योतिर्मल्लिन रचिता । आक १५३६ ।

१९०६

(क) होराशास्त्रम् ।

६० पत्राणि । अक्षर — नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः सूर्याय ।

मूर्तिर्लेखे परिकल्पितः शशिभूतो — — पुनर्जन्मना-(?)

मात्मेत्यात्मविदां क्रतुश्च यजतां भर्त्तामरज्योतिषाम् ।

लोकानां प्रलयोद्भवस्त्विति विभुश्चानेकधा यः सुतो

धातं नः स दहात्यनेककिंशसौलोक्यदीपो रविः ॥

भूयोभिः पटुबुद्धिभिः पटुधिया होराफलं ज्ञप्ते
 शब्दन्यायसमन्वितेषु बहुशः शास्त्रेषु दृष्टेऽपि ।
 होरातन्त्रमहाप्लवं प्रतरणे भग्नोद्यमानामहं
 स्वल्पं वृत्तिवर्चनमर्षद्वज्जलं शास्त्रप्लवं प्रारभे ॥ इत्यादि ।
 अन्यं खण्डितम् ।

पुष्पिकाः ; — होराशास्त्र राशिसंज्ञाध्यायः

- ” यज्ञयोनिभेदः ।
- ” वियोनिपातकम् । (?)
- ” आयुर्वायाध्यायः
- ” अष्टवर्गाध्यायः ।
- ” कर्मयोगाध्यायः ।
- ” राजयोगाध्यायः ।
- ” संख्यायोगाध्यायः ।
- ” चन्द्रयोगाध्यायः ।
- ” प्रज्ज्यायोगाध्यायः ।

(ख) भोजदेवसंग्रहः ।

(खण्डितान्तः ।) अक्षर — नेवारी ।

(ग) वैदिकमन्त्रसंग्रहः ।

(ऋग्वेदीयः ।) १६ पत्राणि । अक्षर — नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् ।

ॐ नमो ब्रह्मणे नमः ।

अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् ।

होतारं रजघातमम् ॥ इत्यादि ।

(घ) पुरुषसूक्तम् ।

(खण्डितान्तम् ।) अक्षर — नेवारी ।

संवत् ४४४ वैश्व — — — ।

(ङ) वैदिकमन्त्रसंग्रहः ।

(यजुर्वेदीयः ।) अक्षर — नेवारी ।

लोकस्तु ; -

इमेत्थोर्जत्वा वापयस्व देवो तः सविता । इत्यादि ।

१९३० ।

(च) मानवन्यायशास्त्रम् ।

(नेवारी भाषायाम् ।) ११ - १४३ पञ्चाशि । अक्षर - नेवारी ।

अन्तर्वाक्यम् । तत्प्रमाणप्रकरणं समाप्तम् ।

इदमन्त्यधिपां नृणां सुविज्ञेयं परीक्षितम् ।

नारदीयं यद् . . न्यायशास्त्रं महार्थवत् ॥

तथैवं लिख्यते टीका स्पष्टं नेपालभाषया ।

इमां विज्ञाय भूपाद्याक्षरान्तु न्यायवर्त्मना ॥

इति मानवे न्यायशास्त्रे नारदप्रोक्तार्थं संहितायां न्यायधर्मपञ्चनि
समाप्तानि ॥

नेपाले स्थितिराजमहन्वृषतिभूपालचूडामणि-

स्तस्यामात्यवरोऽर्थिकल्पविटपी सन्नीतिवारांनिधिः ।

तथार्थं मणिकाभिधेन कृतिना नेपालवाचा कृता

टीका न्यायविकारिणी सुविदिता नक्षोक्तधर्मैस्मृतैः ॥

धीमांश्चन्दनवर्मीभूनुर्मलप्रज्ञाप्रभावस्फुर-

न्नीतिस्थित्तनाकनापकगुर्मन्नीन्द्रचूडामणिः ।

जीयात् सर्वगुणाद्ययोऽमलयज्ञा मन्त्रप्रभाभास्वरो

मन्वी श्रीजयतः कृपार्द्रहृदयः सर्वार्थिकल्पद्रुमः ॥

श्रीनेपालिकवत्सरे खखररे पक्षे मिते कालगुने

मासे चाष्टमिथो भक्तापुरीपट्टने ।

राज्ये श्रीस्वितिराजमहन्वृषते राजह्वयेदीपतेः

श्रीमद्वायविकारिणी सुविदिता सम्पूतिसागादिपम् ॥

लिखिता लून(लुन्द)भट्टेण वज्राचार्येण धीमता ।

मन्नीन्द्रजयतथार्थं अष्टुपं न्यायविज्जनी ॥

अस्ति श्रीनेपालिकवत्सरे १०० कालगुनवृद्धतृतीयायां गुरुवाहरे

श्रीश्रीजयस्वितिराजमहन्वृषते विजयराज्ये भक्तापुरे अमात्यजयतधर्मैः

पुस्तकमिदमलेख श्रीकीर्तिपुण्ड्रमहाविहाराधिरासिना शाकाभिलु-
ख्याचार्य्य-श्रीलुन्द(लून, भद्रे)सेति । शुभमस्तु सर्व्वजगताम् ।
श्रीमानमागजयतो रिपुमन्निगन्मग्नौद्राम्बुदप्रसरविस्फुरशैकवायुः ।
श्वध्वामिकार्यपरिपालनवायुसूनुः पायात् प्रजा निजमुतानिव सर्व्वदेव ॥

(क) मैथिलब्राह्मणानां कुलपञ्चौ ।

(खण्डिता ।) मैथिलान्तरलिखिता ।

(ज) एकादशैवतमाहात्म्यम् ।

अन्तर — नेवारी । ३३ पञ्चाङ्ग ।

संवत् ४०० काल्गुन-कृष्ण-एकादशी तिथौ शोमवासरे ।

श्रीनेपालदेशे श्रीपशुपतिस्थाने श्रीश्रानन्दमल्लदेवस्य राज्ये लिखित ... ।

(झ) शौरसंहिता ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः शिवाय ।

कार्तिकेय उवाच ।

भगवन् देवदेवेश श्रनादिपरमेश्वर ।

समाख्यातं त्वया सर्व्वं बाल्यमयं सचराचरम् ॥

आदित्यस्य सुरेशान संशयोऽद्यापि मे महान् ।

आदौ तस्य नमस्कार तदनन्तरम् ॥

क एष देव आदित्यः कुतो ज्ञातः किमुच्यते ।

कथयस्व यथान्यायं साम्प्रतं मे महेश्वर ॥ इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । शौरसंहितायां प्रयोजन दशमः पटलः समाप्तः ।

अस्य सूत्रप्रमाणस्य निपुणं परिपिण्डितम् ।

सप्तशतिकांशलस्य ? शौरतन्त्रमिदं शुभम् ॥

इति । संवत् ६१ अश्विनि(आश्विन) कृष्णदिवानवदोदशां

श्रीनौनौमातायां निवासिनः ।

अतःपरं द्वे पत्रे शुभाक्षरलिखिते स्तः तत्र तन्त्रोक्तानि कानिचि-
न्मन्त्राणि सन्ति ।

(ञ) नारदीय-धर्मशास्त्रम् ।

अन्तर — नेवारी ।

(ट) विवादचन्द्रः ।

मिश्रमिश्रेण रचितः । मैथिलान्तरलिखितः । लसं ४८१ ।

१९६१ ।

(क) प्रतिष्ठातन्त्रम् ।

तीर्थम् । खण्डितम् । अक्षर - नेवारी ।

(ख) तलचिन्तामणिः ।

(अनुमानखण्डः) मङ्गेश्वरेण रचितः । मैथिलान्तरलिखितः । लसं ४३६ ।

(ग) कर्पूरमञ्जरीनाटिका ।

मैथिलान्तरलिखिता । लसं ३५८ ।

(घ) वाम्बतीमाहाव्यप्रशंसा ।

खण्डिता । अक्षर - नेवारी ।

पुष्पिका । वाम्बतीमाहाव्यप्रशंसायां तीर्थवर्णने प्रस + तयमिद्विर्नाम प्रथमः ।

(ङ) तात्पर्यपरिशुद्धिः ।

उदयनेन रचिता । मैथिलान्तरलिखिता ।

१३९० ।

(क) नित्याङ्गिकतिलकम् ।

अक्षर - नेवारी । संवत् ३१७ ।

(ख) दानवाक्यावली ।

विद्यापतिना रचिता । २६ पत्राणि । लसं ३८५ ।

(मङ्गलान्तरणादिकं किमपि नास्ति ।)

(ग) औदत्तपद्धतिः ।

लसं ३८८ ।

(घ) काण्वायनश्राद्धविधिः ।

१३ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

(ङ) सन्ध्याविधिः ।

अक्षर - नेवारी । संवत् ४०१ शेषकुण्डपञ्चमाम् ।

(च) लक्ष्मणवतारस्तोत्रम् ।

संवत् ४०३ । आषाढकृष्णसप्तम्यां . . राजाधिराज
श्रनन्तमल्लदेवस्य विजयराज्ये ।

(छ) कौमारीपूजा ।

संवत् ४०० । वैशाख-श्रमावास्या
राजाधिराज श्रनन्तमल्लदेवस्य विजयराज्ये ।

(ज) श्रनन्तव्रतविधिः ।

संवत् ४०५ । आश्विन . . . राजाधिराज . . . श्रनन्त
मल्लदेवस्य विजयराज्ये ।

(झ) महालक्ष्मीव्रतम् ।

(ञ) महालक्ष्मीव्रतम् । वा लक्ष्मीचरित्रम् ।

रामकविराजेन रचितम् ।

श्रनन्तग्राह्यम् । श्रीरामनामकविराजकृतं पवित्रं

लक्ष्मीचरित्रमगुलं व्रतराजराजम् ।

कुर्वन्ति धीधनमनाः सुखिनो भवन्तु (?)

. कमलाग्रसादात् ॥

इति महालक्ष्मीमहा . . महापण्डित-श्रीश्रीरामविरचिते पञ्चमोऽध्यायः
समाप्तः ॥

संवत् ३९९ । फाल्गुन

. राजाधिराज श्रीश्रनन्तमल्लदेवस्य विजयराज्ये ।

(ट) विष्णुपञ्जरस्तोत्रम् ।

संवत् ४०० ।

(ठ) श्रनैश्वरस्तवः ।

(स्कन्दपुराणीयः ।) अक्षर - नेवारी ।

(ड) मौलिकण्ठस्तवः ।

संवत् ४०७ ।

(ड) वाजसनेयिनामहोरात्राश्रितधर्मनिबन्धः । (?)

(स्मृतिशास्त्रम् ।)

प्रारम्भवाक्यम् । .. शशितोरण्यपक्षेपु (?) विबुधानन्दशायिने ।

हरिरिष्यमुतावक्लसोमपौत्तो(शौ)पुनातु यः ॥

अहोरात्राश्रितो धर्मो ब्रह्म वाजसनेयिनाम् ।

निबध्यते निब - - - - भि ॥

तत्र मनुः । नास्ति सुवृत्तं बुध्येत धर्मापौ चानुचिन्तयेत् ।

कायक्लिशांश्च तन्मूलान् वेदतत्त्वार्चमेव च ॥ इत्यादि ।

अन्यं खण्डितम् ।

(ण) नित्याह्निकतिलकम् ।

संवत् ५२३ ।

(त) पुरुषपरीक्षा ।

विद्यापतिरचिता । १०६ पत्राणि । लघं ५४२ ।

(थ) माधवानलकथा ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः शिवाय ।

प्रसन्न परया भगवता हंसयानां सरस्वतीम् ।

तस्याः प्रसादमासाद्य करिष्यामि कथाविमाम् ॥

अस्ति ... पुष्पवती नाम नगरी । ... तत्र नगरे राजा गोविन्दचन्द्रो-

नाम तस्य राज्ञीनां समस्तानि तानां मध्ये पट्टराज्ञी महादेवी पद्मिनी-

जातिः पद्मावती नाम तत्र राज्ञो शुद्धे माधवानलनामा

विप्रोऽस्ति । इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । इति माधवानलकथा समाप्ता । लघं ५४२ ।

(द) महालक्ष्मीमतभट्टारकः ।

विवरणं प्रदत्तम् ।

१३९१

(क) तात्पर्यपरिशुद्धिः ।

२४ पत्राणि । मैथिलीलिखिता ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमो गणेशाय ।

रामानुजमतसम्बन्धो चन्द्रसूर्यान्लेखयो ।

नमामि गिरिजेज्ञानो यामिनौवाचरात्रिख ॥ इत्यादि ।

पुष्पिका । इत्याचार्यश्रीमदुदयनकृतौ तात्पर्यपरिबृद्धौ पञ्चमोऽध्यायः । लसं ४०३
चैत्रवदि १ चन्द्रे ९ दिने भट्टाचार्यश्रीवाणीनाथस्वाक्षया — —
श्रीवाचस्पतिशर्मणा लिखितमिदं पुस्तकम् ।

(ख) दानधर्मः ।

(महाभारतशान्तिपर्वण्यः ।) अक्षर — नेवारी ।

पुष्पिका । महाभारते शतसाहस्र्यां संहितायां दानधर्मेषु वैष्णवधर्मशास्त्रे पञ्च-
वशोऽध्यायः परिचमाप्तः । संवत् १६८ । (आक्षराख्यकानि ।)

१३३०

(क) सारसङ्ग्रहः ।

(धर्मशास्त्रम् ।)

पुष्पिका । इति वेदवेङ्कटविठ्ठान्तरहये सारसङ्ग्रहे लक्षश्लोमविधौ नवमः परिच्छेदः
परिचमाप्तः । शुभमस्तु । संवत् ३७५ ।

(ख) न्यायवार्त्तिकतात्पर्यटीका ।

(पञ्चमाध्यायम् ।) वाचस्पतिमिश्रेण रचिता ।

१३६१ ।

(क) दशक्रियाविधिः ।

(खण्डितः ।) अक्षर — नेवारी ।

(ख) क्षत्वरजमाहात्म्यम् ।

(भविष्यपुराणोक्तम् ।) अक्षर — नेवारी ।

(ग) शनैश्चरस्तवः ।

(स्कन्दपुराणीयः ।) अक्षर — नेवारी ।

संवत् (४८३) रामनन्दपुत्रे आषाढकृष्णतृतीयायां तिथौ शतभिषानक्षत्रे
... .. देव्यां वच्छ(त्सु)राजेन लिखितम् ।

(घ) नयतन्त्रालोकः ।

(तृतीयाध्यायात् खण्डितचतुर्थाध्यायपर्यन्तः ।)

वाचस्पतिमिश्ररचितः । मैथिलान्तरलिखितः ।

पुष्पिका । इति महामहोपाध्यायमिश्रश्चौवाचस्पतिविरचिते नयतन्त्रालोके तृतीया-
ध्यायः समाप्तः । लघं ४४६ । आश्विने आकोशसे ।

(ङ) न्यायवार्तिकतात्पर्यटीका ।

(द्वितीयाध्यायपर्यन्ता ।) उदयनरचिता । शृङ्गाब्दाः १४१० । ... ।

सर्गपद्यामे महामहोपाध्यायसन्निश्रयोमच्छूराणां चौपालां सोदीया-
म्बु-श्रीमद्व्याघ्रदेवेन - - - ।

(च) कर्मक्रियाकाण्डः ।

सोमशम्भुरचितः । धिवरखं प्रदत्तम् ।

(क) विवादरत्नाकरः ।

(खण्डितः ।) मैथिलान्तरलिखितः ।

(ज) अमृतेश्वरदेवस्य नित्यपूजाविधिः ।

अक्षर - नेवारी । ११ पत्राणि ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः शिवाय ।

मन्त्राण्यस्यभुजयोर्वधदितुविम्बं

कुम्भश्च भूरिमुधमधकमुधरोविः ।

अङ्गु प्रियाश्च वरदाभयपाणिरेष

सुतुल्यो जयति साङ्गनिष्ठाकरो × ॥

- - - - - वक्ष्ये येन विज्ञाति सत्तराट् ।

आदौ खानं प्रकुर्वीत सर्वकिल्बिषनाशनम् ।

अथमन्त्रेण देवेशि सुदमुदृत्य मन्त्रयित् ॥ इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । इत्यमृतेश्वरदेवस्य नित्यपूजाविधिः ।

(झ) वामकेशरीपूजापद्धतिः ।

१७ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

(अ) गुरुपंक्तिपूजाविधिः ।

६ पञ्चाङ्ग । अक्षर - नेवारी ।

(ट) पुरस्करणचन्द्रिका ।

(खण्डिता ।) देवेन्द्राद्यमरचिता । ४४ पञ्चाङ्ग । लङ्काक्षरलिखिता ।

पुष्पिका । इति परमहंसपरिव्रजकाचार्यश्रीविजयदेन्द्राद्यमपूजयाद-शिष्य-देवेन्द्रा-
द्यमदिरचितायां पुरस्करणचन्द्रिकायां कुच्छमच्छपविधानम् ।

(ठ) किरणावलीटीका ।

लङ्काक्षरलिखिता ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमो भगवते गोपालाय ।

विद्यासन्धोदयोद्रेकाद्विशारजनीक्षये ।

यदुदेति नमस्तस्मै कर्मचिद्वृत्तिक्षये ॥

यतो द्रव्यं गुणाः कर्मै तथा जातिः परावरा ।

विशेषाः समवायो वा तमीदृशमुपास्महे ॥

अर्चानां प्रविवेचनाय समतामन्तस्तमःशान्तये

सन्मार्गस्य विलोकनाय गतये लोकस्य शाखाखिलः । ?

तत्तत्तामसभूतभीतय इमां विश्यावतीं प्रीतये

व्यासेने किरणावलीमुदयनः सत्तर्कतज्जोमयीम् ॥

अतिविवस्मसारं मानवार्ताविहीनं

प्रविततवहुवेलप्रक्रियाजालदुःखम् ।

सद्विषयसमस्तत्वं तन्ममेतद् दृष्ट्वन्ति

प्रसन्नजङ्घिषो ये तेऽमुकम्पन्न यते ॥

आम्भारम्भे सदाचारपरम्परापरिग्राह्यतया कायवाङ्मनोभिः कृतं पराण-

गुरुनमस्कारं शिष्यान् शिष्ययितुमादौ निवृत्ताति प्रयत्नेति । इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । इतिशब्दो द्रव्यपदानुसमाप्तौ । शकाब्दाः १४८१ ।

- - - श्रीहरिशर्मैः स्वाक्षरमिदं पुस्तकम् ।

नवद्वीपे पुस्तकं साङ्गं यातम् ॥

(उ) अमरकोषः ।

लङ्काक्षरलिखितः ।

श्रुतवाक्यम् । विषं १५११ । आवशङ्कनयम् । युक्ते श्रीचम्यकारणनगरे विजयराजदेव
(?) नारायणयोग्यादिविविधविम्वराजिविराजमानमहाराजाधिराज-
श्रीमन्मदनसिंहदेवानां सम्मुखमानविजयराजे ठक्कुरश्रीमङ्गुशीके-
लिखितमिति ।

(ठ) देवीमाहात्म्यटीका ।

(दुर्गाचन्देहभेदिकानाम्नी ।) खड्गाक्षरलिखिता ।

पुष्पिका । इति हारिताक्षश्रीपीताम्बरकृतायां दुर्गाचन्देहभेदिकायां त्रयोदशे
माहात्म्ये तत्पुष्पहारविवेचनम् ।
श्रीमानिमां हलधरोऽलिखदम्बिकाया-
ट्टीकाख्यं वंशमखिराष्टकं शेषमध्ये (?) ।
नेत्राधिरामपुतलक्ष्मणसेनवर्चं
भाद्रे कुजे हरिपुरे हरिताक्षरे द्राक् ॥

१२६२

(क) महापुरुषस्तवः ।

(भागवतवक्त्रमस्तुमीयः ।) १० पत्राणि ।

अक्षर — नेवारी । श्रीमद्वेणालिकसंस्तव —

कृतुगृहसवर्चं ज्योत्सुमासे कृष्ण २ ॥

(ख) अनन्तव्रतानुष्ठानम् ।

(भविष्योत्तरौषम् ।) ५ पत्राणि । अक्षर — नेवारी ।

(ग) विष्णुजन्मानुकीर्तनम् ।

(भविष्यपुराणीयम् ।) अक्षर — नेवारी ।

(घ) रामचन्द्रनामाष्टोत्तरशतम् ।

(पद्मपुराणोत्तरखण्डोपम् ।) अक्षर — नेवारी ।

(ङ) वशिष्ठदिलीपसंवादः ।

(पद्मपुराणोत्तरखण्डोपः ।) ४६ पत्राणि ।

अक्षर — नेवारी ।

(च) महालक्ष्मीमाहात्म्यव्रतव्याख्यानसमुच्चयः ।

मालवकृतः (?) । ५० पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

पुष्पिका । इति महालक्ष्मीमाहात्म्यव्रतव्याख्यानसमुच्चये षोडशः पटलः समाप्तः ।
श्रेयोऽस्तु संवत् १८८८ चैत्रमासे शुक्लपक्षे ।

(छ) कालभैरवस्तोत्रम् ।

(काशीखण्डोपम् ।) अक्षर - नेवारी । १७ पत्राणि ।

(ज) अनन्तव्रतविधानम् ।

७ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

(झ) अगस्त्यव्रतविधानम् ।

४ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमो ब्रह्मणे नमः ।

अगस्त्यव्रतं प्रवक्ष्यामि । कारुण्यात् । अगस्त्य अस्ताय फट् ।

अङ्गन्यासः । अगस्त्य हृदयाय नमः । इत्यादि ।

पुष्पिका । इति अगस्त्यव्रतविधानं समाप्तम् ॥

(ञ) विष्णुप्रतिष्ठाविधिः ।

खण्डितान्तः ।

३५ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

अथ विष्णुप्रतिष्ठाविधिर्लिख्यते । तत्र आचार्यनिमन्त्रण-मण्डलकृत-

पुरस्कार-ब्रह्मचर्यसाधनी - - - कुण्डलादिकं कृत्वा - -

यक्षमण्डपं गत्वा - - - लभेत ॥ इत्यादि ।

(ट) कालिकाकुलसर्वस्वे कालिकासोचम् ।

मैथिलाक्षरलिखितम् । लभं ५१२ ।

(ठ) सिद्धान्तसारपद्धतिः ।

भोजदेवरचिता । ७१ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

संवत् १८७७ । (आक्षराण्यङ्कानि ।) कार्तिक ।

(इ) वैदिकमन्त्रसङ्ग्रहः । (?)

अक्षर - नेवारी । १३ - १८ पञ्चाक्षि ।

१३ पत्रे, - ॐ कन्या इव वदन्तु मे तदा उक्तं ज्ञाना अभि वाक्कशीमि ।

यत्र शोमः भुपते यत्र यज्ञो दृतस्य घारा अभि तत्परं ते ॥ इत्यादि ।

(उ) अनन्तव्रतोदयापनविधिः ।

२ - १५ पञ्चाक्षि । अक्षर - नेवारी ।

संवत् ६२१ अश्विनी कृष्ण २ । ... ।

(ण) सारदास्तवः ।

६ पञ्चाक्षि । अक्षर - नेवारी । संवत् ५२० वैश्वदि । ... ।

(त) मङ्गुश्रीसाधनम् ।

विषयार्थं प्रवृत्तम् ।

(थ) षट्साहस्रम् ।

खण्डिताद्यम् ।

७२ पञ्चाक्षि । अक्षर - नेवारी ।

५ पत्रे, -

श्रीदेव्युवाच ।

श्रीमन्ननु महाज्ञानमिन्द्रादिद्वितीयपटलावधिर्यावत् व्याख्यालेखनविधि-
स्तथा गुरुशिष्यममयलक्षणादिकं स्पष्टार्थम् । इति षट्साहस्रे द्वितीयः
पटलः ।

पुष्पिकाः, - इति षट्साहस्रे १ । २ । ३ । ४ । ५ पटलानि ।

इति० मन्त्रव्याख्यानो १ नाम पटलः षष्ठः ।

इति षट्साहस्रे - ७ । ८ । ९ । १० पटलानि ।

इति० अधोष्ठीष्टकविविधा + हृदय लक्षणम् । ११ ।

इति० द्वादशाङ्गुलङ्गमालिन्योद्धारः । १२ ।

इति० हृदयशिरोदूतीलक्षणम् । १३ ।

इति० शिखादूतीलक्षणम् । १४ ।

इति० शिखासङ्गृह्यं देवस्य शिखादूती अघोरमन्त्रोद्धारारिकम् । १५ ।

इति कवचकूली समाप्ता ।

इति० १६ । १७ । १८ । १९ पटलानि ।

इति० योगिनीनां चक्रस्तुविंशतितमः पटलः ।

(ततः परमं पञ्चदशम् ।)

(द) देवीमाहात्म्यम् ।

(खण्डितम् ।) नागराक्षरम् ।

कुलालिकास्त्रायान्तर्गत-कुलिकामतम् ।

अक्षर - नेवारी ।

अष्टादश्याद् विवरणं प्रदत्तम् ।

अन्तर्वाक्यम् । - - रामदेवश्च परमेश्वरपरमभट्टारकपरमसौम्यसहाराज्ञाधिराज-
सौम्यसहायकदेवश्च प्रवर्तु - - - - ।

१२६४

महाभारतम् ।

(आदिपर्वणम् ।)

१२७६

(क) महालक्ष्मीमाहात्म्यम् ।

(ख) त्रिपुरसुन्दरीप्रातस्तोत्रम् ।

(सप्त्यामलीयम् ।)

(ग) त्रिपुरास्तवः ।

(सप्त्यामलीयः ।)

(घ) त्रिपुराकवचम् ।

(सप्त्यामलीयं नाम ।)

(ङ) कर्पूरस्तोत्रम् ।

(च) शिवकवचम् ।

(भैरवस्तोत्रम् ।)

- (इ) शिवधर्मः ।
 (शान्त्यध्यायमात्रम् ।)
 विवरणं प्रदत्तम् ।
- (ज) देवीमाहात्म्यम् ।
 (खण्डितम् ।)
 अक्षर - नेवारी ।

१४७३

- (क) कुलिकामतम् ।
 (कुलालिकामात्रयोक्तम् ।) २०० पद्याणि । अक्षर - नेवारी ।
- पुष्पिका । इति कुलालिकामात्रे श्रीकुलिकामते समस्तज्ञानाद्यबोधवर्ध्यानिर्देशो
 नाम पञ्चविंशतितमः पटलः । इति चतुर्विंशतिसाहस्रे सारात्सारतरं
 श्रीकुलिकामात्रं श्री - - - - पीठविनिर्गतः पञ्चविंशति(त)मः
 पटलः ।
 सतद्वे (सतद्वे) यत्सरे पूर्णं पञ्चपञ्चासकाधिके ।
 तदा आशा मासे शुक्ल दशम्यां तिथिमुत्तमम् ॥ (?)
 विज्ञातं षट्त्वं नामेतु । (?)
 लिखितं सारसंग्रहकुलिकामतावसु ॥

- (ख) उपाकर्म्ममन्त्राणि ।
 ४६ पद्याणि । अक्षर - नेवारी ।

पारम्भवाक्यम् । ॐ नमो ब्रह्मणे नमः । पुनः सप्तष्टिभ्यो नमः ।
 अर्घतनुपाकर्म्मविधिं व्याख्यायामः । इत्यादि ।

- (ग) देवीकवचम् ।
 अक्षर - नेवारी ।
- (घ) देवीमाहात्म्यम् ।
 अक्षर - नेवारी ।

+ + हृदयपुष्पवाक्यान्वगतवच्छ(त्स)रे(?) मासे भाद्रे शुक्लचतुर्थ्यां -- ॥

(ङ) आख्यातप्रकरणम् ।

(कातलीयम् ।) खण्डितम् । अक्षर - नेवारी ।

(च) उपाकर्षविधिः ।

अक्षर - नेवारी । संवत् १८० । आखण-बुद्ध द्वितीया - - - ॥

(क) हरिहरस्तोत्रम् ।

(हरिवंशान्तर्गतम् ।) अक्षर - नेवारी ।

(ज) वागीश्वरीस्तोत्रम् ।

अक्षर - नेवारी ।

(झ) देवीमाहात्म्यम् ।

अक्षर - नेवारी । संवत् ५१८ मार्गशिर - बुद्धपक्ष्यां तिथौ ।

(ञ) जीमूतबाह्नावदानम् ।

सिमेन्द्ररचितम् । अक्षर - नेवारी ।

(ट) मालतीमाधवनाटकम् ।

अक्षर - नेवारी । संवत् २०६ अश्विनी बुद्धपक्ष्यां - - - -

श्रीभिक्षु-बुद्धरचितम् पुस्तकोऽप्यम् ॥

(ठ) मेघदूतम् ।

खण्डितम् । मेघिलाक्षरलिखितम् ।

(ड) शिशुपालवधकाव्यम् ।

खण्डितम् । अक्षर - नेवारी ।

(ढ) अमरकोषः ।

अक्षर - नेवारी । संवत् ७१२ ।

(ण) कुण्डिकाकर्षविधिः ।

अक्षर - नेवारी ।

(त) गृह्यपद्धतिः ।

अक्षर - नेवारी ।

अन्तवाक्यम् । सरदि गगनवासी धूर्जटेरथ मोक्षी
 हयति गतगतकोऽस्मिन् मेचके पीथनामे ।
 विदितकरतलार्त्तं भानुवारे त्रिशिष्टे
 लिखितमिति सम्पूर्णं पठति सारसङ्ग्रहम् ॥

(य) सिद्धपञ्चाशिका ।

६ पञ्चाशि । अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । श्रीश्रीदिनायपादुकेभ्यो नमः ।
 श्रीमन्महेश्वरायले रम्यं खडाट ? शिखरे स्थितम् ।
 सर्वज्ञं स(श)त्रं वीरं शिवं परमकारणम् ॥
 सप्तसङ्ख्य विधिना देवदेवं जगद्गुरुम् ।
 प्रणिपत्य भट्टेशानो वृक्षति स्म भट्टेश्वरम् ॥
 सिद्धान्तश्चैव डामरं इतिरश्चैव मारुतम् ।
 भूततन्त्रश्च देवेश कुलशास्त्राख्यनेकधा ॥
 यथा युतानि श्रीनाथ त्वया निगदितानि च ।
 इदानीं श्रोतुमिच्छामि कुलमूलावतारकम् ॥
 ऊर्द्धं सष्टिमधः सष्टिमधोऽधःसष्टिरेव च ।
 कथयस्व प्रसादेन यथाहं तव वक्षुभा ॥ इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । इति सिद्धपञ्चाशिकायां खड्गपीठविनिर्मातायां मूलनाथावतारितायां
 दिवाद्यागुणप्रकाशिकायां कुलालीतन्त्रमूलमतायां पञ्चमः पटलः
 समाप्ताचेयं श्रीसिद्धपञ्चाशिका । इति श्रीमहादेवेनालेखि ॥

(द) कुञ्जिकामतम् ।

६८ पञ्चाशि । अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ सिद्धिः । भैरवाय नमः ॥
 ॐ ह्रीं श्रीं ऐं कूं हुं ह्रूं क्लीं चः ।
 प्रणिपत्य अनादिनाथं अनाद्यभूतौघाभोघनिर्भयनम् ।
 सततानन्दितमनसं सधुरासुरवन्दिताङ्घ्रिपुङ्गवम् ॥

श्रीकुलिकोवाच ।

श्रीऽचित्ताञ्जसंघातदुर्विकाशाग्रकाश्रिने ।
 भद्रोदितप्रशान्ताय नमः श्रीनाथभानवे ॥
 वेष्टिता देवदेवेश अज्ञानपटलैरहम् ।
 यामदलिकसिद्धान्तैः भाव्यतं वर्तते कुधीः ॥
 यत् तत् कुलक्रमायातं कुलालीतनुतां गतम् ।
 मूत्रसङ्घटनिर्मिता कल्पसन्धिविचर्जितम् ॥ ?
 अपरं शुद्धदिव्योषं निष्कौटिल्यं कथं प्रभो ।
 पूर्ववृत्तान्तसंपुक्तं यथायातं कुलेश्वर ॥
 पीठानि पीठनाथश्च पीठदेवश्च पालकाः ।
 बालवृद्धकुमाराणां क्रमदोषसमन्वितम् ॥
 तथा पीठविधेः पीठैर्द्वीपदेव्या समन्वितम् ।
 पक्षाग्रानाञ्च चत्वारि गुम्मान्शुभोत्तराणि च ॥
 पालकेषु चतुर्विंशैस्त्रिविधैरेवमेव हि ।
 सर्वमादिभिरन्येषु कुलग्रन्थयत्नारणम् ॥
 श्रीभतीयं सुरेशान साराङ्गारतरं महत् ।
 कथं पीठास्त्रिस्थानोक्ताः कुलाकुलविभागशः ॥
 रं प्रादिकामपर्यन्तं उच्यते किं कुलेश्वर ।
 कथयस्व प्रसादेन अल्पग्रन्थार्थविस्तारम् ॥
 अन्यञ्च यज्ञ पृष्ठोऽसि अज्ञानमतिना मया ।
 तत्तत्त्वं कथं ते नाथ कुलसारं सुदुर्लभम् ॥ श्रृणुहि ।

अन्तर्वाक्यम् । निर्गूढं समाप्तम् ॥

पण्डित-श्रीमहादेवेन लिखितम् ॥

पुष्पिकाः ;—

इति निर्गूढे ज्ञानसङ्काशे दिव्योद्ये कुलिकामते ।
 श्राव्यावतारे योगश्च तवाख्यातं वरानने ॥
 इति निर्गूढे ज्ञानसङ्काशे दिव्योद्ये कुलिकामते ।
 साधिष्ठानसमाधौमे तथाख्यातं कुलाम्बिके ॥
 इति निर्गूढे ज्ञानसङ्काशे दिव्योद्ये कुलिकामते ।
 द्वीपमार्गं मया ख्यातं त्वत्प्रियार्थं सुलोचने ॥

(ध) योगपीठः ।

५ पञ्चाशि । अक्षर — नेवारी ।

पुष्पिका ;— योगपीठे क्रमोद्भवो नाम १ मः पटलः ।

” ” ” २ यः पटलः ।

(ततो नाम्न्यन्या पुष्पिका ।)

(न) गृह्यपरिशिष्टम् ।

अक्षर — नेवारी । ३८ पञ्चाशि ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमो नारायणाय ।

विट्कल्पं वा स्वसृष्टोक्तं यस्य कर्म प्रकीर्तितम् ।

तस्य तावन्ति शास्त्राणि — — — कृतं भवेत् ॥

इति गृह्यपरिशिष्टम् । इत्यादि ॥

(प) पराशरस्मृतिः ।

अक्षर — नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमो शशेशाय ।

अथातो हिमशैलान्ने देवदासवनाचपे ।

आवसेकायमासीनं क्षुधयः पुच्छति — — ॥

मानुषाणां हितं धर्मं वर्तमानं कलौ युगे ।

श्रीचाचारं — — तद सत्यप्रतीकम् ॥

— — — — आसौ दीप्तार्कसन्निभः ।

प्रभुवाच महातेजा स्मृतिस्मृतिविशारदः ॥ इत्यादि ।

अन्तर्वाक्यम् । यादृशं पुस्तकं + + + + + + ।

+ + + + + + + + ॥

पुष्पिकाः । २ पत्रे ;— इति पराशरधर्मशास्त्रे प्रथमोऽध्यायः ।

५ ” ” ” ” द्वितीयः ।

७ ” ” ” ” तृतीयः ।

८ ” ” ” ” चतुर्थः ।

११ ” ” ” ” पञ्चमः ।

१४ ” ” ” ” षष्ठः ।

१७	पञ्चे,—	इति पराशरधर्मशास्त्रे	सप्तमः ।
१८	"	"	"
२१	"	"	"
२४	"	"	"
२५	"	"	"
२६	"	"	"

१४७५

(क) मानवधर्मशास्त्रम् ।

(खण्डितम् :) नामरात्तरम् ।

(ख) संवत्सरप्रदीपः ।

(आदिखण्डितः ।) मैथिलमत्तरम् । शकाब्दाः १४८७ । सोनगर ।

स्वर्णवालकचौलष्पीनायस्तथात्तरम् ।

(ग) चाणक्यश्लोकाः ।

मैथिलमत्तरम् ।

(घ) अमरकोषटिप्पणी ।

मत्तर — नेवारी ।

(ङ) उद्गभेदः ।

मत्तर — नेवारी ।

(च) रूपावतारव्याकरणम् ।

मैथिलमत्तरम् । १२१ पञ्चाङ्गि ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः शिवाय ।

सर्वज्ञमनन्तमुक्तं बालप्रबोधनार्थमहम् ।

रूपावतारमख्यं सुकलापमुक्तं करिष्यामि ॥

येनात्तरममाद्यापमधिगम्य सत्तेश्वरात् ।

कृतं व्याकरणं प्रोक्तं तस्मै पाणिनये नमः ॥

कृता सुकृतिना चैवं प्रक्रिया धर्मेकीर्तिना ।

प्रोक्तानां प्रोतवत् क्षिप्रं ज्ञानार्थो धारमायिनाम् ॥

तथाहो तावत् प्रत्याहाराः शान्ते संक्षामव्यवहारक्षापनार्थमनुव × ते ।
तद्वयथा अ इ उ ण । इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । रेफ उपोत्तमो वेति विशेषणार्थः । षट्पञ्चातीयः । षट्पञ्चातीयः । इति
रुपावतारः समाप्तः । लभं ३६७ भाट्टश्रुति ५ शनौ ।

(इ) शारौरकमीमांसाभाष्यम् ।

(चतुर्थाध्यायः ।) शङ्कराचार्यकृतम् । मैथिलसत्तरम् ।

१५०८

(क) बौद्धाधिकारव्याख्या ।

(शङ्खितान्ता ।) नरहरिकृता । मैथिलसत्तरम् । ७१ पत्राणि ।

ग्राम्भवाक्यम् । श्रीनरसिंहाय नमः ।

नमद्वन्द्वनीभुजां शिरोभि र्दलयद्वन्द्वकुलाचलेः सहैव ।

रभसेन शरासनं पुरारेभं विभं मासकमातनोतु रासः ॥

सूत्राणि णितुचरखानामवगतमन्दर्भसारेण ।

क्रियते श्रीनरहरिका व्याख्या बौद्धाधिकारस्य ॥

समाप्तिकासनया कृतं प्रणामं शिष्यशिष्यायै निवेदयति स्वाभ्युपगति ।

इत्यादि ।

(ख) भगवद्गीता ।

अक्षर - नेवारी । संवत् १८९१ । माघशुक्लनवम्यां तिथौ ।

(ग) प्रह्लादचरित्रम् ।

(विष्णुपुराणीयम् ।) अक्षर - नेवारी ।

(घ) गोपालध्यानराजः ।

(गोपालतन्त्रीयः ।) अक्षर - नेवारी ।

(ङ) देवीमाहात्म्यम् ।

नागराक्षरम् । संवत् १८९२ । समये भाट्टश्रुति .. महाराजा

पृथ्वीसिंहदेवमुख्यमानराज्ये अम्यकारणनगरे । शुभमस्तु ।

(च) वैशाखमाहात्म्यम् ।

(पद्मपुराण-पातालखण्डीयम् ।) अक्षर - नेवारी ।

(क) रामायणम् ।

(उत्तरकाण्डम् ।) अक्षर — नेवारी ।

अन्तवाक्यम् । मुनिवासरसे वर्षपादाङ्गे मासि पाण्डरे ।
कानि गुरौ रामकथां लेखसिद्धिस्तदाभवत् ॥

(ख) शिवरात्रिविधानम् ।

मैथिलमक्षरम् । (पद्मपुराणीयम् ।)

(ग) वशिष्ठदिल्लीपसंवादः ।

(पद्मपुराणोत्तरखण्डीयः ।) अक्षर — नेवारी ।

(घ) भगवद्गीता ।

अक्षर — नेवारी ।

अन्तवाक्यम् । अख्येऽस्मिन् युतिरामदन्तिवर्तिते मासेऽपि मासे शुचौ (?)

.. .. .

.. .. .

.. .. . ॥

(ङ) कृत्यकल्पतरुः ।

(आद्यन्तखण्डितः ।) खण्डीधरकृतः । अक्षर — नेवारी ।

(च) प्रतिष्ठातन्त्रम् ।

अक्षर — नेवारी । (आदिखण्डितम् ।)

अन्तवाक्यम् । इति निशासाख्ये महातन्त्रे प्रतिष्ठातन्त्रं समाप्तम् ।

वेदे मन्मथवासनरनेवे वत्सरे सुसंयाते

काशुनमासशुक्लपक्षां शुभवासरे शुभमे ।

श्रीमद्भरेन्द्रदेवे राजेन्द्रे राजराजसावृण्ये

नेपालेऽस्मिन् गुणव्रति पञ्चपतिपादाङ्कपरिवृते ॥

भक्तश्रीमणिधामा वटकमहोपाध्यायपुत्रसम्भारो । ?

देव्यामताभिधानं पुस्तकमभिलिखति भक्तिचित्तेन ॥

पुष्पिकाः ;— इति देव्यामते महातन्त्रे वास्तुपटलः ।

” ” वेधलक्षणे चतुरोत्तरशततमः पटलः ।

इति देव्यामते यीष्वायोक्तलक्षणम् ।

” ” भित्तिबन्धनम् ।

” ” भूमिबन्धनम् ।

” ” गुरुशिष्यविशेषणम् ।

” ” घाघादोद्वेगनम् ।

” ” भित्तिप्रमाणनियमः ।

” ” सूत्रपातलक्षणम् — — — ।

” ” शब्दोद्धारलक्षणम् ।

१५३४

(क) उपाकर्षस्थानविधिः ।

अक्षर — नेवारी ।

(ख) शान्तिमन्त्राणि ।

२७ पत्राणि । अक्षर — नेवारी ।

प्रारम्भशालम् । ॐ नमो ब्रह्मणे । ॐ स्वस्ति नो मिमीतामहिनाभगः
स्वस्ति देव्यदिति — — — । स्वस्ति पूषा अश्वरोहधातु नः स्वस्ति ।
इत्यादि ।

अन्तशालम् । विश्वेदेवाः शान्तिः ब्रह्म शान्तिः + + शान्तिरेव शान्तिः + + शान्ति-
रेषा । शुभं श्रेयोऽस्तु संवत् १६७ भाद्र ... ।

(ग) देवीमाहात्म्यम् ।

मैथिलमक्षरम् । लघं ३९२ (?) पौषवदि ३ बुधे महाराजाधिराज-
श्रीकंसनारायणदेवप्रचारेण — — — प्रणतेन सुप्रतिष्ठ — — श्रीउदय-
करेण लिखितेषा पुस्तोति । श्रीरामभट्टलक्ष्मणाभ्यां नमः ॥

(घ) मृत्युञ्जयस्तवः ।

अक्षर — नेवारी ।

अन्तशालम् । इति पारमेश्वरे चतुरशीतिसाहस्रे मृत्युञ्जयस्तवः समाप्तः ॥

(ङ) देवीमाहात्म्यम् ।

अक्षर — नेवारी । संवत् ३८५ । मार्गशिर .. श्रीराजाधिराज

श्रीशमभयमल्लदेवस्य विजयराज्ये श्रीनीलीमोलाया ? सधियापि
श्रीमणिनामशालि - - - - - ॥

(च) देवीमाहात्म्यम् ।

अक्षर - नेवारी । .. राजाधिराज .. श्रीश्रीधर्ममल्लदेवस्य विजय
राज्ये । संवत् ११८ माघकृष्णदशम्यां वज्राचार्य-श्रीसुम
चन्द्रस्य लिखितम् । शिवमस्तु सर्व्वजगताम् । ॥

(छ) प्रबोधचन्द्रोदयनाटकम् ।

(प्राचीनास्य लिपिः किन्तु आदायले च कानिचित् पत्राणि नवीन
लिखितानि सन्ति ।) अक्षर - नेवारी ।

(ज) तन्त्राख्यानकथा ।

अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् ।

ॐ नमः सर्व्वज्ञाय ।

तन्त्राख्यानकथा चैव बुद्धिपद्मप्रबोधिनी ।

आदिष्वद्वैधितिमेवं तां निधास्यामि यत्नतः ॥

ततो नेपाली भाषा —

श्लोकाः —

६० पत्रे ;— यथा बुद्धिः सुखं तस्य निर्व्वृत्तेस्तु कुतः सुखम् ।

सर्व्वकुल्लरमध्यस्थो निष्कृन्तो जम्बूको धिया ॥ इत्यादि ।

ततोऽस्य श्लोकस्य भाषयानुवादः ।

६४ पत्रे ;— वर्द्धमानोऽपि पापेन यः पापान् निवर्त्तते ।

आपादयति दुर्ममथा कर्कटग्रहान् ॥

ततोऽस्य श्लोकस्य भाषयानुवादश्च ।

अन्तवाक्यम् । संवत् ७२५ । कार्तिक ।

१५३६

(क) वशिष्ठदिलीपसंवादः ।

(पद्मपुराणोत्तरखण्डीयः ।) अक्षर - नेवारी ।

(ख) विविधविद्याविचारचतुरा ।

प्रारम्भवाक्यम् ।

ॐ नमो नारायणाय ।

सर्वकामावाप्तये शान्तिकपौष्टिकान्युच्यन्ते । तत्र नवग्रहसंज्ञिस्त्रिविधः
अपुतहोमो ललहोमः कोटिहोमश्चेति ॥ इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् ।

वाजपेयातिरात्राभ्यां द्विमन्त्राग्निशिरे स्थितम् ।

अश्वमेधसमं प्राहुर्वसन्ते यैव यत् स्थितम् ।

ग्रीष्मे च स्थितं तोयं राजसूयाद् विशिष्यते ॥

स्तन्यहाराजविशेषधर्मान् करोति यो धर्मपरः सुबुद्धिः ।

स याति रुद्रालयमाश्रु पूतः कल्याणनेकान् विवि भोदते च ॥

अनेन लोकान् समस्तपादान् भुङ्क्ता परार्द्धद्वयमङ्गनाभिः ।

सहैव विष्णोः परमं पदं यत् प्राप्नोति तद् योगवलेन भूयः ॥

पुष्पिका ;—

इति श्रीमद्भोजदेवविरचितायां विविधविद्याविचारचतुराभिधानायां
नवग्रहसंज्ञातुलापुस्तकादिमहादानादिकर्मपद्धतौ तद्भागवापीकूपप्रतिष्ठा-
विधिः । परिसमाप्तावेयमिति ॥ समस्तोपादि महाराजाधिराजवर-
कुमारश्रीमद्भगदाधरदेवपादानामाज्ञया श्रीशुभपतिभिर्लिखितमिदं पुस्तक-
मिति । लभं ३०२ । आवकावदि १ बुद्धे श्रीरत्नधरनगरे । ॐ नमो
भगवते वासुदेवाय ।

(ग) दशकर्मपद्धतिः ।

अक्षर — नेवारी । संवत् २८६(?) चैत्रशुक्लपूर्णिमायां राजाधिराज-
परमेश्वर श्री अ + ल देवस्य शिजयराज्ये पुस्तकोऽयं लिखितमिति ।

(घ) प्रतिष्ठातत्त्वम् ।

रघुनन्दनकृतम् । लङ्काक्षरलिखितम् ।

अन्तवाक्यम् ।

सङ्केतिते शकाब्दे समवयपनिवारकाद्यौशेः ।

श्रीमत्काल्पुनमासे शुक्लप्रतिपत्तिथौ बुद्धे ॥

व्यलिखत् शेषवश्रमर्मा ।

(ङ) वशिष्ठदिल्लीपमंवादः ।

(पद्मपुराणोत्तरखण्डीयः ।) अक्षर — नेवारी ।

(च) धूर्त्तसमागमनाटकम् ।

ज्योतिरीश्वरकृतम् । ११ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् ।

ॐ नमो गणेशाय ।

हृषीकेशभोजनप्रभृतिदिविषदां संसदि प्रीतिमया-

+ + मौलौ पुरारेर्हुं + ति परिणये साक्षतं चुम्ब्यमाने । (१)

तद्वत्तं शैलियत्नेर्मिलितमिति भृशं दौष्ट्यं चन्द्रः सहासो
दृष्ट्वा तद्वत्तमाद्यु म्भितिसुभगमुखः पातु तः पञ्चवक्त्रः ॥

अपिच ।

वक्त्राभ्योदधि विस्मिता स्तवकिता वक्षोदधि स्फारिताः

श्रेणीश्रीमनि मुष्किताशरणशोरश्लोः पुनर्विस्तृताः ।

पार्ष्वत्याः प्रतिमात्रचित्रगतयस्तन्वन्ति(न्तु) मद्गात्रि वो

विद्वन्गान्तिकपुष्पसायकशरैरीशस्य दृग्भङ्गवः ॥

मान्द्यन्ते मूत्रधारः । अलसतिविस्तरेण । यदद्य -

मानायोधनिरुदुनिर्जितसुरत्रायवसद्वाहिनी-

वृत्तद्वीमकवन्धनेलकदलदुभूमिभ्रमदुभूधरः ।

अस्मि श्रीहरसिंहवेवत्पतिः कार्याटचूडामणि-

र्तृपत्तृपार्थिवसार्वभौलिसुकुटभस्माङ्घ्रिपङ्केरुहः ॥

तथोद्वृष्टमुजप्रतापदहनत्वालानिरस्ता यदा

राष्ट्रः सर्वगुणानुरागपदवीविद्योतनाचार्यकः ।

यो धीरेश्वरवंशमौलितिलको दातावदाताशय-

स्तस्य श्रीकविशेखरस्य कविता सञ्चितमालम्बते ॥

तदनेन सकलसङ्गीतविद्याशेखरविद्योतनाभिनवभरतेन

श्रीरामेश्वरपौत्रेण तत्रभवतः पवित्रकीर्तधौरेसिंहस्यात्मजेन सहीशासन-

शेखिशेखरश्रीमत्पण्डितजन्मभूमिनायककविशेखराचार्यश्रीज्योतिरीश्वरेण

निजकुतूहलविरचितं धूर्त्तसमागमं नाम नाटकं अभिनेतुमादिष्टोऽस्मि

इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । इति निष्क्रान्ताः सर्वे ।

पुष्पिका ;— कविशेखराचार्यश्रीज्योतिरीश्वरविरचितं धूर्त्तसमागमं नाम नाटकम् ।

(इ) रागमाला ।

अक्षर - नेवारी । ३ पञ्चाक्षि ।

काशलिखिताया रक्षणा विवरणं प्रदत्तम् ।

(ज) सङ्गीतसर्वस्वम् ।

(अन्तर्लिखितम् ।) जगद्गुरुल्लतम् । अक्षर - नेवारी ।

प्राग्भाषायाः ।

ॐ नमो वृत्तनाथाय ।

स्वर्गङ्गायमनोपठायति तल्लिङ्गीपीयति शोभनं

यद् रङ्गीयति मङ्गलीयति घनक्षारा च पुष्पीयति ।

गौरो यत्र नटीयतीन्द्रतरङ्गी यत् काम्यतालीयतः

शम्भोरदभुतनाक्षसङ्गीतिरियं भूयात् तव शेषे ॥ (?)

नाक्षदर्पणसङ्गीतवल्लोसङ्गीतशेखरम् ।

नाक्षलोचनसङ्गीतकल्पवृक्षौ निरूपयन् ॥

वक्ष्यन् रत्नकोषं भरतोक्तादिकं तथा ।

सङ्गीतसर्वस्वमिदं तनोति श्रीजगद्गुरुः ॥ इत्यादि ।

(झ) भाषावृत्तिव्याकरणम् ।

(आद्यन्तर्लिखितम् ।) मैथिलमक्षरम् ।

(ञ) काव्यप्रकाशः ।

मैथिलमक्षरम् ।

(ट) सिद्धसन्तानसाधनसोपानपद्धतिः वा श्रीमत्पद्धतिः ।

(आद्यन्तर्लिखिता ।) यशोराजकृता ।

३९ पञ्चाक्षि । अक्षर - नेवारी ।

पुष्पिकाः ;—

इति सोपात्मजश्रीधशोराजविरचितायां सिद्धसन्तानसाधनसोपानपद्धत्य-
भिधानायां सिद्धमार्गप्रकाशायां श्रीमत्पद्धत्यां सन्यासतारः प्रथमः
पटलः ।

इति० गुरुशिष्यविचारो नाम । २ ।

” वेधहीनाविधानो नाम । ३ ।

” अष्टाध्यायविचारो नाम । ४ ।

- ज्ञति० वेधप्रवृत्तिविचारो नाम । ५ ।
 „ परोक्षानुग्रहो नाम । ६ ।
 „ समयविचारे समयवर्णनो नाम । ७ ।
 „ आचार्याणामधिकारे सङ्केतविनिर्णयो नाम । ८ ।
 „ भाग्यावरोहस्य मन्त्रोद्धारो नाम । १० ।
 „ महाभाग्यावरोहस्य नाम योगपटलः । ११ ।
 „ भाग्यावरोहखण्डपविधाने देवान्मनुस्मरणम् । १२ ।
 „ कुलवामेश्वरीविधाने श्लोकद्वयश्रविर्निर्णयो नाम । १३ ।
 „ योगिनाकुपिनेलकं नाम । १४ ।
 „ ज्ञानषट्कारविचारो नाम । १५ ।

(ठ) देवीमाहात्म्यम् ।

(खण्डितम् ।) अक्षर — नेवारी ।

(ड) विमलावती ।

(श्राव्येन चूडिता अन्तेन च खण्डिता ।) अक्षर — नेवारी । १०४ पञ्चाशि ।

शारम्भवाक्यम् । नत्वा नादिमलो ।

पूजाहोमपवित्रदामन स्मृतौ कुर्महे ॥

पुस्तकीक्षाप्रतिष्ठाभ्यां बोधवारिधेः

स्वच्छायाधारापारभीम मृदु + + + + व × नः ।

स्मृत्या वा शेषविद्वान्तभाभिः + + + अबोधकम्

आर्यधर्मशिवार्थसूर्यमाचार्यमार्गकम् ॥ (?)

अथोक्त्याय रत्नगन्ते शुचिर्वा + + शुचिः सदा ।

प्राणापानाद्याहुङ्गयोगं + + + मध्यमम् ॥ इत्यादि ।

पुष्पिकाः ;— विमलावत्यां पूजाविधिः प्रथमः ।

„ होमविधिः । २ ।

„ पवित्रविधिः । ३ ।

५६ पत्रे ;— „ दामनविधिः (?) । ४ ।

१०३ पत्रे ;— „ दीक्षाविधिः । ५ ।

अतो नास्ति पुष्पिका ।

१५२७

(क) देवीमाहात्म्यम् ।

(खण्डितम् ।) अक्षर - नेवारी ।

(ख) मयमङ्गलः । वा प्रतिष्ठातलम् ।

(आदिखण्डितम् ।) अक्षर - नेवारी ।

पुष्पिका :— मयमङ्गले वास्तुविधिस्तुतः परिच्छेदः ।
 मयमङ्गले प्रसादविधानं पञ्चमः ।
 इति मयमङ्गले प्रतिष्ठातलं समाप्तम् ।

(ग) अनुस्मृतिस्तवः ।

(त्रिणोरतुस्मरणम् ।) अक्षर - नेवारी ।

(घ) अमरकोषः ।

(स्वर्गवर्गः ।) मैथिलमक्षरम् ।

(ङ) नरपतिजयचर्या ।

(खण्डिता ।) अक्षर - नेवारी ।

(च) उत्तररामचरितनाटकम् ।

नागराक्षरम् ।

१५५८

चान्द्रव्याकरणम् ।

वृत्तिमहितम् । (द्वितीयाध्यायपर्यन्तम् ।) अक्षर - नेवारी ।

१६४ पञ्चाक्षि ।

१५५८

(क) देवीमाहात्म्यम् ।

अक्षर - नेवारी ।

अन्तर्वाक्यम् । शुभमस्तु संवत् २५८ श्रीगुरुर्जे पञ्चमीघटितषष्ठ्या लिखितं समाप्ती-
 कृतमिति । श्रीश्रीशुभमस्तुवेवम् विजयराजे लिखितम् ।

(ख) व्याकरणशास्त्रम् । (?)

(आद्यन्तखण्डितम् ।) २१ पत्राणि । मैथिलमन्तरम् ।

अथ पञ्चम प्रारम्भवाक्यम् । आदिर्वर्णान्त्येन इति इत्संज्ञकेन सह शुद्धमाख्य-
न्यध्यापतिनां वर्णानां ग्राहको भवति । इत्यादि ।

पुष्पिकाः ;—

- ४ पत्रे । इति संचावतारः ।
 - १५ पत्रे । इति संहितावतारः ।
 - ६३ पत्रे । इति विभक्त्यवतारः समाप्तः ।
 - ६४ पत्रे । इति विभक्तिविभागः समाप्तः ।
 - ७१ पत्रे । इति खट्वावतारः समाप्तः ।
 - ७३ पत्रे । इति षट्वावतारः समाप्तः ।
 - ७८ पत्रे । इति समासावतारः समाप्तः ।
 - ८१ पत्रे । इत्यनुकाधिकारः समाप्तः । (?)
- (ततो नास्त्यन्या पुष्पिका ।)

(ग) इष्टिसूचम् ।

(आध्यात्मनोक्तम् ।) अक्षर - नेवारी ।

(घ) देवीमाहात्म्यम् ।

अक्षर - नेवारी ।

अन्तवाक्यम् । महाराजाधिराजपरमेश्वरपरमभट्टारकश्रीमदभयमल्लदेवस्य विजयराजे ।
... ..

(ङ) श्रीकापालेश्वरीभीमादेव्याः पूजापद्धतिः ।

(पितृनिर्माचनिकाभिधेया ।) अक्षर - नेवारी । ५ पत्राणि ।

(च) निदानम् ।

विवरणं प्रदत्तम् ।

(छ) एकादशीव्रतविधानम् ।

अक्षर - नेवारी ।

(ज) एकादशीमाहात्म्यम् ।

अक्षर - नेवारी ।

(इ) एकादशतपत्तिः ।

अक्षर - नेवारी ।

(अ) रामायणम् ।

(उत्तरकाण्डम् ।) (कतिपयानि पत्राणि ।) मैथिलमक्षरम् ।

(ट) वामकेशरीमतटिप्पनम् ।

अक्षर - नेवारी । ८० पत्राणि ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः शिवादिभ्यो गुरुभ्यः । ॐ नमस्त्रिपुरभैरवे ।

श्रीवामकेशरीमते विष्णुरक्षभौत्वा विष्णुमटिप्पनकं लिख्यते । देवीशिवः
प्रशिवो वा सन्त्यस्यतारयिषुः नमस्कृत्य कृत्वा गणेशसहनसत्तेत्यादि ।
महादेवीं मातृकां प्रणमामि । इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । भक्तं स्मृत्वा होमं कृत्वा हे परमेश्वरि साधकः कालमुत्तु-
भयादिभिर्न बाध्यते ।

पुष्पिका ;— इति श्रीवामकेशरीमहातन्त्रे त्रिपुराहोमविधिर्नाम पञ्चमः पटलः ।

निर्वाधं परिश्रुतिं क्षितितलं ध्यापालनब्रह्मणो
वीरश्रीजयराजदेवनृपतो नेपालभूमखण्डम् ।
श्रीवाचार्यवरस्य मन्मथपतेर्विष्णुसक्तकीर्तः कृते
सवाक्यां च चतुःशतीं समलिखद्भारायसाध्याः कविः ॥
संवत् १७९४ ।

यादृशं पुस्तकं दृष्टुं तादृशं लिखितं मया ।

अद्वयं वा सुव्युक्तं वा मम शेषो न विद्यते ॥

ॐ नमस्त्रिपुरमुन्दर्यै । शिवमस्तु ॥

अपराः पुष्पिकाः ;— इति वामकेशरीतन्त्रे प्रथमः पटलः ।

” ” त्रिपुराप्रयोगो द्वितीयः ।

” ” मुद्रापटलस्तृतीयः ।

” ” श्रीजयसमाधनस्तुतयः ।

” ” त्रिपुराहोमविधिर्नाम पञ्चमः ।

(ठ) अमरकोषः ।

(द्व.दशपत्राणि मात्रम् ।)

(ड) महाभारतम् ।

(सभापर्व ।) मेघिसप्ततमम् । लघं ३३५ ।

(ढ) ज्योतिषानन्दस्तवः ।

अक्षर - नेवारी । ५ पत्राणि ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः शिवाय ।

नमस्ते निर्मलं देवं नमस्ते ज्ञानरूपिणम् ।

नमस्ते ज्योतीरूपञ्च निष्कलञ्च नमोऽस्तु ते ॥ इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । अद्यापि शरणं देवि त्वमेव शरणं मम ।

यत्कामं प्रार्थये नित्यं देहि देहि मत्तेश्वरि ॥

पुष्पिका ;— इति ज्योतिषानन्दस्तवः समाप्तः । शुभमस्तु ॥

(ण) सिद्धिलक्ष्म्यर्चनम् ।

अक्षर - नेवारी । ४ पत्राणि ।

(त) वशिष्ठदिल्लीपसंवादः ।

(पद्मपुराणोत्तरखण्डोपः ।) अक्षर - नेवारी । संवत् ५८८ ।

१५८३

(क) चान्द्रव्याकरणम् ।

(कतिचित् पत्राणि ।) अक्षर - नेवारी ।

(ख) हितोपदेशः ।

(कतिचित् पत्राणि ।) अक्षर - नेवारी ।

(ग) चान्द्रव्याकरणम् ।

(३-३३ पत्राणि ।) अक्षर - नेवारी ।

पुष्पिका ;— चान्द्रव्याकरणे षष्ठोऽध्यायः समाप्तः । श्रेयोऽस्तु संवत् ३७७ । कार्तिक-
कृष्णचतुर्थ्यां । मङ्गलवासरे । शुभमस्तु ॥

(घ) शिशुपालवधटीका ।

(प्रथमसर्गस्य सोढशसर्गस्य च ।) अक्षर - नेवारी ।

शारम्भवाक्यम् ।

ॐ नमः शिवाय ।

सोऽहमातङ्गविध्वंसान्मुक्तिमुक्तावितायिने ।

योतीन्मानस .. वासिने हरये नमः ॥

निसर्गदुर्वैधमवोघविज्ञवाः

कु भावकायं कु च सादृशाश्रयाः ।

चिन्तोर्धुरचापि तयापि पङ्क्तिर्का

मनोरथानामगतिर्न विद्यते ॥

आरो मङ्गलार्थं विशेषप्रमद्वेतुं .. इत्यादि ।

(क) वैदिकमन्त्रमङ्गलः । (?)

३६ पञ्चाङ्ग । अक्षर - नेवारी ।

शारम्भवाक्यम् । + नमो यज्ञपुरुषाय । परिषमूहनमन्त्रः ।

य देवा देवदे हुनं देवामश्नकमावयम् ।

अग्निमी तस्मःदेवसो विश्वाहुं चत्वरुं इमः ॥ इत्यादि ।

(च) कालोत्तरतन्त्रम् ।

३८ पञ्चाङ्ग । अक्षर - नेवारी ।

पुष्पिका । ३८ पत्रे ; - इति कालोत्तरे पञ्चविंशतितमः पटलः ।

(क) रामोपाख्यानम् ।

(महाभारतारख्यपञ्जीयम् ।) ३-१४ पञ्चाङ्ग । अक्षर - नेवारी ।

(ज) शारदातिलकम् ।

(खण्डितम् ।) वङ्गाक्षरलिखितम् ।

(झ) व्रतपद्धतिः ।

सद्वधरकृता । मैथिलमक्षरम् ।

अन्यवाक्यम् । तस्य ३४४ आषाढशुक्लद्वितीयायां श्रीशुभाधरेण लिखितमिति ।

(ञ) नागानन्दनाटकम् ।

(आवृत्तस्त्रीणि पञ्चाङ्ग न सन्ति ।) अक्षर - नेवारी ।

अन्यवाक्यम् । संवत् ४३८ फागुन श्रीश्रीराजाधिराजपरमधाम्निह-

परमभट्टारकश्रीश्रीजयानन्ददेव × हरस्य विजयराज्ये ।

- (ट) देवीमाहात्म्यम् ।
 अक्षर - नेवारी ।
 (ठ) अनर्घराघवनाटकम् ।
 मैथिलमक्षरम् ।

१५८४ ।

- (क) तन्त्राख्यानकथा ।
 (भौतुषदेशकश्लोकसंग्रहः ।)
 (ख) श्लोकसंग्रहः ।
 (ग) गीतमाला ।
 (नेवारीभाषागीतानि ।)
 (घ) विनायकस्तवराजः ।
 (ङ) देवीमाहात्म्यम् ।
 (च) त्रिपुरास्त्रादिनित्यकर्माविधिः ।

१५८५ ।

- (क) मातङ्गतीमाधवनाटकम् ।
 लसं ४६८ ।
 (ख) काव्यादर्शः ।
 (खण्डितः ।)
 (ग) सौन्दरानन्दकाव्यम् ।
 ८ पत्राणि ।

१६०६ ।

- (क) दानवाक्यसमुच्चयः ।
 योगीश्वररचितः । विवरणं प्रवृत्तम् ।

- (क) चान्द्रव्याकरणम् ।
 (ख) भगवद्गीता ।
 संवत् ४५२ ।
 (ग) मालिनीमुद्रितः ।
 (मालिनीचन्द्रसा भगवद्गीताः स्तवनम् ।)
 (घ) देवीमाहात्म्यम् ।
 संवत् २६२ ।
 (ङ) अमरकोषः ।
 (च) दशकर्मपद्धतिः ।
 (छ) हरिचरितकाव्यम् ।
 (ज) देवीमाहात्म्यम् ।
 (झ) शिशुपालवधकाव्यम् ।
 (खण्डितम् ।)
 (ञ) हितोपदेशः ।

अनवरुद्रः । श्रीपद्मसुन्दरपतेर्विजये च राज्ये
 भस्मापुरीनिवसितो वरकोर्त्तिरामः ।
 तत्कण्ठभूषणकृतोऽपि हितोपदेश-
 श्लोकः समस्तहृदयाब्जविकाशभानुः ॥
 संवत् — वेदग्रहवाणि — — — ।

- (ट) अमरकोषः ।
 कतिपयानि पचाणि ।
 (ठ) कौशिकवधकाव्यम् ।
 श्रीतिवर्मेकृतम् ।
 (ड) विष्णुसहस्रनामभाष्यम् ।

(क) जयास्वसंहिता वा ज्ञानलक्ष्मी ।

(खण्डिता ।) ४५ - ११५ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

मध्यपुष्पिका । श्रीजयास्वसंहितायां ज्ञानलक्ष्म्यां द्वादशः पटलः ।

अन्तपुष्पिका । श्रीमदेकादशाचार्यनामावलिमर्भपादानुसङ्गीतः साधकः चन्द्रलक्ष्म्यां ज्ञानलक्ष्म्या अन्तिशुविधिस्तुतिविशः पटलः ।

संवत् ३०७ फाल्गुनकृष्णषष्ठ्यां श्रीगुरुकामदेवस्य विजयपराज्ये लिखित-
मिदं मागधं स्वपुस्तकं भट्टश्रीश्रीचन्द्रमित्तका शिवादिभ्यो गुरुभ्यो नमः ।

(ख) वारुणपूजा ।

४ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

पुष्पिका । इति नन्दिकेश्वरमते प्रतिष्ठापन्ने वारुणपूजा समाप्ता ।

(ग) वारिशास्त्रम् ।

८ पत्राणि ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमो वरुणाय ।

ब्रह्मविष्णुशिवं रुद्रश्चन्द्रसूर्यप्रह्लादिषु ।

देवतानाञ्च सर्वेषां नमः शक्रपुरोगमान् ॥

ऋग्पञ्च सामायजुर्वेदां षडङ्गसंपदकमात् ।

साऽमुद्रुण्य सर्वेषां वारिशास्त्रं प्रवक्ष्यते ॥

तिथिनक्षत्रमासश्च दिनं लग्नं मुहूर्त्तकम् ।

वारुणेषु च ऋक्षेषु सौम्ययोगपुत्रेषु च ॥

सौम्येषु दिनवारेषु बुधजीवनिरोक्षिते ।

पूर्वेषु पक्षमासेषु पूर्णलग्नमहोदये ॥

देवतागमनं यच्च वायुस्तवाभिमानिनः ।

चिह्नियुक्ते भगवते च चिह्नं भवति खण्डलम् ॥ इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । रश्मीभाषितवारिशास्त्रसाराश्रितक समाप्तः ।

संवत् १८० (आक्षराण्युद्धानि ।) वैशाखशुक्लद्वादश्यां — — — ॥

(घ) वारुणयागविधिः ।

३ पत्राणि । अक्षर — नेवारी ।

पुष्पिका । इति मन्त्रिकेश्वरप्रोक्तायां प्रतिष्ठातन्त्रे वारुणयागविधिः समाप्तमिति ।

(ङ) मन्त्रोद्धारः ।

(आद्यान्तखण्डितः ।) अक्षर — नेवारी ।

मध्यपुष्पिका । मुख्यं मन्त्रोद्दारे षष्ठः पटलः ।

(च) ज्ञानलक्ष्मी वा जयाख्यसंहिता ।

(आदिमध्यान्तखण्डिता ।) अक्षर — नेवारी ।

पुष्पिका । १०२ पत्रे । श्रीजयाख्यसंहितायां चतुराश्रमधर्मैः द्वाविंशः पटलः ।

१०८ „ श्रीमदेकायनाचार्यनारायणगर्भपादानुसृष्टीतसाधकचन्द्रस्तुतायां
ज्ञानलक्ष्मीं प्रेताद्भुविधिस्तयो + + ।

१२० „ श्रीमदेकायन०पञ्चविंशः पटलः प्रायश्चित्तविधिः ।
श्रीमदेकायन०भगविंशतिः पटलः ।

(छ) रत्नकरण्डिका ।

श्रीरुक्मता । विवरणं प्रदत्तम् ।

(ज) अमरकोषः ।

कैपिलमत्सरम् ।

अन्तयाकम् । परमभट्टारकेत्यादिराजावलीपूर्वकश्रीमद्भवसिंहदेवसंभुजमानायो
तीरभुक्तो — — — — — ।

(झ) प्रतिष्ठापद्धतिः ।

६० पत्राणि । अक्षर — नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः शिवाय ।

शिवं गणं गुरुं वाणीं मोक्षाय विद्मः शान्तये ।

नमामि भुक्तिमुक्तयर्थं प्रत्येकं प्राग्विभूतये ॥

आशमाभ्यासभीक्ष्णं प्रतिष्ठास्वधिकारिणाम् ।

लक्ष्मणलक्ष्मीनानां क्रियाज्ञानोद्यतात्मनाम् ॥

— — — — —

लिङ्गपौठशिलामानं लक्ष्मीद्वारपूर्वकम् ।

गुरुपारम्परायातं शेषं यद् व्यवहारिकम् ।
तन्मया लिख्यते कस्मै प्रतिष्ठापयामनाकुलम् ॥

पुष्पिका । इति प्रतिष्ठापपद्धतिः समाप्तः ।

यदा नेपालभूपालानन्तमल्लोऽभिधावति ।
रघुप्रभसमायुक्तो भुक्तिः सम्भूतः तदा यथो ॥
कार्त्तिकमासे सिते पक्षे द्वितीयायां कुजे दिने ।
कायस्थोदयहर्षणं हर्षणं लिखितं द्रुतम् ॥
— — — — —
— — — — —

(अ) महामायास्तवः ।

५ पञ्चाङ्गि । अक्षर — नेवारी ।

पुष्पिका । इति शिवशक्तिसमरसोभावः महामायास्तवः समाप्तः । संवत् २९१ ।
आषाढशुक्लपञ्चम्यां रविविने ॥

(ट) मेघदूतटीका ।

(खण्डिता ।) अक्षर — नेवारी ।

(ठ) प्रतिष्ठासारसङ्ग्रहः ।

१६ पञ्चाङ्गि । अक्षर — नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः श्रीभैरवाय ।

श्रीनाथखरखतरखिर्जयति महामोहतिमिरहरणशीः ।
कृता विबुधवृन्दहृदयाम्भोरुहवन — — — न येन ॥ (?)
चिन्मयानन्दगम्भीरशिशुवे(चिन्मये) शम्भवे नमः ।
स्वशक्तिप्रसरे कौडा — — — — — मूर्त्तये ॥
प्रायेणैव कलो काले दुर्लभागमदर्शनः ।
अतो भूलागमोद्भूतः प्रतिष्ठापपद्धतिः कृता ॥
अथ देवताप्रतिष्ठायां विधानमभिधीयते । इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । इति कुमारौपज्ञाविधिः ।

समाप्तोऽयं प्रतिष्ठासारसंग्रहः ।

चीलक्ष्मीपादपङ्क्तो(पङ्क्तो)पञ्जीविना राजपत्यागधेन संयुक्तीकृत ॥ (१)

अन्तः पश्चिमयस्य सःसरश्चते अश्विन्यसिते पक्षे — — — ॥

(इ) मेदिनीकोषः ।

मैथिलमत्सरम् । लक्षं ३७७ पौष्टवदि ।

(ढ) प्रपञ्चसारतन्त्रम् ।

मैथिलमत्सरम् । लक्षं ४०८ । विवरणं प्रदत्तम् ।

(ण) बेतालपञ्चविंशतिः ।

(नेपालीभाषायाम् ।)

(त) विनायकस्तवः ।

(भद्रिष्ठापुराणोक्तः ।)

(थ) शनैश्चरस्तवः ।

(स्कन्दपुराणीयः ।)

१६३४ ।

(क) तत्वसारः ।

अक्षर — नेवारी । ६ पञ्चाङ्गि ।

(विलुप्तसारमिति प्रथमपक्षाय प्रारम्भशब्दं हृष्यठनीयम् ।)

प्रारम्भवाक्यम् । ३ पक्षे । कार्तिकीवाच ।

चातुष्टयं न वर्तय्यं गुरुणा सह शङ्करः ।

तत्त्वप्रतिकर्तृकौ चान्यथा तं — — कुतः ॥

अकर्ताश्च कथं कर्ता — — — कथम् ।

— — — सर्वकर्ता कथं भवेत् ॥

शंखरीवाच ।

सत्यं भवति युक्तानामसत्यं पशुनेतवाम् ।

सत्यासत्यं भवेत् तत्त्वः सत्यः सत्यः घटाननः ॥

गुणिका ।

इति तत्वसारः समाप्तः ।

(ख) ज्ञानकारिका ।

१६ पञ्चाङ्गि । अक्षर — नेवारी ।

पुष्पिका ।

१३ पत्रे । इति ज्ञानकारिकायां धर्म्मधर्म्मविभागे — — द्वितीयः पटलः ।

१६ पत्रे । इति ज्ञानकारः महामन्त्रिन्द्रनाथपादावतारितोक्तं — — — तृतीयः पटलः ॥

(ग) चतुर्थीविधिः ।

(विवाहात् परं चतुर्थदिवसस्य कृत्यानि ।) अक्षर — नेवारी ।

(घ) दशकर्मविधिः ।

(अक्षितः ।) अक्षर — नेवारी ।

(ङ) विवाहादिपट्टतिः ।

(वाजसनेयिनाम् ।) रामदत्तविरचितः । मैथिलमक्षरम् ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमो महामन्त्रेशाय ।

सन्धिविग्रहमन्त्रीन्द्रदेवादिष्वतनूद्भवः ।

भूमिपालशिरोरत्नरत्नितार्द्धसरोरुहः ॥

सन्धिविग्रहितश्रीमद्बीरेखरसरोदरः ।

महामहत्तकः श्रीमान् विराजति गगेश्वरः ॥

श्रीमता रामदत्तेन सन्निवृत्ता तस्य मूर्तुना ।

पट्टतिः क्रियते धर्म्मा रम्या वाजसनेयिनाम् ॥

तत्रादौ विवाहः । इत्यादि ।

पुष्पिका ।

इति महामहत्तकश्रीमद्रामदत्तकालिता वाजसनेविधिवाहादिपट्टतिः

समाप्ता । लसं ४१४ । ज्यैष्ठ्यादि ॥

(च) कालज्ञानम् वा कालोत्तरम् ।

३ — २६ पत्राणि । नागराक्षरम् ।

पुष्पिकाः ।

इति कालज्ञाने — — अतिके दशमपटलः ।

इति कालोत्तरे — — — एकादशः ॥

”

द्वादश

”

पञ्चदश

”

सप्तदश

”

अष्टादश ।

(क) युद्धजयार्णवतन्त्रम् ।

अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । - - सूर्याय ।

सोहान्धकारमग्नानां जनानां ज्ञानरश्मिभिः ।

कृतमुत्तरं येन तं नौभि शिवभास्करम् ॥

देवुवाच ।

भगवन् देवदेवेश शशाङ्क - - - - ।

- - - परमं ज्ञानं विस्मयार्थं महेश्वर ॥

स्वरोदयं परं शुद्धं मुनिना - - - पुनः ॥ इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । इति युद्धजयार्णवतन्त्रं प्रकीर्णधिकारो नाम इक्ष्मणपटलः समाप्तः स्वरोदय

- - - संवत् ४२६ । (आक्षराण्यङ्कानि ।)

- - - - श्रीश्रीजयतिथिमङ्गलैस्त्रयस्त्रिंशद्विंशत्यक्षराभिः ।

(ग) अनुमानखण्डटीका ।

वाचस्पतिरचिता ।

(खण्डितान्ता ।) मेघिलमक्षरम् । विवरणं प्रदत्तम् ।

(घ) भाषावृत्तिः ।

(आद्यन्तखण्डिता ।) मेघिलमक्षरम् ।

(ज) अनर्घराघवनाटकम् ।

(आद्यन्तखण्डितम् ।) मेघिलमक्षरम् ।

१६३५ ।

महाभारतम् ।

(खण्डितान्तसभाष्यभाष्यम् ।) २३ पद्याणि । अक्षर - नेवारी ।

१६४५ ।

(क) देवीमाहाव्यम् ।

(देवीसावयवहितम् ।) अक्षर - नेवारी । संवत् १८२६ ।

(ख) रुद्रमाहात्म्यम् ।

(वराहपुराणीयम् ।) अक्षर - नेवारी ।

(ग) देवीमाहात्म्यम् ।

(आदिखण्डितम् ।) नामराक्षसम् ।

(घ) मालिनीस्तोत्रम् ।

(मालिनीचन्द्रसा महामायायाः स्तवनम् ।)

११ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

अन्तर्वाक्यम् । श्रीमद्देपालमण्डले । राज्ञा श्रीश्रमपमल्लदेवे भुज्यमाने ।

पुष्पिका । इति मालिनीस्तोत्रं समाप्तम् ।

इति समस्तवस्तुकाग्निनिश्चयो नाम पीठकास्तोत्रं समाप्तः ।

(ङ) पञ्चपत्राणि ।

(कामशास्त्रीयाणि ।)

प्रारम्भवाक्यम् । बाला खाद् घोडशाब्दा तदुपरि तस्मिन् चिंशतो यावदूर्द्ध्वं

पीठा च्यात् पञ्चपञ्चाशद्विधपरमतो बृहतामेति नारी ।

दीर्घा कृष्णा च तन्वी चिरविरहवती निम्नकला लघा शुः

खूला गोरी च खर्वा मत्ततरतिरपि मूढकला घना शुः ॥ इत्यादि ।

अन्तर्वाक्यम् । यद् सङ्गती किञ्चन वक्षिताङ्गी स्थितोपरिष्ठा पुमर्धं च नाभ्या ।

नितम्बिनो विध्यति ताद्य मातं सङ्गात्सो विदुःकमुच्यते तत् ॥ (?)

(च) कामकला ।

कोकूविरचिता । ११ पत्राणि ।

प्रारम्भवाक्यम् । (मङ्गलाचरणलोकौ परित्यज्य लिखितम् ।)

(श्री) कोकुनाम्ना कृतिना कुतोऽर्थं

श्रीवेणवत्तस्य कुतूहलेन ।

विलोक्यतां कामकला मुधौरा

अप्रीयकल्या च रसं विभुम् ॥ (?) ॥

अष्टाध्यायाः सुखं विद्विः विद्वत्प्राज्ञानुराज्यम् ।

रक्षायाश्च रतिः सम्पत्क कामशास्त्रप्रयोजनम् ॥

पुष्पिकाः । ३ पत्रे । इति ज्ञान्यधिकारो नाम परिच्छेदः ।

५ पत्रे । इति चन्द्रकलाभिधानो नाम द्वितीयः परिच्छेदः ।

११ पत्रे । इति नखाधिकारो नाम ।

(इ) तिङ्भेदः ।

३० पत्राणि ।

धारमशास्त्रम् । नमो भवाय ।

महा - - - - - चित्तं शुभोदधिम् ।

शब्दज्ञानानभिज्ञानां तिङ्गं भेदस्तु कथ्यते ॥

(ज) सत्वबाधाप्रशमनम् ।

(विष्णुधर्मीयम् ।) ५ पत्राणि ।

अन्तवाक्यम् । संवत् ३२२ आषाढकृष्णाष्टम्यामादित्यवासरे । रात्रौ श्रीमदरिमङ्गदेवस्य
विजयराजे लिखनं समाप्तीकृतम् ।

(झ) इन्द्राक्षीस्तवः ।

अक्षर - नेवारी ।

(ञ) महामायास्तवः ।

अक्षर - नेवारी ।

(ट) ब्रह्मपुराणम् ।

१०७ - १८२ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

पुष्पिकाः । इत्यादिब्रह्मपुराणे स्वयम्भूवृषिसम्वादे प्रतिमोत्पत्तिः ।

इत्यादिब्रह्मपुराणे स्वयम्भूवृषिसम्वादे उत्कलवर्णनम् ।

इत्यादिब्रह्मपुराणे स्वयम्भूवृषिसम्वादे इक्षवस्रविध्वंसनम् ।

(ठ) रामायणम् ।

(खण्डितकौटहपुसुन्दरकाव्यमात्रम् ।) मैथिलमक्षरम् ।

(ड) मुद्राप्रकाशः ।

(मुद्राराक्षसनाटकस्य टीका । प्रथमाङ्कात् तृतीयाङ्कस्य कियर्षग्रपर्यन्ता ।)

खटेश्वरविरचितः । मैथिलमक्षरम् ।

पुष्पिका । महामहोपाध्यायश्रीमौरीपतितनयश्रीखटेश्वरविरचितमुद्राप्रकाशे प्रथमोऽङ्कः ।

(३) महालक्ष्मीमाहात्म्यव्याख्यानसमुच्चयः ।

अक्षर - नेवारी ।

पुष्पिका । इति शालवकृते महालक्ष्मीमाहात्म्यव्याख्यानसमुच्चये षोडशमोऽध्यायः ।

समाप्तः ।

संवत्सरे भूतवपश्चरेषु मासे सिते श्रावणजीवधारे ।

पूर्वादिषाडे - - कामतियो दिनेषु संपूर्णमिदं हि शास्त्रम् ॥

यस्मिन् नृपेशः स्थितिराजमल्लः समस्तसामन्तभुवं धुनक्ति ।

तस्मिन् समालिख्य वीरादिषिंहो महादिलक्ष्मीं व्रतराजमीशम् ॥

(४) सप्तमीव्रतकथा ।

अक्षर - नेवारी ।

वज्रिशून्यशरे याते नेपालाब्धि विधीयते ।

अश्विन्याश्च धिते पक्षे तिथौ काम भृगुदिने ॥ ?

(५) महालक्ष्मीव्रतकथा ।

अक्षर - नेवारी । संवत् ५०२ ।

(६) कुसुमाञ्जलिप्रकाशः ।

वर्तमानरचितः । मेघिलमक्षरम् ।

प्रारम्भवाक्यम् । (वङ्गलाक्षरखाननारम् ।)

न्यायाम्भोजपत्रकृत्य मीमांसापारदृष्टने ।

गङ्गेधराय गुरवे पित्रे च भवते नमः ॥ इत्यादि ।

पुष्पिका । इति कुसुमाञ्जलिप्रकाशे तृतीयः श्लोकः ।

१६४७ ।

(क) वेदमन्त्राणि ।

(ख) शारदातिलकम् ।

(खण्डितम् ।) वङ्गलाक्षरलिखितम् ।

(ग) धातुपाठः ।

(खण्डितः ।)

(घ) पारमेश्वरीमततन्त्रम् ।

(खण्डितम् ।)

(ङ) धातुज्ञानम् ।

(धातूनां साधनप्रणाली ।)

(च) कुशोपदेशटीका ।

अङ्गरकुमाररचिता । अक्षर — नेवारी ।

पुष्पिका ।

इति कुशोपदेशे नौतिमारे अङ्गरकुमारकृते अष्टमः श्लोकः सम्बन्धः
परिच्छेदः समाप्तः परिपूर्ति सम्पूर्णम् । संवत् १४४ फाल्गुन प्रतिपदिने
भृगुनामरे काष्ठमण्डपपुरीपूर्वदिग्मुखितमहावीरारतकुले नामवाधित-
व्याख्यार्थश्रीमान्धवसेनेन रचितम् ।

(छ) उपयोगक्रमः ।

(व्याकरणशास्त्रम् ।)

(ज) ब्रह्मपुराणम् ।

(खण्डितम् ।)

(झ) लङ्कावतारः ।

गुप्ताक्षरलिखितः । संवत् २८ । (आक्षराण्डकानि ।)

१६४८ ।

(क) गुप्ताक्षरलिखितानि षोडशपत्राणि ।

(व्याकरणशास्त्रोपाणि ।)

सूत्राणि । शीघ्रवसन्ताद् वा । एताभ्या — — — भवति ।

शेषकं शयं शेषं वासन्तं वासन्तकं । कालादियस्य ॥ कालेभ्यः सप्त-
म्यन्तेभ्यः देय — — — यथाविहितं — — — इयो भवन्ति । अथस्वेत
तत् आसवेयं अथं मासिकं शेषम् । अथमिति किं मासवेया भिन्ना ।
इत्यादि ।

(ख) सर्वज्ञानोत्तरतन्त्रम् ।

४० पत्राणि । गुप्ताक्षरलिखितम् ।

पारम्यवाक्यम् । ॐ नमः शिवाय ।

समाप्ते चाधुने तन्मे वैवदेयं महेश्वरम् ।

— — — परां शुद्धां पृच्छ — — यद्वाननः ॥

— — — सर्वलोकोशः सर्वज्ञः सर्वकृत् प्रभोः । (?)

सर्वज्ञा + मयज्ञानं सर्वज्ञानेषु चोत्तरम् ॥

युक्तं सर्वोत्पत्तिमैकैः सर्वसिद्ध्यर्थमाधकः ।

हिताय सर्वसत्त्वानां वक्तुमर्हन्मयेवतः ॥

— — — वाच ।

अथातः सम्भवच्छामि सर्वज्ञास्त्वममुच्यम् ।

सर्वज्ञानोत्तरं नाम सर्वतन्वा — — — ॥

— — — सर्वपुष्पेषु सारमुद्भूय निम्मितम् ।

सन्धेयं सर्वज्ञास्त्वेषु सारमुद्भूय शम्भुना ॥

— — — दार्ढ्यं निम्नीय यथा सर्वैः सुरासुरैः ।

उद्भूतं अमृतं पूर्वं तथैवं तन्वमुत्तमम् ॥ इत्यादि ।

(एकापि पुष्पिका न हृष्टा ।)

(ग) चरकमंहिता ।

अक्षर — नेवारी । विवरणं प्रदत्तम् ।

(घ) खण्डखाद्यटीका ।

श्रीदत्तरचिता । विवरणं प्रदत्तम् ।

(ङ) त्रिपुराजपहोमविधिः ।

(वामशेखरतन्त्रोक्तः ।) ११ — ३५ पत्राणि । अक्षर — नेवारी ।

(च) नागरकमर्चस्वम् ।

विवरणं प्रदत्तम् ।

(छ) द्वैतनिर्णयः ।

२ — ४८ पत्राणि । शेषिलमक्षरम् ।

(ज) भोजदेवमङ्गलः ।

अक्षर — नेवारी । विवरणं प्रदत्तम् ।

(अ) महामायाष्टकम् ।

अक्षर - नेवारी ।

अन्तवाक्यम् । संवत् १८४४ । पौषशुक्लपञ्चम्यां तिथौ । बुधम् ।

(अ) दशकर्मपद्धतिः ।

६४ पत्राणि ।

प्रारम्भवाक्यम् । ब्रह्मणे नमः ।

अथ सर्गाधानविधिः ।

रजस्वला - - - - - । अष्टमे दिने प्रभाते स्नानं । इत्यादि ।

(ट) गुह्यसिद्धिशास्त्रम् ।

१९ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः श्रीभैरवाय ।

आदिवर्गक्रमान्तस्यं गुह्यसिद्धचतुष्टयम् ।

अष्टाष्टकक्रमायान्तं तं वन्दे कुलनायकम् ॥

श्रीश्रीवीठे मयान्तस्ये गुह्यवीठे परिस्थितः ।

अनन्तचक्रमाष्टका सर्ववर्गाविभूषितम् ॥

- - - - -

वैष्णवाच्च ।

गुह्यसिद्धिकर्म वैव समयाचारलक्षणम् ।

सद्याह्नाभ्यन्तरा ब्रूहि नाथ सर्वजगत्पते ॥ इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । इह लोके च शरिरद्वयं मृते च पशुर्तां नयेत् ॥

संवत् १९१४ दुराखादुमासे शुक्ले पञ्चमीये

श्रीश्रीभक्तप्राने जयपतिराजमल्लदेवस्य विजयराज्ये श्रीभोरोश्वरकुटुम्बज-

क्रमाचार्यलिखिता श्रीगुह्यसिद्धिशास्त्र समाप्तः ॥

(ठ) भैरवार्चनम् ।

१५ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

(ड) नैषधचरितम् ।

खण्डितनवमसर्गपर्यन्तम् । मैथिलमक्षरम् ।

(ठ) प्रारदातिष्ठकम् ।

(आदिमध्यखण्डितम् ।) खण्डाक्षरलिखितम् । आशे १३३६ ।

(ण) सुद्राराचमनाटकम् ।

अक्षर - नेवारी ।

अन्तर्वाक्यम् । श्रेयोऽस्तु संवत् ४८१ । भाद्रपदशुक्लतृतीयायां तिथौ ... परमेश्वरपरमभट्टारकपरमधार्मिकः श्रीश्रीजयार्ज ... नां विजयराजे श्रीनेपालमण्डले । ... श्रीललितापुरे श्रीमाखिमलोत्तरे महाविहारे श्रीयोखाच्छंविहाराधिवासिनः ... लेखिक-
रत्नाङ्कुरश्रीगोमेन्द्रचन्द्रेण सत्त्वोपकारार्पणेतुना स्वहस्तेन लिखितं ... ॥

१६८३ ।

(क) अभिसमयालङ्कारः ।

२३ पद्याणि । अक्षर - नेवारी ।

(ख) अष्टसाहसिका ।

(खण्डिता ।) अक्षर - नेवारी ।

(ग) महाभारतम् ।

(खण्डितश्रव्यगदापर्व्यात्मकम् ।) अक्षर - नेवारी ।

(घ) विद्यापीठः ।

पुष्पिका । इति विद्यापीठे गुह्यकालिकेन्यकक्षारे (?) तृतीयपरिच्छेदः समाप्तः ।

(ङ) कृद्भाष्यम् । (?)

१३ पद्याणि । गुह्याक्षरलिखितम् ।

सूत्राणि यथा - आतञ्जोपसर्गम् । आकारान्ताद्गतोः उपसर्गं उपपदे अत्र प्रत्ययो भवति । स्त्रियां प्रथमा संख्या प्रभा प्रधा उपधा । ईद्विप्रत्यय-
स्त्रियन्दिविद्विकारितान्तेभ्यो युः । ईद्वि प्रत्यय आशि यन्दि विदि कारि-
तान्ता इत्येतेभ्यः स्त्रियां युप्रत्ययो भवति । ईधा.....आसना वन्दना
वेदना कारणा..... ॥

कीर्त्तौखोक्तिश्च । कीर्त्ति इष्ट इत्येतयोः क्ति प्रत्ययो भवति । युष्माकि-
कृतः । कीर्त्तिः कीर्त्तिना ।

पुष्पिका । कृद्भाष्यतः प्रथमोऽध्यायः समाप्तः ।

CATALOGUE

OF

PALM-LEAF MANUSCRIPTS

IN THE COLLECTION RECENTLY MADE BY

HIS EXCELLENCY

MAHARAJA SIR BIR SHAMSHER JANG BAHADUR RANA,

PRIME MINISTER AND COMMANDER-IN-CHIEF OF NEPAL.

-----+-----

९

- (क) दिव्यावदानम् ।
(रघुवतवदान - कुशलावदान - पाण्डुप्रदानावदानैः समेतम् ।)
- (ख) कारण्डव्यूहः ।
अक्षर - नेवारी ।
- (ग) अष्टसाहस्रिकाप्रज्ञापारमिता ।
अक्षर - नेवारी ।
- (घ) जातकमाञ्जा ।
(सृष्टजातक - हंसजातक - यक्षजातक - व्याघ्रीजातकानि ।)

१०

खण्डखाद्यकम् ।

अष्टाशुभाक्षितम् । १५ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः सूर्याय ।

प्रणिपत्य महादेवं जगदुत्पत्तिस्थितिप्रलयहेतुम् ।

वक्ष्यामि खण्डखाद्यकमाचार्यार्णभट्टतुल्यफलम् ॥

प्रारम्भार्णभटेन व्यवहार प्रतिदिन यतो लक्ष्यम् ।

सृष्टाहजातकादिषु तत्समलघुतरोक्तिभिः ॥ (?) इत्यादि ।

अन्तवाक्यम् । इति खण्डखाद्युक्ते महाकरणे परिलेखाधिकारः समाप्तः । समाप्तं
खण्डखाद्युक्तम् । - - - - - श्रियोऽस्तु संवत् ४०० भाद्रपदकृष्ण-
द्वितीयापरद्वितीयायां तिथौ - - - - - ॥

४

तिङ्भेदः ।

भारम्भवाक्यम् । ॐ नमो वागीश्वराय ।
मङ्गुघोषं प्रणम्यादौ वाक्त्रानां सुद्विद्वद्वये ।
ब्रह्मज्ञानमभिज्ञान - - - इं तु कथ्यते ॥
तत्र लङ्कादीनां लक्ष्याने तिङ्वाक्ये आदेशा भवन्ति । के पुनस्ते लङ्-
क्यः । लट् लिट् लुट् लृट् लोट् इति पञ्च - - टित् । इत्यादि ।
अन्तवाक्यम् । इति ६ समाप्तः । संवत् ४४० ज्येष्ठशुक्ल १३ शुभ - - ।

१५

- (क) हेतुनिर्णयः ।
वाचस्पतिमिश्ररचितः । मैथिलमकरम् ।
(ख) विवादनिर्णयः ।
वाचस्पतिमिश्ररचितः । मैथिलमकरम् ॥

१४

- (क) अताधिकाष्टाशौतिपत्राणि ।
(वेदाशास्त्रीयाणि ।) मैथिलमकरम् ।

भारम्भवाक्यम् । ॐ महाशस्त्रेणाय नमः ।
विविधार्थसाधनधिया दुग्धाब्जैरमृतमुदृतं येन ।
विविधतज्जरावाधि - - स दिशस्तु धन्वन्तरिः सिद्धिम् ॥
रोगमादौ परीक्षेत ततोऽनन्तरमौषधम् ।
ततः कर्म भिक्षक् पश्चाद् ज्ञानपूर्वं समाचरेत् ॥ इत्यादि ।
(कापि पुष्पिका न दृष्टा ।)

(ख) भागवतटीका ।

(एकादशद्वादशस्कन्धयोः ।) भैषिलमत्तरम् ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ गणपतये नमः ।

प्राग्विबुद्धोपसंहारो रूपितोऽनेकधा बुधा ।

मुक्तयेकादशे स्कन्धे ध्यायेत्कविशतोज्ज्वले ॥ (१)

तत्रज्ञानकर्मैनिष्ठाभेदात् प्रकरणं द्वयं पञ्चाध्यायाः ।

तत्राष्टाध्याये रूपो यद्वृत्तां युगपत्तयः ।

विष्णुगुप्तो यद्वृत्ते विप्रप्राज्ञाद् विमुक्तये ॥ ?

तत्रादौ तत्र प्रसिद्धार्थं समनन्तरस्कन्धार्थं - - वदति ।

कृत्वेति यद्विष्णुं शेषभूभारहरणाय वेगवत्तरं कलिं कलहमनेषां जनयन्

भुवोभारं निरहरदिति ॥ इत्यादि ।

श्रवणवाक्यम् । शषं ३८३ मार्गं बुद्धिं १४ जनो यदिने योद्यारिद्याने श्रीरघुपतिना
लिखितेषां पुस्तोति ।

१५

कामन्दकौयनीतिसारः ।

८१ पञ्चाष्टि । भैषिलमत्तरम् ।

श्रवणवाक्यम् । शुभमस्तु श्रीरक्षु ।

शौडभूमिपतेरब्दे नेचवग्नास्थिभूषिते ।

वैशाखे कृष्णसप्तम्यामिदं कविदलीलिखत् ॥

१७

नलचरितटीका ।

भैषिलमत्तरम् ।

पुष्पिकाः । २४ पत्रे । इति मन्त्रिहरीश्वरकृतो नलचरितटिप्पणां नवमः सर्गः ।

२२८ पत्रे । विक्रमादित्यचरिते गद्यपद्यमप्यन्यविशेषकर्तुर्मन्त्रिहरीश्वर(क)-

कृतो नलचरितटिप्पणिकायां २२ सर्गः ।

२३० पत्रे । योगिनीसद्वकलिते शाके साधे समापिता ।

हरीश्वरसमाज्ञातेर्काव्यं कृतिनां युद्धे ॥

३६

(क) शिवधर्मोत्तरम् ।

अक्षर - नेवारी ।

(ख) शिवधर्मसङ्ग्रहः ।

अक्षर - नेवारी ।

(ग) वृषभारमङ्गलः ।

अक्षर - नेवारी ।

(घ) धर्मपुत्रिका ।

११ पत्राणि । अक्षर - नेवारी ।

प्रारम्भवाक्यम् । ॐ नमः शिवाय ।

वन्दे देवं पुण्यं शिवममरगुरुं भूतलस्थेन भुङ्क्ता
 नित्यं शान्तं सुसूक्ष्मं विभुजननमितं सर्वसत्त्वैकनाथम् ।
 निःसङ्गं निर्बिकारं प्रलननमरखलेशोर्ध्वमुक्तं
 योगाभ्यासैकवेशं विभुखतिरहितं न प्र - - - रणम् ॥

नमस्कृत्य प्रवक्ष्यामि संज्ञितां धर्मपुत्रिकासु ।

सिद्धिं प्राप्नोति योगस्य शुद्धं योगी न संशयः ॥

नवोत्तराशीत्युक्ते शतेऽब्दे

आषाढशुक्लस्य तिथौ तृतीये ।

श्रीशङ्कराख्ये जयति त्रितीये

श्रीयत्नलस्योत्तरटोल्लोकेयः ॥ ?

पुत्रिका । धर्मपुत्रिकायां सिद्धुपायो नाम षोडशमोऽध्यायः समाप्तः ।

पुत्रिका । धर्मपुत्रिकायां साधनप्रकरणं नाम प्रथमोऽध्यायः ।

धर्मपुत्रिकायामासनप्रकरणं नाम द्वितीयः पटलः ।

” धारणाप्रकरणं नाम तृतीयोऽध्यायः ।

” ध्यानसर्गप्रकरणं नाम चतुर्थः पटलः ॥

” सूक्ष्मान्तरायो नाम पञ्चमः पटलः ।

” सङ्गामूक्ष्मान्तरायो नाम ६ पुः अध्यायः ।

धर्मपुत्रिकायां प्रसादजान्तरायो नाम ७ सः श्रद्धावः ।

११	प्रतिभाद्यन्तरायो नाम	८	११	११
१२	जया नाम	९	१२	१२
१३	चिकित्सा नाम	१०	१३	१३
१४	— लिङ्गं नाम	११	१४	१४
१५	ध्रुवलिङ्गं नाम	१२	१५	१५
१६	श्रद्धापायो ? नाम	१३	१६	१६
१७	जिनाग्रः	१४	१७	१७
१८	प्रत्यानयनं नाम	१५	१८	१८
१९	श्रद्धापायो नाम	१६	१९	१९

DETAILED DESCRIPTION
OF SOME OF THE
RARE PALM-LEAF MSS.
IN THE
DURBAR LIBRARY, NEPAL.

(१६३७।ज।) अनुमानखण्डटीका. By वाचस्पति. 12×1 inches.
Folia, 82. Lines, 6 on a page. Extent, 2,091 glokas. Character, Maithila.
Date, (?) Appearance, old. Prose. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमः शिवाय ।

----- विकर्षणस्फुरितगोपसीमन्त्रिणी-

पयोधरमहीधरद्वितयमग्नद्वन्द्वचेतसः ।

त्रिनक्षत्रधोरणीमुकुटचन्द्रपादत्रियः

धुनन्तु पदपाश्रवः सपदि कंसविध्वंसिनः ॥

पूरीभूतं द्वैतचिन्तातुराग्रामेकीभूतं सारभूतं सुराग्राम् ।

आत्मीभूतं गोपसीमन्त्रिणीनां शामीभूतं ब्रह्म निर्व्याजमीडे ॥

अक्षरपतः कारणतो विषयात् फलतः क्रमात् ।

----- परार्तुषु कथोपकरणान्वितम् । (?)

अथ प्रत्यक्षमुलकत्वात् तदनन्तरमनुमानं निरूप्यते । इत्यादि ।

End.

अतएवाशक्तिमुचकतया दोषत्वे अनुवाङ्मोक्षसं दूषणोपासदक्ष नाप
लयेदिति रक्ष्यम् । (अतः खण्डिता)

विषयः ।

आराध्य यादवकिशोरमतिप्रयत्ना-

दभ्यस्य गीतममृतं सह जैमिनीयम् ।

सारं त्रिविध्यं मतपौरनवीरशेषं

वाचस्पतिविषयदत्तनुमानमार्गम् ॥

(१३६१ । च ।) कर्मक्रियाकाण्डः . By सोमशम्भुः . 8x1½ inches. Folia, 111. Lines, 5 on a page. Extent, 2,220 ślokaa. Character, Newāri. Date, (?) Appearance, old. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमः शिवाय ।

विश्वबोधविधातारं विश्वविद्यानविग्रहम् ।
विश्वरूपं परं भूत्वा विश्वेशं शिवमव्ययम् ॥
संवीक्ष्य शिवशास्त्राणि यदाचार्योपदेशतः ।
श्रमाद्वित्यादिकं वक्ष्ये ब्रह्मबोधविवृद्धये ॥
प्रातस्तुत्याय सन्निव्य शिवाय शिवमन्त्रम् ।
उत्सृज्यन्मलमुखादि भूत्वा देशं यथोचितम् ॥ इत्यादि ।

End.

अथ वृत्तप्रतिष्ठायां + + + + स्तिलैः ।
श्रारामोद्यानयोर्वृक्षात् पूर्वार्द्धदिशि मण्डपे ॥
रूपनं पूजनं न्यासं स्नानं स्तनं ह्यनाचरेत् । (?)
वृक्षाधिदेवतायै × × × × पूर्णाहुतिं गुरुम् ॥
कर्त्ता सन्तोषयेत् पञ्चादाचार्यं ब्राह्मणानपि ।
बन्धून् मित्राणि वीनांश्च भोजयेत् तोषयेदपि ॥
श्रीगोननामा शिवतुल्यधामा
तस्याय शिष्यो विमलेशनामा ।
तस्यापि शिष्यस्तु शिवः शिवात्म-
शिष्योऽभव × × स सोमशम्भुः ॥
× × × × ×
दिक्चक्रयात्रोदरलब्धकीर्तिः ।
शिवायमाङ्गो (?) मुनिवृन्दवन्द्य-
ब्रह्मे क्रियाकाण्डपरक्रमायत्नौ ॥
कु तावकीनामबोधविवृद्धया
कु शैवा × × × ।
× × × × ×
× × × × × ॥

यातेऽब्जे चित्रते स च षट्पङ्क्ति भूयो विंशत्य × आद्ये माघे द्वादशी-
तिथौ श्रीश्रिमद्भुदेवदेव × × × × संस्थिते × × × पूर्वे
पूरे × × ।

(२२६ । च ।) कालोत्तरतन्त्रम् . 8×1½ inches. Folia, 39. Lines, 5 on
a page. Extent, 609 ślokaś. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance,
old. Verse. Correct.

Beginning. (प्रथमपर्वं नास्ति तेन द्वितीयपर्वस्य द्वितीयपटलस्य प्रारम्भवाक्यं
प्रदत्तम् ।)

कार्तिकेय उवाच ।

अन्तःकरणविन्यासं भूतशुद्धिस्तथैव च ।

भूतशुद्धिं पुरा कृत्वा + + + + ॥

आप्यायनं कथं तेषां कथयस्व यद्यर्थतः ॥

इदं च उवाच ।

चेतन्यं मोक्षयेत् पूर्वं बह्वं तदनन्तरम् ।

आप्यायनं तृतीयन्तु प्राणायामस्य यः स्मृतः ॥ इत्यादि ।

End. + + + + + + + + ॥

+ + + + न भूयो जन्मसम्भवः ॥

Colophon. इति कालोत्तरे महातन्त्रे सप्तशतिकाहंशवाची (?) नाम द्वाविंशतितमः
पटलः । समाप्तं चेदमखिल . . . कालोत्तरं महाशास्त्रमिति ।

विषयः । इति कालोत्तरे महातन्त्रे सप्तशतिकाहं मन्त्रोद्गारे १ सः पटलः ।

१ १ १ १ अन्तःकरणो नाम २ यः १

२ २ २ २ ३ १ १

३ ३ ३ ३ भस्मस्नानं ४ यः १

४ ४ ४ ४ यजनविधिः ५ सः १

५ ५ ५ ५ अधिकार्यविधिः ६ पुः १

६ ६ ६ ६ ७ सः १

७ ७ ७ ७ वीक्षाप्रकाशे ८ १ १

८ ८ ८ ८ ९ १ १

इति काशीसरे महातन्त्रे सप्तशतिका नाडी + नाम १० मः पटलः ।

११	११	११	११	अभिषेकमात्मकं	११	शः	११
११	११	११	११	अष्टिमंहारकं	१२	११	११
११	११	११	११		१३	११	११
११	११	११	११	प्रासादनिर्देशनः	१४	११	११
११	११	११	११		१५	११	११
११	११	११	११		१६	११	११
११	११	११	११		१७	११	११
११	११	११	११		१८	११	११
११	११	११	११	तत्त्वनिर्णयः	१९	११	११
११	११	११	११	संक्रान्तिः	२०	११	११
११	११	११	११		२१	११	११
११	११	११	११	शक्तिमयसः	२२	११	११
११	११	११	११	कुमारिकाप्रकरणे	२३	११	११
११	११	११	११	कालचक्रे + +	२४	११	११
११	११	११	११	प्रत्यङ्गयजनं	२५	११	११
११	११	११	११		२६	११	११
११	११	११	११		२७	११	११
११	११	११	११		२८	११	११
११	११	११	११		२९	११	११
११	११	११	११		३०	११	११
११	११	११	११		३१	११	११
११	११	११	११	सप्तशतिकाहंशवाची नाम(?)	३२	११	११

(१०७७ । अ ।) कौत्सिपताका . By विद्यापति. 10 x 1½ inches. Folia, 38, (of which leaves 8-29 are missing). Lines, 5 on a page. Extent, 618 ślokas. Character, Maithila. Date, Lakṣmaṇa Era, 426. Appearance, old. Verse. Incorrect.

Beginning. श्रीमहामहेशाय नमः ।

निखो विश्राम्य विलम्बितान्तरको (?)

देहाह्वयद्वयमखीरमखीयमुक्तिः ।

कोतूहलादिव निकुलपदं निविश

शृङ्गारवानयनं वो नयचन्द्रवृहः ॥

अटन्तो कलसंस्कारा रसश्रीकरार्थिणी ।

भारती मालतीमालोपमेयं मे विराजताम् ॥

निगन्तं विज्ञानिह तारक्यतालेन ।

लम्बोदरमवलम्बे स्तम्भोदरमदनमेकदेवमहम् ॥

श्रीश्री । पण्डितप्रमखलितगुणे भीष्मकीरमुद्देन ।

वागीशहुरमहर्गृधरस पिण्डस्य स्वयनसवनेन ॥ (?) इत्यादि ।

End.

एवं श्रीशिवसिंहदेवदृष्टेः संश्रामजालं यशो

मायन्ति प्रतिपत्तिनि प्रतिदिशं प्रत्यङ्गुलं सुभुवः ।

एतत् कीर्तिप + + + + + वागी च विद्यापते-

राचन्द्रार्कमियं विराजत मुखाम्भोजेषु + + सदा ॥

Colophon. इति श्रीविद्यापतिविरचितायां कीर्तिपताकायां चतु - - शः सम्पूर्णाः ॥
शुभमस्तु । लघं ४२६ जेठवदि शुक्ले - - - यं पुरनगरे श्रीहोरिलख-
सिखिता (?) पुस्तोति । ॥

विषयः । शिवसिंहदृष्टेः कीर्तिकलिताः कावित् श्रीश्रीः ।

(१०७८ । घ ।) कुल्लिकामतम् . 8x2 inches. Folia, 12. Lines, 5
on a page. Extent, 180 ślokaś. Character, Newārī. Date, Newār Era,
280. Appearance, old. Verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमो महाभैरवाय ।

नित्योदितश्चिदानन्दं सर्वज्ञं सर्वशंस्वितम् ।

कामरूपपरं देवं श्रीनार्यं प्रणमाम्यहम् ॥

मेरुपुष्टे सुखासीनं भैरवं विमतामयम् ।

गणकोटिब्रह्माकीर्णं योगिभिः परिवारितम् ॥

प्रणिपत्य महादेवं इदं वचनमब्रवीत् ॥

चन्द्राधिपे महादेवे कामाख्यापीठमुच्यते ।

किं नु कार्यं महादेव अहं त्वत्तु इहागता ॥ (?)

श्रीभैरव उवाच ।

कैलासपीठमध्यस्थं कारखानन्दविग्रहम् ।

ब्रह्माद्या देवता सर्वं मोदयामि त्वया सह ॥ (?) इत्यादि ।

- End. खेचगौणामिदं मुद्रा खमप्रत्ययकारका ।
 - - - - - चराचरमिदं स्मृतम् ॥
 चराचरमिदं तत्त्वं घटुतत्त्वं परिमण्डितम् ॥
- Colophon. इति सार्धशतिका श्रीकुलिकामतसमाप्तमिति । मङ्गल महाशयैः ।
 संवत् २८० पौषकृष्ण एकादश्याम् ।
- विषयः । पीठ-पीठदेवतानामसंकीर्तनम् । कतिपयमुद्रालक्षणम् ।

(२८५ । क ।) कुलिकामतम् . (कुनालिकास्त्रायान्तर्गतम् .) 10×1½ inches. Folia, 152. Lines, 6 on a page. Extent, 2,964 ślokas. Character, Newārī. Date, Newār Era, 299. Appearance, old. Verse. Correct.

- Beginning. ॐ नमो महाभैरवाय ।
 सकृत्तर्प मण्डलान्ते क्रमपदेनिहितानन्दशक्तिः सुभीमा
 शुद्धसाक्षं चतुर्वक्त्रं अकुलकुलगतं पञ्चकक्षान्यष्टकम् ।
 चत्वारः पञ्चकोन्यः पुनरपि चतुरक्षत्वतो मण्डलेन
 मण्डपुं येन तस्मै नमस्त शुभतरं भैरवं श्रीकुत्रेशम् ॥ ?
 श्रीमद्विमलतः पृष्ठे त्रिकूटशिखरानुगतम् ।
 सन्तानपुरमध्यस्थमनेकाकाररूपिणम् ॥
 - - - निप्रकारन्तु त्रिशक्ति त्रिगुणोत्पलम् ।
 चन्द्रसूर्यकृता - - म्बहिदेवीपञ्चसम् ॥

 कार्यकारणभेदेन किञ्चित्कालमपेक्षया ।
 तिष्ठते भैरवीशानं मोनमादाय निश्चलम् ॥ (?)
 तत्र देवशयाः सर्वे सकिन्नरमहोरगाः ।
 कुर्वन्ति कलकलारावं समागत्य समीपतः ॥
 शुद्धा कलकलारावं को भवान् किमिदमागतः ।
 हिमवान् तु प्रसन्नात्मा शतोद्भवेष्वयं प्रति ॥ इत्यादि ।
- End. नानेन रहिता विद्विर्भुक्तिमुक्तिर्न विद्यते ।
 निराधारपदं हि तत् तद्भैरवमं पदम् ॥ (?)

Colophon.

इति कुलालिकाम्नाये श्रीमत्कुलिकामते समस्तस्नानावबोधशर्मा-
निर्देशो (?) नाम पञ्चविंशतिमः पटलः समाप्तः । संवत् २८९ काव्युन
कृष्ण ।

विषयः । इति श्रीकुलालिकाम्नाये श्रीकुलिकामते चन्द्रद्वीपावतारो नाम । १ पटलः ।

३० आषाढ्याये कौमार्यधिकारो नाम । २ ।

३० मन्थानभेदप्रचाररतिमङ्गलो नाम । ३ ।

३० मन्त्रनिर्णयो गङ्गाभालिन्योद्वारे । ४ ।

३० वृत्तसमयोद्वारः शब्दराशिभालिनीतद्वृत्तव्याप्तिनिर्णयः । ५ ।

३० जयसुद्वानिर्णयः । ६ ।

३० मन्त्रोद्वारे षडङ्गविद्याधिकारो नाम । ७ ।

३० अक्षरानुश्रिताधिकारो नाम । ८ ।

३० शिष्टाकल्पिकदेशो (?) नाम । ९ ।

३० देव्या समयो (?) नाम मन्त्रोद्वारे । १० ।

३० षट्प्रकारनिर्णयो नाम । ११ ।

३० षट्प्रकाराधिकारवर्णनो नाम । १२ ।

३० इतिषष्टकपरिचानो नाम । १३ ।

३० वैवीर्यतोनिर्णयो नाम । १४ ।

३० षट्प्रकारे योगिनीनिर्णयः । १५ ।

३० षट्प्रकारे महानन्दमन्त्रो नाम । १६ ।

३० पदद्वयवर्णनिर्णयो नाम । १७ ।

३० अतुष्टकस्य पदमेकम् । १८ ।

३० अतुष्टकनिर्णयो नाम । १९ ।

३० चन्द्रद्वीपावतारो नाम । २० ।

३० द्वीपाम्नायो नाम । २१ ।

३० समस्तव्यस्त्यापिनिर्णयो नाम । २२ ।

३० त्रिःशालसुतकान्तिसम्बन्धः । २३ ।

३० तद्वृत्तपूजाविधिपवित्रारोहणम् । २४ ।

३० समस्तस्नानावबोधशर्मानिर्देशो (?) नाम । २५ ।

(७३६। ख।) कौशल्यकुसुमावली. By राजब्रह्मवर्द्धन. 10 x 1 inches. Folia, 116. Lines, 5 on a page. Extent, 1,740 śloka. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, old. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमो गणपतये ।

मिलूरपूरकुम्भस्त्ररविदिविध्वस्तविग्रघनतिमिरम् ।

गगननिभं गजवदनं नमामि सत्कार्यसिद्धये शुद्धम् ॥

शुभाशुभपरिच्छानं विना लोकोऽवसीदति ।

अवसन्ने कुतस्तस्मिन् धर्मैकामार्गसिद्धयः ॥

यतो हि पुरुषार्थसंपत्तिस्तत्कुलं अशुभं पुनरेतद् विपरीतफलं (२)
ते च नैसर्गिकानुषङ्गिकभेदेन प्रत्येकं द्विविधम् । पूर्वजन्मकर्मैकानुस्यूतं
अदृश्यापाकादिकं नैसर्गिकम् । कर्मैकानुष्ठानस्यविशेषविषाकं आनु-
षङ्गिकम् । अतएव वरगुरुवरकारविन्दुद्वन्द्वना-
नन्दनपुष्पमोहदुमसिखंबोधितमहलावबोधराजीव - - - रजोराजि-
शिराजमानो राजब्रह्मवर्द्धनोऽवधीरितविषयविज्ञानरसोऽपि
. . . श्रीमद्भक्त्यामलकोशलामतनरपतिजयचर्यावराहहोराशाकुनादि-
शास्त्राणामात्ममतिभाजनानुसारसारसमुच्चयं कौशल्यकुसुमावलीनाम-
निरवष्टापद्यमद्युष्टावर्द्धं विधास्ये ॥

विबुधमतबुधजनोक्तज्योतिषविपिनेषु सुमनसां खगियम् ।

चम्पूसूत्रयचिता शिवोपयोगाय भवतु भुवि भविनाम् ॥ इत्यादि ॥

End. अतः परं निबोधेयं शचीयामविधिं शुभम् ।

प्रशस्ततिचिनस्रस्रस्रवारेषु शिल्पिना ॥

(अतः परं खण्डिता ।)

विषयः । इति कौशल्यकुसुमावलीं शरीरतत्त्वस्वरौदयो नाम प्रथमा श्रवणा ।

३० वर्षस्वरावचयो नाम । २ ।

३० राजब्रह्मसंयचितायां कौशल्यकुसुमावलीं विचिचो नाम प्रथमांशः
समाप्तः ॥

(ततो द्वितीयांशः स ख खण्डित इति शेषलब्धा काचन पुष्पिका
भाग्योत्तम ।)

(१६४८ । घ ।) खड्गखण्डटीका . By श्रीदत्त . 10 x 2 inches.
Folia, 136. Lines, 6 on a page. Extent, 3,060 ślokas. Character, Newari.
Date, Newar Era, 654. Appearance, tolerable. Prose. Correct.

Beginning.

ॐ नमो नारायणाय ।

यः कोमुदीकुमुदयेतककुन्दतन्दुषुभाभग्रह्णुगरदभ्रममानकान्तिः ।
प्रोषायविस्मरणनिर्गतदन्तभाभिः शैल्यं वमन् स मम तुष्यतु वाहवक्रः ॥
वेदव्यापकखादपाणिनिमतज्योतिःपुराणामम-
श्वन्दोनाटककाव्यकोषभरतालङ्कारपायोनिधिः ।
ग्रन्थमन्यवदान्धधन्यविलसत्कौजन्धपुण्योद्गतः
श्रीमानेष नरोद्यो विजयते सूर्योकरत्नाकरः ॥
तत्सूनुना सकलसज्जनसद्गतेन
श्रीदत्तशर्म्मैगुणिना गुणिना मतेन ।
ब्रह्मप्रणीतगणितानुगतानवद्यं
आख्यायते स्फुटगिरा वरखण्डखाद्यम् ॥

तत् प्रथमतोऽस्य शास्त्रस्य सम्बन्धाभिधेयप्रयोजनानि प्रवृत्त्युक्तानु-
च्यन्ते । तत्र आब्रह्मविनिःसृतो वेदस्तदङ्गं ज्योतिःशास्त्रमिति
सम्यन्धः ॥
अथ ब्रह्मसोमसूर्यवमिषुरोमकादीनां बहून् सिद्धान्तान् पुराणादिवद्
दक्षादिस्मृतिवच्च कुत्रापि कुत्रापि विरोधिनो दृष्ट्वा बहुदृष्ट्वा आचा-
र्यार्थभटेन यो निबन्धरूपो व्यवहारिकः शिष्यधीतन्त्रसिद्धान्तः कृतः
तस्य बहुतराङ्गप्रियत्वात् तेन दुःखरूपा ग्रहगतिरित्यभिसन्धाय
जिष्णुसुतब्रह्मगुप्तोऽस्याङ्गक्रियं करणं कर्तुमुद्यतः खण्डमिश्रितेन खाद्येन
यथा तृप्तिः सुखञ्च भवति + + + + + । इत्यादि ।

End.

एवं कृते माहववीजशुद्धा ग्रहा भवन्ति । अपरेषान् वीजानां
मुञ्जालकोवानुसमनात् मुञ्जालोपग्रहेष्वैव मतार्थत्वाद् आख्यानं न
कृतमिति ॥

लम्बाक्षर्यपरवाहुकराङ्गलादि-

विशेषवर्गमण्यचारिणोर्विमुदाः ।

श्रीदत्तशर्मामुविकाशितखण्डखाद्य-

भाखाद्य यान्तु सुधियो गणकोत्तमत्वम् ॥

Colophon.

इति मिश्रमहोपाध्यायश्रीननेश्वरात्मजश्रीश्रीदत्तशर्मो खण्डखाद्य-
टीकायां साठवञ्जीजव्याख्यानम् । समाप्ताचेर्यं टीका ।

श्रीमद्रूपालिकः स्वस्ति श्रेयोऽस्तु संवत् ६५४ कार्तिकमासि शुक्ल-
पक्षे दशम्यां तिथौ शतमिश्रपरपूर्वभद्रनक्षत्रे सोमवासरे श्रीभक्तपत्तने
श्रीश्रीजीतमल्लदेवश्रीश्रीप्राणमल्लदेवो विजयराज्ये देवप्रजपकीर्तिराजेन
स्वार्थं लिखितेयं पुस्तिकेति ।

विषयः । ब्रह्मप्रणीतखण्डखाद्यनामकस्य ज्योतिर्ग्रन्थस्य व्याख्यानम् ।

(३८२ । क ।) गौतमदिगम्बरम् . By वंशमणि . 10 x 1½ inches.
Folia, 37. Lines, 5 on a page. Extent, 699 glokas. Character, Maithila.
Date, Saka, 1577. Appearance, old. Verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमस्तथै ।

चिन्ताकामकलाकलापविषये भोगाय योगासनं
जातेयं जपमालिकापि करयोः शृङ्गारहारो मम ।
पार्श्वस्थाः प्रथमे समागमविधाविन्यस्तु तः संस्तुवन्
पक्षेष्टो + + पौन्रवाणि जगतामादिर्मदे पूरुषः ॥ (?)

अपिच । दृष्टोऽर्थं विधिरद्य तत्पिष्टपृष्टावासे मनो माकृष्या
स्वं कश्चित् पुनयोत्तमं वृक्षु सभामापश्य नाकोकसाम् ।
इत्थं जल्पति वाक्कूलेन जलधो देव्याः श्रियः पातु यो
लज्जानन्दभरान्पुरारिवपुषि भ्रान्ता दृग्गन्तावलिः ॥

अपिच । जयति जगदेकजननी विबुधमणानन्दकारिणी जयति ।
असृताशुमोलिमानसखिलासहंभी चिरं जयति ॥
आध मौलिमखनकुलमाले । आध तरङ्गितमुरसरिधारे ।
आध अलिक तिलस नय इन्दु । आध सोहाजो सिन्दूरविन्दू ।
कोमलत्रिकटचरणदुहुचारी । अपुरुष नाथ करवि तिपुरारि ।
एक देह अधपूरुषदारा । तेतिशकोटि देव देव निहार ।
मुक्त्वै वंशमणिर मुरम मावे । सेवि देव हर की नहि पावे ॥

नान्द्यन्ते सूत्रधारः । अलसतिविस्तरेण । भोः भोः कुशीलवाः—

हुषारपर्वतोपत्यकानिकायकाननैकचमत्कारचन्दनद्रुमस्य सरङ्गमङ्गला-
पाङ्गुलसुरौटखेलाकम्प्रीरमकृष्णान्नस्य प्रणतमुरचक्रचूडामणिमरीचि-
मङ्गुरीपिङ्गुरितचरणनखकेशरस्य भगवतो बालशशाङ्कशेखरस्य शशाङ्क-
वाभरावचितो निःशङ्कुमाहमाङ्केन भूयता समादिष्टाः स्मो यदेतच्च
महामहस्य विलोकनोत्कण्ठया विविधविषयवासिनी विशारदाः प्रा-
वानुवृत्तिवृत्तयो वर्तुणीकृतास्तदेषाममुरङ्गने भवतावहितेन भवितव्य-
मिति ।

प्रविश नटी । को एतच्च उवाचो ।

सूत्र । प्रिये ! अस्मि किल भरट्टाञ्जकुलजन्मना जनकजनपदौपेन रामचन्द्र-
शर्म्मणः पुत्रेण शंभुशक्तिविनोपनिबद्धं शीतदिगम्बरं नाम रूपक-
मिति ।

नटी । नाहं को एतच्च रामचन्द्रो ।

सूत्र । प्रिये न जानामि यस्यैषा प्रशस्तिपद्धी ।
निर्वृष्टा कोषवृन्दं नटति पटुतया नाटके साटकेऽपि
न्याये वैशेषिके वा विलसति सविशेषैव सांख्येति मुखा ।
मत्तो पटोऽतिहृष्टी सङ्ख्ययहृदयानन्दिनी यस्य मुष्टि-
जतः श्रीविल्वपद्माभिधकुलजलधौ चन्द्रमा रामचन्द्रः ॥ इत्यादि ।

End. महा । एवमस्तु ।

Colophon. इति निष्क्रान्ताः सन् ॥ सकामकामेश्वरो नाम चतुर्थोऽङ्कः । शुभमस्तु ।
शके १५७७ आषाढकृष्णपक्षमीमुधे ।

हुलाधिपदे नृपतिप्रतापे
प्रभाकरे धूतसमस्तपापे ।
सुखार्थकान्ते विमले निशान्ते
रत्नाकरे विप्रमणा ममङ्गुः ॥
प्रतापमल्लप्रभुकल्पिताया
जगत्पतिऽस्मिन्नुला हुलापाः ।
यदुच्यतेषु पयोमयीषु
हिरण्मयी कृतिरित्राविरासीत् ॥ ?

विषयः । सुदितमहेशो नाम प्रथमोऽङ्कः ।
 मानिनौमानभङ्गो नाम द्वितीयोऽङ्कः ।
 विरक्तविरुपाक्षो नाम तृतीयोऽङ्कः ।
 सकामकामेश्वरो नाम चतुर्थोऽङ्कः ।

(१६०६ । क ।) दानवाक्यसमुच्चयः . By योगीश्वर . 10 x 1 inches.
 Folia, 28. Lines, 5 on a page. Extent, 386 ślokaś. Character, Nāgara.
 Date, (?). Appearance, old. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमो नारायणाय ।

पुराणाममवाक्यानि परासृज्य भुधेः सह ।
 योगीश्वरेण क्रियते दानवाक्यसमुच्चयः ॥
 उत्पाद्य ज्ञानसामग्रीं ज्ञातव्या वा सुसम्भता ।
 प्रसङ्गाद् यदहोमादिवाक्यमप्यत्र दर्शितम् ॥
 तत्र सुरुक्कविजितकृष्णचर्म १ तथा खरपृष्णचर्म २ गोम-
 येन लिप्तायां तु भुवि कुशानास्तीर्य मृत्माजिनद्वयं प्राचीर्य स्वापनीयम् ।
 हस्तारि ।

End. स्वयमेवेति बहुयज्ञेषु समिद्विधेरेण होमनीय(?)मिति ।

Colophon. इति दानवाक्यं समाप्तमिति । ८३८ । सकल महावीरः । इति
 शुभमिति ।

विषयः । समदानकाले विहितानां वाक्यावलीनामेकत्र निबन्धनम् । प्रस-
 ङ्गतो बृहस्पतिरीनां ज्ञानविधायकवाक्यानाञ्च समावेशः ॥

(१६०८ । ग ।) दुर्घटवृत्तिः . By पवनदेव . Revised by सर्वरक्षित .
 14 x 1 1/2 inches. Folia, 97. Lines 5 on a page. Extent, 1,940 ślokaś.
 Character, Maithila. Date, (?). Appearance, old. Prose. Generally
 correct.

Beginning. ॐ नमः शिवायाम् ।

नत्वा पवनदेवेन सर्वज्ञं ज्ञानहेतवे ।
 बहून्नुक्तान्मोजकीयवीकाशभाष्यता ॥

श्राकमहीपतिवत्सुरमाने एकनभोनवपञ्चविताने ।

दुर्घटवृत्तिरकारि मुदेवकण्डविलसद्गारललेव ॥

वाक्पाच्छुरणदेवस्य क्वाथोपयज्ञपीडया ।

श्रीमन्मरुत्तितेनैषा संक्षिप्य प्रतिशंस्कृता ॥ इत्यादि ।

End.

निप्रतिष्ठां स्तम्भेरिति खर्चरे शरि-वा-लोपो वक्तव्य इति निरः

मकारस्य विसर्जनीयलोपः ।

Colophon.

इति दुर्घटे मतुप् पाठः ॥

विषयः ।

व्याकरणशास्त्रम् ।

(१०७८ । म ।) देवामृतपञ्चराचम् (खण्डितम्). 8x1 inches. Folia, 28. Lines, 6 on a page. Extent, 441 ślokas. Character, Newari. Date, (?). Appearance, old. Verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

मेरुपृष्ठे सुखासीनं ब्रह्मा लोकपितामहम् ।

सनत्कुमारः श्रीमन्मं पृच्छते परमेश्वरम् ॥ (?)

सनत्कुमार उवाच ।

कोऽयं विष्णुः परो देवः सर्वज्ञास्त्वेषु पश्यते ।

किमु भूर्भुवःस्त्वेषां अजातो जात एव वा ॥

.. .. .

.. .. .

कथं वा स्थाप्यते विष्णुर्लोकनाथो जगद्गुरुः ।

प्रतिष्ठां तस्य देवस्य श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ इत्यादि ।

End.

पद्मं पञ्चमतो न्यस्य वायव्यां तु हलं न्यसेत् ।

भूषणं चोत्तरे इत्यादीशान्यां वृद्धिं विन्यसेत् ॥

Colophon.

इति देवामृते पञ्चरात्रे एकादशमः पटलः ।

(अतः परं खण्डितम् ।)

विषयः ।

इति देवामृते पञ्चरात्रे द्वितीयः पटलः ।

.. .. . तृतीयः

इति	विद्याभूते	पञ्चरात्रे	चतुर्थः	पटलः ।
२२	२२	२२	पञ्चमः	२२ ।
२२	२२	२२	षष्ठ्यः	२२ ।
२२	२२	२२	सप्तमः	२२ ।
२२	२२	२२	अष्टमः	२२ ।
२२	२२	२२	नवमः	२२ ।
२२	२२	२२	दशमः	२२ ।
२२	२२	२२	एकादशमः	२२ ।

(११८६ ।) नरपतित्रयचर्याटीका . (खरोदयदीपिकानाम्नी ।) By ज्ञान-
ज्योतिर्मल्ल . 15 x 1 1/2 inches. Folia, 202. Lines, 5 on a page. Extent,
4,798 ślokaś. Character, Maithilī. Date, Śaka. 1536. Appearance,
fresh. Prose. Generally correct.

Beginning. ॐ नमोऽस्तु हरिहरलक्ष्मणदत्ताचार्यभ्यः ।

हरकृष्णमण्डितम्बे यौक्त्वा विम्बं स्वकीयं

भटिति परपुरन्ध्रीसङ्गमं शङ्कुमाना ।

किमिति किमिति केयं केयमित्युदासी

हरतु हरितलातं मामकं यौभवानी ॥

यत्र खरोदयपयोनिधिपारयाने ब्रह्मा हरो हरिरपि . . . खिन्नः ।

योहेन तत्र यदहं शिष्टमद्यतोऽस्मि नूनं तदत्र चरखो शरखो भवान्याः ॥

आसीद् विश्वविशोभिनिर्मैलयशोराशो रघोरन्वये

विष्णोः लक्ष्मणसुतुनृपतिर्वातायताश्रयः ।

यो राज्यं मिथिलां विजित्य समधं गत्वा गयां पौषपाद्

यो नेपालमकण्ठकं वारचयज्जित्वा नृपान् पार्वतान् ॥

मायां यो वज्रविशं तदनु सुरनदीं इलिये दिग्बिभागे

विष्णोः पक्षिमायां प्रविलसदक्षिणा मोरखापालपातः ।

भूमिं सप्ताहगम्यामपि धनदृशिो योऽलधीकृत्य भुङ्क्ता

रेने दोर्दण्डशोण्डः प्रखरतरलसत्काण्डकोदण्डपाणिः ॥

पुत्रास्त्रयस्तस्य नृपस्य जाता वारिण्यदानादिमुखावदाताः ।
 व्यापानभूतं तेषु वलत्प्रतापः श्रीरायमह्यः स्मरदुसचापः ॥
 दाम्पत्यः परमरितस्तु पूर्वभागे श्रीभक्ताभिधवरपत्न्याभिभागे ।
 येन श्रीनयविनयप्रदानसारस्तुल्यत्वात् पितु — — — हि राज्यभारः ॥

ततः समञ्जानि स्मरत्तरमुक्तोन्मदपानलो
 कथाविनयदानवान् सुवनमह्यनामा नृपः ।

— — — — —

परिपालयन् प्रमुदितः प्रकामं प्रजाः ॥

श्रीप्राशमह्यो नृपतिस्ततोऽभुदखण्डरोमैषडलकावर्धः ।
 श्रीशार्ङ्गशार्ङ्गोऽदशाङ्गराज्यपयोधितुहो सकलः सुधांशुः ॥
 श्रीविप्रमह्यो नृपतिस्ततोऽभुदभूतपूर्वप्रवलप्रतापः ।
 यः पूर्वचन्द्रो जनतानुरागे त्यागे हरिणन्द्र इवापरो यः ॥
 तस्मात्तैलोक्यमह्यः समञ्जानि रत्ननीजानिजेता यशोभिः
 साहित्यन्यायशास्त्रासमवरकवितारण्यसद्वारिभृदः ।
 दाता भोक्तावदाताश्रयमतिरम्यसखिडकापादसेवा-
 पण्डीभूताधिजातः शिष्यचरणसरोजन्मबिम्बाद्विरेकः ॥
 तत्पुत्रो दानकण्ठो जयति जयलमज्ज्योतिमह्यो नरेन्द्रो
 ज्योतिःसाहित्यशास्त्रस्मृतिविविधकलामोधिपारङ्गमजः ।
 नारीश्यामप्यरीणो मरुदि मुखविधुं यस्य दृष्टातिकृष्टान्
 देवर्ष्य — — पूर्वोपभूतिवहुविधा हन्त भावा भवन्ति ॥

.. .. .

याचते पुत्रपौत्रादीन् भाविनो भूमिपालकान् ।
 यद्य निःशेषलोकानामानन्दजनको नृपः ॥
 स्वरोदयाख्यं मगुलं पुष्पकं व्यक्तदूषणम् ।
 धर्मार्थकामसौख्याय साधनं क्रूरसाधनम् ॥
 नैषालेऽस्मिन् दुर्लभं य — — यी — — दृष्टं नैव चाकर्णितं वा ।
 अधीतव्यं सर्वथा चिन्तनीयं पुत्रपौत्रा पालनीयं भवद्भिः ॥

.. .. .

हित्वात्मकामं शमयेद् वशी यो

नितम्बिनीनां मदनत्वरारिभू ।

कृपान्वितो मन्मथशास्त्रवेदी

समाप्नुयात् स्वर्गसुखं सुधीरः ॥ तथाचाह महेश्वरः ।

कामव्यक्तात्मनः कामां कामकाधनिपीडिताम् ।

चिकित्सयति यो नित्यं परं प्राप्नोति कामिकम् ॥

शानेऽप्य शास्त्रस्य धनाशयानां तिष्ठन्नु तावद्वनधान्यलाभाः ।

सुतार्थिनां नापि सुता दुरापाः अट्टावतां आधयतां प्रयत्नात् ॥ इत्यादि ।

End.

द्वितयविधविधानं देवतामन्त्रपूजा

द्वितयवृत्तिविज्ञा सत्यतिघाहकाणाम् ।

प्रथममुदितमस्मिन् वीक्ष्य भिद्वैकवीर-

मपरमतिरहस्यं शाङ्करं कामतन्त्रम् ॥

श्रीभीरु ब्रह्मकुले कलायनिलयो यो वासुदेवः कृती

तस्य खेदवशाद्विरं प्रतिमुहुः संप्रेरणात् साम्यतम् ।

दीप्तं रतिशास्त्रदीपकलिका पद्मस्थितो धीमनो-

हृदयार्थान् प्रकटीकरोतु जगतां संहृत्य हार्दं तमः ॥

राजा धर्म्मरतोऽस्तु निर्जितरिपुः षड्वर्गवशो वशी

निःक्लेशः कृतिनो भवन्तु मुदिताः सत्कारलाभान्विताः ।

श्रान्धोऽपिप्रयत्नाप्रसन्नमनसः सर्वत्र सन्तु प्रजा

नित्यं तिष्ठन्तु सर्वसत्त्वनिचयेः संपूरिता मेदिनी ॥

Colophon.

इति पण्डितपद्मश्रीश्रीनखिरचिते नागरकमर्लस्ये सुतोदयो नामाष्टमः

परिच्छेदः समाप्तः । इति नागरकमर्लस्ये परिमसाम् ॥

यथा दृष्टं तथा लिखितं लेखको दोष न क्रियते ।

यदि गृहस्था मनुगृहस्था च दोषो न जायते ॥ (?)

विषयः ।

इति पण्डितपद्मश्रीश्रीनखिरचिते नागरकमर्लस्ये विषयनिर्णयो नाम

प्रथमः परिच्छेदः ।

द्वितीयः परिच्छेदः ।

तृतीयः परिच्छेदः ।

मन्थाधिकारस्तुर्धः परिच्छेदः ।

सङ्कृतकथनं पञ्चमः ।

शत्रुः परिच्छेदः ।

हारनिर्देशो नाम सप्तमः परिच्छेदः ।

ज्ञाति रतिविवेको नामाष्टमः ।

स्वदाररक्षणो नाम नवमः परिच्छेदः ।

बालादिपञ्चाकमलालनो नाम दशमः परिच्छेदः ।

ज्ञाति मदनीदयो नामैकादशः परिच्छेदः ।

नाङ्गीसंतोभयभावनाभक्तोपदेशो नाम द्वादशः परिच्छेदः ।

ज्ञाति मदनाङ्गीस्वभावाख्यो नाम त्रयोदशः परिच्छेदः ।

विषयविभागो नाम चतुर्दशः परिच्छेदः ।

इत्यालिङ्गानि दश ।

दशमपदानाष्ट ।

इत्युत्थानस्थितकरणानि चतुर्विंशतिः ।

इत्यासीनकरणे द्वे ।

इत्यधोमुखकरणे ।

स्थितकरणानि सप्त ।

वामाचरितप्रकाशो नाम सप्तदशः परिच्छेदः ।

ज्ञाति शत्रुमः (शत्रुदशः) परिच्छेदः ।

(१३२० । क ।) निबन्धाष्टकतिलकम् . 8x1½ inches. Folia, 78.

Lines, 5 on a page. Extent, 1,072 ślokas. Character, Newārī. Date, (?).

Appearance, old. Verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमः परब्रह्मणे ।

ब्रह्मधरसदृशसरोजे अल्पकदेवात्तपानके शरयो ।

शितरत्नभास्वरविमलो ब्रह्मोर्द्विजं पालु जनान् ॥

यद्य प्रसारमण्डलमात्रक्षत्तम्भुवनवरानुगम् । (?)

स श्रीनाथकुलेशः श्रीकुञ्जिकाधिदेवो जयति ॥

कुकारः पार्थिवो जीतो अजिहोपरिस्थितः ।
 वा काली शिवया वक्रा वा यौकुजिका जयति ॥
 खट्वा यया पराविज्य संवर्तिह्यौपसजा ।
 वा जनेशो काली काली संस्थिता पश्चिमे पृथे ॥
 वेशात् परमं श्रेष्ठं शैवावृत्तिममुत्तमम् ।
 वृत्तिणात् पश्चिमं खेपुं दत्तः परतरं नहि ॥
 विद्याय श्रीकुजिकायाः यौकुजेश्वरवहितायाः ।
 वृक्षां वर्गोत्तिष्ठेत्तर्षे निव्याजिकभिष्टोचते ॥
 स्नात्वाद्यवमसाधोऽयं श्रीशम्भुशासनो महान् ।
 तत्पारं परं गच्छन् यौथी श्रीकण्ठसंश्रजः ॥
 तत्परशैर्यपादृष्टं श्रीमत्पश्चिमशासने ।
 पारम्यार्थकमायातं सुमोषमनुलिखते ॥
 स्वमोवाकां हितार्थाय श्रीमच्छ्रीकण्ठमुनुना ।
 मुमुक्षेन कियद् गूढं सोपदेशं जये ननु ॥
 आधारादिमुसृक्षान्तं परान्तं परनिर्णयम् ।
 कथितं येन सुख्युं तं श्रीकण्ठमुषं नमे ॥

श्रीभैरव उवाच ।

अथातः संप्रवक्ष्यामि आश्रमाणां स्थितिं प्रिये ।
 देनाशौ वर्तितौ योगौ भेलकं त्रिविधं लभेत् ॥ इत्यादि ।

End.

पश्चिमान्वयसारीऽयं अतुष्टानतिलकं परम् ।
 निव्याजिकं स्वमोवाकामोलितपमुदीरितम् ॥ ?
 मुसृक्षाररेणुना जयेन परमार्चनाम् ।
 संशुद्धीतं परावृत्तं श्रीमच्छ्रीकण्ठमुनुना ॥
 लिखितपञ्चनशम्भोः सर्वमायुष्य दिव्ये
 मुखविषयनिधानः सर्गमोक्षैकदेहः ।
 परतरपरमाया सर्वकायान्तवीरा
 जय जय परशमः सर्वयामाधिराजः ॥ (?)

Colophon. इति श्रीमत्पश्चिमशास्त्रीयनिव्याजिकतिलकं समाप्तम् । श्रीमद्विजय-
रामदेवस्य राज्ये संवत् ११७ वैशाख पौर्णमासी आचार्यश्रीहरिहरस्य
निव्याजिकतिलकं निष्पन्नमिति ह्युभयम् । श्रीनाथाय नमः ।

विषयः । इति श्रीतरीयपक्षोदगीतलक्षणम् । पञ्चप्रश्नोद्धारः । चतुर्विधन्यायः ।
कूटावर्णध्यानम् । समग्रमन्त्रोद्धारः । मन्त्रावन्दनविधिः । शान्तिवलिः ।
मन्त्रपौठार्चनम् । शक्तिध्यानम् । पिण्डोद्धारः । महावलिः । इत्यादि ।

(१०९६ । क ।) न्यायरत्नाकरः or नवरत्नाकरः . (एकादशाध्यायमात्रम् ।)

By श्रीचन्द्र . 10 x 1 inches. Folia, 52. Lines, 6 on a page. Extent,
1,148 plokas. Character, Maithila. Date, Lakṣmīnara Era, 264. Ap-
pearance, old. Prose. Generally correct.

Beginning. ॐ नमो नारायणाय ।

अथाष्टान्तरकार्यतन्त्रतैवाध्याया इति श्रीकरः । तथाहि कार्यार्थमनु-
ष्ठानमतः कार्यतन्त्रत्वादेव तत्तन्त्रता नान्यथा । तथाकरणस्य प्रयोजने-
दशादिज्ञाभेदात् कार्यस्याङ्गापूर्वस्य तन्त्रत्वं सुज्ञानं । इत्यादि ।

End. तथा वाचस्पे क्रतुपञ्चमः प्राज्ञापत्याश्च तथा + + + +
क्रतुपञ्चमी तथा + + + + श्रीमन्मन्त्रावर्णध्यानस्य
पुरोनुवाक्या + + + वेति शेषं भाष्यादावनुसन्धेयमिति ॥

Colophon. इति महासहोपाध्यायश्रीचन्द्रकृतौ न्यायरत्नाकरे एकादशोऽध्यायः
सम्पूर्णः ॥ लघं २६४ कल्हो ग्रामे महासहोपाध्यायश्रीरत्नाकरात्मजेन
पठता श्रीहरिकरेण लिखितमिदं पुस्तकम् ।

यथा यथा निरूपय लगत् तथा तथा वृथा ।

सुरारिपादपूजनं परं स्मरं विभावय ॥

महेश्वरं ब्रह्म वज्रधरः पुमान्

गुणोर्मिर्वाहिष्ठितिकाक्षसंलयः ।

प्रधानबुद्धारिजगत्प्रपञ्चभूः

म नोऽस्तु विष्णुर्मतिभूतिमुक्तिः ॥

शरीरोभिर्विदम्परिषदि मरीद्गीतमहिमा

सहोपाध्यायश्रीमान् गुणरतिभूरु यस्य जनकः ।

असौ चन्द्रः श्रीमानकृत नपरत्नाकारमिमं
निबन्धं पोशाकौकुलकलमषोदारमिहिरः ॥ हृषम् ।

विषयः । श्रीमानाशास्त्रम् ।

(३८२ । घ ।) पदसूर्यप्रक्रिया. By उत्सवकीर्ति. 10×1½ inches.
Folia, 40. Lines, 5 on a page. Extent, 606 ślokaś. Character, Newārī.
Date, (?). Appearance, old. Prose. Incorrect.

Beginning. ॐ सिद्धिः । ॐ नमः श्रीमहागुरुपते ।

वाचा चन्द्रसमुद्भूतो मनःशीरार्णवाशुमात् ।

वापकोऽनेकशक्तीनां घोडशास्त्रेव धातुवान् ॥ (?)

मत्तादिर्धातुहेतुस्तरणिहृदिषुहे श्वायो लिङ्गसंज्ञा

आकुक्षिबोद्भववादिः कुरुकृतकपनो यो नवात्माष्टमूर्तिः ।

संख्याकालोपमर्शाष्टवयवमगुहाः शास्त्रसर्गं च सर्गा

मद्रोपेन्द्रप्रज्ञेशः प्रकृतिपरयुतो धातवेऽस्मै प्रथोमि ॥

सर्व्वसर्गैर्गुहादीनां मतमादाय भास्वरम् ।

पदसूर्य्यः मयोद्योतो लिख्यते ध्वान्तज्ञानये ॥

आलानां तिमिरबुद्धीनां स्वप्नान्ते चन्तामयि च । (?)

समध्वं गुणिनः सर्व्वं सर्व्वशास्त्रार्थवेदिनः ॥ गुम्फकम् ।

क्रियाकारकसम्बन्धो विना वाक्येन दुर्घटः ।

विभक्तिद्वययोगेन यत्र शोधमदुर्घटम् ॥

सर्व्वेति पदसूऽर्थोऽर्थं स्वान्तध्वान्तय नाशकः ।

तमोद्गीर्णेन चित्तेन दृश्यते निमीलं पदम् ॥

इह विभक्ती - द्वयी स्वादिवादि ।

- - - - - अम् ओ अम् द्वितीया ॥ इत्यादि ।

End. जीर्णतरङ्गन् । अतुन् भवति । ज्ञान्त इति स्थितिः । स्त्रीपुंनपुंसके ।

जान् । जरती । जात् ॥ एवं शब्द - - समाप्तादिति ।

Colophon. इति श्री - मरङ्ग-उपाध्यायोत्सवकीर्तिकृतो पदसूर्य्यप्रक्रियायां वर्तमान-
विभक्तिविरचित नाम प्रथमः ॥ (अन्तः खण्डिता ।)

विषयः । आकरणाशास्त्रम् ।

(६६४ । ख ।) पाण्डवविजयनाटकम् . By जयराममहर्षिदेव . 10×1 inches.
Folia, 44. Lines, 5 on a page. Extent, 660 ślokaś. Character, Newārī.
Date, (?). Appearance, old. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमो नाथेश्वराय ।

इत्येवमुक्तवान्जस्योदरजननसुरस्योत्तमाङ्गप्रधानं
ब्रह्मावहणालिमात्रामवलगतितमां राजतां कन्दरेऽक्षिन् ।
यं चात्मीयोत्तमाङ्गं श्वसि फणितेः कं सद्यस्त्वं हृतं तद्-
भीमागोऽथो कपालो विजयति विवितः पानु यो वृत्तनाथः ॥ (?)

... ..

ततः प्रविशति-भूतधारः । अये समुदेति भगवान् सूर्यः
परिक्रम्य । यदहमादिदोऽक्षि निखिलमामन्तवज्रचूडामणि
चरणकमलेन सकलमान्धर्वविद्यायुसारत्नाकरेण
श्रीमता जयरामसुदेवभूषालेन । य ययः

नाथसुदेवोरमणो भुवनप्रविष्टः

कीर्तिप्रभाधवलितालिलदिग्बिभामः ।

प्रसर्पिर्वीरकुमुदाकरवज्ररोचिः

संराजते विजयमल्लकुमारकोऽयम् ॥

... ..

श्रुत्वा । प्रिये अस्मिन्तत् श्रूयतां । श्रीमता श्रीश्रीजयरामसुदेवेन रचिता स्वयं
निर्माय गीतवाद्य — — — — भिनयनवनास्त्ररस — — समस्त
नाटकलक्षणालङ्काराणि रचनाचमत्कारमणीयं पाण्डवविजयं नाम
नाटकं नाटयितव्यम् । इत्यादि ।

End. प्रविश्य हुर्योधनः । अथो वृकोदरस्य प्रगल्भता । पण रे पण —

यद्योऽयं रिपुकाननान्तकमहाकल्याणदावानलः

क्रुद्धः सङ्गरश्चिह्नविक्रम — — खैलोकरसाक्षमः ।

यथा शस्त्रमदावचालनभुजो हुर्योधनोऽथो खलो

ह्यं हन्तुं समुपागतोऽयमधुना जामर्षि — — — ॥

(अतः परं खण्डितम् ।)

विषयः । युधिष्ठिरस्य राजसूययज्ञारम्भात् परतरघटनामवलम्ब्यारब्धोऽयं ग्रन्थः ।
अथमाप्तत्वादङ्कानामनिर्देशाच्च कियन्तमवधिं यावदिति प्रकाशनं
हुष्करम् । नूनं सभापर्जन्यवृत्तं विषयमवलम्ब्य कृतोऽयं ग्रन्थः
इतित्वस्य “सभापर्जन्यनाटक”मिति नामान्तरस्य वृष्टं प्रमापयतीत्यलम् ।

(१२६१ । क ।) प्रतिष्ठातव्यम् . 8x1 inches. Folia, 37. Lines,
7 on a page. Extent, 777 ślokaś. Character, Newārī. Date, (?). Appearance,
very old. Verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमः शिवाय ।

ईश्वर उवाच ।

+ + + + + कृत्वा मुनिश्रवणं ।

लिङ्गं धृत्वा ततः सधर्मस्त्रेयाच्छायां मर्त्यतः ॥

रक्षां कृत्वा ततस्तस्मिन् ज्योतिर्ज्ञानविशारदं ।

ततः सुसंस्पृशेद् विद्वान् दे + + + + + राक्ष ॥ इत्यादि ॥

End. निष्ठाभाष्ये (?) महातन्त्रे त्रीजभेदे महाभये ।

प्रतिष्ठातव्यमाख्यातं समाप्तं शास्त्रमुत्तमम् ॥

Colophon. (नास्ति ।)

विषयः । इति स्थापयमानं लिङ्गगुणे शेषपटलम् ।

इति द्विक + त्ति पटलम् ।

इति विच्छिन्नोऽस्थापन(?) पटलम् ।

इति वेद्यामते प्रतिष्ठातव्ये प्रतिष्ठापटलम् ।

इति प्रतिष्ठाकाले कर्मपटलं परिसमाप्तम् ।

इति लब्धयामपटलम् ।

इति प्रतिष्ठातव्ये गुरुपूजापटलम् ।

इति मुखलिङ्गलक्षणपटलम् ।

इति वेद्यामते प्रतिष्ठापटलतिः ।

इति गद्य (?) वास्तुपटलम् ।

(१६३३ । G ।) प्रपञ्चसारतन्त्रम् . 12x1½ inches. Folia, 124. Lines-
6 on a page. Extent, 3,160 ślokaś. Character, Bengali. Date, Lakṣ-
māya Era, 408. Appearance, old. Verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ श्रीमहागणेशाय नमः ।

अकचटतपयाद्यैः सप्तभिर्वर्णवर्गै

विरचितमुखवाद्यापादमध्याख्यहृत्वा ।

सकलजगदधीशा शाश्वतो विश्वपोनि

वितरतु परिशुद्धिं चेतसः शारादा तः ॥

अथाभवन् ब्रह्महरीश्वराभ्यां (द्याः) पुरा प्रधानात् प्रलयावसाने ।

गुणप्रभिद्धा जगतोऽस्य स्रष्टृत्वित्तिष्ठत्यस्रष्टृनिविष्टवेष्टा ॥

स्तुतिष्यतिश्च कृत्स्नश्च ते विचिन्त्य समविदन् ।

वस्तारमजमजक्तमरुपं मायिनं विभुम् ॥

भूतार्थाभासेन दुग्धाद्यै भूषणहस्तसमाकुले ।

मस्तुभंघट्टनोत्कौशलहरीकणश्रीतले ॥

उद्यदादित्यकिरणप्रशान्तशिशिरोदये ।

भूर्मन्त्रकरामर्शप्रतिस्तुत्यजलाकरे ॥

अनन्तभोमे विमले फलायुतविराजिते ।

शयितं शार्ङ्गखं श्रीरिशर्वपद्मभुवस्तदा ॥

तुष्टुतुष्टुमनसो विहरन्नवसं विभुम् ।

भूक्तिभिः स्तुतिभिः प्रीतः स्वमूर्तिं च यदर्शयत् ॥

नीलोत्पलदलप्रख्यां नीलकुक्षितमुठंजाम् ।

अष्टभौचन्द्र - - - ललाटामायतभुवम् ॥

.. .. . ॥

.. .. . ॥

तां दृष्ट्वा तरलात्मनो विद्यधोस्तज्जङ्कुराः ।

अतिष्ठद्वितिकर्तव्यमुदास्तवाग्रयोद् यत्तः ॥

स्वामिन् प्रसीद देवेश के त्वयं केन भाविताः ।

किं भूलाः किं क्रियाः सर्वमस्तभ्यं वस्तुमर्हति ॥

- इति पृष्ठः परं ज्योतिरश्याश्च प्रमिताक्षरम् ।
 प्रथमक्षरप्रभूताः सर्वाष्टिष्वन्यन्तद्वैतजः ॥ इत्यादि ।
- End. इत्थं मूलप्रत्यक्षर — — — — — आतप्रहर्ष-
 सेवाद्यावद्भुतेन्द्रियगुणरविचन्द्राग्रिषं प्रोत्तरवैः ।
 मन्वेस्तद्वैतताभिर्मुनिभिरपि जपध्यानहोमार्चनाभि-
 स्तन्त्रैः किन् यन्ममेदैरपि कमल — — इति श्रुतं प्रपद्यः ॥
 यदाश्रयध्वं प्रकृतिप्रभावतो विभिन्नतारां समा + तोजसः । (?)
 जगन्ति पुष्पान्ति रवीन्दुवद्भयो नमोऽस्तु तस्मै परिपूर्णसेजसे ॥
- Colophon. इति श्रीप्रपञ्चसारे चरमस्तिश्रुतिः पटलः सम्पूर्णः ।
 इति श्रीप्रपञ्चसारः समाप्तः ॥ — — — — —
 लभं ४०८ कार्तिक शुक्ल — — — — — ॥

(१०७ । ड ।) प्रबोधचन्द्रोदयटीका . By रुचि . 12 x 1 inches.
 Folia, 113. Lines, 5 on a page. Extent, 1,695 slokas. Character, Bengali.
 Date, (?). Appearance, old. Prose. Generally correct.

Beginning. तत्राग्रे तावत् सर्वविद्याविदग्धः सकलशास्त्रविशारदः सकलवेद-
 वेदान्ततत्त्वज्ञः सकलभाषाचतुरः सकलरसविशेषज्ञः संसारमुखविमुखो
 मुमुक्षुर्महाकाव्यिकः कृष्णमित्रः स्वविद्यतां प्रकाशयन् सकलविद्या-
 स्वरूपं निरूपयन् दुःखमयसंसारसागरनिमग्नसकललोकमुक्तीहिर्यन्
 नाटककौतुकव्याजेन वृत्तारादिरसोपदर्शनेन रम्यमुत्पादयन् सकल-
 लोकान् प्रवर्त्तीकृत्य वेदान्तमिदृशान् बाधयितुं शान्तरसप्रधानं प्रबोध-
 चन्द्रोदयाभिधानं नाटकमारभमाणो नान्दीलोकमवतारयति मध्याह्ना-
 र्कव्यादि । इत्यादि ।

End. इयमेव च जीवन्मुक्तिः कथ्यते सोऽयमानन्दः । श्रानन्दो वाञ्छितप्राप्ति-
 रिति दशरूपकोक्तः ॥ कृतिमाह सर्व्वयेति सव्यार्थं मनरूपत्वात् ।
 श्रीचन्द्रबिम्बस्य नृपस्य वाक्यैः
 प्रबोधचन्द्रोदयनाटकस्य ।
 ग्रन्थाननेकानुपग्रीव यत्ने-
 नोद्गीकृत्यैयं रुचिनात्मबुद्ध्या ॥

नमस्काराङ्गुलिं मौली निधायाभ्यर्चये सतः ।

अनागालोचनेनायं सकलः क्रियतां ययः ॥

सन्दृश्यते सज्जनदृष्टिपूतं सर्वं भवेन्नोक्तपरिग्रहाय ।

टीका तत्रेषा मरुत्युद्देशं सद्भिर्मनामप्यवलोकनीया ॥

विषयः । प्रबोधचन्द्रोदयनामकस्य नाटकस्य व्याख्यानम् ।

(१०७८ । ख ।) भैरवानन्दनाटकम् . By मणिक . 6×1 inches. Folia, 98. Lines, 4 on a page. Extent, 637 slokas. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमो नाटेश्वराय ।

त्रिपुरादनुजं हत्वा नृत्यन्महेश्वरनायके

प्रवरमुनिभिर्द्वैजैश्चैक्यमनोभिरभीक्षिते ।

नयनगुह्या (?) नाथे यामुन्मद्योत्सवकारिणी

भवतु सततं मेयं विद्विर्मेमापि च मदती ॥

.. .. .

.. .. .

अलमतिपल्लवितेन । यदहमादिष्टोऽस्मि भगवत्पुत्रपतिचरणकमल-

... .. . निरन्तरेण रघुवंशचक्रचूडामणिना राजल्ल-

देवीरमणेन श्रीमता श्रीजयस्वितिराजमल्लदेवेन । य एषः

सहस्रवर्षातिपालमखडनमणिः सन्मन्त्रचूडामणिः

सर्वज्ञानमणिः स्वधर्ममणिः सूर्यान्वयग्रामणीः ।

विश्वपाशमणिर्विशेषविदुषां सम्मानपूजामणिः

श्रीमार्कण्डेयस्वितिराजमल्लनृपतिः सर्वार्थचिन्तामणिः ॥

अप्यतोऽवलोक्य । अये विविधगुणिसत्तालङ्कृतस्तेषु नेपालेश्वरस्याति-

मनोहरा परिषदियं । तत् किमिदानीमतिविलम्ब्यते

सुहृदया ।

यद्विद्यु नदी । अल्लवत्त वपश्चि ।

सूच । प्रिये अहमादिष्टोऽस्मि यदहमासौ मूनोः कुमारश्रीजयधर्ममल्लदेवस्य

.. .. . विद्याहमद्योत्सववर्जनीत्सुक्तानां समाप्तः ।

श्रीनाटेश्वरवरलब्धनाट्यवेदविशारदस्य राजवर्तनस्य सुनोः श्रीगुरुचर-
मुद्राङ्कितमस्तकस्य मणिकनामधेयस्य कवेः कृतिभैरवानन्दनाटकदर्शना-
काङ्क्षा वर्तते । तत् त्वया भरतपुत्रकुशीलयेः सह सङ्गीतमनुसृत्य
यथावत्प्रयोगेन नाटयितव्यमिति । इत्यादि ।

End.

अङ्कितम् ।

विषयः । मदनान्वतीनाम्नी कामपि सुरमुन्दरीमृषिशापान्मानश्रीभूतां भूतलागतां
सखीद्वितीयां मनोहारिणीमवलोक्य भैरवनामकस्य नायकस्याति-
तरामुत्कृष्टा । ततस्तया सह खेलनाद् भैरवस्य महानानन्दस्यैवस्य
संक्षेपतो वृत्तान्तः ।

(२२६।घ।) (१६८८।अ।) भोजदेवसङ्ग्रहः. 10x1 inches. Folia,
30. Lines, 5 on a page. Extent, 600 ślokas. Character, Newārī. Ap-
pearance, old. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमः सर्वज्ञाय ।

सर्वज्ञमद्वयमनादिमनन्तमीशं मुद्गाभिषन्त्य लवनेर्विविधैर्मुनीनाम् ।
आज्यप्रबोधमुदयस्तमुदानिदानं (?) इमोदरो वरचयद् मुनिनः समन्वयम् ॥
करवदरमदृशमखिलं लिखितमिव तो निधितमिव हृदये ।
सचराचरं त्रिभुवनं यस्य स जीयाद् वराहमिहिरमुनिः ॥
स्वस्याभिधेयविपुलाभिधानबहुसङ्गैरज्ञातपुनः ।
लघुमलघुवाक्यमङ्गलमवदधतु सुपद्यमद्यमिमम् ॥

श्रीभोजदेवतृपसङ्ग्रहसर्वसारं

सारस्य सङ्ग्रहस्यस्य वराहसाम्यात् ।

योमोक्षरात्रिबुधसाधुमतं गृहीत्वा

ग्रन्थो यथागमकृतो न विकल्पनीयः ॥

वक्ष्यामि भूपमधिकृत्य सुखोपपन्नं

विज्ञातकल्पसमयं प्रविभक्तभागम् ।

अज्ञातमूर्तिमयया विदितेऽस्य भाग्यं

सामुद्रयात्रिकनिमित्तप्रतीः पृथक्तेः ॥ इत्यादि ।

End.

आगे सम्बत् १२८७ फाल्गुनशुक्लद्वितीयायां देवतीनक्षत्रे शुक्लदिने
बुधलग्ने लिखितमिदं पुस्तकं राज्ये श्रीश्रीजयार्जुनदेवस्य यथावृष्टं
तयालिखितं उदकानलमिथादि रक्षितम् ।

प्रागल्भ्यहीनस्य नरस्य विद्याः

अस्मा गता कापुत्रस्य हस्ते ।

अन्धस्य किं हस्तगते स्वितोऽपि

निर्वृतयन्ते त्वमिह प्रदीपः ॥ (?)

(१३६३ । त ।) मङ्गुश्रीसाधनम् . 10×1 inches. Folia, 6. Lines, 6 on a page. Extent, 126 lokas. Character, Newāri. Date (?). Appearance, old. Verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमः सर्वज्ञाय । विश्वकर्मेणे नमः ।

जगतां सृष्टिकर्तारं स्थितिभङ्गहारकारकम् ।

वरदाभयपीताम्बुपुष्पकाक्षचतुर्भुजा ॥ (?)

सृष्टादिसर्ववस्तूनां लक्षणानि प्रवक्ष्यते ।

शुभाशुभविधिज्ञेया लोकानां हितकाम्यया ॥ (?)

यथाशोभा तथार्थत्वा लाघेव वर्त्तलक्षणम् ।

शिल्पिकेन तथा कृत्वा सृष्टादिसर्ववस्तु ॥ ? इत्यादि ।

End.

ज्जिष्णुलौ भित्तुवरद्विजानां

मध्याङ्गलौ भूपतिविङ्जनानाम् ।

कनीयसौ शूद्रजनान्पजाय

कार्येषु योज्या मुहसंपदार्थः ॥ (?)

Colophon.

इति मङ्गुश्रीसाधने प्रतिमासक्षणं समाप्तम् ।

इति सम्पूर्णं श्रीमत्-नेपालसंवत्सरे ।

नेपालाब्दमते + + + + + ।

+ + + + + एकादश्यां कुजे दिने ॥

लिखित + + + + महाविहारे निवासितभित्तुश्रीधर्मैराक्षितेन

स्वार्थे - - - -

विषयः । शिल्पशास्त्रम् ।

(११२४ । ख ।) महादाननिर्णयः . By वाचस्पति . 12x1 inches. Folia, 92. Lines, 5 on a page. Extent, 1900 shlokas. Character Maithila. Date, Lakṣmīn Era, 392. Appearance, old. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमो नारायणाय ।

अभिनवनवनीतप्रोतमातःसनेन विकचनलिनलक्ष्मीस्फुटिमानन्दवज्रसु ।
 हृदयभवनमध्ये योगिभिर्ध्यातनीलं नवगगनतमालशृङ्गमलं कश्चिदोदे ॥
 आसीन्मेषिलमेदिनीशतमखः प्रत्यर्षिषीमन्तिनी-
 नित्योद्गीतभुजप्रतापतपनप्रोत्तमसमर्थवः ।
 चञ्चलीर्त्तिकुमुदतीपरिमलप्राग्भारिभूमखड्गो
 राजा ओचिष्यग्रभूषणमणिः श्रीमान् भवेशः कुती ॥
 अस्यान्ववायममलं विमलीकरिष्यन्
 कीर्त्या दिशो दश मुहुर्ध्वजलीकरिष्यन् ॥
 संद्यामसीमनि भटांश्चिदशौकरिष्य-
 त्नाविर्बभूव तनयो हरसिंहदेवः ॥
 स्वरोर्ध्वीलाशेषप्रतिविजितवैरिचितिपति-
 प्रियाभिर्निस्तनं कृतवरखसेवाविधिरतः ।
 कृतक्रीडो नित्यं समिति नरसिंहो नरपति-
 र्यशस्त्रोद्योतेरजनि रजनौलानिविजयी ॥
 विरोधिवरवर्णिनीनयनप्रारिक्त्वोलिनी-
 विदुस्तघनजाकुलं जगदनुपमेयामवत् ।
 यदौयसमरोद्यमे विकसति स्मरद्विक्रमे
 ततो गुणमहान्तरादजनि भैरवेन्द्रो नृपः ॥
 अयं दासुर्विलासानतीतः कवीनां गुणेर्दाः प्रतापानतीतो भटानाम् ।
 त्रिलोकीपतिमेयसीवासभूमिः पुनीते जगन्मखलं भैरवेन्द्रः ॥
 विधाय सरसीः शतं नगरपत्तनादीनडात्
 विजित्य रिपुभूषतीवदित यस्तुलापूरुषान् ।
 स एव नृपभैरवः समरसीन्नि पञ्चाननो
 जयत्यविधिदरको जगति राजकुन्दारकः ॥

श्रीवाचस्पतिर्धौरं सहकारितया समासाद्य ।

श्रीभैरवेन्दुपतिः स्वयं महादाननिर्णयं तन्यते ॥

अथ महादानानि । श्रुत्यादि ।

End. अत्र षोडशमहादानानामनेकाधिकारिकत्वादेकप्रवृत्त्यनुपपत्तेर्नैकप्रयोग-
साध्यत्वमतोऽपुनरावृत्तिर्मिलितमहादानषोडशसाध्यत्वाभावेनास्य तारक-
मात्रत्वमिति द्रष्टव्यम् ।

श्रीरूपनारायणभूमिपालकुतो महादानविनिर्णयोऽयम् ।

यशःप्रसूनाक्षितविक्रपत्तीनामाकल्पमाकल्पतु भूपतीनाम् ॥

Colophon. इति महामहोपाध्यायमिश्रवाचस्पतिविरचितो महादाननिर्णयः
समाप्तः ॥ लब्धं ३८२ वेशाख यदि १२ चन्द्रे दिने समाप्त ।

(१३२० । ८ ।) महालक्ष्मीमतमद्वारकः . 9x1½ inches. Folia, 78.

Lines, 6 on a page. Extent, 1,504 ślokaś. Character Newārī. Date, Newār Era, 380. Appearance, old. Verse. Incorrect.

Beginning. — — — — विश्वयोनिर्जन्मुद्धतलयकृत् अश्वदङ्घ्रिप्रभासा

यः स्वामी पञ्चपञ्चाशमचतुरिपुवत्प्रातिभानां द्विविद्यः ।

दृग्दृश्यं तं सपारं त्रिदशगुरुतनुं — — — —

सत्त्वत्वं नोमि शम्भुं जगद्वनिमुधाप्राप्तिहेतोः सुगम्यम् ॥ ?

श्रीमद्विमलतः पुष्टे शतवत्सलविस्तृते ।

योजनानां निजानाघशिलातलशिखाश्रये ॥

— — — — चन्द्रसूर्यधनद्वयाश्रिते ।

चतुष्पदार्चमंजुषे षष्ठेन्द्रियार्चमन्दिरे ॥

.. .. .

.. .. .

.. .. .

श्रीदेवुवाच ।

श्रुता मयागमाः शम्भो शास्त्रं भानार्चयं श्रुतम् ।

विद्याविद्यामतं किन्तु — — — — हि तत् ॥

यत्नाधुना सुसंलपं — — — — — प्रज्ञम् ।

समाप्तमभिधं ब्रूहि पञ्चसाधपदं नृणाम् ॥ इत्यादि ।

End.

अष्टादशशतैरेष दिव्यागमप्रचोदितः ।

संहितां शम्भुसंप्रोक्तां महालक्ष्मीमतैरः ॥ (?)

Colophon.

इति चतुर्विंशतिषहस्रे श्रीमहामत्तसारे श्रीमहालक्ष्मीमतभट्टारके कति-
पयसाधनकचनो नाम दशम आनन्दः । समाप्तः श्रीमहालक्ष्मीमत्त-
भट्टारक इति ।

अश्रीत्यधिकसंयाते संवत्सरशततये ।

मासि चैत्रेऽसिते पक्षे पञ्चम्यां शुभश्रावरे ॥

महामहार्चिःपीपूषं श्रीमल्लक्ष्मीमतं हितम् ।

धीमतः संख्यपालस्य पुण्यज्ञानविहङ्गये ॥

कावखोदयहयस हर्षेण लिखितं वृतम् ।

आन्तिमंस्तेपदोषोऽस्मिन् शोधनीयो हि धीधनेः ॥

यद्यक्षरपरिच्छिद्यमात्राहीनञ्च यद्भवेत् ।

तन्नुमर्हसि तत्पापं लिखितं मन्त्रबुद्धिना ॥

महाराजाधिराजपरमेश्वरपरममाहेश्वरपरमभट्टारकश्रीमल्लयभीमदेवराज ।

इति मङ्गलमहाशयैः ॥

विषयः ।

इति पुद्गलाद्यात्मविचारो नाम । १ आनन्दः ।

इति चतुर्विंशतिषहस्रे श्रीमहामत्तसारे श्रीमहालक्ष्मीमतभट्टारके शरीर-
विचारो नाम । २ ।

इति इन्द्रियार्थविचारो नाम । ३ ।

इति देवादिपञ्चविचारो नाम । ४ ।

इति अर्चाविचारो नाम । ५ ।

इति पुषडाव्यनिरूपणो नाम । ६ ।

इति षोडशभावकचनो नाम । ७ ।

इति शीर्षन्यासकचनो नाम । ८ ।

इति न्यासनिरूपणो नाम । ९ ।

इति कतिपयसाधनकचनो नाम । १० ।

(२८५ । ख ।) मृत्युजिदमृतौशविधानं or ०अमृतेश्वरतन्त्रम् . 10 x 1 inches.

Folia, 89. Lines, 3 on a page. Extent, 1,335 ślokas. Character, Newārī. Date, Newār Era, 320. Appearance, old. Verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमः शिवादिभ्यो गुरुभ्यः ।

यस्मिन्धा त्रिध्ववस्त्रासु रूपमाध्याय शक्तिमान् ।

उद्भवस्थितिर्गङ्गारक्तं विशस्य शक्तिः ॥

विवधाति नमस्तस्मै शुद्धामृतमयात्मने ।

शिवाय ब्रह्मविष्णवेऽपराय परमात्मने ॥

कैलासशिखरासीनं देवदेवं महेश्वरम् ।

क्रीडन्तश्च गणैः साङ्गं पार्वत्या सहितं हरम् ॥

दृष्ट्वा प्रभुदितं देवं प्राणिनां हितकायया ।

उत्सङ्गादवतीर्ण्याशु पादौ जग्राह पार्वती ॥

पद्मच्छ परया भक्त्या सन्तोष्य परमेश्वरम् ॥

श्रीदेवुवाच ।

भगवन् देवदेवेश लोकनाथ जगत्पते ।

यत् त्वया सहस्राक्षयं कृतं विष्णयकारकम् ॥

सर्वस्य जगतो देव किं नु मे परमेश्वर ।

तुर्विज्ञेयं तुरारार्थं रहस्यं न प्रकाशितम् ॥

कार्तिकेयस्य न मया (यि) न सुरेषु गलेषु च ।

योमेश्वरीणां मातृणां श्रुतीणां योगिनां नहि ॥

तदस्य मे जगन्नाथ सुप्रसन्नो यदि प्रभो ।

प्रार्थयामि प्रपन्नाहं निःशेषं वक्तुमर्हसि ॥ इत्यादि ।

End. अमृतेश्वरस्य देवस्य मृत्युजिदभैरवस्य तु ।

परापरविभेदं च यो विन्दत्यस्य सर्वज्ञः ॥

शोऽचिरादसुतं — — — — — ज्ञात्र संशयः ।

..

..

न देयं पापशीलानां क्रोधिनां कामिनां तथा ॥

वृत्तिरिति यदि मोहेन स्नेहेन धनलिप्सया ।
 मण्डति नरकं घोरमित्याद्या पारमेधुरी ॥
 — — — — अस्तुपालनात् सिद्धिमाप्नुयात् ।
 पालनाच्च भवेद्देहि मृत्युजित् परमेधुरः ॥

Colophon. इति मृत्युञ्जयसुतीशविधाने मन्त्रमाहात्म्य — — — — पटलः ।
 समाप्तमिदं मृत्युञ्जयसुतीशविधानं सम्पूर्णमिति शुभम् । संवत् ३२० ।

- विषयः ।
- इ० तन्वावताराधिकारः । १ ।
 - इ० मन्त्रोद्धारविधिः । २ ।
 - इ० यज्ञनाधिकारः । ३ ।
 - इ० दीक्षाधिकारः । ४ ।
 - इ० अभिवेकसाधनाधिकारः । ५ ।
 - इ० स्तूनाधिकारः । ६ ।
 - इ० मूर्त्त्या + नाधिकारः । ७ ।
 - इ० कालवचनः । ८ ।
 - इ० सदाश्रियाधिकारः । ९ ।
 - इ० दक्षिणचक्राधिकारः । १० ।
 - इ० उत्तरतन्वाधिकारः । ११ ।
 - इ० कुलाम्राधाधिकारः । १२ ।
 - इ० सर्वविद्याधिकारः । १३ ।
 - इ० सर्व्याधिकारः । १४ ।
 - इ० १५ ।
 - इ० व्यास्यधिकारः । १६ ।
 - इ० पद्माधिकारः । १७ ।
 - इ० वज्राकर्षणाधिकारः । १८ ।
 - इ० १९ ।
 - इ० राजरत्नाधिकारः । २० ।
 - इ० वृष्टुपाताधिकारः । २१ ।

३० जीवाकर्ष + आधिकारः । २२ ।

३० सम्प्रतिचारदर्शनः । २३ ।

३० सन्तसाक्षात् — — २४ ।

(१०७६ । ग ।) रघुवंशटीका . (शोभनाभिधा) By श्रीगर्भ . 10 × 11 inches. Folia, 94. Lines, 5 on a page. Extent, 1,410 ślokaś. Character, Nāgara. Date, (P). Appearance, old. Prose. Correct.

Beginning. ॐ नमः शिवाय ।

वागर्षाविद्यादि । वाक् च अर्षश्च वागर्षा । अजादादन्तमिति अर्ष-
शब्दस्यैव पूर्वनिपाते धाते धर्मादिषूभयमिति वचनादुभयं भवति ॥
इत्यादि ।

End. वाक्लिङ्गं मतं तुय्यं सन्धोरपि सुन्दरमिति + + + । ८२ ।

Colophon. इति वैद्यकश्रीगर्भकृतायां शोभनाभिधानायां पद्यमः सर्गः ॥

इति रघुवंशटीकायां शोभनाभिधानायां षष्ठः सर्गः समाप्तः ।

(१६३३ । क ।) रत्नकरण्डिका . By द्रोण . 10 × 1½ inches. Folia, 200. Lines, 5 on a page. Extent, 2,500 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Śamvat, 11८9. Appearance, very old. Verse. Correct.

Beginning. + + + + +

प्रथम्य शिरसा विष्णुं सारदा + + + + + ।

लिखति वाङ्मनेय + + + + + क्रियाविधानं वक्ष्यामः ॥ इत्यादि ।

End. श्रुत्तर्षयोगात् पादयो — — कारणं ।

सकादशुपत्तासेषु — — — — ॥

— — — — द्रोणेनाकारि यत्नतः ॥

Colophon. इति द्रोणविरचितो रत्नकरण्डिकानामस्मृतिषुसुखः समाप्तः ॥

ॐ स्वस्ति—संवत्—११८९ वैशाख शुद्धि — — — —

विषयः । धर्मेशास्त्रम् । (जीर्णत्वात् कीटवृषपादलीखाश्च नास्त्य सम्यक् विवरणं
अधीतुमलम् ।)

(१०७६ । ख ।) रूपसाधनम् . By सुभूतिचन्द्र . 10×1½ inches. Folio.
96. Lines, 6 on a page. Extent, 2,160 ślokaś. Character, Newārī. Date,
(?). Appearance, old. Prose. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमो वागीश्वराय ।

नत्वा शिवं विधुविरिञ्चिकरीन्द्रवज्रं

वागीश्वरीं गुरुपदं जनकं कविञ्च ।

चेतः शिशोर्जहृदजान्तकजापु दिवं

श्रीरूपसाधनवरं विमलं प्रवक्ष्ये ॥

मैनाक इत्यादि । पातु रत्ततु कोऽसौ मुनिः सर्वकारेण सर्वपदार्थानां
यथावद्वोधनात्मनां मुनिः । अथवा अक्षयकचने मौनयोगान्मुनि-
र्भगवान् सम्यक्सन्तुः ॥ कथम्भूतः । शाक्यः शाकेषु भवः शाक्यः ।
अथवा शाक्यस्थापत्यं पौत्रादिकं शाक्यः । इत्यादि ।

End.

उक्तार्थेत्यादि । उन् लोपः । अकारेण सन्धिः । मनस् शब्दरूपसाधनं
६२ ॥ हकारलकारान्तान्यप्रसिद्धानि ॥

Colophon.

इति सुभूतिचन्द्रमहाकवेर्विरचिते सुप्रकरणे नपुंसककाण्डानि द्विती-
यानि परिच्छेदानि समाप्तानि ॥ (?)

विषयः । सुवन्तरत्नाकरनामकस्य व्याकरणशास्त्रस्य व्याख्यानम् ।

(१३७६ । छ ।) शिवधर्मः (शान्त्यध्यायमात्रम्) . 10×1 inches. Folio.
20. Lines, 5 on a page. Extent, 250 ślokaś. Character, Newārī. Date,
Newār Era, 522. Appearance, old. Verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमः शिवाय ।

नन्दिकेश्वर उवाच ।

अतः परमिदं गुह्यं सद्गोद्गीतमहोदयम् ।

महाविष्णुप्रशसनं महाशान्तिकरं शुभम् ॥

अकालमृत्युप्रशसनं सर्वव्याधिनिवारणम् ।

परब्रह्मप्रशसनं सदाविजयवर्धनम् ॥

सर्वदेव — — — समभीष्टफलप्रदम् ।

सर्वज्ञानवधिका — — — शाश्वतम् ॥ इत्यादि ।

- End. शान्त्यध्यायमिदं पुराणं न वेपं यस्य कस्तुचित् ।
शिवभक्ताय दातव्यं शिवेन कथितं पुरा ॥
- Colophon. इति शिवधर्मशास्त्रे नन्दिशेखरप्रोक्तशान्त्यध्यायः समाप्तः । संवत् ५२२
भाद्रपदशुद्धद्वितीयायां ।
- विषयः । बुद्धमहादीनां शान्तिविधायकविविधदेवतास्तवसङ्ग्रहः ।

(१३२० । ग ।) औदत्तपद्धतिः . 10 x 1 inches. Folia, 132. Lines, 5
on a page. Extent, 2,640 ślokaś. Character, Maithilī. Date, Lakṣmaṇa
Era, 299. Appearance, old. Prose and verse. Correct,

- Beginning. ॐ तस्मै नमस्ते शशिसध्याय ।
सम्पन्नं तातनमेश्वराद् बहुगुणाद् वैशेषिकान्विशिकी-
वेदव्याकरणान्यधीत्य निखिलं काव्यादिकं ज्योतिषम् ।
दातुः संसदि सम्मतो नरपतेः श्रीदेवसिंहस्य स
श्रीदत्तो वितनोति पट्टमिमामेकाग्रिदानोचिताम् ॥
तत्र परम्परागतपरप्रदत्तत्रयत्रयकुसीदकृषिसेवाशाखिजादिन्यायार्जित-
धनस्य निषिद्धेतरे काले देशे च वंशविद्यावृत्तिविशुद्धसत्त्वाच्च बहुधा
प्रतिपादनमिहामुत्र च श्रेयसे भवति । इत्यादि ।
- End. तुलापुरुषमहादाने यत्प्रमाणतुल्येवेका संख्या सुवर्णस्य हिरण्यगर्भोऽपि चाष्ट-
सत्त्वारिंशदङ्गुलविस्तराद्वासप्रत्यङ्गुलोच्छ्रायणहनिर्वाहिका परं सुवर्ण-
स्यैका संख्येति + + + + सच न लिखितं । + + करणपट्टतो
भुजपक्षितमेवास्माभि + + + + ।
पुराणपौराणिकवादेवेदनिबन्धबहुसूतिशास्त्रद्वयम् ।
यकाशितं + + + + मिहमदो बुधा बुद्धिपथं नयध्वम् ॥
- Colophon. इति महामहोपाध्यायमिश्रजीनमेश्वरात्मजावसधिक + + + +
+ ध्यायश्रीश्रीदत्तपट्टतावेकाग्रिविधिमहादानविधानं पूर्णं । समाप्तोऽयं
ग्रन्थः । अक्षरसंख्यः । लघं २८८ षोडश बुद्धि ८ चन्द्रे महोपाध्यायश्रीनर
- - - - महानुभावानामनुज्ञामवाप्य खररायां वासस्तथा
श्रीधनेश्वरेण लिखितेयं पुष्तीति ।
- विषयः । धर्मशास्त्रम् ।

(१११७ । क ।) सिद्धसारसंहिता . By रविगुप्त . $8 \times 1\frac{1}{2}$ inches. Folia, 97. Lines, 5 on a page. Extent, 1,212 ślokas. Character, Newārī. Date, (?). Appearance, very old. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमः सर्वज्ञाय ।

सर्वं प्रणम्य सर्वं च दुर्गगुप्तस्य चतुना ।

संहिता सिद्धसारेयं रविगुप्तेन वक्ष्यते ।

आयुर्वेदोदधि + + सशक्ता वेदस्यमेधसः ।

वेद्यामिदं प्रताराय विद्विता तन्मया वृद्धा ॥

ब्रह्मा प्रोवाच यं स्वर्गं वेदमायुर्निबन्धनम् ।

शिष्येभ्यः कथयामास काशिराजाय तं क्रमात् ॥

तस्यानुमानिशालात् कायभूतचिकित्सितं ।

शल्यौ गदवयोवाले रक्षा + + विचर्तुनं । (?)

पुरुषा व्याघ्रधिष्ठानं महाभूतगुहात्मकं ।

शरीरमानसाः सन्तु सहजा व्याघ्रयो मताः ॥

शरीरा + कुट्टाद्याः क्रोधाद्या मानसाः स्मृताः ॥ इत्यादि ।

End.

बुद्धिनेधा स्मृतिकरं चन्द्रस्याग्रिमं दीपनं । (?) इति श्रुतिः ।

(अतः परं खण्डिता ।)

विषयः । चिकित्साशास्त्रम् ।

(१३६१ । ट ।) सिद्धान्तसारपद्धतिः . By भोजदेव . $10 \times 1\frac{1}{2}$ inches. Folia, 71. Lines, 6 on a page. Extent, 1,384 ślokas. Character, Newārī. Date, Newār Era, 187. Appearance, old. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमः शिवाय ।

यमासाद्य निवर्तन्ते विकल्पाः सुखदुःखयोः ।

- - - - - ॥

- - - - - विधिं तथा ।

पञ्चवारोदयसंयं प्रतिपुञ्ज - - - ॥ इत्यादि ।

End.

शेषा क्रमेण नित्यादिकर्मसारपद्धतिः ।

भवाव्यपुत्तितीर्षणां - - नोरिव निम्बिता ॥

यद् विप्रकीर्णं - - - - स्फुटार्थं

निष्पन्नकर्म - - - - ।

तत् संयतश्च लघुवाप्यर्थास्फुटश्च

श्रीभोजदेवजयतीपतिनाभ्यधापि ॥

Colophon. इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचितायां सिद्धान्तसारपद्धतौ श्रीश्री-
द्वारविधिः समाप्तः । संवत् १८७ कार्तिकशुक्लदिवातुलीयायां
भीमदिने लिखितमिति । शुभमस्तु ।

विषयः । इति सूर्यपूजाविधिः ।

इति महाराजाधिराजश्रीभोजदेवविरचितायां सिद्धान्तपद्धतौ निष्पन्नकर्म-
विधिः समाप्तः ।

इति मुद्रालक्ष्यं समाप्तम् ।

इति प्राथमिकविधिः ।

इति द्वितीयाविधिः ।

इति साधकाभिषेकः ।

इति आचार्याभिषेकविधिः ।

इति पादप्रतिष्ठाविधिः ।

इति शिङ्गप्रतिष्ठाविधिः ।

इति द्वारप्रतिष्ठाविधिः ।

इति हस्तप्रतिष्ठाविधिः ।

इति ध्वजप्रतिष्ठाविधिः ।

इति श्रीश्रीद्वारविधिः ।

(७७२ । घ ।) सुमतिखोपानम् . By ज्योतिषः . 10×14 inches. Folia,
30. Lines, 5 on a page. Extent, 1,800 ślokaś. Character, Maithilī. Date,
Lakṣmaṇa Era, 224. Appearance, old. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमो नारायणाय ।

वेदस्मृतिपुराणादि शृङ्गा लोकहितेविद्या ।

कृतं सुमतिखोपानं श्रीज्योतिषरमण्यका ॥

गङ्गाभरणं नरकागम + + + ति कीर्तनं सर्वपापविमुक्तिपूर्वक-
मदुलोकगमनफलं जन्मनयार्जितपापक्षयफलं वा ॥ इत्यादि ।

End. वैश्वदेववज्रनन्तरं सप्त प्रश्न + + + + +
+ + + ज्ञातिभिः सह स्नयं भुञ्जीत ॥

Colophon. इति सप्तत्रिंशद्विंशत्यध्यायविंशतिः कठकुरदेवादिब्रह्मसंहिता + +
+ + + + + महाराजाधिराजश्रीमन्महेश्वरकृतं शुभमिषोपान-
पुस्तकमिदं समाप्तं । शुभमस्तु लिखितमिदं + + + + +
+ नेपालराजावस्थितश्रीललितपत्तने ठकुरश्रीमतिश्रीमन्महा लिखितं ।
वर्षं २२४ आश्विन वदि + + + + + ।

यत्कर्म कुर्वतो नाम जुगुप्सा मेति पुत्रक ।

तत्कर्तव्यमशक्नुन यन्न मोक्षं महाजनैः ॥

विषयः । धर्मशास्त्रम् ।

(११६५ । क ।) सूर्यसिद्धान्तमाख्यम् . By चण्डेश्वर . 10×1½ inches.
Folia, 224 (leaves 1 to 10 missing). Lines, 5 on a page. Extent, 3,920
ślokas. Character, Maithila. Date, Lakṣmaṇa Era, 392. Appearance,
fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. (१म पत्रात् १० म पत्राणि न सन्ति अतो विंशपत्रे प्रारब्धस्य द्वितीया-
ध्यायस्य प्रारम्भवाक्यं लिखितम् ।)

अदृश्यरूपाः काजस्य सूर्तयो भगवाचिताः ।

श्रीधर्मन्दोद्यताख्या यद्वाक्यं मतिहेतवः ॥

रवीन्दोः समं मन्दोच्चाख्यौ न्यूनाधिकारिणौ । भोमादीनामपि मन्दो-
च्चाख्याः प्राग्वतयः न्यूनाधिकारिण्यः । इत्यादि ।

End. एतत्तं सर्वमाख्यातं रक्षस्यं परमाद्भुतम् ।

ब्रह्मो तत्परमं पुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥

इत्थं चतुर्ग्रन्थीणां चरितं ज्ञानमुत्तमम् ।

विज्ञायाकां विलोके - - - प्राप्नोति ज्ञायतम् ॥

इत्युक्त्वा सयमासन्त्य सन्त्युक्तेनाभिपूजितः ।

इतिमाचक्रमेऽर्काग्रं प्रविशन्तमखलम् ॥ ?

मयोऽयं दिव्यं तज्ज्ञानं ज्ञात्वा साक्षात् विवस्वतः ।

कृतकृत्यमिवात्मानं मेने निर्धूतकल्मषः ।

ज्ञात्वा तस्य वयसाय सूर्याल्लब्धवरं मयम् ।

परिव्रजस्येयं — — — पप्रच्छुरादरात् ॥

स तेभ्यः प्रवदो प्रीतो ग्रहाणां चरितं महत् ।

अत्यद्भुततमं लोके रक्षस्यं ब्रह्मसम्मतम् ॥

इति ऋषार्थः श्लोकः ।

Colophon.

इति मैथिलराजपेयसोमयाजिबीचण्डेश्वराचार्यविरचिते सूर्य-
सिद्धान्तभाष्ये पञ्चदशोऽध्यायः । अमं ३८२ फागुन शुद्धि ७ चन्द्रे रज-
पुरनगरे श्रीका + शम्भूना लिखितेषा पुस्तोति । ॐ नमो भवाय ।
ॐ गणेशाय ।

विषयः । इति मैथिलराजपेयसोमयाजिबीचण्डेश्वराचार्यविरचिते सूर्यसिद्धान्त-
भाष्ये सप्तमः । प्रथमोऽध्यायः ।

इ० स्फुटगतिः । २ ।

इ० उपकरणाध्यायः । ३ ।

इ० चन्द्रगृहाध्यायः । ४ ।

इ० सूर्यग्रहाध्यायः । ५ ।

इ० क्षेपकाध्यायः । ६ ।

इ० ग्रहद्वयाध्यायः । ७ ।

इ० ताराविक्षेपाध्यायः । ८ ।

इ० ग्रहनक्षत्राणामुदयास्तमयाध्यायः । ९ ।

इ० पौर्णमासाशुक्लोद्गतिः (?) १० ।

इ० अतीपातवैष्टताध्यायः । ११ ।

इ० गोलाध्यायः । १२ ।

(१६०८ । क ।) हरिचरितकाव्यम् . By चतुर्भुज . 14 x 1 inches. Folia, 87. Lines, 5 on a page. Extent, 1,250 slokas. Character, Maithila. Date, (P). Saka 144+. Appearance, old. Verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमो गणेशाय ।

भुरभभूषणमोहितमिदृषे धरणिधारणमोहितवृद्धये ।

यदुकुलेऽवततार य एष नः शततमस्तु मुदे मधुसूदनः ॥

सुखिरमेदुरमिन्दु - - - - लोभनलोचनम् ।

सुररिपुं तद्विदुल्लववाचसं भवत राक्षसोत्पल्लवाचसम् ॥

नवरधोल्लभितेऽप्य सरस्वति त्वमिह मामय काकसरस्वति ।

- - - - - ॥

विहितधरणिहृदयः स इयालुं योगशयन - - - सुखिरशयालुम् ।

हरिमवबोध कृतस्तवराजः कनकगिरिं सहते न - - - ॥

इत्यादि ।

End.

हृदयं निजविक्रमेश च विद्योभेदेन च क्वापि यो

भूमेभीरभरं जहार परमानन्दस्वरूपो हरिः ।

तन्मूर्तिं परिभावयन्नविरतं लीलाञ्च तस्य - - -

मुक्तिं लिप्रसवामुपां च भगवान् संभारविन्दो तरिः ॥

Coleophon.

इति हरिचरिताख्ये नव्यमत्काव्यमुच्छे

प्रसरदमृतधारे वर्णितेशावतारे ।

कृतकलुषनिरासे तुष्टवालाविलासे

अधिकदशत्रिचर्गः प्राप्त एषोऽत्र चर्गः ॥

द्याभोत्तमोऽस्त्यमलमङ्गुलैकपुष्पः

श्रीमान् करञ्ज इति वन्द्यतमो वरेन्दुरासम् ।

यच्च मुत्तिस्तुतिपुराणपदप्रवीणाः

सञ्ज्ञाश्चकाव्यनिपुणाः स्य वचन्ति विप्राः ॥

जीर्णः प्रजापतिगुणैः परिपूर्णकामः

श्रीस्वर्णरेख इति विप्रवरोऽवतीर्णः ।

तं ग्राममग्रमखनीपगुणं समरं

जग्राह शासनवरं नृपधर्मपालात् ॥

तदन्वयतीरसमुद्रचन्द्रो वभूव भुनूरिति भूचुरेन्द्रः ।

आर्यं यं आचार्यवरोऽभिषिक्तः — — सुराणां गुहकापि — — ॥

अयीपरः काशपगोत्रभास्करस्तपुत्र आचार्यवरो दिवाकरः ।

— — — — — ॥

नित्यानन्दः कवीन्द्रोऽभवदतिविभवः कंसविध्वंसिनोऽंश-

स्तद्वंशस्थावतंसो भृशमकृग्रयशो भारते यो वभार ।

— — — — —

— — — — — ॥

नानामुनीनां वचनानि श्रद्धाम्-

विचार्य तत्त्वार्थमपाधिगम्य ।

सदा सदाचारपरायणो य-

ज्ञाने प्रसीदात् स्मृतिर्कोमुदीक्ष ॥

काश्यामुपास्य भगवद्भूषणपद्म-

मन्दादरेण मुचिरेण मुहानुपेत्य ।

जज्ञे मुतं च निजवंशवतंसमीश-

मीशस्य विश्वविदितं त्रिविधसंज्ञम् ॥

— — — — —

— — — — — ।

प्राप्तो सदा — — — —

श्वदागुहोऽजनयत् तनूजान् ॥

सद्यीकनारायणमिश आशो

मन्वी सहान् साधवपाठकोऽप्य ।

ग्रीहप्रभाशोऽनु च भानुशर्मा

श्रीमान् कनीयांस्तु चतुर्भुजोऽभूत् ॥

यस्य — — — जिज्ञायां स्वर्गेन मधुना समम् ।

विलिख्य चैपुरं मन्वं विवेदं प्रथमं प्लुत ॥

वाङ्कारेऽप्रतिमः स्मृतावनुपमः साहित्यविद्योत्तमः

यद्वृत्तकर्मसत्तमः कविषभासभाषना — — — ।

श्रीकृष्णार्पितचेत - सुरवचोवैचित्र्यसद्धाननः

श्रीमानेष चतुर्भुजो विजयतां - - - पद्माननः ॥

भागीरथीपरिमरे परमा - - -

श्रीरामकेलिनगरे वसुशिशृषुषु ।

सौवर्ग्यवर्गवसताविव जन्मभू - -

श्रीमानसौ पिङ्गकृते वसति स धीमान् ।

व्याकारभारमधिगम्य स सच्चिदादौ

ज्यैष्ठ्यात् - - - सुविशुद्धबुद्धेः ।

श्राव्यं परं पितु - - - विविच्य काव्यं

धीरोऽकरदमुमुक्षुद्वारतरं प्रवन्धम् ॥

शरविधुमनुभिः शकस्य वर्षं परिगणितेऽप्य नभस्य शुक्लपत्ते ।

प्रतिपदि शशिवाचरे सुपूर्णे क्षरिचरिताक्षयनकाकाव्यमेतत् ॥

यावद् वेदो विलसतितरासृग्पङ्क्तुःसामभेदो

रम्यं रामायण - - - प्रमाणं पुराणम् ।

- - - - -

- - - कविकुलमुदे कव्यतां काव्यमेतत् ॥

भट्टाचार्यचतुर्भुजेन रचिते ग्रन्थेऽप्य पीरन्दरे

श्रीशोविन्दपदारविन्दपुगली (?) सौरभ्यविभाजिते ।

- - - पुमान्पुराणिशशभत्संख्य - - - -

श्रीमान् भानुकरोऽकरोल्लिपिमिसामानन्दमन्दोद्दाम् ॥

विषयः । श्रीरोहिण्यशयानस्य भगवतो नारायणस्य ब्रह्मादिदेवानामभ्यर्चनया पुष्टिका
भारमपनेतुं देवकीगर्भं जन्मग्रहणाङ्गीकरणं ततः श्रीकृष्णरूपेणाव-
तीर्णं तेन या या लीलाः कृतास्तासामेकैकशो वर्णनम् ।

DESCRIPTION OF THREE MANUSCRIPTS IN GUPTA
CHARACTER IN THE DARBAR LIBRARY.

(२७७.) निम्बासतत्वसंहिता. Folia, 114. Lines, 6 on a page. Extent, 4,500 slokas. Date (?). Appearance, old. Verse. Correct. Complete.

Beginning.

ॐ नमः शिवाय ।

रिचीक उवाच ।

गतोऽहं पूर्वमाश्रायां पुष्पाणि समिधन्तया ।

अपूर्वं दृष्टमाश्रयं तद् दृष्ट्वा कौतुकान्वितः ॥

अष्टाशीतिसहस्राणि ऋषीणामूर्द्धरेतसाम् ।

+ + + + + ॥

+ + + + कथय मम प्रवृत्तः ।

त्वं वेत्ता सर्वशास्त्राणां देवानाञ्च विशेषतः ।

तेन प्रवृत्तामि भगवन् येन वेत्सि मतङ्ग त्वम् ॥

मतङ्ग उवाच ।

शृणु तत्तु सभासेन प्रवृत्तामि तवाखिलम् ।

नेमिघे वसमानेस्तु युतं + + + ॥

तत्रैव दीक्षितो ब्रह्मा ऋषयश्च रिचीककः ।

कौतूहलान्विताः सर्वे विस्मयं परमं गताः ॥

परस्परं वदन्त्येव सर्वशास्त्रविशारदाः ।

कथं दीक्षा प्रपद्येत मुक्ता वेदोक्तमागमम् ।

न हि वेदात् परश्चान्यद् योगी + + ॥

सांख्ययोगश्च वेत्तासौ कथं विष्णुश्च दीक्षितः ।

+ + + + + ॥

निशासमुखमूलसूचदैव्याच ।

आवत्तु देवदेवेश दीक्षा निर्व्यासगामिनी ।

शिवतत्त्वं परदैव यं विदित्वामृतो भवेत् ॥ इत्यादि ।

Colophons.

- ६ पञ्च,—इति निशासमुखतत्त्वसंहितायां लौकिकधर्म प्रथमः पटलः । श्लोकशतं समाश्रीयधिकम् ।
- ८ " इति निशासमुखतत्त्वसंहितायां लौकिके द्वितीयः पटलः । श्लो १२२ ।
- १५ " इति निशासमुखतत्त्वसंहितायां लौकिके तृतीयः पटलः । श्लोक १८७ ।
- १७ " इति निशासमुखतत्त्वसंहितायां चतुर्थः पटलः । श्लोकशतं समविंशोत्तरं । चतुःश्लोताः श्लो ६४३ ।
- १८ " इति निशासतत्त्वसंहितायां मूलसूत्रे प्रथमः पटलः । श्लो २३ ।
- १९ " इति ० द्वितीयः पटलः । १३ ।
- २० " इति मूलसूत्रे तृतीयः पटलः । श्लोक १७ ।
- २० " इति मूलसूत्रे चतुर्थः पटलः । श्लोक १८ ।
- २१ " इति मूलसूत्रे पञ्चमः पटलः । श्लोक २५ ।
- २२ " इति मूलसूत्रे षष्ठः पटलः । श्लो (२) ५ ।
- २२ " इति मूलसूत्रे सप्तमः पटलः । श्लो २० ।
- २३ " इति मूलसूत्रे अष्टमः पटलः । श्लो २० ।
- २४ " इति निशासतत्त्वसंहितायामुत्तरसूत्रे प्रथमः पटलः । श्लो ४१ ।
- २५ " उत्तरसूत्रे द्वितीयः पटलः । श्लोक ४१ ।
- २६ " उत्तरसूत्रे तृतीयः पटलः । श्लो २४ ।
- २७ " उत्तरसूत्रे चतुर्थः पटलः ।
- २८ " उत्तरसूत्रे पञ्चमः पटलः । श्लो ५२ ।
- सूत्रोत्तरश्लोक २०८ समाप्तः ।

- ३२ षष्ठे,—इति निश्वाप्ततत्त्वसंहितायां नयसूत्रे षाष्ठप्रकरणं प्रथमः
पटलः । श्लो १३० ।
- ३५ ,, नयसूत्रे प्रकृतिविचारे द्वितीयः पटलः । १०२ ।
- ३७ ,, इति निश्वाप्ततत्त्वसंहितायां नयसूत्रे त्रयविचारस्तृतीयः
पटलः । श्लो ७७ ।
- ४१ ,, इति निश्वाप्ततत्त्वसंहितायां नयसूत्रे परमास्तसङ्ख्या-
विचारः चतुर्थः पटलः । श्लो ४६६ ।
श्रीतसूत्रत्रय समाप्तः ।
- ४५ ,, इति निश्वाप्ततत्त्वसंहितायां गुह्यसूत्रे प्रथमः पटलः ।
श्लोक ।
- ४८ ,, इति गुह्यसूत्रे द्वितीयः पटलः । श्लो १३० ।
- ५१ ,, इति गुह्यसूत्रे सर्वसिद्धिसन्दाहस्तृतीयः पटलः ।
श्लो ११२ ।
- ५४ ,, इति गुह्यसूत्रे चतुर्थपटलः । श्लो १३३ ।
- ५७ ,, इति गुह्यसूत्रे पञ्चमः पटलः । श्लो ११२ ।
- ६१ ,, इति गुह्यसूत्रे षष्ठपटलः । श्लो १४० ।
- ६६ ,, इति गुह्यसूत्रे सप्तमः पटलः । श्लोक २६२ ।
- ७२ ,, इति गुह्यसूत्रे प्रक्रियायोगपटलः । १४६ ।
- ८० ,, इति निश्वाप्ततत्त्वसंहितायां गुह्यसूत्रे नवमः पटलः ।
श्लोकशतद्वयनवत्यधिक ।
- ८२ ,, इति निश्वाप्ततत्त्वसंहितायां गुह्यसूत्रे दशमः पटलः ।
श्लोकशतमेकादशोत्तरम् ।
- ८७ ,, इति निश्वाप्ततत्त्वसंहितायां गुह्यसूत्रे एकादशमः पटलः ।
- ८८ ,, इति निश्वाप्ततत्त्वसंहितायां गुह्यसूत्रे मातृकाप्रस्तावो
द्वादशमः पटलः । श्लोका एतान् षष्टि ।
- ९३ ,, इति निश्वाप्ततत्त्वसंहितायां गुह्यसूत्रे ब्रह्मोद्धारः त्रयो-
दशमः पटलः । श्लो १८६ ।
- ९६ ,, सद्योजातस्य कल्पः समाप्तः ।

- १०० पत्रे,—अष्टोत्तरशतकल्पः समाप्तः ।
 १०१ ,, इत्येव तत्पुस्तकस्य कल्पः ।
 १०२ ,, तत्पुस्तकस्य द्वितीयकल्पः ।
 १०३ ,, इति निश्चासतत्त्वसंहितायां शुद्धसूत्रे पञ्चानां परिचयः पटलः । श्लोकानि सप्तानि त्रीणि पञ्चोत्तरशतधिकाणि ।
 १०८ ,, कवचोद्धारः पटलः ।
 ११० ,, इति निश्चासतत्त्वसंहितायां शुद्धसूत्रे पञ्चदशमः पटलः । श्लोका द्वादश ।
 ११२ ,, इति निश्चासतत्त्वसंहितायां शुद्धसूत्रे रेतविद्याविधान-पटलः षोडशमः । श्लोक द्वाषष्टिः शार्दूलः ।
 ११३ ,, इति निश्चासतत्त्वसंहितायां शुद्धसूत्रे वीजाश्रित्युक्तः + + पटलः । श्लोका ८१ ।
 ११४ ,, इति निश्चासतत्त्वसंहितायां शुद्धसूत्रेऽष्टाद + + चिंशद + + + + सहस्रचतुष्टयं श्लोकं सप्तानि पञ्च च ॥

(१६३० ।) अष्टावतारः. Folia, 24. Lines, 6 on a page. Extent, 522 slokas. Date, Newār Era, 28.

Beginning. वसुधैव कुटुम्बकम् + + + + ।
 वक्ष्यामि भो खिरात्रीणां तन्मै वृणुन्तु साधवः ॥
 × × × × × × ×
 ब्रह्मज्ञानां कुतज्ञानां शोभानां (?) पापकर्मिणां ।
 जायन्ते सर्व्वे वा साध्या अन्येषां तु तथैतरा ॥
 निदानमेतद्विद्वन्तव राजा विभीषण ॥ इत्यादि ।
 End. सम्यक् २८ (अष्टोत्तरशतकल्पानि ।) कार्तिककृष्णविजयम्बासु ।
 विषयः । विदित्वाशास्त्रं शारोम्यार्पणान्तिस्त्रयपनारिचद्वितम् ।

(२२६ ।) स्कन्दपुराणम् . Folia, 247, Lines, 5 to 7 on a page.
Incomplete. Leaves are not in order.

Beginning. प्रथमपत्रस्यः कश्चित् श्लोकः ।

तीर्थसंप्रवणार्थाय पौरुषमास्यां कृताद्विकाः ।

पौराणिकाः संपद्यन्तः श्रुतं सत्यपरायणम् ॥

पुष्पिकाः ;— स्कन्दपुराणे नन्दिकेश्वरमहाभाग्यं आदितप्रभृतिराज्ञायाश्च चतुर्विंशत् ।

श्लोकास्तत्वेन ८१५ (?)

” अन्धकनन्दियुद्धे अध्यायः (३८) स्कन्दपुराणश्लोकप्रदानिक ।

” अन्धक तपः प्रयागे अध्यायः ।

६२ पत्रे,— ” नरकवर्णने तपो नाम ।

” नरकवर्णने यैतरणी नाम ।

६८ ” ” रौरवं नाम नरकवर्णनेऽध्यायः ।

६९ ” ” नरकवर्णने महारौरवं नाम ।

” नरकवर्णने तपोतिथिं ।

७३ ” ” नरकवर्णने कुम्भीपाकं नाम अक्षिपत्रं नाम ।

७८ ” ” नारकीयमोक्षये । ८३ ।

” देव्यावरप्रदानं नाम । ८५ ।

” संसारातिवर्णनं नाम । (८५)

” वाराणसी + + कारणः । ८७ ।

८८ ” ” देव्यावरप्रदाने । ८ (८) (?)

८५ ” ” सोमनन्दिदेवोर्वरप्रदाने । ८ (९) (?)

आदितः प्रभृति एकत्वेन श्लोकसहस्रचयम् ।

स्कन्दपुराणे कौशिकभिषेकः । ११० ।

” कौशिकशापः । ११५ ।

” शुम्भनिशुम्भचैन्यवर्णनम् ।

१०१ ” ” देवाधुरसङ्क्रांते शुम्भनिशुम्भाभिजाय (?) (१२०)

१०७ ” ” शुम्भनिशुम्भसङ्क्रांते देवीयुतुजयः ।

१११ पत्रे,—सुन्दरपुराणे महिषासुरवधः ।

११२ ।

११३ ।

११४ ।

११५ ।

॥ ध्यानविधौ (प्रथ) मोऽध्यायः । १२२ ।

१२० ।

१२१ ॥ ॥ ध्यानविधौ द्वितीयः अध्यायः । १२३ ।

॥ ध्यानविधौ तृतीयः अध्यायः । १२४ ।

॥ ध्यानविधौ चतुर्थः । १२५ ।

॥ ध्यानविधौ मध्यमः अध्यायः । १२६ ।

॥ अन्धकारप्रशान्तौ नामाध्यायः । १२७ ।

॥ द्विरष्टाक्षरनिर्घाते अध्यायः । १२८ ।

॥ षडक्षरवरोऽध्यायः । (?) १२९ ।

॥ देवासुरसङ्ग्रामाध्यायः । १३० ।

॥ युद्धलाभः । १३१ ।

१३२ ॥ ॥ असुरवासिनोऽध्यायः ।

१३३ ॥ ॥ युद्धे अध्यायः ।

॥ युद्धे अध्यायः । १३४ ।

॥ अध्याय १३५ युद्ध ।

॥ युद्धे अध्यायः । १३६ ।

१३७ ॥ ॥ वसुधैव कुटुम्बकम् अध्यायः । १३७ ।

॥ युद्धे अध्यायः । १३८ ।

॥ युद्धे अध्यायः । १३९ ।

१४० ॥ ॥ युद्धे अध्यायः । १४० ।

॥ युद्धे अध्यायः । १४१ ।

१४२ ॥ ॥ युद्धे अध्यायः । १४२ ।

॥ युद्धे अध्यायः ।

- १४८(?) पक्षे,—सुन्दपुराणे यमलोकाभिगमने अध्यायः । १५० ।
- १५० ” ” राजवर्चनो नाम अध्यायः । १५१ ।
- १५१ ” ” ब्राह्मण + + अध्यायः । १५२ ।
- ” ” गय (?) गमने अध्यायः । १५३ ।
- १५५ ” ” सामरप्रवेने अध्यायः । १५५ ।
- १५७ ” ” किङ्कुरादेने अध्यायः । १५५ ।
- १५८ ” ” किङ्कुरपुढे अध्यायः । १५६ ।
- १५९ ” ” असुरसन्दिग्धने अध्यायः । १५६ ।
- ” ” वराहपुढे अध्यायः । १५८ ।
- ” ” विप्रचित्तिपातने । १५९ ।
- ” ” वराहाध्यायने अध्यायः । १६० ।
- ” ” + + + खेपखे अध्यायः । १६१ ।
- १६५ ” ” हिरण्यवधे । १६२ ।
- ” ” वृक्षध्वजे अध्यायः । (?) १६३ ।
- १६७ ।
- १६८ ” ” वराहवपसंहारे अध्यायः । १६४ ।
- १६९ ” ” वराहोत्सवे अध्यायः । १६ + ।
- १७१ ।
- १७२ ।
- १७३ ।
- १७४ ।
- १७५ ” ” मन्दारारोहणे । १६६ ।
- १८१ ” ” असृतमयने नीलकण्ठोपाख्याने महादेवस्तोत्राध्यायः ।
१६७ ।
- १८२ ” ” असृतमयने पुढे । १६८ ।
- १८३ ।
- १८४ ।
- १८५ ।

१८७ पत्रे,—सुन्दरपुराणे चामरे अध्यायः । १६८ ।

१८८ ।

१८९ ।

” यातुधानाख्यान अध्यायः । १७२ ।

” + + अध्यायः । १७३ ।

” जमदग्निवरप्रधानो अध्यायः । १७४ ।

१८४ ।

१८५ ।

१८६ ” ” हरिसुन्दरपुरवर्णनाध्यायः । १७५ ।

१८७ ।

१८८ ” ” नाम (?) साहाय्ये अध्यायः । १७६ ।

२०२ ” ” मङ्गावतरे अध्यायः । १७७ ।

२०४ ” ” मङ्गावतरणे अध्यायः । १७८ ।

” अध्यायः । १७९ ।

” रणोद्घोसः । १८० ।

” अन्धकपुत्रे मन्दरवर्णनं अध्यायः । १८१ ।

२११ ” ” अन्धकमर्चने लूहरचनाध्यायः । १८२ ।

२११ ” ” मणपुत्रे अध्यायः । १८३ ।

२१२ ” ” मणपुत्रे । १८४ ।

” मणपुत्रे । १८४ ।

२१४ ” ” मणपुत्रे । १८५ ।

२१५ ” ” मणपुत्रे । १८६ ।

२१६ ” ” जाम्बवधे । १८७ ।

२१७ ” ” मणपुत्रे । १८८ ।

२१७ ” ” मणपुत्रे । १८९ ।

२१८ ” ” मणपुत्रे अध्यायः । १९० ।

२१९ ” ” मणपुत्रे अध्यायः । १९१ ।

२२० ” ” मण + + अध्यायः । १९२ ।

स्कन्दपुराणे गणपुष्टे अध्यायः । १८३ ।

२२० पञ्चे,— ” गणपुष्टे अध्यायः । १८४ ।

२२० ” स्क (न्दपुराणे ग) णपुष्टे अध्यायः । १८७ ।

स्कन्दपुराणे गणपुष्टे अन्धकने + + । १८८ ।

२२७ ” ” गणपुष्टेऽसुरत्राये अध्यायः । १८९ ।

” युद्धभूमिखर्गने । २०२ ।

” अन्धकविजये । २०३ ।

२३४ ” ” गणपुष्टेऽन्धकमर्चने अन्धकमर्चनं समाप्तञ्च ब्रह्मणाः स्तवः ।
२०४ ।

२३५ ” ” अन्धकवधः ।

” भूमिजापुत्रवर्गने अध्यायः । २०७ ।

” तरुविवाहे ब्रह्मणामन्वयः । २०८ ।

२४१ ” ” तरुपुत्रग्रहणे विप्रामन्वयं समाप्त अध्यायः । २०९ ।

२४२ ।

२४४ ” ” अशोकतरुपुत्रग्रहणे समाप्तं अशोकतरुपुत्रग्रहणञ्च अध्यायः ।
२१० ।

२४५ ।

२४८ ” ” स्कन्दाभिषेकानुष्ठाने । २११ ।

२५१ ” ” सेतोपद्याभिषेके (?) अध्यायः । २१२ ।

२५२ ।

२५३ ” ” + + + के अध्यायः । २१३ ।

२५४ ।

२५७ ” ” शैतवरप्रदाने अध्यायः । २१४ ।

” + + खर्गने अध्यायः । २१५ ।

२६४ ” ” त्रिपुरवधे अध्यायः । २१६ ।

” त्रिपुरवधे सुरवर्गनं अध्यायः । २१७ ।

” त्रिपुरवधे समाप्तं त्रिपुरवधेति अध्यायः । २१८ ।

” प्रह्लादचरित्रे अध्यायः । २२० ।

स्कन्दपुराणे योगविधौ पञ्चमः अध्यायः । २२६ ।

” योगविधौ षष्ठ्यमः ।

२८४(?)पत्रे,—” योगविधौ नवमः ।

” काष्ठकुटामाहाभाग्यं नाम । (२४०) ।

” समरोत्पत्तिः अध्यायः । २६८ ।

३०३ ” ” सद्योदरसंवादे । २६९ ।

” वाराणस्यावलोकने त्रैलोक्यधनदपञ्चकानां वरप्रदानं
नामाध्यायः । २७८ ।

३२७ ” ” सती प्रवेश अध्यायः ।

३३० ” ” सुकेशवरप्रदाने ।

३३८ ” ” उपमन्युवरप्रदानः ।

” वृक्षपक्षप्रमथने । (३२९) ।

आदितः प्रभृति सर्वतत्त्वेन (८(?)५४) ।

स्कन्दपुराणे इक्ष्वापापानुकीर्तनं नाम । ३(?)४३ ।

” ईश्वरार्चनविधिः ।

DESCRIPTION OF SOME RARE PAPER MANUSCRIPTS
IN THE DARBAR LIBRARY.

(१४१८ ।) अमृतोदयनाटकम् . By गोकुलनाथ . 10×5 inches.
Folia, 30. Lines, 10 on a page. Extent, 900 ślokas. Character, Nāgara.
Date, Samvat, 1848. Appearance, new. Prose and verse. Generally
correct.

Beginning. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

ब्रह्माण्डविन्दुमण्डपं खवारिवाह
वचश्च मुच्यति निषिद्ध्यति जीवनम् ।
स्रष्टुं त्वया सु(?)पदद्विविधोपकष्टं
निर्भीष्टुमर्हति तथैव विवेकविद्यात् ॥

अपिच । अक्षरद्वयपरमद्विरङ्गमेवेनैतमखनिःकमणाद् विविक्तारङ्गः ।
अतिरिक्तमुखमन्ध्यामुखान्तो निगमकवेष्टव्यं रूपकप्रबन्धः ॥

विद्यु । न दहति समरान्वयं न पादात्
प्रभवति नाप्यलिकादुदेति चक्षुः ।
न च किमपि शृणोति नैव तर्मा
मम कथमस्तु तव स्तवेऽधिकारः ॥

नान्द्यन्ते सूत्रधारः ।

निर्वाचितं सद्यः प्रत्याहरणावतारणादिभिरङ्गैरुपबृंहितः पूर्वोक्तः ।
आश्रयतमवधरो गुरोर्गोकुलनाथस्य गिरां प्रबन्धमभिनेतुमुपनतवाचो
प्रशान्तपरिजनोपप्लवः शिशिरभासः । इहहि — — — —

परिक्रम्य । अयमर्हं भोः क्षेत्रज्ञनगरवासी मूलमस्मि सर्वस्यारम्भस्य रागो नाम
कामरूपो नटः । तस्य समामृतोदयं नाम नाटकमभिनिनीषतः
पूर्वपरिदृष्टीताभोगभूमिकापरिहारेण विविक्तवेशपरिग्रहसुरीकुर्वन्तु
भाषमिन्नाः । इत्यादि ।

End. अपवर्गः । सातरहं पूर्योऽस्मि । तथापीदमस्तु ।
 संसारात् प्रा + निर्व्वेदं सर्व्वं निर्व्वीणलिप्सुषा ।
 अथयान्मननाद्भानात् पश्यन्तु पुरुषोत्तमम् ॥

Colophon. इति निष्क्रान्ताः सर्व्वेऽपवर्गप्रतिष्ठा नाम पञ्चमोऽङ्कः समाप्तश्चायं ग्रन्थः ।
 सम्पत् १८४८ ।

विषयः । अथयान्मननात्तर्नाम प्रथमोऽङ्कः ।
 मननमिद्विर्नाम द्वितीयोऽङ्कः ।
 निदिध्यासनधर्म्मसम्पन्नाम तृतीयोऽङ्कः ।
 यमात्मदर्शनं नाम चतुर्थोऽङ्कः ।
 अपवर्गप्रतिष्ठा नाम पञ्चमोऽङ्कः ।

(१३०६ ।) अरिष्टनवनीतव्याख्या . (औधरा .) By नवनीतनर्त्तनकवि,
 12x2 inches. Folia, 54. Lines, 7 on a page. Extent, 1,114 ślokas.
 Character, Newārī. Date, Newār Era, 800. Appearance, fresh. Press
 and verso. Incorrect.

Beginning. ॐ नमो विष्णवे ।

अरिष्टनवनीतं यद् होराशास्त्रात् समुद्भूतम् ।
 व्याख्या विरच्यते तस्य औधराख्या मनोहरा ॥
 प्रथमं प्रबन्धारम्भे अभिमतदेवतानां नमस्कृत्य प्रबन्धसंज्ञां कर्तृसंज्ञां
 प्रकाशयति ।

औरङ्गेशं नत्वा होराशास्त्रांमुधौनु समालोच्य ।
 नवनीतनर्त्तनकविररिष्टनवनीतमालङ्क्रे ॥

अरिष्टनवनीतं अरिष्टभारं अरिष्टमतिभरणसूचकमशुभं । तथोक्तं वैज-
 यन्त्यां रिष्टारिष्टे शुभाशुभे इति । इत्यादि ।

End. श्वमुक्तेन प्रकारेण खलानि विचार्य्य रिष्टग्रहस्य खलमधिकं चेद् रिष्ट-
 मस्तीति जानीषात् । रिष्टापवादग्रहस्य खलमधिकं रिष्टिर्नास्तीति ।
 — — — रिष्टमस्तीति ॥

Colophon. इत्यरिष्टनवनीतव्याख्याने रिष्टापवादी नाम षष्ठः परिवर्द्धः । शुभमस्तु ।
 संवत् ८०० फाद्युन वृत्तः षष्ठौ । सुष्यारे ॥

विषयः । इति० साधारणपरिच्छेदः । १ ।

इति० सात्ररिष्टपरिच्छेदः । २ ।

इति० पित्ररिष्टपरिच्छेदः । ३ ।

इति० सत्त्वोरिष्टपरिच्छेदः । ४ ।

इति० सुतारिष्टपरिच्छेदः । ५ ।

इति० अरिष्टापवादः । ६ ।

(१६१७ ।) अश्वमेधनाटकम् . By सुमतिजितामित्र . 16×4½ inches.
Folia, 37. Lines, 9 on a page. Extent, 2,015 çlokas. Character, Newārī.
Date, Newār Era, 810. Appearance, fresh. Prose and verse. Generally
correct.

Beginning. श्रीश्रीनृत्यनाथो जयति । श्री गुरवे नमः ।

नान्दीगीतम् । सालवराणे । ज । अ । य । प्राक्कांति ।

विभुवननायकं, ताख्यनृत्यरतं

विधुवरतिलकमूवेष्टम् ।

विदितनटवरं, सुपिङ्गुजटं

ललितहारमुज्ज्वलम् ॥

द्विदितमुतनाशककलितरङ्गगतं

विनयनमुपपन्नमुज्ज्वलम् ।

अहं हेमनिभमहं कुमुदकुन्दभितं

अभिनयनिपुणमहेष्टम् ॥

यशति सुरमयो भवन्त्यं

यजितं नूपुरवलयितम् ।

भक्तवरादायकमज्ज्वलमेवमनं

सुललितशङ्कुरम् ॥

वहति जटातटे माङ्गलजलविमलं

महदयश्चदयहारि ।

सुमतिजितामित्रकृतहरवर्णनं

परिमुखयतु भक्तजनम् ॥

नान्दीश्लोकः ।

शानन्वं चन्द्रचूडस्त्रिदशशतमुतः कान्तपालिङ्गिताङ्गो-

गोरीशो दिव्यमूर्तिर्दनुजकुलरिपुः कुन्दकर्पूरगौरः ।

स्वच्छन्दं रङ्गधंख्यो नटभवनभवं विमलालं विभुन्वन्

शृङ्गेः पातु नित्यं जगदखिलमिदं देवदेवो महेशः ॥

मूत्र ।

आर्य्यं गुणवति कमलवदने त्वरया व्रतस्तावदागम्यताम् ।

नटी ।

अज्जलत यन्मामि । इत्यस्मि को निरुप्यो अनुचिद्विद्युति ॥

मूत्र ।

आर्य्यं सकलनृपतिचक्रचूडामणिना श्रीश्रीसुमतिजयजितामित्रमल्लदेवेन
श्रीश्रीश्रीस्त्रेष्टदेवताप्रौतिकामनया जैमिनिभारतीक्ताश्वमेधिकाभिनयम-
भिनेतुमादिष्टोऽस्मि ।

अपि कमलविलोचने नानादेशादागतभूमिपालकविश्वरविदग्धजनसासा-
क्षिकानाञ्च चेतोरधुनाय अश्रीसुमतिजयजितामित्रमल्लदेवाञ्चया संस्तु-
तेन जैमिनिभारतीक्ताश्वमेधिकाभिनयमभिनेतुं युधिष्ठिरद्रौपदीरघु-
अहोतुमायां गच्छावः ॥ इत्यादि ।

End.

सर्व्वं । तथास्तु । ... ।

Colophon.

इति जैमिनिभारतं सम्पूर्णम् ॥

सुमतिश्रीजितामित्रो मल्लदेवा महोपतिः ।

युधिष्ठिरश्च यक्षश्च शृण्वारम्भं करोति हि ॥

श्रीसूर्य्यवंशशतपत्रसहस्ररश्मि-

नंसीभवद्रूपतिकैरवकाननेन्दुः ।

भक्तापुरे जयति भूपतिरस्परज-

भामिर्विचित्रपदपङ्कजरञ्जितश्रीः ॥

जितामित्रमल्लं गोपालं गोपालः ।

जितामित्रमल्लः सपुत्रं पुनातु ॥

सम्पत् ८१० पौष सुदि — ॥

(११६१ ।) अथवैद्यकम् . By दीपङ्करः . 8 x 2½ inches. Folia, 83. Lines, 6 on a page. Extent, 1,419, ślokas. Character, Newāri. Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमः सर्वज्ञाय ।

शिवं प्रहस्य सर्वज्ञं तज्ज्ञाः किमपि यं विदुः ।
 सत्रिंशं शालिहोत्रञ्च वालिशाम्बलञ्च कारयेत् ॥
 श्रीनिधानकरो नाम भिषगाधीश्वरं परार्थकृत् ।
 कान्तारवाग्विनीवेश्वरं शङ्कराध्विचन्द्रमाः ॥
 तस्माद्वागार्वाचमज्जन्तुमन्तारकारणम् ।
 अभुजानाकरः श्रीमान् बुद्धः बुद्धोदनादिव ॥
 श्रीमद्वीपङ्करस्तस्य मृगुर्गुप्तततोऽभवत् ।
 वीपङ्करपदाम्भोजरत्नोरञ्जितमूर्धनः ॥
 तेन सज्जनदासेन शाकुन्तलिकृतं वर्जितम् ।
 संक्षेपतस्तुरङ्गायां लक्षणं सचिकित्सितम् ॥
 अध्यायानां नवत्येव श्लोकाः शतत्रयोदशैः ।
 पूर्वशास्त्राणि संक्षेपे प्रयोगादुपलक्ष्य च ॥
 तदेतद्विहितं किञ्चिदात्मनः स्मरणाय तत् ।
 सन्तः धीकर्तुमर्हन्ति परकीर्तिं - - - - ॥
 इत्युदरपदाशतं वृत्तेः कीर्तितं बलम् ।
 तच्च मुखतया राजन् वालिनः शत्रुमर्हनाः ॥ इत्यादि ।

End.

तेले च तिलतेलं स्यात् फाले च वडरं तथा ॥

निर्देष्टव्यायायः ।

Colophon. इदं आद्यवैद्यकशास्त्रं दीपङ्करकृतं समाप्तम् ॥

विषयः । अथचिकित्साशास्त्रम् ।

(७६५ ।) अथार्युर्वेदः . By गण . 12 x 4 inches. Folia, 41. Lines, 11 on a page. Extent, 1,333, ślokas. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

प्रणिपत्य धवलतनूयतिमिरहरं गोपतिहरशशाङ्कुम् ।

अथापुर्व्वनिधिं महामतिं ब्रालिहोत्रम् ॥

ये ब्रालिहोत्र — — — गमैस्तु महर्षिभिः पुरा गदिताः

सुरङ्गशास्त्रयोगाः श्रान्त्यै विकाराणाम् ।

तेषां मध्या + + जनसारतरं हयजितार्थमुद्भूतम्

रचितः स्वयं समासेन संग्रहः सिद्धयोगानाम् ॥

धर्म्मार्थकामसिद्धिर्येषां सुरङ्गैर्भवेत् तथा पूर्वं

कथितं महामतिभिः तथापि वक्ष्ये समुद्देशम् ।

अथैहंस्तगता पृथ्वी शीरश्वैर्विपुलं यशः ।

विजयश्च भवत्यश्वैरश्वा धर्म्मैर्विभूषणाः ॥ इत्यादि ।

End.

इषो निम्बं बृहद्यो च गुड्वी कटुका यचा ।

गोमूत्रेण समायुक्तं लेकले पित्तमुत्तमम् ॥

काष्ठपिण्ड । (अतः परं खण्डितम् ।)

विषयः । अथापुर्व्वदे गणकृते सिद्धयोगसंग्रहे अष्टप्रश्नसाध्यायः ।

अथापुर्व्वदे गणकृते सिद्धयोगसंग्रहे आश्रत्ताध्यायः ।

इति सर्व्वोक्तलक्षणाध्यायः ।

इति मिश्रको नामाध्यायः ।

अथापुर्व्वदे गणकृते सिद्धयोगसंग्रहे महाशोषाध्यायः ।

तालुरामलक्षम् । कुलाध्यायः । यथोद्धानम् । वर्याध्यायः । क्षेत्रविभाग-

प्रदेशः । पुण्ड्राध्यायः । आधिनिर्द्देशः क्रियामूत्रम् । गुग्गुलुविधिः ।

लवणविधिः । श्लामाकविधिः । माष-यव-चणक-गोधूम-सुद्ध-शण-

विधिः । रसविधिनिश्चयः । रसवीर्य्यविधिः । द्रव्यमुखोपनिश्चयः ।

खादनविधिः । व्रणमूलविधिः । महातित्तकविधिः । शिरीषाक्षुत-

विधानम् । पञ्चनक्तिकक्षुतविधानम् । तैलविधिः । इहत्-कटुपिण्डका-

विधिः । इत्यादि ।

(१५००१) आचारदीपकम् . By गङ्गाविष्णु . 12x4 inches. Folia, 39. Lines, 10 on a page. Extent, 1,622 ślokas. Character, Nāgara. Date, Saka Era, 1674. Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः । निर्विघ्नमस्तु ।

पार्वतीनन्दनं खन्दे गजप्रज्ञं चतुर्भुजम् ।
 सार्वभौमं विप्रहन्तारं देवं मुष्टिकवाहनम् ॥
 आचारदीपकं नाम सर्वोच्चं जगद्भितम् ।
 स्वल्पपाठोऽल्पबुद्धिस्तत्र निवर्ध्नामि नृपाक्षया ॥
 विद्वद्भिरवलोक्येदं शोधनीयं प्रयत्नतः ।
 दिज्ञातीनां सुकृतं हि मुनिबहुमतान्वितम् ।

तत्र दशोक्तम् ।

प्रातस्तुत्याय कर्त्तव्यं यद् दिजेन दिने दिने ।
 तत्सर्वं संप्रवक्ष्यामि दिज्ञानामुपकारकम् ॥ इत्यादि ।

End. आपत्कालेषु विप्रस्य श्रीवाचारं न चिन्तयेत् ।
 स्ववशमुद्धरेत् (?) पश्चात् स्वस्यो धर्मं समाचरेत् ॥

देवलः । शास्त्राचम्य (?) शुचित्वं तु न प्रत्यक्षादिषाधनम् ।
 शास्त्रं तत् कृतशोचानामाशङ्क्य नैव विद्यते ॥
 इति श्री त्रि० गङ्गाविष्णु० आ० द्रव्यशुद्धिः । ३ ।
 आसीद्भस्मकराग्निः प्रभुरहह सुकुन्दाभिधानो वदाम्यो-
 ऽपरिपञ्च + नयज्ञः समरविजयकृत् कीर्तिसम्पूगिताशः ।
 श्रीमान् भूपालवृद्धामशिवमलपदोऽतिप्रतापनलेन
 दग्धारायुष्मिन्तोर्वीरपतिरमरवरांशावतारो नृपेन्द्रः ॥
 तस्यात्मजोऽभुवृषपतिप्रधानो-
 भृङ्गौतिनामा सुकृती वदाम्यः ।
 विशुद्धवेशादिमहोद्योऽयं
 हृम्बोरनामाभवदात्मजाशुः ॥

राजा सुखसातपुतोऽभूत् तुलाख-
 सात् पुत्रो जातः प्रतापाभिधञ्ज ।
 श्रीश्रीदाश्रीजान्वितो प्राप्य पुत्रो
 यः स्वर्गं प्राप्तवान् योयराज्ये ॥
 तत्-पुत्रो दामोदरसन्तोऽभूत् भूपालोऽभूद् इयाजुः ।
 भूभूत-कृत्यन्तोऽस्य सुतोऽभूत् कौत्स्यो पुक्तो दिम्बिजपाण्यः ॥
 कामराजदत्तनामकोऽभवत् तदात्मजो
 राजसौख्यनिष्पृहश्चादिशंपुतः ।
 तस्य योऽभवत् सुतश्चित्रिक्रमाभिधो नृपः
 शत्रुवर्गनाशकृत् स्ववर्गपालकः सुधीः ॥
 दन्तिस्त्रिदोर्दानयो नीतिकर्ता
 विश्वात्मन्तो यत्र गर्जन्ति सार्याः ।
 कृत्याकृत्यालोचनार्थं निबन्धं
 कर्तुं सो मामाश्रितं त्वादिविश्व ॥
 विद्वान् गीतमवन्तो द्विजवरः श्रीरामभद्राभिध-
 सात्पुत्रो जयदेवनामधरस्त्रीदेवोऽभवत् पुण्ड्रवान् ।
 तत्पुत्रोऽक्षयमतिर्निबन्धमकरोदाचारदीपाभिधं
 गङ्गाविष्णुरनेक + + मवलोक्यान्नाधरो भूपतेः ॥
 यद्यपि दान्यनिष्ठाण्योऽप्यस्यधनं न मे ।
 तथापि सत्यतां प्राप्तेः साहसोऽयं नृपायदात् ॥

Colophon.

इति श्रीविविक्तमनूपाक्षया गङ्गाविष्णुद्विजविरचित-श्लाचारदीपकग्रन्थ-
 समाप्तः ॥

श्रीशके १६७४ ज्येष्ठ शुक्ल ५ पक्षमीलिखितमिदं पुस्तकं शिवशर्मा-
 भुवनेशाभ्याम् ।

विषयः ।

इति० आत्मचिन्तनविधिः ।

„ भूवपुरीषोत्सर्गविधिः ।

„ श्रीचविधिः ।

„ दन्तधावनविधिः ।

इति० यज्ञोपवीतविधानम् ।

- ११ दर्भविधिः ।
- १२ प्रणवविधिः ।
- १३ प्राणावायुविधिः ।
- १४ स्नानविधिः ।
- १५ वस्त्रतिलकविधिः ।
- १६ सन्ध्याविधिः ।
- १७ अभिवादनविधिः ।
- १८ मङ्गलावौचसविधिः ।
- १९ सामान्यदेवपूजा ।
- २० अध्ययनविधिः ।
- २१ योगसंमतिविधिः ।
- २२ मध्याह्नस्नानतर्पणविधिः ।
- २३ सूर्यदेवार्चनविधिः ।
- २४ वैद्यदेवबलिनिष्पन्नाहुकर्मविधिः ।
- २५ भोजनविधिः ।
- २६ सार्यसन्ध्याहोमादिरात्रिपूर्वाह्णहृत्यविधिः ।
- २७ शयनस्तौगमनविधिः ।
- २८ योगप्रकारः ।
- २९ स्मृष्टास्मृष्टविधिः ।
- ३० त्र्यम्बुक्तिः ।

((३)११८।) काकचण्डेश्वरीमतम् . 10×3½ inches. Folia, 50. Lines, 7 on a page. Extent, 700 ślokaś. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, new. Verse. Incorrect.

Beginning.

योगसंज्ञाय नमः ।

भुम्बादिदेवदेवेशसहं पुच्छामि अङ्कुरम् ।

स्तुन्दाद्याश्च सहामाया भङ्गान् चैव विनायके ॥

श्रीवक्रमुखाय नमः ।

कौलासशिखरासीन उमासाहुं जगद्गुरुः ।
योगिन्यष्टकतन्त्रे च मुह्यद् मुह्यतरं परम् ॥
सर्वज्ञानप्रकाशाय सर्वज्ञा सर्वज्ञाश्रयः ।
एतैः कार्यं कथं देव त्वया सर्वं समोपरि ॥

श्रीहृशुर उवाच ।

कङ्काली कालरात्री च काकचण्डा च चाम्बिका ।
कङ्काली कालरात्री च काकचण्डेश्वरी मता ॥
श्वमाद्या तथा कान्यो योगिनीमलनायकैः ।
नृपवाद्यावचोभेदेः सानन्दैर्हृष्टचेतसाम् ॥
ततस्तं भैरवं देवं योगिनीमलवेष्टितम् ।
केचित् स्तुवन्ति शंहृष्टाः केचित् स्तुवन्ति हृष्टकाः ॥
केचिद्रूपान्ति तस्याग्रे केचिद्वास्याश्च कुर्वन्ते ।
एतैस्तु ज्ञानभक्तैस्तु चर्चितस्तत्र भैरवः ॥

श्रीदेव्युवाच ।

दृष्ट्वा तु भैरवं देवं पञ्चवक्त्रं त्रिलोचनम् ।
सानन्दं विदग्धेशश्च ब्रह्माङ्गुलिरभासत ॥
काकचण्डेश्वरी देवी उमादेवी च भैरवी ॥

श्रीभैरव उवाच ।

सारभूतं यथा देवि महाज्ञानञ्च निर्भयम् ।
ज्ञानवादात्तु यत्पूर्वं मानवैस्त्रास्यसिद्धिदः ॥
न पश्यति ह्येवं ज्ञानमल्पपादे भगामिनाम् ।
वेदानाञ्च व्योऽर्चनं न सिद्धिस्तेन विद्यते ॥
अथवा संवरारोहे काकचण्डेश्वरीमते ।
मुक्तार्थं निखिलं देवि सर्वपापधिविचर्जितम् ॥

श्रीकाकचण्डेश्वर्युवाच ।

कथं काये स्थितो जीवः कोऽसौ जीवः प्रकीर्तितः ।
काष्मात् स कुरुते कर्म स्थितः संसारपञ्जरे ॥

जरायाधिरिद्रेह प्रसक्तः संसारबन्धने ।

एते क्रमन्ति जघत्वे एते स्तब्धवद्भवेन तु ॥

जयशब्दश्च साङ्गत्वं एकस्थानेकलन्तवः ।

किं कुर्वीत्यमकुर्वन्ति तस्मात् त्वं ब्रूहि शङ्कर ॥

श्रीहंशर उवाच ।

शृणु त्वं काकचामुण्डे साधकानां हितं प्रिये ।

गुह्याद्गुह्यतरं वाक्यं त्वया पुष्टं वरानने ॥

कथयामि समासेन काकचण्डेश्वरि शृणु ।

योऽसावात्मा परो नित्य अनादिनिघनेश्वरः ॥

स्वरूपं निर्गुणं त्रापि सर्वव्यापी निरामयः ।

अनादिकर्मसम्बद्धः कायस्त्वो भवने सदा ॥

जीवोपाधिमयं कर्मे अज्ञाने संप्रवर्तते ।

तस्मात् कर्मे प्रयत्नेन संसारे सेवते त्वसौ ॥

करोति विविधं कर्मे संसारे काममोहितः ।

द्रव्योपायं न जानाति कालभोगेन हेतुना ॥

.. .. .

.. .. .

एकान्तु कथितं भद्रे यत् त्वया परिपुष्कता ।

किमन्यत् पुष्कते भद्रे तथान्यत् कथयाम्यहम् ॥

काकचण्डेश्वरीशस्त्वं कथितं निखयाम्यहम् ॥

इति काकचण्डेश्वरीमते ।

काकचण्डेश्वर्युवाच ।

कथयामि महादेव कामभोगप्रसाधनम् ।

अर्थः संपद्यते येन अज्ञेयात् परमेश्वर ॥

तद्वत् श्रीगुमिच्छामि कथयस्व प्रसादतः ।

पादुकापलयो पञ्च दिव्यस्त्रीकामसाधनम् ॥

अङ्गुनं हृद्दृशस्यैव मुटिका चेव खेचरी ।

साधकानां हितं देव भूचराकाशगामिनी ॥

जलुकाग्रन्धमिताह धातुधावरसाधनम् ।
 आरुणं सारणशैव अशक्यं च द्वावयम् ॥
 श्रय्यापायश्च देवेश ब्रूहि मे विदुरान्तक ।
 रसकर्मि यथा देव सारभुतं तदस्मै मे ॥

महादेव उवाच ।

युष्मत्त्वं काकचामुखं साधकानां हितं प्रिये ।
 कथयामि समासेन प्रज्ञं यत् सिद्धिसाधनम् ॥
 न द्रव्येण विना सिद्धिर्न भोगं काममेव च ।
 द्रव्यहीना नरा भर्तृ प्रेतरूपेण संस्थिताः ॥

..

तस्मात् साधय देवेशि रसिन्तु साधकेश्वरः ।
 तदेवं कथयाम्यस्य साधकानां हितं प्रिये ॥ इत्यादि ।
 कृष्णसारमृगवृक्षकं यथा मृगचूर्णकृतदण्डिकास्थितम् ।
 भावयेत् शुद्धिलसोचिकारणे उद्धृतं समुद्रुतद्विदाहितम् ॥
 चण्डेश्वरास्त्रीं प्रत्यवन्ति सन्तः इत्या जलेनेव सख्योपकरणम् ।
 प्रभातकाले ह्युद्योगोदये वा भूतं ऊरं शान्तिमुपैति चोक्तः ॥
 कुपुं गन्धकविषरीचिकला पारदः समः ।
 भग्याभ्युमूर्धितास्त्रेते मुद्रमाष्टवचीकृताः ॥
 ऊरं इत्यष्टभिर्धानैश्चतुष्टयैश्चैव वा ॥

Colophon. इति काकचण्डेश्वरीमतं समाप्तम् ॥ शुभमस्तु सदा ।

(१५९६) कातन्त्रविस्तरः . By वर्द्धमान . 12×3 inches. Folia, 85.
 Lines, 6 on a page. Extent, 1,638 ślokaś. Character, Nāgara. Date,
 Samvat, 1589. Appearance, old. Prose. Generally correct.

Beginning. श्रीमथेशाय नमः ।

महेश्वरं नमस्कृत्य कुमारं तदनन्तरम् ।
 सुसप्तः क्रियतेऽस्माभिरयं कातन्त्रविस्तरः ॥

अभियोगपराः पूर्व भाषायां यत् प्रवेष्टिरे ।

प्रायेण तद्विद्याभ्यासः परित्यक्तं न किञ्चन ॥

चिट्टो वर्गसमाप्तः । तत्र चतुर्विंशदौ स्तराः । इयं समानाः तेषां द्वौ
दावन्योन्यस्य सवर्गौ ॥ इत्यादि ।

End. अनुपसर्गात् कुल्लचीवकुशोत्साधाः । उत्पुल्लसंपुल्लपरिकृशाः ।
अवर्णावूटो वृद्धिः ॥

Colophon. इति श्रीमत्कर्णदेवोपाध्यायश्रीवर्द्धमानविरचिते कातन्वविस्तरे कुल-
प्रकरणे षष्ठः पादः समाप्तः ॥ संवत् १५८८ समस्य कार्तिकशुद्धि
तृतीया गुरौ । मित्र — — — लिखायितम् । शुभं भवतु ।

विषयः । इति श्रीमत्कर्णदेवोपाध्यायश्रीवर्द्धमानविरचिते कातन्वविस्तरे षष्ठः
सन्धिः समाप्तः ।

॥ द्वितीयः सन्धिः समाप्तः ।

॥ तृतीयः सन्धिः समाप्तः ।

॥ चतुर्थः सन्धिः समाप्तः ।

॥ पञ्चमः सन्धिः समाप्तः ।

॥ नास्ति षष्ठः पादः समाप्तः ।

॥ ॥ द्वितीयः ॥ ॥ ।

॥ ॥ तृतीयः ॥ ॥ ।

॥ कारणे षष्ठं प्रकरणम् ।

॥ ॥ द्वितीयं ॥ ।

॥ ॥ तृतीयं ॥ ।

॥ ॥ चतुर्थं ॥ ।

॥ समासविस्तरे षष्ठं प्रकरणम् । द्वितीयं । तृतीयं । चतुर्थम् ।

॥ तद्विस्तरे षष्ठं प्रकरणम् । ततः — २—१० प्रकरणानि ।

॥ आख्यातविस्तरे षष्ठं प्रकरणम् । ततः — २—७ प्रकरणानि ।

॥ कुट्टविस्तरे षष्ठं प्रकरणम् । ततः — २—६ प्रकरणानि ।

इति समाप्तम् ।

(१२६४ ।) कालमाधवकारिकाव्याख्यानम् . 10×4 inches. Folia, 32. Lines, 11 on a page. Extent, 990 ślokas. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Prose. Incorrect.

Beginning.

श्रीमहागणाधिपतये नमः ।

नत्वा गजाननदेवमगजाननदेव — — ।

कालमाधव — — — विरचितो यथामति ॥

विग्रविघ्नाय मङ्गलमाचरति । वामोऽङ्गाद्या इति । इत्यादि ।

End.

अथोदय्यादित इति । एतदपवादं दर्शयति नित्यनैमित्तिकेति ।

Colophon.

इति श्रीमद्वैष्णवशास्त्रपारायारोणा — — सहस्रमचन्द्रभट्टात्मजभट्ट-
वैद्यनाथमूर्तिकृते कालमाधवकारिकाव्याख्याने पञ्चमं प्रकरणं सम्पूर्णं ।
काशीविश्वेश्वरो विजयते । ह्यमस्तु ।

(२) १३० ।) काशीकुलार्णवतन्त्रम् . 12×4 inches. Folia, 56. Lines, 7 on a page. Extent, 1,176 ślokas. Character, Newārī. Date, Newār Era, 867. Appearance, fresh. Prose and verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमो गणाधिपाय ।

श्रीवीरनाथोवाच ।

केलामशिश्वरासीनं देवं त्रिभुवनेश्वरम् ।

प्रलम्ब शिरसा देवीं पृच्छते कालिका हरम् ॥

ॐ गुह्यकालिकायै । तथातो अथर्वणसंहितायां ।

श्रीदेवुवाच ।

ॐ ममैभिघ्नातिनी नमोनमः ।

सामरस्य स्थिता देवी देतादेतविवर्जितः ।

पृच्छते कालिका देवी भैरवं त्रिभुवनेश्वरम् ॥

प्रलयानलमङ्गाशं जगद्रक्षतत्परम् ।

देवाधिदेवतं भीष्मं देतादेतव्यं स्थापनम् ॥

येन तेषां प्रतुष्यन्ते तेषां तत्र महत् फलम् ।

तत्र तेषां महाधर्मेण अर्पितं नित्यभावनः ॥

हेतं विकल्पकं येन अहेतं कथयस्व मे ।
इति पुष्पं तथा देवी कालिका इति साहसम् ।
मुक्ताकाशकर्म पुण्यं षड्भाषाप्रपूजितम् ॥

श्रीभिरव उवाच ।

शृणु देवी महागुह्यं प्रलयानलसद्भिभम् ।
कथयामि समानेन गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ इत्यादि ।

End. ॐ मं सिद्धिकालीके श्राव्याधननयपञ्चकेशरीनिलयघोरादुराविनी
कलासहस्रनिवाहिनी खं ३ स्त्री मं ३ अक्षरेश्वरी प्रकृत्यापरशिवनि-
र्व्यासदायिनी स्वाहा । १०० मूलशताक्षरीमन्त्राः ॥

Colophon. इति श्रीकालीकुलार्कव्यं सम्पूर्णं ॥
यावृत्तं पुस्तकं — — — । शुभ सम्बत् ८६० पौष शुदि ७ सोम-
दिने सम्पूर्णं लिखितमिति शुभम् ।

(१५३६) कालीतत्वम् (व्याचारप्रतिपादनतत्वम्) (खण्डिताद्यम्) By राघवभट्ट .
10x3 inches. Folia, 15 (leaves 1-3 are missing). Lines, 7 on a page.
Extent, 177 ślokaś. Character, Newārī. Date, (?). Appearance, fresh.
Prose and verse. Incorrect.

Beginning. (४४ पञ्चम्य प्रारम्भवाक्यं लिखितम् ।)

कालीतन्त्रेऽपि ।

वल्लिहानं विना देवि हिंसां सर्वत्र वर्जयेत् ॥ इति ।
वीरद्वयापहारो च दिव्यस्त्रीनिन्दकस्तथा ।
कालीतन्त्रमनूनाश्च साधकानां तथा पुनः ॥
कालिको निन्दको यस्तु प्रायश्चित्तं समाचरेत् ॥
इति धर्मलोपादिज्ञातपापक्षयार्थं धर्मप्राप्त्यर्थं दिव्यवीरयो रर्चनं
कुर्यात् ॥ इत्यादि ॥

End. नित्या नैमित्तिकी काम्या दिनरात्र्युभयक्रमात् ।
कर्तव्या कुलशास्त्रैः पूजावेभ्यविहरेः ॥

Colophon. इति श्रीराघवभट्टविरचिते श्रीकालीतत्त्वे आचारप्रतिपादनं नामेका-
दशतत्त्वम् ॥

विषयः । तान्त्रिकाद्यामाचारनिरूपणम् ।

(१५२६ ।) कालीतत्त्वम् (प्रायश्चित्तविधिः) By राघवभट्ट . 10 x 3 inches.
Folia, 5. Lines, 7 on a page. Extent, 60 ślokas. Character, Newārī.
Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning. अथ प्रायश्चित्तविधिश्च्यते ।

तदुक्तं लिङ्गागमे ।

शृणु देवि प्रयच्छामि प्रायश्चित्तमनुत्तमम् ।

तद्विशुद्धिविधिश्चैव भैरवेशेन भाषितम् ॥

गुरुत्वात्करः शिष्यः प्रायश्चित्ती भवेद्भुवम् ।

लक्षं श्रीपादुकां जप्त्वा तस्मात् पापाद् विशुध्यति ॥ इत्यादि ।

End. तस्यायश्चित्तहीनानामशक्तानां कुलेश्वरि ।

दिव्यसौमार्चनं तेषां प्रायश्चित्ताय कथ्यते ॥

Colophon. इति श्रीराघवभट्टविरचिते कालीतत्त्वे प्रायश्चित्तविधौ सप्तदशतत्त्वम् ।

(१६६३ ।) कुलसारसङ्ग्रहः (आदिखण्डितः) . 11 x 3 inches. Folia, 7.
Lines, 7 on a page. Extent, 107 ślokas. Character, Newārī. Date, (?).
Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning. — — — विधिं देव श्रीतुमिच्छामि तत्त्वतः ।

यतन्मे संशयं क्षिप्ति कोन चिन्तयामिदं मतम् ॥

श्रीहंसर उवाच ।

— — ते कथयिष्यामि कुलसारं समासतः ।

यतत् प्रपन्नो मे देवि ब्रह्माग्ने कथितं पुरम् ॥

तत्र ब्रह्मा समग्रैश्च विजगद् यथा शृणु ॥ इत्यादि ॥

End. विशुद्धात्मानि कर्षाणि — — — मारणम् ।

अपस्मि विभवे न्यूनं तस्य तुल्यं कथं सुराः ॥

Colophon. इति श्रीधर्मस्तमयने श्रीमभुजङ्गवत्सवं कुलधारसङ्गहे षट्त्रिंशति-
पटलः समाप्तः ॥

श्रीमभुजङ्गपद्धतिमिति समाप्तः ॥

शुभमस्तु साधकानां ॥

(१८१२ ।) गणकमण्डनम्. By नन्दिकेश्वर. 12x4 inches. Folia, 8.
Lines, 12 on a page. Extent, 252 śloka. Character, Nāgara. Date, (?).
Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः ।

नत्वा देवं गणेशं श्रीमद्वेदाङ्गरायतः ।

नन्दिकेश्वरसंज्ञोऽहं तस्यै गणकमण्डनम् ॥

पूर्वाह्निना च भूलाग्निमद्या — — — नि च ।

अधोमुखानि भास्वेषु खननोद्धारणानि च ॥

हस्तत्रयं — — — — — मित्रादिष्वेन्द्रभानि च ।

तिर्य्यङ्मुखानि तेषु यात् पशूनां दमनादिकम् ॥

मृदुधुवचरतिप्रैर्यदितैः प्रथमार्तवम् ।

शुभं समूल — — शेषे — — सुखावहम् ॥

इति प्रथमार्तवम् । इत्यादि ।

End. पुण्यः परकृतं हन्ति न तु पुण्यकृतं परः ।

दोषस्त्वनिष्ठमेपीन्दो पुण्यः सर्वार्थसाधकः ॥

इति पुण्यार्कप्रशंसा ।

— — (अतःपरं खण्डितम् ।)

विषयः । इति प्रथमार्तवम् ।

” श्रुतुखानम् ।

” गर्भाधानम् ।

” श्रीमन्तोद्वयनम् ।

” मूर्तिकापहप्रवेशः ।

इति कर्णवेधः ।

„ अक्षरप्रवेशः ।

„ शिल्पविद्यागम्भः । इत्यादि ।

(१४१२ ।) गायनलोचनम् . 10×4 inches. Folia, 4. Lines, 8 on a page. Extent, 80 ślokas. Character, Nāgarī. Date, Saka Era, 1706. Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning. श्रीमणेशाय नमः ।

अथ गायनलोचनानि लिखन्ते ।

प्रातर्गवस्तु देशाख्यो जलितः पटमञ्जरी ।

विभाषो भैरवी चैव कामोदो मोखगौर्यपि ॥

एकावराही मध्याह्नं सायं कार्णाटमासयो ।

नाटयैव विभेवेण मेघा श्रियास्तु सर्वदा ॥

नाटो मोहो वराहो च गुर्वरी देशिरेव च ।

पूर्वाह्णे गानभंतेषां निषिद्धमिति तदिदः ॥ इत्यादि ।

End.

देवदानवगन्धर्वाः सदा गीतानि कुर्वते ।

मया च भवितं गीतं तस्माद्गीतं प्रचक्षते ॥

Colophon. इति गायनलोचनं समाप्तम् ।

सङ्गीतचूडामणौ ।

तकारे पञ्चनः प्रोक्त एकारे कमलासनः ।

नकारे नन्दिवेशः यदाकारे मधुसूदनः ॥

अक्षरा-विष्णु वराह्याश्च रामे तिष्ठन्ति सर्वदा ।

तेन सङ्गीतमार्गेण विश्रं नञ्जति निश्चितम् ॥

शिशुर्वसि पशुर्वसि वेत्ति गीतं फणौ तथा ।

हा कर्तुं शिष्य साक्षी त्वं न विदन्ति मुता मय ॥

गुणहस्तगताः काव्यशिल्पाद्याः शिल्पसाधनम् ।

निरक्षरनरः कोऽपि न जानाति गुणधनम् ॥

श्रीशङ्करः प्रीत्याहुः । श्रीशाले १७०६ भाद्रपद २ ।

तद्विधे लिखितमिदं किरीटभाजिशर्माणा ॥

लेखकपाठकयोः शुभमस्तु ।

(११६७) गोलोद्देशः . By दामोदर . 11x3 inches. Folia, 62.

Lines, 9 on a page. Extent, 1,589 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Newār Era, 830. Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning.

श्रीगणेशाय नमः ।

सृष्टे यस्मिन्नवृष्टिः स्यात् तृष्टे यस्मिन् सुवृष्टयः ।

सर्व्वमिष्टिप्रदातारं तं वन्दे दुष्टिदनायकम् ॥

— — — मोलरचनां पुक्तिषिष्टां मनोरमां ।

प्रवक्ष्याम्यविरोधेन जीतिःशास्त्रपुराणयोः ॥

गर्गः । यतो दासो निवर्त्तन्ते मनो यत्र न गच्छति ।

निख्येदुष्येश्वरस्येच्छा वेदरूपा विन्दमते ॥

ब्रह्म-विष्णु-महेशाद्या ब्रह्माख्यानानि च देवताः ।

पूर्व्वं नानाविधाः सृष्टाः सज्जिष्यत्यप्यनेकधा ॥

प्रोक्तं वेदेषु तत्सर्व्वमिदानीन्तनमुच्यते ।

रामचन्द्र महाराज ब्रह्मण्यस्मिन् प्रजापती ॥

ब्रह्माख्यं यादृशं सृष्टं तादृशं वृक्षु तत्त्वतः ॥ इत्यादि ।

End.

कुरुवंशोद्भवो राजा कुन्तीपुत्रो पुषिष्ठिरः ।

वेदवेदाभरामाब्जं स्वं शकं चालयिष्यति ॥

३०४४ जातिधर्मं पुनाराजा विक्रमाकां भविष्यति ।

पञ्चनिचन्द्रवर्षाणि स्वं शकं चालयिष्यति ॥

१३५ शालिवाहो नृपो नाम शङ्कराराधने रतः ।

ततः खड्गपुचन्द्राब्दं स्वं शकं चालयिष्यति ॥

१८३० नागार्जुनस्ततो भूपो हत्वा श्लेष्मखं रणे ।

चतुर्लक्षमिताब्दानि स्वं शकं चालयिष्यति ॥

४००,००० दुष्टश्लेष्मविजयाभिनन्दनमहीश्वरः । ?

अपुताब्दं ख्यौषशकं चालयिष्यति धर्मैराट् ॥

ततो जातेषु बौद्धेषु श्लेष्मेषु भगवान् हरिः ।

कल्की भूत्वा स्वर्गमजययैः सर्व्वान् हनिष्यति ॥

इति दुर्गिराजमणेशस्य नामोच्चारणपुस्तकतः ।

गोलोद्देशः संपुद्गीतो नातिर्बलितस्त्रिस्तुतः ॥

Colophon: इति दामोदरकृतो मोलोद्देशे कालनिर्द्देशादेशो वज्रसः ॥

इति मोलादराः पञ्चमा । अथ संख्यापक ११०० ।

अध्वराप्रसङ्गे संख्ये नेपालाब्दे शते रचो ।

नवम्यां वरुणे पक्षे मोलाध्यायो व्यलौलिकस्तु ॥

विषयः । इति० पातालनिरूपणं प्रथमः ।

इति० मृग्युलोकनिरूपणम् । २ ।

इति० स्वर्गनिरूपणम् । ३ ।

इति० मध्यमतिवासनाधिकारः । ४ ।

इति० स्वर्गमतिवासनाधिकारः । ५ ।

इति० विप्रक्रवासनाधिकारः । ६ ।

इति० ग्रहणादिवासनाधिकारः । ७ ।

इति० नक्षत्रसंख्यानाधिकारः । ८ ।

इति० उल्कातोत्पत्त्याधिकारः । ९ ।

इति० कालनिर्द्देशादेशः । १० ।

(१४१२) ग्रहदर्पणः By गौरीश्वर . 12x4 inches. Folia, 12. Lines, 9 on a page. Extent, 270 slokas. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning. श्रीमच्छास्त्राय नमः । श्रीगुरुवे नमः ।

यद्भुजाम्ने साकम्भतः परीतं

जगन्मयीभूतमिदं प्रभाति ।

महोनिधिर्विश्वविभुस्त्रिभुर्वी

रविर्मुने नोऽस्तु स देवदेवः ॥

गिरं गच्छेत्तं त्रिधिविष्णुमद्रान् शुक्लं यद्दानकं सुखीयं सुद्धा ।

प्रथम्य गौरीश्वर आतनोति ब्रह्मोक्ततुल्यं ग्रहदर्पणाख्यम् ॥

श्राकोऽङ्गुलीयाम्नि ३१०९ युतः कलेः

स्वाध्यायाख्यापिच्छाख्य युगावधीह । (?)

युगाधिककलेद् युगशेषितोऽसौ

युगाश्च वस्तुङ्कयुतेः शरद्भिः ॥ इत्यादि ।

End.

चरणाकं ११ घातस्त्रिभज्योद्धृतं तत्

फलं वर्जितस्त्रिभज्यभाज्यमुक्तम् ।

श्रुता तत्पदेनार्कनिधौचरणा

भवेत् सापसजा ततः प्राग्वदर्थः ॥

इतीह० । तयाधिकारोप्यगमत् तृतीय-

स्त्रिप्रज्ञसंसाधनहेतुरेषः ॥

(अतः परं खण्डितम् ॥)

विषयः । इतीह गौरीचरममितेऽर्कसिद्धान्ततुल्ये ग्रहदर्पणाख्ये ।

खचारमध्यानयनाधिकारो मतोऽयमाद्यो मणितत्त्वचुद्यः ॥

इतीह० ।

एव ग्रहाणां स्फुटकर्मसिद्धेर्हेतुर्द्वितीयोऽपि मतोऽधिकारः ॥

इतीह० ।

तयाधिकारोऽप्यगमत् तृतीयस्त्रिप्रज्ञसंसाधनहेतुरेषः ॥

(२) ३२ ।) ग्रहप्रकाशः By काशीनाथ . 11x4 inches. Folia, 22.
Lines, 9 on a page. Extent, 396 slokas. Character, Nāgara. Date,
Saka Era, 1735. Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः । श्रीसरस्वत्ये नमः । श्रीगुरुचरखारविन्देभ्यो नमः ।

श्रीसूर्यनारायणमादित्ये

चतुर्भुजं भास्करमखिलस्यम् ।

जयोमयं विश्वविशोपहेतुं

तं नोमि नित्यं धिक्कामिसिद्धये ॥

प्रणम्य सूर्या गणपं गिरिधं गिरं गुहं श्रीवृद्धिं पितृंश्च ।

ग्रहप्रकाशं मिहिरोक्तिरीत्या सिद्धान्तसारस्य इकं व्यनक्ति ॥

.. .. .

श्रीसूर्यसिद्धान्तमतं समस्तमुद्धृत्य सारं नरदेवतुल्यै ।

अक्षयक्रियं देवक्रियां हिताय खेसाभिनां अमृतं मुबोधम् ॥

इत्यादि ।

End.

अक्षोक्तं सकलं त्रिश्रुमुनिवर्ध्यात्कं तथाकीर्तितं
 कृत्वा तत्त्वविवेकभेदममलं श्रीसौरभाषाविक्रमम् ।
 सिद्धान्तोक्तमहाखिलं तद्युक्तं सिद्धान्तसारास्वदं
 नास्योक्तं करणं श्रीसूर्यभणितं श्रीकाशिनाथोऽकरत् ॥

Colophon.

इतीह श्रीरोक्तग्रहप्रकाश-

राजिन्द्रविक्रमनृपण खनुशकाब्दात् ।

श्रीकाशिनाथमणकेन धिनोदितोऽय-

मलंकृतोऽयमग्रमत् समाप्तिं ॥ ?

सूर्योपदेशाखिलितं मयाच सकाशशास्त्रोऽधिगतोऽधिकारः ।

विषयः । इतीह ० । योगामिसध्यानयनाधिकारः ॥

॥ पञ्चाङ्गपञ्चानयनाधिकारः ॥

॥ न भोगपञ्चानयनाधिकारः ॥

॥ विप्रन्नसंज्ञानयनाधिकारः ॥

॥ श्रीतांशुपर्वनियनाधिकारः ॥

॥ मार्तण्डपर्वनियनाधिकारः ॥

॥ चन्द्रार्क . . पर्वद्वयाधिकारः ।

॥ पातद्वयो साधनकोऽधिकारः ॥ (?)

॥ श्रीरादिमानानयनाधिकारः ॥

॥ कालच्य विज्ञानयनाधिकारः ॥

(१६१२) चतुरङ्गतरङ्गिणी By वंशमणि. 12×2 inches. Folia,
 15. Lines, 4 on a page. Extent, 165 slokas. Character, Maithila.
 Date, (?). Appearance, fresh. Prose and verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमस्तस्यै ॥

यत् त्वं केलिपथे पराजितवती कल्याणि शोकाप्युजं
 तद्वेदि + तदीश दर्शय करं हे नाथ तद्वृक्षताम् ।
 इत्युक्तं रमया करेण कलहं तस्याः कराम्भोजहं
 क्षीरक्षीरमुखः सुखाय जगतां देवोऽस्तु दामोदरः ॥

श्रीकृष्णानन्दरायस्व वाचा विनयशालिनः ।

सुधो वंशमखिलके चतुरङ्गतरङ्गिणीम् ॥ इत्यादि ॥

End.

हनने यत्र वटिकाद्वयशेषीऽस्ति — — — ।

उत्थानं तच्चतुराङ्गी — — — प्रकीर्तितो ॥

सादृशजननप्रवेश — — — — सुत्थानत्वमित्यर्थः ॥

Colophon.

इति श्रीमहो — — — — वंशमखिलतायां चतुरङ्गतरङ्गिण्यां द्वितीय-
प्रवेशादितरङ्गः । समाप्ता चेयं चतुरङ्गतरङ्गिणी ।

(१११२।) चमत्कारचिन्तामणिः. By कृषि. 6×3 inches. Folia, 7.

Lines, 13 on a page. Extent, 182 śloka. Character, Nāgara. Date, (?).
Appearance, old. Verse. Incorrect.

Beginning.

श्रीमहेशाय नमः ।

न चेत् खेचराः स्थापिताः किं चक्रे

न चेत् खगुमाः स्थापितैर्घट्टेभ्यः ।

अभावाद्दि ते खगुता कोऽयं हेतुः

कल्लिरेव सर्वं ज्ञवे तानि तस्मात् ॥

तनुस्यो रविस्तुङ्ग × द्वि विधत्ते

मनस्यं तपे दारदायादवमात् ।

वपुः पीड्यते यातापत्तेन नित्यं

स ते पर्यटन् ह्रासवृद्धिं प्रयाति ॥

धने यस्य भानुः स भाग्याधिकः स्यात्

चतुष्पात् सुखं सद्दय्यं स्वं च पाति ।

कुटुम्बे कलिर्जायते लाययापि

क्रिया निष्पन्ना याति राभस्वहेतोः ॥ इत्यादि ।

End.

शिशो रिपुमाः पादनेचै च पीडा

स्वयं राजतुल्योऽप्ययं सत्करोति ।

रिपुर्नाशनं मातुले × × शस्त्रै-

सजैः पीड्यते वक्षिगुह्ये सदेव ॥

इति कौतुभावफलम् ॥

Colophon. इति श्रीविवरचिते स्वमत्कारचिन्तामणौ भावाध्यायः समाप्तः ।

विषयः । रविभावफलम् । चन्द्रभावफलम् । भौमभावफलम् । बुधभावफलम् ।
शुक्रभावफलम् । शुकभावफलम् । शनिभावफलम् । राहुभावफलम् ।
केतुभावफलम् ॥

(३)७६ ।) चिकित्सासूत्रम् (मध्यखण्डितम्.) By मिच्छन्. 12×5 inches.

Folia, 134. Lines, 7 on a page. Extent, 2,437 ślokas. Character, Nāgara. Date, (P). Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः ।

वीर्यं वृत्तीनां सुधनं सुनीनां
वीर्यं जडानां महदादिकानाम् ।
आप्ययस्य भवपातकानां
किञ्चिन्महः प्र्यामलमाश्रयामि ॥
रुद्धा कपोलमधुवारि मधुव्रताली
कुम्भस्थलीमदविभूषणलोहिताकुली ।
मालिकमोलिरिव राजति यच्च मोली
विभ्रं शतं हरतु विप्रपतिः महा वः ॥

.. .. .

केचित् भन्ति निघण्टवोऽतिलघवः केचिन्महान्तः परे
केचिद् दुर्गमनामकाः कतिपये भावकभावस्थिताः ।
तस्मान्नापि लघुर्न वापि विपुलः ख्यातादिनाका सतां
प्रीत्यै द्रव्यगुणान्वितोऽपमधुना घन्यो मया बध्यते ॥

सर्वकार्येषु यत् साधनं प्रकारस्थितिकारणम् ।

आयुर्वेदोपदेशस्तु कथ्यमानः सुखावहः ॥

(लोकाद्येते चिकित्सासूत्रस्य किं न वेति महान् सन्देहः । यत्र
चाप्य प्रथमपत्रं नास्ति । अतो द्वितीयपत्रस्य प्रारम्भवाक्यं लिख्यते ।)

... वरस्तु ।

वीर्यान्लघापि विपाकशुद्धि-

स्तस्यातिशयः सममेव यातः ॥

अतीसारनिदानं ।

आश्वामातिवारे त्रिकगुश्तुषष्ठः . . . शूलभिरपि
तापा . . . खर्गर्ति प्रवलतरमहारोचकाद्येति मन्थे ।
अस्मिन् दोषानुसारकृतिकारविहितैर्लङ्घनाद्यैरपार्थैः
क्वाथैः पेयादिपथ्यैः कुतपुटविधिभिर्भक्षजैः . . . सकुप्यात् ॥
अवेदनं सुसंपन्नं वीमासैः सुचिरोत्थितम् ।
नानावर्गमतीसारं पुटपाकैरुपाचरेत् ॥ इत्यादि ॥
शुष्कं कासति यः प्रभातसमये सम्पूर्णकापोऽप्यथा
हीनाङ्गः कफकासत्रानय निजं क्वाथं विकारावृताम् ।
पश्यन्त्येव मुखं न दर्पयन्तं यो वातिवारी भृशं
भूनो वा जठरे नरः स नियतं प्राप्नोति शान्तिं मुखम् ॥
इति कतिपयवृत्तैः शारभुतं यथोक्तं
पटुमतिपठनार्थं प्राचिरिष्टप्रबन्धम् ।
विविधधुनिमुवाकैश्चापरैः सूक्ष्मरूपं
विदुरस्त्रिलसदृशा दीर्घपाठ + माये ॥

End.

Colophon. इति चिकित्सासूत्रे मिल्हनकृते रिष्टाधिकारः ॥

पूर्वाचार्यप्रबन्धोदधिपरिमयनात् प्राप्य केनोपमानान्
योगान् सिद्धोपयोगान् प्रविहितसमस्तं सचिकित्सासूत्राख्यम् ।
नानाच्छन्दोविनोदानुभवपरिलसच्छास्त्रमेतद्भिषगभ्य-
स्तावद्दद्यात् शुभ्रभूतसदृशि वरयशोवाचलज्यौ पर्याप्ति ॥ ?
श्रीभूरसेनदेशे त्रिभुवनपालेन भूमिपालेन ।
त्रिभुवनगिरिरितिदुर्गः पूर्वं दुर्गाधिपः खट्वः ॥
तत्र च जायसर्पस्यो वंशी भूपालवंशजोऽभूत् ।
तत्र कुलोद्भूतामा वैद्याचार्याऽजनि प्राज्ञः ॥
तद्दृष्ट्वा गुणाढ्यो मिल्हननामः खिलामयज्ञाने ।
मेघजविधौ च सुद्विग्नस्याख्यार्थप्रकाशने ॥
तेन कृतं वरशास्त्रं हिताय लोकस्य टिप्पिकानगरे ।
द्वादशशतैर्यशोया सहिते विक्रमनृपस्याब्दे ॥

गर्जनकमोहगूर्जरपर्यन्ता भेदिनीं महीनाथे ।
 आसक्तुर्लोकवनहृन्वीरे समसुदीनाख्ये ॥
 यो देवेश्वरतनयो गङ्गाधरमन्त्रको ह्रिजः ।
 योऽन्यः पवित्रमद्विजपुत्रो ग्रहचारविर्कोरिः ॥ (?)
 सद्वैद्यपद्मपुत्रो लोहठमंशश्च बुद्धिमानपरः ।
 रघोः प्रपाठनाथ प्रविस्तृतं धर्महेतोश्च ॥
 ये वाञ्छन्ति च पुण्यं तृपपुरतश्च प्रभावमपि भिषजः ।
 प्रपठन्तु तेऽपि मुक्ता निधं मातृपर्यमुग्रं च ॥
 दोषाश्च चिद्गान्धपि भेषजानि
 श्वभावसिद्धानि च तत्त्वविद्भिः ।
 दृष्टान्दनादिप्रचितानि तस्मात्
 काव्यापरत्वं मुनिवाक्यतोऽपि ॥
 यो मातृवैशाकुन्तवर्त्मको मुहः
 कवीश्वरः श्रीमदनाभिधानः ।
 समाहितं तेन महात्मना परं
 यशोऽर्थिना आस्त्रमिदं भिषक्तुप्रियम् ॥
 अश्रोतवंशोदयमाधवस्य सुखेहसाहाय्यवशात् पवित्रम् ।
 विकीर्णतत्त्वात्मयज्ञः प्रदीपयत् सुशास्त्रमेतत्कविमिल्हनेन ॥
 आस्त्रेऽस्मिन् ग्रन्थसंख्यायां सहस्राणां चतुष्टयम् ।
 द्वाविंशदक्षरैः श्लोकेर्विद्युते गणिते सति ॥
 इदं विकीर्णतत्त्वात्मयज्ञं सुशास्त्रधारं भिषजो हृताय ।
 — — — — मिल्हनेन परोपकाराय सतां विभूतिः ॥
 विशालितसकलकलङ्का निर्मलहृदया सदैव या त्वसति ।
 — — — — — विमले स जयति भरस्वतो सुचिरम् ॥

विषयः ।

इति० भगवद्राधिकारः ।

,, विष्णोष्टकाधिकारः ।

,, श्रीपदाधिकारः ।

- इति० वातरोगाधिकारः ।
 „ उन्मादाधिकारः ।
 „ मदात्ययदाहाधिकारः ।
 „ नानाशुद्धरोगाधिकारः ।
 „ नेत्ररोगाधिकारः ।
 „ नासाभयाधिकारः ।
 „ स्त्रीरोगाधिकारः ।
 „ बालरोगाधिकारः ।
 „ विषाधिकारः ।
 „ वाञ्छीकरणविधिः । इत्यादि ।

(७६६ ।) चिच्छिनीमतसारसमुच्चयः . 7 × 2½ inches. Folia, 69. Lines, 6 on a page. Extent, 1,428 glokas. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमो महाभैरवाय ।

दिव्याकंबोधकमलोदरगर्भसंस्थं
 विश्वात्मकं परमनिर्मलं (ल) सिद्धनाथम् ।
 पेनायतारितमहार्णवमध्यचन्द्रे-
 र्द्वीपात्तरं परमचिच्छिनिचित्प्रकाशम् ॥
 तन्मध्यनिर्गतमहाकुलवेधयन्ति
 दिव्यान्तरीक्षगगनान्तरभूतलेषु ।
 पातालवक्रविवरान्तरग्राहन्तीं
 नमासि पश्चिमप्रासादपञ्चीकुक्कुलासु ॥

(द्वितीयपत्रं नास्ति ।)

शाम्भवं शानवं ? शान्तं भेदं सुखा मया ग्रभो ।

कष्टात् कष्टतरं — — — स सार्धं योगचित्तके ॥

ध्यानयोगरताः केचित् केचित् जप्यापरायणाः ।
 प्राणायाममयाः केचित् अर्चुवन्दुकलाक्रमसु ॥
 विष्णुवेदरताः केचित् सांख्यज्ञाने स्थिताः परे ।
 परकर्मरताः केचित् ज्ञानमौलितसंस्थिताः ॥
 सर्वं क्रियन्ति ते नाथ न किञ्चित् प्रत्ययो भवेत् ।
 विनान्वयप्रवेष्टेन आचारविहितप्रकाशितसु ॥
 सर्वं शास्त्रार्थहृदयं — — — सुतमोत्तमसु ।
 श्रीचिन्मयीमतसारस्य समुच्चय वदस्व मे ॥ इत्यादि ।

देवुवाच ।

श्रुतं मया सर्वं मतसारसमुच्चयं ।
 आद्यापि संग्रहो नाथ सत्त्वविद्या वदस्व मे ॥

भैरव उवाच ।

शृणु वैवि प्रवक्ष्यामि सत्त्वविद्या समुद्धरेत् ।
 भूप्रवेष्टे समे शृष्टे अलिना लेपयेत् प्रिये ॥ इत्यादि ।
 अक्षोन्द्रविष्णुसद्भावां नित्यं पूजयते प्रिये ।
 जप्यमाना धियं दद्यात् खेचरत्वं प्रयच्छति ॥

End.

Colophon. इति श्रीचिन्मयीमते सारसमुच्चये द्वादशः पटलः समाप्तः ॥
 विषयः । चिन्मयीविद्यासाधनसु ॥

(११११ ।) कृचयोगोद्भूतदोषशान्तिविधिः . By वाचस्पतिमिश्र .
 10×4½ inches. Folia, 9. Lines, 9 on a page. Extent, 510 ślokas.
 Character, Nāgara. Date, (F). Appearance, fresh. Prose and verse.
 Generally correct.

Beginning.

श्रीमक्षेत्री जयतिहरा ।

सुरमणार्चितपादसरोरुहं नमः इहोत्तुसुपुसमारुहम् ।
 निखिलविघ्नविनाशकरं परं गणपतिञ्च भवार्तिहरं सुरम् ॥
 श्रीहनुमत्कृतमन्त्रितपद्महनुमान्ताराधना-
 स्तुत्यानेकमनोरथस्य भुवनप्रकाशतमोर्त्तिहारम् ।

श्रीमद्वाङ्मयवचनस्य तनुमे श्रीकृष्णयोगोद्भूतं

प्राप्यान्नां सुविधिं सुनिर्मलमतिः श्रीमिश्रवाचस्पतिः ॥

अथ भृगुसिद्धान्तोक्तकृष्णयोगमूचितमार्गानुसारेण पूजास्थले शुक्ल-
कम्बलासनमासीप्यर्घ्यजलेनासनमभ्युक्ष्य नृसिंहपद्मप्रयोगो लिख्यते ।
इत्यादि ।

End. कृतजप-होम-तर्पणमार्जनदशांशसंख्याया ब्राह्मणभोजनं कारयेत् दक्षि-
णादिना सन्तोष्य गुरुमभ्यर्च्य तस्मात्प्रकारैः सन्तोष्य तदाश्रीर्वाहं वृहीत्या
यथाशुभं विदरेत् श्री । गुरुभ्यो नमः ।

Colophon. इति कृष्णयोगोद्भूतदोषशान्तिविधिः समाप्तः ।
श्रीशक्ते शरपुष्करावनिधराप्रालेयरोचिर्मते
तिस्मांशौ वृषराशिने मकरने जीवे तपसां शुचौ ।
शुक्ले ब्रह्मतिथौ शिवर्चदिलसद्गौरांशुवारेऽकरोत्
तन्वाहीनवलोक्य पट्टतिमिसां श्रीमिश्रवाचस्पतिः ॥

विषयः । कृष्णयोगमूचितपूर्वजन्मोपाजितार्थिलाघौघचयपूर्वकरक्तवातराजरोम-
काशश्चासाद्यखिलरोगोपशमनदारा यथोचितशुभफलप्राप्तिकामस्य श्री-
नृसिंहपद्मपूजनम् । तदङ्गभूतमपुतसंख्याको गोविन्दबोद्धशस्त्ररमनुजपः ।
सहस्रसंख्याको होमः । शतसंख्याकं तर्पणम् । दशसंख्याकं मार्जनम् ।
अक्षयानुसारेण ब्राह्मणभोजनम् ।

(२५३ ।) अथद्वयामलम् . 10 x 3 inches. Folia, 96. Lines, 7 on
a page. Extent, 2,520 ślokaś. Character, Newārī. Date, Newār Era, 762.
Appearance, new. Prose and verse. Incorrect.

Beginning. श्रीमच्छेष्टाय नमः । नन्दोसनीनसमुद्भवम् । ?
तत्र प्रहृत्यसौ वीरो यत्र यत्र विचारयेत् ।
सद्यो तत्रापि वरुणं प्रकाशमुपयान्ति हि ॥ ?
अक्षयं ब्रह्मं हृद्यं नात्र काष्ठी विचारका ।
वरुणध्वजाविधाने पद्मम् ॥
अथ तं संप्रवक्ष्यामि पातचक्रध्वजाविधिं ।
यद्ग कण्वविशख्यातं मुक्ता त्वं वीरवन्दिते ॥

तेलिकानां घृहं गत्वा कुम्भकारघृहं तु वा ।
 तत्र तत्पतिभिः साह्यं यजेत परमेश्वरीम् ॥
 यत्तुल्ये भण्डले कुण्डो घट्टित्नुप्रविलाश्रिते ।
 सर्व्ववीरोपचारेण यजेत् तत्र महाशिवाम् ॥ इत्यादि ।

End. इह तु कानि कुलार्णवमध्यमानि मदितं विदग्धेन्द्रविलासिनि ।
 ब्रूम विचित्रफलान्तविटुंभितं विदग्धभैमेदमतं प्रखतं यथा ॥ ?

Colophon. इति श्रीजयद्रथयामले विद्यापीठे सिद्धिलक्ष्मीविधानो नाम कल्पं ।
 सम्वत् ७६२ । वैशाखशुक्लपूर्णिमासि ।

विषयः । इति श्रीभैरवस्रोतसि विद्यापीठे शिरच्छेदे जयद्रथयामले चतुर्विंशति-
 साहस्रशो महाकालिकातन्त्रे द्वितीयघट्टके एकादशमः (?) पटलः ।
 इति० द्वितीयघट्टके मङ्कुर्यगारूपकविधाने द्वितीयः पटलः ।
 इति कालमङ्कुर्यगारुण्डकारणाविधिस्तृतीयः ।
 इति कालमङ्कुर्यग्यां चर्चिकाविधिस्तुर्थः ।
 कालमङ्कुर्यग्यानन्दविधाने पञ्चमः ।
 हम्बरकाल्याविधिः षष्ठः ।
 इति कालिके यमकल्पो विधिः सप्तमः ।
 कालमङ्कुर्यग्यां गणनेश्वरीविधिरष्टमः ।

- ११ एकतराविधाने नवमः ।
- ११ अष्टशिवरीविधिर्दशमः ।
- ११ अष्टवतीविधिरेकादशः ।
- ११ रक्षाकालीविधिर्द्वादशः ।
- ११ इन्द्रीश्वरीकालिकाविधिस्त्रयोदशः ।
- ११ धनदकाल्याविधिस्तुर्दशः ।
- ११ रमण्याविधिः पञ्चदशः ।
- ११ ईशानकालीविधिः षोडशः ।
- ११ मन्त्रमाताविधिः सप्तदशः ।

(अष्टादशो नविंशो न द्वादशौ ।)

कालसङ्कूर्णस्यामादितो विंशतितमः ।

११ एकविंशतितमः ।

११ जीवकालीहृदयविधिर्द्विंशतितमः पटलः ।

११ भग्नोत्तराहृदयस्वयोविंशतितमः ।

११ अरमन्वविधिस्तुविंशतितमः ।

इति भैरवस्तोत्रविद्यापीठे शिखरे जयद्रथयामले चतुर्विंशतिमाह्वय

महातन्त्रे द्वितीयघटके अष्टैश्वर्यश्रीविधानं पञ्चविंशतितमं हृदयम् ।

समाप्तं पञ्चविंशतिहृदयचक्रः समाप्तः पटलः ॥

इति जयद्रथयामले महातन्त्रे अष्टैश्वर्यश्रीविधिर्द्वादशमः ।

११ भैरवहाकिना विधिरेकविंशतितमः पटलः ।

११ कालान्तकौविधिर्विंशतितमः ।

११ वीर्यकाला विधिरेकविंशतितमः पटलः ।

११ पञ्चाकालीविधानं नाम द्वाविंशतितमः ।

११ कालसङ्कूर्णस्यां भग्नोत्तराहृदयविधानं त्रयोविंशतितमः ।

११ कालीहृदयविधानां नाम चतुर्विंशतितमः ।

११ विद्याविद्येश्वरीचक्रे मन्त्रोद्धारः प्रथमः ।

११ ११ ११ मन्त्रवीर्यनिर्द्देशो द्वितीयः पटलः ।

११ ११ ११ ध्यानार्चनाधिकारस्तृतीयः पटलः ।

११ ११ ११ प्रथमप्रतिहारविधिरुच्यते ।

११ ११ ११ द्वितीयप्रतिहारविधिर्नवमः ।

११ ११ ११ तृतीय ११ ११ दशमः ।

११ ११ ११ चतुर्थप्रतीहारोपाधनविधिरेकादशः ।

११ ११ ११ शिखरेश्वरविधिसाधनविधिस्त्रयोदशः ।

११ ११ ११ शिखासाधनविधिस्तुर्दशः ।

११ ११ ११ कवचसाधनाधिकारः पञ्चदशः ।

११ ११ ११ अस्त्रसाधने विद्याविद्येश्वरी चतुर्विंशतिः ।

११ यच्चौचक्रे प्रथमः ।

११ ११ पाठलाविधिः ।

११ विद्यापीठे सिद्धिलक्ष्मीविधानो नाम कल्पम् ।

(११६७) जातकपद्धतिशास्त्रानम् . By सूर्यदेवसोमयाजिन् . 10x8 inches. Folia, 70. Lines, 11 on a page. Extent, 2,114 slokas. Character, Newāri. Date, Newār Era, 803. Appearance, fresh. Prose. Generally correct.

Beginning. शुभमस्तु । श्रीइतिशामूर्तये नमः । श्रीगुरुभ्यो नमः ।

श्रीसूर्यदेवसोमयाजिभ्यो नमः ॥

जगद्गुरुपश्चितिसंहृतिकारणमविकारि सच्चिदानन्दम् ।

श्रीमच्छ्रीकृष्णाख्यं सेजो मे हृदि सदा स्फुरतु ॥

आचार्यं श्रीपतिं नत्वा जातके कर्मपद्धतिः ।

व्याख्यायते मया स्वष्टं सूर्यदेवेन यत्त्वना ॥

पश्यन्तु तमिमं ग्रन्थं ज्ञात्वा न्यायोपबृंहितम् ।

पूर्वजातकशास्त्राणामलङ्कारं विपश्चितः ॥

इह खलु सन्तः शिष्टाचारमिदं — — — श्रीभीष्टदेवतानमस्कारादिभ्यं

मङ्गलं कृत्वा ग्रन्थारम्भं प्रतिलिखन्ति देवमपि (?) श्रीपतिराचार्योऽभीष्ट

देवतानमस्कारपूर्वं जातककर्मपद्धत्याख्यं ग्रन्थकरणं शोकेन प्रतिलिखन्ति ।

नत्वा तां गुरुदेवतां त्रिसमयज्ञानोद्धृतेः कारणं

तत्पादाम्बुसहप्रसादविकसद्बोधो बुधः श्रीपतिः ।

शिष्यप्रार्थनया विचार्य सकलान् होरागमार्थान् ब्रह्म

वक्ष्ये जातककर्मपद्धतिमहं होराविदो प्रीतये ॥

त्रैकालिकपदार्थविषयज्ञानोत्पत्तेः कारणं गुरुभ्यो देवतां प्रसिद्धदेवतां

प्रणम्य — — — करिष्यामीति वाक्यार्थः ॥ इत्यादि ।

End. इत्थं निधुवगोचरे सूर्यदेवेन यत्त्वना ।

कृतं श्रीपतिपद्धत्यां प्रकीर्णफलनिर्णयम् ॥ श्रीइतिशामूर्तये नमः ।

Colophon. इति श्रीसूर्यदेवसोमयाजिविरचिते श्रीपतिपद्धतिशास्त्राने जातक-
लङ्कारे प्रकीर्णं फलाध्यायः ॥

सम्बत् ८०३ कालगुन शुक्लद्वितीया आश्विनशारे लिखितमिदं राज-
देवराजपूजांनन्देन सम्पूर्णोऽयं ग्रन्थः ।

विषयः । श्रीपतिपद्धतेर्वाक्यानम् ।

(१५७८) जातकार्णवः . By वराहमिहिर . 12×2½ inches. Folia, 13. Lines, 5 on a page. Extent, 195 ślokas. Character, Newārī. Date, Newār Era, 883. Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning.

श्रीसूर्याय नमः ।

कल्याणन्दमणः प्रभाकरहतयैवादिमासेदुत-

स्मिद्युः खाद्रिहताप्तपुकुसुर ७७ हतेलब्धाधिमासेदुतः ।

खनिन्नः सतिविर्दिधाशिवहतस्त्रिव्योमशैलोदृतै-

र्हीनो लब्धदिनाद्यमैः सितनिशार्द्धं भावनोऽहर्गणः ॥

रव्यादिमध्याह्नं शुक्लकारानाह । इत्यादि ॥

End.

अथ मध्याह्निकीच्छायानयनम् ।

दिनेखराधैरधिकं यत्नं रमेन पङ्क्या निहितं शराम्भु ।

पलप्रभायां विपुलं युतस्य क्राया तु सा ख्यातु दिनमध्यभागे ॥

क्रायानिष्पृष्टादिनमध्यभागे क्रायानिता दिक्षु हिता तथाह ।

दिनेशरमे दिनमध्यनाडी श्रीमान् वराहो वदति ख्यत्तया ॥ (?)

Colophon.

इति श्रीवराहमिहिरविरचिते जातकार्णवे विप्रज्ञाधिकारस्तृतीयः समाप्तः ॥ सम्मत ८८३ चैत्रशुक्ल ४ लिखितमम्भूर्जमिति । शुभम् ॥

विषयः । इति० ग्रहमध्याधिकारः प्रथमः ।

इति० ग्रहस्तुताधिकारो द्वितीयः ।

इति० विप्रज्ञाधिकारस्तृतीयः ।

(३) १०६ । जैमिनिसूत्रव्याख्या (सुबोधिनी) By नीलकण्ठ . 10×4 inches. Folia, 45. Lines, 10 on a page. Extent, 1,069 ślokas. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Prose. Incorrect.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः । श्रीगुरवे नमः । ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

सृष्टिस्त्रिव्यन्तकर्त्ता हरिहरविधिभिः सेवितानन्दरात्री

नानातन्त्रोक्तमार्गे मुनिभिरपि — — भालचन्द्रोत्पलाङ्गी ।

आरक्ताभा त्रिनेत्रा शिवशवनिलया राजराजेश्वरी सा

वाचं नो ज्ञातनीतु प्रतिपदकठिने जैमिनेः सूत्रसंघे ॥

विवस्वदंशाग्ररावनिपतिधरश्रीरक्षभुजो-

दयाम्भोधेर्वाचा + + + + जैमिनिमुनेः ।

निरालम्बे शास्त्रे जननि गिरिजे याव्यति न किं

- - - - - ॥

अथ प्राक्तनकर्मभानुद्वयकाशीवासादिना अगदुद्धारं चिकीर्षुः कस्या-
सिन्धुजैमिनिमुनिः ... अन्यप्रतिबन्धकोपशमनाय श्रीशङ्करप्रणतिपूर्वकं
... जातकशास्त्रमनुष्ठातुं प्रतिजानीते । इत्यादि ॥

End.

सिद्धसन्त-अन्यत् प्रकृतं अन्यानुक्तं सिद्धं शास्त्रान्तरप्रसिद्धं शास्त्र-
मित्यर्थः ॥

Colophon.

इति श्रीनीलकण्ठोतिविद्वद्विरचितायां जैमिनिमुख्याख्यायां सुशो-
धितां द्वितीयाध्यायक चतुर्थः पादः ॥

(१३४० ।) ज्ञानतिलकम्. 6x4 inches. Folia, 6. Lines, 7 on a
page. Extent, 52 ślokas. Character, Nāgara. Date, (P). Appearance,
fresh. Verse. Incorrect.

Beginning.

श्रीमशैशाय नमः ।

नारद उवाच ।

भूतानां च - - - हृत्तानं येन च लभ्यते ।

यत्नं ज्ञानं न जानामि पुनर्जन्म न विदुते ॥

श्रीभगवानुवाच ।

शरीरं + विद्यानां शरीरं सर्वदेवता ।

शरीरं सर्वतीर्थानि शुद्धभक्तिषु लभ्यते ॥

.. .. .

शुद्धपापसादेन ब्रह्मविष्णुमहेश्वरम् ।

सामर्थं तत्पसादेन शैवत्वं शुद्धदेवता ॥ इत्यादि ।

End.

विष्णुस्थाने कृतं पापं शिवस्थानेषु मुच्यते ।

शिवस्थाने कृतं पापं शुद्धस्थानेषु मुच्यते ॥

शुद्धस्थाने कृतं पापं ब्रह्मस्थानेषु भविष्यति ।

ते नरा नरके यान्ति यावच्छब्दो दिवाकरः ॥

Colophon.

इति श्रीविष्णुनारदसंवादे ज्ञानतिलकं नाम सम्पूर्णम् ॥

(१०६ ।) भङ्गारकरवीरतन्त्रे षष्ठ्यापालिन्धाः संक्षेपपूजाविधिः, 12 x 5 inches. Folia, 25. Lines, 9 on a page. Extent, 675 śloka. Character, Newāri. Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning. ॐ सिद्धिकालिकायै ।

सप्तसाराङ्गमा देवीं चन्द्रिकोपरि संख्यताम् ।

नमामि शिरसा भङ्गायै रवीं भैरवाभनां ॥

अथ प्रातःकृत्यम् । उरथाय गुरुं नमस्कृत्य स्नात्वा तत्र गायत्रीं दशधा जपेत् ॥ इत्यादि ।

End. ततः पूजास्थानं गोमयेनोपलिप्य स्नेह्या विहरेत् ।

Celophon. इति श्रीभङ्गारकरवीरमहातन्त्रे अष्टसाहसिकायां श्रीषष्ठ्यापालिन्धाः संक्षेपपूजाविधिः ।

(२) ३२६ ।) टोडरानन्दः (वैद्यकः) (खण्डितान्तः), 16 x 4 inches. Folia, 101. Lines, 9 on a page. Extent, 3,636 śloka. Character, Newāri. Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः ।

शिवं प्रणम्य ताम्रौघं धन्वन्तरिमयाश्विनौ ।

क्रियते टोडरानन्दं ग्रन्थं सप्तवैद्यसम्मतम् ॥

दिशन्तु ग्रंथेऽष्टवक्त्रकुराद्या देवाः सुदेवाऽप्यसम्भवाद्याः ।

श्रीटोडरेन्द्रनृपते — — — — धर्मस्य भूमौ परिरक्षणे च ॥

— — — — कुन्तिमुतादिभि र्यां पूर्वं कृता पठति — — — — ।

सूत्राभिधित्कालिकभूषणेन समुद्भुता श्रीवरटोडरेण ॥

भूदेवदेवान् सुवि दानयज्ञैः सन्तोष साधूनथ सर्ववर्णान् ।

कामैरनेकेषु विलोका + + नाद्यापयेद्विगृह्ये नरेन्द्रः ॥

प्राचीनशास्त्राणि सुदुर्गमाणि भिन्नप्रमेषाणि निरीक्ष्य सम्यक् ।

एकत्र सर्वान् भवान् सुबोद्धुं मतं कृते टोडरमहामुनेः ॥

श्रीटोडरो नृपवरो रसाजङ्गारसम्पत्तिः ।

सद्योतदैवो लोकस्य रक्षार्थमिति मे मतिः ॥

प्रज्ञाननघविप्रज्ञान् गिरमथो शुभाशीर्गिरं
 करोति नृपटोडरो विविधसौख्यं ज्ञातकम् ॥
 श्रीमद्वराहविष्णुसुगमपराशराद्यै-
 र्यमैप्रवत्तनपरैर्यदभावि पूर्व्वं ।
 पञ्चाद् वराहमिहिरादिपुरावतारै-
 स्तद्व्यमैश्वर्यमिदं विप्रते सुशास्त्रम् ॥
 अथो सुरमयैरिव विविधयुक्तियुक्तं कृतं
 तदुत्तममनेकधा तद्वतारिसौख्यमरैः ।
 तदुत्तरमसागरं समवगाह्य सम्यक् ब्रुवे
 तदुत्तमपदार्थवस्तुलितहौरिकं शास्त्रकम् ॥
 भूयो ज्ञातकसंहिता विरचिता श्रीमद्वराहादिभि-
 स्तासां सारमणेषमेकत इत ख्यातुं महीयोद्यमः ।
 तद् याचे बहूधा बुधा धरतरं व्यासैरिव तुष्यतां
 नोचेत् तद्वक्त्रपया विचित्रं सुदृढं — — — लिख्यताम् ॥

अथाद्य ज्ञातकस्य प्रयोजनमाह । इत्यादि ॥

End.

प्रज्ञाजकानां कथितास्तु योगा नक्षत्रभूतैः फलमुक्तमस्मात् ।
 सूर्यादितो राशिकलानि दृष्टिकलानि संक्षिप्य निरूपितानि ॥
 भावाद्ययं फलमतोऽपि विचार एषा
 मयाअथोत्पलमुक्तमनिष्टयोगाः ।
 स्त्रीज्ञातकं निधनमप्यय नष्टुजन्म-
 त्रैकाल्यरूपमिति हौरिकसौख्यमुक्तिं ॥

Colophon.

इति श्रीमन्महाराजाधिराज-श्रीटोडरमल्लविरचिते श्रीटोडरानन्दे ज्योतिः-
 शास्त्रे हौरिकसौख्यं सम्पूर्णमिति । शुभं भवतु । कल्याणमस्तु लेखक-
 पाठकयोः । संवत् १६३८ वर्षे वैशाख शुद्धि—प्रतिपदायां शुक्ले प्रोहित
 रामाक्षजेन देवहतेन श्रील्लिखत् ॥ सम्पूर्णं शुभं भवतु ॥
 श्रीटोडरानन्द जय ।

विषयः । इति राशिप्रभेदः प्रथमो ह्ययः ।

अथरयोनिशलाश्लसंज्ञकः । २ ।

भिषकाध्यायः । ३ ।
 कारकाध्यायः । ४ ।
 निषेकाध्यायः । ५ ।
 मूर्तिकाध्यायः । ७ ।
 शरिष्ठाध्यायः । ८ ।
 शरिष्ठभङ्गाध्यायः । ९ ।
 आधुर्दयाध्यायः ।
 शत्रुकवर्गसौख्यम् ।
 कर्मभात्रीवसौख्यम् ।
 राजयोगसौख्यम् ।
 नाभसयोगनिरूपणम् ।
 चन्द्रसूर्ययोगौ ।
 द्विप्रहरयोगः ।
 प्रव्रजाध्यायः ।
 नक्षत्रगुणसौख्यम् ।
 राशिफलसौख्यम् ।
 भावफलनिरूपणम् ।
 भावचिन्तारः ।
 अनिष्टयोमाध्यायः ।
 खीजातकाध्यायः ।
 नियौखचिन्तारः ।
 नष्टजातकाध्यायः ।
 त्रिक्लाशरपाध्यायः ।

(१२६४ ।) तिथ्यादिनिर्णयः By पद्मनाभ . 12 x 3½ inches. Folia, 52.
 Lines, 7 on a page. Extent, 1,001 ślokaś. Character, Nāgarī. Date, Newār
 Era, 827. Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

श्रीगणेशाय नमः ।

नमस्कृत्य महादेवं शुभं संसारसागरम् ।

तिथ्यादीनां विवेकार्थं मुनिवाक्यं समुद्धृतम् ॥

पञ्चद्वौ तिथि + + हासद्विषु संशयम् ।
 मुचिधामप्यनुष्ठानमतो मया विविच्यते ॥
 त्रिंशद्दिनेस्तु सावनो मासः । उक्तं ब्रह्मसिद्धान्ते ॥ इत्यादि ।

End.

आद्यआहुमकुलैव दृषोत्सर्गं विधीयते ।
 दृषोत्सर्गं कृते पश्चात् कुर्यादेकादशं ततः ॥
 सन्देहानेकमभीरं श्लोकतरङ्गमकुलम् ।
 पद्मनाभेन कथितं प्रेतकर्म सहाय्यवम् ॥
 दशक्रियासुपक्रम्य श्रावसथ्यं समापितम् ।
 प्रेताशौचं तथा ख्यातं मुनीनां वर्णनादिकम् ॥
 श्रीवाराहक्यामुपाध्यायश्रीपद्मनाभेन विरचितम् ॥

Colophon.

इति तिथ्यादिनिर्णये योगीश्वरसंश्लेषे प्रेतकृत्यनिर्णये पद्मनाभसंग्रहयोः
 समुच्चयः समाप्तः । (?) नेपाल सम्वत् ८२७ श्रावणकृष्णचतुर्दशी तिथौ
 समाप्तेषां पुस्तोति । श्रेयोऽस्तु सर्वदा ।

(१२३८) दानप्रदीपः By माधव. 14x3 inches. Folia, 99. Lines,
 9 on a page. Extent, 2,669 slokas. Character, Maithila. Date, (?).
 Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

श्रीगणेशाय नमः ।

कार्यकार्यविभागमुद्धमनसां संख्यायतां सन्ततं
 श्वस्वाभीष्टफलामये स भवतादाम्नायकल्पदुमः ।
 एकानन्तफले विचित्रसचयः शास्त्रे यदीये चिरा +
 + + प्रवरा वरामृतफलप्राप्त्यै समध्यासते ॥
 आसीद् गुर्जरदेशमण्डलमणिः सीराजनिशोत्सवे
 वैदर्भकरणाभिधे पुरवरे श्रीराघवः पार्थिवः ।
 त्वासो वाग्जलभाजिषीन्नि कृतिता सपं च सर्वज्ञता
 दधौतानलिखन्मय - - - - - शब्दे कलङ्कं क्रमात् ॥
 तेन प्राप्ततमे मुचि प्रथयता प्रीतिं समानायितः
 स्त्रीगनीहृदि - - - पुरवरात् श्रीवासुदेवः मुधीः ।

विद्यावृत्तगुणैरुदीय मणितं यद्रोलकीर्णभिर्धा-
 र्त्वां जातिं विशिशेष भूतनित्यच्छसंज्ञावतः ॥ (?)
 तस्य तनूजो नाम्ना नरसिंहोऽभून्मनोधनरसिंहः ।
 मत्सररहिताः प्राप्ता यं तु सकूर्वां सरस्वतीं प्राबुः ॥

तस्यात्मजो धीधनहेतुतोऽभु-
 द्राग्नेव धीध — — — यितस्य ।
 वृत्तानि यस्य अशखोत्सवाय-
 वृत्तान्वितानाम — — — बुधानां ॥

तस्यात्मजः पण्डितरामनामा
 वभूव भूवस्तुभवस्तुभोक्तिः ।
 — — — — —
 — — — — — ॥

तस्यात्मजः पण्डितविद्याश्रमै-
 निःसोमपाण्डित्यनिधिर्वभूव ।
 — — — — —
 — — — — — ॥

तस्याप्यक्षि सुतः समस्ताविषयालङ्कारभूतिर्गुणैः
 सम्भूतौ भुवि भद्रमाधव इति प्रख्यातनामा सुधीः ।
 — — — — —
 — — — — — ॥

सूनुक्ताचारचतुरमनौषेण मनोषिणा ।
 ज्ञानप्रदीपः क्रियते तेनोपक्रियते सता ॥
 श्रुतिविषयगतोऽपि प्राणिनां स्वर्गसंस्था-
 नपि निखिलपदार्थान् सुप्रकाशान् करोति ।
 दुरितानिभिरभेत्ता यस्तु ज्ञानप्रदीप-
 क्षमभिलषितलब्धौ लब्धयर्थाः अप्यध्वसु ॥

तत्र प्रथमं दानप्रशंसा ॥ इत्यादि ।

End.

ॐ अथ भूतलाधिकरणकराजत्वप्राप्तिकाम इहं नगरं विष्णुदेवतं
 अमुकगोत्रादेत्यादि दक्षिणा नगरप्रवेशान्तम् ॥

Colophon. इति श्रीमहामहोपाध्याय-पण्डित-श्रीविष्णुसुनुभट्टश्रीमाधवविरचितार्था-
दानप्रदीपे भूमिदानप्रकरणं समाप्तम् ॥ अथ तिलदानम् । तत्र यमः ।
(अतः परं खण्डितम् ॥)

(२)११०।) दुर्गाचर्नकल्पतरुः By लक्ष्मीपतिशर्मा . 12×4 inches.
Folia, 60. Lines, 9 on a page. Extent, 1,755 ślokaś. Character, Nāgara.
Date, (F). Appearance, fresh. Prose and verse. Incorrect.

Beginning. स्तुति श्रीगणेशाय नमः ।

सच्चिदानन्दरूपाय साक्षीभूताय कर्मिणाम् ।
लिङ्गावयविशिष्टाय नमोऽननोकमुत्तये ॥
अद्वितीयमजं ब्रह्मं दिवा इत्यपिवादिशम् ।
ब्रह्मधा यद् वेदगीतं तस्मै कस्मै नमोनमः ॥
श्रीमच्छ्रीकृष्णपादाम्बुजयुगभजनासावित्रानेकविद्या-
शौर्याशार्याद्युपेतचित्तिपकुलमणिः सत्प्रतिष्ठः समालः ।
वीरः श्रीकृष्णवर्मा रिपुलनरारोत्रिमोवावतीर्णः
सत्सुरासेशोऽस्मिन्निष्ठुर्विबुधजनपरित्रायासन्तर्पितार्थः ॥ (१)
तत्पुत्रोऽहितवर्षदावदहनत्वालाकरालप्रभः
सच्चिदात्रतनिष्ठुविप्रजनहृत्तोषेत्पुत्रकृच्छयिः ।
स्त्रीप्रेमाचरणाभ्युज्ज्वलरसभङ्गावाप्तसर्वोन्नतिः
स्तुति श्रीरघुभीमसाह-युवराट् त्वत्पतिं लोकेऽधुना ॥
..
.. ।
दीर्घशब्दस्थितिकुण्डलीकृतधनुर्व्यानिर्गताच्छाशुशा-
स्कारिः श्रीरघुनाचसाह-नवराट् यस्यात्मजः शोभते ॥
तदाज्ञयेदार्जुनशक्तिपूजा
विद्योर्विधानं व्रतकाम्य — — ।
चिरन्तनोक्तिं प्रणिधाय चित्ते
करोति लक्ष्मीपतिद्वैतविद् द्विजः ॥

श्रुतिकोटिदयाभ्यामालोकनिर्ययमेवतः ।

कर्मैककर्मैककर्मैति शास्त्रेऽनेकमतं मतम् ॥

.. .. .

अथ किलेदानीं कलिप्रोढ़ाविर्भावतया निगमागमश्रुति-
पुराणस्वोपयुक्ताखिलविषयं जिज्ञासूनामुपकारायानवरतेष्मिन्कलदनव-
राचप्रताङ्गभूताखिलकर्मैकानुष्ठानोपयोगि-दुर्गार्चनकल्पतरुं शास्त्रगुण-
युक्तिभिः प्रकटीकरोमि ॥ इत्यादि ।

End.

इति दशमीकृत्यम् ।

चीर्णं चीनं विचिन्वन् जनप(ति) विषयं कामरूपं विधुन्वन्
अङ्गान् (वङ्गान्) कलिङ्गान् कुम्भसयवनान् वासयन् स्वप्रतापैः ।

स्वर्देवान् भूमिदेवान् सुकुलजनपदान् तोषयन् यक्षदानैः

श्रीमद्गोर्खाचलेशो जयति रणवहादूरसाहसितीन्द्रः ॥

तद्वाञ्छुसदसि ग्रहागमविदोऽनेके स्वितास्तेष्वपि

विष्णुन्यागमसारतत्त्वनिपुणं — — — तुष्टो नृपः ।

श्रीदेवज्ञशिरोमणीति पदवीं प्रादाइष्टाधारणीं

यस्मै सोऽयमनन्तचिन्मयमना देवज्ञलक्ष्मीपतिः ॥

विष्णुन्यागमशब्दसांख्यनिगमानेकार्णवारासृता-

स्वादात्राप्तमहाप्रभोदनकज्ञानप्रबोधोदयः ।

कृष्णानन्द इति प्रगीतमहिमस्तत्पुत्रलक्ष्मीपतिः

श्रीदुर्गार्चनकल्पद्वयममलं भग्नधाकरोच्छारदम् ॥

पक्षे रूपघने पदेस्य दिवसे दिग्ने तिथौ तत्समे

कर्णे मासि यमोत तद्घनमिते मासैकयुक्ते घने ।

कार्णभे विघने पुताखिलपुग्दन्तप्रविशोनके

शास्त्रे पंक्तिमितेः समैर्विलभिता ग्रन्थाव्यगात् पूर्वताम् ॥ (?)

इति श्रीदेवज्ञशिरोमणिश्रीमल्लक्ष्मीपतिशर्म्मखा विरचिते दुर्गार्चनकल्प-

तरो दशमीकृत्यकुसुमं दशमम् ॥

विषयः । इति० व्यवस्थाकुसुमं प्रथमम् ।

„ पाठार्चनादिनिर्णयकुसुमम् । २ ।

- इति० प्रतिपत्तुकुसुमम् । ३ ।
 " द्वितीयादिपञ्चमन्तकृत्यन्दुदर्शन — — अर्चकुसुमम् । ४ ।
 " विल्वाभिमन्त्रणपत्रीप्रवेशकृत्यकुसुमम् । ५ ।
 " अष्टमीकृत्यकुसुमम् । ६ ।
 " बलिदानकुसुमम् । ७ ।
 " कनार्चनतल्लक्षकुसुमम् । ८ ।
 " नवमीकृत्यकुसुमम् । ९ ।
 " दशमीकृत्यकुसुमम् । १० ।

(१८८६ ।) धनञ्जयनिघण्टुः . $8 \times 3\frac{1}{2}$ inches. Folia, 15. Lines, 8 on a page. Extent, 240 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Samvat 1654. Appearance, old. Verse. Generally correct.

Beginning. प्रथमपत्रं नास्ति । अतो द्वितीयपत्रस्य प्रारम्भवाक्यं लिखितम् । यथा,—

अथ राजनाम ।

राजाधिपः पतिः स्वामी नाथः परितुङ्गः प्रभुः ।

ईश्वरो विभुरीशानो भर्तृन्द्द्र इव ईशिताः ॥

वृक्षनाम ।

अनोकहस्तकः शाखी विटपी फलिनो नमः ।

तुमोऽधिपः फलेप्राप्तौ पादपो गोवनस्पतिः ॥ इत्यादि ।

End. मित्रः मित्रनिषद्या ? मर्हत्सि मित्रियामपि ।

अर्हत्सि मिमिति द्वावप्यर्हत्सि भूभिधानकौ ॥ २४६ ॥

अर्हदानपि तान् प्राहुः शरणोत्तममङ्गलम् ॥

Colophon. इति श्रीधनञ्जयस्य कृतो निघण्टुसमये शब्दसंकीर्णनिरूपणो नाम
 द्वितीयः परिच्छेदः ।

समाप्तो धनञ्जयको संवत् १६५४ । आषाढशुद्धि १३ शुभवासरे
 लिखितमिदं विराटभट्टात्मजेन नरहरिमट्टेन । वृधमस्तु वृधं भूयात् ।

यादृशं पुस्तकं दृष्ट्वा तादृशं लिखितं मया ।

यदि शुद्धमशुद्धो वा मम दोषा न दीयन्ते ॥

(५५७) धनुर्वेदः . 6 x 3½ inches. Folia, 49. Lines, 5 on a page. Extent, 245 ślokaś. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning.

श्रीमद्योगेश्वरीभ्यां नमः ।

लम्बोदरं महाकायं लम्बोष्ठं गजकर्णकम् ।
विजगत् पार्वतीपुत्रं नमामि गजनाथकम् ॥
विना शस्त्रधरं नान्यो धनुर्वेदस्य पारमः ।
अतः स्वप्ने निशि प्राप्ते श्रियतस्त्वविचारणम् ॥
कर्त्तव्यमिति शेषः ।

अतः सन्नेहदोलायां रोपणीयश्च मानसम् ।
यन्येऽस्मिन्नापचतुरैर्वैरिचिन्तामसो क्वचित् ॥
यस्याभ्यासप्रसादेन निष्पद्यन्ते धनुर्हाराः ।
जेतारः परचेन्मस्य तस्याभ्यासो विधीयताम् ॥
एकोऽपि यत्र नगरे प्रसिद्धः स्नातुर्धुरः ।
ततो यान्तरयो दूरं सुगाः सिंहसहादिव ॥
इति धनुर्हाराप्रशंसा ॥ इत्यादि ।

End.

जीवे सन्मीर्मते स्वर्गः कीर्त्तिश्च धरणीतले ।
तस्मादुर्वैयं विधातव्यं हन्तव्या परवाहिनी ॥
इति युद्धविधिः ।

Colophon.

इति श्रीसदाशिवप्रोक्तो धनुर्वेदः समाप्तः ॥

विषयः ।

धनुर्हाराप्रशंसा । धनुर्हाराविधिः । धनुःप्रमाणम् । मुखलक्षणम् ।
फललक्षणम् । पायनविधिः । १ नाराचनालिकालक्षणम् । श्वानानि ।
गुरुमुष्टिलक्षणम् । धनुर्मुष्टिविधानम् । लक्ष्यलक्षणम् । शरलक्षणम् ।
धनुर्वैशाखाक्षे अनध्यायकालनिरूपणम् । लक्ष्यसञ्चलनविधिः । शीघ्र-
साधनम् । दूरपातित्वम् । वृद्धप्रहारता । हीनमतिः । लक्ष्यचलनमतिः ।
धनुर्गन्तव्यः । आशुभङ्गः । वराटिका । विन्दुकम् । मोलपुष्पम् ।
शब्दभेदी । शस्त्रधारणम् । संप्राप्तविधिः । अक्षोहिणीलक्षणम् ।
कूटलक्षणम् । युद्धविधिः ।

(२) ८२ ।) धनुर्वेदप्रकरणम्. (वीरेचरीयं) By विक्रमादित्य . 11×4½ inches. Folia, 34. Lines, 7 on a page. Extent, 486 çlokas. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Correct.

Beginning.

श्रीगुरुवे नमः ।

नमो देवाधिदेवाय शङ्कराय कपर्दिने ।
रामाय लामदम्राय नमोऽस्त्वमित्तैलमे ॥
प्रलम्ब परया भक्त्या देवदेवं पिनाकिनम् ।
धनुर्विधानं वक्ष्यामि वीरेचरमतोदृतम् ॥
मूर्ध्नाभिषिक्तकुलजेः पुष्टिवीपालमोदतेः ।
धनुर्वेदो वेदितव्यस्त्रिवर्गफलभौषुभिः ।
यथाभ्यासप्रसादेन निष्पद्यन्ते धनुर्धराः ।
जेतारः परमेष्ठानां धनुर्वेदं तदभ्यसेत् ॥ इत्यादि ।

End.

सप्तमेनहव्यानि रथयज्ञेषु जुह्वता ।
जीवता प्राप्यते कीर्तिर्मतेनापि गुराङ्गनाः ॥
तस्मात्तुष्टौ यज्ञः स्वर्गं वाञ्छद्भिर्वहुलम्भभिः ।
धनुर्विद्या वेदितव्या जेतव्या वैरिवाहिनी ॥

Colophon.

इति श्रीमन्महाराजाधिराजवीरेचक्रमादित्यसङ्गृहीते वीरेचरीय-
धनुर्वेदप्रकरणो नाम चतुर्थः पादः समाप्तः । शुभमस्तु ॥

विषयः । धनुर्वेदमाहात्म्यम् । वीरेचरमतोत्पत्तिः । धनुःप्रमाणम् । गुणलक्षणम् ।
शरलक्षणम् । नाराचनालीकलक्षणम् । कललक्षणम् । अथ कल-
पायनानि । अथ गुणमुष्टयः । अथ धनुर्मुष्टिसन्धानम् । अथ व्यायाः ।
अथ लक्ष्यम् ।

इति ० प्रथमः पादः ।

अथ दानविधिः । तत्र कालनिर्णयः । श्रियपरीक्षा । अथाचार्य-
लक्षणम् ।

इति ० द्वितीयः पादः ।

अथाभ्यासविधिः । अथ लक्ष्यासञ्चलनम् । अथ श्रीधसन्धानम् । अथ
कुरपातिलम् । इति दृढप्रहारिता । इति हीनगतयः । इति बृह-

गतयः । इति दृढचतुष्कम् । इति आशमङ्गः । इति वराटिकावर्तः ।
 इति काष्ठभेदनम् । इति विन्दुकम् । इति शोलकपुष्पप्रभृतिविविध-
 विधिः । इति धातुल्लङ्घम् । इति शब्दभेदित्वम् । अद्यानध्यायः ।
 पतितमन्त्रः । इति ० तृतीयः पादः ।
 इति शस्त्ररक्षा । इति शस्त्रवारणम् । अथ तिलकम् । इति विजो-
 यधादिप्रभावहरणम् । अथ प्रभावप्रयागविधिः । इति रत्नामन्त्रः ।
 अथाक्षोहिणी मन्त्राः । अथ शकुननिर्णयः । अथ स्वरवलम् । अथ
 व्यूहविधिः । अथ पुष्टविधिः । इति ० चतुर्थः पादः ।

(१५००) धर्मतत्त्वप्रकाशः . 9x4 inches. Folia, 267. Lines, 9 on
 a page. Extent, 4,806 ślokaś. Character, Nāgara. Date, (P). Appear-
 ance, fresh. Prose and verse. Incorrect.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः । श्रीसरस्वत्यै नमः । श्रीगुरुभ्यो नमः ।

श्रीविश्वेश्वराय नमः ॥

वन्देऽहं इच्छितानुतिं श्रुतिशिरोमिराम् । ?

महर्षेण भूलमन्त्रान् ज्ञानमाप्तुमभीषितम् ॥

इह खलु संसारचक्रवन्धनमाशानां ह्रुर्विषयविविधतापतमानां सकल-
 दुःखोपशमाय निरतिशय धर्मेनैव परमोपाय इति
 तत्रावश्यामाख्यातव्यं पुरुषेण ॥ इत्यादि ।

End. ध्यानप्रस्थाने कालो निश्चितः ।

सद्गुरुसधर्मेण विद्येश दृष्टव्यम् ॥ इति शिवम् ।

विद्याते कविकच(चक्र)मध्यवर्तिने दो-

वक्त्रीरे नाममहिम्नि कूर्पराख्यो मोविन्दः ।

श्रुति + + सिन्धुपारदृष्टा

श्रीचातुर्धरकुलमण्डलं पुराणी ॥ ?

श्रीकण्ठं मनसि विभाव्य नौलकण्डः

तत्र सूनुः श्रितवटकाननं सुरेशम् ।

वेदं तेः शमनविमानन + तीनां

आख्याने किल चतुराननो बभूव ॥

गोविन्दस्तद्वपुर्भूः क्षुतिहृदयमुनिः सर्वतन्त्रस्वतन्त्र-
 स्तत्रस्तन्त्रिस्तितार्थः + + + मङ्करोद्धमेतत्त्वप्रकाशम् ।
 भूपमीत्यै शिवाख्ये श्रवणमिनिमहानेष्टिकत्रयप्रथम्यै
 वाराहस्याप्रजन्मा सुरसरिखमले श्रीप्रतिष्ठानतीर्थे ॥ (?)
 नागाङ्गरसभूषाक्षे आशिवाहनजे सवे ।
 नमस्तुभित्तुर्व्यङ्गिह ग्रन्थोऽयं पूर्णतां गतः ॥

Colophon. इति श्रीमत्-पदवाक्यप्रमाणसमर्थोदाधुरन्धर-चतुर्धरवंशावतंशगोविन्द-
 मूरिमूनोः शिवाख्ये कृतो धर्मेतत्त्वप्रकाशः समाप्तिमगमत् ॥
 श्री . . सदाशिवार्पणमस्तु ।
 विषयः । धर्मेतत्त्वम् ।

(१८१३) धर्मेसारः. By पुरुषोत्तम . 12x4 inches. Folia, 601.
 Lines, 9 on a page. Extent, 15,376 ślokas. Character, Nāgarī. Date,
 Saka Era, 1607. Appearance, tolerable. Prose and verse. Generally
 correct.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः ।

रामं तत्त्वप्रतिपादकं नाना श्रीमन्मन्त्रोद्भवं ।
 कुरुते पुरुषोत्तमो धर्मेसारस्य सङ्ग्रहम् ॥
 शन्तः श्रवणं मे वाचो यतस्ते ज्ञानसूयवः ।
 ब्रूयन्तेरमतः किं मे प्रकृतिस्तस्य मेव हि ॥
 अतः साधूनहं वन्दे ते हि श्रेष्ठतमा भुवि ।
 असाधूनपि वन्देऽहं तत्स्वभावनिवृत्तये ॥
 साधुः सुधां वसन्ति सुधांशुरिव नित्यशः ।
 असाधवो विषमुचो भवन्ति कश्चिन्नो यथा ॥
 नारायणं नमस्कृत्य नरक्षेत्रं नरोत्तमम् ।
 देवीं सरस्वतीक्षेत्रं ततो जयमुदीरयेत् ॥
 जयति पराशरमुनिः सत्यवतीहृदयनन्दनो व्यासः ।
 यस्याख्यकमलग्नितं वाङ्मयममृतं जगत् पितृति ॥

अट्टाप्रशंसा अष्टावैवर्त ।

गुरो शश्वे च महती अट्टा पुण्येऽवाप्यते ।

अअट्टया इताशानां कथं साक्षाद् भवेद्वरिः ॥ इत्यादि ।

End.

आदिश्वपुराणे ।

अपचः अकुनः स्वप्नः सासुद्रिकमुपयुतिः ।

उपशान्तमादेशात् संभवन्ति कलो क्वचित् ॥

तस्मात् तन्मात्रलाभेन कलो कार्यं न कारयेत् ॥

शास्त्राणि तावद्वलोक्य मया मुनीना-

मर्थः स एव गदितः परमात्मयुक्ता ।

एवं द्विलोक्य निखिलं च विचारयन्तः

घन्तः स्वभावसरला मुदमामुवन्तु ॥

पदानि बोधयत्यर्थः काव्यानि कुर्वते कविः ।

तत्त्वेरमनमस्वन्तः सन्तस्तन्वन्ति सद्गुणात् ॥

Colophon.

इति श्रीज्योतिर्विद्वत्पुरुषोत्तमविरचितो नानापुराण-नानाधर्मेष्टाश्लोकी
धर्मेष्टारः समाप्तः । श्रीशश्वे १६०७ भाषे पतांशमग्राभि लिखितं
पुनर्माहितं बलभद्र श्रीभा शुभम् ॥

(११८८ ।) नक्षत्रसारावली . 10×3 inches. Folia, 14. Lines, 7 on
a page. Extent, 490 plokas. Character, Newāri. Date, (?). Appear-
ance, fresh. Prose and verse. Incorrect.

Beginning.

श्रीगणपतये नमः ।

प्रथम्य परमानन्दं सर्वकारणकारकम् ॥

सर्वाधारमनाधारं सर्वज्ञं सर्वसाक्षिणम् ॥

अथ नक्षत्रपरिमाणं वक्ष्ये । अश्विनी त्रितारा । अश्विनी तिर्यङ्गुली ।
पौतयर्षी । इत्यादि ॥

End.

सावित्र्याष्टोत्तरेण तं हुत्वा - - - - - अलिं दद्यात् ।

संक्रमे अष्टुंष्टुः ।

इति नक्षत्रसारावली ।

विषयः ।

नक्षत्राणां परिमाणकचनम् ।

(११६६) नवरत्नम्. By दामोदरभट्ट. 12x5 inches. Folia, 43. Lines, 11 on a page. Extent, 1,300 śloka. Character, Nāgara. Date, Saka Era, 1603. Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ श्रीमद्योगाय नमः ।

गणेशानं भवानीं च शङ्करं कमलापतिम् ।
नत्वा श्रीभास्करं पूज्यान् आश्रमभूषणे १६०५ मिते ॥
शालिवाहशयो काश्यामाश्रिते पुण्यमे गुरो ।
इश्वर्या वहुले पक्षे नातिशंसिप्रविवृतम् ॥
नवरत्नमयं ग्रन्थं नवदीधितिसंपुतम् ।
चित्तपावनजातीयो ज्ञानकीरधुनायकः ॥
दामोदरो रचयति शिष्यपाठकयोर्मुने ।
शाम्भुदृष्टं लोकदृष्टमभूतञ्च कथ्यते ॥ इत्यादि ।
ग्रन्थारम्भस्य समये पादद्वयगोचरं स्थितम् ।
गणितं नवरत्नं निबद्धं ग्रन्थालयात् ॥
चित्तपावनजातीयो ज्ञानकीरधुनायकः ।
दामोदरो वरचयन्माशिक्रम्याददीधितिम् ॥

End.

Colophon.

इति श्रीचित्तपावनजातीय-ज्ञानकीरधुनायात्मज-भट्ट-दामोदरविरचिते
नवरत्नाख्ये महाविद्वन्धे ज्योतिषशास्त्रिके गणितदीधितिः समाप्तः
प्रथमः । कणे (शके) १६०७ मार्गशिर यदि श्रुत्वा मघानक्षत्रे
सोमदिने । तस्मिन् दिने राजदेवशर्मापूर्वनिन्देन स्वपठनाय परीयकारा-
र्यञ्च लिखितम् । नेपाल संवत् ८०६ ॥

विषयः ।

गणितज्योतिःशास्त्रम् ।
देवशर्मादामोदरनिर्मितेऽस्मिन् महाविद्वन्धे नवरत्नसंज्ञे ।
श्राष्टे मरीचो युतिलोचनस्य पञ्चादिविधिः प्रथमः प्रकाशः ॥
देवशर्मादामोदरनिर्मितेऽस्मिन् महाविद्वन्धे नवरत्नसंज्ञे ।
श्राष्टे मरीचो युतिलोचनस्य वृक्षलेशविद्विस्वरः प्रकाशः ॥
देवशर्मादामोदरनिर्मितेऽस्मिन् महाविद्वन्धे नवरत्नसंज्ञे ।
श्राष्टे मरीचो युतिलोचनस्य विमलनामा विमितः प्रकाशः ॥

वैद्यज्ञहामोदरनिर्मितेऽस्मिन् महानिबन्धे नवरत्नसंज्ञे ।

आद्ये मरीचौ श्रुतिलोचनस्य पञ्चाभिधो वेदमितः प्रकाशः ॥

इति श्रीचित्तपावनज्ञातीय-ज्ञानकीरघुनायात्मजभट्टहामोदरविरचिते
नवरत्नाख्ये महानिबन्धे ज्योतिषसाधिके गणितदीधितिप्रकाशः श्र.
सम्मितोऽयम् ॥

इति श्रीचित्तपावनज्ञातीय-ज्ञानकीरघुनायात्मजभट्टहामोदरविरचिते
नवरत्नाख्ये महानिबन्धे ज्योतिषसाधिके गणितदीधितिः समाप्तः ॥

(१७६७) नागरसर्वस्वटीका . By जगज्ज्योतिमल्ल . 11×5 inches.
Folia, 53. Lines, 9 on a page. Extent, 970 ślokaś. Character, Newārī.
Date, (?). Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमः श्रीभवानीशङ्कराभाय ।

श्रीजगज्ज्योतिमल्लेन भयानीचरणाम्बुजम् ।

नत्वा नागरसर्वस्वटीकेयं परित्यजे ॥

मुञ्चतेऽपि यं स्मरन्नुभयतां मनोहारिणीं

लभेत मदविह्वलां यदिह कामिनीं कामुकः ।

समुल्लसितदम्बरं सुसुचिराङ्गरागारुणं

नमामि सुमनःशरं सततमार्थमङ्गुलियम् ॥

आद्यौ ग्रन्थकारः कामशास्त्रत्वात् कामदेवं नमस्करोति । इत्यादि ॥

End.

जगज्ज्योतिर्मल्लभूषे ग्रन्थानेकान् विश्लोक्य च ।

ज्ञयं नागरसर्वस्वटीकां यत्नेन साधितां ॥

Colophon.

इति महाराजाधिराजश्रीश्रीजगज्ज्योतिर्मल्लभूषविरचितायां नागरसर्व-
स्वटीकायामष्टादशः परिच्छेदः समाप्तः ।

विषयः ।

पद्मश्रीज्ञानविरचितस्य नागरसर्वस्वनामककामशास्त्रस्य व्याख्यानम् ॥

(१७३१) नाक्षत्रास्त्रम् . 16×4½ inches. Folia, 99. Lines, 7 on a
page. Extent, 2,871 ślokaś. Character, Newārī. Date, (?). Appearance,
tolerable. Verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमो ब्रह्मणे ।

प्रथम्य शिरसा देवो पितामहमहेश्वरो ।

नाक्षत्रास्त्रं प्रपश्यामि ब्रह्मणा यदुदाहृतम् ॥

समाश्रयार्थं इति न च्छुल्लैः परिवारितम् ।
 अनध्याये कदाचित्तु भरतं नाश्वकोविदम् ॥
 मुनयः पर्युपाच्येन मेनेषप्रमुखाः पुरा ।
 पप्रच्छुस्ते महात्मानो नाश्ववेदममुद्भवम् ॥
 योऽयं भगवता सम्यग् ग्रथितो वेदसम्मतः ।
 नाश्ववेदः कथं ब्रह्ममुत्पन्नः कथं वा कृते ॥
 कथाङ्गः किंप्रमाणञ्च प्रयोगश्चाप्य कीदृशः ।
 सर्वमेतद् यथातत्त्वं भगवन् वक्तुमर्हसि ॥ इत्यादि ।
 आचार्य्यभिनयोऽपि मया प्रोक्तः समासतः ।
 अत ऊर्ध्वं प्रवक्ष्यामि सामान्याभिनयं पुनः ॥

End.

Colophon. इति भारतीये नाश्वशास्त्रे आचार्य्यभिनयो नामाध्यायः द्वाविंशतिः ।
 (अतः परं खण्डितम् ।)

विषयः । इति० भारतीये नाश्वशास्त्रे नाश्वोत्पत्तिः । १ ।

इति० प्रेक्षापद्धतिलक्षणम् । २ ।

इति० रङ्गवेदतापूजनम् । ३ ।

इति० ताण्डवलक्षणम् । ४ ।

इति० पूर्व्वरङ्गविधिः । ५ ।

इति० रसविकल्पः । ६ ।

इति० भावव्यङ्ग्यः । ७ ।

इति० उपाङ्गलक्षणम् । ८ ।

इति० हस्ताध्यायः । ९ ।

इति० अङ्गप्रत्यङ्गलक्षणम् । १० ।

इति० चारीविधानम् । ११ ।

इति० मण्डलविधानम् । १२ ।

इति० गति — — — । १३ ।

इति० कलायुक्तिधर्मीयव्यङ्ग्यम् । १४ ।

इति० छन्दाभिनयः । १५ ।

इति० छन्दोविधिः । १६ ।

इति० वागभिनये काव्यलक्षणम् । १७ ।

इति० वागभिनये काकुत्स्तरज्यल्लोकः । १८ ।

इति० उग्ररूपलक्षणम् । १९ ।

इति० वृत्ताध्यायः । २० ।

इति० वृत्तिविकल्पः । २१ ।

इति० आचार्याभिनयः । २२ ।

(३)७६।) नाडीपरीक्षा. By रामचन्द्रसोमयाजिन् . Son of सम्पाङ्गि-
चित्सूर्यदास. 8x3 inches. Folia, 23 Lines, 5 on a page. Extent, 194
lokas. Character, Nāgara. Date, Samvat 1773. Appearance, decaying
Verse. Incorrect.

Beginning.

श्रीधन्वन्तरये नमः ।

लब्ध्वा प्राक्तनलब्धवर्णरश्मितोप्रायानुपास्य स्फुरत्-
ज्ञानेः सद्गुरुभिर्गिरो निगदिताः कृत्वा च भूतिं सुहुः ।

सम्प्राप्तोऽग्रिचितः सुतः सुकृतिनः श्रीसूर्यदासस्य यो
रामो नेमिषमाश्रितः स कुरुते नाङ्गादिजलक्षोभयम् ॥

पाक्षभौतिकमिदं वृत्तां तपुः

सप्तधानुमलसङ्घसन्धितम् ।

घातपितकफसाध्यशर्माभ-

न्नादिरज्जुपरिवृद्धमेधते ॥

भूयस्योऽस्मिन् सन्ति नाङ्गाः शरीरे

स्थूलाः सूक्ष्मास्ताश्च यो समश्रव्यः ।

सश्चाप्युपायास्य चाशेरर्षाञ्च-

तामां हस्ताङ्गीगतेकापरीक्षाः ॥ ? इत्यादि ।

End.

साथे गत्वर इत्युदीर्य भिषजो सानाडरामो भगन्
भारां साध्यमधिप्रतापविविधो . . . चिकित्सन्

नाङ्गादेरिति लक्ष्मसूक्ष्मसुवितं श्रीरामचन्द्रेण यत्

तः दुर्गमगिरो - - - - - ॥

शकोनतिविश्रमिमे + +

+ + विक्रमार्कनृपात् त्रिदितम् ।

प्रकरणमेतत् कविना

रामेण नेमिधारणे ॥

Colophon.

इति सध्याङ्गप्रिचित्पूर्वशास्त्रात्मजरासचन्द्रशोभयाङ्कितं नाट्यादि-
परीक्षाप्रकरणं समाप्तम् । संवत् १७७३ वर्षे जेठ मासे ।

(२) ७३ ।) निर्णयार्कः. By श्रीकृष्णराम . 10x4 inches. Folia, 94.

Lines, 7 on a page. Extent, 1,316 ślokas. Character, Nāgara. Date, (?).

Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमः श्रीगणेशाय नमः ।

या माया सचराचरं जगद्विषं सृते च यद्गीतिभिः

शौन्ध्यं प्रतिभाति यत्कण्ठया सम्भूतिमत् तिष्ठति ।

यस्मात्तेति लयं लये जलजभूशम्भुस्रभूतिस्तुता

या शश्वत्त्रिगुणात्मिका दिशतु नः सन्मङ्गलं मङ्गला ॥

श्रीगोरक्षपराजैन्दुविक्रमभ्यानुशासनात् ।

कृष्णरत्नावलीं कालमाधवं निर्णयासृतम् ॥

निर्णयाध्यादिकान् सान्यान् समालोक्य प्रयत्नतः ।

श्रीकृष्णरामसिन्धेय निर्णयार्कः प्रकाशते ॥

निर्णयं क्रमतो वच्मि वत्सरभाषनस्य च ।

श्रुतोर्मासस्य पक्षस्य तिथ्यादेर्यज्ञस्य च ॥

चान्द्रभाषनस्योरेति नाम्ना संवत्सरस्त्रिधा ।

सुखन्मादित्रये सौरो मोसवादिषु भाषनः ॥

तिलकादित्रये चान्द्रो द्वाष्टः संवत्सरो बुधैः ॥ इत्यादि ।

End.

एतदपवादमाह स्मृतौ ।

नित्ये नेमित्तिके जाय्ये शोभयस्यक्रियासु च ।

उवाकर्मणि चोत्तुर्मे ग्रहबोधो न विद्यते ॥ इति ।

कल्याणं तव राजेन्द्र करोषु कमलाक्षया ।

निर्णये शुद्धमारोप्य यथा विश्वमिव ततम् ॥

विक्रमाकर्णद्विरानन्दमजेन्दुमितवत्सरे ।

अष्टशुक्लतृतीयायां ग्रन्थोऽयं पूर्णतः गतः ॥

Colophon.

इति श्रीगिरिराजचक्रचूडामणिनारायणस्यैवादिविविधविशदवली
विराजमानमानोद्गतश्रीमन्महाराजाधिराजश्रीराजेन्द्रविक्रमसाहदेववि-
चिते निर्णयार्क एकदशप्रकाशः ॥

सुभम् ॥

(११३५) श्रीनौलकण्ठसङ्ग्रहः. By नौलकण्ठ. 14×3 inches. Folia, 88.
Lines, 9 on a page. Extent, 2,970 ślokas. Character, Newāri. Date, (?).
Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमो नानेन्द्रभुषणाय ।

श्रीनौलकण्ठपदपङ्क्तमप्रमेयं

श्रीनौलकण्ठगमनं प्रणिपद्य वेद्यम् ।

श्रीनौलकण्ठभिषक्त्रा क्रियते मुद्रायं

श्रीनौलकण्ठधरसङ्गककोमदोद्यम् ॥ ?

जननी यच्च सावित्री तातो नरहरिः कृती ।

धन्वन्तरिकुलोत्पन्नः श्रीधरो यच्च मातुलः ॥

योऽन्वयाये समारम्भात्तन्निपुरारिधनश्च च ।

महोपाध्यायवर्यश्च तेनाह + + नोदितः ॥

सद्देवदुन्दारकवन्दिता ये

द्विजातिवर्या गुरवो वर्यमाः ।

समस्तु ते + + स्वभावयुक्तं

वचो विचित्रं प्रतिभानुद्यमम् ॥

एतैः प्रीत्या भिया सन्मग्नैः सै मयका परम् ।

सज्जनसज्जनावल्लापकारापकारिणौ ॥

अत्र वाच्या गुणोत्पत्तिर्निर्दानश्च रुजां स्थितिः ।

साध्यासाधो चिकित्सा च प्रयोगस्तथा पशिका ॥

भिषज्जां निर्णयो वाचो वेदव्यासप्रयोगतः ।

समासेन सङ्गोसारभिषक्चरणसेविना ॥

कृच्छ्रोपायः सुखोपायो द्विविधः कृच्छ्र उच्यते ।
 असाध्यो द्विविधो क्षीपो याव्यो यस्याप्रतिक्रियः ॥ इत्यादि ।
 End. अस्त्रापितं तथा कुपुं प्रमेहं गुडनिर्गमम् ।
 कासं पक्षविध्यासं क्वरश्च विषमल्वरम् ॥
 (अतः खण्डितम्)

(१३२२ ।) नृत्तेश्वरतन्त्रम् . 6x2 inches. Folia, 6. Lines, 7 on a page. Extent, 56 slokas. Character, Newāri. Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning. ॐ नमो भैरवाय । अष्टभैरव अष्टकालीध्यानम् ।
 शुभेन्दुवर्षरूपा हिमकनकनिभा कुन्दकूर्पूरकान्ति-
 वर्ज्जं चैकं चतुर्भिर्नयनययधरं — — — शृंगख्यकालम् ।
 वले वामे धरन्ति वज्रभुजकले खड्गभेदशिखरहस्तं
 ओऽयं विशेषश्च दुरितभयहरं पातु खच्छन् नोमि ॥ ?
 अष्टिकालि । वरे अभयपीतवर्णं ॥
 घोरं घोरातिघोरं भयदुखितहरं सर्वज्ञानिं करत्वं
 संसारे तारयन्ति सकलखितिकलं विश्वरूपैकनाथम् ।
 पुष्टिषर्वज्जनानां शुभ — — — सिद्धिदं साधकानां
 तं वन्दे नोमि भक्त्या सकल — — पतिं नोमि खच्छन् देवम् ॥
 इत्यादि ।

End. अथ वेशपूजा ।
 उत्तमप्रकृतिर्धारी भवेदुत्साहसम्भवः ।
 दानवीरो दयावीरो युद्धवीर इति त्रिधा ॥

 भार्गवो रामभद्रश्च स सुग्रीवो हृकोदरः ।
 मासतिप्रसुखाः प्रोक्ता युद्धवीरा मनोविभिः ॥

Coleophon. इति नृत्तेश्वरतन्त्रे समस्तवीर-आवाहन-पूजाविधि समाप्तम् । शुभ ।

विषयः । चट्टिकाली, महास्त्रिकाली, संहारकाली, सिद्धिकाली, भस्माभच-
काली, रक्षाकाली, हस्तान्तकाली, कालाग्निकाली, इत्यष्टभैरवीनां
ध्यानम् । तासां पूजा । सर्वविघ्नोराकां नामोच्चारणपूर्वकमावाहनम् ।

(३) ४८ ।) श्रीसिंहसुन्दरीकवचम् (सम्मिलनतन्त्रीयम्) . 10x4 inches.
Folia, 8. Lines, 6 on a page. Extent, 78 lokas. Character, Nāgara.
Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Correct.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः । श्रीसुन्दरीश्रीसिंहाय नमः ।

कैलासशिखरासीनं शङ्करं चन्द्रशेखरम् ।

उवाच पार्वती देवी प्रणम्य शिरसा शिवम् ॥

श्रीदेवुवाच ।

देवदेव महादेव भक्ताहुग्रहकाक ।

छत्रप्रसादान्मया नाथ द्युतानि विविधानि च ॥

कवचानि बहुनीह नानासिद्धिकराणि च ।

इदानीं योतुमिच्छामि कवचं परमाद्भुतम् ॥

श्रीमन्नृसिंहसुन्दर्याः सर्वसिद्धिप्रदायकम् ॥ इत्यादि ।

End. तव स्नेहान्मयाख्यातं विष्णु लोकेषु दुर्लभम् ।

कवचं देवदेवेशि गोपनीयं प्रयत्नतः ॥

Colophon. इति श्रीसम्मिलनतन्त्री महासिद्धिप्रदे उग्रमहेश्वरसम्भावे श्रीसिंह-
सुन्दरीकवचम् ।

(१५०२ ।) पद्यसमुच्चयः . By राजा जगत्प्रकाश . 8x2½ inches.
Folia, 106. Lines, 6 on a page. Extent, 954 lokas. Character, Newari.
Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमो गणपतये ।

श्रोतप्रोतं जगद् यत्र यो विश्वस्य हृदि स्थितः ।

नम आनन्दरूपाय तस्मै पूर्याय शम्भवे ॥

प्रागल्भ्यं बुधमण्डलीयमिहविः खाद् वा नृपाणां मनो

हर्तुं सक्षलपुण्डरीकनयनाचेतःसमाकर्षये ।

नेपालेञ्जगत्प्रकाशपतेः साहित्यविद्याविशे

नित्यं पद्यसमुच्चयः सुमतयः सानन्दमभ्यस्यताम् ॥

शिवप्रशंसा । इत्यादि ।

End. आस्तादितद्विदिताधरमुधा-

रघन्यैव मूलकयो मधुराः ।

अदलितरसालमुकुलो

न कीकिलः कलमुदक्षपति ॥

Colophon. इति महाराजाधिराजश्रीश्रीजगत्प्रकाशसंस्कृतः पद्यसमुच्चयः समाप्तः ॥

विषयः । नानाविधश्लोकानां सङ्कलनम् ॥

(६८३) पशुपतिपुराणम् . 12 x 4 inches. Folia, 36. Lines, 9 on a page. Extent, 769 ślokaś. Character, Newārī. Date, Newār Era, 824. Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning. नमः श्रीपशुपतये ।

यस्य वक्राद् विनिष्क्रान्ता वाम्मती लोकपावनौ ।

नमामि शिरसा देवं शङ्करं भुवनेश्वरम् ॥

येन धर्माधिना प्रोक्तं पुराणममृतोपमम् ।

नमामि मूर्द्धा सर्वज्ञं पुलस्त्यं मुनिवत्तमम् ॥

यस्य काव्यं समालोक्य पुराणमिदमुद्धृतम् ।

नमोऽस्तु सततं तस्मै आसाद्य च महात्मने ॥ इत्यादि ।

End. या सर्वकामफलदा वृषभाधकस्य

श्रीदानुरामजननी नरकामिनीनाम् ।

सम्पूजिता विकसितैरपि पुष्पवृद्धा

सा वाम्मती दिशतु कामफलं नराणाम् ॥

Colophon. इति वाम्मतीप्रशंसायां पशुपतिपुराणे पुलस्त्यमाषिता वाम्मत्याः स्तुतिः समाप्ता ।

इति वाम्मतीप्रशंसायां पशुपतिपुराणं समाप्तं शुभम् । . . . सम्बत् ८२४ । . . . श्रीश्रीद्विमलसङ्ख्यश्रीशः यमवास्तुं विधायकादिन-
जुराम् ॥ शुभमस्तु ।

- विषयः । इति वाग्मतीमाहात्म्यप्रशंसायां तीर्थवर्णने प्रज्ञाद .. सिद्धिर्नाम ।
- ” ” विभीषणास्त्रसिद्धिर्नाम ।
- ” ” अमोघशैलाभिवर्षा नाम ।
- इति वाग्मतीप्रभववर्णनं नाम । इति तीर्थपात्राखण्डः समाप्तः ।
- इति वाग्मतीप्रशंसायां प्रद्युम्नविजये गौरीवरदानं नाम ।
- ” ” महर्षिसन्दर्शनो नाम ।
- ” ” प्रद्युम्नविजये प्रभावतीविवाहो नाम ।
- इति वाग्मतीप्रशंसायां प्रद्युम्नविजये रत्नाहारो नाम ।
- ” ” उद्योगसंवर्धनं नाम ।
- ” ” प्रभावतीविनोदनं नाम ।
- ” ” नारदालापो नाम ।
- ” ” विराघदर्शनं नाम ।
- ” ” महेन्द्रदमनो बधो नाम । ?
- इति वाग्मतीप्रशंसायां प्रद्युम्नविजयखण्डः समाप्तः ।
- इति वाग्मतीप्रशंसायां पशुपतिपुराणे स्निहान्तकवनावतरणो नाम ।
- ” ” हरिश्चरशृङ्गग्रहणो नाम ।
- ” ” हरिश्चरवाकां नाम ।
- ” ” शृङ्गेचरप्रतिष्ठापनो नाम ।
- ” ” गोकर्णेश्वरप्रतिष्ठापनो नाम ।
- इति वाग्मतीप्रशंसायां पशुपतिपुराणे गोकर्णेश्वरप्रतिष्ठापने पूर्वार्द्धखण्डः ।
- इति वाग्मतीमाहात्म्यप्रशंसायां पशुपतिपुराणे दक्षिणगोकर्णप्रतिष्ठापनो नाम ।
- इति पशुपतिपुराणे वाग्मतीमाहात्म्यप्रशंसायां तीर्थानन्दपुराणे पूर्वार्द्धखण्डः ।
- इति वाग्मतीप्रशंसायां पशुपतिपुराणे पुलस्त्यभाषिता वाग्मत्याः स्तुतिः समाप्ता ।
- इति वाग्मतीमाहात्म्यप्रशंसायां पशुपतिपुराणं समाप्तम् ॥

(११६७) पातसारगौटीका . By विश्वनाथ . 9×3 inches. Folia, 11. Lines, 7 on a page. Extent, 193 ślokaś. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Prose. Generally correct.

Beginning.

श्रीगणेशाय नमः ।

नत्वा विज्ञेश्वरं पातसारिण्या विवृतिः स्फुटा ।

क्रियते विश्वनाथेन मन्दबोधाय सम्प्रति ॥

वेदाध्यान् १४४४ विपुलशकादगुण इहतात्ख्या + २० फलात् पूरिता

सदाः ११ चाहुंजिना २४ । ३० च सावयवो सत्तुल्ययोगे गते ।

पातः श्वाद् व्यतिपातवैधृत इतीहेतापुतेर्नाहिकाः

षष्ठ्या ६० फाः श्वघटीगुणाः स्फुटतरास्तस्मादपीतेष्वकः ॥

वेदाध्यान्नेष्टुसत्वारिंशदधिकचतुर्दशशतेर्विपुलरहितः इष्टुशकः कार्यः

शेषः गुणहस्तस्थिगुणितः कार्यः ॥ इत्यादि ।

End.

राहोः कलाचपः अनुपात उक्तः स यथा उक्तस्तथैव ॥

नन्दियामनिवासिकेश्वरो

नानाशास्त्रकलाकलापवित् ।

तत् सूनुर्निरमाद् गणेश्वरः

पञ्चाङ्गादिति पातसाधनम् ॥

Colophon. इति श्रीदिगम्बरदेवज्ञात्मजविश्वनाथदेवज्ञविरचिता पातसाधनविवृतिः समाप्ता । शुभम् ।

विषयः । गणेश्वरकृतपातसारिण्या व्याख्यानम् ।

(२) ३७६ । पुराणार्थार्णवः . By प्रतापसिंहसाह . 14×6 inches. Folia, 372. Lines, 12 on a page. Extent, 10,695 ślokaś. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, new. Versa. Generally correct.

Beginning.

श्रीगणेशाय नमः ।

श्रुष्टादख्यप्रचख्यप्रवृत्तिवृत्तलत्पोदरोर्षख्यद्वय-

देत्येन्द्रानीकमुष्टोत्कररचितसमिताख्यचौखिशोभः ।

प्रत्यहध्वान्तधामाधिपतिरधिपतिः सिद्धिमिद्वो गगानां

दद्यादमीन्द्रकनाक्षरहरनयनानन्दसंबर्द्धनो जः ॥

अक्षोमाधवमाधवात्मकतनुष्ठाया ननप्रस्फुरन्-
 मुग्धाम्भोजमधुव्रतौघशसनः साक्षी जगत्कर्मणः ।
 ध्वान्तग्रस्तसमस्तपिष्टपपरित्राणे निरस्तः सम-
 क्षिप्तांशुस्त्रिदशाग्रशोचिबुधन .. वः श्रेयसे ॥

.. ..

End.

मत्वा श्रीगणनायकं दिनमणिं विष्णुं पशूनां पतिं
 दुर्गां दुर्गतितारिणीं भगवतीं मुहूर्तेश्वरीमौश्वरीम् ।
 श्रीमत्-साहस्रनामसिंहधरणीपालेन नानागमान्
 नृणां सर्वजनोपकारकपुरश्चर्याख्यस्तन्यते ॥ उवाच ।
 नानाविधाः पठन्तीषु तयोपनिषदोऽपि च ।
 ज्योतिःशास्त्रं शालिहोत्रं पुराणानि स्मृतौरपि ॥
 सप्तमालोक्य लोकानामुपकारविधित्वया ।
 महाराजाधिराजेन सुरराजानुकारिणा ॥
 श्रीमत्-प्रतापसिंहेन विद्याभ्यः पारदृशना ।
 संवत्सरे निशानायवर्हिनामाधराक्षिते ॥
 तपश्चर्जनपले हि तिमौ भास्करवाचरे ।
 पुरश्चर्याख्यो नाम ग्रन्थ एव विनिर्मितः ॥

.. ..

Colophon.

इति श्रीसिरिराजचक्रचूडामणिनरनारायणोवादिदिविधविस्तरावली-
 विराजमानमानोन्नतश्रीमन्महाराजाधिराजश्रीप्रतापसिंहसाहदेवविरचिते
 पुरश्चर्यार्णवे ज्ञानादिमन्त्रपुरश्चरणपूर्वकं यन्त्रस्तवकवचादिपुरश्चर्यसं-
 निरूपणं नाम द्वादशस्तोत्रम् । समाप्तं ह्युभयम् ।

विषयः ।

इति ० ब्रह्माग्रायदेवता तदाचारादिनिर्णयपूर्वकं चक्रविषयं नाम
 प्रथमः । १ ।

॥ दीक्षाकालदेशवास्तुपाशकुण्डमण्डपादिनिर्णयपूर्वकमङ्कुरार्पण-
 विधानं नाम । २ ।

- इति ० दीक्षाविधौ गुरुवरणादिपूर्वकं देवतार्चनविधानं नाम । ३ ।
 „ क्रियावहोत्ताविधिर्नाम । ४ ।
 „ क्रियादीक्षाप्रयोगपूर्वकं दीक्षाभेदनिर्णयो नाम । ५ ।
 „ सामान्यपुरस्सरखविधिर्नाम । ६ ।
 „ मन्त्रधितुल्यकोपायपुरस्सरखभेदनिरूपणं नाम । ७ ।
 „ मणेशास्त्रिमन्त्रपुरस्सरखविवेचनं नाम । ८ ।
 „ दशमहाविद्यापुरस्सरखनिरूपणं नाम । ९ ।
 „ शरस्त्रादिमन्त्रपुरस्सरखपूर्वकमायुष्यादिभेदिकमन्त्रपुरस्सरख-
 निरूपणं नाम । १० ।
 „ ह्युर्गामन्त्रपुरस्सरखह्युर्गेत्ययविधानं नाम । ११ ।
 „ ब्रह्मादिमन्त्रपुरस्सरखपूर्वकं मन्त्रशतयकयसादिपुरस्सरखभेदनि-
 रूपणं नाम । १२ ।

(८६६ ।) पुष्पचिन्तामणिः . 10 x 4 inches. Folia, 16. Lines, 11 on
 a page. Extent, 484 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Newār Era, 872.
 Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमः श्रीशेखराय नमः ।

कामदं कामदं नत्वा नीत्वा मतिमतां मतम् ।

पुष्पचिन्तामणिं कुर्वन् वाञ्छितार्थनिकेतनम् ॥

तत्रादौ सामान्यतः पुष्पमाहात्म्यं लिख्यते । तदुक्तं शिवरहस्ये ।

पुष्पैर्देवाः प्रसीदन्ति पुष्पे देवाश्च संख्यताः ।

किञ्चातिबहुनोक्तेन पुष्पचोक्तिमतन्द्रिकाम् ॥ इत्यादि ।

End.

तुलसीनिषेधस्तु दिव्यवीरपरमिति ताराभक्तिमुधार्यावे तद्विन्द्यम् ।

दिव्यवीरयोरेव निषिद्धप्रतिपादकवचनाभावात् ॥

Colophon. इति श्रीपुष्पचिन्तामणौ चतुर्थः प्रकाशः समाप्तः । यथा दृष्टं तथा
 लिखितं — — — शुभं सम्यक् ८७२ वैश्वः ।

विषयः । अथ सामान्यतः पुष्पविवरणम् । अथ शिवार्चने पुष्पनिर्णयः । अथ
 पुष्पविशेषाणां फलानि । अथ शिवे विहितपञ्चाङ्गि । अथ निषिद्धानि ।
 इति पुष्पचिन्तामणौ प्रथमः प्रकाशः ।

अथ विष्णोर्विहितनिषिद्धपुष्पपत्राणि । अथ ब्रह्माणां तथा ।

इति पुष्पचिन्तामणौ द्वितीयः प्रकाशः ।

अथ दुर्गाया विहितनिषिद्धपुष्पपत्राणि । पुष्पविशेषाणां कलानि ।

पुष्पविशेषमालाफलानि । अथ प्रतिमापुष्पार्चनविधानानि ।

इति पुष्पचिन्तामणौ तृतीयः प्रकाशः ।

देवीं प्रति विहितनिषिद्धपुष्पपत्राणि । अथ इतिशकाल्यास्तथा । अथ
नीलमरश्वाद्याः ।

इति पुष्पचिन्तामणौ चतुर्थः प्रकाशः ।

(१०६ ।) पूर्वाष्टायतन्त्रम् . By रत्नदेव . 12x5½ inches. Folia, 10.
Lines, 9 on a page. Extent, 270 ślokaś. Character, Newārī. Date, (f).
Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमः श्रीगुरुपादुकेभ्यो नमः ।

अनन्ताय फट् । करसाधनम् । ऐ कनिष्ठायै नमः । ह्रीं अनामिकायै
स्वाहा । श्रीं मध्यमायै त्र्यम्बकम् । इत्यादि ।

End. तर्पण । एकानेक । खलिविसर्जनम् ।

इति पूर्वाष्टाये श्रीरत्नदेवप्रणीतके अष्टाविंशतिकर्मार्चनं समाप्तम् ।
शुभम् ।

विषयः । इति पञ्चप्रणवन्यासः ।

१. वसुकरन्यासः ।

२. अङ्गाष्टकन्यासः ।

३. अङ्गन्यासः ।

४. शङ्कराग्रिन्यासः ।

५. त्रिविष्टान्न्यासः ।

६. षडङ्गन्यासः ।

७. द्वादशाङ्गन्यासः ।

८. जलस्मरणम् ।

९. भूतशुद्धिः ।

इति गुरुमण्डलपूजा ।

- ” ध्यानम् ।
 ” पीठपञ्चकम् ।
 ” अष्टधूतादिपञ्चकम् ।
 ” भोगविव्याहयम् ।
 ” गायत्री ।
 ” रत्नदेवार्चनम् ।
 ” ध्यानम् ।
 ” गुहावयम् ।

(२) १८१ ।) प्रशस्तिरत्नम् . 12 x 4½ inches. Folia, 33. Lines, 7 on a page. Extent, 1,567 plokas. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Prose. Generally correct.

Beginning.

श्रीगणेशाय नमः ।

गुरुलोकनिवासाय श्रीगुरुन् सुर्वनुग्रहात् ।
 चिन्तये गुरुभक्त्याहं जिह्वीर्धुर्विपद्गे गुरुः ॥
 काव्यायनीसुतिरौजन्यो गजेन्द्र-
 लीलानुकाररुचिरो रुचिरार्जकीर्तिः ।
 कर्मैरिमध्यक्षयविज्ञहरक्षभाजो
 लम्बोदरो वरदरौदर्यं विधत्ताम् ॥

.. ..

स्वस्ति श्रीमत् महाराजाधिराजः श्रीपृथ्वीपतिवर्मन्
 गोरक्षपर्वते प्रादुर्बभूव । तस्य किल जीवन्महाहवर्मन् ..
 .. पुत्रपौत्रो गुणपौत्रो बभूव । तस्य खलु तनयवरः श्रीविष्णु-
 साहवर्मन् प्रादुरभवत्तराम् । तस्य जीवसाहवर्मन् ...
 साक्षतं वरीवर्ति । तस्य श्रीजीवसाहवर्मणः श्रीश्रीस्वामृतधाराजगु-
 तया आश्रया प्रथमं श्रीगुरुपितामीनां परोक्षगतानां प्रत्यक्षमिवाभिप्रेतं
 कथयित्वाः पत्न्या लेखपरिपाटीकर्मप्रशस्तिरत्नरूपं कार्यं कवित्जनमनोहरं

निजशक्तिधारेण कथन कविः कविरत्नं प्रकाशयति । तत्र प्रथमं पद-
लेखने विशेषणान्तरं प्रशस्त्यभिधानतः पूर्वं श्रीशब्दं लिखन्ति शिष्टः ।
स च श्रीशब्दः कुत्र कतिसंख्यो दातव्य इति निर्णयः साम्प्रदायिक-
श्लोकेन लभ्यते ।

षड्गुरोः स्वामिनः पञ्च द्वे भव्ये दिगुणा रिपौ ।

श्रीशब्दानां त्रयं मित्रे श्लोकेन पुत्रभार्ययोः ॥ इत्यादि ।

End.

गुरव्हे प्रति सर्व्वेषाम् । स्वस्ति श्रीमज्जयावसितप्रतापाभिभुज-
दिपतकुलशिरोमणिदीप्तज्योतिरधिकोत्पलितनखदीप्तिर्षङ्गुहाखिलशरि-
चिताभिप्रायप्रजोद्धारधर्म्मप्रसर्पद्दयशःस्तोमसोमप्रकाशप्रकाशितप्रकाश-
तव्येषु । १ ।

स्वस्ति श्रीमद्विजयंश्याचरितदिग्दाढप्रतिवर्णाननुष्ठितोत्कटान्नाशका-
भयधर्म्मश्रेणीलतालवालोद्यत्प्रकारप्रयत्नप्राकारदुर्गमदुर्गोद्यस्वितिनिहा-
रेषु ।

Colophon. इति प्रशस्तयः समाप्ताः ॥

विषयः । पञ्चलिखनप्रणाली ।

(१३८२ ।) प्रश्नोत्तरावली . By गणपतिशर्म्मन् . 9×2 inches. Folia,
12. Lines, 6 on a page. Extent, 135 ślokaś. Character, Newārī. Date,
Newār Era, 524. Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ श्रीगणेशाय नमः ।

नत्वा सरस्वतीं देवीं स्वल्पा प्रश्नोत्तरावली ।

जिघत्सेऽल्पधियानेन श्रीगणपतिशर्म्मेणा ॥

श्रीहरिपतिपौत्रेण कमलापतिमूनुना ।

पद्मिनीतनयेनेषा विनोदकरणाय सा ॥

मङ्गलं कं भजेद्गौरी किमाज्ञाने गजाननम् ।

कं शची भजते भक्त्या + नुकूलाय किं पदम् ॥

आद्युत्तरा जातिः ॥ इत्यादि ।

End.

पुरी हेममयी लङ्का इशकन्दररत्नसः ।

अतिकन्दर्पिणं नूनं कलङ्को याति भूरिशः ॥

प्रश्नोत्तरा जातिः ॥

अक्षरव्यक्तवक्त्राणां मनोज्ञमनसां मुखे ।

— — सुधेय सुराणां शेषं प्रश्नोत्तरावली ॥

Colophon.

इति श्रीमणपतिशर्मणा विरचिता खल्यप्रश्नोत्तरावली समाप्ता ।
शुभम् । अथात् मां स घननिभः । अवतु मां हरिरत्नः । सम्बत् ५२४
फाल्गुने मासे शुक्लपक्षे चतुर्विंश्यां तिथौ बृहस्पतिवारे तस्मिन् दिने
खनिचैवन्तापहनिद्यासितो विप्रकुलोद्भवः श्रीमणपतिशर्मणः पुनः
श्रीवैवशङ्करशर्मा प्रश्नोत्तरावलीममुमलीलिखत् ॥ शुभमस्तु सर्वेषां
जगतां भूतां भवन्नानाम् ।

विषयः । चित्रकाव्यम् ।

(१५७४) प्रसन्नसाहित्यरत्नाकरः By नन्दन . 10×3 inches. Folia,
204. Lines, 7 on a page. Extent, 2,856 ślokaś. Character, Newāri.
Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमो योगीश्वर्यै ।

विज्ञेयां हृदये योऽसौ यत्र विद्यं चराचरम् ।

एकानेकस्वरूपाय तस्मै ज्ञानात्मने नमः ॥

सारेतरप्रविचयं प्रति सप्रयत्ना

धीराः तद्यं भवत मूर्तिषु सावधानाः ।

इते अयं खलु परस्य कृतानि लक्षा-

ख्युद्भावा काव्यमुचिते पथि वर्त्तयामः ॥

साक्षात्त्वं यदि सत्सभास्त्रभिमतं खाद्या कलामु खृष्टा

वाक्कुक्ष्यं यदि जेष्ठीतं मृगदृशां राक्षां मनः प्रीयनम् ।

तद्वैपाकरण्य पाणिनिमतेः साहित्यविद्याविदः

श्रीनन्दस्य समुच्चयः सुमतयः सानन्दमालोक्यताम् ॥

सङ्घर्षलङ्कारं अवलपुटपेयं स्फुटरसं

सुधाधारासारप्रतिममुससारखतमयम् ।

कवीनां कीर्त्ययं अवलपठनार्थं विदुषां

सहस्रं श्लोकानां व्यरचयद्विदं नन्दनकविः ॥

ये भैरवं कृतयन्ति मानसनिष्कायिष्ठैः पयो वारिधेः
कुम्भीर्यं कलयन्ति ये च भिक्ताः संस्त्रान्ति मङ्गलमुदः ।
आकाशे कलयन्ति ये यष्टमगान् पथाणि धृत्वौसहं
ते श्रीनन्दनपण्डितस्य भनितुर्वक्तुं समर्था मुमान् ॥

ततः शिवत्रया ।

शिवं श्रीणि जगन्ति यस्य कविता यच्च विवेदी गिरो
यश्चक्रे त्रिपुरार्यं त्रिपथगा यन्मूर्द्धिं मात्मायते ।
श्रीन् लोकानियं श्रीशुभं वहति यो विष्णुर्व्यदङ्गां त्रयं
स त्रैमुल्लपरिच्छदो विजयते देवस्त्रिभूलायुधः ॥

वसुकल्पदत्तस्य ॥ इत्यादि ।

अन्तं खण्डितम् ।

विषयः । नानाकवीनां पद्यसमुच्चयनं कवीनां नामोल्लेखश्च ।

(२) ६४ । प्रस्तावरत्नाकरः . By हरिदास . 12x4 inches. Folia, 135. Lines, 6 on a page. Extent, 1,530 ślokaś. Character, Nāgari. Date, Śaṃvat 1890. Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning.

श्रीशङ्केशाय नमः ।

वन्दे तं गणनाथमर्चमनघं दारिद्र्यशान्तनं
शुष्कादृष्टविधूतमानसमलं संसारविन्मोक्षरिम् ।
यं नत्वा मुरकोटयः प्रभुवरं सिद्धिं लभन्ते परां
चिन्तुरासुविग्रहं परिपतद्गान्धुधारावृतम् ॥

.. ..

.. ..

खारामदे महाराज्ये कुरुणापुरुषोत्तमः ।
आसीत् प्राज्ञः सतां श्रीदुः विख्यातविमदः कृतौ ॥
अभयंस्तनयास्तस्य सत्वारो भूरितेजसः ।
तेषां श्रीदुः कृष्णदासो गुणैः पूर्यते सत्तमः ॥
तस्यानुजो महात्मानो रामोदरनरायणौ ।
कनिष्ठो हरिदासोऽभूदिन्द्रराजस्य सेवकः ॥

ज्योतिःशास्त्रवृत्तकथास्तुतिकथा चाधिका ? सामुद्रिका
 ग्रन्थान् शाकुनपञ्चतन्त्रचरकान् काव्यादिकांश्चापरान् ।
 आलोच्य प्रयत्नं मुदे मतिमतां भीत्यै च दुष्टात्मनां
 विद्मः श्रीहरिदास एव तनुते प्रस्तावरत्नाकरम् ॥
 सर्वं वेदरसारसेन्दुकलिते भाषाधिते पञ्चमी
 हस्तार्कं खरवीरसाङ्घिनृपतो श्रीमद्भट्टापत्तने ।
 पुण्ये नामैवकोटितोर्वविषये सम्पूर्णतामाशमद्-
 विद्मः श्रीपुरुषोत्तमात्मजकुतो प्रस्तावरत्नाकरः ॥

अथानुक्रमशिका ।

क्रियतेऽनुक्रमः खण्डं सुबोधार्थं सुभाषिते ।
 नीतिः प्रथमतो ज्ञेया राजनीतिस्ततः परम् ॥
 अथ प्रकीर्णकाख्यानमन्योक्तिश्च तथैव च ।
 धनप्रशंसाभिमतं सत्त्वनामं प्रशंसनम् ॥
 उद्यानाख्यानकश्चैव वेदाख्यानविमिश्रितः ।
 दुर्जनानां तथा निन्दा कूटाख्यानकमेव च ॥
 सदाचारस्ततो ज्ञेयो धर्माख्यानविमिश्रितः ।
 स्त्रीणां निन्दाप्रशंसं च तरुणां महिमा तथा ॥
 रामाख्यानं शाकुनकमथ सामुद्रिकं मतम् ।
 खग्राध्यायः कौतुकानि प्रोक्तानि विविधानि च ॥
 ज्योतिःशास्त्रं ततो ज्ञेयं रत्नकोषात् समुद्भूतम् ।
 एवं प्रकरणाद्यथ कथितान्येकविंशतिः ॥

इति श्रीकरणकुलाज्ज्वालपुरुषोत्तमसूनुहरिदासविरचिते प्रस्तावरत्नाकरे
 अनुक्रमपरिच्छेदः ॥ इत्यादि ।

End.

कर्णिकारं ससौवीरं गुहाजिह्वदुसाधवी ।
 घट्टिधान्यं गुडं सौरं दृष्टो मत्तः शुना पिबेत् ॥
 काकूपचधूपेन यदा केशसमन्वितः ।
 शक्तुभिः कटुतेलाक्तैर्वाति माह्वविषं पिबेत् ॥

Colophon. इति श्रीकरञ्जकुलावकुमारपुरुषोत्तममूनुहरिदासविरचिते प्रस्तावरत्नाकरे
कौतुकप्रकरणं समाप्तम् । शुभं संवत् १८२० सालमिते चैत्रकृष्णपौ-
र्णमीराधदिने समाप्तमिदं पुस्तकं श्रीमहाब्रह्मोपासकविद्यानन्देनेति ।
शुभमस्तु सर्व्वजगतासु ॥

(११०३ ।) प्रायश्चित्तश्रीचाचारविधिः. 16 x 8 inches. Folia, 9. Lines,
8 on a page. Extent, 360 slokas. Character, Newārī. Date, (?).
Appearance, new. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

नमः श्रीवत्सलत्वाय ।

वत्सलत्वं नमस्कृत्य जगत्तामसाकृतम् ।

प्रायश्चित्तविधिं वक्ष्ये श्रीचाचारश्च सुव्रतम् ॥

आचार्यः परमो देवः पूजनीयः प्रयत्नतः ।

स्वयं वत्सधरो राजा साक्षाद्दृष्टेः संख्यितः ॥

प्रायश्चित्तप्रायश्चित्तविषयविभागः कथ्यते ।

तत्र वत्साचार्यादिव्रतिनां ब्राह्मणादिवर्णानाञ्च बध्नन् महापातकत्वात्
तेषां विषया उच्यन्ते । इत्यादि ।

End.

पञ्चमकं सङ्गृह्य पीठ्ठा सन्मन्त्राधिष्ठितं शुभम् ।

सर्व्वपापैर्विनिर्मुक्तः शुद्धो भवति मानवः ॥ इति ।

Colophon.

इति प्रायश्चित्तविधौ श्रीचाचारविधौ आहुप्रकरणमिति समाप्तम् ।

नानाशास्त्रोद्धृतः सुचारः स्वल्पः प्रायश्चित्तश्रीचाचारविधिरिति ।

विषयः ।

प्रायश्चित्तप्रायश्चित्तविषयविभागः ।

वत्साचार्यादिव्रतिबध्नन्प्रायश्चित्तानि ।

ब्राह्मणचारादिवध्नन्प्रायश्चित्तानि ।

प्रायश्चित्ताभ्युदयप्रकरणम् ।

शौचप्रायश्चित्तविषयव्यवस्थापनम् ।

अग्न्यागमनाभक्षभक्षणव्यर्जनप्रायश्चित्तम् ।

अथ श्रीचाचारप्रकरणम् । तत्र,—

श्रीचाशौचे चतुर्थप्रकरणम् ।

अथ आहुविधिः ।

(१२६७) प्रायश्चित्तसमुच्चयः . 10x4 inches. Folia, 74. Lines, 9 on a page. Extent, 1,831 ślokaś. Character, Newārī. Date, (?). Appearance, fresh. Prose and verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमः शिवाय ।

महेश्वरं नमस्कृत्य भवपाशविनाशकम् ।
ज्ञानक्रियात्मिकां देवीं शक्तिञ्च शिवशीलनीम् ॥
प्रणम्य परया भक्त्या मन्दिस्कन्दविनायकान् ।
शिवज्ञानप्रणीतारं भक्त्या च परमेश्वरिनः ॥
अथ पापविशुद्धये प्रायश्चित्तं समासतः ।
वर्ज्यैश्चमागमोद्दिष्टं साधकानाम् सर्व्वदा ॥
जायते विविधा सिद्धिस्तत्साधनमध्यमाः ।
अन्यथा सिध्यते नैव प्रायश्चित्तविलम्बनात् ॥ इत्यादि ।

End.

न्यूनाधिकप्रदानेन देशिको नरकं शजेत् ।
तस्मात् सर्व्वप्रयत्नेन यथोक्तान् समाचरेत् ॥

Colophon.

इति वाचुले महातन्त्रे प्रायश्चित्तपटलं समाप्तम् ॥
प्रायश्चित्त्युक्तिक्रमेणास्ति समुच्चयमन्योः सद्भिर्द्वैरितम् ।
शास्त्रेभ्यः संयुज्य मयापि तथैवोक्तं किन्तु सारं समासतः ॥
साराः समुच्चयाः सद्भिः संस्कृत्य सन्त्यनेकशः ।
कृतेषु चेत् कृतिस्तेषामस्माकञ्च तथा कृतिः ॥
मत्तमपूर्व्वशजे श्रीरक्षिपत्रलम्बकशं इति नाम प्रथितः पुण्ड्रिक् मुनिः ।
निखिलशेषसिद्धान्तशेषसंस्कारपावनः ।
चन्द्राङ्कितजटाजूतः (ठः) कैला (म) ख्येव शङ्करः ॥
श्रीरक्षिपत्रकाश्रमाद् गोराठिकमठे समात् । ?
धारायां श्री (स्त्री) यकमिति अनुजग्राह पार्ष्विः ॥
आसीत् तत् सन्ततो मुनिः श्रीश्वरशिव इति ।
जगतोपतिभिर्नृपैः पूजितपादपङ्कजः ॥
तन्त्रिभ्यो निखिलसमार्थविमलादर्शो मुनिः ।
श्रीहृदयशिव इति विद्येश्वरतुल्यकीर्तिः ॥

यस्माच्छ्रुतो दिक्षु तपःप्रभावो

उदीर्यते साधुजनैर्जगत्सु ।

शैलाद्भुतागमशास्त्रधारः

स भट्टित्याख्यविरचितवाक्यकण्डः ॥

तेनेह विरचितमनेकसङ्ग्राम-

संघट्टकोटिनिहिताखिलदिपि ॥

प्रायश्चित्तसमुच्चयं समाप्तमिति । श्रीलक्ष्मीनारायणप्रीतिरस्तु ॥

(१४५६ ।) प्रासाददीपिकामन्त्रटिप्पणम् . 14x3 inches. Folia, 112. Lines, 7 on a page. Extent, 3,136 ślokaś. Character, Newārī. Date (?). Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमः शिवाय । श्रीगुरुभ्यो नमः ।

निष्कलं सकलं मिश्रं शिवं नत्वा गुप्तं ततः ।

प्रासाददीपिकामन्त्रटिप्पणं लिख्यते मुदा ॥

ततः प्रातरुत्थाय निजहृदयसरसीरुहे शिवं वक्ष्यमाणवद्विचिन्तयन्
स्नानद्वयैरुपेतः स्नानोचितवेश्मनवसन्य तत्र तानि शुचिस्थले निधाय
मलोत्सर्गशौचं दन्तधावन्यादि यथोक्तवद्दिधाय पार्थिवस्नानाय शर-
खातां हृदोद्भृतां शिरसा निक्षिप्तां शरशोधितां शिखोद्भृतां . . .
कवचेन त्रिधाकृत्वेन नाभिपाशान्तं पुनरन्येन मूर्ध्निदिवरत्नानं
अस्त्रेणालभ्य ततः कलाभ्यां सर्व्वेन्द्रियाणि निरुद्ध्य जलान्तरं मुसुरं-
स्तिष्ठेत् ॥ इत्यादि ।

End. यासनगरखेटपुरपट्टनपुरीणामपि स्थापनमेवमेव किन्तु तस्मात्
पूर्व्वखोसरे यागः कर्त्तव्यः तन्मध्ये वास्तुवर्ज्जितः ॥

इति षष्ठप्रतिष्ठा नाम अष्टाविंशतिममाञ्जिकम् ॥

अथ पुष्करिण्यादीनां स्थापनेऽपि यागादिकम् । (अतः खण्डितम्)

विषयः । प्रथमाञ्जिकम् । १ ।

सुर्य्यपूजा नाम । २ ।

भुतशुद्धिर्नाम । ३ ।

- अन्तर्गो नाम । ४ ।
 लिङ्गशुद्धिर्नाम । ५ ।
 परिवारार्चनं नाम । ६ ।
 पूजाविधानं नाम । ७ ।
 भोजनविधिर्नाम । ८ ।
 निवृत्तिविधिर्नाम । ९ ।
 पवित्रकाधिवासनं नाम । १० ।
 पवित्रकविधिर्नाम । ११ ।
 दमनकाधिवासनं नाम । १२ ।
 दमनकविधिर्नाम । १३ ।
 समपरीक्षा नाम । १४ ।
 विशेषपरीक्षा नाम । १५ ।
 निर्वृत्तिपरीक्षाधिवासनं नाम । १६ ।
 निर्वृत्तिपरीक्षा नाम । १७ ।
 निर्वृत्तिपरीक्षाभेदो नाम । १८ ।
 आवाप्यभिषेको नाम । १९ ।
 साधकाभिषेको नाम । २० ।
 दीक्षोद्गारी नाम । २१ ।
 अन्त्येष्टिर्नाम । २२ ।
 श्राद्धविधिर्नाम । २३ ।
 शिवाष्टकं नाम । २४ ।
 प्रतिष्ठाधिवासनं नाम । २५ ।
 प्रतिष्ठाविधिर्नाम । २६ ।
 आवाप्यप्रतिष्ठा नाम । २७ ।
 विष्णुप्रतिष्ठा नाम । २८ ।
 ब्रह्मप्रतिष्ठा नाम । २९ ।

(११६८) प्रेतमञ्जरी. 11×2½ inches. Folia, 27. Lines, 6 on a page. Extent, 753 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Newār Era, 827. Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. स्वस्ति । श्रीगणपतये नमः ।

अथ पालाशप्रकृतिदाहविधिः । तत्र देशान्तरभरवे पराकट्यमष्टौ
कुच्छान् वा कृत्वा अश्वीनि दहेत् ॥ इत्यादि ।

End. एवं विष्णुमते स्मिन्वा यो दद्यादात्मघातिने ।

समुद्धरति तं क्षिप्रं नाथ काय्यी विचारणा ॥
ततोऽश्वीनि चोरेण क्षालयित्वा पुर्वोक्तप्रकारेण शववद्दग्ध्वा तदङ्ग-
दानादि सपिण्डान्तं कर्मे कुर्वीत ॥

Colophon. इति प्रेतमञ्जरी समाप्ता ।

शेषोऽस्तु सर्व्वदा । नेपालसम्मत ८२७ वैशाख शुदि १२ लिखिता ॥

(२)११२) ब्राह्मणार्थप्रकाशः (खण्डितान्तः). By हरदत्त. 10×5 inches. Folia, 10. Lines, 8 on a page. Extent, 125 ślokaś. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Prose. Generally correct.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः ।

यन्महःप्रतिविम्बोऽपि निर्माति निखिलं जगत् ।

ध्यायेम तं त्वयं गुप्तं ज्ञानं यो नः प्रचोदयात् ॥

यत्-कृपाविश्रमाचैव मन्दोऽपि मन्दतां त्यजेत् ।

तं गुप्तं शारदाचपं नमामि पुनश्चोत्तमम् ॥

जरत्पण्डितब्राह्मीभिर्युक्तिभिर्धर्मैवादिनाम् ।

हरदत्तेन कृतिना ब्राह्मणार्थः प्रकाशते ॥

अथ ब्राह्मणेन वेदोऽध्येतव्य इति श्रूयते तत्र न तावदन्तःकरणाद्यन्विद्र-
वैतन्यं शरीराद्यन्विद्र आत्मा अन्तःकरणं शरीरं वा ब्राह्मणशब्दार्थः ॥
इत्यादि । (अन्तं खण्डितम् ।)

विषयः । ब्राह्मण इति शब्दस्य वेदवेदान्तसम्मतस्यार्थस्य प्रकाशनम् ॥

(२)१७१।) मतङ्गपारमेश्वरतन्त्रम् . 16×6 inches. Folia, 153. Lines, 2 on a page. Extent, 3,935 śloka. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमः शिवाय ।

अभिप्रेतार्थसिद्धये पूजितो यः सुरैरपि ।
 सर्वविघ्नक्षिणे तस्मै गङ्गाधिपतये नमः ॥
 हिमवत्पर्वते रम्ये सिद्धचारुशेविते ।
 नानाशय्यगुणैर्युक्ते - - - - कनिर्मितम् ॥
 सिद्धीनामुद्भवो यच्च यच्च नास्त्युपसर्गता ।
 यवानोऽनादिबहुनां प्रीतिर्भवति तत्तत्तथा ॥
 मूर्खोऽप्यमूर्खतां याति भयादप्यधिमुच्यते ।
 यच्च नास्त्युपसर्गतां प्रवेशः शिखरोत्तमे ॥
 यच्च सन्निहितो नित्यं भगवान् परमेश्वरः ।
 तत्रासी मुनिशार्दूलस्तपसीत्कृष्टभूतिमान् ॥
 ज्ञानाग्निदग्धकलुषो ब्रह्मात्मसाक्षितात्मवान् ।
 शिवध्यानैकचित्तात्मा समाधानलितः सुधीः ॥

.. ..

ततः स भगवान् शम्भुः पार्वत्या सहितो हरः ।
 स्नात्वा तनुं दर्शयामास मतङ्गाय तपस्विने ॥
 ददर्श सद्यसा विप्रः स्त्रीकण्ठं विश्वनाथकम् ।
 स तस्य पादावभ्यर्थ्य दण्डवत् पतितो भुवि ॥
 तद्भक्ति - - - - नयनामलवारिणा ।
 पाशे प्रक्षालयित्वा तु क्षीतुमारब्धमौघरम् ॥

.. ..

.. ..

सतस्मिन्नन्तरे देवः प्रहस्योवाच विश्वराट् ।
 प्रसादोऽननपटलं - - रत्नमुशोभया ॥
 वाय्वा प्राश्नाच्च तं विप्रं समुत्थाप्य - - - -
 वरं त्वमिच्छ विम्रेक्ष्य यत् त्वया मनसि स्थितम् ॥

ततः प्रोवाच हृष्टात्मा रोमाञ्चित वपुर्मुनिः ।
 कृतकृत्योऽस्मि देवेश त्वत्प्रसादात् किमद्भूतम् ॥
 प्राप्तं यत् प्रयत्नेन तत्प्राप्तमखिलं मया ।
 वृष्टे त्वयि जगन्नाथे लोकानुरागकारणात् ॥
 द्विविधार्थप्रदं श्रीमदश्वरत्नं सुवर्चितम् ।
 ज्ञानमज्ञानहन्तारं — — — मनाकुलम् ॥
 विपुलार्थमसन्दिग्धं समासेन ब्रवीहि मे ॥
 तस्य तद्वचनं श्रुत्वा भतङ्गस्य महात्मनः ।
 ज्ञानानलवपुस्तथा बाष्पा क्षुप्त — — — ॥
 उवाच तस्मै सुप्रीत्या भतङ्गाय महात्मने ।
 विचारयुक्तं सद्यस्तु स्मृतस्मार्त्तायदर्शनात् ॥ इत्यादि ।
 (अन्तं खण्डितम् ।)

- विषयः । इति भतङ्गपारमेश्वरे महात्मने उद्योद्घातपटलः प्रथमः ।
 इति ० विद्यापादसूचनपटलः ।
 इति ० विद्यापादे तत्त्वद्वयपटलम् ।
 " " पतिपटलम् ।
 " " शक्तिपटलम् ।
 " " ऐश्वर्यानेश्वरप्रतिपादनं पटलम् ।
 " " विद्यातत्त्वपटलम् ।
 इति ० महापादे भाषातत्त्वम् ।
 इति ० विद्यापादे कलातत्त्वपटलम् ।
 " " विद्यातत्त्वपटलम् ।
 " " राशपटलम् ।
 " " कालपटलम् ।
 " " नियतिपटलम् ।
 " " ऐश्वर्यपटलम् ।
 " " प्रधानपटलम् ।
 " " गुणपटलम् ।

ज्ञति ० विद्यापादे बुद्धितत्त्वपटलम् ।

- ११ ११ अहङ्कारादिसप्तदशतत्त्वपटलम् ।
 ११ ११ आकाशपटलम् ।
 ११ ११ वायुपटलम् ।
 ११ ११ अग्निपटलम् ।
 ११ ११ तोयपटलम् ।
 ११ ११ प्रमाणपटलम् ।
 ११ ११ प्रलयपटलम् ।
 ११ ११ धर्माधर्मेतिर्ययपटलम् ।

ज्ञति ० क्रियापादे दीक्षाकूपटलः ।

- ११ ११ खानपटलम् ।
 ११ ११ अर्चनपटलम् ।
 ११ ११ अग्निकार्यपटलम् ।
 ११ ११ अधिवासनपटलम् ।
 ११ ११ स्त्रप्रपटलम् ।
 ११ ११ भुवनदीक्षापटलम् ।
 ११ ११ तत्त्वदीक्षापटलम् ।
 ११ ११ दीक्षापटलम् ।
 ११ ११ अभिषेकपटलम् ।
 ११ ११ उत्तमभित्तिफलं पटलम् ।
 ११ ११ कर्मपटलम् ।
 ११ ११ लिङ्गस्थापनपटलम् ।
 ११ ११ प्रतिमालक्षणपटलम् ।
 ११ ११ समुदायसाधनपटलम् । क्रियापादं समाप्तम् ।

ज्ञति ० योगपादे भोगोपन्यासपटलम् ।

- ११ ११ योगाकूपटलम् ।
 ११ ११ योगसारसमुच्चयपटलम् ।
 ११ ११ तत्त्वसाधनपटलम् ।

इति ० योगपादे शिवतत्त्वोपलब्धिपटलम् ।

” ” कर्मयोगपटलम् ।

” ” उपोद्घातसिद्धिपटलम् ।

इति ० चर्यापादे समयानुक्रमपटलम् ।

” ” आचारपटलम् ।

” ” गुरोर्वर्णनपटलम् ।

” ” समर्थादि ? वृत्तपटलम् ।

” ” द्वितीयविधानपटलम् ।

” ” श्रीचपटलम् ।

” ” भिक्षाटनपटलम् ।

” ” प्रवासपटलम् ।

” ” सद्व्रतपटलम् ।

(अतः खण्डितम् ।)

(१५१२) मतसार. 12 x 3 inches. Folia, 53. Lines, 7 on a page. Extent, 1,159 ślokaś. Character, Newāī, Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमः श्रीकुण्डिकायै ।

श्रीश्रीद्विधानमहं वन्दे कोलिकाश्चाप्रवर्तकम् ।

मायाजालमिदं दिव्यं दिमात्रं सर्वसिद्धिदम् ॥

तद्वृत्तिगगतश्चैव जालपीठं नमाम्यहम् ।

तत्त्वोत्तरगतं दिव्यं मन्त्रतन्त्रप्रसिद्धिदम् ॥

एकमात्रगतश्चैव श्रीपूर्णपीठं नमाम्यहम् ।

अष्टमांशपरं मूर्ध्ना स्वरूपं सर्वसिद्धिदम् ॥

.. ..

ब्रह्मरन्ध्रस्य मध्यस्था असुताधारश्रीतला ।

अवन्ती च महोदयेन श्रीकुण्डिका नमाम्यहम् ॥

इति बालकुण्डिनीस्तोत्रं समाप्तम् ॥ इत्यादि ।

End. तस्यैवार्चनपुष्पस्य श्रीपद्मा दृशते कथितम् ।
यस्यैवं पूजयेद्देवि सिध्यते नान्न संशयः ॥

Colophon. इति मतभारे दशमः पटलः । वासुकीभेदं समाप्तम् ।
विषयः । कुल्लिनीस्तोत्रम् । भैरवस्तोत्रम् । अभिषेकः । जम्बराशिकलम् ।
दण्डकाष्टादिपञ्चाभिषेकः । प्रस्तारदौष्टाविधिः । पञ्चप्रणवोद्धारध्यानम् ।
पद्मपरीक्षा । १ पटलः । अष्टिकाकल्पे द्वेष्टकालक्षणम् । २ ।
वासुकीभेदः ।

(१२३६ ।) मदनरत्नप्रदीपे प्रायश्चित्तोद्योतः. By मदनसिंह. 14x3 inches. Folia, 259. Lines, 7 on a page. Extent, 5,565 śloka. Character, Newāri. Date, Newār Era, 848. Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमः श्रीगणपतये । श्रीसरस्वत्यै नमः ।
प्रथम्य गिरिजामूर्तं मदनेन महीभुजा ।
सर्वलोकहितार्थाय प्रायश्चित्तं प्रकाशते ॥
प्रायश्चित्तविवेकेऽस्मिद्गुह्योक्ते ये निरूपिताः ।
अर्थाः सुखाद्यबोधाय तमस्तोत्रं प्रपूर्यते ॥ इत्यादि ।
End. प्रायश्चित्तानि यः सम्पन्नं कुर्वते + कृतेन्द्रियः ।
परीक्ष्य निपुणं - - - - - मनुभाषितम् ॥ इति ।
इति प्रायश्चित्तप्ररोचनादि ॥

महाराजाधिराजस्य मदनमहेन्द्राग्रशय्या ?
श्रीमालिकामूर्तरेख सट्टपूजात्मजेनट्ट ?
श्रीविश्वनाथेन काशीतीर्थनिवाशिना ।
सर्वपापक्षयकरं प्रायश्चित्तप्रकारितम् ॥

Colophon. इति श्रीकोदण्डपरशुरामेत्यादिविविधविस्मयावलीधिराजमानमानोद्भूत-
महाराजाधिराजश्रीशक्तिविंशत्पञ्चममहाराजाधिराजश्रीमदनसिंहदेवधि-
रचिते मदनरत्नप्रदीपे प्रायश्चित्तविवेकस्तुर्थाद्योतः समाप्तः ॥ सम्पन्न
८३८ । भाद्र पक्ष शुद्धि १२ सुधवारं - - -

(१११० ।) मनोरमाकुचमर्दनम् . By जगन्नाथ . 8×8 inches. Folia, 14. Lines, 7 on a page. Extent, 112 ślokaś. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Prose. Correct.

Beginning.

श्रीगणेशाय नमः ।

लक्ष्मीकान्तपदाम्भोजमानस्य शेषसां परम् ।

पण्डितेन्द्रो जगन्नाथः कति गर्वम् गुह + हः ॥

इह खलु केचिद्विखिलविद्वन्मूकटमलिसयूखमालालालितचरकमलानां
गीर्वाणगुरुगौरवग्रामसांचलमहिममहिताखण्डमहीमखलानां शेष-
चंशावतंसानां श्रीकृष्णपण्डितानां विरायाचितयोः पादुकायोः प्रसादा-
साहितशब्दानुशासनशास्त्रेषु च पारमेश्वरं पदं प्रयातेषु कलिकाल-
वग्रं वदीभवन्तस्तत्रभवद्भिर्बहुश्रुतं प्रक्रियाप्रकाशं — — — नबोध-
निद्वन्द्वनेर्दूषणैः स्वयं निमित्तायां मनोरमायामाकुल्यकारुण्यं । सा च
प्रक्रियाप्रकाशकृतां पोचैरखिलशास्त्रमहायोग्यमन्याचक्षायमानमानमानाम-
कदगुरुपण्डितवीरेश्वराणां तनयेर्दूषितापि स्वमतिपरीक्षार्थं पुनरस्माभि-
रपि निरीक्ष्यते । इत्यादि ।

End.

(अन्तं खण्डितम् ।)

(२) २०६ ।) मञ्जानभैरवतन्त्रम् (खण्डितान्तम्). 16×7 inches. Folia, 168. Lines, 11 on a page. Extent, 4,775 ślokaś. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, new. Verse. Incorrect.

Beginning.

श्रीगणेशाय नमः ।

अष्टमं पञ्चरत्नेषु फलस्नानं तथा परम् ।

दशमं सर्व्वौषधिस्नानं तीर्थवारि पुनस्तथा ॥

द्वादशं रत्नस्नानन्तु पुनर्न्यासं समाहरेत् ।

सप्तविंशतिरेकच षष्ठिभेदे न्यसेत् क्रमात् ॥

- - - - -
- - - - -
- - - - -

श्रीनाथ उवाच ।

कथयस्व कुलेशानि मूर्तिमायाहनं यथा ।

येन विज्ञानमार्गेण सन्देहश्च विनश्यति ॥

श्रीवज्रोवाच ।

उक्तञ्च न मया गुह्यं मूर्तिभेदं कुलाकुलम् ।

अथयामि रहस्येदं तव भक्त्या विशेषतः ॥ इत्यादि ।

End. अर्चिष्ठतम् ।

विषयः । इति शेषपालमन्त्रः ।

इति भैरवध्यानसूचम् ।

इति महामूर्तिभैरवश्च वक्राष्टके चतुःषष्टिकलाचक्रम् ।

योनिषंस्कारविधिः ।

इति शुक्लसुवर्णसंस्कारविधिः ।

इति दूतसंस्काराणि ।

इत्याद्यावतारि महासन्धानभैरवयज्ञे अन्वये सप्तकोटिप्रमाणे भैरवमार्ग-
विनिर्गते लक्षपादाधिक्ये आद्यापौठावतारिते विद्यापौठमार्गे विमल-
घट्कनिर्णये श्रीकादिभेदे श्रीचतुर्विंशतिसादृशे प्रतिष्ठाधिकारवर्णने
श्रीमोदयो नामानन्दः ।

इति० मन्त्रांशकज्ञाप्यध्यानस्थानामानन्दः ।

११ चतुर्विंशतिसूत्रे तर्पणविधिसूचम् ।

१२ चक्राधिकारवर्णनो नामानन्दः ।

१३ चक्राग्रायो नामानन्दः ।

१४ चक्रपूजाग्रायो नामानन्दः ।

१५ श्रीमोदयो नामानन्दः ।

१६ प्राथमिकाधिकारो नामानन्दः ।

१७ शिखाराजविधानो नामानन्दः ।

१८ श्रीमोदयो नामानन्दः ।

१९ ...वात्मपारम्पर्याग्रायो नामानन्दः ।

२० शुक्लसंस्कारसूचम् ।

इति० मुद्राधिकारो नामानन्दः ।

„ योगिनाचार्यकुमारोयोगिचर्यासिद्धिसाधनविज्ञाधिकारो नामा-
नन्दः ।

„ आद्यावतारदण्डकं नामानन्दः ।

„ आगमावतारो नामानन्दः ।

„ पीठावतारसूचम् ।

„ पीठाधिकारं चतुःषष्टिभेदभिन्नं कुलाश्रायपूजाक्रमवर्णनो नामा-
नन्दः ।

इति आगमावतारसूचम् ।

पारम्पर्याश्रायसूचम् ।

आत्मनाश्रायसूचम् ।

क्रमसूत्राधिकारम् ।

निर्वाणपूजामूर्तं देशिका नाम ।

सष्टिसंहारकूटसूत्राधिकारः ।

सर्वाश्रायसूत्राधिकारः ।

त्रिद्वैतपूजाक्रमः ।

संवत्सराधिकारिणीदेवीनां पूजाधिकारसूचम् ।

द्रव्यसंस्कारपुष्पाद्यायिसूचम् ।

द्वाविंशद्देव्या तथा अघोरस्य-द्वारसूचम् ।

इति० द्विजौघादिपारम्पर्याश्रायत्रिंश - - धिकारवर्णने क्रमोदयो
नामानन्दः ।

„ श्रीनाथावतारो नामानन्दः ।

„ आज्ञापारमेश्वरे श्वामिनीमते चतुर्विंशतिसहस्रसंहितां शम्बा-
क्रमभाषिते शम्भवाद्यावतारिते दशमाधिकारवर्णने क्रमोदयो
नामानन्दः ।

इति कादिभेदे श्लोकदादशकसूचम् ।

„ महासूचम् ।

इति देवावतार - - - वज्रोधसूचम् ।

पञ्चाशत्पौठभेरुप्रसारम् ।

प्रष्टासन्तानसूचम् ।

श्वाराधमण्डलम् ।

पञ्चाशिकासूचम् ।

श्रान्तासूचम् ।

श्रिष्टासूचम् ।

सहायोगसूचम् ।

दिव्यौघपदविद्वानां योगः ।

शेखराज्ञादावशुतसूचम् ।

देव्या दादशशुतसूचम् ।

पराषट्कनिर्गमसूचम् ॥

(अतः खण्डिता ।)

(१६३० ।) महिम्नः सूचम् . By दुर्वासस् . 9×3 inches. Folia, 21. Lines, 7 on a page. Extent, 317 slokas. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमः श्रीगणेशाय । श्रीगुरवे परब्रह्मवे नमः ।

अनेकशक्तिसङ्घप्रकाशलहरीधनः ।

बृहः सविन्मयः पायात् श्रीशम्भुः परमेश्वरः ॥

श्रीशम्भो ते महिम्नः स्तुतिपद्यभरिताः साङ्गवेदाः — —

विद्वान्ताः साङ्गविद्याः सचकितगतयो नैव पश्यन्ति पारम् ।

श्राव्यन्तं त्वामनन्तं परमशिवगुरो ते कथं वर्णयेयु-

क्तव्यात् प्रज्ञानुसारादहमपि भवतः स्तोमि किञ्चिच्चरित्रम् ॥

कानन्तात्मप्रकाशस्तत्र परमहिमापारपौषविन्दु-

स्वधर्मतया मोदमग्नाः क्व च कविमधुपा ब्रह्मविष्णुपमुखाः ।

श्रीशम्भो मोदजम्भो न जनयति परः स्वात्मचक्षुः किमेतत्

विभं तदहमयापि स्तुमतिब्रिभवतः स्तुयसे त्वं न दोषः ॥ इत्यादि । (?)

End.

सदस्रभुवननिराहृष्टहीतमुनिविद्यही भगवान् ।

सर्वविद्यापुनिरुद्धं दुर्वासो जयति देविकः प्रथमः ॥

Colophon. इति श्रीदुर्वासोदेवविरचितं श्रीपरशम्भुमहिम्नस्तोत्रं षड्वन्वयशाम्भवरश्मिविवेकप्रकरणं त्रयोदश सम्पूर्णम् । शुभं भवतु । श्रीगुरुमूर्ति-
र्जयति ॥

विषयः । शिवमहिम्नः स्तवनम् । तत्र —

इति० दुर्वासोविरचितं शम्भुमहिम्न उपोद्घातप्रकरणम् ।

इति० क्रियारश्मिप्रकरणम् ।

वर्गैरश्मि । मन्तरश्मि ।

इति० मातृकाशक्तिस्कन्दरश्मिप्रकरणम् ।

इति० साधारणषड्वन्वयरश्मिविवेकप्रकरणम् ।

इति० महाविभूतिप्रकरणम् ।

इति० श्रीदुर्वासोमुनिविरचिते श्रीशम्भुमहिम्नषिट्ठान्ते विशेषमहा-
विभूतिप्रकरणं सम्पूर्णम् । श्रीरस्तु । (१०० श्लोकाः ।)

इति० श्रीदुर्वासोविरचितं अन्तर्ध्यातविशेषोपचारपरामर्शप्रकरणम् ।

इति० श्रीपरशम्भुमहिम्नस्तोत्रं षड्वन्वयशाम्भवरश्मिविवेकप्रकरणं त्रयो-
दश । (३८ श्लोकाः ।)

(११८८ ।) मोक्षसोपानटीका . 9×3 inches. Folia, 34. Lines, 8
on a page. Extent, 697 ślokaś. Character, Newārī. Date, (?).
Appearance, fresh. Prose. Incorrect.

Beginning. ॐ नमः शिवशक्तिभ्याम् ।

योमातीतं परं ज्ञानं शिवेन शक्तिं शाम्भवम् । (?)

भावाभावविनिर्मुक्तं शिवशक्तिं नमाम्यहम् ॥

ॐ नमोऽस्तु ते महामाये इति । अर्चार्था व्याख्येयः ॐकारश्च प्रथम-
माह । अकार-उकार-मकारध्वनिभेदेन ॐकार उच्यते ॥ इत्यादि ।

End. चतुर्वर्गपदा मन्त्रा चतुरक्षरसङ्ख्या ।

शदितं भैरवोमन्त्रं महामाया नमोऽस्तुते ॥ (?)

Colophon. इति मोक्षसोपानटीका समाप्ता ।

परदेवताप्रोतिरस्तु ।

(१४३० ।) भक्तविजयकाव्यम्. By ललितावल्लभः. 10×4 inches. Folia, 10. Lines, 7 on a page. Extent, 140 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Saka Era, 1681. Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning. श्रीमच्छेष्टाय नमः ।

श्रीदेवराट्टिग्गिरिर्धर्मवं तं

निरन्तरं ज्योत्स्वने चरन्तम् ।

अहं सहस्रांशुहरिं हरन्तं

ध्वान्तेभ्युद्यं प्रणमामि सन्तम् ॥

श्रीसोमवंशो जयतीहलोके निःशेषतस्तत्त्वज्ञाने ज्ञयाः के ।

पृथ्वीपतिस्तत्र वभूव भूषस्तत्र प्रपौत्रो सुरवैरिहपः ॥

श्रीपृथ्वीनारायणनामधेयो राजा महान् वज्रधरोपमेयः ।

तस्यानुजाः सन्ततशुद्धभावाः सन्तीह चत्वार वरप्रभावाः ॥

श्रीमन्महोद्दामकपूर्वकीर्तिः सन्ताधरः सङ्करभीममूर्तिः ।

क्षिप्रप्रभावो दलमर्दनायो मध्यस्तृतीयो दलजिह्वुभाजः ॥ इत्यादि ।

End. + + सद्यो नो गुणसूचनद्वया माला + + सफलदा विद्युद्व्या ।

अष्टोत्तरश्रीशतपद्यमुक्ता प्रौढा + + लोकघुमेरुपुक्ता ॥

इति श्रीमत्पृथ्वीपतिकुलसरोजाम्बरमलेः

प्रभोः पृथ्वीनारायणपरमनाम्नो नृपमलेः ।

यशः कर्पूरांशोत्तमपरिमलं भक्तविजयं

स्वशास्त्रं सत्काव्यं जयतु ललितावल्लभकृतम् ॥

Colophon. इति श्रीभक्तिललितावल्लभविरचितं भक्तविजयम् ।

इलानिधिकाश्रावो तपश्चोकादश्रीतिथौ ।

श्रीशश्रियि इले सोम्यऽलिखत् - - - - कविः ॥ शुभम् ।

विषयः । पृथ्वीनारायणनामकस्य राज्ञः स्तवनम् ॥

(११८८ ।) भट्टोत्पलरत्नमाला टीका. By श्रीपति. 10×3 inches. Folia, 251 (leaves 100 to 144 and 229 to 248 are missing). Lines, 7 on a page. Extent, 4,392 ślokaś. Character, Newārī. Date, (?). Appearance, tolerable. Prose. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमः श्रीगणेशाय ।

प्रभवविरतिसध्ये ज्ञानब्रह्मा नितान्तं

विदितपरमतत्वा यत्र ते योगिनोऽपि ।

तमहमिह निमित्तं विश्वजन्मान्तर्याना-

मनुमितमभिवन्दे भग्नहैः कालमौलेशु ॥

अहं श्रीश्रीपतिनामा तं कालमभिवन्दे नमस्करोमि । इत्यादि ।

End.

रतच्छास्त्रमाधुनिकविनिर्मितं इति हेतुभूतया — स्मिन् शास्त्रे

अध्यासं सावधीरेषा (?) किं तर्हि आगमा — मुनिभाषितमिव अर्थश्च
अर्थवशाद् यैः संक्षिप्य निबद्धमिति ।

शश्वद्व्याक्यं प्रमाणं प्रकटपटुमतेर्वद्वेदान्तवेत्तुः

मूनुः श्री + + + + च्युतचरणनतिः श्रीमहादेवनामा ।

तत्तपोत्तरत्रमाला — — — — —

अथसुषीणां भाषणार्थं आगमायासुषीणां भाषणार्थं

संक्षिप्तो कृतं ॥ ? अपरं मया न कीर्तितं न कथितं — — — — —

मयुग्मं ॥

Colophon.

इति श्रीपतिभट्टविरचितायां भट्टोत्पलरत्नमालानामटीकायां विवरणं
देवप्रतिष्ठाप्रकरणं विंशतितमोऽध्यायः ॥ शुभमस्तु सर्वदाकारं ॥

विषयः ।

इति भट्टोत्पलविरचितायां रत्नमालानामटीकायां संवत्सरप्रकरणो
नाम । १ ।

इति० तिथिप्रकरणम् । २ ।

, वारप्रकरणम् । ३ ।

, योगप्रकरणम् । ४ ।

, करणप्रकरणम् । ५ ।

, संस्कारप्रकरणम् । १३ ।

इति भट्टोत्पलविरचितायां ज्योतिषरत्नमालायां राजाभिषेकप्रक-
रणम् । १४ ।

इति० ज्योतिषरत्नमालानामटीकायां यात्राप्रकरणम् । १५ ।

इति० विवाहपटलम् । १६ ।

इति० देवप्रतिष्ठाप्रकरणम् । २० ।

(७६३ ।) भरतनामदीपकनादशास्त्रम्. (?) 10×3 inches. Folia, 5.
Lines, 7 on a page. Extent, 111 ślokaś. Character, Bengali. Date, (?).
Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमः श्रीगणेशाय नमः ।
अकचटतपयशाशाष्टवर्षश्च यमै-
र्विरचितमुखवाहपट्टाष्टकसरत्ना ।
सकलजगद्विमासाधिताविश्ववीजं
वितरति परिमुच्यी चेतसां शारदा तः ॥ (?)
सर्वशास्त्रोद्भूतं रम्यं सर्वशास्त्रोद्भूतं रसम् ।
सर्वशास्त्रोद्भूतं ज्ञानं सर्वशास्त्रविशारदम् ॥
य वाक्तमर्पहीनश्च यदुक्तं तन्न दृश्यते ।
तदुक्तमर्पहीनश्च न वाक्तं चोक्तलक्षणम् ॥
स्वरहीनेषु मान्द्व्यमर्पहीनं कवीश्वरः ।
ज्ञानहीनो यथा योसौ अक्षोभ्योचयनिःफलम् ॥ (?)
अवाक्तश्च अन्योपासं श्रूयाकारं निरद्भुतम् ।
ॐकारं सर्वसंभूतं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥

श्रीदेव्युवाच ।

अक्षरं लक्षणं देवाः केन वर्णनं किं फलम् ।
तत्सर्वं कथयेशान को वा अक्षरप्राप्तनः ॥ इत्यादि ।

End.

अक्षरावर्तुमात्राणि गणच्छब्दो विचारयेत् ॥
हरति हरनिवितं का कथा चेतनानाम्
राजतराजमहेशं कोदारको नवेशं ।
वितरति खलु मुक्तिं कः प्रयासेषु सिद्धिं
रहस्यं यदभि — — — — — नास्ति ॥ (?)

सुखिनि सुखनिवासो दुःखितानां विनोदः

अवशब्दद्वयहारो मन्मथभाग्रवृतः ।

अतिचतुरसुमन्धो वल्लभः कामिनीनां

जयति जयति नादः पद्ममण्डोपवेदः ॥

Colophon. इति श्रीभरतनामदीपकनाइशास्त्री कविलक्षणं नाम सम्पूर्णम् ॥

विषयः । अक्षरदेवताकथनम् । अक्षरानुसारेण भावानिरूपणम् । कन्दोनिरु-

पणम् । गीतक्य कलाफलकथनम् । नादनिरूपणम् । गीतलक्षणम् ।

तस्य भेदाश्च । अन्ते च कविलक्षणकथनम् ॥

(१४२७ ।) यद्वंशकाव्यम् (खण्डितम्). By काशीनाथ. 8x3½ inches. Folia, 64 (leaves 1-19, 24-29, and 39-99 are missing). Lines, 8 on a page. Extent, 1,216 ślokas. Character, Newāri. Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning.

चतुर्धर्मस्य प्रारम्भवाक्यम् ।

राशितारे सारज्ञा जागरुकेण मन्त्रिषु ।

नवेन नवधम्पतिः पित्रेव प्रियसन्ततिः ॥

आत्ममूनुषमः शास्ता यो भविष्यति को भुवः ।

रोमुहान्ते हरिमेवा यत्परैश्च वृत्ता प्रजाः ॥

यायजूकास्तस्य यज्ञे वायवूकाः सदागमे ।

इन्द्रशूका दुराचारे तापसा इव मानवाः ॥ इत्यादि ।

End.

इति भुवि यद्वंशो राजवंशावतंभो

निखिलसुखवरांशो वर्तितो विष्णुवंशः ।

गुणविगुणविचारे संभक्त्येव सन्तः

एगुणविरसा ये वन्दनीयाः सदा ते ॥

श्रीशङ्करो जनयिता जननी च यच्च

श्रीरोहिणी वृधशिवात्मजतुल्यकीर्तिः ।

श्रीकाशिनाथधरश्रीविदग्धस्य तस्य

श्रीवंशो विजयते यद्वंश एव ॥

कथिकार्यब्रध्यासा महा सुदुर्गरभाकुला ।

सन्दर्भ्या ह्योर्लिङ्गा खलया च भयसा च ॥ (?)

Colophon. इति श्रीवृद्धंश महाकाव्ये श्रीकाशीनाथकृतो दशमः सर्गः ॥

विषयः । इति० चतुर्प्रयोगो नाम तृतीयः ।

११ लक्ष्मयोगो नाम षष्ठः ।

यज्ञा(ति) चरितो नाम षष्ठः ।

सविज्ञानीसंदेशो नाम नष्टमः ।

११ दशमः सर्गः ।

(पृष्ठ १) योगमन्त्ररी. Br वर्द्धमान. 8x3 inches. Folia, 99. Lines,

6 on a page. Extent, 891 *śloka*s. Character, Newārī. Date, Newār Era, 846. Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ।

नमस्तस्मै त्रिनेत्राय त्रिशुक्लाय त्रिमूर्तये ।

ज्ञानराम्यस्वरूपाय ब्रह्मविष्णुशिवात्मने ॥

मन्त्रिणा खीग्रसेनेयं वाजिनां हितहेतवे ।

द्विजवर्द्धनमादिष्य कारिता योगमञ्जरी ॥

अथ त्रिरसप्रशंसा । इत्यादि ।

End. भाषाप्रवृत्ति ।

मात्रायां नास्त्वप्रस्थानं दोषमग्निं बलश्च यः ।

व्याधिं नृणां च कायस्य वीक्ष्य भावनां प्रयोजयेत् ॥

श्रीमन्मरेन्द्रनृपराजविमोदहारः

केलासकेरयग्रशील यशःप्रकाशः ।

निर्वाहानपरिकल्पितकल्पवृत्तः

पौषौशलो जयति वाङ्मयं धरोत्रः ॥

निर्वाधयः सत्यबलोपपन्ना-

स्तरकृपाः सन्त सहीपतीनाम् ।

योगाय श्यात्र मया निबद्धा

स्मरेण नानागमरत्नभूतिः ॥

Colophon. इत्याचार्यज्ञानपतिवृत्तपण्डितश्रीवर्द्धमाननिर्मिता योगमञ्जरी समाप्ता ।
सम्पत् ८६ ।

विषयः । सुरमप्रशंसा । महादोषलक्षणम् । जालाविधिः । नीराजनाविधिः ।
वाहनप्रकारः । श्रुतुचर्या । (श्रुतुभेदे सेवां पोषणविधिः) अथ
शौचधाधिकारः । उपसर्गाधिकारः । अथ रोमाधिकारः । शौचधाधि-
कारश्च ।

(५०५ ।) योगयात्रा. By बराहमिहिर. 8×3 inches. Folia, 34
(leaves 1 to 4 are missing). Lines, 8 on a page. Extent, 544 ślokas.
Character. Newārī. Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Generally
correct.

Beginning. (१ - ४ पद्याणि न सन्ति । अतः पञ्चमपद्यस्य प्रारम्भयाक्यं लिखितम् ।)

देवज्ञमन्त्रिमुद्बुद्धाप्रवचांसि राजा

यान्ताद्विप्रेत स्वमतिवेष्टितहृष्टबुद्धिः ।

सद्भाषकेन रहितोऽन्ध इत्याचिरेण

हाक्यत्वमेति पतितो विषये रिपूणाम् ॥ ८ ।

मेधावी मतिमानशीनवचनो वक्षः समावाप्तुं श्रुतु-

धर्म्ममात्मानानुग्रहको जघुकरः पाद्गुण्यविच्छक्तिमान् ।

वत्साहो पररन्ध्रवित् कृतवृत्तिर्वृत्तयम्यानवि-

च्छूरो न व्यसनो करणुपकृतं वृद्धोपशेवो च यः ॥ ९ ।

.. ..

.. ..

आचारस्वः सागरान्ता धरित्री

भुंक्ते दीर्घं कालमुत्खातशत्रुः ।

यत्राचारस्तत्र धर्म्मस्य वृद्धि-

धर्म्मोऽत्र भाग्यं देहभेदेऽपि भुंक्ते ॥ ३५ ।

इति श्रीयोगयात्रायामाचाराध्यायो द्वितीयः ॥ इत्यादि ।

End.

चारे कदल्यामपि तेन युक्ते

दिनोचिते प्रायितमायसं तत् ।

सम्यक् स्थितं चाग्रमनि नेति भङ्गं
न चानलोद्दिश्यपि तस्य कौशं ॥ १ २६ ।

Colophon. इति योगयात्रायां खड्गलक्षणाध्यायः पञ्चदशः ।

(अतः परं खण्डितम्) ।

विषयः । इति योगयात्रायामाचाराध्यायः । २ ।

इत्याचार्यश्रीवराहमिहिरकृतौ योगयात्रायां अभियोक्ताध्यायः । ३ । (?)

इति योगयात्रायां योगाध्यायः । ४ ।

इति० मिश्रिकाध्यायः । ५ ।

” अल्युपहाराध्यायः । ६ ।

” नक्षत्रसूत्राध्यायः । ७ ।

” अग्निनिमित्ताध्यायः । ८ ।

” नक्षत्रकौटभम् । ९ ।

” वारिलक्षणाध्यायः । १० ।

” इक्षिप्रालाविधिः । ११ ।

” इक्षिमौताध्यायः । १२ ।

” मङ्गलकाध्यायः । १३ ।

” अथगीतम् । १४ ।

” खड्गलक्षणाध्यायः । १५ ॥

(११३०) योगसारः. By नागार्जुन. 10x3½ inches. Folia, 8-129.

Lines, 9 on a page. Extent, 3,193 ślokaś. Character, Newārī. Date, (?).

Appearance, fresh. Prose and verse. Incorrect.

Beginning. (१ - ७ पञ्चाङ्गि न सन्ति । अतोऽष्टमपञ्चम प्रारम्भवाक्यं लिखितम् ।)

धात्रीफलानां स्वरसे षडङ्गु विपचत्तृत-

शर्करासैन्धवोपेतं तत्सिद्धं सर्वगुल्मिना ॥ (?)

धात्री - - लक्षं दृतम् ॥ इत्यादि ।

End. पुष्टिर्वर्षबलोत्साहमग्निदौभीरतन्त्रिताम् ।

करोति धातुषाम्यच्च निद्राकाशे निधेयिता ॥

(अतः खण्डितः ।)

पुष्पिका । १०६ पञ्चे, इति नागार्जुनकृते योगसारे श्री + + + चिकित्सा ।

(१५४२ ।) योगिनीविजयस्तवराजः (ब्रह्मयामकोक्तः ।) 8x3 inches. Folia, 92. Lines, 7 on a page. Extent, 625 ślokaś. Character, Newārī. Date, Newār Era, 811. Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमः श्रीमहाभैरवाय ।

बद्धा मालां करालां विकृतनरशिरालम्बमालां मलान्ते
मुक्तैः फुल्कारनादैर्गुरुरक्षितरवैर्घोरघोरैः सुघोरैः ।
दूतीनां योगिनीनां नवजिह्वविषये षट्प्रकारे चतुर्व्ये
सर्व्व्यापी शिवोऽयं सकलशिवमयो भैरवो यः पुनातु ॥

देखोभिर्मातृभीरुद्वैर्योगिनीभिः स पालकम् । (?)

स्तेः परिवृतो रामः पातु सर्व्वं जगत् सदा ॥

गुह्यस्तव प्रवक्ष्यामि महाभैरवनिर्मितम् ।

भाषितं देवदेवेन भैरवेन महात्मना ॥ इत्यादि ।

End.

नहो + + ख्यातं योगिनीविजयस्तवम् ।

विष्णुनादेन मुनिना पृथिव्यामवतारितम् ॥

भैरवेण पुराख्यातं देवा नियममुत्तमम् ।

यः पठेत् परया भक्त्या शोपचारेण निवृत्तः ।

स सर्व्वशुभमाप्नोति इत्येवं भैरवोऽब्रवीत् ॥

Colophon.

इति ब्रह्मयामले द्वावधर्निश - - - - -

- - - योगिनीविजयस्तवम् सम्पूर्णम् । समाप्तम् ।

श्रीभैरवप्रतिरस्तु । शम्भुत् ८११ माघशुक्ल सप्तमी - - - - - ॥

(१५७८ ।) रत्नकलापः. By विष्णुदेव. 10x3 inches. Folia, 56. Lines, 8 on a page. Extent, 1,120 ślokaś. Character, Nāgara. Date, Saka Era, 1612. Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ श्रीनमो हरिहरगौरीशशेखरदिनेशेभ्यः ॥

यस्मिन्नुदयोपगते जगदिदमखिलं प्रकाशमुपधाति ।

अन्धीभवति त्रिलोमे स जयति संसारलोचनस्तरणिः ॥

गर्ग्वराहश्रीपतिपयनाद्यार्षादिकृतनिबन्धेभ्यः ।

रत्नकलापः क्रियते कण्ठाभरणाय विष्णुदेवेन ॥

तत्राहुतिः सुधिया शोधा शान्तादृशं लिखनम् ।

नूनश्च पूरकौयं सतां हि सर्व्यः स्वभावतो मित्रम् ॥

तत्रादौ राशभिधानम् ।

मेषो वृषो मृगशिरासिंहकन्यातुलाश्वः ।

धनुर्भूमौ घटो मीनो राशिनामाननुक्रमात् ॥ इत्यादि ।

रिक्तायाश्च व्यतीपाते रिपुगं परिघवेष्टतो ।

रोहिण्यां कृत्तिकायाश्च सर्पमे पितृमे तथा ॥

मिथिलेदांस्तु रोद्रमुग्रं पुष्टश्च कारयेत् ॥

एतानि लघकराणि ॥

End.

Colophon.

इति श्रीविष्णुदेवरत्नकलापे द्रुतशानादिविधिः परिपूर्णश्चायं ग्रन्थः ।

श्रीरामदेवो विदितो विदेहे करम्बहावंशजवत्सुमोयः ।

श्रीवासुदेवोऽप्य सुतो वसूज तदात्मजः श्रीरघुनन्दनाश्रयः ॥

श्रीरघुनन्दनमन्दनसत्त्ववतीसूनुविष्णुदेवेन ।

रचितो रत्नकलापः कृपया कुर्वन्वसन्तुराः प्रीतिं ॥

वसुरसज्जराशिशोके सुम्नयाने शौर आषाढे ।

स्त्रीयमिति कृत्वा पुस्तकमलेखि कविरत्नविष्णुदेवेन ॥

प्रनर्त्तनपरिधमिष्कुरितभालनेशानल-

खललिभुवनलपयुभितलोकाशोकोदये ।

स्वस्त्यस्तुभुरसत्त्वयःप्रशमितोपतापोदयः

करोतु कसलापयः सपदि भव्यमवाहृतम् ॥

स ख ग्रन्थसंख्या । शके १६१२ चावणे शुद्धनवम्यां श्रमुराधेऽर्के राक्ष-
देवस्यमहादेवेन स्वार्येन लिखितम् ।

यथावृष्टं तथा लिखितम् ॥ शुभम् ॥

विषयः ।

इति० राशिप्रकरणम् । १ । ग्रहणां संचाप्रकरणम् । २ । गोचर-
विचारः । ३ । अष्टवर्गविचारः । ४ । ग्रहशान्तिविधिः । ५ । नक्षत्र-
प्रकरणम् । ६ । नक्षत्रयोगादिशुभाशुभयोगविशेषः । शुभाशुभप्रकर-
णम् । ७ । वृष्टिविचारः । विद्याविचारः । हिरासमनादिविचारः ।
जातकविचारः । आपुङ्गवादिविचारः । जातकादिसंक्षेपः । शुद्धादि-
विचारः । कृष्यादिप्रकरणम् । द्रुतशानादिविधिः ।

(१५५२) रत्नपञ्चकावतारम्. 6 x 2½ inches. Folia, 71. Lines, 6 on a page. Extent, 852 ślokaś. Character, Newārī. Date, Newār Era, 740. Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमः शिवायिभ्यो गुरुभ्यः ।

पञ्चाद्वर्गैरुपस्थं यामलं यच्च व्यापकम् ।

कुलाकुलतया कुला प्रत्यक्षं तं नमाम्यहम् ॥

सृङ्गाटं गोलकान्ते स्फुरदमलमलं पीठविद्यौघयुक्तं

विद्युद्वज्रप्रभाभं प्रलयशिखिशिखाकाररूपं त्रिविचसु ।

तन्मध्ये कुञ्जिकाख्या सकलगुणयुक्ता ज्ञानसंघं गिरन्ति

श्रीमिशोकङ्कसंस्था ददतु विनयितां भुक्तिमुक्तयुग्मैश्चमीसु ॥

श्रीशैल्युवाच ।

विशेषाममवेतारी योग्याहि — — — सुदे ।

कथन्तु भवते देव कौलिकः कुलनन्दन ॥

श्रीभैरव उवाच ।

अकुलश्च कुलं कौलं कुलाष्टकमतः परम् ।

कुलषट्कं तथाचानात् यो जानाति स कौलिकः ॥

श्रीशैल्युवाच ।

ब्रूहि मे जगतां नाथ कुलजं रत्नपञ्चकम् ।

यत् ज्ञात्वा तु महायोगी भुक्तिभाङ्गमुक्तिभाग् भवेत् ॥

श्रीभैरव उवाच ।

कथयामि यथातथ्यं कुलजं रत्नपञ्चकम् ।

परं देवि नचाख्येयं रहस्यं यच्च कथयितुं ॥ इत्यादि ।

End.

शोपनीयं प्रथमेन यदोच्छेच्चिरजीवितम् ॥

Colophon.

इति श्रीकुलमूलरत्नपञ्चकावतारे रत्नानिर्णये एकादशम पटलः ॥

इति द्वादशसाहस्रे श्रीमत्संहितायां सारात्सारतरं रत्नपञ्चकावतारं समाप्तम् ॥ संवत् ७४० खड्गं श्री३ भवानीशङ्करप्रोतिन श्रीकालिदासेन सञ्चय चाका ।

विषयः ।

इति कुलमूलरत्नपञ्चकावतारे तृतीयनिर्णये प्रथमः पटलः ।

इति० कुलाष्टकनिर्णये । २ ।

- इति० श्रीषट्कनिर्णये । ३ ।
 २१ द्वितीयनिर्णये । ४ ।
 २२ महाभक्तलपूजाधिकारे । ५ ।
 २३ श्रीकमोद्धारविधौ । ६ ।
 २४ गूढध्याननिर्णये । ७ ।
 २५ श्रीकमपूजाभिधाने । ८ ।
 २६ योगज्ञानहंसादिनिर्णये । ९ ।
 २७ पवित्रकविधौ । १० ।
 २८ रत्नानिर्णये । ११ ।

(३) ११८ । रसहृदयः. By गोविन्दभगवत्. 10 x 4 inches, Folia,
 41. Lines, 7 on a page. Extent, 574 śloka. Character, Nāgara. Date, (?).
 Appearance, new. Verse. Incorrect.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः । श्रीगुरुभ्यो नमः ।

लयति यदन्यगदकुलमखिलमदं यच्च तु यदन्यम् ।
 हृदये च च गलित्वा ज्ञात्वा रसरूपिणी करुणा ॥ (?)
 पीताम्बररोयवलिलौखं रचय वल्लरामगङ्गधरः ।
 स लयति हरिहरयोर्धस्माद् विदलितभवदेनदुःखमरः ॥ (?)
 मुचिर्हृत्वा तु हरति रजं बन्धनमनुभूय मुक्तिदो भवति ।
 अमरीकरोति च मृतकोन्मकङ्काकरमुता तु ॥ (?)
 सुरगुरुगोद्विज्जहिंसापापकलाभिभवं किलासाध्यम् ।
 स्त्री — न्ततदपि च समये यस्तस्मात्पविचरतः ॥ (?)

.. .. .

षष्ठे रसे करिष्ये महिमहं निर्जरामररम् ।

.. .. .

तस्माज्जीवन्मुक्तिं समीक्षमानेन योगिना प्रथमम् ।

दिवा तनुश्च विप्रयो हरगौरीसङ्गसंयोगात् ॥

तस्यादिसाधनविधौ सुधियां प्रतिकर्म्मनिष्किलाः प्रथमम् ।

अष्टादशसंस्कारा विद्यातयाः प्रथमेन ॥ इत्यादि ।

End.

एवं रससंनिहो वृःखजरावर्द्धितो गुणवान् ।
 खे समनेन च निर्व्यं सञ्चरति सकलभुवनेषु ॥
 दाता भुवनवितये श्रेष्ठो रोहि ब्रह्मयोनिरिव ।
 विष्णुरिव पालनार्थं संवर्त्तते स न ह्येव सकलम् ॥

Colophon.

इति श्रीगोविन्दभगवत्पादविरचिते रसहृदये जीवैरसक्रियाधिकार
 एकविंशतितमः पटलः ।

श्रीधनजिह्वनश्चमो रमणो रमणीयगुणो रसिकवृत्तः ।
 नारायणसेवकतो रसहृदयमिदं रसेन समग्रहीत् ॥ (?)

विषयः । इति० प्रथमः पटलः ।

रसशोधनविधिः ।

इति० द्वितीयः पटलः ।

, , तृतीयः पटलः ।

, , सारसाधिकारः । ४ ।

, , गर्भहृतिर्नाम । ५ ।

, , बीजादिवाङ्महृतिजारासायुक्तः । ६ ।

, , जारासाधिकारः । ७ ।

, , रसज्ञानं ? नाम । ८ ।

, , रसोपरसलोहश्रीधनं नाम । ९ ।

, , रसोपरससत्त्वपातनं नाम । १० ।

, , बीजनिर्वहनाधिकारो नाम । ११ ।

, , इन्द्राधिकारो नाम । १२ ।

, , सङ्कुरबीजाधिकारः । १३ ।

, , सङ्कुरबीजजीर्णाधिकारः । १४ ।

, , वाङ्महृत्तयाधिकारः । १५ ।

, , सारसाधिकारः । १६ । १७ । १८ ।

, , पिष्टिस्तम्भादिविधिः । १९ ।

, , द्विमदलाधिकारः । २० ।

, , श्वारोधकरसक्रिया ।

पञ्चाशत्परिक्रिया । (१)

धनसत्त्वक्रिया ।

जीर्णरसक्रिया ।

इति० श्रीरक्षाधिकारः । २१ ।

(१४७८) रागमाला or रागलक्षणम्. By भरत. 10x4 inches.

Folia, 14. Lines, 7 on a page. Extent, 233 ślokas. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Correct.

Beginning.

श्रीगणेशाय नमः ।

प्रथम्य भरतो भक्त्या सर्वज्ञा शिवं शिवम् ।
गीतम् लक्ष्यं प्राह तदिदमसंग्रहाङ्गुलः ॥
धर्माद्येकाममोक्षायां साधनं गीतमुच्यते ।
अतस्तु तत् प्रथमेन वेद्यं श्रोतव्यमेव च ॥
सुखदेवद्विजातीनां यत् पुरो गीयते नरैः ।
तद्वर्माय भवेत् तेषां स्वर्गाय विजयाय च ॥
भूमिपार्षन्तु यद्गीतं तत् सर्व्वं जनयेत् फलम् ।
सम्मानं सम्यक् प्राप्तिं प्रसिद्धिञ्च धरातले ॥
यद् गीतं रमणीकञ्च मधुरं याति कृतस्वयः ।
तेन काममवाप्नोति यद्यपि स्वाद् विरूपकः ॥
स्निग्धया गीयमानोऽपि गीयते यत् स्वशक्तितः ।
तन्मोक्षाय भवेत् पुंसां निष्कामानां न संशयः ॥

स्कन्दपुराणे ।

नाथं नरं तथा नृवं वेद्या तदिति कीर्त्तनम् ।
नाथमेशान् वदो पूज्यं भरताय चतुर्मुखः ॥ इत्यादि ।

End.

प्रासादरीरागे ।

वह्नापीडं नटवरवपुः कर्णयोः कर्णिकारं
विभ्रदासं कनककण्ठं वैजयन्तीञ्च मालासू ।
रत्नान् वैखोरधरमुद्यया पूरयन् गोपवन्द्यै-
वृन्दारण्यं स्वपदरम्यं प्राविशद् गीतकीर्त्तिः ॥

Colophon. इति श्रीराममालायां रामरागिस्तुवाहरणलक्षणपूर्वकध्यानकथनं समा-
प्तम् ॥ हरिहरतु दुरितम् । शङ्करोतु शङ्करः ॥

विषयः । रामवेदानिर्घणम् । रामरागिस्तुवाहरणम् । रामरागिणीनां ध्यान-
निर्घणम् ।

(२) १२ ।) राजकल्पद्रुमः . By राजेन्द्रविक्रमदेवसाह . 12x4 inches.
Folia, 73. Lines, 7 on a page. Extent, 1,213 ślokas. Character, Nāgara.
Date, (?). Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. श्रीमद्योगेश्वर नमः । श्रीसरस्वत्यै नमः ।

गणेशं प्रणिपत्यादौ श्रीमद्राजेन्द्रविक्रमः ।

कथोत्तरः प्रतनुते राजकल्पद्रुमं शुभम् ॥ १ ।

खण्डिताखिलविपत्तमखण्डलो

विक्रमो हिमगिरी समागतः ।

विष्णुकूटशिखरादिति काव्ये

खण्डितः कुलपुत्राण्यखण्डितैः ॥ २ ।

तत्पुत्रो जित्तराजोऽभूजितस्तत्पुत्रो नृपः ।

श्रुतस्तु राजस्तस्मात्तु ययाराजस्तदात्मजः ॥ ३ ।

ततो विमिकिराजोऽभूदुरिराजस्तदात्मजः ।

श्रीब्रह्मराजस्तत्पुत्रस्तस्मान्मन्मथपुत्रपतिः ॥ ४ ।

श्रीशैलखानो ह्यभवत् सूर्यखाननृपस्ततः ।

श्रीबाखानः सुतस्तस्य श्रीविचित्रस्ततः सुतः ॥ ५ ।

राजा वैचित्रिरासीद् युखगणगणितः श्रीधरो ब्रह्मसाही

तत्पुत्रो द्रव्यसाही विधुवसुनिगमग्रीपुते प्राककाक्षे ।

मोक्षादिप्रवेष्टी मितबुधचरिते भाद्रमासे यज्ञस्थी

ब्रह्मज्ञानी स दानो धनद इव धनो जिष्णुतुल्यो नरेन्द्रः ॥ ६ ।

कुंभारोणां ततोऽभूत् पृथुपतिरिव यो दर्शनीयः सुनीति-

धीरो वीरः स राजा विदितपरमतो वेदवेदाङ्गवेत्ता ।

आज्ञापालांशकत्वात् तदधिपतनयः पूर्णकृत् पूर्णसाही

पूर्णांशोऽतो यतोऽसौ नृपवरतनयो रामसाहिर्जम्बूव ॥ ७ ।

श्रीमान् गोरक्षेश्वरे समभवदपि यो रामसाहोचितोऽश-
 स्तथाभूत् पुत्रधुर्या नृपकुलतिलको डम्बरारण्यो महीशः ।
 तस्मात् श्रीकृष्णसाहिर्हरिरिव विदितो जात एतच्च पुत्रः
 गूरः श्रीरुद्रसाहो सकलपुत्रगणालङ्कृतो रुद्ररूपः ॥ ८ ।
 अर्जुनसाम्यगतो यो नाश्रितश्चतुष्पादात्मजो धीरः ।
 श्रीपृथ्वीपतिसाहिर्गौरसाधोऽग्रो वीरः ॥ ९ ।
 श्रीमद्गोरक्षश्रेष्ठे क्षुद्रयमिरिगतः सूर्यवद्भासमानो
 राज्ञा श्रीवीरभद्रसाहधिपतिमुतो रामचन्द्रेण तुल्यः ।
 पुत्रस्तस्यातिगूरोऽर्जुन इव समरे शत्रुहन्ता महात्मा
 श्रीदुर्गाभक्तिपुस्तकज्ञानु च नरभूपालसाहो नरेन्द्रः ॥ १० ।
 स्कन्दः शिवस्यैव हरेर्जयन्तः श्रीरेर्हरिः पंक्तिरयच्च रामः ।
 तस्यात्मजो भव्यचार्चपृथ्वीनारायणाख्यो नृपतिर्बभूव ॥ ११ ।
 पृथ्वीनारायणो यो गुणगणगणितो जिष्णुतुल्यः च राजा
 जित्वा नेपालभूपान् खलवशपरिहृतां राज्यलक्ष्मीं विधाय ।
 व्योमाङ्गस्कन्दवक्रलितमितमुग्रशो भाद्रवृज्जोत्तरायां
 भूते धीरे महात्मा न्यवसदतिमुखं कान्तिनाम्नं नगर्ण्याम् ॥ १२ ।
 बभूवतु हौ गिरिशाल्यजाभो सुतो सुविक्रान्ततरो हि तस्य ।
 प्रतापसिंहः प्रथमो हि राजा आता वहातूर इति प्रसक्तः ॥ १३ ।
 प्रतापसिंहाधिपराजपुत्रो लोके प्रसिद्धो रणवाहदूरः ।
 गौर्वीणपुट्टादिसविक्रमस्तु तस्यात्मजन्माजनि कृष्णतुल्यः ॥ १४ ॥
 श्रीमद्दाराजगौर्वीणपुट्टविक्रमवर्म्मसः ।
 राजेन्द्रविक्रमो राजा सुतः सर्वगुणान्वितः ॥ १५ ।
 इह खलु वैदिकतान्त्रिको मित्र इति त्रिविधो मन्त्रः ययासामोद्भूते-
 नैव विधिना मां समर्चयेदित्यनेन तान्त्रिकक्रियायोगस्तथा परमपुरुषार्थ-
 त्वाद्वाजकल्पद्रुमाभिधानतान्त्रिकविषयकप्रकरणाभिधानं सकलम् । तत्र
 हि दीक्षितस्यैव सर्वकर्मस्यधिकारात् पूर्वं दीक्षाप्रकार उच्यते ॥
 इत्यादि ।

न ज्ञानु खेरिभिर्दुःखैः पीड्यते हरिरचितः ॥

Colophon. इति श्रीमहाराजराजेश्वरविक्रमसाहचिरचिते मन्त्रकल्पद्रुमे पञ्चमाप-
तनपूजाकथनं समाप्तम् ।

यावद् दुर्गाहरिहरविशिष्टादयो देववर्गा

यावन्महप्रभृतिसिंघो नारायाणां सिद्धाः ।

यावद् गङ्गा वहति समने धामरेऽप्यस्ति बाम्बु

तावद्धन्यः प्रचरतुतरा राजकल्पद्रुमोऽयम् ॥

इति श्रीसिरिराजचक्रचूडामणि कान्तिपुरविरोधमा

. विक्रमसाहदेवस्य सुतेन महाराजराजेश्वरविक्रमसाहदेवेन

विरचिते राजकल्पद्रुमाभिधाने मन्त्रशास्त्रनिबन्धे चतुर्दशः पूजापटलः ॥

विषयः । इति श्रीमहाराजराजेश्वरविक्रमसाहकृते राजकल्पद्रुमे शीघ्राप्रयोगः
प्रथमः पटलः ।

इति ० पुरस्सरनिर्णयः । २ ।

„ शीघ्राप्रयोगः । ३ ।

„ दारपूजादिमाहकाव्यासान्तः । ४ ।

„ पीठपूजादिलोकपाषाणपूजाकथनम् । ५ ।

„ अग्निप्रकाशः । ६ ।

„ ७ । ८ ।

„ विष्णुमन्त्रप्रकरणम् । ९ ।

„ शिवमन्त्रादिकथनम् । १० ।

„ ११ ।

„ यक्षुर्वैदविधानोक्तं धनुर्वैदमन्त्रशीघ्राप्रकरणम् । १२ ।

„ १३ ।

„ पूजापटलः । १४ ।

(२) ३२ ।) राजविधानसारः . By रङ्गनाथसूरि . 12×4 inches. Folia,
30. Lines, 6 on a page. Extent, 360 ślokaś. Character, Nāgara. Date,
(?). Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः । श्रीगुरुचरणार्याभ्यां नमः ।

प्रसन्न गोविन्दपदारविन्दं
देवीं गिरं गौरवमहद्भिपुष्पम् ।
लोकदधानन्दकरं करोति
गूढाश्रयं राजविधानसारम् ॥
नानानिबन्धनविलोकनखेदशान्तये
संयुक्त्य धर्मेनयमुक्तवचो विभाष्य ।
भावं (?) निरुक्त्य नृपशिक्षककौतुकाय
श्रीरत्ननाथकृतिना रचितो निबन्धः ॥
नेपाथदेवालिङ्गकान्तिपूर्यां
गौर्वाण्युद्धोत्तरविक्रमम् ।
राजाधिराजस्य मनःसरोजं
प्रकाशयेद्राजविधानसारः ॥

पूर्वाङ्को धर्मेनिष्ठो मुखमलनिष्ठः शक्तिमय्यङ्गसारो
नामोपायप्रकाराद्यश्वरस्यनविद्वीतिविद्मः कलावाम् ।
भूपालेन्द्रो विपक्षं वृत्तमिव लक्ष्यपद्मीतिचर्चाकलापे-
यावज्जीवं प्रमोदं बहुविततयमो विन्दते अगममायुः ॥

तस्माद्राजानिगं कर्म्मसङ्गादि परिमाद्येत् ।
अभ्यसेदुन्मनीत्यादि शासनं गुरुशेखरात् ॥ इत्यादि ।

End.

कलालुसेयाः सर्वत्र परोक्षगुरुवृत्तयः ।
तस्मात् परोक्षवृत्तीनां फलैः कर्म्मपल्लवायेत् ॥
मुदुक्तो राजरत्नादिमन्त्रार्थं यदात्मजः ।
तदा मन्त्रादिमन्त्राया योऽराज्येऽभिषेचयेत् ॥

स्वातः प्रखितराजस्यपदवीं यो ह्यगिराजेश्वरा-
दासः श्रीरत्ननाथनामविद्वितो वेदाङ्गनाम्नोत्पलः ।
भूपालन्दिति तत्-सुतेन रचिते नीतिप्रबन्धेऽमुले
संपूर्णा नृपधर्म्मबोधनिपुणो हेतो विज्ञातः सुभः ॥

Colophon. इति श्रीमद्विद्वद्भक्तिकुण्डमखिशयाशिरानिराजितचरण-श्रीपण्डितराज-

ब्रजनाथात्मज-श्रीपण्डितराज-रङ्गनाथसूरिखरचिते राजविधानसारे रा-
जधर्मीकचनो नाम द्वितीयो विलासः । शुभमस्तु समीक्षकाकर्तुः ॥

विषयः । इति ० साङ्गोपाङ्गनिरूपणो नाम प्रथमो विलासः ।

,, राजधर्मीकचनो नाम द्वितीयो विलासः ।

(१४१८) रामायणनाटकम् . By धर्मीगुप्त . 12×4 inches. Folia, 43.
Lines, 9 on a page. Extent, 968 ślokaś. Character, Newāri. Date, (P).
Appearance, decaying. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमो नाटेश्वराय ।

नमोऽस्तु सर्वदेवेभ्यो हिजातिभ्यः शुभं तथा ।

जितं सोमेन ते राज्ञा चारोष्यं + + + + + ।

ब्रह्मोत्तरं तथेवास्तु हता ब्रह्मद्विषस्तथा ।

प्रशान्ति मां महाराजः पृथिवीं + ससामराम् ॥

राष्ट्रं पुन + + + + + ससृष्टिताम् ।

प्रेक्षाकर्तुर्महान् धर्मी भवतु ब्रह्मभाषितः ॥

काव्यकर्तुर्पुण्यवास्तु धर्मीचापि प्रवर्द्धताम् ।

इज्या चानया नित्यं प्रीयन्तां देवता इति ॥

ॐ नमो नृवनाथाय ।

ध्यानालङ्कृतलोचनो गिरिसुतावज्जितः शीतसुखः

किं तस्य तपसीति वक्ष्यलभना आकृष्टचापे क्षरे ।

धूम्रङ्गाकुलभीषणो दृशनलप्रव्यक्तभीमो हतो

प्रोद्वासी रतिशोकसायुवदनः शम्भुखिरं पातु वः ॥ (?)

..

..

सूत्र । आदिष्टोऽस्मि श्रीमतो भगवतो गोपालेश्वरधाराधनपरायणेन श्रीशिखर-
नारायणचरखसेवकेन श्रीभङ्गेश्वरीतत्परेण सुरकीकुलकमलकानन-
विकाशनैकभास्करेण — — — श्रीमता जयपूषमिहदेवेन अवा-
ष्माकं हरिशङ्करपदानामहोत्सवप्रसङ्गेन नानादिगुदेशसमागताः सभा-

सर्वो वर्तन्ते । तत्रभवतः श्रीरामदासहृदयनन्दनस्य परमराजकवेराय्य-
श्री + ल-सरस्वतीप्रणितकौत्सिमण्डलस्य श्रीमतो धर्मगुप्तस्याभिनवकृतं
चतुरङ्गरामायणनाटकमभिनयितव्यमिति । इत्यादि ।

End.

(खण्डितम् ।)

(१५६२) रूपावली. By राघवराममिश्र . 10×3 inches. Folia, 16.
Lines, 5 on a page. Extent, 240 ślokas. Character. Nāgara. Date, Saka
Era, 1714. Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

श्रीगणेशाय नमः ।

प्रणम्यादौ गणपतिं सर्वविघ्नविनाशनम् ।

जन्मस्य परमात्मानं गुरुस्य सकलार्थदम् ॥

देवीं संनम्य जिरसा सर्वज्ञानैकदोषिनीम् ।

क्रियते राघवेणादिशब्दानां रूपनिर्णयः ॥

श्रीमत्साहचरादुरस्य सुमतेर्भूदेवशतुः सदा

नित्योत्साहयुतस्य भूपतिपतेर्वीरस्यु निर्यं मुदे ।

बालानां मतिर्वैभवाय हि सुखोपादेन मुद्वेरियं

बृहद्बृहद्विचारनिर्मलधिया धीरेण संशोध्यताम् ॥

अथाशब्दार्णवः । अकारो वामुदेवः । नन्वशब्दो वामुदेववाचक

शतमध्ये प्रमाणम् ।

अकारो वामुदेवः षाडाकारस्य पितामह इति । इत्यादि ॥

End.

वस्तुतत्त्वैतेषां पुस्तकेषु लिङ्गान्तरं तु विशेष्यवाचक इत्यवधेयम् ॥

अरस्यो भूपानामवनिहुरमृवामविठपी

पठोयान् भूभारोदहन इति यस्य प्रतिदिशम् ।

प्रसिद्धिः सिद्धा श्रीपुवन्पतिराजस्य भवतात्

मुदे तस्यैकार्यप्रकृतिरिह रूपावलिखितम् ॥ (?)

Colophon.

इति श्रीमद्राघवराममिश्रविरचिता रूपावली समाप्तममात् श्रीशाली
१७१४ श्रीसम्बत् १८३८ आश्वय्य शुदि १३ रोज रामचन्द्रोपाध्याय-
लिखितम् । शुभम् ।

विषयः । श्वरावर्तानामर्चनेनिरूपणम् । अर्चनेन तेषां निरूपणेनिरूपणम् ॥

(६७) ललितार्चनचन्द्रिका . By सच्चिदानन्दनाथ . 8×4 inches. Folia, 140. Lines, 10 on a page. Extent, 4,725 ślokaś. Character, Nāgarī. Date, (?). Appearance, old. Verse. Generally correct.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः ।

अथ ललितार्चनचन्द्रिका लिख्यते ।

शिवं गुह्यं महाघोशं नत्वा श्रीपरदेवताम् ।

ललितायाः समेदायाः प्रवक्ष्येऽर्चनचन्द्रिकाम् ॥ इत्यादि ।

End. भविष्यपुराणे ।

विभवे सति यो मोहात् न कुर्व्याद्द्विधिविस्तारम् ।

न तत्फलमवाप्नोति — — — — — मानसः ॥

इत्यास्तां विस्तारः ।

सच्चिदानन्दनाथेन सहजानन्दचेतसा ।

चन्द्रिकायां प्रणीतायां प्रकाशः + + + अक्षः ॥

Colophon. इति श्रीसच्चिदानन्दनाथविरचितायां ललितार्चनचन्द्रिकायां नैमित्तिक-
पूजाधिकारिनिरूपणप्रबोधकं नाम पञ्चविंशः प्रकाशः समाप्तः ।

श्रीसच्चिदानन्दमुनीन्द्रवर्यः श्रियाप्रसादाधिरता — — — ।

निरुक्तसांसारिकभोद्धजालो नियोगतः श्रीपरदेवतायाः ॥

घोटे जालन्धराखी प्रणितकसपालकजः प्रार्णितः सन्

शिश्वीः संसारतप्तैः सकलमुखकरीं चन्द्रिकामाततान् ।

ख्यातां नाम्नाय लोकेऽर्चनयुतललितानामयुक्तां बुधा या-

माश्रित्याभ्यर्थ्य देवीपदयुगममलं प्राप्नुयुर्धाम निधम् ॥

इति श्रीसच्चिदानन्दनाथविरचिता ललिता-
र्चनचन्द्रिका समाप्ता । शुभमस्तु ॥

विषयः । इति० प्रातर्निष्कृतविधिनाम प्रथमः प्रकाशः ।

” सान्निध्यस्थानविधिः । २ ।

” सन्धावनन्दनप्रबोधकः । ३ ।

” सूर्यार्घ्यदानप्रबोधकः । ४ ।

- इति० द्वारपूजाविधिप्रबोधकः । ५ ।
 ” पूजाप्रारम्भप्रबोधकः । ६ ।
 ” भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठाप्रबोधकः । ७ ।
 ” मातृकान्यासप्रबोधकः । ८ ।
 ” षड्विंशतखन्द्यासप्रबोधकः । ९ ।
 ” १० ।
 ” ११ ।
 ” श्रीचक्रान्यासप्रबोधकः । १२ ।
 ” करशुद्धिप्रबोधकः । १३ ।
 ” मूलविद्याप्रबोधकः । १४ ।
 ” महाबीजान्यासप्रबोधकः । १५ ।
 ” मुद्राविचारणादिप्रबोधकः । १६ ।
 ” पात्रास्त्राइनप्रबोधकः । १७ ।
 ” आत्मपूजाद्वितीयजनपक्षपतनपूजाप्रबोधकः । १८ ।
 ” १९ ।
 ” २० ।
 ” २१ ।
 ” २२ ।
 ” २३ ।
 ” समयाचारप्रबोधकः । २४ ।
 ” त्रैलोक्यिकपूजाधिकारिनिरूपणप्रबोधकः । २५ ।

(२) २३७।) वाक्यसुधाटीका. By ब्रह्मानन्दभारती. 12x4 inches. Folia, 13. Lines 20 on a page. Extent, 780 ślokaś. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, decaying. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. ॐ श्रीगणेशाय नमः । श्रीदत्तिकासूर्तिषु नमः ।

यस्मात् सर्वं समुत्पन्नं चराचरमिदं जगत् ।

इदं नमो नटेशाय तस्मै काव्यरूपिणे ॥

कारणं खादि (?) जगतं भारवार्धमनामसम् ।

वारवाननमात्मानमद्वयं समुपास्यते ॥

.. .. .

नत्वा श्रीभारतीतीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरो ।

मया शास्त्रसुधाटीका यथासति विरच्यते ॥

न ख्यातिलाभपूजेच्छा टीकाकरणकारणम् ।

न विदत्तावलं वाच मुक्तिरेवात्र कारणम् ॥

प्रारिभूतस्य ग्रन्थस्याविज्ञेय परिहृमासि.....परमकृपानिधिश्चैवभारती-
तीर्थगुरुः प्रकरणप्रतिपाद्यमानमर्थं प्रथमश्लोकेन तावद् दर्शयति । रूपं
दृश्यं इत्यादि । इत्यादि ।

End. अतएव मोक्षशास्त्रस्यापि साफल्यं खादिव्ययमेवात्र प्रकरणस्य समस्त-
वेदान्तशास्त्रस्य च महातात्पर्यत्वेन...तस्मात् सर्वमनवद्यमिति ।

Colophon. इति श्रीमत्-परमहंसपरिश्राजकाचार्य-श्रीमदानन्दभारतीमुनिवर्यशिष्य-
ब्रह्मानन्दभारतीमतिप्रज्ञता वाक्यसुधाटीका समाप्ता । ... ॥

(१३१९) विद्यानदीपिकाविहतिः. 11×4 inches. Folia, 45. Lines,
9 on a page. Extent, 959 śloka. Character, Nāgara. Date, (P).
Appearance, fresh. Prose. Generally correct.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः ।

वन्दे सार्वं सदानन्दमानन्दारण्यपदम् ।

तत्त्वावलम्बनार्थं महादेवं धृताकृतिम् ॥

श्रीमत्भगवत्कृपोत्थितवेदान्तसिद्धान्तविदाचार्यशिरोमणि-श्रीभगवद्-
वतारभगवत्कृपाचार्यवरणानुग्रहविद्यातपरापरान्ततत्त्वः श्रीपद्मपादा-
चार्यसत्त्वानुसन्धानलक्षणं मङ्गलं शिष्यशिष्याये कर्तव्यवत्प्रकरणोपक्रमे
निबध्नाति । ब्रह्मभिरिति ।

ब्रह्मभिः प्रतिपाद्यं यद् ब्रह्मभिर्ब्रह्मसंयुतैः ।

चिन्तितं कर्मेनिर्मुक्त्यै तद् ब्रह्म इति भावये ॥ इत्यादि ।

- End. आचार्यानुग्रहादेव सूक्ता विज्ञानदीपिका ।
 सिद्धपद्मपादाचार्यैर्दृष्ट्यास्मासुखते कृतेः ॥ (१)
 आचार्याणां शङ्करादीनां इति सन्मार्गप्रवर्त्तका आचार्याः
 श्रद्धापांनुसन्धानफलं स्वमुखेन स्वश्रित्यद्वारा वा निबन्धनान्ते समा-
 रोपयन्तीति भावः ।
- Colophon. इति श्रीशङ्कराचार्यप्रियश्रित्यवतीश्वरपद्मपादाचार्यविरचितविज्ञानदी-
 पिकाविवृतिः समाप्ता ॥

(२) ६५।) वीरमित्रोदयः (व्यवहारकाण्डः). By मित्रमित्र. 21 x 5
 inches. Folia, 363. Lines, 10 on a page. Extent, 10,890 ślokas.
 Character, Nāgara. Date, Samvat 1876. Appearance, fresh. Verse.
 Generally correct.

Beginning. श्रीमच्छंभाय नमः । श्रीमद्विद्यनाथमुखावरणेभ्यो नमः ।

पुरतः प्रथिलोका भर्माचार्यं
 परतः कामपि कामकार्मुकजाम् ।
 पुनकाञ्चितपीतयाहुदण्डः
 कुशलं नः कुरुतात् रघुप्रकाण्डः ॥
 अस्मि श्रीयुतवीरसिंहचन्द्रपतेराज्ञावशाद्भुत्सुकः
 श्रीमित्राभिधपण्डितः प्रतिदिशं कौर्त्वा निशं मखित ।
 नानानिर्याधवर्षनव्यसनिनां संख्यावतां प्रीतिदं
 शंप्राप्तव्यवहारसाधकमिमं कुर्वे प्रकाशं परम् ॥

.. ..

.. ..

परिभाषा परिष्कारः प्रमाणाणां निरूपणम् ।
 विषादपदनिर्द्देशः प्रकीर्णकविवेचनम् ॥
 शब्दं प्रकरणात्तत्र चत्वारि प्रथमे पुनः ।
 लक्षणं व्यवहारस्य निरुक्तिर्मुनिभाषिता ॥ ५ ।
 व्यवहारस्य भेदाश्च स्वलक्षणविलक्षणाः ।
 आमान्यतो विशेषाश्च परिभाषाप्रकाशनम् ।

सामान्यपरिभाषायां धर्माधिकरणे चक्षुः ॥ ६ ।
 दर्शने व्यवहारस्य राज्ञो विधिविवेचनम् ।
 प्राङ्मुखिवाकस्वरूपस्य सभापतिसभासदासु ॥ ७ ।
 निरूप्य च सभायां सयौक्तिकबलावलम्बम् ।
 केषाञ्चित् सभ्यभिन्नानामपि स्थानं सभास्यत्वे ॥ ८ ।
 तत् प्रयोजनमादेयानादेयव्यवहारयोः ।
 विवेचनमयो कार्यं सद्वृत्तसभापतेः ।
 प्रतिज्ञोत्तरहेतूनां पदानां चिह्नशालिनाम् ॥ ९ ।
 निरूप्यसमसद्वृत्तावद्वृत्तौ च सभापतेः ।
 सद्वृत्तस्य दोषोक्तिः सम्यक् वृत्तौ कलाभिधा ॥ १० ।
 विशेषपरिभाषायां प्रत्यभौषोगनिर्णयः ।
 निरुद्धादौ विधिस्तत्र निरुद्धादिविवेचनम् ॥ ११ ।
 विलम्बोत्तरदानस्य क्वचिन्नेव विलम्बनम् ।
 आद्यो प्रकरणे त्वर्था विविच्यन्ते क्रमादमी ॥ १२ ।
 उपोद्घातप्रसङ्गाद्यैरन्येऽपि तदनुव्रताः ।
 द्वैतीयोक्ते तु साध्यैर्दिलक्ष्यं तत्र साक्षिणः ॥ १३ ।
 असाक्षिणस्तत्र हेतुः साक्षिप्रश्नविधिस्ततः ।
 तत् द्वैधे निर्णयः कोटि(?) साध्ये क्वचिदोषता ॥ १४ ।
 निर्णयो लिखितस्यापि तदुभेदास्तत्परौलक्षम् ।
 साक्षिणां लिखितस्यापि शब्दत्वेन प्रमायता ॥ १५ ।
 मुक्तिर्विशेषणानाया आर्यापत्यनुमानता ।
 लौकिकानां प्रमाणाणामभावे दिव्यभावना ॥ १६ ।
 दिव्यभेदास्तदावस्था वैश्वकालाधिकारिणः ।
 तन्मातृका तद्विशेषविधयो विविधाः क्रमाः ॥ १७ ।
 तेषामपि च शब्दोक्त्यानुमानत्वेन मानता ।
 शतेऽर्था विव्रियन्तेऽप्यो तार्त्तीयोक्ते ततः क्रमात् ॥ १८ ।
 व्यवहारपदान्युदादयो दिष्टानि लक्षणम् ।
 तेषां सामान्यमपि तदभिधानां विविधा विधाः ॥ १९ ।

सतेऽर्घाः सम्यगुच्यन्ते तुरीये तु प्रकीर्णके ।

यद्गोक्तमुपपुक्तं तद्विविधं प्रतिपाद्यते ॥ २० ।

अथ कोऽयं व्यवहारः ॥ इत्यादि ॥

End. एवं धर्म्मप्रवृत्तयः राज्ञो दण्डधरण्य च ।

यत्रोऽस्मिन् प्रपद्ये लोके स्वर्गे वासस्तथास्तथा ॥

Colophon. इति श्रीप्रकीर्णकाख्यं चतुर्थं प्रकरणं समाप्तम् । इति श्रीमत्पद्म-
सामन्तचक्रचूडामणि ... महाराजाधिराजप्रतापसद्व्रतनृज-श्रीमन्म-
हाराजमधुकरसाहसूनु-श्रीमन्महाराजाधिराज ... श्रीवीरसिंहदेवोद्-
योजितश्रीहंसपण्डितात्मज-श्रीपरशुराममिश्रसूनु ... श्रीमन्मि-
श्रकृते श्रीरमिषोदयाभिधनिबन्धे व्यवहारप्रकाशः पूर्तिम - - ॥
इति श्रीव्यवहारकाण्डं समाप्तम् ॥ शुभमस्तु । सम्वत् १८७६ ।

(१८१२) व्यवहारप्रदीपः . By कृष्ण . 13x3 inches. Folia, 14.
Lines, 5 on a page. Extent, 210 ślokaś . Character, Newārī . Date, (?).
Appearance, tolerable. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमो देव्यै ।

नत्वा शम्भुं भगौरीकं भगवताधिपसौख्यम् ।

यत्प्रसादेन + क्षिप्रं व्यावृत्तं लभते नरः ॥

व्यवहारप्रदीपोऽयं कृतः कुर्वन् यत्नतः ।

कोतुकाय सतां ते तु साम्यन्तु मम वृष्टताम् ॥

ज्योतिषं मन्त्रसारे तु भिद्यन्ति वेद्यके तथा ।

अर्थमाचन्तु शुक्लीयान्नापश्यन् विचारयेत् ॥

अथ प्रथमं सुखावस्थानम् ।

मासं राशौ वसेत् भानुचन्द्रः सार्द्धं दिनत्रयम् ।

मङ्गलः सार्द्धमाचन्तु माषेकन्तु बुधस्तथा ॥ इत्यादि ।

End. अर्कः शौरिः कुजः शौरिः प्रथमस्ताः प्रभूयते ।

पितृमातृ तथा आढ आत्मजा जायते अशुः ॥ (?)

Colophon. इति व्यवहारप्रदीपपुस्तकं समाप्तम् ॥

विषयः । अष्टावध्यानम् । ताराचन्द्रगुरुविग्रहयः । योगानां शुभाशुभम् । यज्ञाणां शुभाशुभकथनम् । कर्मावेध - विद्यारम्भ - ब्रूडाकरण - उपनयन - विवाहानां - तिर्यगन्धयोगकथनम् । गोधूलिकावध्या । यात्रा निरूपणम् । अष्टाशामन्तरात्रातिरूपणम् । पितृभाटध्वजनहननयोगकथनम् ॥

(१४२० ।) शिशुपालवधटीका (निर्णयदृष्टस्थितिनाम्नी) By दृष्टस्थिति . 14x4 inches. Folia, 133. Lines, 10 on a page. Extent, 4,156 śloka. Character, Newārī. Date, Newār Era, 829. Appearance, fresh. Prose. Generally correct.

Beginning.

ॐ गणेशाय नमः ।

नि.शेषवाञ्छितफलार्पणकल्पवल्ली

मोहान्धकारहरणार्कमरीचिमाला ।

वह्नामचित्तमृगवन्धनवागुरोर्ध्वै-

रज्जुभ्रमतां भगवती मम विष्णुभक्तिः ॥

- - - ममलकुठारः कृन्तति संसारशाखिनो मूलम् ।

सा मम सकलमनिष्टं शमयतु सहस्रैव वेणावी माया ॥

यः कैटभारिचरणदयपद्मभङ्गो - - - - - ।

- - - - - मोविन्द हृत्पदनिर्जरकुङ्कुरोऽभूत् ॥

चन्द्रभङ्गुद्विभगिगन्ध गिरां गुरोर्वः

श्रीश्रीधरादिदृष्टमिच्छपदः - - ।

मोहार्धपदुपचितप्रवरप्रतिष्ठो

धीमान् दृष्टस्थितिरितिप्रणिताभिधानः ॥

सोऽहं ममस्तगुरुदोषविचारचाह-

भेत्तं प्रबोधविषये सुधियां सुबोधम् ।

दुर्बोधपदशिशुपालवधप्रकाशं

निर्णयामि निर्णयदृष्टस्थितिनामधेयम् ॥ इत्यादि ।

End.

इति महिन्तापनीयश्रीकविचक्रवर्तिसदृष्टस्थितिकृतनिर्णयदृष्टस्थितिनाम मा-
धटीकायां पटुः पटीः ॥

नेपालाब्दे अष्टकरगजैरङ्किते पौषमासे
 शुक्ले पक्षे प्रतिपदि त्रिंशो वृद्धियोगान्वितायाम् ।
 पूर्वार्धाङ्गापुतगुरुदिने प्रालिखद् ब्रह्मदेवो
 भूमौदेवो गुरुमुखमिता माघकाव्यख टीका ॥

(१५०० ।) शुद्धदीपिका. By दुर्गदत्त. 10×4 inches. Folia, 10.
 Lines, 9 on a page. Extent, 180 ślokas. Character, Newārī. Date, (?).
 Appearance, fresh. Prose and verse. Incorrect.

Beginning.

ॐ नमो ब्रह्मणे नमः ।

नवनीतमिव दध्नः समुद्रुत्थ सारमागमात् ।

प्रपञ्चसारे सारोत्तमा गुरुपदेशलेखतः ॥

सन्ध्यावन्दनपूर्विका गायत्र्या शुद्धदीपिका । ?

श्रीमता दुर्गदत्तेन क्रियते शेषे सताम् ॥

ततो ब्राह्मे मुहूर्ते सोऽध्याय शुचिः समाहितः सुधीः प्रातःस्नानादि
 ध्यानादिकं ? प्रोक्तमार्गसाक्षिकं निर्वर्त्य सन्ध्यावन्दनसुत्तिकादिनोर्द्ध्वपुस्तकं
 विदध्यात् ॥ इत्यादि ।

End.

आर्घ्यदानेऽल्लिख्यप्रसेपोऽस्तु आचमनात् प्राक्तु कर्त्तव्यः । . . .

. . . उत्तरे शिखरे + + + पूर्ववद् विमर्जयेत् ॥

Colophon.

इति गायत्र्या शुद्धदीपिकायां सन्ध्यावन्दनादिविधिः समाप्तः ॥ शुभमस्तु
 सर्व्वजगताम् ॥

(२) २६६ ।) श्रीमतोत्तरतन्त्रम्. 16×6½ inches. Folia, 263, (leaves
 6 to 13 are missing). Lines, 9 on a page. Extent, 6,426 ślokas.
 Character, Nāgarī. Date, Samvat 1893. Appearance, fresh. Verse. In-
 correct.

Beginning.

श्रीगुरुगणपतये नमः ।

सर्व्वेषां तत्त्वतो व्यापी तत्त्वबुद्धस्तु भावया ।

भावयोत्तरसंज्ञीनो प्रकाशयति भास्वरः ॥

श्रीमच्चन्द्रपुरे रम्ये नानारत्नविभूषिते ।

नानाद्रुमलताकीर्णं नानापद्मिगणान्विते ॥

.. .. .

.. .. .

दिव्यं मनोहरं रम्यं श्रीमच्चन्द्रपुरं शुभम् ।

समुद्रस्योपकण्ठे तु चैवप्राकारमण्डितम् ॥

योजनायुतविस्तीर्णं नानारत्नोपशोभितम् ।

नानाहर्म्यगणैः दिव्यानि नानारत्नमयानि च ॥

.. .. .

तथ मध्ये रम्या शतयोजनविस्तरा ।

शुद्धस्फटिकमङ्काशा मञ्जरत्नोपशोभिता ॥

योगिणीमणसेवन्ते नानाकोलाहले रवैः । ?

चक्रैश्च विविधाकारैर्नानाभिष्टु - - षुभिः ॥

.. .. .

केचित् श्रुवन्ति देवेशं केचित् पठन्ति भाषिताः ।

केचित् किलिकिलायन्ते गर्जन्ति चोत्पतन्ति च ॥

क्रीडन्ति कलकलारावैः परमानन्दनन्दिताः ।

तत्रैव भैरवं देवं परमानन्दनिर्भरम् ॥

श्रीङ्गाविनीदेरतिलालसम्भवं

संहृष्टचित्तात्मनि तत्त्वयुक्तम् ।

कामैर्विलासैरतिरामयन्तं

तं प्रेक्ष्य देवी प्रलिपत्य सादरात् ॥

प्रोत्फुल्लनयना देवी परानन्दाकुलेक्षणा ।

प्रलिपत्य परा देवी स्तोत्रमेतदुवाच ह ॥

श्रीदेव्युवाच ।

नित्यानन्दं परं ज्ञानं निष्कलञ्च निरामयम् ।

श्रीमातीतं परं शून्यं भैरवं तं नमाम्यहम् ॥

.. .. .

.. .. .

सर्वं देव्या स्तुतं शम्भु परानन्दाकुलेक्षणम् ।

भैरवो हृष्टमनसा प्रीतुःकुल्लक्ष्मकाननः ॥

प्रसन्नवरवो देवो वाक्कां वेदमुवाच ह ।

साधु साधु महाभागे तुष्टोऽहं भक्तिवत्सले ॥

पुच्छ पुच्छ यथाकामं यत्ते मनसि वर्त्तते ।

तत् सर्वं कथयिष्यामि स्तवेनानेन तंषितः ॥

इति श्रुत्वा शुभं वाक्कां भैरवस्य महात्मनः ।

प्रणिपत्य महादेवो जेहं वचनमब्रवीत् ॥

श्रीकुल्लिकोवाच ।

आमिताहं त्वया नाथ अनेकेः शास्त्रकीटिभिः ।

तन्नेत्रं विविधाकारैः पद्मश्रीतात्मकेस्तथा ॥

निव्यातन्वादभिर्द्यौव — — — — — ।

श्रीमते च न मे ज्ञातं भ्रान्ति — — पदे पदे ॥

.. .. .

अल्पप्रज्ञात्वहं नाथ ज्ञातुं वक्तुं न शक्नते ।

श्रीपितं तु त्वया देव श्रीमतेहं मतोत्तरम् ॥

.. .. .

एतत् सर्वं समाख्याहि जानीमो निश्चयं यथा ।

कथयस्व प्रसादेन भक्ताहं तव वल्लभा ॥ इत्यादि ।

तन्वसारमिहं गुह्यं सरहस्यं सुचिद्विदम् ।

भुक्तिरं मुक्तिरं देवि सर्वसंशयहृदकम् ॥

.. .. .

सर्वकामानवाप्नोति सर्वसिद्धिफलं लभेत् ।

पूजनात् तन्वसारस्य लभते ज्ञातं पदम् ॥

त्रिकोणं मण्डलं कृत्वा तन्वसारं प्रपूजयेत् ।

पूजनात् सिद्धिमाप्नोति तु व्यन्ति च मरीचयः ॥

End.

Colophon. इति श्रीमतोत्तरे श्रीकण्ठनायावतारिते श्रीचन्द्रदीपविनिर्गते योगिनी-
गुह्ये विद्यापीठे श्रीमतसारगर्भनिर्णये श्रीचतुर्विंशतिबाहसंहितायां
सारसमुच्चये श्रीमतोत्तरे पञ्चविंशतितमः पटलः समाप्तः ।

संवत् १८८३ ।

विषयः । ... श्रीमतोत्तरमहामन्याने प्रथमः पटलः सम्पूर्णम् ।
इति मतोत्तरे श्रीकण्ठनायावतारिते चन्द्रदीपनिर्गते विद्यापीठे योगि-
नीगुह्ये कुमारिकाखण्डे हिमवत्पुण्ड्रवर्णनं नाम । २ ।

इति० लेखोपलवमन्तोहोत्पत्तिः । ३ ।

मातराणां ? प्रतिष्ठापलक्षणनिर्णयो नाम । ४ ।

५ ।

मालिनाम(?)चक्रप्रस्तारनिर्णयो नाम । ६ ।

७ ।

मुद्राधिकारनिर्णयो नाम । ८ ।

शङ्खचक्रहृद्भूतनिर्णयो नाम । ९ ।

१० ।

शिखास्वच्छन्तनिर्णयो नाम । ११ । १२ ।

आज्ञाधिकारो नाम । १३ ।

श्लोकद्वादशनिर्णयो नाम । १४ ।

देवीचक्रनिर्णयो नाम । १५ ।

द्वितीयचक्रनिर्णयो नाम । १६ ।

गुह्यमानुचक्रनिर्णयो नाम । १७ ।

योगिनीचक्रनिर्णयो नाम । १८ ।

कालज्ञानचक्रनिर्णयो नाम । १९ ।

२० ।

सप्तविद्यानिर्णयो नाम । २१ ।

घोडानामनिर्णयो नाम । २२ ।

लोम्मासं चारलक्षण-शङ्खप्रत्यङ्गयोगिनीष्वारध्वरसाधनाधिकारो
नाम । (?) २३ ।

मन्त्रशतार्तुनिर्णयो नाम । २४ ।

२५ ।

(१४२६) श्लोकसारसङ्ग्रहः . By जगज्ज्योतिर्मल्ल . 10x5 inches.
Folia, 87. Lines, 9 on a page. Extent, 1,810 ślokaś. Character, Newārī.
Date, Newār Era, 808. Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमः श्रीभवान्नीलकण्ठायाम् ।

एतद् ब्रह्माख्यभाष्यं हरिहरविषयः सन्धरन्तीह सर्वं
कौटान् भूपान् समस्तान् तृणमपि सततं तारयन्तं निगन्तुम् ।
एतेषां आश्रयार्थं हरिहररुद्रये वा वसन्तीह शक्तिः
सा मे कल्याणदात्री भवतु भयहरा चण्डिका सुप्रसन्ना ॥
शिवं कल्याणमुच्यते शक्तिः सामर्थ्यमुच्यते ।
तयोर्भेदमात्रेण शिवशक्तिः प्रयुज्यते ॥

अथ वाराणस्यष्टकम् ॥ इत्यादि ॥

End.

नानाकथिष्यते श्लोके भाषार्थो नैव मोक्षरः ।
गुरुदोषो यदि स्मृतां गुरुभिस्तद् विचार्यताम् ॥

Colophon.

इति श्रीश्रीजगज्ज्योतिर्मल्लकृते श्लोकसारसङ्ग्रहे विराज्यवर्तनायां द्वि-
सप्ततिलोकसङ्ग्रहस्तथस्ति ॥

याते नेपालिकाब्दे रघुगुणमुनिभिः संप्रयुक्तेऽथ साधे
पञ्चम्यां शुक्लपक्षे दिनकरदिवसे पौष्णमे साध्ययोगे ।
भूपानां वन्दनीयः सकलगुणनिधिः श्रीजगज्ज्योतिर्मल्लो
नानाभेदप्रपन्नाद् रघुकुलतिलको ग्रन्थश्चेत्तच्चकार ॥

.. .. .

.. .. .

श्रीश्रीजगज्ज्योतिर्मल्लोपमल्लचिन्तामणेर्भक्तपुरे मन्त्रोक्ते ।

आज्ञां समादाय लिलेख पुस्तं देवज्ञानारायणसिंहनामा ॥

श्रीभवानो प्रीत्याहु । श्रीश्रीसुमतिजयजितामिवसल्लुदेवचन ख पुस्तक
वरवारयाक चंगलदाम्भगुलिहुकायं तथा जुरो ॥ भागिरामपरमानया
वेलच ।

संवत् ८०८ आश्विन वदि २३ । शुभमस्तु ॥

(२) २२२।) सङ्गीतचन्द्र. 14x4 inches. Folia, 215. Lines, 8 on a page. Extent, 5,805 ślokas. Character, Newāri. Date, (?). Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ भवानीशङ्कराभ्यां नमः ।

नत्वा गुरुं गुरुतरं भरतश्च नत्वा
नत्वा ततो गुरुतमं गिरिजाधिनाथम् ।
ब्राम्हणेभ्यो भगवतो बहुभ्योऽपि नत्वा
सङ्गीतचन्द्रकरणाय करोमि यत्नम् ॥
विश्वं स्वावरजकुमात्मकमिदं यस्याङ्गिकं वाङ्मयं
सर्वं वारिकमिन्दुसूर्यभगवाद्याहार्यमाप्यौ जगुः ।
वीक्षामानकृताखिलविभूवनो यः केवलं सात्विको
नद्रस्त्रीकृतसव्यभागसुभगो भूयात्स यः श्रेयसे ॥ (?)

(ततो भाषा ।)

अभ्यर्चितः सह सुरैः सुरनायकेन
वेदेभ्य एव यमसज्जत नाथवेदम् ।
धाता इदो तसृषये भरताय सोऽपि
लेभे विशेषमथ तस्युतिरौन्द्राभ्यां ॥

(ततो भाषा ।)

तत् तावदवाख्यमथ लाव्यमिति प्रसिद्धं
सर्वं नाथान्निलसुतेषु तथाभ्युरःसु ।
तेभ्यो सुरारिमहिला जगद्गुह्यतानो
नाथं विदग्धजनराजकुमारिकाद्याः ॥

.. ..

यत् परम्पराप्राप्तनाथवेदार्थसङ्ग्रहः ।
क्रियते ह्यभिलाषेण विद्वत्पुरुषेविना ॥

.. ..
.. ..

निर्माणां नाथशालाया अस्याः पूजाविधिक्रमः ।
सभापतिस्वरूपश्च लक्षणश्च सभासदाम् ॥

सभायाः सन्निवेशश्च पूर्वैरङ्गापैतर्चनम् ।
 ततश्च पूर्वैरङ्गाङ्गप्रत्याहारादितर्चनम् ॥
 नान्वीलोकाप्रपञ्चश्च भुवयोहनितर्चनम् । (१)
 ततः प्रवेशः पात्रस्य ततोऽभिनयलक्षणम् ॥
 वृत्तिस्वरूपकथनं नृत्यभेदनिरूपणम् ।
 अङ्गप्रत्यङ्गयोर्लक्ष्यं तयोपाङ्गनिरूपणम् ॥
 अङ्गानि च शिरो हस्तौ वक्षः पार्श्वे कटीतटम् ।
 चरणौ च तथा स्तन्यौ प्रत्यङ्गानि ततः परम् ॥
 शीघ्रा करो पृष्ठमघोदरमूचं सज्जङ्घिकौ ।
 जानुनी मणिवन्धौ च भुवणानि ततः परम् ॥
 वृष्टिस्तारा — — श्रुञ्च नासिका नासिकानिलः ।
 कपोलावधरौ वन्ता रमना चितुकं मुखम् ॥
 मुख — — य कथितौ पाष्णीं गुल्फौ ततः परम् ।
 अङ्गुलश्च स्तनावेवं मुरुपाङ्गान्यनुक्रमात् ।
 प्रचारो हस्तयोश्चैव हस्तयोः करणान्यपि ।
 हस्तकर्माणि चेन्नाणि हस्तयोः स्थानकानि च ॥
 चाप्याश्च द्विविधास्तद्वत् करणानि द्विधा पुनः ।
 मण्डलानि द्विधा भौमाकाशिकत्वविशेषतः ॥
 नायाश्चतुर्विधास्तद्वदङ्गहाराः शरेशकाः ।
 ततो भावास्तद्विशेषाः स्थायिनश्च ततो रसाः ॥
 तत्त्वोपकाश्च निर्वदस्तभ्याद्या व्यभिचारिणः ।
 अथ प्रकीर्णं तत्र प्रागुपाधायलक्षणम् ॥
 आचार्यलक्षणश्चैव शमारम्भस्ततः परम् ।
 पात्राणां लक्षणं सम्यक् ततः पात्रगुणास्ततः ॥
 लक्षोत्तमस्य पात्रस्य पात्रदोषनिरूपणम् ।
 पात्रालङ्करणं वैश्रीलास्याङ्गानां प्रकाशनम् ॥
 वैश्रीलक्षणं पञ्चाङ्गठनसंकललक्षणम् ।
 वैश्रीनृत्यक्रमः पञ्चात् वैश्रीपट्टतिस्ततः ॥

ततश्च गोखडलीसङ्घः पर्यन्ते गोखडलीविधिः ।

इति नृत्यप्रकाशेऽस्मिन् अध्याया दर्शिताः क्रमात् ॥

(ततो भाषा ।) इत्यादि ।

End.

यथा यथा प्रेक्षकाणां सम्यक्कारस्तथा तथा ।

रतिमुत्पादयेद्नृत्य इति सङ्गीतसङ्ग्रहः ॥

(ततो भाषा ।)

नास्त्वैव तत् किमपि यद्गुणानुविष्टं

तदुत्तमं यदिह दोषविवर्जितं स्यात् ।

आख्यायभिरुद्धयं (?) गणना न किं स्यात्

प्रत्ययनिर्मितिरस्यविति चेद्गो दोषः ॥

(ततो भाषा ।)

.. .. .

Colophon.

इति सङ्गीतचन्द्रनासा ग्रन्थः समाप्तः ।

सन्ति यद्यपि भूषांशो ग्रन्थाः सङ्गीतसौचराः ।

तथापीदृशमन्यसु नास्तीति परिचिन्तयन् ॥

पीयूषहरणं तात्ता यद्वाद् विहितवान् यथा ।

तथैतत् पुस्तकं साध्यं तूराद् दक्षिणदेशतः ॥

आञ्जहार नृपश्रेष्ठः श्रीजगन्मोतिरीशिता ॥

.. .. .

.. .. .

(२) २२२ ।) सङ्गीतभास्करः. By जगज्ज्योतिर्मल्ल . 14x4 inches. Folia, 192. Lines, 8 on a page. Extent, 5,384 ślokaś. Character, Newārī. Date, Newār Era, 751. Appearance, fresh. Prose. Generally correct.

Beginning.

श्रीगणेशाय नमः ।

अज्ञानतिमिरदिनकरमानन्दमुधासमुद्रपूर्णेन्दुसु ।

तापत्रयापहरणं तन्वे धरदेवताचरणसु ॥

नत्वा गुणनतिगुणन् कुतौ जगज्ज्योतिरवनीशः ।

सङ्गीतभास्करममुं कुर्वते मुधियं समेत्य वङ्गमणिम् ॥

नास्तुशास्त्रारम्भे निर्विघ्नसमाप्त्यर्थं शिष्टाचारपरम्पराप्राप्तकर्तव्यताकमेत-
च्छास्त्रप्रवर्तकसमुचितशिवेष्टदेवताकीर्तनरूपं मङ्गलमाचरति ग्रन्थकारः
विश्वमित्यादि । इत्यादि ।

End.

श्रीसत्त्वगज्ज्योतिरधीश्वरस्य निदेशमासाद्य मुखोत्तरस्य ।
सङ्गीतशास्त्रस्य चकार टीकां श्रीमधिलो वङ्गमखिर्मनीषाम् ॥
सुधिषोऽपि हि नन्दन्ति जल्पितैर्वालकल्पितैः ।
तदेव परितोषाय विदुषां मे समुद्यमः ॥
नेपालाब्दे अग्निशरमुनिव्यङ्गिते मुक्तपत्ते
.. .. .
.. .. .
सङ्गीतायं समलिखदसौ भास्करं विप्र इन्दुः ॥

विषयः । सङ्गीतचन्द्रनामकसङ्गीतशास्त्रस्य व्याख्यानम् ॥

(१४७८ ।) सङ्गीतसारसङ्ग्रहः . By जगज्ज्योतिर्मल्ल. 10 x 5 inches. Folia,
72. Lines, 9 on a page. Extent, 1,589 ślokas. Character, Newāri.
Date, (?). Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ भवानौजस्वरमणपतिभ्यो नमः ।
उद्गच्छत्पुलकाङ्कुरः स्मितमुखः सुखा लयं मङ्गलं
गौरीलोचनचञ्चलाञ्जलमिलत्तारो विवाहोत्सवे ।
यः पाण्डुरादृष्टच्छलेन कुरुते तस्याः करार्कर्षणं
प्रोदाद्दालमुधाकरः स भगवानस्तु प्रसन्नः सताम् ॥
पताकस्त्रिपताकस्य कर्तरीमुख एव च ।
अरालञ्चार्तुचन्द्रस्य कपित्थः कटकासुखः ॥
पद्मकोषः सर्पशिराः सूचिवत् कोलपञ्चवः ।
मृगशीर्षा हंसपक्षो हंसाण्डो भ्रमरस्तथा ॥
ऊर्ध्वनाभस्य सन्ध्याशतुरो मुकुलस्तथा ।
ताम्रचूड इति श्रेयास्तुविंशति (?) हस्तकाः ॥ इत्यादि ।

End.

ललपट्टमिति नाटकमुचं

यत् कृतन्तु भरतेन तच्छ्रुतम् ।

तत्तु पूर्वमिह नैव दृश्यते

वर्त्तते किमप्यत्र न वा तु यत् ॥

यत् खट्वृष्टमद्य यच्छ्रुतं च यद् विप्रदासभरतोदितञ्च यत् ।

व्यासदेवमतमाविलोक्य यत् सङ्गृह्याद् विविधपुस्तकञ्च यत् ॥

यत्तु सर्वमतसम्मतमेतत् तद् दृष्टीतमधिकं त्वपि किञ्चित् ।

कल्पना तु न मया कृता यतः किन्तु पट्टपरिवर्त्तनं कृतम् ॥

याते नेपालिकाब्दे रसपुममुनिभिः संप्रयुक्तेऽद्य साधे

पञ्चम्यां शुक्लपत्ते दिनकरदिवसे पौष्णमे साधयोमे ।

भूपानां वन्दनीयः सकलगुरुनिधिः श्रीजगज्ज्योतिर्महो

नानामेदप्रपञ्चाद् रघुकुलतिलको ग्रन्थमेतत्कार ॥

.. ..
.. ..

रेखाः पुष्करसंख्याका गुणिलनास्तत्रापि नाहं क्वचित्

सङ्गृहीते भरतोदितेऽपि विविधे व्यासादिनानामते ।

नानातालनिबन्धवन्धरचितं तत्त्वं न जानाम्यहं

हृत्पद्मं तव पादगूरुकिरणं मयं सदा चास्तु मे ॥

लोकानां परिहासञ्च शङ्कया न च लज्जया ।

न कामेन न लोभेन भग्नयाहं विनिवेदये ॥

श्रीमच्छ्रीजगज्ज्योतिर्महामुपतितुष्टये ।

सिंहदेवमुतेनायं श्रिवेन लिखितो मुदा ॥

Colophon. इति सङ्गीतसारसङ्गृहपुस्तकं परिपूर्णम् । शुभमस्तु सर्वदा ।

(२)११२।) संग्रामविधिः. 12×5 inches. Folia, 12. Lines, 5 on a page. Extent, 65 śloka. Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Prose and verse. Correct.

Beginning. श्रीगणेशाय नमः । अथ संग्रामविधिः ।

प्रथमं क्रियते स्नानं शुभवस्त्रावृतो भवेत् ।

सङ्कल्पभूतसंयुक्तो देवविमान् प्रपूजयेत् ॥

शीतपातया नाम्ना च वलिं वहाद् दिशो दश ।
 शस्त्राणि चापि संपूज्य रक्षाभक्त्यं स्मरेत्तुरः ॥
 मूलेन पाहि नो देवि पाहि खड्गेन चाम्बिके ।
 घण्टास्त्रनेन नः पाहि चापध्वनिःस्त्रनेन च ॥ इत्यादि ।
 स एव जीवन् खलु संपरेतो
 वर्तते योऽप्यन्तर्दृष्टितेन ।
 देहे मृते तं मनुजाः श्रयन्ति
 सन्ता तमोऽन्यं जनमानिनो भुवम् ॥

End.

Colophon. इति श्रीसंग्रामविधिः समाप्तः ॥

विषयः । इति रक्षाभक्त्यः । अष्टाङ्गननामानि । अथ संग्रामविधिः । पति-
 प्रमाणम् । इत्यसौहिनीसंख्या । अथ महासौहिनी । अथ खड्गविधिः ।

(८१६ ।) सारसङ्ग्रहः. By इन्दुसेन or इन्द्रसेन. 6x3 inches.
 Folia, 22. Lines, 5 on a page. Extent, 220 ślokaś. Character, Nāgara.
 Date, Saka Era, 1734. Appearance, fresh. Incorrect.

Beginning. ॐ स्वस्ति श्रीमच्छ्रीशाय नमः । श्रीसूर्याय नमः ।

श्रीमत्सूर्ये नमस्कृत्य रेवतं (?) तुरगाधिपम् ।
 श्रीमतेवेन्द्रसेनेन क्रियते सारसङ्ग्रहः ॥
 उक्तं शालिहोत्राणि बालानां + + हितवे ।
 मन्दरेन्दुसेनेन क्रियते सुगमो विधिः ॥
 सन्तः सुखान् भवेत्वाचो यतस्ते चानमूयवः ॥ इत्यादि ।

End. श्रीधया एता मया वाहानामनुभूय संग्रसात्ताक्षामहो - -
 ह्रये ॥ ?

Colophon. इति श्रीधनारायणेश्वर-महाराजाधिराज-श्रीम - - - कृतो
 सारसङ्ग्रहशालिहोत्रः समाप्तः । ह्रमम् । श्रीशके १७३४ श्रीसंवत्
 १८४८ आषाढे कृष्णपक्षस्य सप्तम्यां भौमवासरे नक्षत्र २७ योगे ।

विषयः । इति धनारायणेश्वर-महाराजाधिराजश्रीम - - सेनकृतो सार-
 सङ्ग्रहे अष्टाङ्गसंज्ञा प्रथमोऽध्यायः ।

इति रूपनारायणीत्यादिमहाराजाधिराजयोमदिन्द्रसेनकृतौ मारसङ्घट्टे
अश्वपरीक्षा द्वितीयोऽध्यायः ।

इति ० मन्दरेन्द्रेन्द्रसेनकृतिसारसङ्घट्टे अश्वभावर्त्ता नाम । ३ ।

„ शुभावर्त्ता नाम । ४ ।

„ मन्दवर्त्ता नाम । ५ ।

„ शुभावर्त्तौ नाम । ६ ।

„ स्वप्नपरीक्षा नाम । ७ ।

„ गन्धपरीक्षा नाम । ८ ।

इन्तपरीक्षा नाम । ९ ।

आयुःपरीक्षा नाम । १० ।

वाहकविधिर्नाम । ११ ।

शिरोवेदनाविधिः । १२ ।

स्त्रीभोपचारः । १३ ।

इति । १४ ।

पित्तप्रचारः । १५ ।

अग्निचाण्डो (?) उपचारः । १६ ।

शूलोपचारः । १७ ।

शोचोपचारः । १८ ।

कण्डूपचारः । १९ ।

इति । २० ।

रसोपचारः । २१ ।

इति । २२ । २३ । २४ ।

भूषणविकारः । २५ ।

इति । २६ ।

चकावरी (?) उपचारः । २७ ।

(१५३६ ।) सुधातरङ्गिणीतन्त्रम् . (खण्डितान्तम्) By शक्तिवल्लभभट्टाचार्य .
10x4 inches. Folia, 16. Lines, 8 on a page. Extent, 288 çlokas.
Character, Nāgara. Date, (?). Appearance, fresh. Prose and verse.
Generally correct.

Beginning.

श्रीगणेशाय नमः ।

महर्षिभिर्यन्त्रे पार्वतीमन्त्रेकं

मदल्लवरधारामस्तरोलम्बगण्डम् ।

मञ्जितविबुधानां ताम्बूलं देयदण्डं (?)

धवलपरशुवेगे र्गो हि तं संलहार ॥

कथन्मकर्मकुण्डलोद्धतकपोलशालिनीं

कलङ्कुहीनचारुचन्द्रखण्डमौलिधारिणीम् ।

प्रणम्य रम्यमन्यकाम्यसाधनाय चिन्मयीं

करोति शक्तिवल्लभो मुदा सुधातरङ्गिणीम् ॥

तन्मायां सम्मतिं ज्ञात्वा देशिकानाञ्च सम्मतिम् ।

साधकानां हितार्थाय सङ्गृह्यो विपुलीकृतः ॥

अथ पुरस्सरखण्डपारम्भात् प्राक् द्वितीयदिनकृत्यम् । इत्यादि ।

End.

(खण्डितम् ।)

पुष्पिका । इति शक्तिवल्लभभट्टाचार्यविरचितायां सुधातरङ्गिण्यां पुरस्सरखण्डपा-

रम्भदिनप्राक्तृतीयदिनकृत्यकथनं नाम प्रथमः कण्ठोलः ।

अथ प्राक्-द्वितीयदिनकृत्यम् ।

(१२७६ ।) सुर्खाणवः. 10×3 inches. Folia, 15. Lines, 8 on a page. Extent, 300 lokas. Character, Newāri. Date, (?). Appearance, fresh. Verse. Incorrect.

Beginning. ॐ श्रीगणेशाय नमः । अग्निफलदादशमाहात्म्यम् ।

राजोवाच ।

सर्वज्ञास्त्वं मया ज्ञातं त्वत्प्रसादाद्भि नारद ।

राशिभेदो मया प्राह मेधराशिफलाफलम् ॥ (?)

नारदोवाच । (?)

यत् त्वया पृष्ठते राजन् अग्निभेदो वदाम्यहम् । (?)

आदौ मेधगुणाः कक्षास्तवाग्रे च नृपोत्तम ॥ इत्यादि ।

End. धारितं व्रतमेकन्तु रविचारे हरेर्दिवे ।
 अवमेकं प्रकर्त्तव्यं पापनाशो भवेद् ध्रुवम् ॥
 सद्रजन्मसुखी कृत्वा पुत्रपौत्राविवर्द्धनम् ।
 एवं विधि न कर्त्तव्यं सद्रजन्म ह्यपुनरुत्तम् ॥ (?)

Colophon. इति श्रीसूर्यार्णवे नारदाम्बरीषसम्वादे कर्म्मविपाके मौनराशिकलं
 प्रायश्चित्त-दादशोऽध्यायः ॥ इति श्रीसूर्यार्णवे द्वादशराशिकर्म्मविपाक-
 सम्पूर्णं शुभम् ॥

विषयः । इति ० भेषराशिकलं प्रायश्चित्तं प्रथमोऽध्यायः ।

॥	वृषराशिकलं	॥	२ ।
॥	मिथुनराशिकलं	॥	३ ।
॥	कर्कटराशिकलं	॥	४ ।
॥	सिंहराशिकलं	॥	५ ।
॥	कन्याराशिकलं	॥	६ ।
॥	तुलाराशिकलं	॥	७ ।
॥	वृश्चिकराशिकलं	॥	८ ।
॥	धनूराशिकलं	॥	९ ।
॥	मकरराशिकलं	॥	१० ।
॥	कुम्भराशिकलं	॥	११ ।
॥	मौनराशिकलं	॥	१२ ।

(१७५३) सौभाग्यतरङ्गिणी. By सुकुन्द. 16 x 4 inches. Folia, 30.
 Lines, 7 on a page. Extent, 980 çlokas. Character, Newāri. Date, (?).
 Appearance, fresh. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. ॐ नमः श्रीमहात्रिपुरसुन्दर्यै ।

प्रसूच्य चिन्मयीं शक्तिं श्रीमत्-त्रिपुरसुन्दरीम् ।

तोषाय तनुते तस्याः श्रीसौभाग्यतरङ्गिणीम् ॥

इह खलु सर्वेषां जन्तूनां सुखं मे भूयात् दुःखं मे माभूदिति सुखो-
 पादित्याहुःखजिहामे भवतः आत्यन्तिकदुःखनिवृत्तिमुच्चावाप्ती च

ब्रह्मज्ञानमन्त्रेण न भवतः । । ब्रह्मज्ञानस्य
शक्तिभक्तिमन्त्रेण न भवतीति सूयते पुराणेभ्यु । तत्र मार्कण्डेयपुराणे;-
स्तुता संपूजिता पुष्पैर्धूपगन्धादिभिस्तथा ।
इति त्रित्तं पुत्रांश्च मतिं धर्मं तथा शुभां ॥
इत्यादि ।

End. ततश्च निम्नोक्तमाद्याय विपुलचण्डिकायै नमः इत्येकान्यां लिपेत् ।
ततो भगवतीप्रसादे तद्भक्तभ्यो इत्या स्तवमपि प्राप्नोयात् ।
इति ।

Colophon. इति श्रीसुकुन्दविरचितायां सौभाग्यतरङ्गिण्यां चतुर्थी लहरी ॥

(१८९२) सौभाग्यतरङ्गाकरः. By विश्वानन्दनाथ. 10×5 inches.
Folia, 389. Lines, 9 on a page. Extent, 8,752 ślokas. Character, Nāgarī.
Date, Śaṃvat 1952. Appearance, fresh. Prose and verse. Generally
correct.

Beginning. ॐ नमो भगवत्यै ।
प्रारम्भे भरणी भक्ते यन्मदस्मन्द्विन्दवः ।
कारणानि प्रपञ्च्य तं वन्दे तारणाननम् ॥
सच्चिदानन्दनाथादिप्रसरोरुहयुगं भजे ।
यत् कटाक्षस्ततोत्क्षेपात् शिखोऽहं पञ्चकुलकुत् ॥
प्रकाशरूपा प्रथमे प्रयागेऽस्तवपिथी ।
प्रतिप्रयागे तामन्तः पंढरां चित्कलां भजे ॥ (?)
आलोक्य सर्वतन्त्राणि यामलादीन्यशेषतः ।
ज्ञात्वा शुद्धमुखात् तेषां रहस्यार्थांश्च तत्त्वतः ॥
सच्चिदानन्दनाथादिप्रसरोरुहयष्टपदः ।
अविज्ञानन्दनाथोऽहं वीतरामो विभक्तधीः ॥
विचरन् मेदिनीमेतां विहङ्गिर्विमलात्मभिः ।
प्रथमे प्रार्थितः प्रीत्यै तेषां लोकहिताय च ॥
पञ्चस्मोत + योगाद्यस्तन्मन्त्रमणिमङ्गुलम् । (?)
सप्तशयिगिनीचक्रप्रवालतिलकोत्पलम् ॥

नित्यामखलपूर्णेन्दुज्योत्स्नाजालविन्दुमिश्रितम् ।

नवचक्रमहाद्वीपं न्यासजालतरङ्गकम् ॥

श्रीनाथपादुकापीतं चतुर्वर्गफलामृतम् ।

प्रकाशयामि सौभाग्ये रत्नाकरमिति स्फुटम् ॥ इत्यादि ॥

End.

इत्यन्येष्टिविधिः ।

इति गदितमशेषं त्रैपुरं ब्रह्मविद्या-

यजनजपहुतानां शास्त्रदृष्टं विधानम् ।

गुरुचरणसरोजाराधमालम्बमेव

पशुषु परममोघं हरितं सिद्धसङ्घैः ॥

यथा पिबोर्मुदे भूयाद्विद्वद्भूमिषि भाषितम् ।

बालस्य सहस्रमेतत् तर्थापि भाषितं मम ॥

त्यक्त्वा कुलं कुलबधू पुरमाद्यवीक्षा

गत्वा कुलं मधु निषीय यथेप्सितं या ।

मत्ता परं पुरुषमेव तदीयमङ्गात्

तुष्टा पुनः स्वकुलमेति पुनातु सा माम् ॥

Colophon.

इति-श्रीविद्यानन्दनाथेन शिष्योः प्रियमूर्तुना ।

कृतसौभाग्यरत्नाञ्चौ षट्त्रिंशो(भू)त्तरङ्गकः ॥

इति श्रीविद्यानन्दनाथ-चरणारविन्दद्वन्द्वान्तिवासिना श्रीश्रीविद्यानन्द-
नाथेन कृते सौभाग्यरत्नाकरे षट्त्रिंशत्तरङ्गः । समाप्तम् ।

इति सम्वत् १९५२ सालमिति । आश्विन कृष्ण ८ रोज ५ तद्विने
सम्पूर्णम् । शुभम् ।

(७६३ ।) इक्षुमुक्तावली. By शुभङ्कर. 1 × 3 inches. Folia, 42.
Lines, 7 on a page. Extent, 955 ślokas. Character, Bengali. Date, (?).
Appearance, fresh. Verse. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमस्तस्यै ।

गौरि त्वं किमु वेत्सि इक्षुकरसं को वेत्ति नो यद्यहं

चेदेवं भयं तर्हि किं हृदि न नृत्तानो च पशून् कानो ।

भूयोऽन्यां वद कर्त्तरीमुखपुमालेखेन किं वादिति
 स्मिरान्नमुखीं दधन् गिरिसुतां चुम्बन् मृदः पातु वः ॥
 धीरक्तो गुणमिन्दुवर्द्धरदरोद्गमादावमादस्तर-
 ज्जरोतिनाटककामशास्त्रविलसत्सङ्गीतविद्याधरः ।
 काव्याम्भोधिकलानिधिर्विमलतामङ्गीतमुक्तावलीम्
 सम्मोदय शुभङ्करो वितनुते श्रीहस्तमुक्तावलीम्
 सदर्थोत्पलरविणौ गुणयुता पात्राणि विचायिता
 नानाभावरमेरिता रतिकरी मौमन्तिनीरामजा ।
 उन्मीलन्सुतुषामन्धरचनालङ्कारकेलिस्वली
 कण्ठाश्लेषमियं तनोतु सुधिषां श्रीहस्तमुक्तावली ॥
 यदि च वै सुविराडभिलिखते निविद्धस्तक एष कलारसः ।
 ननु तदा रसिकाः शशिसन्निभामभिरमन्तु शुभङ्कुरभारतीम् ॥
 अनुपुष्पन्वसां बन्धः मन्धेयो द्रुतबोधकृत् ।
 हस्तकण्ठास्य विषयस्यानयोर्लक्षणास्य च ॥
 हस्तकन्तु पताकादि विषयो भवनादिकम् ।
 अनयोर्लक्षणां यत्तु ज्ञात्वं चिन्हं तदेतयोः ॥ इत्यादि ।
 यो घत्राभिनयो योग्यः सोऽनुक्तोऽपि नियुज्यते ।
 नृत्ये कराणां शृङ्गानां प्रयोगात् तत् कलं भवेत् ॥
 उक्तं स्वयं ज्ञान्मगौव लिखितं तन्निरूप्यते ।
 नर्तकानां भवेद्धृष्टौ निश्चिता सततोत्थला ॥
 कीर्त्तिर्विगन्तविश्रान्ता पुनरपौत्रे - - - ।
 सर्वलोकानुरागश्च नृपचित्ते सदा स्थितिः ॥

End.

Colophon.

इति शुभङ्कुरविरचिता हस्तमुक्तावली समाप्ता ।

समाप्तश्चायं ग्रन्थः ॥

विषयः । पताक, हंसाक्ष, कर्त्तरीमुख, प्रायोमुख, खलपद्मक, त्रिपताक, मुष्टिक,
 शिखर, शृङ्गचन्द्र, सर्पशिरा, मूल्याक्ष, खटकामुख, शराल, शुकमुखा,
 संदेशका-कूल, कर्णनाभ, कपित्थ, हंसपत्र, ताम्रबूङ्ग, चतुर, मुकुल,
 अमर, कदम्ब, कृष्णधार, धोनिर्क, शिंहाक्ष, तन्वीमुख, गजदन्त,

कपोत, खलिक, मकर, पुष्पगुट, वेत्रवन्ध, लता, वक्षोमण्डली,
पार्श्वमण्डली, ऊर्ध्वमण्डली, करिहस्त, पद्मकोष, प्रभृतिभिः प्रकारै-
र्त्तनस्य प्रकारभेदकथनम् ॥

(१२८२.) हस्तमुक्तावलीसारसमुद्धृतिः. By घनश्याम. 12×8 inches.
Folia, 263. Lines, 6 on a page. Extent, 4,950 ślokaś. Character, Newārī.
Date, Newār Era, 795. Appearance, fresh. Prose. Generally correct.

Beginning.

ॐ नमस्तस्यै ।

यं देवं श्रुतिनामिकाविरहितं ब्रह्मादयो देवता
ध्यायन्ति प्रतिवासरं न च पुनः संपाति नैवातिथिम् ।
केशोरं समुपास्य नन्दसुहृदीयेष्टेषु तिष्ठन् सदा
— — — नववस्त्ररीचरणयो मूर्च्छन् पतन् पातु यः ॥
सूर्यान्वये सूर्यइवाविरासीत् श्रीमान् जगज्ज्योतिरिति प्रसिद्धः ।
शाल्मार्यसङ्गीतकलादिदग्धो नायाम्बुधो श्रीरत्ननीकरश्च ॥
तस्मात्प्रजामूत् खलु पार्वतीय नास्माच्च रुषिद्वयश्रुतिश्रीलक्ष्म्या ।
सामूयत श्रीमदनन्तनाम शब्दां यथाकायत वै जयन्तः ॥
सङ्गीतकाव्यामृतरागलोभी केलीकलाकोशलचित्रसेनः ।
श्रीमाननन्तः सुतमोदनाय मुक्तावलीधारसमुद्धृतिश्च ॥ (?)
श्रीमाननन्तस्य नियोगकेन मुक्तावलीधारसमुद्धृतिश्च ।
प्राप्त्वा मत्तं श्रीभरतादिकस्य शुभङ्कुरस्यापि करोमि यत्रात् ॥
विद्वद्विद्याताय सङ्गलं कुर्वन्नाह । मोदय हर्षाय तनुते कथं भुतां
हस्तमुक्तावलीं विमलतासङ्गीतमुक्तावलीं कथम्भूतः काव्याम्बोधि-
कलानिधिः पुनः कथम्भूतः गुरुसिन्धुर्द्वर्तरोद्गाढावगाढस्फुरज्ज्योति-
र्नाटककामशास्त्रविलसत्सङ्गीतविद्याधरः पुनः कथम्भूतः धीरकः
बुद्धयनुरक्तः । इत्यादि ॥

End.

यः नरः प्रयोगं कुर्वीत यः वा अधीयीत पठति या गतिः वेदविदुषां
वैदिकानां याज्ञिकानां यज्वनां यागतिः ज्ञानश्रीलानां त्यागश्रीलानां
तां गतिं सन्नुवन्तः प्राप्नुयात् ॥

Colophon. इति हस्तमुक्तावलीधारमपुद्गतिकायां श्रीघनश्यामविरचितायां समा-
प्तोऽयं हस्तप्रकरणः ।

श्रीरस्तु । बाणनन्दपर्यंतवर्षे — — ॥ नेपाल सम्वत् १८५१ — — ॥

विषयः । हस्तमुक्तावली व्याख्यानम् ।

(३) १०६ ।) होरापद्धतिकल्पवल्ली (सटीका) . By विट्ठल . 10x4 inches.
Folia, 11. Lines, 18 on a page. Extent, 742 ślokas. Character, Nāgara.
Date, (?). Appearance, old. Prose and verse. Generally correct.

Beginning. गौरीश्च गौरीपतिमादरेण गौरीसुतश्च प्रणिधाय चित्ते ।
तोषाय होराविदुषां करोति श्रीविट्ठलः पद्धतिकल्पवल्लीम् ॥
नानाधन्वेर्जन्मकालं विदित्वा तत्कालीनान् स्पष्टखेटांश्च कृत्वा ।
लघुं कार्यं सोऽयं सत्त्व रीत्या तत्पटुत्वं कामिनीमन्दिरं खात् ॥
इत्यादि ।

टीकायाः B. अम्यजकुलं विकसति . . पटुपाशनाद् विदुषा ।
दिनकर . . खन्देहं तं वेवं तिमिरनाशकम् ॥
(स्पष्टं) विद्याकरतनूतेन सद्रज्ज्योतिर्विदा विदा ।
पटुतेः कल्पवल्लीयाश्च प्रतानं क्षिपते मृदु ॥
ग्रन्थादौ शिष्टाचारप्राप्तं विब्रम्भं च फलकं मङ्गलमाचरति । गौरी-
मिति ॥ इत्यादि ।

End. कृष्णात्रिंशोऽत्र सुतरां पवित्रे पवित्रकर्म्मजनि . . शर्म्मा ॥
तत्पूनुना विट्ठलदीक्षितेन चक्रे लघुः पद्धतिकल्पवल्लीम् ॥

टीकायाः E. शरीरभाजां प्राणिनां ह्यभाह्वं भाव्यमिति । श्रीनारायणाय नमः ॥
इति श्री । होरापथे होरिकपान्यवृन्द-
अमच्छिदे विट्ठलरोपितायाम् ।
समुल्लसत्-पद्धतिकल्पवल्लीयां
वशाद्यभावां कुसुमं समाप्तम् ॥

INDEX I.

TITLES OF MSS.

अ ।

नामानि ।	पत्राङ्कानि ।	विहंगानां	पिचरपत्राङ्कानि	अ ।
१ । अमरसूत्रविधानम् (भङ्ग ।)	५२			
२ । अमरसूत्रविधानम् (ज ।)	५२			
३ । अमरसूत्रविधिः (ज ।) ...	७६			
४ । अमरसूत्रानुष्ठानम् (ख ।)	५१			
५ । अमरसूत्रतोदयापनविधिः (ट ।)	५३			
६ । अमरसूत्रराजवनाटकम् (ठ । ज ।)	७४, ८२			
७ । अनुमानखण्डटीका (ज ।)	८१	८४
८ । अनुसूतिसूत्रः (ग ।) ...	६८			
९ । अभिसमयालङ्कारः (क ।)	८८			
१० । अमरकोशः (क, ख । ग, क । ड ।	१८, २३, ५०, ५६, ६८,			
ट । घ । ढ । छ, ट । ज ।)	७१, ७५, ७७			
११ । अमरकोशटिप्पणी (घ ।) ...	६०			
१२ । अमरकोशटीका (क । ख । ख ।)	२३			
१३ । अमरकोशरत्नम् (ख ।) ...	११	१२५
१४ । अमरकोशदेवस्य निबन्धविधिः (ज ।)	७८			
१५ । अमरकोशवनाटकम्	१४७
१६ । अमरकोशवनीतव्याख्या	१४८
१७ । अमरकोशवनाटकम्	१४८
१८ । अमरकोशवनीतम्	१४१
१९ । अमरकोशवनीतः	१४१
२० । अमरकोशवनीतिका (ख ।) ...	८८			
२१ । अमरकोशवनीतिकाप्रज्ञापारमिता (ग ।)	८८			

आ ।

भाषाणि ।

पञ्चाङ्गानि । विष्टानां विवरणपञ्चाङ्गानि च ।

२२ । आख्यातकौषः (क ।)	...	३८			
२३ । आख्यातप्रकरणम् (छ ।)	...	५६			
२४ । आचारदीपकम्	१५३

इ ।

२५ । इन्द्राक्षीस्तवः (झ ।)	...	८३
२६ । इष्टिसूत्रम् (ञ ।)	...	७०

उ ।

२७ । उत्तररामचरितनाटकम् (ख । च ।)	१२, ६६
२८ । उपयोगकम् (ङ ।)	...
२९ । उपाकर्ममन्त्राणि (ख ।)	...
३० । उपाकर्मविधिः (च ।)	...
३१ । उपाकर्मस्नानविधिः (क ।)	६३
३२ । उद्यमेदः (छ ।)	...

ए ।

३३ । एकादशाशधिकरणम्	...	३०
३४ । एकादशीमाहात्म्यम् (ञ ।)	...	७०
३५ । एकादशीव्रतमाहात्म्यम् (ञ ।)	...	३०, ४४
३६ । एकादशीव्रतविधानम् (ङ ।)	...	७०
३७ । एकादश्वृत्पत्तिः (झ ।)	...	७१

क ।

३८ । कतिपयबौद्धचिन्ता	...	१२
३९ । कर्पूरमञ्जरीनाटिका (ञ ।)	...	४५
४० । कर्पूरसूत्रम् (छ ।)	...	५४
४१ । कर्मविद्याकाण्डः (च ।)	...	४८
४२ । काकचण्डेश्वरीसतम्

नामानि ।	पञ्चाङ्गानि । विहृतानां विवरणपञ्चाङ्गानि च ।
४३ । कारणाद्यनष्टाद्विविधिः (घ ।)	४५
४४ । कातन्त्रविस्तरः	१५८
४५ । कादिमतम् (ख ।) ...	३८
४६ । कामकला (च ।) ...	८२
४७ । कामन्दकीयनीतिसारः ...	८१
४८ । कारणव्यूहः (ख ।) ...	८६
४९ । कार्तिकमाहात्म्यम् (ड ।)	६, ३२
५० । कालज्ञानम् (च ।) ...	८०
५१ । कालभैरवस्तोत्रम् (छ ।) ...	५२
५२ । कालमाधवकारिकाव्याख्यानम्	१६०
५३ । कालिकाकुलसर्व्वसे कालिका- स्तोत्रम् । (ट ।) ...	५२
५४ । काशीकुलार्णवतन्त्रम् ... (... ..	१६०
५५ । कालौतवम् (आचारप्रतिपादनतवम्)	१६१
५६ । कालौतवम् (प्रार्थान्तविधिः)	१६२
५७ । कालोत्तरम् (च ।) ...	८०
५८ । कालोत्तरतन्त्रम् (च । क । छ । च ।) ६, ८, ९, ३०, ३३	८६
५९ । काव्यप्रकाशः (ज ।) ...	६७
६० । काव्यादर्शः (ख ।) ...	७४
६१ । काशिकावृत्तिः	१६
६२ । किरणावलीटीका (ठ ।) ...	५०
६३ । किरातार्जुनीयकाव्यम् (ग)	१३
६४ । कौचकबधकाव्यम् (ठ ।) ...	७५
६५ । कौत्तिपताका (ज ।) ...	३३ ८७
६६ । कुजिकामतम् (घ । क । द ।) ३४, ५५, ५७ ...	८८, ८९
६७ । कुजिकामतोत्तरम् (ख ।) ...	७
६८ । कुमारसम्भवम्	१२

भाषाणि ।

पञ्चाङ्गानि । विहसामा विवरचपनाङ्गानि ।

६६ । कुलसारसङ्ग्रहः	१६२
७० । कुलालिकाद्यायान्तर्गत-कुलिकामतम् (क । घ ।)	११, ५४
७१ । कुलालिकामाये औकुलिकामतम् (ङ ।) ८	
७२ । कुलालिकामाये षट्साहसिका (ग ।) ११	
७३ । कुशण्डिकाकर्मविधिः (ग ।) ५६	
७४ । कुशोपदेशटीका (घ ।) ... ८५	
७५ । कुसुमाञ्जलिप्रकाशः (घ ।) ८४	
७६ । कूर्मपुराणम् (क ।) ... २४	
७७ । कृत्यकल्पतरुः (ट ।) ... ६२	
७८ । कृद्वाचम् (ड ।) ... ८८	
७९ । कौमारौपूजा (क ।) ... ४६	
८० । कौशल्यकुसुमावली (ख ।) १९	१०१
८१ । क्रियाकल्पतरौ क्रियाकाण्डः (भ ।) १४	

ख ।

८२ । खण्डखाद्यकम्	८९
८३ । खण्डखाद्यटीका (क । घ ।) २६, ८६	१०२
८४ । खण्डनखण्डखाद्यम् (ड ।) ... ३५	

ग ।

८५ । गजेन्द्रमोक्षशस्तबराजः (ख ।) १८	
८६ । गणकमण्डनम्	१६३
८७ । गणपागविधिः (घ ।) ... ३५	
८८ । गायनलोचनम्	१६४
८९ । गीतगोविन्दम् (क ।) ... १६	
९० । गीतदिगम्बरनाटकम् (क ।) १३	१०३
९१ । गीतपञ्चाङ्गिका	१६

नामानि ।

पञ्चाङ्गानि । विहृतानि । विवरणपञ्चाङ्गानि च ।

८२ ।	गौतमाणा (ग ।)	...	७४			
८३ ।	गुप्ताक्षरलिखितानि षोडशपञ्चाङ्गि (क)	...	८५			
८४ ।	गुरुपंक्तिपूजाविधिः (ज ।)	...	५०			
८५ ।	गुह्यसिद्धिशास्त्रम् (ट ।)	...	८७			
८६ ।	गृह्यपद्धतिः (त ।)	...	५६			
८७ ।	गृह्यपरिशिष्टम् (न ।)	...	५८			
८८ ।	गृह्योक्तविधिः (ढ ।)	...	३३			
८९ ।	गोपालध्यानराजः (घ ।)	...	६१			
१०० ।	गोषोद्देशः	१६५
१०१ ।	गोविन्दतत्त्वनिर्णयः (क ।)	...	१७			
१०२ ।	गौरीदिगम्बरनाटकम् (ख ।)	...	१३			
१०३ ।	गृह्यदर्पणः	१६६
१०४ ।	गृह्यप्रकाशः	१६७

च ।

१०५ ।	चतुरङ्गतरङ्गिणी	१६८
१०६ ।	चतुर्थीविधिः (म ।)	...	८०			
१०७ ।	चमत्कारचिन्तामणिः	१६९
१०८ ।	चरकसंहिता (ग ।)	...	८६			
१०९ ।	चामण्यश्लोकाः (ग ।)	...	६०			
११० ।	चान्द्रयाकरणम् (घ । क, ग । क ।)	...	३१, ६८, ७२, ७५			
१११ ।	चिकित्साभूतम्	१७०
११२ ।	चिन्तनीमतसारसमुच्चयः	१७३
११३ ।	घौरपञ्चाशिका (घ ।)	...	३८			

छ ।

११४ ।	क्षत्रधर्मोद्भूतदोषशान्तिविधिः	१७४
११५ ।	क्षन्दाशास्त्रम् (ग ।)	...	१८			

ज ।

भासाणि ।	पञ्चाङ्गानि ।	निहतानां विवरणपञ्चाङ्गानि च ।
११६ । जयद्रथयामलम्	१७५
११७ । जयाक्षरसंहिता	१	
११८ । जघास्यसंहिता (क । घ ।)	७६, ७७	
११९ । जातकपद्धतिव्याख्यानम्	१७८
१२० । जातकार्णवः	१७९
१२१ । जातकमाणा (घ ।)	८९	
१२२ । जीभूतवाहनावदानम् (ज ।)	५६	
१२३ । जैमिनिसूत्रव्याख्या	१७९
१२४ । ज्ञानकारिका (ख ।)	७९	
१२५ । ज्ञानतिलकम्	१८०
१२६ । ज्ञानलक्ष्मी (क । घ ।)	७६, ७७	
१२७ । ज्योतिःशास्त्रम् (घ ।)	२०	
१२८ । ज्योतिषानन्दस्तवः (ङ ।)	७२	

झ ।

१२९ । झङ्गारकरवीरतन्त्रम्	१८१
----------------------------------	-----	-----

ट ।

१३० । टोडरानन्दः	{ १८१ १८२
-------------------------	-----	--------------

त ।

१३१ । तत्त्वचिन्तामणिः (अनुमानखण्डः) (ख ।) ३५		
१३२ । तत्त्वचिन्तामण्यालोकः (ख ।)	१६	
१३३ । तत्त्वचिन्तामण्यालोकटीका (घ ।)	३७	
१३४ । तत्त्वसारः (क ।)	७९	
१३५ । तन्त्राख्यानकथा (ज । क ।)	६९, ७४	
१३६ । तात्पर्यपरिशुद्धिः (ज । ङ । क ।)	३१, ४५, ४७	

नामानि ।

पञ्चाङ्गानि । विहृतानां तितरस्यपञ्चाङ्गानि च ।

१३७ । तारासंख्यवृत्तिका (भू ।)	३१				
१३८ । तिष्ठमेदः (क ।)	८३, ८०			
१३९ । तिष्ठ्यादिनिर्णयः	१८४
१४० । त्रिपुरसुन्दरीप्रातस्तोत्रम् (ख ।)	५४				
१४१ । त्रिपुराकवचम् (घ ।) ...	५४				
१४२ । त्रिपुराजपद्योमविधिः (ङ ।)	८६				
१४३ । त्रिपुरास्तवः (ग ।) ...	५४				
१४४ । त्रिपुराखानादिनिखकर्मविधिः (घ ।) ७४					
२४५ । त्वरितास्तोत्रम् (क ।) ...	८				

द ।

१४६ । दशकर्म (क ।) ...	३८				
१४७ । दशकर्मपद्धतिः (क । ग । घ । ङ ।) ३१, ६५, ७५, ८७					
१४८ । दशकर्मविधिः (घ ।) ...	८०				
१४९ । दशक्रियाविधिः (ख । क ।)	३२, ४८				
१५० । दशरूपकालद्वारः (क ।) ...	१२				
१५१ । दानधर्मः (ख ।) ...	४८				
१५२ । दानप्रदीपः	१८५
१५३ । दानवाक्कासमुच्चयः (क ।) ...	७४	१०५
१५४ । दानवाक्कावली (ग । ख ।)	२५, ४५				
१५५ । दिव्यावदानम् (क ।) ...	८९				
१५६ । दीक्षाविधिः (घ ।) ...	१९				
१५७ । दुर्गार्चनकल्पतरुः	१८७
१५८ । दुर्घटवृत्तिः (ग ।) ...	१७	१०५
१५९ । देवाष्टतपश्चाराचम् (ग ।) ...	३४	१०६
१६० । देविकासाधनम् (क ।) ...	७				
१६१ । देवीकवचम् (ग ।) ...	५५				

नामानि ।

घडाङानि । विहङानां निवरवघडाङानि च ।

१६२ । देवीमाहात्म्यम् (ख । भ । द । ज, १३, ३३, ५४, ५५, ५६,
घ । भ । ड । ग, ड । घ । ठ । क, ६१, ६३, ६४, ६८, ६९,
क । घ । ट, छ । घ, ज । क । ग ।) ७०, ७४, ७५, ८१, ८२

१६३ । देवीमाहात्म्यटीका (दुर्गासन्देशभेदिका-

नाम्नी ।) (ट ।) ... ५१

१६४ । नव्यकिरणावली (ग ।) ... ३५

१६५ । द्वैतनिर्णयः (ङ । क ।) ... ८६, ८७

ध ।

१६६ । धनस्यनिघण्टुः ... १८८

१६७ । धनुर्वेदः ... १८०

१६८ । धनुर्वेदप्रकरणम् ... १८१

१६९ । धर्मतत्त्वप्रकाशः ... १८२

१७० । धर्मपुत्रिका (घ ।) ... ८२

१७१ । धर्मसारः ... १८३

१७२ । धातुज्ञानम् (ड ।) ... ८५

१७३ । धातुपाठः (घ । ग ।) ... ३४, ८४

१७४ । धूर्तसमागमनाटकम् (च ।) ६६

न ।

१७५ । नलचसारावली ... १८४

१७६ । नवतत्त्वानुक्तः (घ ।) ... ४८

१७७ । नयनलाकरः ... ११३

१७८ । नरपतिनयचर्या (ड ।) ... ६८

१७९ । नरपतिनयचर्याटीका ... ४१ ... १००

१८० । नलचरितटीका ... ८१

१८१ । नवरत्नम् ... १८५

१८२ । नागरकसर्वस्वम् (च ।) ... ८६ ... १०८

नामानि ।

पञ्चाङ्गानि । विहताङ्गी विवरणपञ्चाङ्गानि च ।

१८३ ।	नागरकसर्वसटीका	१८६
१८४ ।	नागानन्दनाटकम् (ज ।)	...	७३			
१८५ ।	नाम्नशास्त्रम्	१८६
१८६ ।	नाडीपरीक्षा	१८८
१८७ ।	नारदीयधर्मशास्त्रम् (ज ।)		४४			
१८८ ।	नारसिंहपुराणम् (ज ।)	...	२६			
१८९ ।	निखनैमित्तिकविधिः (घ ।)		१८			
१९० ।	निख्यातन्त्रम् (ग ।)	...	८			
१९१ ।	निव्याहिकतिलकम् (क । ग ।)		४५, ४७			१११
१९२ ।	निदानम् (घ ।)	...	७०			
१९३ ।	निर्णयार्कः	१९६
१९४ ।	निश्वासतत्त्वसंहिता	...	१०	१३७
१९५ ।	निश्वासास्त्रमहातन्त्रम्	...	११			
१९६ ।	निष्पन्नयोगावली (क ।)	...	३४			
१९७ ।	नीलकण्ठसंयमः	२००
१९८ ।	नीलकण्ठस्तवः (ड ।)	...	४६			
१९९ ।	नृत्तेश्वरतन्त्रम्	२०१
२०० ।	नृसिंहसुन्दरीकवचम्	२०२
२०१ ।	नैषधचरितम् (ड)	...	१२, ८७			
२०२ ।	न्यायकुसुमाञ्जलिः (ग ।)	...	१३			
२०३ ।	न्यायभाष्यम् (वाक्यायनीयम्)(ख ।)		२२			
२०४ ।	न्यायरत्नाकरः (क ।)	...	३०	११३
२०५ ।	न्यायवार्त्तिकतात्पर्यटीका (ख । ड ।)		४८, ४९			

प ।

२०६ ।	पञ्चतन्त्रम्	६		
२०७ ।	पञ्चपत्राणि (ड ।)	...	८२			
२०८ ।	पञ्चरत्ना (ज । घ ।)	...	६, २१, ३६			

नामानि ।		पञ्चाङ्गानि । विहताङ्गानि विवरणपञ्चाङ्गानि च ।			
२०६ ।	पदसूर्य्याकरणम् (घ ।) ...	१३	११७
२१० ।	पद्यसमुच्चयः	२०२
२११ ।	पराशरस्मृतिः (प ।) ...	५६			
२१२ ।	पशुपतिपुराणम्	२०३
२१३ ।	पाण्डवविजयः (ख ।) ...	१६	११५
२१४ ।	पातसारखोटिका	२०५
२१५ ।	पारमेश्वरीमततन्त्रम् (घ ।)	८५			
२१६ ।	पार्वण्यष्टाविधिः (छ ।) ...	२०			
२१७ ।	पीठपूजाविधिः ...	१७			
२१८ ।	पुराणचन्द्रिका (ट ।) ...	५०			
२१९ ।	पुराणार्थावतः	२०५
२२० ।	पुरुषपरौक्षा (त ।) ...	४७			
२२१ ।	पुरुषसूक्तम् (थ ।) ...	४२			
२२२ ।	पुष्पचिन्तामणिः	२०७
२२३ ।	पूजाविधिः (ग ।) ...	३६			
२२४ ।	पूजासाधनतन्त्रम्	२०८
२२५ ।	पौराणिकसौत्रकथा (ङ ।) ...	२६			
२२६ ।	प्रक्रियाकौमुदी (ज ।) ...	३१			
२२७ ।	प्रतिष्ठातन्त्रम् (घ । ख ।) ...	६५, ६६			
२२८ ।	प्रतिष्ठातन्त्रम् (क । ठ ।) ...	२, ४५, ६२	...		११६
२२९ ।	प्रतिष्ठापद्धतिः (भ ।) ...	७७			
२३० ।	प्रतिष्ठासारसङ्ग्रहः (ठ ।) ...	७८			
२३१ ।	प्रपञ्चसारतन्त्रम् (ड ।) ...	७६	११७
२३२ ।	प्रबोधचन्द्रोदयनाटकम् (ङ ।)	६४			
२३३ ।	प्रबोधचन्द्रोदयनाटकटीका (ङ ।)	३३	११८
२३४ ।	प्रशस्तिरत्नम्	२०९
२३५ ।	प्रश्नोत्तररत्नमालिका (ग ।)	३८			

नामानि ।

पञ्चाङ्गानि । विहृतानि विवरणपञ्चाङ्गानि च ।

२३६ ।	प्रश्नोत्तरावली	२१०
२३७ ।	प्रसन्नसाहित्यरत्नाकरः	२११
२३८ ।	प्रस्तावरत्नाकरः	२१२
२३९ ।	प्रज्ञादचरित्रम् (ग ।)	६१
२४० ।	प्रायश्चित्तशौचाचारविधिः	२१४
२४१ ।	प्रायश्चित्तसमुच्चयः	२१५
२४२ ।	प्रासाददीपिकामन्त्रटिप्पणम्	२१६
२४३ ।	प्रेतमङ्गरी	२१८

ब ।

२४४ ।	बृहद्भारदीयपुराणम् (ख । क । घ ।)	२४, २५, २६
२४५ ।	बोधिचर्यावतारः (भ ।) ...	२१
२४६ ।	बोधिचर्यावतारटिप्पणी (ज ।)	२१
२४७ ।	बौद्धाधिकारव्याख्या (क ।)	६१
२४८ ।	ब्रह्मपुराणम् (ट । ज ।) ...	८३, ८५
२४९ ।	ब्राह्मणार्थप्रकाशः	२१८

भ ।

२५० ।	भक्तविजयकाव्यम्	२२९
२५१ ।	भट्टोत्पलरत्नमालाटीका	२२९
२५२ ।	भरतनामदीपकनादशास्त्रम्	२३१
२५३ ।	भगवद्गीता (क । ख । ख । ख । ज । ख ।)	१९, ३८, ३९, ६१, ६२, ७५
२५४ ।	भागवतम् (क । ग ।) ...	१३, १९, २४, २८, ३२
१५५ ।	भागवतटीका (ख ।) ...	९१
१५६ ।	भागवतदशमस्कन्धः (क ।)	३४
२५७ ।	भागवतदशमस्कन्धटीका ...	२८
२५८ ।	भाषावृत्तिः (ज । भ । ज ।)	१४, ६०, ८१

शामानि ।

पञ्चाङ्गानि । विहृतानां विवरणपञ्चाङ्गानि च ।

२५६ ।	भैरवानन्दनाटकम् (ख ।) ...	३४			११६
२६० ।	भैरवार्चनम् (ठ ।) ...	८७			
२६१ ।	भोजदेवसङ्ग्रहः (घ । ग । छ । ख । ज ।) ...	८, १८, ३४, ४२, ८६			१२०

म ।

२६२ ।	मङ्गुलीसाधनम् (त ।) ...	५३	१२१
२६३ ।	मतकूपरमेश्वरतन्त्रम्	२१६
२६४ ।	मतसारः	२२२
२६५ ।	मदनरत्नप्रदीपे प्रायश्चित्तोद्योतः	२२३
२६६ ।	मनोरमाकुचमर्दनम्	२२४
२६७ ।	मन्त्रोद्धारः (छ ।) ...	७७			
२६८ ।	मन्त्रानभैरवतन्त्रम्	२२४
२६९ ।	मन्त्रानभैरवम् (ग ।) ...	२२			
२७० ।	मयसङ्ग्रहः (ख ।) ...	६६			
२७१ ।	मयूरचित्रम् (छ, क ।) ...	३६			
२७२ ।	महादाननिर्णयः (ख ।) ...	३६	१२२
२७३ ।	महापुरुषस्तवः (क ।) ...	५१			
२७४ ।	महाभारतम् (च । ज । ङ । ग ।) ...	२५, २६, ३३, ५४, ७२, ८१, ८८			
२७५ ।	महाभारतस्यादिविराटपर्वटीका (ख) २६				
२७६ ।	महामायाष्टकम् (झ ।) ...	८७			
२७७ ।	महामायास्तवः (ज । ज ।) ...	७८, ८३			
२७८ ।	महालक्ष्मीमतभट्टारकः (द ।) ...	४७	१२३
२७९ ।	महालक्ष्मीमाहात्म्यम् (क ।) ...	५४			
२८० ।	महालक्ष्मीमाहात्म्यव्रतव्याख्यान- समुच्चयः (घ । ङ ।) ...	५२, ८७			

नामानि ।

पञ्चाङ्गानि । विष्टनामा विवरणपञ्चाङ्गानि च ।

२८१ । महालक्ष्मीव्रतम् (भ. ज.)	४६				
२८२ । महालक्ष्मीव्रतकथा (त.) ...	८४				
२८३ । महालक्ष्मीव्रतमाहात्म्यव्याख्यानम् (घ.)	२६				
२८४ । महिम्नः स्तोत्रम्	२२७
२८५ । माधवानलकथा (घ.) ...	४७				
२८६ । मानवधर्मशास्त्रम् (क.) ...	६०				
२८७ । मानवधर्मशास्त्रम् (च.)	४३				
२८८ । मालतीमाधवनाटकम् (ट. क.)	५६, ७४				
२८९ । मालिनीस्तुतिः (ग.) ...	७५				
२९० । मालिनीस्तोत्रम् (घ.) ...	८२				
२९१ । मुद्राप्रकाशः (ड.) ...	८३				
२९२ । मुद्राराक्षसनाटकम् (ख.)	८८				
२९३ । मृग्युषस्तवः (घ.) ...	६३				
२९४ । { मृग्युजिदमृतौषविधानम् वा मृग्युजिदमृतौषतन्त्रम् (ख.)	११	१२५
२९५ । मेघदूतम् (ट. ठ.) ...	३१, ५६				
२९६ । मेघदूतटीका (ट.) ...	७८				
२९७ । मेदिनीकोषः (ड.) ...	७६				
२९८ । मैथिलब्राह्मणानां कुलपञ्ची (क.)	४४				
२९९ । मैथिलब्राह्मणानां वंशावली (ख.)	८				
३०० । मोक्षसोपानटीका	२२८

य ।

३०१ । यदुवंशकाव्यम्	२३२
३०२ । यवनजातकम् (क.) ...	४०				
३०३ । युद्धनयार्णवः (क.) ...	१, ८१				
३०४ । योगगुह्यम् (क.) ...	८				
३०५ । योगपीठः (घ.) ...	५६				

ल ।

नामानि ।

पञ्चाङ्गानि । पितृभार्या विवरणपञ्चाङ्गानि च ।

३३० ।	लक्ष्मीचरित्रम् (ज ।)	...	४६				
३३१ ।	लक्ष्म्यवतारस्तोत्रम् (च ।)		४६				
३३२ ।	लङ्कावतारः (झ ।)	...	८५	१४०	
३३३ ।	ललितार्चनचन्द्रिका	२४८	

व ।

३३४ ।	वराहमिहिरसंहिता (ग ।)		२६				
३३५ ।	वश्लिष्टदिलीपसंवादः (छ । ज ।		५१, ६२, ६४,				
	क । छ । त ।	...	६५, ७२				
३३६ ।	वाक्यसुधाटीका	२४६	
३३७ ।	वागीश्वरीस्तोत्रम् (ज ।)	...	५६				
३३८ ।	वाग्वतीमाहात्म्यप्रशंसा (घ ।)		४५				
३३९ ।	वाजसनेयिनामहोरात्राश्रितधर्म- निबन्धः (ङ ।)	...	४७				
३४० ।	वात्स्यायनन्यायभाष्यम् (ख ।)		२२				
३४१ ।	वामकेश्वरीपूजापद्धतिः (झ ।)		४८				
३४२ ।	वामकेश्वरीमतटिप्पणम् (ट ।)		७१				
३४३ ।	वामकेश्वरीस्तुतिन्यासपूजा- विधयः (ध ।)	...	३२				
३४४ ।	वारिशास्त्रम् (ग ।)	...	७६				
३४५ ।	वासुधापूजा (ख ।)	...	७६				
३४६ ।	वासुधायामविधिः (घ ।)	...	७७				
३४७ ।	वासवदत्ताटीका	...	१५				
३४८ ।	विज्ञानदोषिकाविकृतिः	२५०	
३४९ ।	विद्यापीठः (घ ।)	...	८८				
३५० ।	विनायकस्तवः (त ।)	...	७८				
३५१ ।	विनायकस्तवराजः (घ ।)	...	७४				

नामानि ।	पञ्चाङ्गानि । विहृतानां विवरणपञ्चाङ्गानि च ।
३५२ । विमलावती (ङ ।) ...	६८
३५३ । विवादचन्द्रः (ट ।) ...	४५
३५४ । विवादनिर्णयः (ख ।) ...	८०
३५५ । विवादरत्नाकरः (क ।) ...	४८
३५६ । विवाहकर्मसमुच्चयः (ख ।)	२६
३५७ । विवाहपद्धतिः (क ।) ...	३८
३५८ । विवाहादिपद्धतिः (छ ।) ...	८०
३५९ । विविधविद्याविचारचतुरा (ख ।)	६५
३६० । विन्धनाद्यप्रकाशः (ग ।) ...	२४
३६१ । विष्णुजन्मानुशीर्त्तनम् (ग ।)	५१
३६२ । विष्णुधर्मः (क । ख ।) ...	२८, ३०
३६३ । विष्णुपञ्चरत्नोच्चम् (ट ।) ...	४६
३६४ । विष्णुपुराणम् (घ, क । क ।)	२६, २८
३६५ । विष्णुप्रतिष्ठाविधिः (ज ।)	५२
३६६ । विष्णुसहस्रनामभाष्यम् (ङ ।)	७५
३६७ । वीरमिचोदयः (व्यवहारकाण्डः) २५१
३६८ । वृषसारसङ्ग्रहः (ग ।) ...	८२
३६९ । वेतालपञ्चविंशतिः (ग ।) ...	७८
३७० । वेदमन्त्राणि (क ।) ...	८४
३७१ । वैदिकमन्त्रसङ्ग्रहः (क । छ । ग, छ । ङ । ङ ।) ...	१८, १९, ४२, ५३, ७३
३७२ । वैद्यकग्रन्थः (ग ।) ...	१८
३७३ । वैशाखमाहात्म्यम् (च ।) ...	६१
३७४ । वैष्णवामृतसारोद्धारः ...	६
३७५ । व्रतपद्धतिः (झ ।) ...	७३
३७६ । व्यवहारप्रदीपः	२५३
३७७ । व्याकरणशास्त्रम् (ख ।) ...	७०

श ।

नामानि ।

पञ्चाङ्गानि । विष्टानां विवरणपञ्चाङ्गानि च ।

३७८ ।	शक्तिरुचम् (घ ।)	...	१८				
३७९ ।	शताधिकाष्टाश्रीतिपञ्चाङ्गि (ङ ।)		९०				
३८० ।	शनैश्चरस्तवः (ठ । ग । य ।)		४६, ४८, ४९				
३८१ ।	शान्तिमन्त्राणि (ख ।)	...	६३				
३८२ ।	शारदातिलकम् (ज । ख । ङ)		७३, ८४, ८८				
३८३ ।	शारदातिलकटीका	...	१२				
३८४ ।	शारीरकमीमांसामाख्यम् (ङ ।)		६१				
३८५ ।	शिवकवचम् (च ।)	...	५४				
३८६ ।	शिवधर्मः	...	५५	१२८	
३८७ ।	शिवधर्मसङ्ग्रहः (ख ।)	...	९२				
३८८ ।	शिवधर्मोत्तरम् (क ।)	...	९२				
३८९ ।	शिवपञ्चाङ्गरम् (घ ।)	...	१३				
३९० ।	शिवपुराणम्	...	२५				
३९१ ।	शिवरान्निविधानम् (ज ।)	...	६२				
३९२ ।	शिशुपालबधकाव्यम् (ङ । झ ।)		५६, ९५				
३९३ ।	शिशुपालबधटीका (घ ।)		७२				
३९४ ।	शिशुपालबधटीका (निर्णयदृष्टस्पति- नाम्नी)	२५४	
३९५ ।	शुद्धदीपिका	१५५	
२९६ ।	श्रेयधरखोसंवादः (छ ।)	...	१३				
२९७ ।	श्रीकापालेश्वरीभौमादेव्याः पूजापद्धतिः (छ)	...	७०				
३९८ ।	श्रीकुब्जिकामतः (कुलालिका- झाये) (छ ।)	...	८				
३९९ ।	श्रीदत्तपद्धतिः (ग ।)	...	४५	१०९	
४०० ।	श्रीपतिपद्धतिव्याख्यानम् (छ ।)		१८				

शामानि ।	पञ्चाङ्गानि ।	विहृतानां विवरणपञ्चाङ्गानि च
४०१ । श्रीमतोत्तरम् (ग ।)	...	२२
४०२ । श्रीमतोत्तरतन्त्रम्
४०३ । श्रीमत्पद्धतिः (ट ।)	...	६७
४०४ । श्रुतबोधः (च ।)	...	३१
४०५ । श्लोकसङ्ग्रहः (ख ।)	...	७४
४०६ । श्लोकसारसङ्ग्रहः

घ ।

४०७ । घट्टकारकम् (घ ।)	...	३७
४०८ । घट्टसाहसम् (घ ।)	...	५३
४०९ । घट्टसाहसिका		
(कुलालिकाध्यायान्तर्गता) (ग ।)		११

स ।

४१० । संवत्सरप्रदीपः (ख ।)	...	६०
४११ । संहितापाठः (ख । घ । ट ।)	...	१०, २३, ३३
४१२ । सङ्गीतचन्द्रः
४१३ । सङ्गीतमास्तरः ।
४१४ । सङ्गीतसर्वस्वम् (ज ।)	...	६७
४१५ । सङ्गीतसारसङ्ग्रहः
४१६ । सङ्ग्रामविधिः
५१७ । सत्त्वबाधाप्रशमनम् (ज ।)	...	८३
४१८ । सम्भवाविधिः (छ ।)	...	४५
४१९ । सप्तमीव्रतकथा (ख ।)	...	८४
४२० । सरोजकलिका (ठ ।)	...	३३
४२१ । सर्वज्ञानोत्तरतन्त्रम् (ख ।)	...	८५
४२२ । सहृदयहृदयावलोकः	...	१५

नामानि ।

पञ्चाङ्गानि । विज्ञानानां विवरणपञ्चाङ्गानि च ।

४२३ ।	सारदास्तवः (ग ।)	...	५३			
४२४ ।	सारसङ्ग्रहः (क । क ।)	...	२१, ४८	...		२६५
४२५ ।	सारोत्तरनिर्घण्टः (छ ।)	...	३७			
४२६ ।	सिद्धपञ्चाशिका (घ ।)	...	५७			
४२७ ।	सिद्धसन्तानसाधनसोपानपद्धतिः (ट ।)	...	६७			
४२८ ।	सिद्धसारसंहिता (क ।)	...	३६	१३०
४२९ ।	सिद्धान्तसारपद्धतिः (ठ ।)	...	५२	१३०
४३० ।	सिद्धिलक्ष्म्यचर्चनम् (ग ।)	...	७२			
४३१ ।	सिद्धिसारसंहिता (क ।)	...	३६	१३०
४३२ ।	सुगतिसोपानम् (घ ।)	...	२०	१३१
४३३ ।	सुधातरङ्गिणीतन्त्रम्	२६६
४३४ ।	सुवन्तरत्नाकरः (घ । छ ।)	...	१७, ३८			
४३५ ।	सूर्यसिद्धान्तभाष्यम्	...	३८	१३२
४३६ ।	सूर्यार्णवः	२६७
४३७ ।	सौन्दरानन्दकाव्यम् (ग ।)	...	७४			
४३८ ।	सौभाग्यतरङ्गिणी	२६८
४३९ ।	सौभाग्यरत्नाकरः	२६९
४४० ।	सौरसंहिता (भ ।)	...	४४			
४४१ ।	स्नानपुराणम्	...	८	१४१
४४२ ।	स्तवराजः (घ, च ।)	...	३९			
४४३ ।	स्तवराजभाष्यम् (छ ।)	...	४८			
४४४ ।	स्तोत्रसङ्ग्रहः (क ।)	...	३४			
४४५ ।	स्मृतिपरिभाषा (क ।)	...	३२			

ह ।

४४६ ।	हरिचरितकाव्यम् (क ।)	...	७५	१३३
४४७ ।	हरितालिकाकथा (च ।)	...	३२			

नामानि ।	पञ्चाङ्गानि । विप्रतर्जनी विवरणपञ्चाङ्गानि च ।				
४४८ । हरिमेखला (ग ।)	...	३६			
४४९ । हरिवंशम् (ख ।)	...	१५, २५			
४५० । हरिवंशटीका (ग ।)	...	२६			
४५१ । हरिहरस्तोत्रम् (ङ ।)	...	५६			
४५२ । हस्तमुक्तावली	२००
४५३ । हस्तमुक्तावलीसारसमुद्धृतिका	२५२
४५४ । हितोपदेशः (ख । ज ।)	...	७२, ७५			
४५५ । होरापद्धतिकल्पवल्ली	२७३
४५६ । होराशास्त्रम् (क ।)	...	४१			
४५७ । होरामुखः	१८२

INDEX No. II.

GENERAL INDEX.

अ ।

क्रमांश ।	पञ्चाङ्गानि ।
१ । अयोध्यावंश	१७२
२ । अङ्गदकुमार	८५
३ । अजित	२४२
४ । अटलराज	२४२
५ । अरन्त	२७२
६ । अरन्तमल्ल	४६, ७८, ८
७ । अभयमल्लदेव	६, ६४, ६८, ७०, ८२
८ । अभयकरगुप्त	३५
९ । अ - - - नदेव	६५
१० । अरिमल्लदेव	८३, ८६
११ । अर्जुनवर्मादेव	१७२
१२ । अविद्यानन्दनाथ वा सखिदानन्दनाथ	२६८

आ ।

१३ । आनन्दभारती	२५०
१४ । आनन्दमल्लदेव	४४
१५ । आनन्दवर्द्धन	१५
१६ । आर्यभट	८८, १०२

इ ।

१७ । इन्दुसेन	२६५
१८ । इन्द्रसेन	२६५

ई ।

मामानि ।	पत्राङ्कानि ।
१८ । ईश्वरशिव	२१५

उ ।

२० । उद्भवकौर्त्ति	१८, २१७
२१ । उदयकर	६३
२२ । उदयन	३१, ३५, ७५, ७८, ७९, ५०
२३ । उदयध्वज	७८, १०७
२४ । उमापति	१३

कृ ।

२५ । कृषि	१६८
------------------	-----

ए ।

२६ । एकाग्रनाथार्थ	१, ७६, ७७
---------------------------	-----------

क ।

२७ । कामनारायणदेव	६३
२८ । कण्ठनाथ	८, १७, २५८
२९ । कामलापति	२१०
३० । करझ	१३७
३१ । करमहावंश	२३७
३२ । करगजुल	२१३
३३ । कर्णदेव	१५८
३४ । कल्याणकर	१७
३५ । कल्याणम	११७
३६ । कविरत्न	४३
३७ । कविशेखर	६६
३८ । का - - - शमीन्	१३३

नामानि ।

पञ्चाङ्गानि ।

३८ ।	कान्तारवासिनी	१४१
४० ।	कान्तिपुरी	२४३, २४४, २४५
४१ ।	कामराजदत्त	१५४
४२ ।	कामरूप	१८८
४३ ।	कार्गाट	६६
४४ ।	कालिदास	२३८
४५ ।	काशीनाथ	१६७, २४२
४६ ।	काष्ठमण्डपपुरी	८५
४७ ।	किरीटमालिशर्मन्	१६४
४८ ।	कीर्तिपुरा	४४
४९ ।	कुसुमवन	१८८
५० ।	कुलोद्भर	१७१
५१ ।	कूर्पर	१८२
५२ ।	कृष्ण	२४३
५३ ।	कृष्णदास	२१२
५४ ।	कृष्णपञ्चोत्थम	२५
५५ ।	कृष्णमिश्र	११८
५६ ।	कृष्णराममिश्र	१८८
५७ ।	कृष्णसाहू	२४३
५८ ।	कृष्णाचिगोष	२४३
५९ ।	कृष्णानन्द	१८८
६० ।	कृष्णानन्दराय	१६८
६१ ।	केशवशर्मन्	६५
६२ ।	कोष्ठा	८२
६३ ।	कोरेगीयाम	२८
६४ ।	कामाचार्य	८७
६५ ।	धोमेन्द्र	४६

ख ।

	वामानि ।					यथाहानि ।
६६ ।	खररा	१२८
६७ ।	खारागढ़	२१२

ग ।

६८ ।	गङ्गवीकठकुर	५१
६९ ।	गङ्गाधर	१७२
७० ।	गङ्गाधरमुनीन्द्र	१४
७१ ।	गङ्गाविष्णु	१५३, १५४
७२ ।	गङ्गेश्वर	४५, ८४
७३ ।	गङ्गा	१५१, १५२
७४ ।	गङ्गापतिश्रीमन्	२१०, २११
७५ ।	गङ्गेश्वर	८०, १६१, १६२
७६ ।	गङ्गाधरदेव	६५
७७ ।	गङ्गा	१०७
७८ ।	गङ्गा	७६, १५२, २३६
७९ ।	गङ्गाधर	१७२
८० ।	गङ्गाधर वा श्रीगङ्गाधर	१२
८१ ।	गङ्गाधर	५५, ८४
८२ ।	गङ्गाधरविक्रम वा युद्धविक्रम	२४३, २४५
८३ ।	गङ्गाधरदेव	७६
८४ ।	गङ्गा	११४
८५ ।	गङ्गाधरदेश	१७२, १८५
८६ ।	गङ्गाधरनाथ	१४७
८७ ।	गङ्गा	६५
८८ ।	गङ्गाधर	६०
८९ ।	गङ्गाधर	६७

नामानि ।

पनाङ्कानि ।

६० ।	गोमेन्द्रचन्द	८८
६१ ।	गोरक्ष	१६६, २४३
६२ ।	गोरक्षपुर	२६
६३ ।	गोराठिकमठ	२१५
६४ ।	गोरखा	१०७
६५ ।	गोर्खाचल	१८८
६६ ।	गोर्खादेश	२४२
६७ ।	गोविन्द	१७, १८, १६२, १६३, २४४
६८ ।	गोविन्दभगवत्	२४६
६९ ।	गोविन्दसूरि	१६३
१०० ।	गौड़	१७२, २५४
१०१ ।	गौरीपति	८३
१०२ ।	गौरीश्वर	१६६
१०३ ।	गङ्गाचरचिकीर्ति ?)	१७२

घ ।

१०४ ।	घनश्याम	२७२
-------	---------	-----	-----	-----	-----	-----	-----

च ।

१०५ ।	चण्डेश्वराचार्य	३८, १३२, १३३
१०६ ।	चतुर्भुज	१३४, १३५, १३६
१०७ ।	चन्द्रत	७६
१०८ ।	चन्द्रवर्मन्	४३
१०९ ।	चन्द्रदत्त	१, ७७
११० ।	चन्द्रदीप	२५८
१११ ।	चन्द्रमित	७६
११२ ।	चन्द्ररूपसाहचर्मन्	२०६
११३ ।	चन्द्रसिंह	११८
११४ ।	चम्पकारगढनगर	५१, ६१

	शामानि ।					पञ्चाङ्गानि ।
११५ ।	घातुर्धर	१६२
११६ ।	घितपावन	१६५
११७ ।	चित्रकूट	२४२
११८ ।	घौन	१८८

ज ।

११९ ।	जगज्ज्योति	२४२
१२० ।	जगज्ज्योतिर्मंजु	४१, १०७, १०८, १०९, २५६, २६२, २६३
१२१ ।	जगत्प्रकाश	२०३
१२२ ।	जगद्धर	१५, ६७
१२३ ।	जगन्नाथ	२४४
१२४ ।	जटाधर	३१
१२५ ।	जटापत्तन	२१३
१२६ ।	जनकजनपद	१३
१२७ ।	जय	११२
१२८ ।	जय × × ×	३६
१२९ ।	जयकीर्तिराज	१०३
१३० ।	जयजन्ममल्ल	२३, ३६, १०७
१३१ ।	जयजगज्ज्योतिर्मंजु	१६, १०८
१३२ ।	जयजितामिमल्ल	३५, २५८
१३३ ।	जयज्योतिर्मंजु	३३, ३७
१३४ ।	जयत	४३, ४४
१३५ ।	जयतिथिमल्ल	८१
१३६ ।	जयतिथीराजमल्लदेव	८७
१३७ ।	जयदेव	१५४
१३८ ।	जयधर्ममल्ल	११८
१३९ ।	जयप्रतापमल्ल	२५

જામાનિ ।

પચાઢાનિ ।

૧૭૦ ।	જયપ્રાચમલ્લ	૨૮
૧૭૧ ।	જયભીમદેવ	૧૨૭
૧૭૨ ।	જયધ્વસિંહદેવ	૨૭૬
૧૭૩ ।	જયરણમલ્લ	૧૯, ૧૧૫
૧૭૪ ।	જયરાજદેવ	૭૨
૧૭૫ ।	જયરાયમલ્લ	૧૬
૧૭૬ ।	જયસિંહ	૩૨
૧૭૭ ।	જયસિંહતિરાજમલ્લ	૩૯, ૧૧૯
૧૭૮ ।	જયનન્દદેવ	૭૩
૧૭૯ ।	જયાર્જ + + +	૮૮
૧૮૦ ।	જયાર્જુન	૩૯
૧૮૧ ।	જયાર્જુનદેવ	૩૨, ૧૨૧
૧૮૨ ।	જાનકી	૧૯૫
૧૮૩ ।	જાયસ	૧૭૧
૧૮૪ ।	જાણધર	૨૭૮
૧૮૫ ।	જિતામિષમલ્લ	૧૫૦
૧૮૬ ।	જિલ્લરાજ	૨૭૨
૧૮૭ ।	જિલ્લ	૧૦૨
૧૮૮ ।	જીતમલ્લદેવ	૧૦૩
૧૮૯ ।	જીવસાહવર્મન	૨૦૯
૧૯૦ ।	જૈનજ્ઞાન	૨૭૨
૧૯૧ ।	જ્ઞાનપતિ	૨૩૭
૧૯૨ ।	જ્યોતિરોશ્વર	૬૬

ટ ।

૧૯૩ ।	ટિલ્લિકાનગર	૧૭૧
૧૯૪ ।	ટોઢરમલ્લ	૧૮૨
૧૯૫ ।	ટૌફજેન્ન	૧૮૨

ड।

शामानि ।	पञ्चाङ्गानि ।
१६६ । डम्बर	२४३

त।

१६७ । तौरमुक्ति	७७
१६८ । तुघाराज	२४२
१६९ । तुल	१५७
१७० । त्रिपुरराज	४९
१७१ । त्रिपुरारिधन	२००
१७२ । त्रिभुवनगिरि	१७१
१७३ । त्रिभुवनपाल	१७१
१७४ । त्रिविक्रम	१५७
१७५ । त्रिप्लवङ्गदेश	१५३
१७६ । त्रैलोक्यमल्ल	१०८

द।

१७७ । दक्षिणपद्मिक	४०
१७८ । दक्षजित्	२२९
१७९ । दक्षमर्दन	२२९
१८० । दामोदर	१२०, १५७, १६५, २१२
१८१ । दामोदरमठ	१९५
१८२ । दिग्विजय	१५७
१८३ । दिवाकर	१३५
१८४ । दिवाकरदैवघ्न	२०५
१८५ । दीपङ्कर	१५१
१८६ । दुर्गगुप्त	२१, १३०
१८७ । दुर्गदत्त	२५५
१८८ । दुर्गागुप्त	३६

मामाभि ।

यवाङ्गानि ।

१८६ । दुर्वासम्	२२०
१८७ । देवदत्त	१८३
१८८ । देवराज	१४
१८९ । देवशङ्करशर्मा	२११
१९० । देवसिंह	१२६
१९१ । देवादित्य	८०, १३२
१९२ । देवेन्द्राश्रम	५०
१९३ । देवेश्वर	१७२
१९४ । दण्डसाहू	२४२
१९५ । दोग	७७, १२७

ध ।

१९६ । धनप्लव	१८६
२०० । धनेश्वर	१२६
२०१ । धन्यन्तरिकुल	२००
२०२ । धर्मकोर्ति	६०
२०३ । धर्मगुप्त	२४६, २४७
२०४ । धर्मपाल	१३४
२०५ । धर्ममल्लदेव	६४
२०६ । धर्मरक्षित	१२१
२०७ । धारा	२१५
२०८ । धोधन	१८६
२०९ । धीरसिंह	६६
२१० । धीरानन्द	२३
२११ । धीरेश्वर	६६

न ।

२१२ । नरेश्वर	१०२, १०३, १२६
२१३ । नन्दनक्षत्रि	२११

नामानि ।	पञ्चाङ्गानि ।
२१७ । नन्दिकेश्वर ...	११३
२१५ । नर × × × × ...	१२६
२१६ । नरभूपालसाहू ...	२४३
२१७ । नरहरि ...	६१, २००
२१८ । नरहरिमठ ...	१८६
२१९ । नरसिंह ...	१२२, १८६
२२० । नरायण ...	२१२
२२१ । नरेन्द्र ...	२३३
२२२ । नरेन्द्रदेव ...	६२
२२३ । नवद्वीप ...	५०
२२४ । नवनीतनर्तनकवि ...	१४८
२२५ । नामार्जुन ...	२३५
२२६ । नाथलदेवी ...	११५
२२७ । नानाकर ...	१५१
२२८ । नारायण ...	७१
२२९ । नारायणगर्भ ...	१, ७६, ७७
२३० । नारायणमिश्र ...	२८, १४५
२३१ । नारायणसिंह ...	२५६
२३२ । नाहींसग्राम ...	३२
२३३ । निःशङ्कसाहसाङ्ग ...	१०४
२३४ । नित्यानन्द ...	१४४
२३५ । निधानकर ...	१५१
२३६ । नीतिवर्मान् ...	७५
२३७ । नीलोसाला ...	४४
२३८ । नीलकण्ठ ...	१७६, १८२, २००
२३९ । नीलोसाला (?) ...	६४
२४० । नेपाल ...	१६, ४३, १०७, २४५

नामानि ।

पत्राङ्कानि ।

२४१ ।	नेपालदेश	४४, ६२
२४२ ।	नेपालमण्डल	२६, ८२, ८८

प ।

२४३ ।	पतादागयाम	१६४
२४४ ।	पद्म	१७२
२४५ ।	पद्मकर	३२
२४६ ।	पद्मजान	११०
२४७ ।	पद्मनाभ	१८४
२४८ ।	पद्मपादाचार्य	२५०, २५१
२४९ ।	पद्मश्री	१०६, ११०
२५० ।	पद्मश्रीजान	११०, १६६
२५१ ।	पद्मिनी	२१०
२५२ ।	परशुराममिश्र	२५३
२५३ ।	पवनदेव	१०५
२५४ ।	पश्चिमान्वय	११२
२५५ ।	पालपा	१०७
२५६ ।	पिप्पलाद	२३६
२५७ ।	पीताम्बर	५१
२५८ ।	पुण्यपाल	१२
२५९ ।	पुरुषोत्तम	१६३, १६४, २१०, २१२	
२६० ।	पुरुषोत्तमदत्त	३५
२६१ ।	पुरुषोत्तमदेव	१४
२६२ ।	पूर्वासाङ्गी	२४२
२६३ ।	पूर्वागिन्दरानदेव	१७८, १६५
२६४ ।	पृथ्वीनारायण	२२६, २४३
२६५ ।	पृथ्वीपति	२२६

शामानि ।

शनाहानि ।

२६६ ।	पृथ्वीप्रतिवर्त्मन्	२०६
२६७ ।	पृथ्वीपतिमाह्वी	२४३
२६८ ।	पृथ्वीसिंहदेव	६१
२६९ ।	पोथ्यास्त्रियाम	८१
२७० ।	पोथ्याशौकुल	११४
२७१ ।	प्रताप	१५७
२७२ ।	प्रतापमल्ल	१०४
२७३ ।	प्रतापकन	२५३
२७४ ।	प्रतापसिंह	२४३
२७५ ।	प्रतापसिंहसाह	२०६
२७६ ।	प्राणमल्ल	१०८
२७७ ।	प्राणमल्लदेव	१०३

ब ।

२७८ ।	बनदेवराजन्	११
२७९ ।	बनभद्रयोभा	१८७
२८० ।	बाणोवाप	४८
२८१ ।	बान्धवसेन	८५
२८२ ।	बुद्धरक्षित	५६
२८३ ।	बृहद्भट्टकुल	१०५
२८४ ।	बृहत्स्यति	२३, २५७
२८५ ।	ब्रह्मा	१०२
२८६ ।	ब्रह्मगुप्त	८९, १०२
२८७ ।	ब्रह्मदेव	२५५
२८८ ।	ब्रह्मराज	२४२
२८९ ।	ब्रह्मसाह्वी	२४२
२९० ।	ब्रह्मानन्दभारती	२४९, २५०

भ ।

नामानि ।

पञ्चाङ्गाभि ।

२६१ ।	भक्त्याम	२२, ८७
२६२ ।	भक्तपत्तन	१०३
२६३ ।	भक्तपुर	२५६
२६४ ।	भक्तापुर	१५०
२६५ ।	भक्तापुरी	४२, ७५
२६६ ।	भट्टोलपल	२२०
२६७ ।	भरत	२४१, २६४
२६८ ।	भवसिंहदेव	७७
२६९ ।	भवेष्ट	१२२
२७० ।	भागिराम	२५६
२७१ ।	भानुकर	१३६
२७२ ।	भानुदत्त	३२
२७३ ।	भानुशर्मा	१५५
२७४ ।	भारतीतीर्थ	२५०
२७५ ।	भावसिंह	२८
२७६ ।	भास्करदेव	३०
२७७ ।	भुन्दू	१३५
२७८ ।	भुवनमल्ल	१०८
२७९ ।	भुवनेष्ट	१५३
२८० ।	भङ्गी	१५३
२८१ ।	भैरवेन्द्र	१२२, १२३
२८२ ।	भोगेश्वर	८७
२८३ ।	भोगदेव	५२, ६५, १२०, १३०, १३१	
२८४ ।	भौव्याङ्ग्याम	३७

म ।

२८५ ।	मखाव	२५
-------	------	-----	-----	-----	-----	-----	----

मासामि ।	पञ्चाङ्गामि ।
३१६ । मगध १०७	
३१७ । मगिक ४३, ११६, १२०	
३१८ । मगिधामन् ६२	
३१९ । मगिनागशालि - - ६४	
३२० । मतिशर्मन् ११२	
३२१ । मत्तमयूरवंश २१५	
३२२ । मदनकवीश्वर १०२	
३२३ । मदनसिंहदेव २६, ५१, २२३	
३२४ । मधुकरसाह २५३	
३२५ । मन्दर २६५	
३२६ । मन्मथ ५४१	
३२७ । मन्मथपति ७१	
३२८ । मरुजवन १८८	
३२९ । महादेव ५७, ५८	
३३० । महादेवदेवज्ञ २३७	
३३१ । महावीहार ८५	
३३२ । महामञ्जौन्द्रनाथ ८०	
३३३ । महिन्तापनीय २५४	
३३४ । महेशान १४	
३३५ । माखिमलोत्तर ८८	
३३६ । माधव १०२, १८५, १८६	
३३७ । माधवपाठक १३५	
३३८ । माधवशर्मन् ३२	
३३९ । मालव १०२	
३४० । मित्रमित्र २५१, २५३	
३४१ । मिथिला १८७	
३४२ । मिल्हन १००, १०१, १०२	

नामाभि ।

यथाहामि ।

३४३ ।	मिसरमिष	४५
३४४ ।	मीचाखान	२४२
३४५ ।	मुकुन्द	१५३, २६८
३४६ ।	मुल्लक	११२
३४७ ।	मुरारिमिष	३०
३४८ ।	मुरारिप्रमैन्	३७

य ।

३४९ ।	यक्षमल्ल	७५
३५० ।	यज्जल	६२
३५१ ।	यदुनन्दन	४४
३५२ ।	यवनाचार्य	२४३
३५३ ।	यशोराज	३७
३५४ ।	युद्धविक्रम वा शीर्जाविक्रम	२४३, २४५
३५५ ।	योखाण्विहार	८८
३५६ ।	योगेश्वर	७४, १०५, १२०

र ।

३५७ ।	रघुनन्दन	६५, २६७
३५८ ।	रघुनाथ	१४, १८५
३५९ ।	रघुनाथसाह	१८७
३६० ।	रघुपति	८१
३६१ ।	रत्ननाथसुरि	२४४, २४५, २४६
३६२ ।	रत्नाभौमसाह	१८७
३६३ ।	रत्नावटार	१८८, २४३
३६४ ।	रत्नापथ	२१५
३६५ ।	रत्नदेव	२०८

नामानि ।						अन्वयानि ।
३६६ ।	रत्नधरनगर	६५
३६७ ।	रत्नपुरनगर	१३३
३६८ ।	रत्नाकर	३०, ११३
३६९ ।	रविगुप्त	२१, १३०
३७० ।	रविचन्द्र	३५
३७१ ।	राघव	१८५
३७२ ।	राघवभट्ट	१६१, १६२
३७३ ।	राघवशरामभिन्ना	२४७
३७४ ।	राजप्रसादवर्द्धन	१०१
३७५ ।	राजकुमारदेवी	४३, ११६
३७६ ।	राजवर्द्धन	१२०
३७७ ।	राजेन्द्रविक्रमदेव	१६८, १६९, २००, २४२, २४३, २४४	...	२४४
३७८ ।	राम	७५, १८३
३७९ ।	रामकविराज	४६
३८० ।	रामकलिनगर	१३६
३८१ ।	रामचन्द्रशर्मा	१३, १०४
३८२ ।	रामचन्द्रभट्ट	३१, १६०
३८३ ।	रामचन्द्रसोमयाजिन	१६८
३८४ ।	रामचन्द्रोपाध्याय	२४७
३८५ ।	रामदत्त	८०, २३७
३८६ ।	रामदास	२४७
३८७ ।	रामदेव	५४
३८८ ।	रामपण्डित	१८६
३८९ ।	रामपालदेव	५४
३९० ।	रामभद्र	१५४
३९१ ।	रामसाहू	२४२, २४३
३९२ ।	रामसिंह	२३

नामानि ।

पद्याहानि ।

३८६ ।	रामेश्वर	६६
३८७ ।	रायमल्ल	१०८
३८८ ।	रायमुकुट	२४
३८९ ।	रविमणी	२०२
३९० ।	रवि	३३, ११८
३९१ ।	रविनाथशर्मन्	२८
३९२ ।	रुद्रज्योतिर्विन्दु	२७४
४०० ।	रुद्रसाक्षी	२७३
४०१ ।	रुद्रपा	२७८
४०२ ।	रोमक	१०२
४०३ ।	रोहिणी	२३२

ल ।

४०४ ।	लक्ष्मीधर	६२
४०५ ।	लक्ष्मीधरदर्शन	४०
४०६ ।	लक्ष्मीनाथदत्त	६०
४०७ ।	लक्ष्मीपति	३१, १८७
४०८ ।	लम्बकर्ण	२१५
४०९ ।	ललितपत्तन	१७२
४१० ।	ललितकुमा	३६
४११ ।	ललितापुर	८८
४१२ ।	ललितावल्लभ	२२८
४१३ ।	लुन्दभद्र	४३, ४४
४१४ ।	लूनभद्र	४३, ४४
४१५ ।	लोहट	१७२

व ।

नामानि ।	पदाङ्कानि ।
४१६ । वंशमणि ...	१३, ५१, १०४, १०४, १०८, १६८
४१७ । वक्रदेश ...	१०७
४१८ । वक्रमणि ...	२६२, २६३
४१९ । वक्षराज ...	४८
४२० । वटेश्वर ...	८३
४२१ । वत्सराज ...	३२, ४८
४२२ । वराहमिहिर ...	२८, १२०, १०८, २३४, २०६
४२३ । वरेन्द्री ...	१३४
४२४ । वर्द्धन ...	२३३
४२५ । वर्द्धमान ...	३२, ८४, १५८, २३४, २३४
४२६ । वशिष्ठ ...	१०२
४२७ । वसुकल्यदत्त ...	२१२
४२८ । वसुकायाम ...	३१
४२९ । बहादुरसाह ...	२४३, २४७
४३० । बागोश्वराजन्द ...	१४
४३१ । बागवती ...	४५, १०८
४३२ । बाचस्पति ...	८१, ८४
४३३ । बाचस्पतिमिश्र ...	१६, ४८, ४८, ८०, १२२, १२३, १०४
४३४ । बाचस्पतिशर्मन् ...	४८
४३५ । वामदेव ...	३५, ४८, ११०, १८५, २३०
४३६ । विक्रम ...	२४२
४३७ । विक्रमसाहदेव ...	२४४
४३८ । विचित्र ...	२४२
४३९ । विचित्रानन्ददेव ...	१४
४४० । विजयकामदेव ...	११६

नामाभि ।

पञ्चाङ्गानि ।

४४१ ।	विजयमल्लकुमार	११५
४४२ ।	विजयपुर	४५
४४३ ।	विद्वल	२७७
४४४ ।	विदेह	४४४
४४५ ।	विद्याकर	२७३
४४६ ।	विद्यामन्द	२१४
४४७ ।	विद्यामन्दनाथ	२७०
४४८ ।	विद्याप्रति	४३, ४५, ४७, ६७, ६८
४४९ ।	विद्यारण्य	२५०
४५० ।	विप्रदास	२६४
४५१ ।	विप्रमल्ल	१०८
४५२ ।	विबुधेन्द्राश्रम	५०
४५३ ।	विमलेश	६५
४५४ ।	विमिकिराज	२४२
४५५ ।	विराटमठ	१८६
४५६ ।	विजयपथ	१०४
४५७ ।	विश्वनाथ	२२३
४५८ ।	विश्वनाथदेवस्थान	२०५
४५९ ।	विष्णु - - -	३५
४६० ।	विष्णुगुप्त	३६
४६१ ।	विष्णुदेव	२३६, २४७	...
४६२ ।	विष्णुधनिक	१२
४६३ ।	विष्णुप्रखित	१८६
४६४ ।	विष्णुसाहचर्यम्	२०६
४६५ ।	विष्णुसिंह	२८
४६६ ।	वीरभद्र	२४३
४६७ ।	वीरविक्रमादित्य	१६१

नामानि ।	पञ्चाङ्गानि ।
४६८ । वीरसाहि	२१३
४६९ । वीरसिंह	८४
४७० । वीरसिंहदेव	२५३, २५४
४७१ । वीरेश्वर	८०
४७२ । वीरेश्वरपण्डित	२४४
४७३ । वीरशूल	२४४
४७४ । ब्रह्मरवैद्य (?)	४४
४७५ । वेदाङ्गराय	१४३
४७६ । वैद्यनाथसूरि	१४०
४७७ । वैद्यदत्त	८३
४७८ । व्यासदेव	२४४
४७९ । प्रजनाथ	२४४

श ।

४८० । शक्तिवत्सलमठवाचार्य	२६६, २६७
४८१ । शक्तिसिंह	२२३
४८२ । शङ्कर	३१, ४९, २३२
४८३ । शङ्करचित्तोन्न	८२
४८४ । शङ्कराचार्य	६१, २५०, २५१
४८५ । शब्द (?) देवन्दपति	३
४८६ । शरणादेव	१०५, १०६
४८७ । शालिहोत्र	१५१, १५२
४८८ । शिव	८५, १८३, २६४
४८९ । शिवदास	१३५
४९० । शिवधर्म	१५४
४९१ । शिवसिंहदेव	८८
४९२ । शुभ	२२९

मामानि ।

यमाङ्कानि ।

४८३ ।	शुभङ्कर	२७०
४८४ ।	शुभपति	३५
४८५ ।	शेषवंश	२२४
४८६ ।	श्रीकर	११२
४८७ ।	श्रीकर	२३, ११३
४८८ ।	श्रीकृष्णपण्डित	२२४
४८९ ।	श्रीकृष्णवर्मन्	१८७
५०० ।	श्रीगर्भ	१२७
५०१ ।	श्रीगर्भचन्द्र वा गर्भचन्द्र	१२
५०२ ।	श्रीचन्द्र	३०, ११३
५०३ ।	श्रीदत्त	८६, १०२, १०३, १२८
५०४ ।	श्रीधर	२००, २५४
५०५ ।	श्रीधरस्वामिन्	२८
५०६ ।	श्रीपति	१०८, २२८, २३६
५०७ ।	श्रीराम	४६
५०८ ।	श्रीहर्ष	३५

स ।

५०९ ।	संख्यापाल	१२४
५१० ।	संज्ञाधर	२२८
५११ ।	सन्निदानन्दनाथ	२४८, २६८, २७०
५१२ ।	सत्यवती	२३७
५१३ ।	समसुदीन	१७२
५१४ ।	सर्वरक्षित	१०५, १०६
५१५ ।	सर्ववर्मन्	११४
५१६ ।	सर्धपराय	४८
५१७ ।	सावित्री	२००

भासानि ।	पदाङ्कानि ।
५१८ । साहवहादुर ...	१७५, २४७
५१९ । सिंकोमगुडि ...	३५
५२० । सिंहदेव ...	२६४
५२१ । सिपाहकटक ...	२९
५२२ । सुगतचन्द्र ...	६४
५२३ । सुधाधर ...	७३
५२४ । सुभूतिचन्द्र ...	३०, १२८
५२५ । सुमतिजयजितामित्रमल्ल ...	१५०, २५९
५२६ । सुमतिजितामित्र ...	१४९
५२७ । सुमयाम ...	२३७
५२८ । सुरकोकुल ...	२४६
५२९ । सुरनाथ ...	६६
५३० । सुरसेनदेश ...	१७१
५३१ । सूर्य ...	१०२
५३२ । सूर्यखान ...	२४२
५३३ । सूर्यदास (सप्ताङ्गिचित्) ...	१९८
५३४ । सूर्यदेवसोमवाजिन् ...	१७८
५३५ । सोम ...	१०२
५३६ । सोमशम्भु ...	४९, ९५
५३७ । समिच्छेवन्ता ...	२११
५३८ । सर्वरेख ...	१३४
५३९ । स्थितिराजमल्ल ...	४३, ८४, ११९

ह ।

५४० । हंसपण्डित ...	२५३
५४१ । हम्मीर ...	१५३, १०२
५४२ । हरदत्त ...	२१८

नामानि ।

वचनानि ।

५४३ ।	हरसिंहदेव	६६, १२२
५४४ ।	हरिकर	३०, ११३
५४५ ।	हरिदास	२१२, २१३, २१४
५४६ ।	हरिपति	२१०
५४७ ।	हरिपुर	५१
५४८ ।	हरिराज	२४२
५४९ ।	हरितमैन्	२८
५५० ।	हरिशर्मन्	५०
५५१ ।	हरिहराचार्य	११३
५५२ ।	हरीश्वर	६१
५५३ ।	हलधर	५१
५५४ ।	हारिताम्र	५१
५५५ ।	हृदयशिव	२१५
५५६ ।	हेमन्तमल्लवर्मन्	२०३
५५७ ।	होरिल	६८

10. 12. 1880
11. 12. 1880
12. 12. 1880

13. 12. 1880
14. 12. 1880
15. 12. 1880
16. 12. 1880

17. 12. 1880
18. 12. 1880
19. 12. 1880
20. 12. 1880

21. 12. 1880
22. 12. 1880
23. 12. 1880
24. 12. 1880

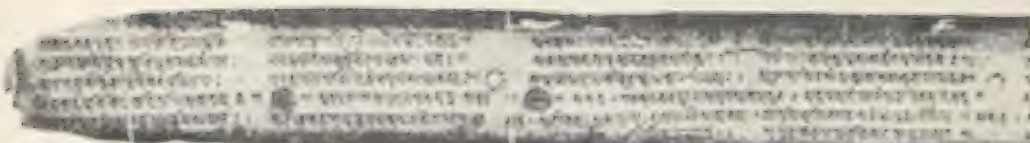
25. 12. 1880
26. 12. 1880
27. 12. 1880
28. 12. 1880

29. 12. 1880
30. 12. 1880
31. 12. 1880
32. 12. 1880

33. 12. 1880

34. 12. 1880
35. 12. 1880
36. 12. 1880
37. 12. 1880

38. 12. 1880
39. 12. 1880
40. 12. 1880
41. 12. 1880
42. 12. 1880

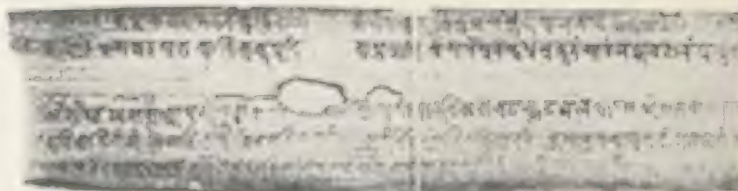
2. LANKAVATARA.

Part of last leaf.

See cat., p. 140.

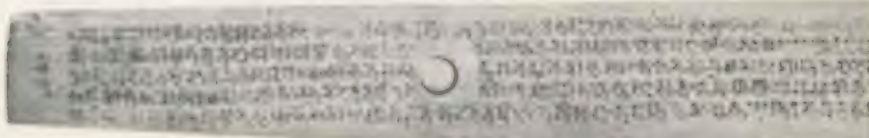
3 to 10.

LEAVES OF VAMBAVALI.

3. B.

(Fo. 23. B.)

...

...

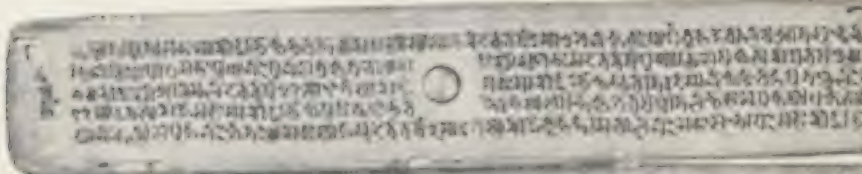
...

(Fo. 25. A.)

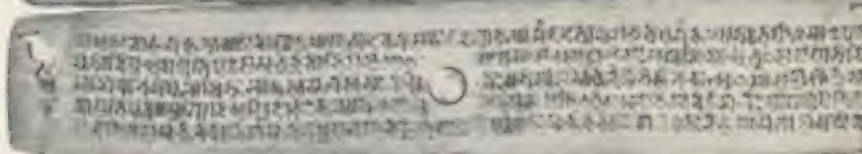
6.

(Fo. 26. B.)

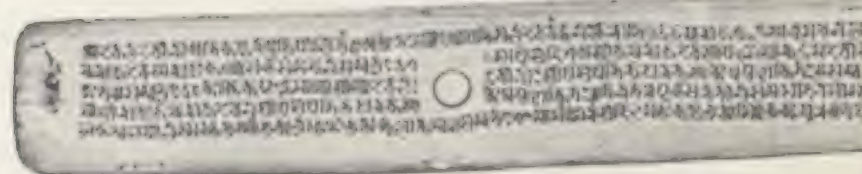
7.

(Fo. 26. B.)

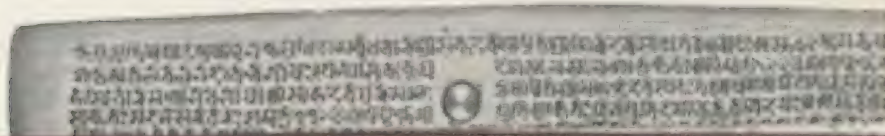
8.

(Fo. 26. B.)

9.

(Fo. 27. A.)

Handwritten text in a small box at the top right of the page.

Handwritten text in a small box on the right side of the page.

Handwritten text in a small box on the right side of the page.

Handwritten text in a small box on the right side of the page.

Handwritten text in a long, narrow box across the middle of the page, featuring a large initial 'C'.

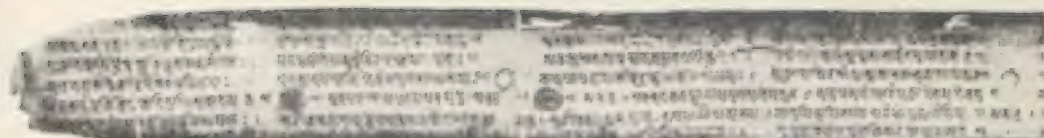
Small handwritten text or mark on the right margin.

Handwritten text in a small box on the right side of the page.

Handwritten text in a small box on the right side of the page.

Handwritten text in a small box on the right side of the page.

Handwritten text in a small box at the bottom right of the page.

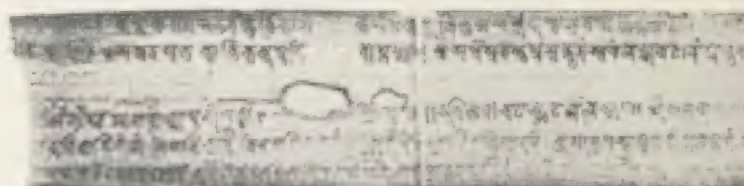
2. LANKAVATARA.

Part of last leaf.

See cat., p. 140.

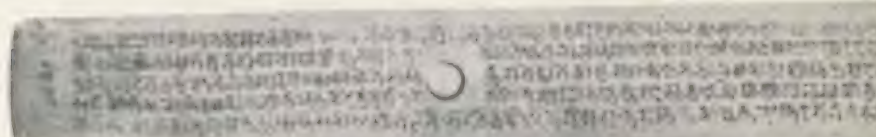
3 to 10.

LEAVES OF VAMSAVALI.

3. B.

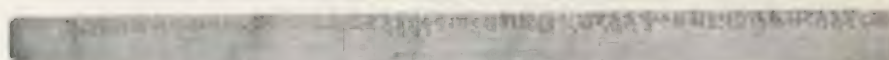
(Fo. 23. B.)

3. A.

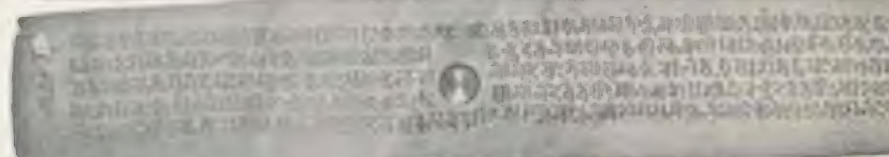
(Fo. 23. A.)

part of

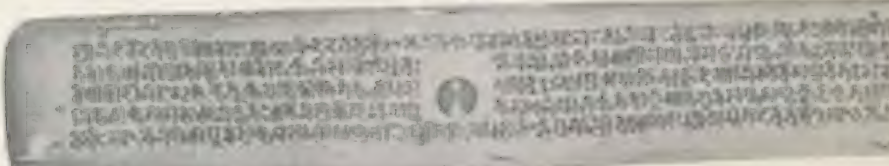
4.

(Fo. 24. B.)

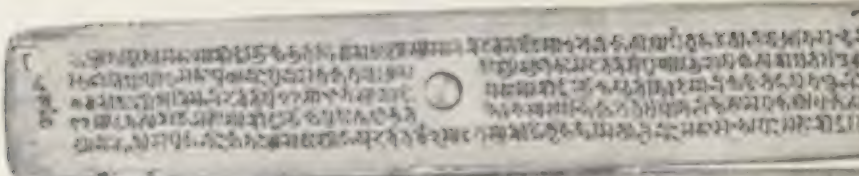
B.

(Fo. 25. A.)

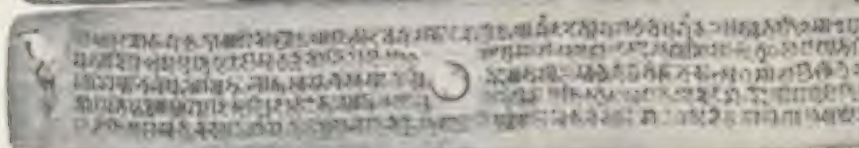
6.

(Fo. 25. B.)

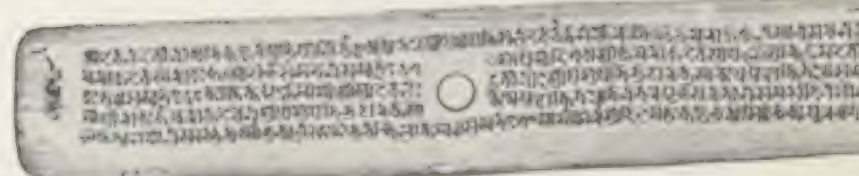
7.

(Fo. 26. B.)

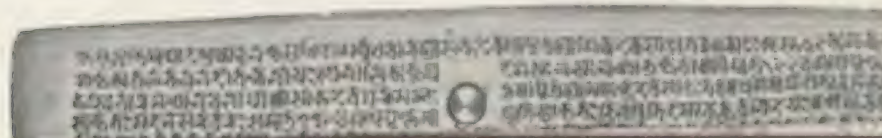
8.

(Fo. 26. B.)

9.

(Fo. 27. A.)

250

16

1

1052

DORRIS BROS.
LIBRARY BINDING

WAR 81
ST. AUGUSTINE

